Theophrasti Eresii De historia plantarum libri decem, Graece : cum syllabo generum et specierum, glossario, et notis / curante Joh. Stackhouse.

Contributors

Theophrastus. Stackhouse, John, 1742-1819. Royal College of Physicians of London

Publication/Creation

Oxford: S. Collingwood, 1813.

Persistent URL

https://wellcomecollection.org/works/dd9mvds6

Provider

Royal College of Physicians

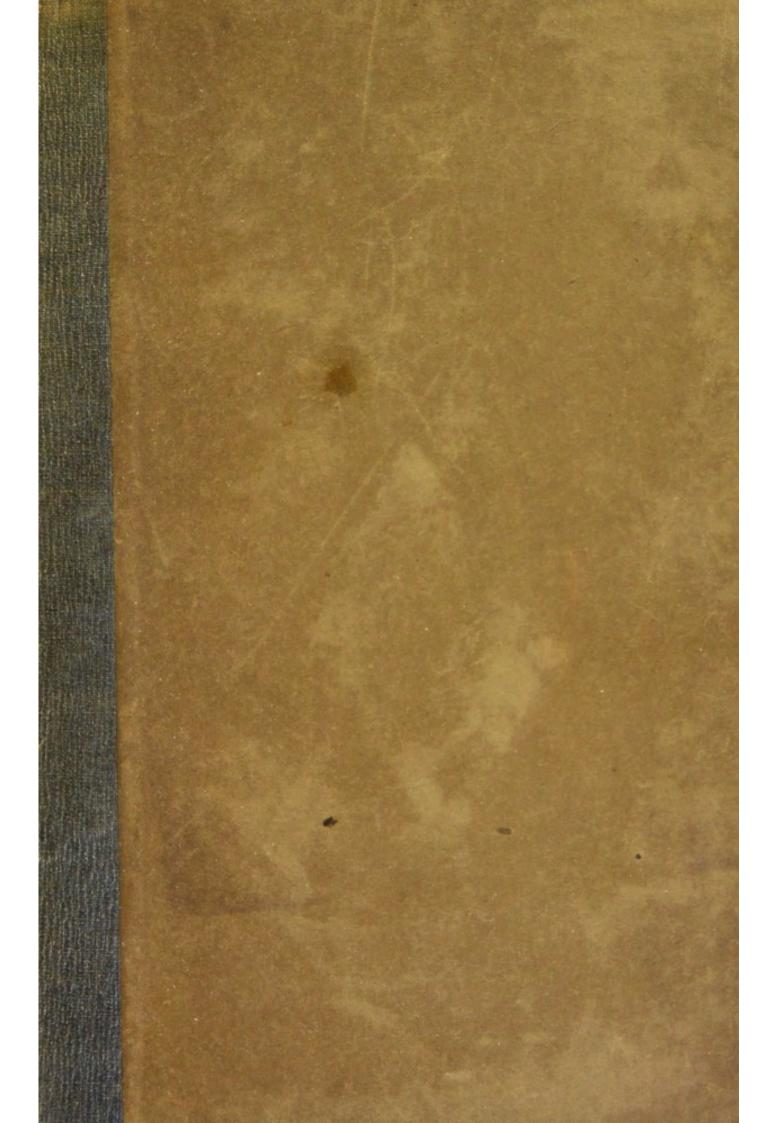
License and attribution

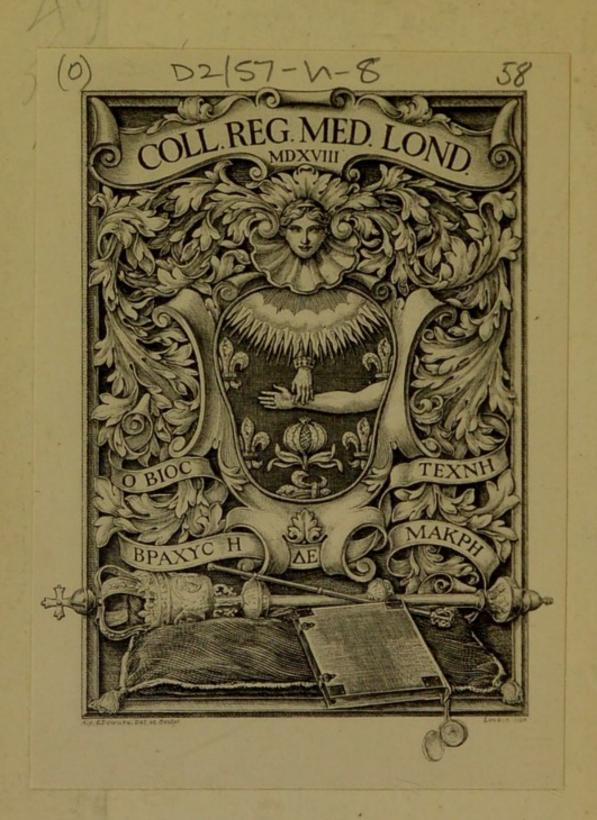
This material has been provided by This material has been provided by Royal College of Physicians, London. The original may be consulted at Royal College of Physicians, London. where the originals may be consulted. This work has been identified as being free of known restrictions under copyright law, including all related and neighbouring rights and is being made available under the Creative Commons, Public Domain Mark.

You can copy, modify, distribute and perform the work, even for commercial purposes, without asking permission.

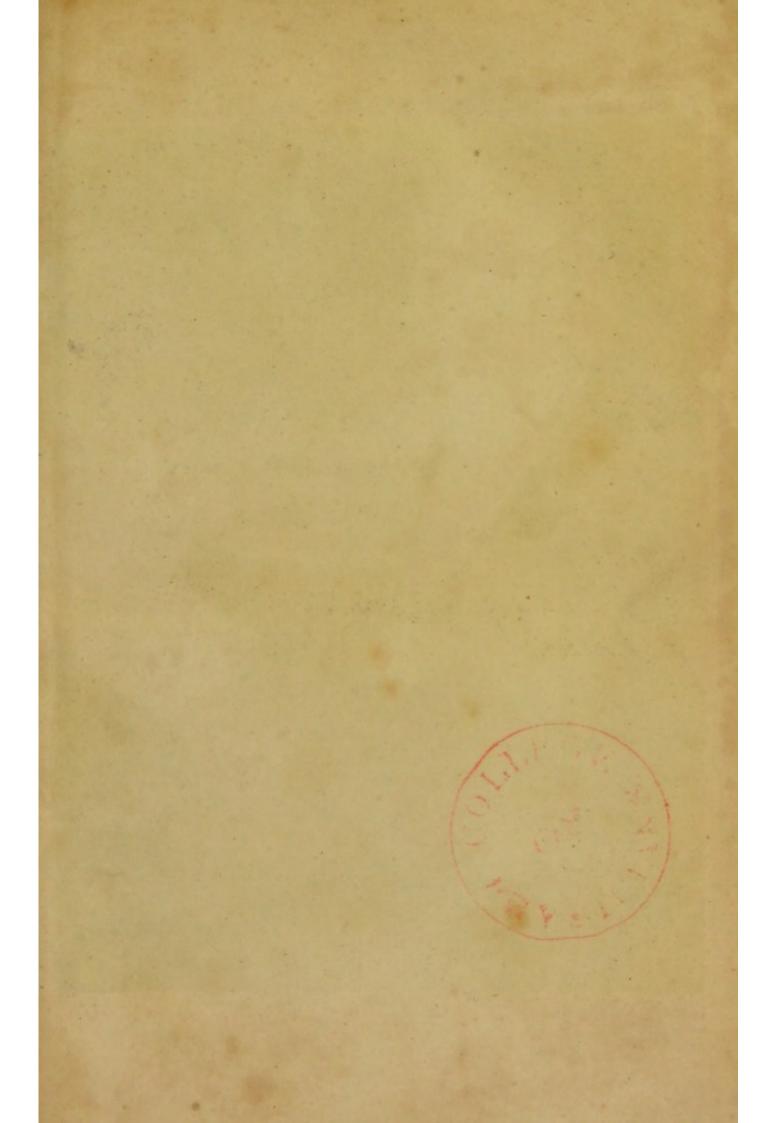
Wellcome Collection 183 Euston Road London NW1 2BE UK T +44 (0)20 7611 8722 E library@wellcomecollection.org https://wellcomecollection.org

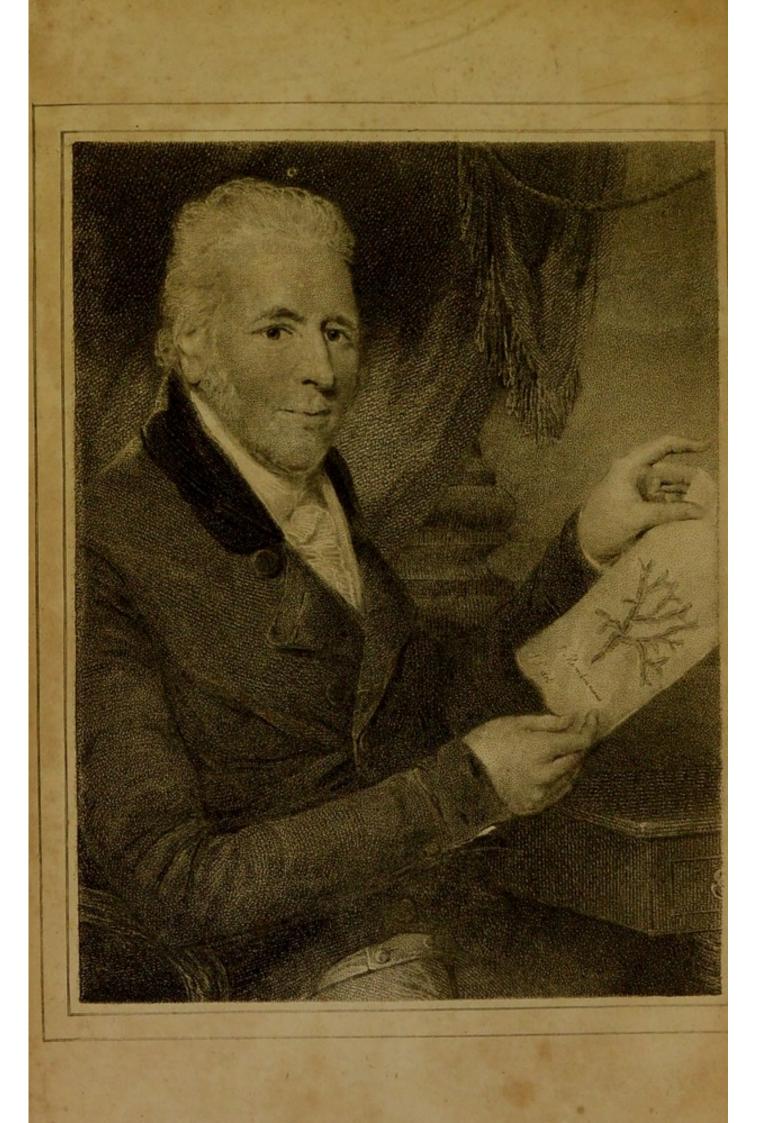

THEOPHRASTI ERESII

DE

HISTORIA PLANTARUM

LIBRI DECEM,

GRÆCE.

CUM

SYLLABO GENERUM ET SPECIERUM, GLOSSARIO, ET NOTIS.

CURANTE

JOH. STACKHOUSE, ARM. Soc. LINN. S.

OXONII,

EXCUDEBAT S. COLLINGWOOD.

Prostant venales apud J. PARKER, Oxonii; T. PAYNE, WHITE et COCHRANE, et J. MURRAY, Londini; et J. DEIGHTON, Cantabrigiæ.

MDCCCXIII.

ROYAL COLLEGE OF PHYSICIANS
LIBRARY

CLASS 58

ACCN. 12464

SOURCE

DATE

PRÆFATIO.

THEOPHRASTUS, ὁ τοῦ βιβλίου ωερὶ Φυτῶν Συγγραφεύς, ex Ereso in insula Lesbo originem duxit. Platonis a teneris annis discipulus, post Aristotelis; et, processu temporis, comes etiam et amicus, pallio defuncti, in LYCEO potitus est, tanta cum gloria sua, ut non modo ab Atheniensibus in deliciis habitus esset, sed a CASSANDRO et PTOLEMÆO, ALEX-ANDRI MAGNI successoribus, pari ac MAGIS-TER IPSE veneratione persequebatur. Scripta ejus prodiere numero usque ad ducentum, ut a perhibent; ex quibus extant adhuc, plus minus, viginti: celebratissimi quidem, libri decem σερὶ Φυτῶν σερὶ Φυτῶν Αἰτιῶν, itemque Χαράκτηςες. Centenario major, brevitatem vitæ humanæ deploravit; spatio, ut ait, longiori Cornici et Cervo, quam homini concesso. Antiquissimus hic rei herbariæ investigator, plantas circiter quadringentas, ut in variis peregri-

² Diogenes Laertius vita.

nationibus se forte ei obtulissent, enumeravit; paucas quidem obiter, utpote omnibus sui temporis notissimas, plurimas vero accuratissime: individuas illas sane, nulloque ordinis methodici vel Nomenclaturæ systematicæ respectu habito. Quotiescunque vel de habitu alicujus plantæ, vel de partibus ejus sermo erat; et præcipue quando vires medicæ quædam indagandæ erant, toties fasciculos, ut ita dicam, breves plantarum affinium in diversis operis sui libris collegit; quo fit ut eadem sæpius recurrat species. Hinc fastidium enatum Botanicis superioris sæculi, cui forsan addendæ sunt, cum ex lingua technica et insolita, tum ex textus corruptione ortæ difficultates.

Theophrasti nimirum ubique textus corruptissimus; et, si codices MSS. litteris confluentibus exaratos, et vocum compendiis ubique scatentes, inspicias, minime mirum videbitur rem ita se habere^b; præsertim si scientiæ Botanicæ ignaros omnino fuisse eorum exscriptores memineris. Omnium quidem ἀκριβές ατος est Homeri textus, metro quippe heroico,

b Operæ pretium erit transcribere quæ de hac re M. Camus, celeberrimus Aristotelis Historiæ Naturalis Editor, jampridem observavit: "Les abbréviations fort en usage dans les MSS.

[&]quot;Grecs, et les ligatures composées de plusieurs lettres, ont

[&]quot; donné lieu à bien des erreurs dans les éditions de ces livres,

[&]quot; soit à cause de la difficulté d'en deviner quelques unes, soit

[&]quot; à cause de leur ressemblance avec d'autres lettres."

Discours sur Aristotle, p. xxxv.

omnium auribus accommodato scriptus; adeo ut alienam vocem locum non suum occupare, salva soni concordia, vix possibile fuerit. At Botanico cuivis Theophrasti descriptiones assidue volventi, et plantas ipsas in agris simul investiganti (præcipue quibus contingat eas investigare in loco natali) simile quoddam, ni fallor, eveniet: specimen ipsum sub oculis erit textus commentarium, locisque corruptis, ut plurimum, medelam suppeditabit.

Singulare quoddam evenisse MSS. ARISTO-TELIS et THEOPHRASTI EX STRABONE licet colligere; ita enim legimus: Νηλεύς τὰ 'Αριστοτέλους βιβλία τοῖς μετ' αὐτὸν ωαρέδωκεν, ἰδιώταις ἀνθρώποις οι κατάκλεις α είχον τὰ βιβλία, οὐδ' ἐπιμελῶς κείμενα. ἐπειδή δὲ ἦσθοντο τὴν σπεδὴν τῶν 'Ατλαλικῶν βασιλέων ζητούντων βιβλία είς την κατασκευήν της έν Περγάμω βιβλιοθήκης, κατά γης ἔκρυψαν ἐν διώρυγί τινι. ύπὸ δὲ ΝΟΤΙΑΣ καὶ ΣΗΤΩΝ κακωθέντα, ὀψέ σοτε ἀπέδοντο οἱ ἀπὸ τε γένες ᾿Απελλίχοντι, τῷ Τητω, πολλών ἀργυρίων (τά τε 'Αρισοτέλες, η τὰ Θεοφράσου βιβλία.) ήν δὲ ὁ ᾿Απελλίκων φιλόβιβλος μᾶλλον ή φιλόσοφος διὸ καὶ ζητῶν ἐπανορθώσιν τῶν ΔΙΑΒΡΩ-ΜΑΤΩΝ είς ΑΝΤΙΓΡΑΦΑ καινά μετήνεγκε την γραφήν, άναπληρών ούκ εὖ, καὶ ἐξέδωκεν 'ΑΜΑΡΤΑ-ΔΩΝ ωλήρη τὰ βιβλία. Strab. Op. lib. xiii.

Inter errores innumeros libet exemplum depromere; ubi, speciminibus cum descriptione comparatis, ex meris tenebris vera elucebit lectio. Generis Έλάτη Linn. duæ enumerantur species; 'E. άβρην: 'E. Θήλεια, l. iii. c. 8.c Prior describitur "foliis magis pungentibus xay ene-" στρωμμένοις," (ita scriptum in cod. Basil. in aliis ἐπεστραμμένοις, quod nullo modo convenit foliis Pinus:) quæ descriptio apte convenit P. Abieti Linn. ("Spruce Fir" nobis,) cujus folia coacervantur. Vid. Tab. fig. A. Έλάτη θήλεια, e contra, folium habet ώς ωτέρυγας (pinnas alæ) καὶ ἐπ' ἐλάπτον (sensim sese diminuens) ώστε τὴν όλην μορφήν θολοειδή είναι, και σαρόμοιον μάλισα ταίς Βοιωτίαις κυνέαις. (in marg. ed. Budæi legitur xuásois.) Locum hunc ita vertit Theodorus: "folium pinnatum, et in angustias tendens, " ut tota facies concamerata videatur, similis-" que potissimum galeis Bœotorum appareat." THEOPHRASTUM haud ita scripsisse facile quivis, ne dicam Botanicus, affirmabit; THEO-DORUM vero ignotum per ignotius Latine interpretari. Vox Tholus (Gr. Θόλος) occurrit apud VARRONEM in describendo Ornithone Turdis servandis et saginandis constructo. VARR. 1. iii. c. 5. "Tholus camera interior " dense columnata; exterioribus lapideis, inte-" rioribus ex Abiete tenuibus," sc. densis adeo, ut parvulæ hæ aves minime transire queant. Ex structura Tholi clathrato-columnata, conjicere licet Θόλον quoddam clathratum significare. Θόλος, seu Cella penaria, HOMERI Od.

xxii. lignis crebris parallelis constructus videtur, quo aer facilius permeet; sicut et Θόλος, sive vaporarium in balneis. Hinc si ramulus, vel surculus extremus aliquis P. Piceæ L. cum foliis densissime ex opposito collocatis inspiciatur, similitudo apta της μορφης θολοείδους occurret. (vid. Tab. fig. B.) Quod si vocem xuνέαις consideremus, nihil omnino cum ramo abietino commune habet. Substituo levi immutatione unius literæ vocem κτανέαις. Vox κτανέα quidem ipsa non reperitur, sed κτενὸς gen. a κτεῖς, pecten, est notissima, Dorice κτανὸς; et ex inspectione ramuli Ἐλάτης Ͽηλείας, ceu Pinus Piceæ, cujus iconem exhibui, Tab. fig. B. licet conjicere κτανέαν Βοιωτίαν dentibus utrinque ex adverso instructam fuisse, ut in buxeis et eburneis nostris, Angl. "a double-"toothed comb." Notandum etiam est vocem ωτέρυγα pinnam alæ, æque ac alam significare; (vid. Hesych.) unde folium alatum superioris ævi Botanicorum, est folium pinnatum Linnei. Voces ἄρρην, Θήλεια, quæ in describendis plantis frequenter apud THEOPHRASTUM occurrent, fertilitatem vel sterilitatem, habitumve plus vel minus robustum, indicare videntur, ut et vox %ππος plantæ nomini in compositione præfixus; et hic loci notatu dignum est, Ἐλάτην ἄρρενα raro ante provectiorem ætatis annum semina maturare. In aliis vero ejusdem auctoris locis distinctio hæc in Mares et Fæmineas v. g. in

Palmis et Ficubus, clare indicatur. Methodum Palmas fæmineas polline masculo fæcundandi libet hic subjicere. Γίνεται δὲ τόνδε τὸν τροπόν ὅταν ἄνθη τὸ Ἦρόεν, ἀποτέμνοντες τὴν σπάθην, ἀφ ῆς τὸ ἄνθος, εὐθὺς ὥσπερ ἔχει, τόν τε χνοῦν, καὶ τὸ ἄνθος (fors. legend. τοῦ ἄνθες d) κὰ τὸν κονίορτον, ΚΑΤΑ-ΣΕΙΟΥΣΙ κατὰ τοῦ καρποῦ τῆς Θηλείας, κὰν τοῦτο πάθη, διατήρει, καὶ οὐκ ἀποβάλλει. l. ii. c. 9. ad finem.

Nuperrime mihi in manus venit opusculum, cujus titulus "Tentamen in Historiam Planta-"rum Theophrasti, Auct. I. I. P. Molden-"hawer, Hamburgi, 1791. Occasionem hujus "Auctoris libello, ut ipse ait, præbuit exem-" plar editionis Aldinæ primæ, Historiæ Plan-" tarum Theophrasti, et de Causis Plantarum, " variis lectionibus auctum, in Bibliotheca Re-" gia Havniæ, una cum manuscriptis Alberti "Fabricii. In eo nempe cum occupatus fuerit, "ut utrumque opus commentario, notisque " criticis illustratum ederet, summo Theophrasti " acumine perculsus, et plura illum, quam vulgo " opinantur, vidisse perspiciens, Tentamen hoc, " ut specimen hujus instituti peritis tradit, ut "illorum suffultus judicio rationem operis " moderaretur." Quatuor tantummodo primi libri ωερί Φυτών capitula ibi prelo mandantur; additis emendationibus textus, investigationi-

Vid. voc. Xvovs, Lex. Theophr.

bus plantarum quæ in his continentur, et quæ de partibus plantarum, et de earum interna structura perspecta habuit THEOPHRASTUS. Apud nos etiam miscellaneo opere tractatus varios Historiæ Naturalis continente cel. vir GUL. FALCONER, M.D. plantas Theophrasti et Dioscoridis, aliorumque scriptorum apud Græcos, additis Bauhini et Linnei synonymis, edidit, Cantabrigiæ, A. D. 1793. Ob variam sane Cl. scriptoris doctrinam, et inprimis summam Græcæ linguæ peritiam, "Tabulam Plan-"tarum in priscis Scriptoribus Græcis maxime " repertarum," cuivis Naturæ inquisitori operæ pretium erit studiose perpendere; non tamen hujus instituti est discrepantia nomina plantarum Theophrasti et Dioscoridis, aliorumque in concordiam redigere, sed tantummodo ex descriptionibus ejus in unum collatis Plantas THEOPHRASTI clariores in lucem proferre.

Non autem tanquam Auctor systematicus, uti recte admonet Linneus, contemplandus est Theophrastus, etsi inter Physicos vix magistro ejus Aristoteli sit posthabendus. Comparatione scilicet (l. i. c. 1. ωερὶ Φυτῶν) instituta inter animalia et vegetabilia, τὰ μέρη, τὰ ωάθη, τοὺς βίες, τὰς γενέσεις, amborum sedulo definit. Vires medicas etiam, et varias culturæ methodos incredibili fide ac cura persequitur, ut magis rem quotidiani usus legere videamur quam longinqua vetustate abditam. Cujus rei

exempla pauca liceat hoc loco proferre: 1. Methodum uvas sine acinis producendi. 2. Insita ex duobus Vitis, Viniferæ L. varietatibus in unum conjungendi, ut albæ et nigræ in eodem racemo inveniantur uvæ. 3. Luxuriem nimiam, fisso stipite, calculo interposito reprimendi. 4. Amygdalorum sterilitatem, ope fistulæ ferreæ in truncum circumactæ, quo succus nimius effluat, corrigendi. 5. In quamplurimis fructiferis arboribus corticem auferendo, vel circumscindendo: optime enim noverat vir acutissimus, quod quidem sæpius diserte monuit, fertilitatem ex debilitate, sterilitatem ex robore provenire.

Quod ad rationem hujus operis attinet, in animo habui illud quam minimæ molis edere, ut Botanicum comitetur in agro, et in itineribus suis longinquis; ut Glossarii solius ope, calci libri subjiciendi, Theophrasti plantarum descriptiones cuivis litteris Græcis vel modice imbuto, perspicuas reddat. Hinc quoque minime desperandum, ut supra observavi, errores textus progressu temporis emendandos fore ex autopsia in loco natali.

Catalogus Plantarum exhibetur Græco-Latinus, itemque Latino-Græcus ordine alphabetico exaratus juxta nomenclaturam Linnei.

Voces technicæ, et minus usitatæ, asterisco notantur: harum explicatio in Glossario occurret. Voces uncis inclusæ non sunt Auctoris, sed ad supplendam miram ejus brevitatem additæ sunt; adeo enim nimia est, si ita dicam, ista brevitas, ut etiam ipsius Scaligeri, ut fatetur, persæpe aciem eludat. Perspicuitas dictionis, præsertim in operibus didacticis, virtus est omnium maxime appetenda, nec incurrendum periculum obscuritatis, secundum Horationum illud,

Brevis esse laboro, Obscurus fio.

P. S. Animadvertent queis in manus venerint "Illustrationes nostræ," genera et species ibi designatas intervallo temporis, ex quo prodierunt, paullulum nomenclatura variare, quod studio in Theophrastum per biennium continuato præcipue tribuendum.

ria, sed, ad suppleadam miram ajus bresitatoms addine Start province coins mirams est, as its eller com, deta brevince, un eriam ipsinis Schigeri, et foretare, perturpa scisius elidate, propinitate dictionis, personali in apprilate dichesticia, vintrate est considera maxima apprilate dichesticia, vintrate est considera maxima apprilately est maken 150-resident illocation observirantes est maken 150-residente illocation observirantes est maken 150-residente illocation observirantes est maken 150-

Brevis eng laiorel

P.S. Anhorst creek quois in manos venerat

This trained by the product of product of approximation of the product of the produ

STATE OF THE PERSON NAMED IN COLUMN TWO IS NOT THE OWNER.

Naturæ curiosis haud inutilem mihi videor navare.

Operam subjiciendo ex cel. Moldenhawer, recensionem Editionum Theophrasti περὶ Φυτῶν;

ut et Commentaria, et Traductiones, separatim editas, vel ineditas, et quarum usquam occurrit mentio.

I.

ΘΕΟΦΡΑΣΤΟΥ σερὶ Φυτῶν Ἱστοςίας βιβλία δέκα.— Subjectis Libris de caus. plant. et metaphys. Aristotelis problem. mechan. metaphys. Alexandri Aphrodis. problem. (omnia Græce.) Ad calcem: Exscriptum Venetiis in domo Aldi Manutii, Calendis Junii. M. III D. fol. ut quartum tomum Aldinæ primæ Aristotelis constituat. Sed hicce tomus sæpius in duo volumina divulsus, ita ut prius Histor. Pl. et libros de Caus. Pl. contineat: inde quibus hoc solummodo volumen contigit, recensent Aldinam sine anno. Alii annum quo incepta (1495), alii quo finita (1498,) hæc Aristotelis et Theophrasti editio afferunt.

Præfixa est Aldi Manutii ad Albertum Pium Principem epistola, qua se exemplaribus usum profitetur. Princeps hæc editio et reliquarum omnium est fundus, quam Oporinus variis lectionibus et conjecturis auxit, Heinsius correxit, Bodæus suis aliorumque conjecturis cumulavit.

II.

Theophrasti Opera, summo studio partim hinc inde conquisita, atque in unum veluti corpus redacta: partim a multis, quibus etiam hactenus scatebant, mendis, doctorum virorum industria, ac meliorum exemplarium ope repurgata. (Græce) per Jo. Oporinum. Basileæ 1541.

Contulit Oporinus Aldinæ primæ textum cum versione Gazæ, emendationes inde haustas, et suas quasdam conjecturas margini addidit. In textum recepit paucas, easque apertissimas.

III.

Θεοφεάστου περί Φυτῶν Ἱστοςίαν, καὶ περί Φυτῶν Αἰτιῶν, καί τινα ἄλλα αὐτοῦ βιβλία περιέχων τόμος VI. (post opera Aristotelis. Græce.) Ad calcem: Venetiis, apud Aldi filios. Expensis vero Nobilis viri Domini Federici de Turrisanis eorum avunculi. 1552.

8. Recusus Aldinæ primæ textus; obviis quibusdam correctionibus, parcissime licet interpositis².

IV.

Theophrasti Eresii Græce et Latine Opera omnia. Daniel Heinsius textum Græcum locis infinitis partim ex ingenio partim e libris emendavit : hiulca supplevit, male concepta recensuit: interpretationem passim inter-

* Theophrasti de Historia Plantarum. De Caus, Plantarum etc. Gr. fol. Venet. Aldus. 1503. recenset Quesnel. Catal. Bibl. Thuan. P. II. p. 200. De qua dubito. Orta forsan ex Aldina prima, errore facili. Vid supra.

polavit. Cum indice locupletissimo. Lugduni Batavorum, ex typographio Henrici ab Hæstens. Impensis Jo. Orlers, And. Cloucq, et Jo. Maire. 1613. fol.

N. B. Ad MStum Heidelbergense et Aldinam primam variis lectionibus, locis Plinii parallelis, et conjecturis a viro quodam erudito auctam, textum corrigere conatus est. Cum vero nusquam innuat, manuscriptorum fide, an Plinium secutus, an conjectura inductus emendaverit; tenuis sane hujus editionis auctoritas. Gazæ versionem textui oppositam passim correxit; licet quæ emendatrice manu plurimum egebant, omissa esse fatendum sit. Conf. Ezech. Spanh. obs. ad Aristoph. Plut. v. 1088. Moldenhawer.

V.

Theophrasti Eresii de Historia Plantarum libri decem, (omiss. Libri X. fragm.) Gr. et Lat. In quibus textum Græcum variis lectionibus, emendationibus, hiulcorum supplementis; Latinam Gazæ versionem nova interpretatione ad margines: totum opus absolutissimis cum notis tum commentariis: item rariorum plantarum iconibus illustravit J. Bodæus a Stapel. Cum indice locupletissimo. Apud Henricum Laurentium, Amstelod. 1644. fol.

Vix absoluto labore mortuus auctor, Egberto Bodæo parenti vulgandum reliquit opus. Omnia effecit Bodæus, quæ illa tempora, atque illa ætas ferre potuit. Plura in veterum scriptis ad restituendum explicandumque textum sparsa, vasta eruditione effudit. Conjectura etiam acute usus, licet Plinio nimium

tribuat. In extricandis quoque plantis Theophrasteis sæpius felix. Sed obscura tum temporis Græciæ, finitimarumque regionum flora, adegit virum sane eruditum, ut ad plantas adeo Americanas anxius confugeret. Neque mirum, quæ de interna plantarum structura, vegetationis legibus, sexus mysterio Theophrasto perspecta, fugisse virum, omnibus quibus nos suffulcimur præsidiis destitutum. Textum Heinsianum recepit. Varias lectiones Aldinæ secundæ, Basileensis, negligentius licet; tum suas, Scaligeri, Constantini, Salmasii conjecturas margini addidit: quarum non nullas in notis defendit vel refellit. Gazæ versionem ab Heinsio correctam, suis emendationibus in margine additis, textui opposuit, Scaligeri ac Constantini animadversiones suis præposuit. Icones obscuræ sane et incertæ, eadem magnitudine plantas maximas et minimas sistunt, Moldenhawer.

N. B. Icones hæ fere omnes ex Herbario Gerardi a Johnsono emendato. London. 1633.

VI.

VERSIONEM Historiæ Plantarum Latinam, Nicolai V. Pont. Max. nutu, exhibuit Theodorus Gaza. Quæ magnum sane hujus viri acumen, et linguæ utriusque facultatem demonstrat. Cum vero verborum adeo ordinem constructionemque assequi vult, spissus sæpius et parum Latinus. Quæ diuturna solum plantarum observatio evolvit, impedivisse virum; ætatis illius rationem perpendenti minime mirum. In capitum distinctione, quam primus in-

stituit, sæpius peccasse plures questi sunt. Uno codice solum, et eo corrupto b; Aldinis tamen præ-, stantiore usus, ni omnia conjecturæ tribuenda c.

Tarvisii, per Bartholomæum Confalonerium de Salodio. 1483, fol. Cf. Braun. notit. hist. litt. P. II. p. 101.

VII.

Theophrasti Historiæ Pl. libr. IX. et decimi principium duntaxat, de Caus. Pl. libr. V. Theodoro Gaza interprete. (Absque ulla nota. Sæc. XVI.) 8vo. Bibl. Pinelliana pag. 258. Boehm. bibl. hist. nat. P. III. V. I. p. 91.

Cum variis scriptis Aristotelis eodem interprete, Venetiis, apud Aldum Manutium. 1504. fol. Qui

b Vid. ejus præfat. p. 110. Ald. 1.

c Ampla sane in hac versione ad restituendum textum Hist. Pl. et operis, præsertim de Causis Pl. materies. Ita de Caus. I. 3. lin. 21. Δάφνην δὲ ἀδύνατον (scil. ἀπὸ ἀπρέμονος βλαστάνειν') έπει ούδε άπο ωπερασπάδος έθελει ράδιως αίτία δ', ώσπερ λλέγομεν, ή ξηρότης και τούτου γ' έτι ή ΠΤΚΝΟΤΗΣ. ασθενέστερον yap xal webs to Biatnenous (scil. The Zatikhe aexhe, vel the byebτητα) έπὶ πλείον τὸ ΜΑΛΛΟΝ. Gaza: Causa ejus quoque siccitas est atque raritas; quod enim raro laxoque corpore est, infirmius est, quam ut humorem caloremque servare diutius possit. Legebat igitur μανότης et μανόν. Quæ certe vera lectio, non enim densitas causa siccitatis, nec ob eam amittitur n agxn ζωτική, sed ob raritatem, ut sæpe tenet auctor. In proxime adeo sequentibus dicit: "Οσα δὶ ἀπὸ ξύλων ἔμεια καὶ δύναται βλαστάνειν" οίον 'Ελαία-καὶ ταῦτα τῆ συκνότητι της εῖ τὴν ζωτικὴν ἀρχὴν, "χοντά τινα ύγεότητα τοιαύτην. Conf. Caus. I. 2. pag. 200. lin. 3. et III. 6. p. 270. l. 20. Et Δάφνη auctori dicitur μανά. Caus. II. p. 15. l. 5.

xviii

eam cum Græcis exemplaribus contulit, et plura, vel omissa vel perperam impressa, emendavit, addidit.

VIII.

Repetita hæc editio, in ædibus Aldi, Venetiis, 1513. fol. ad Aldinam impressa, quæ prodiit cum libris de Caus. Plant. typis C. Wechel. Parisiis, apud Egidium Gourmonctum. 1529. 8vo. Cum iisdem et Aristot. Hist. Anim. apud Cratandrum, Basileæ. 1534. fol. et 1550. fol. Boehm. P. II. V. I. p. 7.

Iterum cura Jordani, qui corrupta quædam ab Aldo omissa restituit, apud Theobaldum Paganum, Lugduni. 1552. 8vo. et apud Guil. Rovillium, ibid. eod. 8vo. Utræque non nisi tituli plagula diversæ, et ad calcem appressum: Excudebat Nic. Bacquenoius. 1552. Trew. Catal. Opp. Bot.

IX.

De Suffruticibus Herbisque ac Frugibus libri quatuor, (VI. ad IX.) Theodoro Gaza interprete, acc. Plinii Natur. Hist. L. XX. capita tria. Ad calcem: Argentor. per Henr. Sybold, mense Augusto. 8vo. (sine anno.) Præfationem præfixit Henr. Sybold, qua his libris separatim edendis se fuisse auctorem testatur. Trew. Catal. Opp. Bot. (Cujus exemplari manu adscriptus erat annus 1528.) Bibl. Reg. Paris.

X.

Libri tres priores ITALICE versi prodiere tit. Istoria delle Piante di Teofrasto Libri III. tradotti in Italiano da Michel Agnolo Biondo. In Venezia. 1549. 8vo. Haym. Bibl. Ital. p. 200, 5. Conf. Tirabosch. Litter. Ital. T. VII. P. II. p. 98. et 19.

Commentaria quædam et Illustrationes separatim occurrentes.

I.

Primum Julius Cæsar Scaliger acute varia, sententiarum præcipue seriem eruit; licet inanibus sæpius disputationibus impediatur. Herbarum quoque cognitione nimis destitutus, quæ subtilius observavit auctor, perturbat primum, tum refellit atque castigat. Conjecturas quasdam subtiles affert. Prodierunt ejus Animadversiones in Historias Theophrasti apud Joannam Jac. Juntæ F. Lugd. 1584. 8vo.

Additæ ad calcem Roberti Constantini annotationes, qui pauca, ast ea acutissima attulit, et felicissimo plerumque successu textum emendat, Gazæ versionem corrigit. Verbis præterea aptus et pressus.

II.

Felicis Accoromboni explanatio sententiarum difficilium in Theophrasti libris de Plantis, (Hist. Pl. et de Caus. Pl.) Cum interpretatione obscuriorum locorum et sententiarum omnium operum Aristotelis. Romæ, apud Sanctium et Soc. 1590. fol. Pag. 697—727.

In salebrosis impeditisque locis sententiarum or dinem felici sæpe successu indagat.

III.

In libros V. priores Solenandrum commentatum esse, Hallerus refert. Bibl. Bot. I. pag. 35.

IV.

Differentias plantarum Theophrasto observatas, ordine systematico disponere conatus est Conr. Gesnerus. Inscriptus liber: De stirpibus et earum partibus tabulæ, ex Theophrasti præcipue libris confectæ. Ejusdem De stirpium collectione tabulis. Argentorati, 1553. 8vo. Recus. cum iisdem per Casp. Wolphium, Tiguri, 1587. 8vo.

N. B. Mancum nimis tentamen.

V

Theophrasti sparsas de Plantis sententias, in continuam seriem secundum litterarum ordinem dispositas, edidit Cæsar Odonus. Bononiæ, per Alexandrinum Benatium, 1556. et 1561. 4to. Bumald. Bibl. Bot. p. 27. Seguier. Bibl. Bot. p. 131. Bauer. Bibl. Libr. Rar. IV. p. 181. Boehm. Bibl. N. H. P. III. V. I. p. 94. Conf. Tirabosch, Litterat. Ital. T. VII. P. II. p. 19.

VI.

Epitomen medicam de differentiis herbarum ex Hist. Pl. Theophrasti composuit Ildefonsus Sorolla. Valentiæ, 1627. et 1642. 8vo. Seguier. Bibl. Bot. p. 185. Boehm. P. III. V. I. p. 95.

VII.

Animadversiones sive Observationes in Libros de Historia et de Causis Plantarum Theophrasti factæ et observatæ circa arbores, frutices, subfrutices, stirpes, plantas, et herbas, et ad nomen Italicum et vulgatum pro viribus redactæ. Per Dominicum Vignam. Pisis, apud Sylv. Marchettum, et Car. Massinum. 1625. 4to.

N. B. Plantas Theophrasteas, ordine alphabetico dispositas, determinat. C. Gesneri, Dodonæi, Delechampii, Clusii, rel. sententias compilat, nullis argumentis additis.

VIII.

Textus Theophrasti restitutio; et plurium, quæ antiquitatem respiciunt, explicatio, a Jo. Meursio Sen. in Lectionum Theophrastearum Libello. (ad calcem opusculi de scriptis Theophrasti deperditis.) Lugd. Bat. ex off. Elsevir. 1640. 12mo. Recusa in Thesauro Gr. Gronov. Vol. X. et in Opp. Meursii ex recens. Jo. Lami, Vol. IV. p. 122—131.

IX.

Loca quædam impedita, corrupta, salebrosa, felici sæpe successu corrigit, emendat, illustrat, Salmasius in Exercitatt. Plin. in Solin.

X.

Nonnulla explicare studuit Hieronymus Mercurialis: Variarum lectionum in medicinæ scriptoribus libr. VI. apud Juntas, Venet. 1588. 4to.

XI.

Josephus Scaliger: Animadversiones in Guilandini Commentarium in tria Plinii capita de Papyro. Opusc. Paris. 1610. 4to.

XII.

Plura revelavit Jac. Palmerius in Exercitationibus in optimos auctores Græcos. Lugd. Bat. 1668. 4to. pag. 582—603.

XIII.

Caput viii. lin. 17.—cap. xi. lin. 26. Libri IX. e duobus codicibus Sec. XIV. et XV. bibliothecæ Laurentianæ edidit Bandini. Catal. T. III. p. 431. seqq. Quæ valde, varia licet fortuna, a lectione vulgata recedunt.

XIV.

The Calendar of Flora by Theophrastus. At Athens. Latitude 37°. 25′. By Benj. Stillingfleet. Published in his Miscellaneous Tracts relating to Natural History, Husbandry, and Physick. Lond. 1762. 8vo. p. 319—327.

Collegit plantas Græcas, quarum efflorescentiam Theophrastus tradidit; in quibus determinandis J. Rajum plerumque sequitur. Maximam longe partem omissam esse dolendum est.

XV.

The literary Life and select Works of Benj. Stillingfleet, with unpublished Observations on some of the Plants of Theophrastus. By W. Coxe, A. M. Archdeacon of Sarum. London, 1811.

XVI.

Variæ lectiones duorum codicum, illis quas editio Heinsiana exprimit omissis, prodierunt in programmate Abrah. Kallii, nonnulla de Theophrasti Historia Plantarum bene merenda, subsidia. Havn. 1772. 8vo.

Accepit nempe Alb. Fabricius e bibliotheca Marq. Gudii Aldinam primam Hist. et de Caus. Pl. variis lectionibus auctam, quæ cum MSS. Fabricianis delata est in bibliothecam Univers. Havn. Inspexi exemplar. Nec descripti nec nominati codices. Alterius codicis (quem H. 1. noto) lectiones in ora libri adscripsit Hermolaus Barbarus; alterius (quem H. 2. signo) ex Hermolai B. et Scipionis Carteromachi schedis excerpsit Marq. Gudius.

Præstantissimus ille, qui corruptelis inveteratis medelam inopinatam afferat, et accuratius collatus; hic minus vetus ac minus præstans, et sparsim solummodo inspectus videtur. Var. lect. in libr. de Caus. Pl. nondum promulgatæ sunt.

Commentaria inedita in Theophrastum, et Observationes, quarum sparsim fit mentio.

Novam Hist. et libr. de Caus. Plant. editionem, versione nova et tela animadversionum tali, qualem Casaubonus in Athenæum texuit, instructam, triginta annorum labore molitus est Casp. Hofmannus, Aristotelis, Galeni, Hippocratis, Athenæi, Diosco-

ridis, accurato studio, linguæ peritia, herbarum cognitione pro istis temporibus instructissimus; notisque præterea Dalechampii manuscr. a Jungermannio subministratis adjutus. Quæ anno demum 1643. ineunte absoluta, et prelum exspectans, post mortem auctoris transiit in bibliothecam Gothofredi Thomasii^d.

Scheferus etiam medicus Francofurtensis emissurus erat utrumque Theophrasti de plantis opus, notis illustratum. Reines. Epist. XXXIII. p. 188. lin. 6.

Adolphus quoque Vorstius in historia plantarum cum commentariis notisque criticis edenda, summo studio per plures annos elaboravit et fere absolvit opus e.

Petri Bellonii versionem Gallicam ineditam refert La Croix du Maine, Bibl, Gall, p. 385.

Benedictus Manzuolus episcopus postea Regiensis in Theophrasti de plantis operibus MStorum ope, et ingenio restituendis plurimum operæ posuit ^f.

Castigationes Isaaci Casauboni paucas, ad se olim

^d Vid. Reinesii Epist XXXIII. p. 188. l. 12. XXXIX. p. 317. seq. XLII. p. 360. l. 15. XLIV. p. 376. l. 31. Hofm. Epist. ad J. C. Bauh. Richter. mantiss. I. p. 520. seq. Baier Vitæ Medic. Altdorf. p. 65.

e Exspectabat collationem MSS. bibliothecæ Holsten. Petiit Th. Bartholinus (1663.) post mortem auctoris a Joanne van Horne, ut urgeret apud hæredes editionem operis. Vid. Th. Bartholini Epist. medicinal. (ed. ann. 1740.) Cent. IV. Ep. LXVI. p. 352. et LXXIX. p. 407.

Thuana p. 445. Il avoit toute sa vie travaillé sur Theophraste de Plantes, et l'avoit restitué par l'aide des manuscrits, et par son esprit. missas, Dan. Heinsius C. Hofmanno per Richterum destinavit. 12 Jul. 1642. Vid. Richter. Epist. p. 158.

Animadversiones in libros de Caus. Pl. memorat Isaac Casaubonus in epistola ad Thuanum. A. 1598. Ep. CLVIII. p. 84. ed. Almelov^g.

Renealmi Blæsensis Medici emendationes ineditas in Theophrastum et Dioscoridem refert Ren. Moreau in epist. ad Hofmannum, p. 626.

Libros quoque de Caus. Pl. notis illustravit J. Bodæus, quas editurus erat Egbertus parens. Vid. edit. Hist. Pl. p. 1187.

g Scripsimus ea in Theophrasti libros de Causis Plantarum, quæ tibi posse probari non diffidimus. Nunquam putaveramus, divinum virum Cæsarem Scaligerum tantum spicilegium nobis reliquisse.

and the second second

CATALOGUS

PLANTARUM THEOPHRASTI

GRÆCO-LATINUS.

A

'Aßgórovov, Santolina, Rosmarinifolia.

"Ayvos, Vitex, Agnus castus.

"Ayeweris, AGROSTIS.

"Ayxousa, Anchusa, tinctoria.

'Adiautou, ADIANTUM.

Alyeseos, Populus, nigra.

1. Alγίλωψ, Quercus, Ægilops.

2. 'A. Ægilops, ovata.

'Asiζωον, SEMPERVIVUM.

Alγίπυςος, Cereale generis vilioris, quasi hirco-triticum.

Qu. de genere?

Αἰμάδωgos, OROBANCHE.

Aἴçα, Lolium, temulentum.

1. "Ακανθα, Atractylis, gummifera.

2. "Α. ἄφυλλος, ign.

3. "A. διψάς, ign.

4. "A. 'Ivdinh, v. n. I.

5. "A. v. Ksávasos.

6. "Α. λευκή τρίοζος, ign.

7. "A. Heanhsia, ign.

8. "Α. χαλκεία, ign.

'Aκαλύφη, URTICA.

"Azav905, Mimosa, Nilotica.

"Aκαρνα, Carduus, Acarna.

'Axévitor, Aconitum, Lycocto-

"Axogos, Acorus, Calamus.

'Ακτή,
''Ακτιος, Sambucus, nigra.

'Alaaa, Althæa, officinalis.

"Alipos, Salicornia, fruticosa.

'Αλίφλοιος, V. Δευς.

'Alwaixougos, Alopecurus.

 'Αμάρακος, Origanum, Ægyptiacum.

2. 'A. ASPHODELUS.

1. "Αμπελος, Vitis, vinifera.

2. "A. ἄγοια, v. Indica.

3. "A. 'Idaía, Vaccinium, Vitis, Idaa.

4. "A. ωόντια, Fuci species.

'Aμύγδαλος, γ Amygdalus,

'Aμυγδάλη, } communis.

"Aµwµos, AMOMUM.

'Avaderdeas, EPIDENDRUM?

'Avogázvn, Arbutus, Andrachne.

XXVIII CATALOGUS PLANTARUM THEOPHRASTI

'Ανδράφαζος, ν.' Απράφαζις. 'Avõgualía, Andryala, integrifolia. I. AVSMOUN, ANEMONE. 2. 'A. Leimavia, Narcissus, Pseudo-Narcissus. "Avn Dov, Anethum, hortense. "AvDEMOS, ANTHEMIS. 'Avalusor, S 'Av Sigixos, Asphodelus, Luteus. Avriepivov, Antirrhinum ma-'Avrippison, S jus? 'Aπαρίνη, Galium, verrucosum. an Arctium, lappa? 'Απάτη, V. 'Αφάκη. "Artos, Pyrus, Pyrus. 1. "Agaxos, Vicia, cracca? 2. "A. oµ0105, VICIA? 'Aeaxiova, Lathyrus, amphicarpus. 1. 'Agía, Quercus sp. 2. 'A. Cratægus, Aria. 'Αριστολοχία, ARISTOLOCHIA. "Agxeu905, Juniperus, communis. 'Αρνόγλωσσον, Plantago, major. "Agov, Arum, Dracunculus. 'Acivn, an 'Amaginn? 'Arxior, LYCOPERDON. 'Aoxanaias, Thapsia, Asclepium. 'Ασπάλαθος,] ign. v. Σπά-'Ασπάλαξ, 'Aoraeayos, Asparagus, a-'Ασφάραγος,] phyllus.

Arregiones, Aster, Atticus.

'Ασφόδελος, Asphodelus, ramo-

'Areavivn, Clematis, Orientalis.

'Ατρακτυλίς, ν. "Ακανθα 1. Ατεάφαξις, ATRIPLEX. 1. 'Aφάκη, Lathyrus, Aphaca. 2. 'A. HERACLIUM, vel LE-ONTODON. 'Αφάρκη, Rhamnus, Alaternus. 'Aφία, Caltha? 'Axeas, Pyrus, communis, sylv. statu. 'Aχύνωψ, an 'Εχίνωψ. vid. Kύνωψ. Flos ringens; fors. ANTIRRHINUM, vel LINA-RIA. 'AfirDior, Artemisia, absinthi-

Bάλανος, Guilandina, Bonduc. Βάλσαμος, Amyris, Gileadensis. N. B. Balsamus Balessan patrio sermone a D. Bruce vocatur. Baros, Rubus. Βλήχως,] Mentha, pulegium. Banzar, S BLITON, BLITUM. Βολδοκώδιον, Bulbocodium, vernum. Bollin, Scylla, unifolia. 1. Bolbos, ign. 2. B. ἐριόφορος, Hyacinthus, Peruvianus ? Βούκερας, Ophrys, nidus avis. Βουμελία, Fraxinus, excelsior. Βούπρηστις, BUPLEURUM. Βούτομος, Butomus, umbellatus? rectius Sparganii spec.

Beómos, Secale, cereale.

Г

Γάλδανος, } Bubon, Galba-Χάλδανος, } num. Γήθυον, } Allium. Γλείνος, ν. Ζυγία. Γλήχων, ν. Βλήχων. Γλυχυσίδη, ν. Παιωνία. Γογγυλὶς, Brassica, Rapa.

Δ.

Δαῦκος δαφνοειδής, ΤΗ ΑΡΣΙΑ?
 Δάφνη, Laurus, nobilis.
 Δ. ἀγρία, Viburnum, tinus?
 An Lauro, Cerasus.
 Δ. ᾿Αλεξανδρεία, Ruscus,

hypophyllum.
4. Δ. ωόντια, Fucus.

3. Δίκταμνος, Origanum, Dictamnus.

2. Δ. ψευδό, Ο. Ægyptiacum.
Διὸς ἄνθος, Dianthus, Caryophyllus? Agrostemma?
Διὸς Βάλανος, Fagus, Castanea.
Διόσπυρος, Diospyrus, Lotus.
Δόλιχος, Phaseolus, vulgaris.
Δόναξ, Arundo, Donax.
Δδῦς, QUERCUS.
Δρακόντιον, Arum, maculatum.
Δρυπὶς, ign.

E

"Εζενος, Ebenus, Cretica.
'Ελαία, Olea, Europæa.
'Ελαίαγνος, Myrica, Gale.

1. Έλάτη, Pinus.

2. 'Ε. πόντια, Fucus.

'Ελέβορος, HELLEBORUS.

Elebogien, Serapias, Hellebo-

'Ελειοσέλινον, Apium, graveolens.

'Ελειόχουσος, Caltha, palustris. 'Ελειίσφακος, Salvia, officinalis.

Ezgirn, Fumaria, capreolata.

'Ελένιον, ign.

"Ελιξ, Hederæ species.

"Elumos, PANICUM.

ErDougizor, Thymus, mastichina?

'Επιμενίδειος, v. Σχύλλα, spec. culta.

'Επίπετρον, Alchemilla, arven-

EgicivSos, Ervum, Lens.

'Egsian, ERICA.

Egivsos, F. caprificus.

'Εριοφόρα, Gossypium, arbe-

"Ερπυλλος, Thymus, serpyllum.

'Egu Sedavàs, Rubia, tinctoria.

'Ερύσιμον, Erysimum, officinale.

"Εσπερις, Hesperis, matronalis. Εὐζωμος, Satureia, hortensis. Εὐήπατον, v. Στρύχνος. Εὐώνυμος, Nerium, Oleander, iii. 17. Zuà, Triticum, monococcum. Zυγία, Carpinus, Betulus.

H

'Ηδύοσμος, V. Ένθούσικον.

*Ηλιοτεόπιεν, Heliotropium, Ευτορæυm.

'Huiovos, Asplenium, Hemionitis.

'Heandswrinn, Κάρυα, Cory-Lus.

Heandsia, v. Mánav Hávanss. Heryseav, Erigeron, graveolens.

Θ.

Θαψία, ΤΗΑΡSIA? vel Seseli. Θέρμος, LUPINUS.

Ondungarsía, Cornus, sangui-

Θηλυπτερίς, Acrosticum, Thelypteris.

Θηλυφόνον, V. Σχοςπίος.

Onotion, Rheum, Rhaponticum.

Θεαύπαλος, Viburnum, Opu-

 Θειδακίνη, } Lactuca, sa-Θείδαξ, } tiva.

2. Θε. ἀγεία, L. sylvestris.

Θρυαλλίς, VERBASCUM.

Θυτα, Thuya, aphylla.

Θύμεςα, Thymbra.

1. Θύμος, Thymus, vulgaris.

2. O. Aidosidis, Corall.

I.

'Ιασιώνη, Convolvulus, sepium. Aquilegia, vulgaris.

'Ικάμη, } ign.

'Iğia, Viscum, album.

'Iglun, CARDUUS.

"Iov, Viola, odorata.

'Ιππον, } EQUISETUM?

Ίππομανές, ν. Τιθύμαλλον.

'Ιππομάραθρον, Ferula, communis.

'Ισποσέλινον, Smyrnium, olusatrum.

Ίπποφέως, Dipsacus, Fullo-Ίππόφυον, πυπ.

"Igis, Iris, Florentina.

"Ioxaimos, Andropogon, Is-

Ίσχὰς, ign.

Ίτία, SALIX.

"Iquov, Lavandula, spica.

"I yos, ign.

'Ιωνία, ν. "Ιον.

K.

Κάκτος, Cactus, Opuntia.

Καλαμίνθα, ν. Μίνθα.

Κάλαμος, ARUNDO.

Κάππαρις, Capparis, spinosa.

Kάęδαμος, Sisymbrium, Nasturtium.

Καρδάμωμος, Amomum, Cardamomum. Κάρυα, Nucifera arbor. -

 K. Περσίκη, βασιλίκη, Juglans, regia.

2. Κ. Ἡρακλεωτίκη, Corylus.

Karía, Laurus, gracilis.

Kauxalis, CAUCALIS.

Κεάνωθος, v. "Ακανθα, Serratula, arvensis.

Kiyxeos, CENCHRUS.

Κεδοία, Juniperus, Sabina.

1. Kideos Dvoias Savuasn, Pinus, Cedrus.

2. Kideos, Juniperus, Oxyce-drus.

Κενταύριον, Centauria, Centau-

Κενταυρίς τρίορχις, ign.

Κεντηφία, ν. 'Ατφάκτυλις.

Kerteopudiin, Ruscus, aculeatus.

Κεράσδολον, ν. Έρεδινθος.

Kipasos, Prunus, Cerasus.

Kepzis, Cercis, siliquastrum.

1. Ksewia, Ceratonia, siliqua.

2. K. Tamarindus, Indica?

Κήλαστρος, CELASTRUS.

Kńęwyos, Cerinthe, aspera.

Κιννάμωμος, Laurus, Cassia.

Kioros, Cistus.

Kirros, HEDERA.

Κιχώριον, Cichorium, Intybus.

Κλήθεω, Betula, Alnus.

Κλύμενος, Lathyrus, Clyme-

Kviwgov, Daphne, Cneorum.

Kvinos, CNICUS.

Koig, Coix, Lachryma Jobi.

Kónnos Kvidios, Capsicum, frutescens?

Konnuygia, Rhus, Cotinus.

Κοχχυμηλέα, Cordia, Myxa.

Kολοκύν An, Cucumis, Colocynthis.

1. Κολουτία, Colutea, arborescens.

2. K. Colutea, Emerus.

3. K. An Medicago?

Κόμαρος, Κώμαρος, Arbutus, Unedo.

Kóun, Geropogon, glabrum.

Kóvuζα, CONYZA.

Kogiavvos, Coriandrum, sati-

Koçονόπους, Plantago, Corono-

Κόρχορος, an Hieracium ?

Κόστος, Costus, Arabicus.

Котию, Olea, sylvestris.

Κόψιμος, ν. Κράταιγος.

Kουπιοφόρος, Palma, Thebaica.

Keavsia, Cornus, mas.

Kęźwor, Lycoperdon, bovista.

Κοαταίογονος, Euphrasia, odontitis.

Κράταιγος, Cratægus, tormi-Κραταιγών, nalis.

Kei9n, Hordeum, vulgare.

Keivos, Lilium, album.

Keiol, v. "Ogobos.

Kęózos, CROCUS.

Keómmuos, ALLIUM.

Κρότων, Ricinus, Palma Christi.

1. Κύαμος, Arum, Colocasia.

XXXII CATALOGUS PLANTARUM THEOPHRASTI

2. Kúamos, Vicia, Faba? Q. Pisum, Sativum? Κυδώνιος, Pyrus, Cydonia. Kúxas, Cycas, revoluta. Κυχλάμινος, Cyclamen, Europæum.

Kúμινον, Cuminon, Cyminum. Κυνόροδον, ν. Ρόδον.

Kurou Garos, idem.

Kύνωψ, Plantago, Cynops.

Κυπάριττος, Cupressus, sempervirens.

Kúmeigos, Cyperus, longus.

1. Kútigos, Cytisus, Labur-

2. K. Medicago, arborea.

3. K. Cytisus, Marauta.

Kapaxos, Mysistica.

Kavesov, Conium, maculatum.

Aa Jugos, Lathyrus, sativus. Aaxan, Prunus, Mahaleb? Λάκαρα, an idem? Aáma Jos, Rumex, acetosa. Δειμωνία, V. 'Ανεμώνη. 1. Asigior, NARCISSUS. 2. A. ign. Aímva, Lemna, trisulca. Λευκάκανθα, V. 3. "Ακανθα. Λεύκη, Populus, alba. Asuxoiov, Leucoium, vernum. Asunotou avder divde. ign. Alcavos, Juniperus, thurifera?

An arb. Thurifera, Ger. em.

1. Alcaratis, Rosmarinus, officinalis.

2. A. Athamanta, libanotis.

Aivov, Linum, usitatissimum. Λινόσπαρτον, Lygeum, spartum. Auxvis, LYCHNIS.

1. Awrès, Celtis, australis.

2. A. Nymphæa, lotus.

3. A. Lotus, Melilotus.

M.

Mayudagis, ign. v. Σιλφιόν. Maλάχη, Malva, communis, an M. Althæa?

Μαλιναθάλλη, Cyperus, esculentus.

Μανδραγόρας, Atropa, Mandra-

Magaseov, Anethum, Fæniculum.

Μεγαλόκαρπόν τι σφόδρα, Μυsa, Paradisiaca.

Μελάγκρανις, v. Σχοΐνος, Schoenus, mucronatus.

Μελάμπυρος, Melampyrum, arvense.

MELCHOV, V. "IOV.

1. Melia, Fraxinus, excelsior.

2. M. Fraxinus, Ornus, vel rotundifolia.

Μελίας Σίτος, Polygonum, fagopyrum.

Μελίλωτος, Trifolium, officinale.

Milivos, Panicum, Italicum.

Μελισσόφυλλον, Melittis, Melissophyllum.

Mεσπίλη, Mespilus, Germanica.

Mndixn, Medica, sativa.

MNEWY, PAPAVER. Mηλέα, Pyrus, Malus, culta. 1. M. ayeia, sylvestr. 2. M. Mndinh, Citrus, Medica. 3. M. IIseouxn, Citrus, Aurantium. Μήλωθου, ign. Mηνύαν 955, Menyanthes, trifoliata. Míxos, Taxus, baccata. Mivaa, Mentha, communis. Mraoiov, Mnasium, Ensete? Vid. Brucei Abyss. Append. Muaxav 905, incog. Múdios, var. Quercus. Múzns, AGARICUS. Μυόφονον, incog. Muglan, Tamarix, Gallica. Mupple, ign. v. Mupplyn. Muppivn, Myrtus, communis. Μύρτος, idem. Malu, Allium, Moly.

N.

Nαῖρος, idem quod Νάρδος?
Νάπυ, Sinapi, nigrum.
Νάρδος, Andropagon, Nardus.
Νάρθης, Ferula, Ferulago.
Ναρθηκυΐα, var. min.
Νάρκισσος, NARCISSUS.
Νηπενθές, Papaver orientale;
an succus Opium dict.?
Νυμφαία, Nymphæa, alba.

二.

Zies, v. Ies. Ξιφίον, GLADIOLUS. Ξίφος, "On, Sorbus, domestica. 1. Olvάνθη, Convallaria, majalis. 2. Olváv nayeia, pl. scandens. 1. v. c. 10. Olvagos, V. Avogaxvn. Olvo Inou, ONAGRA? 1. Oloos, Ribes, Grossularia. 2. Oloos, Salix, viminalis. Ozipos, Ocymum, Basilicum. 'Ολίβανος, V. Λίβανος. 'Ολόσχοινος, ν. Σχοίνος, Scirpus, Holoschænus. "Ολυρα, Hordeum, Zeocritum. 'Ovonix Ans, CICHORIUM? 'Ovavis, Ononis Antiquorum. 'Οξύα, Fagus, sylvatica. 'Οξυάκανθα, Cratægus, Pyracantha. 'Οποξάλσαμον, V. Βάλσαμος. 'Oesoo's Livor, Athamanta, Oreoselinum. 'Oglyavos, Origanum, Majorana. 1. "Ogusvov, Salvia, Horminum. 2. O. ayeiov, Salvia, Sclarea. 'Ogobayxn, ign. Ogobos, OROBUS. 'Opoliaioi, Keiol? Cicer, Arietinum. "Ορτυξ, ν. Αρνόγλωσσον. "Ορυζον, Oryza, sativa. "Oexis, Orchis. 'Οςρύα, Carpinus, Betulus. "OFPUIS, S Oŭiyyos, ign.

"Oxva, Pyrus, sylv. culta.

XXXIV CATALOGUS PLANTARUM THEOPHRASTI

П,

Πάδος, Prunus, Padus. Παιωνία, Pæonia, nobilis.

1. Παλίουρος, Rhamnus, Spina Christi.

2. II. v. Aúros, n. 1.

Πάναχες, LASERPITIUM.

Πανταδοῦσα, ign.

Πάπυρος, Cyperus, Papyrus.

Πελεκίνος, Coronilla, securidaca.

Πενταπέτης, ΤΟRMENTIL-Πεντάφυλλον, Ελ, vel Po-TENTILLA.

1. Πέστερις, Piper, nigrum.

2. II. fruct. oblong. rubro. Capsicum, annuum.

Περδίκιον, Chondrilla, bulbosa?
an Parietaria?

Πιρσία, ign.

IIseguin'? Amygdalus, Per-

Πιεσική Μηλέα, Amygdalus, Persica.

Περσικά Καρύα, ν. Καρύα.

Πευκέδανον, Peucedanum, officinale.

1. Heun, Pinus.

2. Π. ήμερα, P. Larix.

3. II. à yeia, P. sylvestris.

4. II. 'Idaia, P. Cembra.

5. II. wagalias, P. Pinaster.

6. Π. Κωνοφόρος, P. Pinea.

7. Π. φθειροφόρος, incert.

Πήγανον, Ruta, graveolens.

Tingle, Picris.

Πίλος, Fungus, an Galla.

Πισός, Pisum, sativum.

Mirus, PINUS.

Hirvinn, Ajuga, Chamæpitys. Forsan Cressa, erratica.

Πιτυούσα, Luphorbia, Pity-

Пітиши, } usa.

Πλάτανος, Platanus, occiden-

Πόα Αἰγύπτια, ign.

Πόλιον, Teucrium, Creticum.

Πολυπόδιον, ΡΟΙΥΡΟΒΙИΜ.

Πράσιον, Marrubium, album.

1. IIpágov, Allium, Porrum.

2. Π. πόντιον, Zostera, marina.

Πείνος, ν. Δρύς.

Προύμνος, PRUNUS.

Πτελέα, Ulmus, campestris.

Πτέρις, PTERIS.

Πύγος, syn. Φηγοῦ.

I. Πύξος, Buxus, sempervirens.

2. II. Fungus?

Πυρδς, Triticum, æstivum, et var.

P.

1. 'Pάμνος, Rhamnus, Catharticus.

2. 'P. Hippophae, Rhamnoides.

Papavis, Rhaphanus, sativus.

1. 'Ράφανος, Brassica, oleracea.

2. P. ogervos, ign.

Podos, Rosa.

Podavià, -

Podov drye divogov, Hibiscus? 'Pod, Punica, granata.

Pous, Rhus, coriaria.

'Púres, CARDUUS? an Echinops.

Σ.

Σαρὶ, Saccharum, Ravenna. Σέλινον, Selinum. Σέσελι, Tordyllium, officinale. Σημύδα, Betula, alba. Σήσαμον, Sesamum, Orientale. Σίδη, ign.

Σικύα, CUCURBITA.

1. Zízvos, Cucumis, sativa.

2. Z. ayeia, Momordica.

Σίλφιον, Laserpitium. Ferula,

Asa fætida?

Σισύμεριον, SISYMBRIUM.

Σισυείγχιον, Iris, Sisyrinchium.

Σίτος, ν. Πυρός.

Σκαμμωνία, Convolvulus, Scammonia.

Σκάνδιζ, Scandix, Pecten.

Σκίλλα, Scilla, maritima.

2. Σ. Έπιμενεδεία. Scilla, Italica.

Σχόλυμος, Scolymus, Hispanicus.

Σκόροδον, Allium, Scorodoprasum.

Σκοςπίος, ULEX? an Genista Lusitanica?

Enudian piga, GLYCYRIZA.

1. Σμίλαξ, Smilax, aspera.

2. Σ. v. Δευς.

Σμύονα, Mimosa, Myrrhifera. Vid. Brucei Abyss. Append. Σόγχος, Sonchus, oleraceus. Σπάλαξ, ν. 'Ασπάλαξ. Σπειραία, SPIRÆA? Σπόδια, ν. Κοκκυμηλία.

Στελίφουρος, ν. 'Αρνόγλωσσον.

Σπελλε, aff. 'Ιξίας.

Στοιδή, Centaurea, Stæbe.

1. Στρούθιος, Pyrus, Cydonia, sylv. statu.

2. E. CARDUUS?

Στρύχνος, SOLANUM.

1. Στρύχνος ημερος, Solanum, melongena.

2. Σ. ὑπνώτικος, Physalis, somnifera.

3. Σ. μανικός, Atropa, Belladonna.

Στύραξ, Liquidambar, Styraciflua.

Σταφυλή ἀγεία, Vitis, Indica. Vid. "Αμπελος ἀγεία.

1. Συκάμινος, Morus, nigra.

2. Σ. Αλγύπτια, Ficus, Sycamorus.

I. Συκη, Ficus, Carica.

2. Σ. Αἰγύστια, vid. Συκάμινος 2.

3. Σ. Κυπρία.

4. Σ. 'Ivδinh, F. religiosa.

5. Σ. 'Ιδαία, Lonicera, Pyrenaica.

Epaceior, PEZIZA.

Σύριγξ, ν. Κάλαμος.

Σφάκελος, Salvia, hortensis.

Σφένδαμνος, Acer, campestre.

Σχίνος, LENTISCUS.

Exoros, Scirpus. Juncus?
 N. B. Apud Bod. spec. tres.

Σ. Κάλαμος, V. "Απορος.

C 2

XXXVI CATALOGUS PLANTARUM THEOPHRASTI

T.

Τερέξινθος, Pistacia, Terebin-Τέρμινθος, thus. Τερμίνθου όμοιος, incog. Τετραγωνία, Euonymus, Europæus. Τετράλιξ, Carduus, Eriophorus.

Τετράλιξ, Carduus, Eriophorus.

Τευτλίς, Beta, vulgaris.
Τεύτλιον,

Τιγεινόν ξύλον, ign. Τιθύμαλλος, Ευρηοπεία.

1. T. wagalias, E. Peplis.

2. T. appny, E. Characias.

3. T. μυρτίτις, E. myrsinitis.

Tion, Triticum, Spelta.

Τοξικός, ν. Κάλαμος.

Τραγάκανθα, Astragalus, Tragacantha.

Τραγοπώγων, Tragopogon, Orientale.

1. TolGolos, Tribulus, terres-

2. T. Trapa, natans.

Terrorie Adjantum Tricke

Teιχομανές, Adiantum, Trichomanes.

Tύλη, Trigonella, polycerata. Τύφη, Typha, latifolia.

T.

'TERNOS, HYACINTHUS.

1. T. aygia.

2. Υ. σπαςτή.

"Tovov, HYDNUM?

"Υλημα ωαθήτικον, Mimosa, sensitiva.

'Υποχοιείς, ΗΥΡΟCHŒRIS? "Υφιας, incog.

Φ.

1. Danos, Ervum, sativum.

2. Ф. spec. Indica.

Φάσγανον, GLADIOLUS. An Iris, Xiphium.

Φάσκος, LICHEN?

Φελλόδους, } Quercus, suber.

Φίως, Dipsacus, Fullonum. vid. Ίπποφίως.

Φηγός, ν. Δρύς.

Φίλλυρα, γ Phyllyrea, latifo-

Φιλλυρέα? 5 lia.

Φιλύκη, Rhamnus, Alaternus?

Φιλύρα, Tilia, Europæa.

Φ. αρρην.

2. Φ. Δήλεια.

Φλίως, Poterium, Stæbe.

Φλόγιμον, Erythronium, Dens Canis?

Φλόμος, VERBASCUM.

1. Φ. μέλαινα, V. sinuatum.

2. Φ. λευκή, V. plicatum.

Φλλέ, Agrostemma?

Doivig, PALMA.

Ι. Φ. βασιλικός.

Φ. κύπριος.
 Φ. Βαθυλώνιος.

4. Φ. Αἰγύπτιος.

5. Φ. κύκας, Cycas, revoluta.

 Φ. χαμαιοεφής, P. Chamærops.

7. Ф. коиклофороs, Р. Cocos.

8. Φ. στρουθιόφυλλος, Areca, Cathecu.

Φοίνιξ ωύντιος, Fucus.

X.

Χαλβάνη, Bubon, Galbanum. Χαμαιδάφνη, Vinca, pervinca. Χαμαίδους, Teucrium, Chamædrys.

Χαμαιλέων, CARLINA? Χ. λευκός, C. acaulis. Χ. μέλας, Carthamus, corym-

bosus.

Χαμαιεςφής, V. Φοίνιζ.

Χαμαίδατος, V. Βάτος.

Χελιδόνιον, Chelidonium, ma-

Χόνδρας, ν. Χονδρίλλα.

Χοιδείλλα, Chondrilla, Juncea.

Ψ.

Ψευδοδίκταμνος, Origanum, Ægyptiacum.

Ω.

"Ω κιμον, V. "Οκιμον.

5Ωχgos, Pisum, Ochrus.

QUÆ IN REGNI ANIMALIS SEX CLASSI-BUS A THEOPHRASTO NOTANTUR.

Classis prima,

Δορκὰς, Capra, Dorcas.

*Ελαφος, Cervus, Elaphus.

"Ιππος, Equus, Caballus.

Κυὼν, Canis, familiaris.

Λαγὼς, Lepus, timidus.

Πάρδαλις, Felis, Pardus.

Πτὼξ, Mus, Jaculus.

"Τς, Sus, Scrofa.

Classis secunda, AVES.

Αιτὸς, Falco, Chrysaetos.
Γὺψ, Vultur, Percnopterus.
Δευοκόλαπτος, Picus, martius.
"Εποψ, Upupa, Epops.
'Ιέραξ, Falco, gentilis.
'Ικτὶν, Falco, Nisus?
Κίττα, Sitta, Europæa.
Κόκκυξ, Cuculus, canorus.
Στρούθιος, Struthio, Camelus.
'Υπολωίς, Curruca. N. B.
Motacillæ spec.
Χαραδρία, Columba, Oenas?
vel var. β.

Classis tertia,

"Εχις, COLUBER.

Κροχόδειλος, Lacerta, Crocodilus.
"Οφις, Coluber, Vipera?

Σαῦρος, Lacerta, agilis.
"Υδρος, Coluber, natrix.

Classis quarta, Pisces.

Καεχαεία, Squalus, Carcha-

Classis quinta, INSECTA.

'Aττέλαβος, ATTELABUS. Genus Linn. Coleopterarum parvæ molis, frondibus vescens.

Θείψ, Thryps. N.B. Erucæ species minor.

Κάμπη, Eruca. Larva; vel primus Colcopterarum status.
Vid. Χεύσαλλις, Ψύχη.

Κανθαρίς, Curculio, granarius? Κεντίς, Ichneumon, Aphidum? Κεράστης, Insecti Coleopteri nomen generale.

Knφ'n, Vespa, vulgaris. An Apis mellifica, mas?

*14, v. Kvi4.

Κνὶψ, CYNIPS, an APHIS?
Κοχλίαι αἰ, Coccus, Aonidum.
'Ονίσχος, Scolopendra, vel Ju'Ονίννος, lus. Species non

descripta, Fucos habitans.

Πολύπους, an Scolopendra, v. Mollusca.

Πολύστους, Asterias, Caput Medusæ.

N. B. Hinc nomen Angl.

'' Lady cow."

Σήπη, Culex, pipiens.

Σκολοπία, Scolopendra, electrica.

Σχοςπίος, Scorpio, Europæus. Φαλάγγιον, ARANEA. N. B. 47 species.

Χούσαλις, Pupa L. Status Χούσαλλις, 2dus, vid. Κάμπη, Ψύχη.

Why, Cynips, Psenes.

Ψύχη, Imago L. Papilio, vel Musca statu perfecto.

Classis sexta,
VERMES, Molluscæ.

"Ελμινς ωλατεία, Tænia, lata.
"Ινες? Ascarides, vermiculares?
Πλυσία, Laplysia, depilans.
Σκώλης, Lumbricus; forsan
Επυςλ.
Σφονδύλη, Larva quædam.

VERMES, Testacea.

Λεπὰς, LEPAS.
Ποςφύρα, Murex.
'Οστρακόδερμα ζῶα, Serpula,
spirorbis.
Τερήδων, Teredo, navalis.

VERMES, Lithophyta.

Μύκης λιθινός, Madrepora, fungites.

VERMES, Zoophyta.

Δενδούφια κεράτινα, GORGO-NIA: ISIS. Σχοϊνοι λιθίνοι, SERTULARIE?

A SHARE THE PARTY AND A SECOND A CONTRACTOR OF THE PARTY OF TH

CATALOGUS

PLANTARUM THEOPHRASTI

LATINO-GRÆCUS.

A

Abies, marina, Ἐλάτη τόντια. Acer, campestre, Σφένδαμνος. Aconitum, Lycoctonum, 'Αχό-

Acrosticum, Thelypteris, Θη-

λυπτερίς.

ADIANTUM, 'Aδίαντον.

Adiantum, Trichomanes, To-

Ægilops, ovata, 1. Αλγίλωψ.

Ægilops, Quercus spec. 2da:

AGARICUS, Munns.

Agrostemma, Flos Jovis, Διὸς ἄνθος. vid. Dianthus.

AGROSTIS, "Ayewetis.

Ajuga, Chamæpitys? Петойт.

Alchemilla, arvensis, Ἐπίπετρον.

ALLIUM, Theter.

Allium, Cepa, Keóppov.

Var. 7. Κς. 'Ασκαλονικόν.

Ke. Kvidióv.

Κε. Σαμοθεακικόν.

Κε. Σαρδιόν.

Κς. Σητανείον.

Κρ. Σχιστόν.

Ke. Interior.

Allium, Moly, Malu.

Allium, Porrum, Πράσον.

Allium, Scorodoprasum, Zuó-

ALOPECURUS, 'Alwainougos.

Althæa, officinalis, 'Aldaía.

Amaranthus, Blitum, Blitov.

AMOMUM, "Aµωµον.

Amomum, Cardamomum, Καρδάμωμον.

Amygdalus, communis, 'Αμυγδάλη.

Amygdalus, Persica? Περσική. Amyris, Gileadensis, Βάλσα-

Anchusa, tinctoria, "Αγχουσα.

xlii CATALOGUS PLANTARUM THEOPHRASTI

Andropogon, Ischæmum, "Io-

Andropogon, Nardus, Νάρδος. Andryala, integrifolia, 'Ανδουαλία. Vid. Sonchus.

ANEMONE, 'Ανεμώνη.

Anemone, pratensis, 'Ανεμώνη λειμωνία. Vid. Narcissus.

Anethum, hortense, "Avn Dov.

Anethum, fæniculum, Mága-

ΑΝΤΗΕΜΙS, ('Ανθεμίον. 'Ανθεμίος.

Antirrhinum? 'Avriegivov.

Antirrhinum, majus, Κύνωψ, 'Αχύνωψ. Vid. Cynoglossum.

Apium, graveolens, Έλειοσί-

Apium, Petroselinum, Σέλινον. Aquilegia, vulgaris? Ἰασιώνη. Vid. Convolvulus, Sepium.

Arbutus, Andrachne, 'Ανδράχνη.

Arbutus, Unedo, Kóµagos.

Arctium, Lappa? 'Απαρίνη. Areca, Cathecu? Φοῖνιζ στρου-

Dióqualos.

Απιστοιος ΗιΑ, 'Αρισολοχία.

Arum, Dracunculus, "Agov.

Arum, Colocasia, 1. Kύαμος.

Arum, maculatum, Δρακόντιον.

Arundo, Donax, Δόναξ. Arundo, Κάλαμος.

Spec. 7. K. Auntixos.

Κ. Βομθυκίας.

Κ. Έπίγειος.

Κ. Δόναξ.

Κ. Πλόκιμος.

K. Toginos.

Κ. Χαρακίας.

Artemisia, Absinthium, 'A\psi_v-

Asclepias, Vincetoxicum?' Aσκλησίας.

Asparagus, aphyllus, 'Ασπάραγος.

Asphodelus? 'Αμάρακος.

Asphodelus, ramosus, 'Ασφόδελος.

Asphodelus, luteus, 'Av9'soixos.
Asplenium, Hemionitis, 'Hµ'i-

Aster, Tripolium, Τριπόλιον.

Aster, Atticus, 'Agragioxos.

Astragalus, Tragacantha, Τραγάκανθα.

Athamanta, 2. Λιβανώτις.

Spec. 2. Α. κάρπιμος.

Α. ἄκαρπος.

Athamanta, Oreoselinum, 'Ορεοσέλινον.

Atractylis, gummifera," Ακανθα 'Ατρακτυλίς.

ATRIPLEX, 'Ατράφαξις.

Atropa, Mandragoras, Μανδραγόρας.

Atropa, Belladonna, Στούχνος μάνικος.

Avena, fatua, Airiawy.

R

Balsamus, Balessan, Bruce, Abyss. Βάλσαμος. Vid. Amyris.

Bambusa, arundinacea, Κάλαμος βομευχίας. Beta, vulgaris, Τεύτλιον. Betula, alba, Σημύδα. Betula, Alnus, Κλήθοα. Brassica, oleracea, Pápavos. Brassica, Rapa, Γογγυλίς. Bubon, Galbanum, Χαλβάνη. Bulbocodium, vernum, BoxBoκώδιον.

BUPLEURUM, Boumensis. Butomus, umbellatus ? Bouroμος. Vid. Sparganium. Buxus, sempervirens, Ilvgos.

C.

Cactus, opuntia, Kantos. Caltha, palustris, 'Eleioxevoos. Capparis, spinosa, Kanages. Capsicum, frutescens, Kónnos Kylológ.

---- annuum, 2. II in seis? Vid. Piper, nigrum. Carduus, Acarna, "Axaova. CARDUUS, spec. sex. "Axavda.

"Α. άτρακτυλίς.

Α. ἄφυλλος.

"A. δ14 ά5.

"A. Ivoixn.

"A. xsavan 205.

"A. Teio 305.

"Α. Ἡρακλεία.

"A. xalusios.

Carduus, Eriophorus, Terea-DIE?

Carlina, acaulis, Χαμαιλέων

Carpinus, Betulus, 'Oστρύα. Carthamus, corymbosus, Xaμαιλέων μέλας.

CAUCALIS, Kauxalis. CELASTRUS, Κήλασρος. Celtis, Australis, Awros. CENCHRUS, Kiyxeos. Centaurea, Cen-) Ksvravesa. S Κενταύριον. taurium.

Cent. Stoebe, EroiBn.

Ceratonia, siliqua, Ksewvia.

Cercis, siliquastrum, Ksexis.

Cerinthe, aspera, Knew Sov.

Teucrium, Chamæpitys, II-

Chamærops, Palma, Xuguijρεφες.

Chelidonium, majus, Xelidó-

Chenopodium, bonus Henricus, 'Ατράφαξις. Vid. Atriplex.

Chondrilla, juncea, Xovogiala. Chond. bulbosa, II spointov. Vid. Parietaria.

Cicer, Arietinum, Keiol "Oco-BICCIOI.

Cichorium, Intybus, Kixweiov. CISTUS, Kiotos.

Citrus, Medica, Mnoinn Mnλέα.

Citrus, Aurantium, Ilseginn Mnasa.

Clematis, Orientalis, 'Area-YEVN.

Clematis, Vitalba. An idem? CNEORUM, KVEWGOV.

CNICUS, KVIROS.

Cocos, nucifera ? Kouziofogos. Vid. Palma Theb.

Coix, Lachryma Jobi, Koiz.

XIV CATALOGUS PLANTARUM THEOPHRASTI

COLUTEA, KOLOUTÉE.

Κ. περὶ Λίπαραν.

K. 'Iòaía.

Κ. φευγανώδης.

Conium, maculatum, Kávssov.

Convallaria, majalis, Olváv9n.

Convolvulus, Scammonia,

Σκαμμωνία.

Convolvulus, sepium, 'Ιασιώνη. Vid. Aquilegia.

CONYZA, Kévuça.

Cordia, Μυχα, Κοκκυμηλέα.

Coriandrum, sativum, Kogiav-

Cornus, mas, Keavsía.

Cornus, sanguinea, Θηλυκοανεία.

Coronilla, securidaca, IIsheri-

Corylus, Avellana, Καζύα 'Ηεακλεωτική.

Κ. ἀγεία.

K. nusgos.

Costus, Arabicus, Kórros.

COTULA, 'Av Piperov. Vid. Anthemis.

Cratægus, Aria, 'Agía.

Cratægus, torminalis, Κοάται-

Cratægus, Azarola, Μεσπίλη ἀνθηδών.

Cratægus, Oxyacantha, M. &v-

Cratægus, Pyracantha, 'Oğuánav9a.

Cressa, erratica, Πιτυΐνη. Vid. Chamæpitys.

CROCUS, Kgóxos.

CROCUS, K. desivns.

К. Ямгеос.

Cucumis, Colocynthis, Kolo-

Cucumis, sativa, Dizuos.

CUCURBITA, Σικύα.

Cuminum, cyminum, Kóuwov.

Cupressus, sempervirens, Kυπάριττος.

Cycas, revoluta? Kúnas.

Cyclamen, Europæum, Kuκλάμινος.

Cyperus, longus, Kúrsigos.

Cyperus, esculentus, Μαλινα-Θάλλη.

Cynoglossum, officinale, 'Αχύ-

Cytisus, Laburnum, 1. Κύτισος, δενδρωδής.

Cytisus, Maranta, 2. Kúτισος.

D.

Daphne, Cneorum, Κνέωςον. Vid. Cneorum.

Dianthus, Caryophyllus? Διδς ανθος. Vid. Agrostemma.

Dipsacus, Fullo- \ \(\frac{1ππόφιως.}{1ππόφιων.} \)

Diospyrus, Lotus, Διόσστυρος.

E.

Ebenus, Cretica, "Εξενος.
Echinops, Ritro, Κύνοψ. Vid.
Antirrhinum, majus.
Ερισενσκυμ, 'Αναδενδράς.
Ερυιετυμ, "Ισπον.
Εκικα, 'Ερείκη.

Erigeron, graveolens, 'Ηριγέ-

Erythronium, Dens Canis, Φλόγιμον.

ERVUM, Φάκος.

Φ. σπάρτον.

Φ. Ίνδικόν.

Ervum, Ervilia, "Ogocos. Vid. Cicer.

Ervum, Lens, 'Egigiv9os.

Erysimum, officinale, 'Egus-

Euonymus, Europæus, Τετρα-

Ευγησκεια, Τιθύμαλλος.

Τ. παραλίας.

T. dopnv.

Τ. μυρτίτις.

Euphorbia, Pithy- Πιτυών. usa, Πιτύουσα.

F.

Fagus, Castanea, Διος Βάλα-

Fagus, Sylvatica, 'Oğúa.

Ferula, communis, Ίππομάρα-Θεον.

Ferula, Ferulago, { Nagang. Naganguia.

Ferula, Asafætida, Σίλφιον. Vid. Laserpitium.

Ficus, Caprificus, 'Egivsos.

Ficus, Carica, Yuxn.

Ficus, Religiosa, E. Ivdinn.

Ficus, Sycamorus, Συκάμινος.

Fraxinus, excelsior, Βουμελία. Μελία. Fraxinus, Ornus, Mshia. Forsan Fr. rotundifolia.

Fucus, Φῦκος. N.B. 10 spec. enumerantur.

Fumaria, capreolata, 'Ezžívn. vid.Polygonum, Fagopyrum.

G.

GALIUM, 'Amagirn. vid. Arc-

Genista, Lusitanica, Σπορπίος. Geropogon, glabrum, Κόμη.

GLADIOLUS, Eigies.

GLYCYRRHIZA, EnoPinn fi-

Gossypium, arboreum, 'Εριοφόρα.

Guilandina, Bonduc, Βάλανος. Gypsophila, Struthium, 2. Στρούθιος.

H.

HEDERA, Kirros.

Κ. λευκή.

K. % \ / .

Κ. μέλαινα.

K. Estive105.

Hedera, Helix, "Elig.

Ε. χλοερά ποώδης.

Ε. ποικιλή.

Heliotropium, Ευτορæυπ, 'Ηλιοτρόσιον.

HELLEBORUS, Έλλέβορος.

Ε. λευπός.

Έ. μέλας.

Heracleum, Panaces, Πανὰξ Ἡράπλειον.

xlvi CATALOGUS PLANTARUM THEOPHRASTI

Hesperis, matronalis, Έσπερίς. Hibiscus, 'Pόδου ἄνθει δένδρον?

HIERACIUM, Koexogos.

Hippophae, Rhamnoides, 'Ράμ-

HIPPURIS, Ίσπόν. Vid. Equi-

Hordeum, Kei9h. N. B. 7 var. cult.

Hottonia, palustris, Asprodis

HYACINTHUS, 'Υάκινθος. Hyacinthus, Peruvianus? Βολβὸς ἐριοφίρος.

HYDNUM, "Tovov. HYPOCHERIS, 'Twoxoleis.

I.

Iris, Florentina, * Igis.
Iris, Γίσνητιολίαπ, Σισυρίγχιος.
Iris, Χίρλιαπ, Φάσγανον.
Juglans, Regia, Καρύα βασιλική. Εὐβοϊκή. Περσική.
Juncus, Σχοῖνος.
Juniperus, communis, "ΑρκευΘος.
Juniperus, Oxycedrus 2. Κέ-

Juniperus, Oxycedrus 2. Kí-

Juniperus, Lycia, Λίβανος. Vid. Κ. λυκία, iii. 11.

Juniperus, Sabina, Κεδρίς. Ixia, bulbocodium, Βολβοκώδιον.

L.

Lactuca, sativa, Opidanívn nuseis. Var. Θρ. λευκής.

Ι. πλατύκαυλος.

2. στρογγυλόκαυλος.

3. Λακώνικος.

Var. Θ. μελαίνας.

Ι. πυκνόφυλλος.

2. οὐλόφυλλος.

3. δασύφυλλος.

4. μανόφυλλος.

5. λευκόκαυλος.

6. ποεφυεόκαυλος.

7. ποικιλόκαυλος.

Lactuca, sylvestris, Θρ. ἀγεία. LASERPITIUM, Πάνακες.

Laserpitium, latifolium, Σίλφιον. V. Ferula, Asa fætida.

Lathyrus, amphicarpus, 'Aga-

Lathyrus, Aphaca, 'Αφάκη. Lathyrus, Clymenum, Κλύμι-

Lathyrus, sativus, Λάθυρος. Laurus, nobilis, Δάφνη. Laurus, gracilis, Κασία. Laurus, Cassia, Κιννάμωμος.

Lavandula, spica, {"Iquov.

Lemna, trisulca, Λέμνα. Lentiscus, Σχίνος.

Leontodon, Taraxicum, 'Αφάκη, 'Απάτη.

Leucoïum, vernum, Λευκόϊον. Lichen, pulmonarius, Φάσκος. Lilium, album, Κρίνον. Linum, usitatissimum, Λίνον.

Liquidambar, stiraciflua, Στύ-

Lolium, temulentum, Alea.

Lonicera, Syriaca, Yuxn 'Iδαία.

Lotus, Melilotus, 3. Awros.

LUPINUS, Θέρμος.

LYCHNIS, Auxvis.

Lycium, Europæum, 'Pauvos, Qu? Rhamnus, Catharti-

LYCOPERDON, 'Ackiev. Lycoperdon, bovista, Keaviov. Lygeum, spartum, Λινόσπαρτον.

M. MALVA, Althæa, Μαλάχη. Mangifera, Indica? Μεγαλόχαρπόν τι. Vid. Musa. Marrubium, album, Πράσιον. Marrubium, Pseudo-dictamημε, Ψευδοδίκταμνος. MATRICARIA? 'AvDemis. Medica, sativa, Mndixń. Mentha, communis? Miv9a. Mentha, Pulegium, Γλήχων, Βλήχων. Menyanthes, trifoliata, Mnvucivans. Menyanthes, Nymphæa, an Mercurialis, perennis, Φύλλον

> Spec. 1. άρρενόγονον. 2. Δηλύγονον.

Mespilus, Germanica, Mioniλη. Vid. Cratægus.

MILIUM, Paradoxum, Mílivov. Vid. Panicum.

Mimosa, myrrhifera. Bruce, Append. Eugen.

Mimosa, Nilotica, "Axav 905. Mimosa, sensitiva, "Tanua wadntinov. Mnasium, Ensete? Bruce. Mvaosov.

Momordica, elaterium, 'Ελα-Thelov.

Morus, nigra, Συκάμινος. Musa, Paradisiaca? Μεγαλόκαρπόν τι.

Myrrifera, arbor, Σμύρνη. Vid. Mimosa.

MYRISTICA, Myrtus, commu- (Mugginn.

N.

NARCISSUS, Napriosos. Narcissus, Pseudo-Narcissus, 'Ανεμώνη λειμωνία. Narcissus, Poeticus, Asigion ETEPOV. Narcissus, minor, vel Bulbocodum? Βολβοκώδιον. Vid. Bulbocodium. Nerium, Oleander? Εὐώνυμος. Nymphæa, alba, Νυμφαία. Nymphæa, Nelumbo, Idem. Nymphæa, Lotus, 2. Auros.

0.

Ocymum, Basilicum, "Oximov. Olea, Europæa, 'Elaía, Olea, Sylvestris. Kórivos. ONAGRA? Oivo Singa. Ononis, Antiquorum, 'Ovavis.

xlviii CATALOGUS PLANTARUM THEOPHRASTI

Onopordum, Acanthium, Λευκάκανθα.

Ophrys, nidus avis, Bouxieus.

ORCHIS, "Ogxis.

Origanum, Ægyptiacum, Ψευδοδίκταμνος.

Origanum, Majorana, 'Ορίγα-

Var. 1. λευκή.

2. μέλαινα.

OROBANCHE? Αἰμάδωρον.

Orobus, Qu. an Erv, Ervilia, L. "Opolos.

Oryza, sativa, "Oguζos.

P.

PALME.

Phœnix, Dactylifera. Cycas, revoluta, Κύκας. Cocos, nucifera, Κουκιο-Φόρος.

Chamærops, Xauasppspris.

PANICUM, "Exumos.

Panicum, Italicum, Míxivos, an Milium, paradoxum.

Pæonia, nobilis, Παιωνία.

Papaver, Mńnwy.

Parietaria, officinalis? Περδίκιον. Vid. Chondrilla, bulbosa.

Papyrus, Nilotica, Πάπυςος.
Peucedanum, officinale, Πευ-

PEZIZA, MEÇis.

κίδανου.

PHALLUS, impudicus, Aidonoidis

Phaseolus, vulgaris, Δόλιχος.

Phillyræa, lati-] Φίλλυςα. folia, β Φιλλυςία.

PHLEUM? 'Alwarenougos.

Phoenix, Dactylifera, Doivis.

Var. Φ. Βασιλικός.

Φ. Βαθυλώνιος.

Φ. Κύπριος.

Φ. Αἰγύπτιος.

Phyllanthus, Emblica, Βάλαvos. Vid. Guilandine,

Physalis, somnifera, Στούχνος ὑπνώτικος.

Picris, Ilizgis.

PINUS, Έλάτη, Πεύκη.

Pinus, abies, 'Elarn appnv.

Pinus, Picea, 'E. 9/1210.

Pinus, Pinaster, Πεύκη ωαρα-

Pinus, Cembra, II. 'Idaía.

Pinus, Pinea, II. κωνοφόρος.

Pinus, Larix, { II. nusgis. II. ri yévos.

Pinus, II. Psigopogos.

Pinus, Sylvestris, II. ayeia.

Pinus, Cedrus, 1. Kideos.

Piper, nigrum, 1. Himteis.

Pistacia, Terebin- Tegésurgos.

thus. Tienurgos.

Pisum, sativum, Πίσος, Κύα-

Pisum, Ochrus, "Ωχεος.

Plantago, major, 'Αφνόγλωσσον.

Plantago, Coronopus, Kogwvó-

Plantago, Cynops, Κύνωψ. Forsan P. Psyllium.

Plantanus, Orientalis, Πλά-

Poλ? Πόα. Polygonum, Fagopyrum, Msλίας Σῖτος.

Polypodium, Πολυπόδιον. Populus, nigra, Αἴγειρος.

Populus, alba, Asóxn.

Poterium, Stæbe? Στοιξή Φλίως. Vid. Centaurea, Stæbe.

PRUNUS, Προυμνή.

Prunus, Laurocerasus? Δάφνη ἀγεία. Vid. Viburnum, Tinus.

Prunus, Padus, Πάδος.

Prunus, Cerasus, Κέρασος.

Prunus, Mahaleb, Λακάθη?

Pteris, Πτέρις.

Punica, granata, 'Poιά.

Pyrus, communis, "Απιος.

Pyrus, communis, "Απιος. Pyrus, sylv. statu, 'Αχρώς.

Pyrus, sylv. culta, "Oxvn.

Pyrus, malus, Mnlia.

Pyrus, malus, sylv. statu, Mn-

Pyrus, Cydonia, Κυδώνιος. Pyrus, Cydonia. sylv. statu, 2. Στρούθιος.

Q.

Quercus, Ro- Δρῦς ἡμερίς.
bur, β'Ετυμόδρυς.
Quercus, Ægilops, 1. Αἰγίλωψ.
Quercus, Esculus, Φηγός.
Quercus, Cerris, "Οσπρις.
Quercus, Ilex, 'Αλίφλοιος?
Quercus, Coccifera, Πρῖνος.
Quercus, Suber, Φελλὸς, Φελλόδρυς.

Quercus, Ign. Πλατύφυλλος. Quercus, incog. Μύδιος.

R.

Raphanus, sativus, 'Ραφανίς. Var. 'P. Καρινθία.

'Ρ. Λειοθαλασσία.

'Ρ. Κλεωνία.

'Ρ. Βοιωτικά.

Rhamnus, Catharticus, 'Ράμ-

Rhamnus, Alaternus? 'Αφάρχη. Rhamnus, Paliurus, Παλίου-

Rhamnus, Spina Christi, an Id.?

Rheum, Rhaponticum, On-

RHIZOPHORA? Dunn 'Indian'? Vid. Ficus, Religiosa.

Rhus, Coriaria, Pous.

Var. 'P. appnv.

P. Inhsia.

Rhus, Cotinus, Κοκκυγρία. Ribes, Grossularia, 1. Οἴσος. Ricinus, Palma Christi, Κρότων.

Rosa, { Podov. (Podoviú.

Var. 'P. ωεντάφυλλον.

'Ρ. δεκάφυλλον.

'Ρ. εἰκοσίφυλλον.

'Ρ. ἐκατοντόφυλλον.

Rosmarinus, officinalis, Λιζα-

Rubus, Baros.

Rubus, fruticosus, B. do Dopons.

Rubus, saxatilis, B. χαμαίζα-

Rubus, Idæus, Β. κυνόσβατος. Rubia, tinctorum, 'Ερυθίδανον. Rumex, acetosa, Λάπαθος. Ruscus, hypophyllum, Δάφνη,

Ruscus, hypophyllum, Δάφνη, 'Αλεξανδρεία.

Ruscus, aculeatus, Kevteomuè-

Ruta, graveolens, IInyavov.

S.

Saccharum, Ravennæ, Σάοι

Salicornia, fruticosa, "Alipor

SALIX, 'ITÉE.

Salix, alba, 'I. λευκή.

Salix, nigra, I. μέλαινα.

Salix, Helix, { "Elix."

Salix, variegata, 1. ποικίλη.

Salix, viminalis, 2. Oloos.

Salvia, horminum, "Opussor.

Salvia, hortensis, Σφάκελος.

Salvia, officinalis, 'Ελελίσφα-

205.

Salvia, Sclarea, "Ogusvov ayesov.

Sambucus, nigra, { "Artn, "Artsos.

Santolina, Rosmarinifolia, 'A-

Satureia, hortensis, Eöζωμον.

Satureia, Thymbra, Θύμβοα.

SATYRIUM, 'EARs Cogirn. Vid. Serapias.

Scandix, Pecten, Endvoig.

Schœnus, mariscus, Σχοῖνος. Schœnus, mucronatus? Μελάγχρανις.

Scilla, uniflora, Box Clvn?

Scilla, maritima, Σχύλλα.

Scilla, Italica, Σ. Έπιμενιδεία. Scirpus, holoschænus, Ολόσχοι-

yos.

Scolymus, Hispanicus, Σχόλυμος.

Secale, Cereale, Beomos.

SELINUM, Σέλινον. Vid. Apium, petoselinum.

Sempervivum, 'Asíζωον.

Serapias, Helleborine, 'EAAs-

Bogirn. Vid. Satyrium.

Serratula, arvensis, 'Az. Ksάνωθος.

Sesamum, Orientale, Σήσα-

Sesell, Θαψία. Vid. Thap-

Sinapi, nigrum, Nástv.

SISYMBRIUM, Σισύμβοιον.

Sisymbrium, Nasturtium, Κάρδαμος.

Smilax, aspera, 1. Σμίλαξ.

Smyrnium, olusatrum, 1776-

Solanum, melongena, vel Physalis, Atropa, Στούχνος ήμε-

Sonchus, asper, 'Ανδουαλία. Vid. Andryala.

Sonchus, oleraceus, Σόγχος. Sorbus, domestica, Oon.

v. ayeia.

v. nusen.

Sparganium, Βούτομος. Vid. Butomus.

SPIREA? Emeipaía.

T.

Tamarindus, Indica, 2. Κερωνία?

Tamarix, Gallica, Mugium. Taxus, baccata, Mikos.

Teucrium, Chamædrys, Xa
µaíðevs.

Teucrium, Creticum, Πόλιον. ΤΗΑΡSIA, v. Seseli, Θαψία. Thapsia, Asclepium, 'Ασπλη-

THYMBRA, v. Satureia, Θύμερκ.

Thymus, vulgaris, Θυμός.
Thymus, serpyllum, "Ερπυλλος.
Thymus, mastichina? 'Ενθούσικον.

Thuja, aphylla, Outa.

Thurifera, arbor ? Λίζανος. V. Amyris.

Tilia, Europæa, Φιλύρα.

Tordillium, officinale, Σίσελι.

TORMENTILLA,
fors. Potentilla recta.

Πενζάφυλλον.

Tragopogon, Orientale, Τρα-

Trapa, natans, 2. Toicolos.

Tribulus, terrestris, 1. Tpico-

Trigonella, polycerata, Τύλη?
ΤRITICUM, æstivum, Πυρὸς,

Var. II. 'Alegavogeios.

Π. 'Ασσύριος.

Π. Καγχρωδίας.

Π. Ποντικός.

Π. Αίγυπτίος.

Π. Θρακικός.

Π. Λιβυκός.

Π. Σικελικός.

Triticum, monoccum, Ζειά. Triticum, Spelta Τίφη. Typha, latifolia, Τύφη.

U.

ULEX? Vid. Genista, Lusitanica, Σχορπίος. Ulmus, Πτελέα. Ulmus, var. 'Ορειπτελέα. Ulva, Lactuca? Φῦχος Θρίδαχίνη.

V.

Vaccinium, Vitis Idaa, Αμπελος 'Ιδαία.

Verbascum, plicatum, Φλόμος λεύκη.

Verbascum, sinuatum, Φλ. μίλαινα.

VERBASCUM? Oquallis.

Veronica, Chamædrys? Χαμαίδρυς. Vid. Teucrium.

Viburnum, Opulus, Θραύπαλος.

Viburnum, Lantana? Δάφνη άγεία.

Viburnum, Tinus? An Idem.

Vicia, cracca ? "Agazos.

Vicia, Faba, an Pisum, Κύα-

Vinea, pervinea, Χαμαιδάφνη.

lii CATALOGUS PLANTARUM THEOPHRASTI.

Viola, odorata, "Ιον. μέλαν, var. a Linn. λευκόν.

Viscum, album, 'Ιζία.
Vitex, agnus castus, "Αγνος.
Vitis, vinifera, "Αμπελος.
Var." Α. καπνέα.
"Α. λευκομφαλία.

"Α. μανόμενα. Vitis, Indica, "Αμπελος άγχία.

Z.

Zostera, marina, Ileásov wov-

CORRIGENDA.

P. xxviii. Poft Βάλανος, Guilandina, Bonduc add. vid. Phyllanthus, emblica.

P. xxxi. Lege 3. Kideos Auxía, Juniperus, Lycia.

P. xxxii. Lege 1. Κύτισος δενδρώδης,

Ibid. Aicavos del. Juniperus, Thurifera ?

LECTORI.

PERACTA Editione THEOPHRASTI Historiæ Plantarum usque ad cap. 12. libri ix. Curtii Sprengel Historiam Rei Herbariæ, Lut. Par. MDCCCVIII. benignissime mecum communicavit vir clarissimus, scientiarum omnium fautor eximius, Soc. Reg. Lond. Præses; quod opus, a me diu desideratum, flagrante magis indies bello, pæne desperatum erat. In eruendis et distribuendis plantis a Philosopho, Botanicorum vere parente, memoratis, felici sudavit vir ille egregius successu; ita ut species circiter cccLVII accurate discreverit, ceteris numero fere totidem silentio præteritis. Nupera tamen et accuratior plantarum THEO-PHRASTI recensio, edita jam prima hujus operis parte, facta, plures eousque ignotas, monstravit, ut et nominibus quasdam ambiguis latentes, aliqua ex parte illustravit; ita enim se rem habere cel. Sprengel ipse fatetur. "No-" mina ipsa ambigua sunt, nec certis legibus " definita, ipse enim (Theophrastus) Hist. Pl. 55 iv. 11. quædam ωροσαγορεύεσθαι ἄλλοις ὀνόμασι, " ἐτερώθι φυόμενα," ait: "necnon 'Αφάκην, modo "Leontodon Taraxicum, modo Lathyrum A-"phacam: 'Απαgίνην modo Galium, Aparinen, "modo Arctium, Lappam, nominari: Τριβόλου "quoque tria diversa genera occurrere; 'Αν-" δράχνης duo; utpote et Σκορπίου." Τοπ. i. P. 75.

Plantarum harum nomina subjicio, ut cum Catalogo partis primæ conferantur, additis quoque Sprengelianis, quoties diversæ sint; notulis ad calcem, ubi minus placeant. Meminerit tamen Lector curas meas præcipue adhuc versari in emendando textu THEO-PHRASTI, atque ideo plantas non tam, ut omni ex parte perspectas, sisto, quam ut continua observatione, in solo cujusque natali habita, adhuc clarius eluceant, admissis libenter hunc ad finem omnibus omnium conjecturis. Sprengelio omnino assentior, "Omnem plantarum a " scriptoribus seriorum sæculorum cognitio-"nem, a THEOPHRASTO et DIOSCORIDE " proficisci debere." Quantopere ergo dolendum est, nomina in eorum scriptis occurrentia plantarum, de quibus adhuc parum constat, alienis prorsus, imo novi orbis indigenis temere imposita esse. Parvi quidem momenti est, neque impedimento habendum, quod genera, vel species ita denominatæ, frustra a Botanicis antiquioribus tentata sint: Græcarum enim

litterarum indies crescente studio, vix dubitandum est, quin voces technicæ (si ita dicam), et loquutiones difficiliores, ad rem herbariam pertinentes, textus emendationem ipsa adjuvante natura, quotidie expeditiores et planiores fierent. -

PLANTÆ OMISSÆ,

IN CATALOGO PARTIS PRIMÆ,

VEL EMENDATÆ.

CUM NOTIS.

A.

'Adeayinn. Vid. 'Areayinn.

Aiγιλώψ. Avena, fatua. Cat. N. B. Aiγίλωσσα nomen hodiernum Panici repentis. Videndum tamen an segetes infestat.

"Ακανθα Αἰγυπτία. An pro 2. 'Ακάνθω? Vid. infra.

*AxavDa 'Agabixń. Vid. "Ax. διψάς.

- "Aκανθα διψάς. Nullibi inter synonyma. In calidis regionibus Syriæ et Arabiæ spinosissima Echinopis occurrit species, in arena mobili in Deserto Kahiræ. Vid. Forskâl. Ægypt. Hodie ut "Ακανθα, sub nomine Καθὰς "Αγκαθο.
- "Ακανθα 'Ινδική. Syn. 'Ατρακτυλίδος, ix. 1.

'Ακάνθη ή Έρπακάνθη. Vid. 2. "Ακανθος, i. 19.

1. "Ακανθος μέλαινα. Acacia, Arabica.

- 2. { Ακανθος. } Acanthus, L. vel { Ερπακάνθος, } radice repente, i. 16. ix. 21.
- 1. "Axavos. i. 4, 9, 13. Onopordum, Acanthium.
- 2. "Ακανος, ix. 1. Syn. Χαμαιλεόντος λεύκου, Carlinæ.

2. 'Αλθαία άγεία, ix. 17. Species φαςμακώδης.

'Alwaixougos. Phalaris, Paradoxa. Flor. Græc. Sin vero ex icone judicandum sit, Phleum, crinitum, ibid.

'Argelonos. Omiss. Caucalis, Anthriscus, L.

2. 'Arδeáxon. Portulacea, oleracea.

'Araeyia. Omiss. Pl. affinis Scabiosæ? vii. 9.

lviii PLANTÆ OMISSÆ, VEL EMENDATÆ,

- 2. 'Aπαρίνη. Arctium, Lappa. N. B. 1. 'Aπ. Galium, Aparine, non verrucosum.
- 2. "Agov. An Arum, Colocasia? N. B. Radix edulis, vii. 12.
- 'Αρνόγλωσσον. Plantago, major. Cat. Rectius Pl. minor, cujus vires ad saginanda pecora notæ, ut nomen hodiernum indicat Βουτυρόχοςτον.
- 1. {'Ασπάλαξ. Omiss. N.B. Forsan Darsisahan Ægypt. radice grandi fusiformi, luteo: inter odoriferas. Prosp. Alp. Ægypt. p. 296. Hab. ad portum Fraschia. Forsan Pancratium. Vid. not. p. 416.
- 2. 'Ασπάλαξ. Genista, Scorpius ? N. B. Spartium, villosum. Fl. Græc.
- 1. 'Argantulis. Carlina, corymbosa.
- 2. 'Ατρακτυλίς. Carthamus, Lanatus.

Αὐλήτικος. Spec. Καλάμου. Arundo, Donax.

В.

Βουμελία. Vid. Cat. N. B. Sibthorpius solummodo enumerat Μελίαν, Fraxinum, ornum, ut Græciæ indigenum; alibi tamen in Oriente, si Theophrasti fides, Fr. excelsior L. reperitur; sc. ad ripas Nili, p. 172.

Βλίτον. Leg. Amaranthus, Blitum. Βομβυκία. Bambusa, arundinacea. Βρύορος. Pro Θρύορος, ix. 13. Syn. Στρύχνου μανίκου.

T. /

Γογγυλίς άγεία. Raphanus, Raphanistrum, vii. 8.

Δ.

Δάφνη. Varietates occurrunt Δ. 1. πλατυφύλλου, 2. λεπθοφύλλου. Διὸς ἄνθος. Agrostemma, Flos Jovis; constat ex hodierno nomine Κοκκολι, quod adhuc apud nos obtinet: sc. "Cockle." Δευπίς. Drypis, spinosa.

E.

- 2. {'Ecino.} Spec. Indica. Anthyllis.
- 1. 'Elárn appnv, Pinus Abies.

2. 'Ελάτη θήλεια. Pinus Picea. N. B. Optime discriminantur, iii. 8.

'Ελειώδες τι οὐ συνάπτον τῆ γῆ, iv. 9. Stratiotes?

'Ελελίσφακος. Salvia, triloba. Fl. Græc.

- Έλλίβορος μίλας. Helleborus Orientalis niger, Tournefortii Annal. du Mus. t. velin. xi. 178.
- Έλλέβορος λευπός. Varietas ejusdem, Tournefort. ibid. N. B. Prioris varietates ad medicos usus, 1. Πόντιπος, 2. Ἐλεάτης,
 Μασσαλιώτης.

Επίγειος. Κάλαμος, Arundo, Epigeios.

Eὐζωμον. Corrige ex Plinio; Brassica, Eruca. De usu ejus vid. Plin.

Εφήμερον ρίζιον. Colchici, Lethalis, species, ix. 21.

Z.

Ζευγίτης. Κάλαμος. Arundo, Donax.

H.

'Houoguos. Mentha, gentilis.

"Hlav. Fungus arboreus, vel Peziza, iv. 15.

'Ημερόκαλλες. Hemerocallis, retento nomine, L. sed plures dantur ephemeri flores. Plinius interpretatur, unius diei pulchritudo. Descriptio nulla.

'Heandsiov. Πάναξ et Μήκων vid.

Heigywor. Eryngium, campestre?

Θ.

Θηλύφονον. Doronicum, Scorpioides.

Θύμβοα. Thymbra, capitata. Nomen restat hodie, 'A θεομβοω Forskâl.

- 1. Θύμος. Cat. Θύμος μέλας.
- 2. Θύμος λευκός. Thymus, Serpyllum.
- 3. Θύμος λιθοειδής.

I.

1. Ίππομανὶς, Τιθύμαλλον dict. N.B. Apud Ger. em. planta hæc vel Stramonio, vel Papaveri spinoso, referenda. N.B. Longe alia Plinii mens de Hippomane crescente in fronte pulli equini.

IX PLANTÆ OMISSÆ, VEL EMENDATÆ,

2. 'Ιππομανὶς φυτὸν ωας' 'Αρκάσι. Theocr. Idyll. ii. 48. Anguillara, 233-234.

*Igis καλαμώδης. An Ixia?

1. Ἰωνία ημερις, η μέλαινα. Viola odorata.

2. Lavía appia. Viola, canina, vii. 7.

K.

Κάλαμος. Arundo. N. B. Vid. spec. Cat. Lat. p. xlii.

Κάλαμος εὔοσμος. Acorus, Calamus. N. B. Junco magis aff.

1. Kasía. Laurus, Cassia.

2. Kasía. Cassia fistula, ix. 4.

Καυκαλίς. Tordyllium, officinale. Hodie Καυκαλίδα, Flor. Gr.

Κέγχεος. Panicum. Vid. not. lib. viii.

Kίδρος Φοινίκη, ix. 2. N. B. Syn. 1. Κίδρου Cat.

2. Κενταύριον. ἐν Ἐλαία, iii. 3.

3. Κενταύριον. Πάναξ.

Kseάς. Nomen familiare radicis 'Ραφ. άγείου, ix. 7.

Κέρασος. Prunus, Cerasus. Var. λ. Pr. Duracina dict.

3. Ksewia. Cassia, fistula, iv. 2. Vid. Kacía.

1. Kiotos appnv. Cistus, Creticus.

2. Κίστος Θήλεια. Cistus, salicifolius.

Κιννάμωμος. Laurus, Cinnamomus, ex insula Tapobrana. Antiquitus nota.

Κιχωρίον ἄγριον, ix. 14.

Κλύμενον. Vid. not. p. 417.

1. Κνίκος. Χαλκεῖος, an ex colore floris? vi. 4.

2. Κνίκος ἄγριος εὐθύκαυλος. Carthamus, arborescens.

3. Kvinos δασεία. Carduus, mollis.

4. Κνίκος ημερα. Carthamus, tinctorius.

Κοκκυμηλία. Prunus, domestica, L. Var. δ. P. Juliana, vice Damascena. N. B. Nomen hodiernum Pr. instititiæ, Δαμασκήνια.
 Vid. Flor. Græc. Sed certe sapor Pr. instititæ minime cum domestica comparand. Consule Bauhinum super Pruno.
 N. B. Plin. ait Catoni genus Prunus ignotum esse, xv. 13.

1. Kóvoζa. Conyza, saxatilis.

2. Kóvoga. Inula, helenium.

Κριθάνιος Πυρός. Triticum aristatum, p. 325. Σιτάνιος, muticum.

- 1. Κρόκος εὔοσμος, i. e. stigma, ut videtur, non corolla. Crocus, sativus. Forsan Crocus, aureus. Flor. Gr. Vid. varietates α. εὔοσμος, β. ὄρεινος, vii. 8.
- 2. Κρόπος ημερος. Crocus, vernus. Var. α. ξανθώδεις, β. λευκός.
- 2. Kudávios. Syn. Ergoudíou. Vid. ii. 3.
- 2. Kúresgos. Lacus Orchomeni, an species diversa, an syn. Acori, Cat. ix. 7.

Λ.

1. Λάπαθος. Rumex, Patientia, vel species affinis. N. B. Nomen hodiernum λάπαθο, ut et 2. Λαπάθου, ὀξύλιδα.

Λειμώνιος. Σκολύμου nomen? vi. 4.

- 1. Asigiov. Lilium, candidum.
- 2. Asigiov wogovov. Lilium, bulbiferum. Var. d.

Λίξανος. Amyris, Gileadensis, L. Balsamus olibanum nobis. Vid. not. p. 415.

1. Λιβανωτίς. Hodie Δενδρολίβανον.

Λιμνῶδές τι. Hottonia, palustris. Στρατιώτης χιλιόφυλλος, Diosc. iv. 103. p. 174.

M.

Μαδωνία. Syn. Νυμφαίας, ix. 15. Nomen Ægyptiacum.

- 1. Μαλάχη, i. 10. Lavatera, arborea.
- 2. Μαλάχη, vii. 7. flore luteo. Malva, tomentosa.
- 3. Μαλάχη άγεία φαεμακώδεις. Ign. ix. 17.

Μεγαλόκαςπόν τι. Forsan Mangifera, Indica. 'Εξ 'Ινδικής χώςας, iv. 5.

Μελάγκοανις. Schoenus, nigricans.

- 1. Μεσπίλη ἀνθήδων. Mespilus, Germanica.
- 2. Μεσπίλη ἀνθηδονοιδής. Mespilus, var. β.
- 3. Μεσπίλη σητάνειος. Mespilus, Cotoneaster.
- 1. Μήκων Κεράτιτις. Chelidonium, corniculatum.
- 2. Mńxwy Poiás. Papaver, Rhæus.
- 3. Μήκων 'Ηράκλεια. Centaurea?

Mηκώνιον. An Tithymalus, ix. 8. vel syn. Μήκωνος? N. B. Succus Μήκωνος cum succo Tithymali et aliis venenosis mixtus. Μύκης. Agarleus, campestris,

N.

Nάρδος. Apud nos falso "spikenard," quasi ex spica, non radice, νάρδου ωιστίκης Nov. Test. ex voce Syriaca præstantiam notante. Schleusner. Accurata descriptio occurrit Act. Reg. Lond. item in cel. opere Gallico Jardin de Cels dict. sub nomine Andropogon, Schænanthus.

Ναρθηκυΐα. Ferula, meiodes.

Nñeis. Vid. Naïgos. Forsan syn. Nágdou.

Nάρχισσος, η Λείριον, vi. 6. Narcissus, Orientalis.

0.

Olvavan. Enanthe, pimpinelloides. Notand. an adsit odor vini.

- 2. Oloos. Videndum an genus Ribes in calidioribus montanis reperiatur.
- 1. 'Ορίγανον λευκόν. Origanum, Creticum.
- 2. 'Ορίγανον μέλαν. Origanum, Heracleoticum.
- "Oexis. Orchis, mascula. N. B. "Αρρην et θήλεια apud Theophr. de bulbo majore et minore ejusdem plantæ; non, ut Linn. Sp. Pl. species diversæ.

Oun. Nunc Pyrus, Sorbus audit. Hodie Σουεβία, unde Sorbus Lat.

Olivyos. Arabis, hypogæa.

П.

Παλίουgos. Zizyphus, Paliurus. Hod. Παλίουgo.

- 1. Πάναξ 'Ασκληπίας, η 'Ασκληπείον. Thapsia, Asclepium.
- 2. Πάναξ 'Heanhsiov. Heracleum, Panacea.
- 3. Πάναξ Χειρωνειον. Pastinaca, Opopanax.

Παρθένιον. Matricaria, parthenium.

Πεύκης τὶ γένος. Φυλλοδαλοῦν, P. Larin, cujus syn. Π. ήμερις, Π. φθαιροφόρος?

Tingis. Picris, echioides.

Πόθος 'Αμάςαπος. Lychnis, Chalcedonica.

Πολυάκαν θος. Carduus, acanthoides, capitulis congestis. Hall. Helvet.

1. Πράσιον ποώδις. Marrubium peregrinum, colore glauco. Bauhin. An Mar. vulgare.

2. Πράσιον αὐχμώδες. Mar. Africanum.

Πυξός. Distinctio sumitur inter aristatas et muticas species, 1. Π. κριθάνιον, p. 325. 2. Π. σιτάνιον, ibid.

2. Πυρός Ἰνδική. Forsan Milium, arundinaceum.

P.

- 2. 'Pápavos. ayeios, vel ogerros. Vid. not. ix. 14.
- 3. Pápavos. Cochlearia, armoracea.

'Pιζίον ἐφήμεςον. Colchici lethale genus ad ripas Tanaidos fluvii. Species non descripta.

Σ.

Σκάνδιζ. Hodie Σκανδύκι. Scandix, cerefolium, Diosc. ii. 168.

Σκολυμώδης τὶς μάνικος, ix. 13. ign.

- 1. Σκορπίος. Genista, Lusitanica.
- 2. Σκορπίος. Spartium, Scorpius, vi. 1-3.
- 3. Σκορπίος. Radice contorta φαρμακώδης, ix. 14. ign.

Σμίλαξ. Hodie Σμιλαγγα.

Σμύρνα. Vid. not. ix. 4.

Σόγχος. Hodie Σοχο.

Σταφυλή ἀγεία. Syn. 'Αμπ. ἀγεία, vi. 8. an Labrusea? Virg. Delphinium, staphylina agria, L.

- 1. Στρούθιος, an Στρουθός. Dipsacus, Fullonum, vi. 4. Capitulis hujusce δθόνια λευκαίνονται, ix. 14. Forsan legend. Στρουθός.
- 2. Στρούθιος. Pyrus Cydonea sylv. statu, vel varietas α. ii. 3.
- 3. Στρούθιος. Lonicera, Peryclymenum, vi. 8. Vid. Athen.

Στύραξ. Styrax, officinale. Hodie Στουρακι.

- 1. Συχή 'Ινδική, i. 10. Rhizophora, Mangle, L.
- 2. Yuxn 'Ivdixn, iv. 5. Ficus, Religiosa.
- 3. Συκή 'Ιδαΐα. Si Clusio fides, Mesp. Amelanchier. Sprengel. R. H. 99.

Σφάκελος. Salvia, Cretica.

- 1. Σχοῖνος ὀξός. Schœnus, mucronatus.
- 2. Σχοῖνος μελάγκοανις. Schænus, nigricans.
- 3. Σχοῖνος ὁλοσχοῖνος. Scirpus, Holoschænus.

lxiv PLANTÆ OMIS. &c. IN CAT. PART. PRIM.

T.

Tlφυον. Tussilago, farfara.
3. Τείβολος. Fagonia, Cretica.
Τύλη. Trigonella, fænum Græcum. Hodie Τήλι.

T.

'Υποχοιρίς. Hyoseris.
'Υπόφαις, ix. 17. Ign. an 'Υποφίως.

Φ.

Φιλύρα. Nomen hodie Φιλυρία.
 Φλίως. Arundo, calamogrostis.
 Φλόγιμον. Lilium, bulbiferum. Var. β. vel δ.

X.

Χαμαίδατος. Rubus, cæsius. Χαρακίας Κάλαμος. Arundo phragmitis. Species Καλάμε omittuntur in Cat. Græco-Latino. Vid. Arundo 1. p. xlii.

PLANTÆ SPRENGELIANÆ,

QUARUM

NOMENCLATURA A NOSTRIS DIVERSA:

CUM NOTIS.

A.

"Αγρωστις. Triticum, repens.
2. "Ακανθος λευκή. Acacia, Senegal.
3. "Ακανθος εξ' Αρίας χώρας. Acacia, Catechu.
'Ανεμώνη ετερα. Anemone, coronaria?
'Ανθήδων. Vid. Μέσπιλος. Pyrus, torminalis, sp.

В.

Βάλανος ή. Hyperanthera, Moringa. Βόλδος ἐφήμερος, ix. 16. Colchicum, autumnale. Βόλδος ἐριόφορος. Crinum, Asiaticum. Vid. not. p. 318. Βούτομος. Butomus, umbellatus. Βρόμος. Secale, Cereale. Vid. not. p. 358.

r.

Γλίνος. Acer campestre. Syn. Σφινδάμνου,

1

Δαῦκος δαφνοειδής. Athamanta, Cretensis. Δάφνη ελαιώδες. Daphne, sericea. Δάφνη ωοντία. F. tamariscifolius. Foliis 'Αρίας? sp. 2. Δίκταμος έτερος. Origanum, Tournefortii. Δεῦς ωοντία. F. membranifolius, sp.

E.

'Ελείωγνος. Salix, Babylonica.
'Ελενίον. Teucrium, Creticum.
'Ελίχουσον. Graphalium, Stæchas.
'Ελλέβορος λευκή. Veratrum, album. Vid. not. p. 422.
'Επίπετρον. Sedum, anacampseros.
'Ερύσιμον. Alyssum, sativum. Vid. not. p. 354.
Εὐώνυμος. Euonymus, Europæus. Vid. not. p. 144.

H.

'Ημερίς δρῦς. Quercus, ballota. Vid. not. p. 138. 'Ημερόκαλλις. Pancratium, maritimum. 'Ηρίγγιον. Eryngium, planum.

Θ.

Θαψία. Thapsia, Asclepium. Vid. not. p. 416, 418.
Θηλυγόνον φύλλον. Thelygonum, Cynocrambe.
Θηλύφονον Σποςπίος. 2. Doronicum, Scorpioides.
Θςαύπαλος. Ruscus, racemosus.
2. Θύμος μέλας. Satureia, capitata.

I.

*Ιοις καλαμώδης, vii. 12. Iris, graminea. 'Ιπνόν. Hippuris, vulgaris. "Ιψος. Pyrus, Cretica.

K.

Καλαμίνθη. Melissa, Cretica, sp.
Κέγχεος. Panicum, Italicum. Vid. not. p. 355.
Κεδείς. Juniperus, nana.
Κήλαστεος. Ligustrum, vulgare.
Κλήθεα. Alnus, oblongata. Willd. sp.
Κοκκυμηλέα. Cordia, Sebestena. Vid. not. p. 203.
Κολοκύνθη. Cucumis, sativa.

1. Κολουτέα περὶ Λίπαραν. Coloutea, cruenta, sp.
2. Κολουτέα τῆς "Ιδης. Pyrus, Cretica. Vid. "Ιψος.
Κόρχορος. Corchorus, olitorius.
Κουκιόφορος. Cocos, nucifera. Vid. not. p. 203.
Κράνιον. Tuber, cibarium.
Κράταιγος. Cratægus, Azerola.
Κρίνον δίανθες. Narcissus, Calathinus.
Κρίνου ὅμοιος. Asclepias, procera, iv. 9.
Κύπειρος ἕτερος. Cyperus, comosus. Flor. Gr.
Κύαμος. Nelumbium, speciosum.

Λ.

Λακάθη. Phillyrea, latifolia. Λείριον πορφυροῦν. Erythronium, Dens Canis. Vid. not. p. 270. Λευκάκανθα. Carduus, leucographus. Λινόσπαρτον. Stipa, tenacissima.

M.

Μαγυδαρίς. Laserpitium. Vid. not. p. 267.
 Μάραθρον Ποντίον. F. fæniculaceus.
 Μέλινον. Panicum, Miliaceum. Vid. not. p. 355.
 Μνάσιον. Cyperus, esculentus.
 Μῶλυ. Allium, nigrum.

N.

Νυμφαία. Nymphæa, lutea, sp.

0.

Oίνοθήςα. Epilobium, Alpestre.
2. Οἴσος. Lycium, barbarum.
'Ολόσχοινος. Cladium, Germanicum. Schrader.
"Ολυςα. Triticum, Spelta. Vid. not. p.
'Οξύη ἀγεία. Quercus, cerris.
'Οςςοσέλινον. Laserpitium, formosum, sp.
'Οςοδάγχη. Cuscuta, Europæa.
Οςοδος. Ervilia, Ervum. Vid. not. p. 354.
'Οστεύα. Ostrya, vulgaris.

П.

Πάναξ 'Ασκλησείον. Laserpitium, hirsutum, sp.
Πάναξ 'Ηρακλείον. Pastinaca, Opopanak, sp.
Πάναξ Χειρώνειον. Laserpitium, latifolium, sp.
Περδίκιον. Polygonum, viviparum, vel divaricatum.
Περσέα. Cordia, Μγκα.
Πεύκη 'Ιδαία. Pinus, maritima, sp.
Πεύκη ωαραλίας. Pinus, Halepensis, sp.
Πίτυς, iii. 8. Pinus, Larix.
Πλατύφυλλος. Quercus, Tournefortii.
1. Πράσον ωόντιον, vel Ζωστήρ. Fucus, bulbosus, sp.
2. Πράσον ωόντιον, vel Ζωστήρ. Fucus, saccharinus.
Πρῖνος. Quercus, coccifera.
Πτίρνιζ. Acarna, cancellata?

P.

'Ράμνος μέλας. Rhamnus, Lycioides, sp.
 'Ράμνος λευχός. Zizyphus, vulgaris, sp.
 'Ρόδου ἄνθει δένδρον. Rhododendrum, Ponticum.

Σ.

Σαρί. Cyperus, fastigiatus.

Σίδη. Nymphæa, alba.

Σιχύα. Cucurbita, Pepo.

Σίχυος. Cucumis, Melo.

Σίλφιον. Ferula, Tingitana.

Σισύμεριον. Mentha, sylvestris.

Σχολοπένδριον. Scolopendrium, officinale.

Σχόλυμος. Scolymus, maculatus.

2. Σμίλαξ. Quercus, faginea. Desfont.

Σόγχος. Sonchus, maritimus.

Σποδίας. Prunus, insititia.

Στελέφουρος. Secale, villosum.

Στελίς. Loranthus, Europæus. De Caus. Pl.

Στρουθιό-φυλλον δίνδη. Musa, Paradisiaca.

Συχη 'Ιδαία. Pyrus, Amelanchier? Vid. not. p. 143. Συχη σοντία. Fucus, turbinatus, sp. Σφένδαμνος. Acer, Pseudoplatanus, sp.

T.

Τιθύμαλλος ἄρρην. Euphorbia, Orientalis. Τίφη. Secale, Cereale. Vid. not. p. 351. Τραγάκανθα. Astragalus, Creticus. 2. Τρίβολος, iv. 11. Potamogeiton, serratus.

T.

"Υλημα παθήτικον. Mimosa, polyacantha. "Ergette" Brucei Append. "Υποχοιείε. Hyoseris, lucida, sp.

Ф.

Φάκος 'Ινδική. Dolichos, Cattang, iv. 5.

Φλείως vel Φλέως. Arundo, ampelodesmus. Cyrilli Neapol.

Φλόγιμον. Lilium, Chalcedonicum. Vid. not. p. 270.

Φλόμος μέλαινα. Verbascum, nigrum, sp.

Φοῖνιζ. Phœnix, dactylifera.

Φοῖνιζ ωοντίος. Fucus, Palmatus, sp.

Φῦκος βαπτικόν. Fucus, cartilagineus.

X.

Xaµaılíws µílas. Brotera, corymbosa.

NOTÆ

IN PLANTAS SPRENGELIANAS.

"AΓΡΩΣΤΙΣ. Theophrastus ait, radicem ἀγεωστίδος nodosam, p. 19. validam, p. 21. δυσόλεθεον, p. 181. esse: characteres magis proprii Tritici repentis quam Agrostidis, etsi spec. A. stolonifera dicta, maxime sit peculiaris.

Βόλβος ἐφήμεςος. Theophr. alibi 'Ριζίον ἐφήμεςον describit. Ita dict. quia infra diei spatium interimit: prope Tanaim nasci ait: certe divers. a Colch. autumnali.

Βούτομος. N. B. Fructus vocatur μέλας παξαπλήσιον τῷ τῆς Σίδης, i. e. globosus, p. 180. N. B. Sparganii char. evidens.

Δαύκος δαφνοείδης. Error respectu vocis Græcæ notandus, quæ non forma, sed colore refert Laurinum folium.

Δάφνη ἐλαίας φύλλφ. Prope Lacum Orchomeni. N. B. Certe videtur Myricæ species.

Δρῦς ωοντία. Haud leviter rejicienda antiquorum opinio, apud quos F. serratus et vesiculosus, ut Quercus marinæ species enumerantur.

'Ελίχουσον. In textu 'Ελιιόχουσον. Sed libens assentior emendationi Auctoris.

'Επίπετεον. Ex parvitate floris Alchemillam nominavi.

'Ερύσιμον. N. B. Inter Alyssa Linn. Willd. A. sativum non occurrit.

'Ημεςοκαλλίς. Ita secund. Clusium, sed Linn. assentior. Vid. not. p. 266.

Θηλυγόνον. Plantæ Theophrasti Θηλυγόνον et 'Αρρενογόνον varietates Mercurialis, perennis, L. Spec. Pl. 1411. Cynocrambi Camerar. et Ger. em. 332.

Θραύπαλος. Communi assensu Viburnum, opulus, L. sed nulla descriptio apud auct.

"Igis καλαμώδης, p. 302. An Iris juncea, vel Ixiæ sp.

"Ιψος. Semel occurrit, ut οψιβλαστότατος, p. 89. Alp. Exot. c. 2. citatur ab auctore.

Kideis. Recte.

Κήλαστζος. Arbor mediæ magn. ut videtur: non frutex. Recte apud Linn. Vid. Cat.

Κοκκυμηλία. An Cordia myκa, vel C. Sebestena? Vid. Plin. et not. p. 203.

Κοκκυμηλία, περὶ την "Ιδαν. Minime videtur syn. "Ιψους. Vix ulla desc.

Kολοκόν 9n. Deceptus sono vocis, Colocynthida interpretatus sum. N. B. Vox hodierna Cucumeris Κολοκυθία.

Keivor διανθές. N. B. Vox indicat florem super florem; apte conveniens nectario in Narcisso.

Λακάθη. Semel occurrit inter montanas Macedoniæ. Certe non Phyllirea latifolia, cujus nomen hodiernum Φύλικα per corruptionem a Φίλυκα. Rhamnus, Alaternus. Cat.

Λινόσπαρτον. Σχοινοπλόκαμος audit apud Strab. ex usu.

Μνάσιον. Semel occurrit vox hæc peregrinæ originis, terminatione vero Græca, lib. iv. cap. ix. p. 172. Τῶν γοῦν ἐν Αἰγύπ]ᾳ φυομένων πολὺ πλῆθός ἐστιν (Ν. Β. Supra enumerat plantas fluviatiles et paludosas:) οὐ μὴν ἀλλ, ὡς ὡπλῶς εἰπεῖν, ἄπαντ ἐδώδιμα, καὶ χυλοὺς ἔχοντα, γλυκεῖς διαφέρειν δὲ γλυκύτητι, καὶ τῷ τρόφιμα εἶναι, τρία ταῦτα 1. Πάπυρος, 2. Σαρὶ, 3. Μνάσιον... τὸ δὲ Μνάσιον ποῶδές ἐστι, ὥστ οὐδεμίαν χρείαν παρέχεται, πλὴν εἰς τροφήν. p. 173. Infra quoque iterum dicitur γλυκύτητι διαφέρειν τὸ Μνάσιον.

Ex similitudine vocum Mnasi, Ensi, (vocibus, ut videtur, Ægyptiacis,) dempta utriusque terminatione haud inverisimile videtur plantam a Bruceo descriptam sub nomine Ensete candem esse ac Mnasium Theophrasti: Botanicus quivis ex icone et descriptione genus istud intermedium inter Palmas et Musas in systemate collocaret. Iconem sisto magnitudine dimidiata. Vid. tab. ii. p. 174. Fructus Ensete inedulis esse dicitur, bases foliorum aveniæ, tenerrimæ, usitatissimæ apud Æthiopas ad cibos. Brucei Append. p. 39. Respectu dulcedinis egregiæ τοῦ Μνασίου, alibi inter ἰδώδιμα (vi. 4.) Φοινίχος ἰγ-

lxxii NOTÆ IN PLANTAS SPRENGELIANAS.

κίφαλον recensetur. N. B. Arecæ oleraceæ medulla, si ita dicam, in insulis Caribbeis adeo in deliciis, certe antiquitus ignota. Notandum tamen Phœnicis dactyliferæ (Cyclop. Britan.) cor prædulce et lactifluum.

Malu. Error Linn. ab auctore rite notatus, de quo vid. Joh. Bauhin.

2. Oloos. De Lycio minus constat: haud tamen affirmarem R. Grossulariam antiquis notam fuisse, nec in regionibus calidioribus sponte perveniri.

'Οξύη ἀγρία. Mira, ut videtur, hallucinatio Auctoris, contra opinionem receptam ab omnibus. Textus sc. unius literæ abbreviatæ jactura ΟΥ, ut videtur, ΤΟΥ: καὶ δ' ἄλλα ΔΕ παρόμοιον pro καὶ δ' ἄλλα Δ' ΟΥ παρόμοιον, (ut constat ex voce disjunctiva ΔΕ,) contrarium sensum efficit. Folium distincte comparatur folio Pyri, sed largiori, i. e. apice elongato: δυσχιδὶς
Bod. tenax, scindi difficilis; ἀσχιδὶς al. i. e. sine lobis: ἐξακάνθιζον ἐπ' ἄκρου, de apice aculeato folii. Describitur ὁμοφυὰς τῆ
'Οστρύα. Præcipua tamen discriminatio pericarpii, quasi ἐχινώδες, πλὰν ἀνάκανθον, ἢ οὐ λίαν, i. e. spinis mollibus; καὶ οὐκ
ὡς Διὸς Βάλανος ἀκανθώδες: quo nihil verius, si fructificationem
perspiciamus.

'Οροβάγχη. Descriptio 'Οροβάγχης vii. 8. sc. 'Απαρίνη παραπλήσιος διὰ τὸ ἐπιβάλλειν καὶ κατέχειν ὅλον ὥσπερ πλεκτάνη. characteres Polygoni convoluti, Angl. "Bearbind," vel Fumariæ et Aparines proprii.

Πιοδίκιον. N. B. Parietariæ officinalis nomen hodie Περδικάκι. Flor. Græc.

Περσέα. Describitur ut similis Pyri habitu, foliis, floribus, iv. 2. Locus natalis Nomus Thebaicus, Ægypt. iv. 3. Plinius ait foliis deciduis, sed species sempervirens secundum Theophrastum. Vid. not. p. 202.

Πίτυς ἀγρία. Ut species diversa a Πεύκη. Π. ἤμερα vocatur Πίτυς, p. 104. et infra. Πίτυς dicitur φύλλοις ὀλίγοις, αὐχμω-δεστέροις, πεφρίκοσι instrui; clare ergo constat Πεύκην et Πίτυν quodammodo synon. alibi quoque Πεύκης τὶ γένος implicatione videtur φυλλόβολος, i. 12.

Πτίρνιζ. Semel in Hist. Pl. occurrit vox hæc, ut καυλὸς ὁρθὸς Κάκτου, vi. 4. Sed verior explicatio Sprengelii videtur. *Pόδου ἄνθει δένδρον. Hinc Rhododendrum L. sed nulla florum congestorum generis istius cum simplici Rosa, vel etiam ἐκατονταφύλλφ similitudo.

Σάρι. Saccharum Ravennæ in Catalogo partis primæ: accuratius tamen perpendenti mihi, vix ulla videtur dubitatio Saccharum, officinarum, L. vel saltem S. biflorum, Forskål. Ægypthic indicari. Quod ad S. offic. dicitur, "Culmos venales cir-" cumferri, et crudos edi." p. 15. Descriptio S. biflor: apud eundem: "Culmus homine altior ex aquis extat... in littore, "Nili limoso tanta crescit copia cum Arundine Donaci, ut " penetrari non possit hæc sylva arundinacea, nisi incolæ " parvos exscinderent tramites." Ibid. p. 16. Apud Theophrastum etiam τὰ σαρία καλούμενα μῆκος εἰς δύο τεήχεις ταίχος δ' ώς ὁ δάκτυλος ὁ μέγας, τρίγωνον δὲ τοῦτο· (N. B. Forsan per incuriam ex similitudine culmi Παπύρου:) και κομήν (paniculam) έχον σταραπλήσιον Μασώμενοι δ' ἐκβάλλουσι τοῦτο τὸ μάσημα, i. e. manducantes caulem exspuunt crudam materiem. N. B. Antiquitus Sacchari, sub nomine μέλιτος, mellis, ex arundinibus exsudantis mentio fit: ita Nearchus apud Strabonem, lib. xv. p. 988. Elenus di z weel των Καλάμων ότι wοιουσι μέλι, μελισσών μη ούσων. p. 173.

Σίδη. Minuta, et, ut videtur, accuratissima descriptio. Pericarpium membranis cinctum albis: calyx 4-phylla: grana similia Punici granati non conveniunt Nymphææ nostrati. Hab. Lac. Orchomeni. P. 180.

Σποδίας. Ita nominata ex colore fructus, unde varietas facile eruenda in loco natali.

Στελίφουρος. Inter pl. σταχυώδας. N. B. Duplex sensus vocis στάχυς, spicis frumentacearum, et thyrso Plantaginis, &c. refertur. Semel occurrit species hæc p. 299. cum 'Αρυογλώσσω.

Στρουθιό-φυλλον δίνδρον. Folium prælongum, indivisum. N.B. Musæ folium minime convenit plumæ Struthionis. Substituo Arecæ folium ex insula Tapobrana.

Τείβολος. Certe ex descriptione pericarpii Trapa natans L.
 N. B. Expresse vocatur Τε. ἔνυδεος, Dioscor. iv. 15.

"Τλημα παθήτικον. Observationi cel. Sprengel addend. videtur quod Forskâlius fabulose forsan narrat de Mimosa quadam arborea ramis demissis viatorum salutante.

IXXIV NOTÆ IN PLANTAS SPRENGELIANAS.

Φλόγιμον ἄγριον. Floret εὐθὺς τοῦ χειμῶνος, p. 263. unde verisimilior conjectura Erythronii: item ex flammeo colore. Nulla habitus descriptio.

Φοῖνιζ. Palma, Cat. N. B. Ordinis nomen; cujus Phœnix genus: apud Theophrastum occurrunt varietates, Φ. Βαβυλώνιος, Βασιλικός, Κύπριος, Αἰγύπτιος, præter species distinctas Κύκας, Χαμαιβρίφης, Κουκιόφορος.

NOMINA HODIERNA

PLANTARUM GRÆCIÆ.

A.

Acanthus, spinosus. Μούτρινα. Achillea, pubescens. "Ayein' Afir Dia. Aconitum, napellus. 'Axoutov. Acorus, Calamus. "Axogos. Adonis, autumnalis. Μωρόχοςτον. Ægilops, ovata. Σιδηφόσταφο, 'Αγφιο Στάφο. Agrimonia, Eupatoria. Φονόχορτον. Agrostis, alba. "Αγριο Καλαμεα. Agrostemma, Githago. Kozzoli. Ajuga, Chamæpitys. Λιβανόχουτον. Alcea, rosea. Δένδρο Μόλοχα. Alchemilla, alpina. Λεοντοπόδιον. Alisma, plantago. Λάππα. Allium, subhirsutum. Auxogda. Allium, roseum. Keommudi, Zath. Alopecurus, utriculatus. 'Αλοπηκούρα. Amaranthus, Blitum. Bxirov. Amaranthus, ruber. Bairov xoxxivov. Amaryllis, lutea. "Αγειο Κεινο, Λάλις. Ammi, majus. 'Ασπροκέφαλος. Amygdalus. 'Αμύγδαλι. Amygdalus, Persica. Podáziva. Anagallis, arvensis. Περδικούλι. Anagyris, fætida. 'Ανδραβάνο. Anchusa, paniculata. Βουδογλωσσον. Andropogon, Halepense. Γεηλάει. Anemone, coronaria. Παπαρούνι.

Anethum, Fæniculum. "Ayeio Magá Seov. Anthemis, rosea. Παπουνι. Anthyllis, vulneraria. Κοκονόχοςτον. Apargia, tuberosa. "Ayeio 'Pádixo. Apium, Petroselinum. Mugodia. Apium, graveolens. "Aypio-Eshivo, Aquilegia, vulgaris. Κόνδιλι, Ζίτζι. Arbutus, unedo. Κομαρία. Arctium, lappa. Πλατομαντύλιδα. Arenaria, rubra. Milnyovov. Artemisia, Absinthium. 'A Vidia. Artedia, muricata. 'Aζιγγανο. Arundo, Donax. Κάλαμο. Vid. Phragmites, id. Asarum, Europæum. 'Aoago. Asparagus, aphyllus. Σπαραγγία. Asperugo, procumbens. Κολλητζήδα. Asphodelus, ramosus. 'Ασφόδελο. Astragalus, Bæticus. Κουράτζο Κλήμα. Astragalus, Monopessulanus. Τρυγονόχορτον. Astragalus, aristatus. Τραγάκανθα. Atropa, Mandragora. Μανδεαγούεα. Avena, fatua. Βρομο, "Αγριο Σφώναρι.

B.

Ballota, nigra. Πισπερίτζα.

Bartsia, Trixago. "Αγριο Λύκος.

Bellis, perennis. "Ασπρο Λούλου.

Betonica, officinalis. Πριονήτι.

Betonica, alopecurus. Βετόνικι.

Betula, Alnus. Σκιλίθρα.

Bidens, tripartita. Κατεφίδια.

Borago, officinalis. 'Αρμπετα, Βουράτζα.

Brassica, oleracea. Λαχανον τό.

Brassica, Cretica. Σμαρολάχανον.

Brassica, Eruca. Εὐζώματον.

Brassica, caulifolia, Καρναβίτι. Forskål.

Briza, maxima. Σκολαρικακία.

Briza, minor. Τζογιές.

Bromus, mollis. Λυκόνοςα.

Bromus, sterilis. *Αγριο Βςόμο.

Bromus, distachyos. *Αγριο *Ηςα.

Bupleurum, glumaceum. Βολοκμίκον.

Bupthalmum, maritimum. Χαρτοκαδιφε. Forskål.

Bupthalmum, spinosum. Καςφόχοςτον.

C.

Cachrys, Sicula. Πιτρο Ναρθήκο. Calendula, officinalis. Χαμοβούρετα. Campanula, versicolor. Χαρίτζια. Campanula, Speculum. "Αγριο Γούλια. Capparis, spinosa. 'Ριμονιάρια, Καππαρία. Capsicum, annuum. Iluriguss. Carduus, n. g. "Ayxa9o. Carduus, nutans. Γαιδάς "Αγκαθο. Carduus, marianus. Κούφο "Αγκαθο. Carduus, Acarna. "Aongo "Ayxa9o. Carduus, arvensis. Nigo "Ayxa9o. Carduus, serratula. "Ayeio Zóxos. Carlina, lanata. Konniv "Aynaso. Carlina, corymbosa, 'Ατρακτύλιδι. Carlina, rubra. Kónnov "Aynaso. Vid. Carlina, rubra. Carthamus, lanatus. 'Απραξύλα. Carthamus, Creticus, vel Leucocanthus ? Σταυρ. "Αγκαθο. Caucalis, grandiflora. Καυκάλιδα. Celosia, cristata. Σάδορι. Celtis, australis. Γλυκυκοκκα, Μικροκόκκολο. Cenchrus, frutescens. Πίτρο Κάλαμο. Centaurea, benedicta. Kalo "Ayxaso. Centaurea, calcitrapa. Kareiv "Ayra9o. Centaurea, Centauroides. Dair' "Ayxago. Centaurea, tomentosa. 'Argoysea. Cerastium, tomentosum. Γαυγόχοςτον. Ceratonia, siliqua. Έυλοκερατία. Cerinthe, amara. Σκαλιζόνακι.

Chara, vulgaris. Maxa.

Chelidonium, majus. X ελιδόνιον.

Chelidonium, glaucum. Λολλι.

Chenopodium, Bonus Henr. "Αγριο Σααναχία.

Chironia, Centaurium. Θερμόχοςτον.

Chondrilla, juncea. Κάλλα "Αγκαθο, Μαστίχη.

Chrysanthum, Segetum. Τζιτζίμβολα.

Cicer, arietinum. 'Ρεβιθι, 'Ροβίτζια.

Cichorium, Intybus. 'Ραδικι, Παππαδούλια, Κορλα.

Cistus. Κιστάρι, Κονοκλέα.

Clematis, Vitalba. "Αγειο "Αμπελι.

Clinopodium. K. Yoxogrov.

Cnicus, Acarna. "Aypio "Ayxaso.

Cnicus, horridus. Maveo "Ayxa9o.

Cochlearia, Draba. Μαρουλάκι.

Colchicum, autumnale. Box xixov.

Conium, maculatum. Βρομόχορτον.

Convallaria, Majalis. Μαργαριταρία.

Convolvulus, sepium. Περιπλόκαδι.

Convolvulus, arvensis. Idem.

Convolvulus, althæoides. "Αγριο Περιπλόκαδι.

Convolvulus, tenuissimus. Καλογεροχορτον.

Coriandrum, sativum. Kour Cagas, Kogiavõgov.

Cornus, sanguinea. Μαυροβεργια.

Coronilla, Emerus. "Αγειο Πήγανος.

Corylus, avellana. Φουντούκια.

Coryza, candida. Ψυλλόχοςτον.

Cotyledon, umbilicus. Σαμβουνι.

Crepis, fuliginosa. "Αγοιο 'Ράδικα.

Crithmum, maritimum. Κοήταμον.

Croton, tinctorium. Σκλαςόχοςτον.

Cucumis, anguina. Κολοκυθια. Cucurbita, Citrullus. Χιμόνικο.

Cuscuta, Epithymum. 'Αληπούμεσο.

Cyclamen, Europæus. Τρικλάμεα.

Cynanchum, acutum. Σαρμάσικι.

Cynara, Scolymus. "Αγειο Κύναεο.

Cynoglossum, officinale. Σχιλόγλωσσον.

Cynosurus, phleodes. Κορώκιες. Ζ. Cyperus, longus, et rotundus. Κυπείρι. Cyperus, esculentus. Κίπερι. Cytisus, hirsutus. Σύνεφο.

D.

Daphne, Mezereum. Μετζαίρεου.
Daphne, Dioica. Θεροκάλλο ήμερο.
Daphne, species nova. "Αγρια Καίσια.
Datura, Stramonium. Τάτουλα.
Daucus, Carota. Σταφυλόνα.
Delphinium, Ajacis. Καπουτζίνο.
Delphinium, grandiflore. "Αγριο Ζουμπούλια.
Delphinium, consolida. Λινάρο, Λίνα.
Dianthus, prolifer. Γαρούφαλα.
Dianthus, barbatus. Οὐσσούβια.
Digitalis, ferruginea. Κωρόχορτου.
Doronicum, Pardalianches. Σκορπίδι.

E.

Echinops, strigosus. Kadae "Aynado. Echium, plantagineum. Boudoy Lwoov. Echium, Italicum. Mavouvi. Erica, arborea. Pίκι, 'Ρείτζι. Erica, verticillata. Turc. Φούντα. Erigeron, viscosum. Κονύτζα μακεά, Ψυλλιστεα. Erigeron, graveolens. Κόνυτζα μικρά. Erodium, Cicutarium. Kalóysgo. Erodium, moschatum. Μοσχολάχανον. Eryngium, campestre. 'Ayxa9ia. Eryngium, bicuspidatum. Παπαδίτζα. Eryngium, cyaneum. Σφαλ' "Αγκαθο. Erysimum, officinale. 'Ayera Hoerxo. Ervum, Ervilia. 'Poßi. Euphorbia, Peplus. Γαλάτζιδα, Γαλάχοςτον. Euphorbia, Apios. Φλόμακι. Euphorbia, spinosa. Κοκκολοφάνια.

F.

Ferula, communis. 'Ανάς θηκι.
Festuca, uniglumis. "Αγριο Στάρι.
Fragraria, vesca. Φραοῦλι, Κοκκο Μαρία.
Fraxinus, Ornus. Μέλιος.
Fumaria, officinalis. Κάπνια.
Fumaria, capreolata. Καπνιόχοςτον.

G.

Galium, tricorne. Καλυγίδα.
Galium, paschale. 'Ρίζαρι.
Galium, Aparine. Κολλητζίδα.
Geropogon, glaber. Κουρφέστος.
Gladiolus, communis. Σπαθόχορτον.
Glechoma, hederacea. Κύσσος.
Globularia, Alyssoid. Στουρίαι.
Gnaphalium, Stæchas. Καλοκοιμιθίκις, Δάκρυα τῆς Παναγίας.
Gomphrena, globosa. Μενδένα.
Gossypium, herbaceum. Βόμβαξ.
Glycyriza, echinata. Γλυκόριζα.
Glycyriza, glabra. 'Ρεγολίτζα.

H.

Hedera, helix. Κίσσος, Κίτζο.

Hedysarum, Crista Galli. Τρίβουλι.

Heliotropium, Europæum. Ἡλιοτρόπιον, Βρομόχορτον.

Helleborus, officinalis. Σκάρφι.

Hieracium, bulbosum. Χελωνόχορτον.

Holcus, Halepensis. Καλαμάγρα.

Hordeum, marinum. Τριχόσταχος.

Hordeum, sativum. Κριβάρι.

Hordeum, perversum. Κουφόχορτο.

Hyacinthus, comosus. Βόλβο.

Hyoseyamus, albus. Γεροῦλι.

Hyoseyamus, annuus. Μυλόχορτον.

Hypericum, perforatum. Βάλσαμον, Λειχηνόχοςτον, Ζ. Hypericum, crispum. Σκουδείτζα, 'Αγοθούςα. Hypericum, Olympicum. 'Αγοδουςα. Hypericum, Coris. Βαλσαμίνο.

I.

Ilex, aquifolium. Λιοπούρνα.
Iris, Germanica. Κρίνο.
Iris, Pseudacorus. Νερόπρίνο.
Iris, Graminea. "Αγριο Κρίνο.
Iris, Sisyrinchium. Idem.
Juncus. Βούρλα.
Ixia, Bulbocodium. Κάτζα.
Juniperus, Οχυσεστίες. "Αγριο Φίδα.

L.

Lactuca, sinuata. Γαλατζίδα. Lagoccia, cuminoides. 'Aygiogiyavi. Lagurus, ovatus. 'Alomovouga. Lapsana, stellata. Σφαλαγγόχοςτον. Lathyrus, Aphaca. 'Αγρια Βάβουλι. Lathyrus, sativus. Aá Jove. Lathyrus, minutus. "Ayeio Kouni. Laurus, nobilis. Δάφνι. Laurus, Indica. "Αγριο Δάφνι. Lavandula, spica. Καλογερόχορτον. Lavandula, Stæchus. Μαυροκεφαλι. Leontice, leontopetalum. Βουρδωλω. Leontice, Taraxicum. "Αγριο Μαρούλια. Lepidium, sativum. Καρδαμο, Λέπιδι. Lilium, candidum. Keivo, Σαμβακι. Linum, usitatissimum. Awagi. Linum, augustifolium. "Ayeio Aivaei. Linum, gallicum. Aivo. Lithospermum, fruticosum. Βουδόγλωσσα, Σκυλόγλωσσακ Lolium, temulentum. Hea. Lonicera, caprifolium. "Ayelo Kanua.

Loranthus, Lonicera. "Οξος. Lotus, tetragonolobus. Μανταλέα, Ζ. Lotus, edulis. Γρισέλλια, Καπισούρα. Lotus, Dorychnium. Μελήκαρι. Lupinus, hirsutus. "Αγριο Λυπουνι. Lupinus, pilosus. Λυπουνι. Lycopsis, variegata. Σκαρδαβικα.

M.

Malva, rotundifolia. Μόλοχα. Malva, sylvestris. 'Αμπέλοχα. Marrubium, peregrinum. Σαρόμα. Marrubium, vulgare. Σχυλλόχοςτον. Marrubium, Pseudodictamnum. Μαβρόμαργο-Matricaria, Chamomilla. Χαμομήλα. Medicago, marina. 'AeuvelDea. Melissa, officinalis. Μελισσόχουσον. Melissa, grandiflora. Kóorov. Mentha, sylvestris. Καλαμίθοα. Mentha, Pulegium. Γλήφου, Βλήχου. Mentha, spicata. "Αγριο Ἡδυόσμο. Mespilus, Oxyacantha. Τρικόκκια, 'Αγλαδα. Milium, arundinaceum. Γρηλάρι. Mollugo, fruticosa. Χάραβο, 'Αλιφάσκια. Momordica, elaterium. Πικρά 'Αγγούρα. Myagrum, Monspeliensium. "Αγριο Σιβουλίερι. Myrtus. Μύρτο. Turc. Βερσίνια, Μυρσινον.

N.

Nerium, Oleander. Πικρό Δάφνι, 'Ροδοδαφνι. Tur. 'Αφυλλαθο. Nigella, arvensis. "Ασπρο Λολλουγι, Μελανοχορτάρο. Nigella, Damascena. Μαβρόκοκο. Nuphar, Nymphæa. Νυφαρον. Nymphæa, alba. Νερο Κοκοκύθια.

0.

Œnanthe, Pimpinelloides. Σγαφάντζι. Olea, Europæa. Έλια. Ononis, antiquorum. 'Ανονείδα.
Onosma, Orientalis. Ξυλόθοομθος.
Onosma, montana. Μελίχοςτον.
Origanum, Dictamnus. Στοματόχοςτον, cap. 5.
Origanum, Creticum. 'Αγριορίγανι.
Ornithogalum, Dictamnus? Vid. supra.
Orobanche, major. Λυκος.
Oxalis, corniculata. Μοσχόφιλο.

P.

Pæonia, officinalis. Máxos. Pancratium, maritimum. "Αγειο-Σχίλλα. Panicum, Crus Galli. Kixer. Panicum, Dactylon. 'Aypiada. Panicum, repens. 'Ayihwooa. Papaver, Rhaas. Παππαρούνα. Parietaria, officinalis. Περδικάκι, 'Ανεμόχλιτο, Forsk. Passerina, hirsuta. Θερόκαλλο. Pastinaca, Οροραπακ. 'Αμπελόνα, Πολύκαςπος. Peganum, harmala. Βρομοχορτάρο. Peplis, sportula. 'Ανδραχλείδα, 'Ανδράχνη. Periploca, Græca. Γαλάξινα. Phaca, Bætica. "Αγρια Κούπια, Λούπινο, Z. Phalaris, Canariensis. 'Ανεμόχοςτο, Κούκολο. Phalaris, paradoxa. 'Αληπονούρα. Phaseolus, Caracal. Σαλάγγα. Phleum, felinum. Μουστακια Κατζουλίου. Phlomis, fruticosa. Σφακα, Γαδαgόσφακα. Phlomis, lunarifolia. Κάλογειτζα. Phyllirea, latifolia. Φυλίκα. Phytolacca, dioica. 'Αγριοστάφιδα. Picris, echioides. XeseoBoravn. Picris, asplenoides. Πιπραλίδα. Picris, spinosa. Forsk. 'Αγγουρίζα. Pistacia, Terebinthus. Forsk. Ergives. Pistacia, Lentiscus. Eszovoia. Pisum, sativum. Auxos.

Plantago, major. Πεντανεύρο. Plantago, serraria. Πεντανεβρο, Z. Plantago, coronopus. Κυπαρισσόχορτον. Plantago, psyllium. Ψυλλόχορτον. Plantago, Afra. Βουτυρόχορτον. Plumbago, Europæa. Λεπιδόχορτον. Polygonum, persicaria. "Ayeia Ilizoveia. Portulaca, oleracea. 'Αγριοστάφιδα. Potentilla? reptans. Πενταδάκτιλο. Prasium, majus. Ψασσόχορτον. Prinanthus, viminea. Μαρούλι άγρ. Prinanthus, muralis. Geidag, Lac. Prunella, vulgaris. Βουτυρόχορτον. Prunus, laurocerasus. Δαφνόειδες. Prunus, Cerasus. Var. A. "Ayeia Kepasia. Prunus, domesticus. Κοκκουμηλεα. Prunus, insititia. Δαμασχήνια άγρια. Prunus, spinosa. Tograçía. Pteris, nom. gen. Drigl. Punica, granata. Pobia. Pyrus, communis. "Anidi. Pyrus, malus sylv. 'Αγριομήλεα. Pyrus, cydonia. Κυδώνια. Pyrus, domestica. DoupBios. Pyrus, spinosa. 'Ayyoveiga. Forsk.

Q.

Quercus, Cerris. Forsk. Merri.

R.

Ranunculus, Ficaria? Σφοςδάχυλα.
Reseda, luteola. 'Οχίστρα.
Reseda, species nova. Forsk. Κάρθαμο ἄγς.
Rhamnus, Catharticus. Λευχάγχαθο.
Rhamnus, infectorius. Λαδζίχερι.
Rhamnus, alaternus. Κετρινόζυλον.
Rhamnus, Paliurus. Forsk. Ξάλλι.
Rhus, Cotinus. Χρυσόζυλον.

Ribes, uva crispa. Λαγοκερασία.

Rosa, non germinans. 'Ρόδα.

Rosa, sempervirens. Τριαντόφυλλα.

Ros, marinus. Δενδρο Λίζανο.

Rubia, tinctoria. 'Ρίζαρο, Λίζαρι.

Rubia, peregrina. 'Ρίζαρο ἄγρ.

Rubus, fruticosus. Βάτο.

Rumex, crispa. Λάπαθο.

Rumex, acetosa. 'Οζυλίδα, Ξίνιτρα, Forsk.

Rumex, lachanus. Λάχανο, Forsk.

S.

Saccharum, Ravennæ. Σάρμακι. Salicornia, herbacea. Kei Puos. Salvia, pomifera. Φασκομήλεα. Salvia, triloba. Φάσκος, Αληφάσκια. Salvia, ringens. Xxúpos. Salvia, horminum. Σαρχόθροφι. Salvia, verbenaca. Βουτυρόχορτον. "Αγριο Βασίλικο, Forsk. Sambucus, nigra. Κουφόξυλον. Sambucus, racemosa. 'Ανδρύανος. Sambucus, ebulus. 'Aβούτζια. Satureia, Juliana. "Yoowao. Satureia, capitata. Θύμιο, Θυμάρι. Satureia, hortensis. 'A Deineen, Forsk. Satureia, Græca. Φλονόλουνι. Φλουσκούνι, Forsk. Scabiosa, arvensis. Κουφολάχανον, Λαχανίδα. Scabiosa, columbaria. Ψωρόχορτον. Scabiosa, prolifera. Σιτόφθορι. Scabiosa, Africana. Σκαυβίόζα. Scabiosa, maritima. Γαλατζίδα. Scandix, Pecten. Σκάνδυκι. Scilla, maritima. Σχίλλα, Βόλκικος. Scirpus, Romanus. Κουφο Βρούλι vel Βούρλα. Scirpus, lacustris. Σύφα. Scolymus, Hispanicus. Σπόλυμος, Σπόλυμβρος. Κεφαλάγκαθο,

Forsk.

Scorpiurus, sulcata. Μαργόχορτον. Scorzonera, sulcata. Idem. Scrophularia, peregrina. Βεομόχοςτον. Scrophularia, canina. Σχορπιδόχορτον. Serratula, spinosa. "Ioda στοβία, Forsk. Sherardia, arvensis. Προβατόχορτον. Sidum, Cepæa. Kρόμμυο. Sidum, Eriocarpon. 'Αμάραντο. Silene, inflata. Στρούθολι, Φουσκούδια. Silene, armeria. Auxvosides. Sinapis, arvensis. Λάμψανι. Sisymbrium, nasturtium. Νερο-Κάρδαμον. Sisymbrium, polyceratum. "Ayeis IIea. Sium, nodiflorum. Nego Σέλινον. Smilax, aspera. Σμιλάγγα. Smyrnium, Olusatrum. "Αγριο Σέλινον. Solanum, Melongena. Mshiowva. Solanum, nigrum. Σχιλοστάφυλο. Sonchus, oleraceus. Yoxos. Sonchus, chondrylloides. Λαγόβρομο. Spartium, juncum. Σπάρτο. Spartium, scorpius. 'Aφάννα. Spartium, villosum. 'Aσπάλαθος. Statice, Armeria. Χολαβρόχορτον. Statice, limonium. Θαλασσόγαμβος, Statice, sinuata. Πρωφάσις. Steechys, tomentosa. Μοσχοβαλόχορτον. Styrax, officinale. Στουρακι. Symphytum, officinale. Zixouli.

T.

Tamarix, Gallica. Μουστήκια.

Tanacetum, Balsamita. Κόστα.

Teucrium, Scordium. Σκόρδιο.

Teucrium, Chamædrys. Χαμαίδουα.

Teucrium, Polium. Παναγιόχορτον, 'Αμάραντο.

Thapsia, villosa. 'Ομοιόπλευρον.

Thapsia, fætida. Πολύκαρπος. Thapsia, Asolepium. 'Αγλήγοςα. Thymus, Zygis. Σμάρι. Tilia, Europæa. Φιλουρέα. Tordyllium, officinale. Καυκαλίδα. Tragopogon, major. Λαγογενεία. Tribulus, terrestris. Teißoli. Trifolium, (nom. gen.) Τείφυλλι. Trifolium, augustifolium. Γατζονούρα. Trifolium, stellatum. 'Αλάφοα. Trigonella, corniculata. Nizózi. Trigonella, Fænum Græcum. Tnu. Triticum, repens. Alex. Triticum, sativum. Σιτάρι. Tussilago, Farfara. Χαμαί λεύκη. Tussilago, Petasites. Κολλοπάννα. Typha, augustifolia. Τύζαζι.

U.

Ulmus, campestris. Φτέλεα, Βευσος. Γαύρα, Forsk. Urtica, pilulifera. 'Ατζήκιδα. Urtica, dioica. 'Ατζίοκνιδα.

V.

Valeriana, rubra. 'Ανάλατος.
Valeriana, locusta. Λυποτρίβολι.
Veratrum, nigrum. Σπάρφι.
Verbascum, Thapsus. Φλόμο.
Verbascum, plicatum. Idem.
Verbascum, blattaria. Σπύρι.
Verbena, officinalis. Σταυροβότανι.
Viburnum, Lantana. Κλημαζίδα.
Vicia, sativa. Βήπα.
Vicia, hybrida. "Αγριο Κούπι.
Vinca, minor. "Αγριο Λίτζα.
Viola, odorata. Βιολέτα.
Viola, canina. "Αγριο Βιολέτα.

lxxxviii Nomina hodierna &c.

Vitex, agnus castus. 'Αγναία. Λιγάρια, Forsk. Vitis, vinifera. Κλημα, Στάφιδα. Γρεντζιελα, Forsk.

Z.

Zacintha, verrucosa. Καραβιδόχοςτον. Zea, Mays. Κάλαμο Σιτάςι. Zizyphus, Paliurus. Παλίουςος. Zostera, marina. Φυχία.

ΘΕΟΦΡΑΣΤΟΥ

ΠΕΡΙ ΦΥΤΩΝ ΙΣΤΟΡΙΑΣ

TO A'.

CAP. I.

De Partibus Plantarum, et Notis inde sumendis.

ΤΩΝ φυτῶν τὰς διαφορὰς καὶ τὴν ἄλλην φύσιν εἐκ τῆς πρὸς τὰ ζῶα ἀναλογίας ληπτέον, κατά τε τὰ μέρη, κὰ τὰ *πάθη, κὰ τὰς *γενέσεις, κὰ τὰς βίας· cἤθη γὰς καὶ πράξεις οὐκ ἔχουσιν ῶσπερ τὰ ζῶα. Εἰσὶ δ' αἱ μὲν κατὰ τὴν γένεσιν καὶ τὰ πάθη κὰ τὰς βίας, * εὐθεω- gητότεραι καὶ ῥάους· αἱ δὲ κατὰ μέρη, ἀπλείας ἔχουσι ποικιλίας. αὐτὸ γὰρ τοῦτο πρῶτον οὐχ ἱκανῶς ἀφώρισαι, τὸ, ποῖα δεῖ μέρη, κὰ μὴ μέρη καλεῖν· ἀλλ' ἔχει τινὰ *ἀποgίαν. Τὸ μὲν οὖν μέρος, ᾶτε ἐκ τῆς ἱδίας φύσεως ὂν, ἀεὶ δοκεῖ διαμένειν, ἢ ἀπλῶς, ἢ ὅταν γένηται· καθάπερ ἐν τοῖς ζώοις τὰ ὕστερον γενησόμενα· πλὴν εἴ τι διὰ νόσον, ἢ γῆρας, ἢ *πήρωσιν ἀποδάλλεται. Τῶν δ' ἐν τοῖς φυτοῖς ἔνια τοιαῦτ' ἐςὶν, ῶς' ἐπέτειον ἔχειν τὴν οὐσίαν· οἶον *ἄνθος, *βρύον, cφύλλον, καρπός· ἀπλῶς

a ἐκ τῆς—ἀναλογίας omitt. Ald. 1. 2. Bas.
 b κατά τε μέρη,
 Heins.
 c ἔθη Ald. 1. 2. Bas.
 d πλείες ἔχουσαι Ald. 1. 2.
 Bas.
 c φύλλον, καρτόν. Ald. 1. 2. Bas. καρτόι. Heinf.

όσα ωρὸ τῶν καρπῶν, ἢ ἄμα γίνεται τοῖς καρποῖς. ἔτι δὲ αύτὸς ὁ * βλαςός· ἀεὶ γὰρ *ἐπίφυσιν λαμβάνει τὰ δένδρα κατ' ένιαυτὸν, όμοίως έν τε τοῖς ἄνω καὶ έν τοῖς σερὶ τὰς ρίζας. "Ωστε εἰ μέν τις ταῦτα θήσει μέρη, τό, τε ωληθος ἀόριστον ἔσται, καὶ οὐδέποτε οὐδὲν τὸ αὐτὸ τῶν μορίων εἰ δ' αὖ μὴ μέρη, συμθήσεται δι' ὧν τέλεια γίνεται καὶ φαίνεται, ταῦτα μὴ εἶναι μέρη. βλαστάνοντα γὰρ καὶ θάλλοντα καὶ καρπὸν ἔχοντα, σάντα καλλίω καὶ τελειότερα καὶ δοκεῖ καὶ ἔστιν. **«** μεν οὖν * ἀπορίαι σχεδόν εἰσιν αὖται. Τάχα δὲ οὐχ' όμοίως άπαντα ζητητέον, οὖτε ἐν τοῖς ἄλλοις, οὖθ' ὅσα ωρός την γένεσιν· d αὐτά τε τὰ γεννώμενα μέρη θετέον· οίον, τοὺς καρπούς. οὐδὲ γὰρ τὰ ἔμβρυα τῶν ζώων εἰ δὲ τῆ ὥρα ὄψει ετόγε κάλλιστον, οὐδὲν σημεῖον· ἐπεὶ καὶ τῶν ζώων f * εὐθετεῖ τὰ κύοντα. ωολλά δὲ κὰ τὰ μέρη κατ' ἐνιαυτὸν ἀποδάλλει καθάπερ οἶτε ἔλαφοι τὰ κέρατα, καὶ τὰ * Φωλεύοντα τὰ πτερὰ, καὶ τρίχας τετράποδα: ώστ' οὐδὲν ἄτοπον, ἄλλως τε καὶ ὅμοιον τῷ Φυλλοβροείν τὸ σάθος. ώσαύτως δ' οὐδὲ τὰ σρὸς τὴν γένεσιν ἐπεὶ καὶ ἐν τοῖς ζώοις τὰ μὲν συνεκτίκτεται, τὰ δὲ ἀποκαθαίρεται καθάπερ ἀλλότρια τῆς φύσεως. έοικε δὲ σαραπλησίως καὶ τὰ σερὶ τὴν βλάςησιν ἔχειν. ή γάρ τοι γένεσις γενέσεως χάριν έστὶ τῆς τελείας. "Ολως δὲ, καθάπερ εἴπομεν, οὐδὲ σάντα όμοίως καὶ ἐπὶ τῶν ζώων ληπτέον. διὸ καὶ ὁ ἀριθμὸς ἀόριστος ωανταχή γὰρ βλαστικὸν [τὸ φυτὸν], ἔ ἄτε καὶ ωανταχή

d οὖτε αὐτά τε τὰ γεννώμενα καὶ ἐπὶ τῶν ζώων Heins. τὸ κάλλιτον, Heins. τοὐθετεῖ κύοντα. Ald. 1. 2. Bas. ταχη ζῶον. Ald. 1. 2. Bas.

ζων. η ώς ε ταυτα μεν ούτως ύποληπτέον, ού μόνον είς τανῦν, ἀλλὰ καὶ τῶν μελλόντων χάριν. ὅσα γὰρ μὴ οδόν τε * άφομοιθν, περίεργον τὸ * γλίχεδα πάντως* Ίνα μή και την οἰκείαν ἀποδάλλωμεν Ξεωρίαν. ή δὲ ίστορία τῶν Φυτῶν ἐς ιν, ὡς ἀπλῶς εἰπεῖν, ἡ κατὰ τὰ έξω μόρια κ την όλην μορφήν, η κατά τὰ ἐντὸς, ώσπερ έπὶ τῶν ζώων τὰ ἐκ τῶν ἀνατομῶν. ληπτέον δὲ ἐν αὐτοῖς, σοῖά τε πᾶσιν ὑπάρχει ταὐτά, καὶ ποῖα ἴδια καθ΄ έκαστον γένος. ἔτι δὲ τῶν αὐτῶν στοῖα ὅμοια. λέγω δὲ ἴδιον, φύλλον, ρίζαν, φλοιόν. οὐ δεῖ δὲ οὐδὲ τοῦτο λανθάνειν, εἴ τι κατ' ἀναλογίαν θεωρητέον, i ὧσπερ ἐπὶ τῶν ζώων την άναφοράν ποιουμένες, δηλονότι πρός τὰ *έμ-Φερές ατα και τελειότατα. και άπλῶς δὲ, ὅσα τῶν ἐν φυτοίς κάφομοιωτέον τοίς των έν τοίς ζώοις, Ιώσαύτως κατ' άναλογίαν άφομοιθν δεί. ταῦτα μὲν οὖν διαιρείδω τὸν τρόπον τοῦτον. Αἱ δὲ τῶν μερῶν διαφορού γεδὸν, ώς τύπω λαβείν, είσιν έν τρισίν ή τῷ τὰ μὲν ἔχειν, τὰ δὲ μὴ, καθάπες φύλλα καὶ καςπόν ἢ τῷ μὴ ὅμοια μηδε ίσα ή τρίτον, τῷ μὴ ὁμοίως. Τούτων δὲ ἡ μὲν άνομοιότης ὁρίζεται χήματι, χρώματι, πυκνότητι, μανότητι, π τραχύτητι, λειότητι, ή τοῖς ἄλλοις σάθεσιν έτι δὲ όταν διαφορα τῶν *χυλῶν. ἡ δὲ ἀνισότης ὑπεροχή καὶ ἐλλείψει κατά ωλήθος ἡ μέγεθος, ὡς δὲ εἰπεῖν τύπω, κάκεινα σάντα καθ' ύπεροχήν και έλλειψιν τὸ γάρ μάλλον και ήττον, ύπεροχή και έλλειψις, το δε μή

h ως ι ταῦτα μὲν ita MS. Η. 1. ταύτας editt. 1 ωσπες καίς τῶν ζώων τὰν ἀναφοςὰν Heins. κ ἀφομοιωτίον, τῶν Ald. 1. 2. Bas. 1 ὡς ἄν τις * ἀφομοιοῦ. Ald. 1. 2. Bas. ὡς ἄν τις δύνητας κατὰ τὸν εἰκότα λόγον ἀφομοιοῦν, διῖ. Heins. ^m τραχύτητες ita MS. Η. 1. παχύτητε, editt.

όμοίως, τη θέσει διαφέρει. λέγω δε, ολον τὸ τοὺς χαρπούς τὰ μὲν ἐπάνω, τὰ δὲ ὑποκάτω τῶν Φύλλων ἔχειν. χαὶ αὐτοῦ τοῦ δένδρου, τὰ μὲν ἐξ ἄχρου, τὰ δὲ ἐχ τῶν πλαγίων, ένια δὲ κὰ ἐκ τοῦ στελέχους. οἶον ἡ Αἰγυπτία Συχάμινος. καὶ όσα δη καὶ ύπὸ γῆς Φέρει καρπόν οἶον, ή τε 'Αραχίδνα, καὶ τὸ ἐν Αἰγύπτω καλούμενον Ι Οὕϊγγον καὶ [ἔτι] τὰ μὲν ἔχει μίσχον, τὰ δὲ μή καὶ έπὶ τῶν ἀνθέων ὁμοίως, τὰ μὲν γὰρ * περὶ αὐτὸν τὸν καρπὸν, τὰ δὲ, ἄλλως. ὅλως δὲ τὸ τῆς Θέσεως, ἐν τούτοις, καὶ τοῖς Φύλλοις, καὶ ἐν τοῖς βλαστοῖς ληπτέον. δια-Φέρει δὲ ἔνια καὶ τῆ m τάξει. οἱ μὲν τῆς Δουὸς κλῶνες ώς έτυχε της δὲ Ἐλάτης κατ' ἀλλήλους ἐκατέρωθεν. τῶν δὲ καὶ οἱ * ὄζοι δι' ἴσου τε καὶ κατ' ἀριθμὸν ἴσοι, καθάπες τῶν * τριόζων ώς ε καὶ τὰς μὲν διαφορὰς ἐκ τούτων ληπτέον, έξ ών καὶ όλη μορφή συνδηλεται καθ' Exaçov.

CAP. II.

Radix, Cortex, Medulla, Lignum, Caulis, Ramus, Fructus, Succus.

πΑΥΤΑ δὲ δὴ τὰ μέρη διαριθμησαμένους, πειρατέον ωτερὶ ἐκάςου λέγειν. ἔςι δὲ ωρῶτα μὲν καὶ μέγιςα και κοινὰ τῶν ωλείςων τάδε ἡίζα, καυλὸς, *ἀκρέμων, *κλάδος. εἰς ὰ διέλοιτ ἄν τις ῶσπερ εἰς μέρη, καθάπερ ἐπὶ τῶν ζώων. ἕκαςόν τε γὰρ ἀνόμοιον, καὶ ἐξ ἀπάντων τούτων τε τὰ ὅλα. Εςι δὲ ῥίζα μὲν, οδι οῦ

l "Ιουγγον MS. Η. 1. $^{\rm m}$ τάξει. τὰ μὲν ὡς ἔτυχε τῆς ἐλάτης, οἱ κλῶνες κατ' ἀλλήλους Ald. 1. 2. Bas. $^{\rm n}$ αὐτὰ δὶ δὴ τὰ γένη Heins. $^{\rm o}$ δὶ οῦ τὴν τροφὴν Ald. 1. 2. Bas.

ή τροφή ἐπάγεται καυλὸς δὲ, εἰς δ φέρεται καυλὸν δὲ λέγω, τὸ ὑπὲρ γῆς ωεφυκὸς ὑφ' ἔν' τοῦτο γὰρ κοινότατον όμοίως *ἐπετείοις καὶ χρονίοις, δ ἐπὶ τῶν δένδρων καλείται * στέλεχος. ἀκρέμονας δὲ, τοὺς Ράπὸ τούτου γιζομένους, οθς ένιοι καλούσιν *όζους. κλάδον δὲ, τὸ βλάστημα, τὸ ἐκ τούτων ὑφ' ٩ἔν καὶ ταῦτα μὲν οἰκοιότερα τῶν δένδρων ὁ δὲ καυλὸς, ὧσπερ εἴρηται, κοινότερος. έχει δὲ οὐ σάντα οὐδὲ τοῦτον, οἶον ἔνια τῶν ωοωδῶν. τ τὰ δὲ, ἔχει μὲν, οὐκ ἀεὶ δὲ, ἀλλ' ἐπέτειαν, καὶ όσα χρονιώτεραν ταῖς ῥίζαις. "Ολως δὲ * σολύχεν τὸ τῶν φυτῶν καὶ s σοίκιλον, καὶ χαλεπον είπειν καθόλου. σημείον δε, το μηδεν είναι κοινὸν λαβείν, ὁ σᾶσιν ὑπάρχει, καθάπερ τοῖς ζώοις στόμα καὶ κοιλία τὰ δὲ ἀναλογία ταὐτὰ, τὰ δὲ άλλον τρόπον. οὖτε γὰρ ρίζαν ωάντ' ἔχει, οὖτε καυλὸν, οὕτε ἀχρέμονα, οὕτε χλάδον, οὕτε Φύλλον, οὕτε άνθος, έτε καρπόν έτ' αὖ φλοιὸν, ἢ * μήτραν, ἢ * ἴνας, η * φλέβας ο ο Ιον Μύκης, τη Υδνον εν τέτοις δε ή οὐσία και έν τοῖς τοιθτοις. ἀλλά μάλιςα ταῦτα ὑπάρχει, καθάπερ είρηται, τοῖς δένδροις, κἀκείνων οἰκειότερος ὁ μερισμός τορός ά και την άναφοράν των άλλων σοιείδα δίκαιον. χεδον δε και τας άλλας μορφάς εκάς ων ταῦτα διασημαίνει. διαφέρεσι γὰρ ωλήθει τῷ τούτων, καὶ όλιγότητι, καὶ πυκνότητι, καὶ μανότητι καὶ ι τῶ έφ' εν, η είς ωλείω Χσχίζεδας τοῖς τε άλλοις τοῖς

P ἀπὸ τούτων εχιζομένους, Heins. 9 ὑφ' ἔν' οἶον μάλιστα τὸ ἰπίτειον. Bod. ταὶ δὶ, ἔχει. Ita MS. H. 1. τὰ μὲν ἔχει editt. 5 ποίκιλον, ita MS. H. 1. et edit. Bas. ποικίλων Ald. 1. 2. [†] Οἶδνον. Ald. 1. 2. Bas. ^μ τῷ ἰφ' ἕν, ita MS. H. 1. edit. Bas. Heins. τὸ ἰφ' ἕν Ald. 1. 2. × σχίζεσθαι τοῖς ἄλλοις editt.

όμοίοις. Έςι δὲ έκαςον τῶν εἰρημένων έχ *όμοιομερές. Υλέγω δὲ ούχ όμοιομερὲς, ὅτι ἐκ τῶν αὐτῶν ότιθν μέρος σύγκειται της ρίζης και τε σελέχους άλλ' οὐ λέγεται ζέλεχος τὸ ληφθέν, άλλα μόριον. Ζώς έν τοῖς τῶν ζώων μέλεσίν τές τῶν αὐτῶν μὲν ότιοῦν της κνήμης η τε άγκωνος έχ * όμωνυμον δε, καθάπερ σὰςξ κὶ ὀστοῦν, ἀλλ' * ἀνώνυμον. οὐδὲ δὴ τῶν ἄλλων οὐδενὸς, ὄσα *μονοειδῆ τῶν * ὀργανικῶν, ἀπάντων γὰρ τῶν τοιούτων ἀνώνυμα τὰ μέρη· τῶν δὲ * σολυειδῶν ωνομασμένα καθάπερ σοδός, χειρός, κεφαλής οίον δάκτυλος, όλς, όφθαλμός κ τὰ μὲν μέγιςα μέρη γεδὸν ταῦτά ἐστιν. "Αλλα δέ [ἐστιν] ἐξ ὧν ταῦτα, φλοιὸς, * μήτρα, ξύλα, η όσα έχει μήτραν σάντα δε όμοιομερή καὶ τὰ τούτων δὲ ἔτι ωρότεςα, καὶ ἐξ ὧν ταῦτα. * ύγρὸν, * τς, * φλεψ, * σάρξ. * άρχαι γάρ αὖται, πλην εί τις λέγοι τὰς τῶν σοιχείων δυνάμεις, c αὖται δὲ κοιναὶ σάντων. ή μεν οὖν συνουσία καὶ ή ὅλη φύσις ἐν τούτοις άλλα δ' έστιν, ώσπερ ἐπέτεια μέρη τὰ ωρὸς την καρποτοκίαν οίον, φύλλον, άνθος, μίσχος τοῦτο δ' έστιν, ὧ συνήρτηται σερός τὸ φυτὸν τὸ φύλλον καὶ ὁ καρπός. ἔτι δὲ ※ ἔλιξ, * βρύον, [οίς ὑπάρχει.] καὶ ἐπὶ ωᾶσι, σπέρμα τὸ τοῦ καρποῦ. e καρπὸς δ' ἐστὶ τὸ συγκείμενον σπέρμα μετά τε περικαρπίου. παρά δε ταῦτα ἐνίων ἴδι' ἄττα, καθάπερ ἡ f * κηκὶς Δρυὸς, καὶ ἡ ἕλιξ

γ λίγω δὶ οὐχ ὁμοιομερὶς, ita MS. H. 1. editt. omittunt οὐχ.
 τ ὡς ἐν τοῖς τῶν ζώων ita MS. H. 1. ὡς αὐτοῖς τῶν ζώων Ald. 1. 2.
 Bas. ὡς ἐν τοῖς αὐτῶν τῶν ζώων Heins. ἀ ἰςιν ἐκ τῶν μὶν Ald.
 1. 2. Bas. ὑ ἄλλα ita MS. H. 1. Ald. 2. Bas. Heins. ἀλλὰ
 Ald. 1. αὖται δὶ Heins. ἀ ἄλλα χὰ ἔςιν, Heins. καρτὸς δἱ ἰςι Heins. ἱ κικὶς editt.

'Αμπέλου. εκαὶ ἐν τοῖς μὲν δένδρεσίν ἐστιν h οὕτω διαλαβεῖν τοῖς δὲ ἐπετείοις, δῆλον ὡς ἄπαντα ἐπέτεια μέχρι γὰς τῶν καρπῶν ἡ φύσις. ὅσα δὲ ἐπετειόκαρπα, καὶ ὅσα * διετίζει, καθάπερ Σέλινον καὶ ἄλλ' ἄττα, καὶ ὅσα δὲ πλείω χρόνον ἔχει, τούτοις ἄπασιν καὶ ὁ καυλὸς ἀκολουθήσει κατὰ λόγον ὅταν γὰρ σπεςμοφορεῖν μέλλωσι, τότε ἐγκαυλεσιν, ὡς ἔνεκα τοῦ σπέρματος ὄντων τῶν καυλῶν ταῦτα μὲν οὖν ταύτη διηςήδω.

CAP. III.

Interna Plantarum Structura fusius revelatur.

ΤΩΝ δὲ ἄρτι εἰρημένων μερῶν σειρατέον ἕκαςον εἰπεῖν, τί ἐςιν, ὡς ἐν τύπω λέγοντας τὸ μὲν οὖν ὑγρὸν φανερόν ἱο δὴ καλεσί τινες ἀπλῶς ἐν ἄπασιν * ὀπὸν, ιῶσπερ καὶ Μενέςωρ κοὶ δὲ ἐν τοῖς ἄλλοις ἀνωνύμως, ἐν δέ τισιν ὀπὸν, κὰ ἐν ἄλλοις * δάκρυον * ἴνες δὲ καὶ * φλέδες καθ αὐτὰ γὰρ ἀνώνυμα, τῆ δὲ ὁμοιότητι μεταλαμβάνεσι τῶν ἐν τοῖς ζώοις μορίων. Έχει δὲ ἴσως καὶ ἄλλας διαφορὰς καὶ ταῦτα, καὶ ὅλως τὸ τῶν φυτῶν γένος σολύχεν γὰρ, ιῶσπερ εἰρήκαμεν ἄλλ ἐπεὶ διὰ τῶν γνωρίμων μεταδιώκειν δεῖ τὰ ἀγνώριστα, γνωριμώτερα δὲ τὰ μείζω καὶ ἐμφανῆ τῆ αἰθήσει δηλονότι, καθάπερ ὑφήγηται, σερὶ τέτων λεκτέον ἐπαναφορὰν γὰρ ἔξομεν τῶν ἄλλων σρὸς ταῦτα, μέχρι σόσου, καὶ πῶς ἕκαςα μετέχει τῆς ὁμοιότητος. εἰλημμένων δὲ τῶν μερῶν, μετὰ ταῦτα ληπτέον τὰς τούτων

g & τοῖς μὲν δένδος σίν Ald. 1. 2. Bas. h ὅτον διαλαθεῖν. Heins. i δ κ καλοῦσι Heins. k οἱ δὲ ἐν ita MS. H. 1. ed. Heins. Basileensis in marg. οἱ δὲ μὲν Ald. 1. 2. Bas. Ι ὑφηγήσεται MS. H. 1.

διαφοράς: ούτω γὰς ἄμα καὶ ἡ οὐσία φανεςὰ, καὶ ἡ όλη τῶν γενῶν ϖρὸς ἄλληλα διάςασις. ἡ μὲν οὖν τῶν μεγίςων γεδον είρητας λέγω δε, οίον ρίζης, πχαυλού, και των άλλων. αί γαρ δυνάμεις και ών χάριν έκαςον, ύς ερον ρηθήσονται. ἐξ ὧν γὰρ καὶ ταῦτα καὶ τ' ἄλλα σύγκειται, σειρατέον είπειν, ἀρξαμένους ἀπὸ τῶν πρώτων. Πρώτα δέ έςι τὸ * ύγρὸν καὶ θερμόν. ἄπαν γὰρ φυτὸν ἔχει τινὰ ὑγρότητα καὶ θερμότητα *σύμφυτον, ώσπερ και ζώον ων πύπολειπόντων γίνεται γήρας και φθίσις τελέως δὲ ύπολιπόντων, θάνατος καὶ αὔανσις. έν μεν ούν τοῖς πρώτοις ἀνώνυμος ἡ ὑγρότης ἐν ἐνίοις δὲ ἀνομασμένη, καθάπερ εἴζηται. τὸ αὐτὸ δὲ τοῦτο κὸ ἐπὶ τῶν ζώων ὑπάρχει. μόνη γὰς ἡ τῶν *ἐναίμων ύγρότης ωνόμαςαι. διὸ κὰ διήρηται πρὸς τέτο ςεξήσει. τὰ μὲν γὰρ ἄναιμα, τὰ δὲ ἔναιμα λέγεται. Οἔστι μὲν οὖν τοῦτό τε μέρος καὶ τὸ τούτω συνηρτημένον θερμόν. Ρ'Αλλα δὲ εἴδη ἔτερα τῶν ἐντὸς, ὰ καθ' ἐαυτὰ μέν ἐςιν άνώνυμα, διά δὲ τὴν ὁμοιότητα ἀπεικάζεται τοῖς τῶν ζώων μορίοις. έχεσι γὰς ὥσπερ * ἴνας, ο ἐστι συνεχὲς καὶ χισὸν καὶ ἐπίμηκες, ٩*ἀπαράβλητον δὲ, κὶ ἄβλα-50ν. ἔχεσι δὲ καὶ * φλέβας· Γαδται δὲ τὰ μὲν ἄλλα είσὶν όμοιας τῆ ἰνὶ, μείζες δὲ κὰ παχύτερας, κὰ * παραδλας ας έχεσαι η ύγρότητας. "Ετι * ξύλον η * σάρξ. τὰ μὲν γὰρ ἔχει σάρκα, τὰ δὲ ξύλον. ἔςι δὲ τὸ μὲν ξύλον χισὸν, ή δὲ σὰρξ πάντη διαιρεῖται, ώσπερ γῆ καὶ

m καυλοῦ, τῶν ἄλλων. Ald. 1. 2. Bas.

n ὧν ὑπολιπόντων Ald. 2. Bas.

ο ἔξι μὲν οὖν ita MS. H. 1. edit. Heins. ἔτι μὲν οὖν Ald. 1. 2. Bas.

P ἐν δὲ χ ἄλλα εἴδη Heins.

q ἀπαράελαστον δὲ καὶ ἄελαστον Heins. ἄελαςον ἔχον φλέεας. editt.

τ αὖται δὲ, τὰ Heins.

όσα γης μεταξύ δε γίνεται ίνὸς και φλεβός φανερά δε sή φύσις αὐτῆς ἐν ἄλλοις τε, καὶ ἐν τοῖς τῶν περικαρπίων δέρμασι. * Φλοιὸς δὲ καὶ * μήτρα * κυρίως μὲν λέγεται, δεί δὲ αὐτὰ καὶ τῷ λόγω διορίσαι. Φλοιὸς μὲν οὖν ἐςι, τὸ ἔγατον, καὶ χωριςὸν τοῦ ὑποκειμένε σώματος μήτρα δὲ, τὸ μεταξύ τοῦ ξύλου, τρίτον ἀπὸ τοῦ φλοιοῦ, οἶον ἐν τοῖς ὀςοῖς μυελός καλοῦσι δέ τινες τέτο καρδίαν, οἱ δὲ μυελόν. Τὰ μὲν οὖν μόρια χεδόν ἐστι τοσαύτα σύγκειται δὲ τὰ ὕς ερα ἐκ τῶν προτέρων. ξύλον μεν έξ ίνὸς καὶ ύγροῦ, καὶ ἔνια ἐκ σαρκὸς Ευλέται γάρ σκληρυνόμενα, οίον έν τοῖς Φοίνιξι και Νάρθηξι, καὶ εἴ τι ἄλλο ἐκξυλεται, ώσπερ αἱ τῶν Ῥαφανίδων ρίζαι. μήτρα δὲ ἐξ ὑγροῦ κὶ σαρκός Φλοιὸς δὲ, ὁ μέν τις έκ στάντων των τριών, οίον ό της Δρυός και Αίγείρε και 'Απίου' ὁ δὲ τῆς 'Αμπέλου, ἐξ ὑγροῦ και ἰνός' τό δὲ τοῦ Φελλοῦ, ἐκ σαρκὸς καὶ ὑγροῦ. Πάλιν δὲ ἐκ τούτων σύνθετα, τὰ μέγιςα ὰ πρῶτα ἡηθέντα, καθαπερανεί μέλη ωλήν ούκ έκ τῶν αὐτῶν ωάντα, οὐδὲ ώσαύτως, άλλὰ διαφόρως. εἰλημμένων δὲ σάντων τῶν μορίων, ώς είπειν, τὰς τούτων διαφοράς σειρατέον ἀποδιδόναι, καὶ τὰς ὅλων τῶν δένδρων καὶ φυτῶν οὐσίας.

CAP. IV.

Quid Arbor, quid Frutex, quid Herba.

ΕΠΕΙ δὲ συμβαίνει σαφές ερον εἶναι τὴν μάθησιν διαιρουμένων κατὰ * εἴδη, καλῶς ἔχει τοῦτο ωσιεῖν, ἐφ' ὧν ἐνδέχεται. ωρῶτα δέ ἐςι καὶ μέγιςα, καὶ χεδὸν

⁵ ή φύσις ἐν ἄλλοις τε. Heins. τ ὁ δὲ τοῦ φύλλου, ἐκ σαρκὸς Ald. 1. 2. Bas.

ύφ' ὧν πάντα ἡ τὰ πλεῖςα ωεριέχεται, τάδε: *Δένδρον *Θάμνος, *Φρύγανον, *Πόα. Δένδρον μεν εν ές ι το άπο ρίζης μονος έλεχες, πολύκλαδον, ιι όζωτόν ο Τον Έλαία, Συκή, "Αμπελος. Φρύγανον δε, τὸ ἀπὸ ρίζης κὶ σολυς έλεχες, η ωολύκλαδον· οίον, Βάτος, Παλίθρος· Πόα δε, τὸ ἀπὸ ρίζης φυλλοφόςον σεροϊὸν, ἀς έλεχες, οδ ὁ καυλός σπερμοφόρος ο οίον ὁ Σίτος, κὶ τὰ Λάχανα. δεῖ δὲ τὰς * ὄρες ἔτως ἀποδέχεδαι κὰ λάμβανειν, ὡς τύπω, ώς ἐπὶ τὸ ϖᾶν λεγομένες, ἔνια γὰρ ἴσως *ἐπαλλάτθειν δόξειε τὰ δὲ κὰ παρά τὴν * ἀγωγὴν ἀλλοιώτερα γίνεται καὶ * ἐκβαίνει τῆς φύσεως ο ο ο Ναλάχη τε εἰς ὕψος άναγομένη η ύποδενδρεμένη συμβαίνει γάρ τοῦτο, καὶ ούκ ἐν σολλῶ χρόνω, ἀλλ' ἐν ἐξ ἡ ἐπτὰ μησὶν, ώστε μήχος και σάχος δορατιαΐου γίνεδαι, διὸ και βακτηρίαις αύταις χρώνται ωλείονος δε χρόνε γινομένου, κατά λόγον ή * ἐπίδοσις. ὁμοίως δὲ κὰ ἐπὶ τῶν Τεύτλων* κὸ γὰρ ταῦτα λαμβάνει μέγεθος. ἔτι δὲ μᾶλλον "Αγνος καὶ ὁ Παλίερος καὶ ὁ Κιττός. ώσθ' ὁμολογουμένως ταῦτα γίνεθαι δένδρα καίτοι θαμνώδη ἐστίν. ὁ δὲ Μύρρινος μή * ἀνακαθαιρόμενος ἐκθαμνοῦνται. καὶ ἡ Ήρακλεωτική Καρύα. δοκεῖ δὲ αὕτη τὲ κὰ τὸν καρπὸν βελτίω η πλείω φέρειν, ἐὰν ῥάβδες τὶς ἔᾳ πλείες, ὡς τῆς φύσεως θαμνώδες ούσης. ού μονος έλεχες δὲ ἂν δόξειεν ούδὲ ἡ Μηλέα, οὐδὲ ἡ 'Ροιά, ούδὲ ἡ 'Απιος εἶναι' οὐδὲ όλως όσα παραβλας ικά ἀπὸ τῶν ῥιζῶν, ἀλλὰ τῆ ἀγωγῆ. ταῦτα, σαραιρεμένων τῶν ἄλλων ἔνια δὲ κὰ ἐῶσι σολυσελέχη διά λεπτότητα, καθάπερ 'Poidy, Μηλέαν.

u όζωτον, οὐκ εὐαπόλυτον οἶον Ald. όζωτον, οὐκ εὐαπόλυλυτον οἶον Bod. * ἐκξαίνειν Bod.

έωσι δὲ ἢ τὰς ϒ* Ελαίας * κοπάδας, ἢ τὰς Συκᾶς.
τάχα δὲ ἄντις φαίη, ἢ ὅλως μεγέθει ἢ μικρότητι δεῖν
διαιρεῖν ἔνια τὰ δὲ, ἰχύῖ ἢ ἀδενεία, ἢ πολυχρονιότητι.
τῶν τε γὰς φουγανωδῶν ἢ λαχανωδῶν ἔνια μονος ελέχη,
ἢ οἶον δένδρε φύσιν ἔχοντα γίνεται, καθάπερ Ῥαφανὶς,
Πήγανον ὅθεν ἢ καλοῦσί τινες τὰ τοιαῦτα δενδρολάχανα. τά τε λαχανώδη, ωάντα, ἢ τὰ ωλεῖστα, ὅταν
ἐγκαταμείνη, λαμβάνει τινὰς ὥσπερ ἀκρέμονας, καὶ
γίνεται τὸ ὅλον ἐν σχήματι δενδρώδη ωλὴν ὀλιγοχρονιώτερα.

CAP. V.

Arborum aliæ cultæ, aliæ sylvestres; aliæ fructiferæ, aliæ steriles; aliæ floriferæ, aliæ flore carentes.

ΔΙΑ δὴ ταῦτα, ὥσπες ἐλέγομεν, οὐκ * ἀκςιδολογητέον τῷ * ὅςῷ, ἀλλὰ τῷ τύπῷ ληπτέον τὰς ἀφορισμὰς,
ἐπεὶ καὶ τὰς διαιρέσεις ὁμοίως, οἶον, ἡμέρων, ἀγρίων,
καρποφόρων, ἀκάρπων, ἀνθοφόρων, ἀνάνθων, ἀειφύλλων, φυλλοδόλων. τὰ μὲν γὰρ ἄγρια ἢ ῆμερα ϖαρὰ
τὴν ἀγωγὴν εἶναι δοκεῖ τῶν γὰρ ἄγριον ἢ ῆμεςον φησὶν Ἱππων γίνεθαι, τυγχάνον ἢ μὴ τυγχάνον θεραπείας. ἄκαρπα δὲ καὶ κάςπιμα, καὶ καρποφόςα ἄνθη
ωαςὰ τοὺς τόπες ἢ τὸν ἀέςα τὸν ωεριέχοντα. τὸν
αὐτὸν δὲ τρόπον ἢ φυλλοδόλα, ἢ ἀείφυλλα. ὡεςὶ γὰρ
Ἐλεφαντίνην, ἐδὲ τὰς ᾿Αμπέλες, ἐδὲ τὰς Συκᾶς φασὶ
φυλλοδολεῖν. ἀλλ' ὅμως τοῖς αὐτοῖς εδιαιρετέον. εξςι
γάρ τι τῆς φύσεως κοινὸν, ὁμοίως ἐν δένδροις ἢ θάμνοις

y 'Ελάτας, Bod. ² αἰρετίον. Bod. Ald. ² ἔχει γάς Bod. Ald.

κὰ τοῖς Φρυγανικοῖς κὰ σοώδεσιν, ὑπὲρ ὧν κὰ τὰς * αἰτίας ὅταν τις λέγη, σερὶ σάντων κοινῆ δηλονότι λεκτέον, οὐχὰ * ὁξίζοντα καθὰ ἔκαςον. εὐλογον δὲ κὰ τὰς αἰτίας ταύτας κοινὰς εἶναι πάντων. ἄμα δὲ κὰ Φαίνεται τινα ἔχειν Φυσικὴν διαφοξὰν εὐθὺς ἐπὶ τῶν ἀγξίων κὰ τῶν ἡμέρων, εἴπερ ἔνια μὴ δύναται ζῆν ἄνευ θεραπείας, ὥσπερ τὰ γεωργούμενα τὰ δὲ μηδο ὅλως δέχεται θεραπείαν, ἀλλὰ κὰ χείρω γίνεται, καθάπερ Ἐλάτη, Πεύκη, ἡ Κήλαςρον, κὰ ἀπλῶς ὅσα ψυχροὺς τόπους φιλεῖ κὰ χιονώδεις. ὡσαύτως δὲ κὰ τῶν Φρυγανικῶν καὶ σοωδῶν, οἶον Κάππαρις καὶ Θέρμος. ἡμερον δὲ κὰ ἄγξιον δίκαιον καλεῖν, ε ἀναφέροντα σρός τε ταύτας κὰ σρὸς τὸ ὅλως ἡμερώτατον ὁ δὲ ἄνθρωπος, ἡ μόνον, ἡ μάλιςα ἡμερον.

CAP. VI.

Formarum Differentiæ; et quod aliæ terrestres, aliæ aquatiles; aliæ in Paludibus, aliæ in Lacubus; aliæ in Fluviis, aliæ in Mari.

ΦΑΝΕΡΑΙ δὲ κὰ κατὰ τὰς μορφὰς αἱ διαφοραὶ τῶν ὅλων τε κὰ μορίων οἶον λέγω, μέγεθος κὰ σμικρότης σληρότης, μαλακότης λειότης, τραχύτης φλοιῦ, φύλλων. τῶν τε ἄλλων ἀπλῶς εὐμορφία, κὰ ἀδυσμορφία τίς ἐςι, κὰ καλλικαρπία, κὰ κακοκαρπία. πλείω μὲν γὰρ δοκεῖ τὰ ἄγρια φέρειν, ὥσπερ ᾿Αχρὰς, Κότινος καλλίω δὲ τὰ ῆμερα κὰ τοὺς χυλοὺς δὲ αὐτοὺς γλυκυτέρους καὶ τε δὴ φυσικαί τινες, ὥσπερ εἴρηται, διαφοραί κὰ ἔτι δὴ

λάτρον Bod. Ald.
 αναφέροντα χ όλως πρὸς τὸ Bod.
 Ald.
 τίς ἔτι δὲ Bod. Ald.
 ε ιδίους Ald.

μάλλον των ἀκάρπων και καρποφόρων και φυλλοβόλων καὶ ἀειφύλλων, καὶ ὅσα ἄλλα τοιαῦτα. ϖάντων δὲ ληπτέον ἀεὶ κὰ σώσας τοῖς τόποις οὐ γὰρ οὐδὲ οἶόν τε ἴσως ἄλλως. αἱ δὲ τοιαῦται δόξαιεν ἄν ※γενικόν τινα σοιείν χωρισμόν, οίον ενύδρων κ χερσαίων, ώσπες επί τῶν ζώων. ἔςι γὰρ ἔνια τῶν Φυτῶν, ἃ ἐ δύναταμ f εἰ μὴ έν ύγρῷ ζῆν. διήρηται δὲ ἄλλο κατ' ἄλλο γένος τῶν ύγρῶν, ώστε τὰ μὲν, ἐν τέλμασι, τὰ δὲ ἐν λίμναις, τὰ δὲ ἐν σοταμοῖς, τὰ δὲ κὰ ἐν αυτῆ τῆ Βαλάτλη Φύεδας. τὰ μὲν ἐλάτοω, κὰ ἐν τῆ σαρ' ἡμῖν, τὰ δὲ μείζω, σερὶ τὴν ἐρυθράν· ἔνια δὲ, ώσπερεὶ * κάθυγρα καὶ * ἔλεια, καθάπερ 'Ιτέα κ Πλάτανος' τὰ δὲ οὐκ ἐν ὕδατι δυνάμενα Εζην, άλλα διώχοντα τοὺς ξηροὺς τόπες. τῶν δὲ έλατίονων, ές ιν α κ τους αιγιαλούς [διώκουσι], ού μήν άλλα κ, τέτων, εί τις ακριδολογείδου θέλει, τα μεν αν εύρη κοινά, κὰ ώσπες ἀμφίδια, καθάπες Μυρρίνην, Ἰτέαν, Κλήθραν τὰ δὲ καὶ τῶν ὁμολογουμένων χερσαίων, σεφυχότα [εύρη αν] σοτε έν τῆ θαλάτη βιοῦν· holov Σκίλλαν, 'Ανθέρικον' κ άλλα τα τοιαύτα πάντα' κ όλως τὸ ὅτω σκοπεῖν, οὐκ οἰκείως ἐςὶ σκοπεῖν ἐδὲ γὰρ ούδ ή φύσις ούτως, ούδὲ ἐν τοῖς τοιούτοις ἔχει τὸ ἀναγκαΐον. τὰς μὲν οὖν διαιρέσεις, κὰ ὅλως τὴν ἱςορίαν τῶν φυτών οὖτω ληπτέον· ἄπαντα δ' οὖν κὰ ταῦτα κὰ τἄλλα διοίσει, καθάπες είρητας, ταῖς τε τῶν ὅλων μοςφαῖς, κὸ ταις των μορίων διαφοραίς. ή τω [τὰ μὲν] ἔχειν, τὰ δὲ μή έχειν ή τῷ [τὰ μὲν] ωλείω, τὰ δὲ ἐλάτίω ἡ τῷ [τὰ μὲν] ἀνομοίως. ἢ ὅσοι τρόποι δίηρηνται ωρότερον.

f δύναται μη ἐν ὑγρῷ ζῆν. Ald. Bod. Ε ζῆν ἐν τούτοις, ἀλλὰ Bod. Δ οῖον Φοίνικα, Σκίλλαν, Bod.

οἰκῶον δὲ ἴσως κὰ τοὺς τόπους συμπαραλαμβάνειν, ἐν οἶς ἕκαςα πέφυκεν, ἢ μὴ πέφυκε γίνεδαι, μεγάλη γὰρ καὶ αὕτη διαφορὰ, καὶ οὐχ' ἥκιςα οἰκῶα τῶν φυτῶν, διὰ τὸ συνηρτήδαι τῷ γῷ, καὶ μὴ ἀπολελύσθαι, καθάπερ τὰ ζῶα.

CAP. VII.

Differentia Plantarum. Habitus. Caudex. Cortex. Lignum.

ΠΕΙΡΑΤΕΟΝ δὲ ἐπεῖν τὰς κατὰ μέρος διαφοράς. ώς αν καθόλου λέγοντας ωρώτον καὶ κοινώς. εἶτα καθ' έκαςον ύς ερον έπὶ ωλείον ώσπερ άναθεωρούντας. ἔστι δή τὰ μὲν * ἀρθοφυῆ ὰ μακρος ελέχη, καθάπερ Ἐλάτη, Πεύχη, Κυπάριτλος τὰ δὲ σχολιώτερα ἡ βραχυς ελέχη, οΐον Ίτέα, Συκή, 'Ροιά' κὰ κατὰ πάχος δὲ κὰ λεπτότητα όμοίως. η σάλιν τὰ μὲν, μονος ελέχη τὰ δὲ, σολυσελέχη· τοῦτο δὲ αὐτὸ τρόπον τινὰ κὰ τῷ * σαραβλα-5ικὰ ἢ * ἀπαράβλαςα εἶναι· κὰ ωολυκλαδᾶ κὰ ολιγόκλαδα, καθάπερ ή Φοίνιξ. κ έν αὐτοῖς τούτοις ές λ κατά την ίχυν η σάχος, η τὰ τοιαῦτα, διαφορά. σάλιν τὰ μεν λεπτόφλοια, καθάπερ Δάφνη, Φίλυρα τὰ δὲ ωαχύφλοια, καθάπερ Δρῦς: ἔτι τὰ μὲν λειόφλοια, καθάπερ Μηλέα, Συκή τὰ δὲ τραχύφλοια, καθάπερ 'Αγρία Δούς, Φελλός, Φοίνιξ' ταύτα δὲ, νέα μὲν ὄντα λειοφλοιότερα, ἀπογηράσχοντα δὲ, τραχυφλοιότερα. ἔνια δὲ καὶ ε* ἡηξιφλοία, καθάπες "Αμπελος. τὰ δὲ, καὶ ώς περιπίπτειν· ο ο ΥΑνδράχνη, Μηλέα, Κόμαρος. ές ι δε καὶ τῶν μὲν σαρκώδης ὁ φλοιὸς, οἶον Φελλόδρυὸς, Αἰγείρου τῶν δὲ, ἰνώδης κὰ ἄσαρκος, ὁμοίως δένδρων, καὶ

θάμνων, κ ἐπετείων, οίον, 'Αμπέλε, Καλάμε, Πυρε. κ των μεν * σολύλλοπος, οἶον Φιλύρας, 'Ελάτης, 'Αμπέλε, Λινοσπάρτε, Κρομμύων τῶν δὲ * μονόλοπος, οἶον Συχής, Καλάμου, Αἴρας κατά μὲν δὴ τοὺς φλοιοὺς ἐν τούτοις αἱ διαφορά. τῶν δὲ ξύλων αὐτῶν, κὰ ὅλως τῶν καυλών, οἱ μέν εἰσι σαρκώδεις, οἶον Δρυὸς, Συκῆς καὶ τῶν ἐλατίονων, Ε Λαπάθου, Τεύτλου, Κωνείου οἱ δὲ άσαρχοι, καθάπερ Κέδρου, Λωτοῦ, Κυπαρίτλου και οἱ μεν, ινώδεις (τὰ μεν γὰρ τῆς Ἐλάτης καὶ τοῦ Φοίνικος ξύλα τοιαῦτα·) τὰ δὲ μανὰ, καθάπες τῆς Συκῆς· ώσαύτως δὲ ἢ τὰ μὲν * φλεδώδη, τὰ δὲ * ἄφλεδα. περὶ δε τα φρυγανικά κ θαμνώδη κ όλως τα *κλήματα, κ άλλας τις αν λάβοι διαφοράς. ὁ μεν γαρ Κάλαμος. * γονατώδης δ δε Βάτος κ δ Παλίερος, ἀκανθώδη. ή δὲ Τύφη, κὰ ἔνια τῶν ἐλείων ἡ λιμναίων ὁμοίως, * ἀδιάφρακτα κ * όμαλη, καθάπερ Σχοΐνος ό δὲ τε Κυπείρε κ Βουτόμου καυλὸς όμαλότητά τινα ἔχει σαρά τούτες. ἔτι δὲ μᾶλλον ἴσως ὁ τοῦ Μύχητος. αὐται μὲν δὴ δόξαιεν αν [είναι διάφοραι] εξ ων ή σύνθεσις. Η έτι δε κατά τά *πάθη η τὰς * δυνάμεις, οἶον μαλακότης, σκληρότης" κραυρότης, γλιχρότης μανότης, κουφότης βαρύτης, κ οσα άλλα τοιαῦτα· ἱτὰ μὲν γὰρ Ἰτέας [ξύλα] αὐανθέντα μόνον κεφή, ώσπερ Φελλέ· τὰ δὲ Πύξου κὰ Εβενου έδ' αὐανθέντα. κὰ τὰ μὲν σχιστὰ, καθάπερ τὰ τῆς Έλάτης. τὰ δὲ * ἄθραυς α μᾶλλον, οἶον τὰ τῆς Ἐλαίας.. κ τὰ μὲν * λοξὰ, οἶον τὰ τῆς 'Ακτῆς' τὰ δὲ ὀζώδη, οἶον

τ Βαλάνου, Ald. h ή δὲ Bod. ἱ ἡ μὲν Ἰτέα αὐανθεῖσα μόνον χουφῆ, ὡς ἐ Φελλός · ἡ δὲ Πύξος ἐ ἡ ἙΞενος, οὐ δὲ αὐανθέντα. Bod.

τὰ τῆς Πεύκης ἢ Ἐλάτης. δεῖ δὲ ἢ τὰς τοιαύτας ὑπολαμβάνειν τῆς φύσεως [διαφορὰς], εὖσχιςον μὲν γὰρ ἡ
Ἐλάτη ἱ [διὰ τὸ] * εὐθυπορεῖν ἄθραυστον δὲ ἡ Ἐλαία,
διὰ τὸ σκολιὸν ἢ σκληρόν. εὔκαμπτον δὲ ἡ Φίλυρα, ἢ
ὅσα ἄλλα, κ διὰ τὸ γλίχρον ἔχειν τὴν ὑγρότητα. βαρὸ
δὲ, ἡ μὲν Πύξος καὶ ἡ Ἐβενος, ὅτι ωυκνά ἡ δὲ Δρῦς,
ὅτι γεῶδες. ὡσαύτως δὲ καὶ τὰ ἄλλα ωάντα ωρὸς τὴν
φύσιν ωῶς ἀνάγεται.

CAP. VIII.

Differentiæ Medullarum, Discrimina Radicum.

ΔΙΑΦΕΡΟΥΣΙ δὲ κὰ ταῖς *μήτραις πρῶτον μὲν εἰ ἔνια ἔχει ἡ μὴ ἔχει, καθάπερ τινές φασιν άλλά τε, καὶ την 'Ακτήν' ἔτι κὰ ἐν αὐτοῖς τοῖς ἔχουσι, τῶν μέν ἐστι *σαρχώδης, τῶν δὲ *ξυλώδης, τῶν δὲ *ὑμενώδης. σαρχώδης μέν, οΐον 'Αμπέλε, Συκής, Μηλέας, 'Ροιας, 'Ακτής, Νάρθηκος ξυλώδης δὲ, οἶον Πίτυος, Ἐλάτης, Πεύκης. καὶ μάλιςα ταύτης διὰ τὸ * ἔνδαδος εἶναι τούτων δὲ ἔτι σχληρότεραι η πυχνότεραι, Κρανίας, Πρίνε, Δρυὸς, Κυτίσου, Συχαμίνων, "Εβενου, Λωτοῦ. διαφέρουσι δὲ αδται κ τοις χρώμασι * μέλαιναι γάρ δή σάσαι, κ ή δὲ τῆς Δρυὸς, ἡν καλεσι * μελάνδρυον. ἄπασαι δὲ σκληρότεραι αὐ μήτραι τῶν ξύλων, διὸ κὰ ὑπομένεσι καμπήν. μανότεραι μεν αί μεν αί δε ύμενώδεις έν μεν τοῖς δένδροις έχ είσιν, η σπάνιας έν δὲ τοῖς θαμνώδεσι, κὶ ὅλως τοῖς ὑλήμασιν, οἶον Καλάμω τε κ Νάρθηκι, καὶ τοῖς τοι έτοις, είσίν. έχει δὲ τὴν μήτραν, τὰ μὲν μεγάλην κὸ

¹ τῷ εὐθυποςεῖ. Ald. Bod. k διὰ τὸ σκληςὸν ἔχειν ὑγςότητα. Bod.

φανεράν, ώς Πρίνος, Δρῦς, κὰ τὰ ἄλλα τὰ προειρημένα. τὰ δὲ, ἀφανες έραν, οίον, Ἐλαία, Πύξος οὐ γάρ ἐστιν άφορισμένην ούτω λαβείν άλλα καί φασί τινες έ κατα τὸ μέσον, ἀλλὰ κατὰ τὸ πᾶν ἔχειν, ῶςε μὴ εἶναι τόπον ώρισμένον. διὸ κὰ ἔνια οὐ δ' αν Ιδόξειεν ὅλως ἔχειν* ἐπεὶ καὶ τοῦ Φοίνικος οὐδεμία φαίνεται διαφορά κατ' οὐδέν. διαφέρουσι δὲ καὶ ταῖς ρίζαις τὰ μὲν γὰς πολύρριζα κὸ m ἀκρόβριζα, καθάπερ Συκή, Δρῦς, Πλάτανος· ἐὰν γὰρ έχωσι τόπον, ἐφ' όσονοῦν η σροέρχονται. τὰ δὲ ὀλιγόρριζα, καθάπερ ο Έλάτη, 'Poιà, Μηλέα· τὰ δὲ μονόρριζα, καθάπερ Ἐλάτη, Πεύκη μονόρριζα ούτως, ὅτι μίαν μεγάλην την είς βάθος έχει, μικράς δε ἀπὸ ταύτης ωλείους. ἔχουσι δὲ κὰ τῶν Ψ μονοβρίζων ἔνια τὴν ἐκ τοῦ μέσου μεγίστην η κατά βάθος, ώσπερ 9 ή 'Αμυγδαλή' Έλαία δὲ μικρὰν ταύτην, τάς τε ἄλλας μείζους καὶ ὡς * κεκαρκινωμένας. ἔτι δὲ τῶν μὲν, σαχεῖα μᾶλλον, τῶν δὲ, ἀνωμαλεῖς, καθάπερ Δάφνης, Ἐλαίας. τῶν δὲ, σᾶσαι λεπταί, καθάπες 'Αμπέλου. διαφέρουσι δὲ καὶ λειότητι καὶ τραχύτητι καὶ πυκνότητι πάντων γάρ αί [κάτω] ρίζαι μανώτεραι τῶν ἄνω· συκνότεραι δὲ άλλαν άλλων η ξυλωδέστερου η αί μεν ινώδεις, ώς αί τῆς Ἐλάτης αἱ δὲ σαρχώδεις μᾶλλον, ώσπερ αἱ τῆς Δούος αί δε ο ο ο ο δρώδεις κ * Δυσανώδεις ωσπερ αί της Έλαίας. τοῦτο δὲ, ὅτι λεπτὰς καὶ μικρὰς ωολλὰς έχουσι καὶ άθρόας, ἐπεὶ πᾶσαι γε κὰ ταύτας ἀποφύεσιν ἀπὸ τῶν μεγάλων, ἀλλ' οὐχ' ὁμοίως ἀθρόας κὰ πολλάς. ἔστι δὲ καὶ τὰ μὲν βαθύρριζα, καθάπερ Δρῦς τὰ δὲ

¹ δόξειν Bod. m μακεφόρριζα, Const. n περίσχονται. Bas. ο Έλαία, Const. P πολυβρίζων Const. 9 'Αμυγδαλαί. Bas.

* ἐπιπολαιόρριζα, καθάπερ 'Ελαία, Υ'Pola, Μηλέα, Κυπάρισσος [έτι] δὲ αἱ μὲν εὐθεῖαι τὸ ὁμαλεῖς, αἱ δὲ σχολιαί καὶ * σαραλλάττουσαι. (τοῦτο γάρ οὐ μόνον συμβαίνει δια τους τόπες, τῷ μὴ * εὐοδεῖν, άλλα κὶ τῆς Φύσεως αὐτῆς ἐστιν, ὧσπερ καὶ ^zτῆς Δάφνης καὶ τῆς Έλαίας.) ή δὲ Συχή, κὶ τὰ τοιαῦτα, *σχολιοῦται, διὰ τὸ μὴ εὐοδεῖν. ἄπασαμ δὲ α * ἔμμητροι, καθάπερ κὰ τὰ στελέχη κ οἱ ἀκρέμονες, καὶ εὕλογον ἀπὸ τῆς * ἀρχῆς. είσὶ δὲ κὰ οἱ μὲν, ὁ * ωαραβλαςικοὶ καθάπερ ε' Αμπέλε, 'Ροιάς' αἱ δὲ ἀπαράβλαστοι, καθάπερ 'Ελάτης, Κυπαρίτλου, Πεύκης. αἱ αὐταὶ δὲ διαφοραὶ κὰ τῶν Φρυγανικῶν κ τῶν σοωδῶν, κ τῶν ἄλλων σλήν εἰ ὅλως ἔνια μή έχει [ρίζαν], καθάπερ "Υδιών, Μύκης, d Πόξος, Κράνιον. [καί] τὰ μὲν ωολύρριζα, καθάπερ Πυρός, Τίφη, Κριθη, ωᾶν τὸ τοιοῦτον, καθάπερ εἐικάζουσιν τὰ δὲ όλιγόρριζα, καθάπες τὰ χέδροπα. χεδὸν δὲ ѝ τῶν λαχανωδών τὰ ωλεῖστα μονόρριζα, οἶον f 'Ράφανος, Τεῦτλον, ξ Σέλινον, Λάπαθος. σελήν ἔνια καὶ *ἐπιφυάδας ἔχει μεγάλας, οίον τὸ Σέλινον, κὶ τὸ Τεῦτλον κὶ ώς αν κατά λόγον, ταῦτα βαθυβριζότερα [ἐστὶ] τῶν δένδρων. εἰσὶ δὲ τῶν μὲν [αὶ ῥίζαι] σαρκώδεις, καθάπες 'Ραφανίδος, Γογγυλίδος, "Αρου, Κρόκου. τῶν δὲ, ξυλώδεις, οἶον Εὐζώμου, 'Ωχύμου, κὰ τῶν ἀγρίων δὲ τῶν ωλείστων, h όσοις μη εύθεῖαι εἰσὶν αἱ ρίζαι, άλλὰ ωλείους κὰ χιζόμεναι, καθάπερ Πυρέ, Κριθής, κ της καλεμένης Πόας.

Υ ' Ροὰ, Const. ² ἐπὶ τῆς Δ. Const. ⁸ ἔμμετροι, Bod. ¹ παραξλαστικαὶ εἰς τὸ ἄνω, Bod. ⁶ "Αμπελος, 'Ροά' Bod. ¹ Πίζις, Κιραύνιον. Const. ⁶ εἰκαζούσαν Ald. Bas. εἰκαζούσαις Const. ⁶ 'Ράφανις, Bod. ⁸ Σίλον, Bod. Σίλινον, Μαλάχη Λάπαθος. Const. ^h ὅσοι Bod. ὅσω Bas.

αύτη γὰρ ἐν τοῖς ἐπετείοις καὶ ἐν τοῖς ποώδεσιν ἡ διαφορὰ τῶν ῥιζῶν· ὡς τε τὰς μὲν εὐθὺς χίζεθαι, πλείους οὖσας ὰ ὁμαλεῖς, τῶν δὲ ἄλλων μίαν ἢ δύο τὰς μεγίςας [εἶναι]· ἄλλας δὲ ἀπὸ τούτων.

CAP. IX.

Radices bulbosæ; Scillæ, Cepæ, Ari, Cyperi, &c.

"ΟΛΩΣ δὲ ωλείους αἱ διαφοραὶ τῶν ῥιζῶν ἐν τοῖς * ύλήμασι κ * λαχανώδεσιν. είσὶ γὰρ αἱ μὲν ἱξυλώδεις, ώσπερ αί τοῦ 'Ωχύμου' αί δὲ σαρχώδεις, ώσπερ αί τοῦ Τεύτλου, καὶ ἔτι δὴ μᾶλλον τοῦ "Αρου καὶ 'Ασφοδέλου, καὶ Κρόκου αἱ δὲ ὢσπερ ἐκ Φλοιοῦ καὶ σαρκὸς, ὢσπερ αί τῶν 'Ραφανίδων η Γογγυλίδων' αί δὲ, *γονατώδεις, ώσπερ οἱ τῶν Καλάμων καὶ ᾿Αγρώστεων, καὶ εἴ τι καλαμῶδες. κ μόνοι δη αδτοι, η μάλιδ', δμοιοι τοῖς ὑπὲρ γης. ώσπες γάρ Καλαμοί, είσιν έρριζομένοι ταϊς λεπταῖς· αἱ δὲ, * λεπυρώδεις, ἡ φλοιώδεις, οἶον k αἴ τε τῆς 1 Σκίλλης κὰ τοῦ Βολδοῦ, κὰ ἔτι Κρομμύε κὰ τῶν τούτοις όμοίων, ἀεὶ γάρ ἐστι ωεριαιρεῖν αὐτῶν. ωάντα δὲ τὰ τοιαῦτα δοχεῖ καθάπερ δύο γένη ριζῶν ἔχειν παὶ όλως τὰ * κεφαλοδαρή, καὶ * κατάβριζα· τήν τε σαρκώδη ταύτην η φλοιώδη, καθάπερ ή Σκίλλα, καὶ η τὰς άπὸ ταύτης ἀποπεφυχυίας οὐ γὰρ λεπτότητι καὶ ωαχύτητι διαφέρουσι μόνον, ώσπερ αι τῶν δένδρων καὶ τῶν λαχάνων, ο άλλ' άλλοῖον ἔχεσι τὸ γένος ἐκφανες άτη δὲ ήδη ή τε τοῦ "Αρου κ ή τοῦ Κυπείρου" ή μὲν γὰρ σαχεῖα καὶ λεία καὶ σαρκώδης, ή δὲ λεπτή καὶ ἰνώδης.

i Λαχανώδεις. Ald. Bas. k οἱ τε Bod.
 l Σπύλλης. Ald.
 m τοῖς δὲ καὶ ὅλως Bas.
 n τῆς Bod.
 ἀλλοῖον ἔχνσας
 Bod. ἀλλὰ λεῖον Ald.

διόπερ ἀπορήσειεν ἄν τις, εἰ ρίζας τὰς τοιαύτας Θετέον. ή μὲν γὰς κατὰ γῆς δόξειεν ἂν, ἡ δὲ ὑπεναντίως ἔχεσα ταῖς ἄλλαις, ἐκ ἀν δόξειεν. ἡ μὲν γὰς ῥίζα λεπτότεςα ωρὸς τὸ ωόρρω, κὶ ἀεὶ * σύνοξυς· αὶ δὲ τῶν Σκιλλῶν, η τῶν Βολδῶν, η τῶν "Αρων, ἀνάπαλιν. ἔτι δὲ αἱ μὲν άλλαι κατά τὸ ωλάγιον ἀφιᾶσι ῥίζας, αἱ δὲ τῶν Σκιλλών κ των Βολδών ούκ ἀφιᾶσιν· ούδὲ των Σκορόδων η τῶν Κρομμύων. ὅλως δέ γε ἐν ταύταις αἱ κατὰ μέσον ἐκ τῆς * κεφαλῆς ἡρτημένα φαίνονται ρίζαι καὶ τρέφονται. τοῦτο δὲ ώσπερ * κύημα ἡ καρπὸς, Ρόθεν κὶ ένιοι * όσσον λέγεσι, ε κακώς. ἐπεὶ δὲ ωλείον ἡ * φύσις ή κατά ρίζαν, ταῦτ' ἀπορίαν ἔχει τὸ γὰρ δή σῶν λέγειν τὸ κατά τὴν [γῆν,] ρίζαν, οὐκ ὀρθόν καὶ γὰρ ό 9 ἀνάκαυλος τοῦ Βολδοῦ κὰ ὁ τοῦ Γηθύου, κὰ ὅλως ὅσα κατά βάθος ἐστὶν, τεἴησαν ἀν ρίζαι. κὰ τὸ "Υδνον δὲ, ὁ καλοῦσί τινες 'Αχίον, κ τὸ Οὔίγγον, κ εἴ τι ἄλλο ὑπόγειόν ἐστιν, ὧ οὐδέν ἐςι ρίζα. δυνάμει γὰρ δεῖ φυσική διαιρείν η οὐ τόπω τάχα δὲ τοῦτο μὲν ὀρθῶς λέγεται, ρίζα δὲ οὐδὲν ἦττόν ἐςιν, ἀλλὰ διαφορά τις αὕτη τῶν ριζών, ώςε την μέν τινα 5 τοιαύτην είναι, την δε, τοιαύτην, καὶ τρέφεδαι την επέραν ύπὸ trῆς επέρας. καί τοι η αύτα) η αύτῶν, αἱ σαρχώδεις, ἐοίχασιν ※ ἔλχειν. τὰς γοῦν τῶν 'Αρῶν πρὸ τοῦ βλαςάνειν ςρέφεσι, ѝ γίνονται μείζους χωλυόμεναι αδιϊέναι την βλάςησιν, ἐπεὶ πάντων τῶν τοιούτων Χή φύσις ἐπὶ τὸ κάτω μᾶλλον ῥεπεῖν φανηρόν οι μεν γάρ καυλοί, κ όλως τὰ ἄνω, βραχέα κ

βθεν καὶ ἔνιοι ὅσσον λέγουσι, οὐ κακῶς omittunt Ald. et Bod.
 ἀν ὁ καυλὸς Bod. τ εἴησαν ἄρριζα. Bod. αἱ ρίζαι. Ald. Bas.
 τοσαύτην Bod. τ τῶν Bod. κ διϊέναι πρὸς τὴν Bod. κ ἡ φύσις καὶ τὸ κάτωγε μᾶλλον ρέπει, φανηρόν. Bod.

21

άθενῆ, τὰ δὲ κάτω μεγάλα ἢ ωολλὰ καὶ ἰσχυρὰ, οὐ μόνον ἐπὶ τῶν εἰρημένων, ἀλλὰ ἢ ἐπὶ Καλάμου καὶ ᾿Αγρώς ιδος, ἢ ὅλως ὅσα καλαμώδη ἢ τέτοις ὅμοια.

CAP. X.

Radices Croci, Laserpitii, et Plantarum quarundam in Ægypto.

"ΟΣΑ δή * ναρθηκώδη, η τούτων ρίζαι μεγάλαι και σαρχώδεις σολλά δὲ καὶ τῶν Υ σοωδῶν ἔχει τοιαύτας ρίζας, οἶον, z'Ασπάλαξ, Κρόκος, κ τὸ Περδίκιον καλέμενον η γάρ τοῦτο σαχείας τε καὶ σλείους έχει τὰς ρίζας, ή φύλλα. καλείται δὲ Περδίκιον, διὰ τὸ τοὺς Πέρδικας έγκυλίεδαμ [ἐν αὐτῷ] καὶ ὀξύττειν ὁμοίως δέ κ τὸ ἐν Αἰγύπτω καλέμενον ΔΟὔιγγον. τὰ μὲν γὰρ ο φύλλα μη μεγάλα, κ ὁ βλασὸς αὐτοῦ, βραχὺς, ή δὲ ρίζα, μακρά, κὰ ἔστιν ώσπερ καρπός: *διαφέρει τε καὶ έδλίεται, καὶ συλλέγουσι δὲ, ὅταν ὁ ωσταμὸς ἀποδή, στέφοντες βωμούς. Φανερώτατα δὲ κὰ σλείστην ἔχοντα weòs τὰ ἄλλα διαφοράν, τὸ Σίλφιον, καὶ ἡ καλουμένη Μαγύδαρις ἀμφοτέρων γὰρ τούτων, καὶ ἀπάντων τῶν τοιούτων, ταῖς ῥίζαις μᾶλλον ἡ φύσις. ταῦτα μὲν οὖν ταύτη ληπτέα. ένιας δὲ τῶν ῥιζῶν, ωλείω δόξαιεν ἂν έχειν διαφοράς σαρά τὰς εἰρημένας, οἶον αίτε τῆς 'Αραχίδνης, κὰ τε όμοίε τῷ ᾿Αράκω· φέρεσι γὰρ ἀμφότεραι καρπον [κάτω] ἐκ ἐλάτλω ^Cτῶν ἄνω· κ μίαν μὲν ρίζαν, τὸ σαρκῶδες τοῦτο, ωαχεῖαν ἔχει, τὴν κατὰ d βάθος, τὰς δὲ ἄλλας, ἐφ' ὧν ὁ καρπὸς, λεπτοτέρας, καὶ ἐπ'

Υ ποδῶν Ald.
 ² Σπάλαξ, Ald.
 ³ Οὔιπον. Ald. Οὔιτον.
 Hes. Ath. Plin.
 ⁴ φύλλα μεγάλα, Bod.
 ⁵ τοῦ ἄνω, Bod.
 ⁴ βάθες, Ald.

άκρω χιζομένας σολλαχη. Φιλεί δε μάλισα χωρία τὰ υσαμμα· οφύλλα δε οὐδέτερον έχει τούτων, οὐδ' όμοια τοῖς φύλλοις, ἀλλ' ὥσπερ * ἀμφίκαςπα μᾶλλόν ἐστιν, καὶ φαίνεται Βαυμάσιον. αι μεν οὖν * φύσεις καὶ αί * δυνάμεις τοσαύτας έχουσι διαφοράς. αὐξάνεθα δὲ ωάντων δοχοῦσιν αἱ ρίζαι ωρότερον τῶν d ἄνω· εἰς βάθος εδε ούδεμία καθήκει σλέον, ή όσον ό ήλιος εφικνείται τὸ γὰρ θερμὸν, τὸ γεννῶν οὐ μὴν άλλὰ ταῦτα μεγάλα συμβάλλεται σρός βαθυβριζίαν, η έτι μάλλον σρὸς μακοορρίζίαν, ή τῆς χώρας φύσις, ἐὰν ἦ κούφη κὸ *μανή ή *εὐδίοδος, ἐν γὰρ ταῖς τοιαύταις, πόρρωτέρω, καὶ μείζες οἱ αὐξήσεις. Φανερόν δὲ καὶ fêπὶ τῶν ἡμερωτάτων, εξχουσι γάρ ύδωρ όπουοῦν δίεισιν, ώς είπείν, ἐὰν ὁ τόπος ή κενὸς καὶ μηδὲν τὸ ἀντιστατοῦν, καθάπερ h ἐπὶ φρέατος ἡ κοχετοῦ τινός. ἡ γε ἐν ἐν τῷ Λυχείω ή Πλάτανος, ή κατὰ τὸν ὀχετὸν, ἔτι νέα οὖσα σερὶ τρεῖς κὶ τριάκοντα σήχεις ἀφῆκεν [ρίζας], ἔχεσα τόπον τε άμα καὶ τροφήν. δόξειε δὲ, ώς εἰπεῖν, ἡ Συκῆ μακροβριζότατον είναι και όλως δὲ μᾶλλον τὰ μανά κὸ εὐθύρριζα σάντα δὲ τὰ νεώτερα τῶν σαλαιῶν, ἐὰν εἰς άκμην ήκωσιν, ήδη βαθυβριζότερα καὶ μακροβριζότερα. ί συμφώνεσι γὰρ κὶ αἱ ῥίζαι τῷ ἄλλῳ * σώματι. ϖάντων δε όμοίως [των ρίζων] οι χυλοί k τοις του φυτου δεινότεροι, τοῖς δὲ, ὡς ἐπίπαν [διάφοροι]. διὸ καὶ ἐνίων ωικροί, ων οί καρποί γλυκείς, ένιοι δὲ Ιεύώδεις. ώσπερ οί της "Τριδος. 'Ιδία δὲ ρίζης φύσις καὶ δύναμις

c φύλλον Ald. Bod. d ἄνω καὶ φύεσθαι εἰς Bod. e δὲ deest Ald. f ἐπὶ deest Bod. g ἔχεσα Bod. ἔχοντα Ald. h ἐπὶ deest Bod. i συμφθίνουσι Ald. Bod. k τοῖς φυτοις Bod. l θυώδεις. Const. m "Igioς. Bod.

πτης Ἰνδικης Συκης ἀπὸ γὰρ τῶν βλαστῶν ἀφίησι, μέχρις οῦ ἀν συνάψη τῆ γῆ καὶ ρίζωθῆ καὶ γίνεταμ ωερὶ τὸ δένδρον κύκλῳ συνεχές [τι] τῶν ρίζῶν, οὐχ ἀπτόμενον τοῦ ςελέχες, ἀλλὰ ἀφεστηκός. ωαραπλήσιον δὲ τούτῳ, μᾶλλον δὲ τρόπον τινὰ θαυμασιώτερον, εἴ τις ἐκ τῶν φύλλων ἀφίησι ρίζαν, οἰόν φασι ωερὶ Ὁποῦντα ωσάριον εἶναμ, ὁ καὶ ἐθίεθαὶ ἐστιν ἡδύ τὸ γὰρ αὖ τῶν Θέρμων θαυμαστὸν ἦττον, ὅτι ἀν ἐν ὕλη βαθεία σπαρῆ, διαίρει τὴν ρίζαν ωρὸς τὴν γῆν, κὰ βλαστάνει διὰ τὴν ἰχύν. ἄλλας δὴ τὰς μὲν τῶν ρίζῶν διαφορὰς ἐκ τούτων θεωρητέον.

CAP. XI.

Ramorum Differentiæ; Nodi &c. in Truncis.

ΤΩΝ δένδρων δὲ καὶ τοιαύτας ἄν τις λάβοι διαφοράς ἔστι γὰρ τὰ μὲν ὀζώδη, τὰ δὲ ἄνοζα καὶ φύσει ἢ τόπω, καὶ κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἦττον. ἄνοζα δὲ λέγω, οὐχ ώς ε μὴ ἔχειν ὅλως ἐδὲν γὰρ, τοιἕτο ο φύτον ἀλλ εἶπερ ἢττον ἄλλων, οἶον, Σχοῖνος, ΡΤύφη, Κύπειρος, ἢ ὅλως εἴ τί ἔτι τῶν λιμνωδῶν, ὥστε ὀλίγους ἔχειν φύσει μὲν, οἶον ᾿Ακτὴ, Δάφνη καὶ Συκῆ, καὶ ὅλως πάντα τὰ λειόφλοια, ἢ ὅσα κοῖλα ἢ μανά. Θὸζώδεις δὲ, Ἐλαία, Πεύκη, Κότινος τούτων δὲ τὰ μὲν, ἐν παλισκίοις, καὶ νηνέμοις, καὶ ἐφύδροις, τὰ δὲ ἐν εὐηλίοις, ἢ χειμερίοις, καὶ τωνευματώδεσι, καὶ λεπτοῖς, καὶ ξηροῖς. τὰ μὲν γὰρ, ἀνοζώτερα, τὰ δὲ, ὀζωδές ερα τῶν ὁμογενῶν ὅλως δὲ ὀζωδέστερα τὰ ὀρεινὰ τῶν πεδινῶν, καὶ τὰ ξηρὰ τῶν

n yns Bod.

ο δένδρον Ald. Bod. P Τίφη Bod.
τ πυγματώδεσε Ald. πηγματώδεσε Const.

τ έλείων. ἔτι δὲ κατά τὴν φυτείαν τὰ μὲν συκνά, ἄνοζα καὶ ὀρθά· τὰ δὲ μανὰ, ὀζωδέστερα καὶ σκολιώτερα· συμβαίνει γαρ ώστε τα μέν έν σαλισκίω είναι, τα δε έν εύηλίω η τὰ *ἄρρενα δὲ τῶν * Βηλειῶν όζωδές ερα· ἐν οίς δ' ές ν άμφω, οίον, Κυπάριτίος, Έλάτη, s'Ospuis, Κρανία· καλούσι γάρ γένος τὶ, τ Θηλυκρανίαν· κὰ τὰ άγρια δὲ τῶν ἡμέρων καὶ άπλῶς καὶ τὰ ὑπὸ τὸ αὐτὸ γένος οίον Κότινος, 'Ελαίας 'Ερινεός, Συκής 'Αχράς, 'Απίε· πάντα γὰρ ταῦτα ὀζωδές ερα [τὰ ἄγρια]· κἰ, ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ, πάντα τὰ * πυκνὰ τῶν * μανῶν κὰ γὰρ τὰ άρρενα συκνότερα, η τὰ άγρια σλην εί τι διὰ συκνότητα σαντελώς άνοζον η όλίγοζον, οἶον Πύξος, Λωτός. εἰσὶ δὲ τῶν μὲν ἄτακτοι, καὶ ὡς ἔτυχεν, οἱ ὄζοι· τῶν δὲ τεταγμένοι καὶ τῷ διαστήματι, καὶ τῷ ᢍλήθει, καθάπερ είρητας διὸ καὶ ἀξιολογώτατα ταῦτα καλοῦσι τῶν μὲν γὰρ οἶον δί ἴσου, τῶν δὲ μεῖζον ἀεὶ τὸ ωρὸς τῷ ωάχει, καὶ τοῦτο κατὰ λόγον, ὅπερ μάλιστα " ένδηλον έν τοῖς Καλάμοις τὸ γὰρ γόνυ καθάπερ * όζος καὶ οἱ μὲν × κατάλληλοι ώσπερ οἱ τῶν Κοτίνων, οι δε ώς έτυχεν. έστι δε τὰ μεν, * δίοζα, τὰ δε, * τρίοζα, τὰ δε, ωλείους έχοντα: ένια δε ωεντάοζά ές ι [ώς] καὶ τῆς μὲν Ἐλάτης ὀρθοὶ καὶ οἱ ὄζοι, καὶ οἱ κλάδοι ώσπες έμπεπηγότες των δὲ άλλων, οὖ διὸ καὶ ίουρότατον, ή Έλάτη. ίδιώτατοι δὲ οἱ τῆς Μηλέας. Υ (δμοιοι γάρ Δηρίων προσώποις, είς μεν ὁ μέγισος, ἄλλοι δὲ περί αὐτὸν μικροί ωλείους.) είσι δὲ τῶν όζων οἱ μὲν, * τυφλοί οἱ δὲ, γόνιμοι. λέγω δὲ τυφλούς, ἀφ' ὧν

τ ἐλαίων Bod. 8 "Ος ρυς Bod. [†] Θηλυκράναν. Bod. ^α ἔνδηλον χὶ ἐν τοῖς Κοτίνοις χὶ ἐν τοῖς Καλάμοις ^{*} Bod. [×] καταλλήλους Bod. ^γ Vid. not. ad finem libri.

μηδείς βλαστός. οὖτοι δὲ καὶ φύσει καὶ * σηρώσει γίνονται. Ζή όταν κολουσθή, ή ἐκδιάζηται, ή κ ἀποκοπή, καὶ οἶον ἐπικαυθεὶς σηρωθή. γίνονται δὲ μᾶλλον ἐν τοῖς σαχέσι τῶν ἀκρεμόνων ἐνίων δὲ καὶ ἐν τοῖς ςελέχεσιν. ὅλως δὲ κὰ [ἐπὶ] τοῦ στελέχες καὶ τοῦ κλάδου, καθὸ ἀν ἐπικόψη ἡ ἐπιτέμη τὶς, όζος γίνεται. καθάπερ αν εί διαιρών τὸ εν, καὶ σοιών ετέραν ἀρχήν είτε διὰ τὴν σήρωσιν, εἴτε δι' ἄλλην αἰτίαν, οὐ γὰρ δὴ κατὰ φύσιν τὸ ὑπὸ τῆς ωληγῆς ἀεὶ δὲ ἐν ἄπασιν οἱ κλάδοι φαίνονται σολυοζότεροι διά τὸ μηδὲν ἀνὰ μέσον ε σροσκείθαι καθάπερ δὲ τῆς Συκῆς οἱ νεόβλαςοι ὁ βραχύτατοι καὶ τῆς 'Αμπέλου τὰ ἄκρα τῶν κλημάτων. ὡς γὰρ ὁ ὄζος ἐν τοῖς ἄλλοις, οὕτω κὰ * ὀφθαλμὸς ἐν 'Αμπέλω, καὶ ἐν Καλάμω γόνυ. ἐν ἐνίοις δὲ καὶ, οἶον * πράδαι, γίνονται, καθάπερ ἐν Πτελέα καὶ · Δρυΐ, καὶ μάλιστα έν Πλατάνω, έὰν δὲ έν τραχέσι καὶ ἀνύδροις κ σνευματώδεσι καὶ σαντελώς σάντων δὲ [οὐ] σρός τῆ γῆ ἀλλ' οἶον τῆ κεφαλῆ τοῦ ςελέχες ἀπογηράσκων δὲ [ἡ κράδη] σαχύτερα γίνεται ἔνια δὲ καὶ ἴχει τοὺς καλουμένους ύπό τινων η * γόγγρους, d ή τι ἀνάλογον· οίον ή Έλαία κυριώτατον γάρ ἐπὶ ταύτης τοῦτο τοὕνομα, καὶ σάσχειν δοκεῖ μάλιστα τὸ εἰρημένον καλοῦσι δὲ ἔνιοι τέτο, * πρέμνον οί δὲ, * κροτώνην οί δὲ άλλο ὄνομα. τοῖς δὲ εὐθέσι καὶ μονοβρίζοις καὶ ἀπαραβλάστοις οὐ γίνεται ε ταῦθ' ὅλως, ἡ ἦττον σολὺ ἡ τοῖς σαραβλαστικοῖς. ἡ δὲ Ἐλαία καὶ ὁ Κότινος καὶ τὰς κοιλότητας ίδίας ἔχουσι, τὰς ἐν τοῖς στελέχεσιν.

 ² η ὅταν η μη λυθη Bod.
 ⁴ προσκυζεῖσθαι Ald.
 ⁵ τρα-χύτατοι Bod.
 ⁶ Δρῦς Ald.
 ⁶ η τὸ ἀνάλογον Bod.
 ⁷ τοῦθ ὅλως, η ηττον φοῖνιξ δὲ Bod.

έστι δ' ούν τὰ μεν είς μήχος αὐξητικά μάλιστ', [ή] μόνα, οἶον Ἐλάτη, Φοῖνιξ, Κυπάριττος, καὶ ὅλως τὰ μονοστελέχη, καὶ όσα μὴ σολύββιζα μηδὲ σολύκλαδα. τὰ δὲ, ὁμοίως τούτοις ἀναλόγως καὶ εἰς βάθος ἔνια δὲ εύθύς σχίζεται ο ίον, ή Μηλέα τὰ δὲ σολύκλαδα καὶ μείζω τὸν *όγκον ἔχει τὸν ἄνω, καθάπερ 'Ροία' ἐ μὴν, άλλ' οὖν μέγιστά γε συμβάλλεται πρὸς ἕκαστον ἡ * άγωγὴ, ἢ ὁ τόπος, ἢ ἡ τροφή. σημεῖον δὲ, ὅτι ταῦτα συχνά μεν όντα, μαχρά κ λεπτά γίνεται μανά δε, σαχύτερα η βραχύτερα· καὶ ἐὰν μὲν εὐθύς τις ἀφείη τοὺς εὄζους, [ὅλως] βραχέα· ἐὰν δὲ ἀνακαθαίρη, μακρά καθάπερ ή "Αμπελός. Ικανόν δε κάκεῖνο στρός σίστιν, ότι καὶ τῶν λαχάνων ἔνια λαμβάνει δένδρου σχημα, καθάπερ εἴπομεν τὴν Μαλάχην, κὰ τὸν Τεῦτλον άπαντα δὲ ἐν τοῖς οἰκείοις τόποις ἐξαύξει, καὶ τὸ αὐτὸ κάλλιστον ἐπεὶ καὶ τῶν ὁμογενῶν ἀνοζότερα καὶ μείζω καὶ καλλίω τὰ ἐν τοῖς οἰκείοις, οἶον, Ἐλάτη ἡ Μακεδονική, τῆς Παρνασίας, καὶ τῶν ἄλλων. ἄπαντα δὲ ταῦτα, ἢ ὅλως ἡ ὕλη ἡ ἀγρία καλλίων ἢ πλείων Εἐν τοῖς ωροσθορείοις τε όρες, ή ἐν τοῖς ωρὸς μεσημβρίαν.

CAP. XII.

Foliorum Differentiæ: semper virentia, decidua.

Anomala quædam.

ΕΣΤΙ δὲ τὰ μὲν ἀείφυλλα· τὰ δὲ φυλλοδόλα· τῶν μὲν * ἡμέρων ἀείφυλλα [εἰσί] 'Ελαία, Φοῖνιξ, Δάφνη, Μύρρινος, Πεύκης τι γένος, Κυπάριττος· τῶν δὲ ἀγρίων, 'Ελάτη, Πεύκη, "Αρκευθος, Σμίλαξ, Θύια, καὶ

e oeous, Ald. f rou oeous en rois meoreoesies Ald.

ήν 'Αρκάδες καλούσι Φελλόδρυν, Φίλυρα, Κέδρος, Πίτυς, 5 Μυρίκη, Πύξος, Πρίνος ἀγρία, Κήλαστρον, Φιλύκη, 'Αφάρκη' (ταῦτα δὲ φύεται ωερὶ τὸν "Ολυμπον·) Ε'Ανδράχνη, Κόμαρος, Τέρμινθος, άγρία Δάφνη. δοχεῖ δὲ ἡ ᾿Ανδράχνη, καὶ ὁ ἰΚόμαρος τὰ μὲν κάτω φυλλοβολείν, τὰ δὲ ἔσχατα τῶν ἀκρεμόνων ἀείφυλλα έχειν, * ἐπιφύειν δὲ ἀεὶ τοὺς ἀκρέμονας. Τῶν μὲν οὖν δένδρων, ταῦτα τῶν δὲ * Βαμνωδῶν, Κιττὸς, Βάτος, 'Ράμνος, Κάλαμος, Κεδρίς' (ἔστι γάς τι μικρόν, δ οὐ δενδροῦται) τῶν δὲ * Φρυγανικῶν καὶ * σοωδῶν, Πήγανον, 'Ράφανος, 'Ροδωνιά, 'Ιωνιά, 'Αδρότονον, 'Αμάρακον, Έρπολλος, 'Ορίγανον, Σέλινον, Ίπποσέλινον, Μήκων, καὶ τῶν ἀγρίων εἴδη ωλείω. διαμένει δὲ καὶ τούτων ένια τοῖς ἄκροις, τὰ δὲ ἄλλα ἀποθάλλει, οἶον, 'Ορίγανον, Σέλινον, κ'Ιπποσέλινον. ἐπεὶ καὶ τὸ Πήγανον κακούται και άλλάττεται. ωάντα δὲ καὶ τῶν άλλων τὰ ἀείφυλλα, στενοφυλλότερα, καὶ Ιέχουσί τινα * λιπαρότητα καὶ εὐοδίαν. ἔνια δὲ, οὐκ ὄντα τῆ φύσει, παρά τὸν τόπον ἐς ὶν ἀείφυλλα, καθάπερ ἐλέχθη περί τῶν ἐν Ἐλεφαντίνη κὰ Μέμφει κατωτέρω δὲ ἐν τῷ Δέλτα μικρὸν σάνυ χρόνον διαλείπει [ἔνια] τοῦ μὴ ἀεὶ βλαστάνειν. ἐν Κρήτη δὲ λέγεται Πλάτανόν τινα είναι έν τη Γοςτυναία ωρός η ωηγή τινί, η ού φυλλοβολεί. μυθολογούσι δὲ, ὡς πύπὸ ταύτης ἐμίγη τῆ Εὐρώπη ὁ Ζεύς τὰς δὲ ωλησίον σάσας φυλλοβολείν. ἐν δὲ Συβάρει Δρῦς ἐστιν εὐσύνοπτος ἐκ τῆς σόλεως, ἡ οὐ φυλλοβολεί. φασί δὲ οὐ βλας άνειν αὐτὴν ἄμα ταῖς ἄλλαις,

² Μυβρίκη, Bod. h 'Αδράχνη, Const. i Οἴναρος Bod. k 'Ιπποσέλινον deest Bod. l ἔχοντα Ald. Bod. m σκηνῆ Bas. κρηνῆ Const. n ἐπὶ ταύτη Bod.

άλλὰ μετὰ * πύνα · λέγεται δὲ κὶ ἐν Κύπρω Πλάτανος είναι τοιαύτη. φυλλοβολεί δε σάντα του μετοπώρου, κ μετά τὸ μετόπωρον, πλην τὸ μὲν Θᾶττον, τὸ δὲ η βραδύτερον, ώς εκ τε χειμώνος ἐπιλαμβάνειν. οὐκ ἀνάλογον δὲ αἱ φυλλοδολίας ταῖς βλαςήσεσιν, ώς ε τὰ ο σρότερον βλαστήσαντα σρότερον φυλλοβολείν, άλλ' ένια σρωί βλας άνει μεν, ούδεν δε προτερεί τῶν ἄλλων Γτῶ Φυλλοβολείν]. άλλα κ τινών κ ύς ερεί, καθάπερ ή Αμυγδάλη. τὰ δὲ, ὀψιβλαστεῖ μὲν, οὐδὲν δὲ, ὡς εἰπεῖν, ὑστερεῖ τῶν άλλων, ώσπερ ή Συκάμινος. δοκεί δὲ καὶ ή χώρα συμβάλλεθαι, κὸ ὁ τόπος ὁ ἔνικμος, σοος τὸ διαμένειν τὰ γάρ ἐν τοῖς ξηροῖς καὶ ὅλως * λεπτογείοις πρότερον φυλλοβολεί και τα πρεσβύτερα δε των νέων ένια δε, καὶ σρὸ τοῦ σεπάναι τὸν καρπὸν, ἀποδάλλει τὰ Φύλλα, καθάπες αὶ ὄψιμας Συκας κὰ Αχράδες. τῶν δὲ * Ράειφύλλων ή ἀποδολή καὶ ٩ή βλάστησις κατὰ * μέρος, ού γάρ δή ταῦτα ἀεὶ διαμένει, ἀλλὰ τὰ μὲν βλαςάνει, τὰ δὲ ἀφαυαίνεται τοῦτο δὲ ωερὶ τροπὰς μάλιστα γίνεται θερινάς εί δέ τινων και μετ' * άρκτοῦρον, ή και κατ' άλλην τώραν, ἐπισκεπτέον καὶ τὰ μὲν ωερὶ τὴν φυλλοδολίαν ούτως έχει.

CAP. XIII.

Foliorum Differentiæ quoad Figuram. Succorum Varietates.

ΤΑ δὲ φύλλα τῶν μὲν ἄλλων δένδρων ὅμοια ωάντων αὐτὰ ἑαυτοῖς, τῆς δὲ Λεύκης, καὶ τοῦ κιστοῦ, καὶ τοῦ καλουμένου Κρότωνος, ἀνόμοια καὶ ἐτεροσχήμονα· τὰ

Βράδυ Bod.
 Θ σεότερον deest Ald.
 Ρ ἀφύλλων
 Βοd.
 Θ ἡ ἄνθησις Bod.
 τ χώραν, Ald. κατ' ἄλλον καιρὸν,
 alii.
 κιττοῦ, Ald. Bod.

μεν γάρ νέα, ωεριφερή, τὰ δὲ ωαλαιότερα, *γωνοειδή, καὶ εἰς τοῦτο ἡ μετάστασις ωάντων τοῦ δὲ Κιττοῦ, άνάπαλιν, νέε μεν όντος, εγγωνιώτερα, πρεσδυτέρου δὲ, ωεριφερέστερα μεταβάλλει γὰς ѝ οὕτως. ἴδιον δὲ κὰ τὸ τῆ Ἐλαία, κὰ τὸ τῆ τΦιλύρα, κὰ τῆ Πτελέα, κὰ τῆ Λεύκη συμβαϊνον, * στρέφειν γὰς δοκοῦσι τὰ ὖπτια μετά τροπάς θερινάς, και τούτω γνωρίζουσιν, ότι γεγένηνται τροπαί. σάντα δὲ τὰ φύλλα διαφέρει, κατά τὰ ὖπτια καὶ τὰ * ωρανῆ. κὰ τῶν μὲν ἄλλων τὰ ὖπτια υ* ωοωδέστερα καὶ λειότερα τὰς γὰρ ἶνας καὶ τὰς φλέβας ἐν τοῖς * πρανέσιν ἔχουσιν, ὥσπερ ἡ χείρ. τῆς Ἐλαίας δὲ λευκοτέρα [τὰ ὕπτια], καὶ ἦττον γε ωλείτα, *έκφανη έχει τὰ ὖπτια, καὶ ταῦτα γίνεται τῷ ἡλίω Φανερά καὶ σρέφεται τὰ ωολλά ωρός τὸν ἥλιον, διὸ καὶ οὐ ῥάδιον εἰπεῖν, ὁπότερον ωρὸς τῷ κλωνὶ μᾶλλόν ἐς ιν ἡ μὲν γὰρ ὑπτιότης, μᾶλλον δοκεῖ ωοιείν τὸ ωρανες, ή δε φύσις ούχ' ήττον βούλεται τὸ ύπτιον άλλως τε καὶ ἡ *ἀνάκλασις [γίνεται] διὰ τὸν ηλιον. ἴδοι δὲ ἄν τις, ὅσα συκνὰ κὰ κατάλληλα, καθάπερ ×τὰ τῶν Μυρρίνων. οἴονται δέ τινες κὰ τὴν Υ τροφὴν τοῦ ύπτίου διὰ τοῦ ωρανοῦς είναι, διὰ τὸ ἔνικμον ἀεὶ τοῦτο καὶ *χνοῶδες εἶναι, οὐ καλῶς λέγοντες. ἀλλὰ τοῦτο μὲν ἴσως συμβαίνει χωρίς τῆς ίδίας φύσεως, καὶ διά τὸ μὴ ὁμοίως ἀλλοιοῦδα, ἡ δὲ Ζστροφή διὰ τῶν φλεδών η ινών όμοίως άμφοτέροις δὲ ἐκ θατέρου εἰς βάτερον, [τρεφείν] ούκ εύλογον, μη x έχουσι σόρους

t Φιλλύς Ald. ¹¹ πιωδέστες Bas. ¹² κ τῶν Μυρρίνων Bod. ¹³ τροφὴν Bod. ¹³ τςοφὴ Bod. ¹⁴ κχοντι Bod.

μηδε βάθος Υδιϊόν. άλλὰ σερί μεν τροφής διὰ τίνων, έτερος λόγος. διαφέρεσι δὲ καὶ τὰ φύλλα ωλείοσι διαφοραίς τὰ μὲν γάρ ἐστι ωλατύφυλλα, καθάπερ "Αμπελος, Συκή, Πλάτανος τὰ δὲ στενόφυλλα, καθάπερ 'Ελαία, ²'Ροιὰ, Μύρρινος· τὰ δὲ ώσπερ ²*σπαθόφυλλα, καθάπερ Πεύκη, Πίτυς, Κέδρος. τὰ δὲ οἶον *σαρκόφυλλα (τοῦτο δὲ, ὅτι σαρχώδες ἔχεσι τὸ φύλλον) οἶον Κυπάριττος, Μυρίκη, Μηλέα τῶν δὲ Φρυγανικῶν, Κνέωρος, Στοιδή η των ωοωδών, 'Αείζωον, Πόλιον' τοῦτο δὲ κὰ πρὸς τοὺς σῆτας τοὺς ἐν τοῖς ἱματίοις, ἀγαθόν τὰ γὰρ αὖ τῶν Τευτλίων ἢ Ῥαφάνων ἄλλον τρόπον σαρχώδη, κὰ τὰ τῶν σηγανίων καλουμένων, ἐν ωλάτει γὰρ, καὶ οὐκ ἐν στρογγυλότητι τὸ σαρκῶδες. η τῶν θαμνωδῶν δὲ ἡ b Μυρίκη σαρκῶδες τὸ φύλλον έχει ένια δὲ κὰ καλαμόφυλλα, καθάπες ὁ Φοῖνιξ, κὰ ὁ Κόϊξ,, κὶ όσα τοιαῦτα. ταῦτα δὲ, ώς καθόλου εἰπεῖν ο γωνιόφυλλα καὶ γὰς ὁ Κάλαμος, καὶ ἡ Κύπειρος, κὸ ό Βούτομος, κὰ τ' ἄλλα δὲ τῶν λιμνωδῶν, τοιαῦτα. σάντα δὲ ώσπες ἐκ δυοῖν σύνθετα, κὰ τὸ μέσον οἶον * τρόπις, d ἔνδοθεν δὲ τοῖς ἄλλοις μέγας * πόρος ὁ μέσος. διαφέρεσι δὲ ὰ τοῖς χήμασι. τὰ μὲν γὰρ ϖεριφερῆ, καθάπερ τὰ τῆς 'Απίε, τὰ δὲ, προμηκές ερα, καθάπερ τὰ τῆς ε Μηλέας. τὰ δὲ εἰς όξὸ ωροήκοντα κὰ f ωαραγωνίζοντα, καθάπερ τὰ τε Σμίλακος κ τὰ μὲν 5 * εύοχιςα καὶ οἶον * πριονώδη, καθάπες τὰ τῆς Ἐλάτης, καὶ τὰ τῆς Πτερίδος τρόπου, δέ τινα σχιςά [ἐστι] τὰ τῆς

γ διϊών. Ald. ² 'Ροὰ, Ald. ² σπανόφυλλα, Ald. Bas. ⁴ 'Ερείκη Const. ⁶ γωνυόφυλλα Ald. Bas. ⁴ ⁶ θεν τοῖς Bod. ⁶ Μελίας. Bod. ⁶ παραγονίζοντα, Ald. ² εὐθύσχιστα Const.

'Αμπέλε, η τὰ τῆς Συκῆς, ἡ ώσπερ ἀν εἴποι τις, h * σχολοπώδη. ἔνια δὲ η * ἔντομας ἔχοντα, καθάπερ τὰ τῆς Πτελέας, καὶ τὰ τῆς Ἡρακλεωτικῆς [Κάρυας], και της Δρυός τὰ δὲ και * σαρακανθίζοντα και ἐκ τοῦ άκρου, κὶ ἐκ τῶν ωλαγίων, οἶον, τὰ τῆς Πρίνε, τὰ τῆς ί Φελλόδρυος, κὰ Σμίλακος, κὰ Βάτε, κὰ Παλιούρε, καὶ τὰ τῶν ἄλλων' τὰ δί ἀκανθώδη ἐκ τῶν ἄκρων, κ καθὰ τὰ τῆς Πεύκης, ѝ Πίτυος, ѝ Ἐλάτης, ἔτι δὲ Κέδρου, κ ΙΚεδρίας. φυλλάκανθον δὲ ὅλως ἐν μὲν τοῖς δένδροις ούχ ἔστιν οὐδὲν, ὧν ήμεῖς ἴσμεν ἐν δὲ τοῖς ἄλλοις ύλήμασίν έστιν, οίον ή τε "Ακορνα, κ ή Δρυπίς, κ ό *Ακανος, κ, σχεδὸν ἄπαν τὸ τῶν ἀκανθωδῶν γένος · ῶσπερ γαρ φύλλον, ἐστὶν ἄκανθα ωᾶσιν, εἰ δὲ μὴ φύλλα τις ταῦτα θήσει, συμβαίνοι ἂν όλως ἄφυλλα εἶναι. ἐνίοις δὲ ἄκανθαν μὲν [φασίν] είναι, φύλλον δὲ ὅλως ἐκ ἔχειν, καθάπερ ὁ m'Ασπάραγος. πάλιν δὲ ὅτι τὰ μὲν ἄμισχα, καθάπερ τὰ τῆς Σκίλλης ѝ τοῦ Βολβοῦ· τὰ δὲ ἔχοντα μίσχον καὶ τὰ μὲν μακρὸν, οἶον ἡ Αμπελος, καὶ ὁ Κιττός τὰ δὲ βραχὺν, ѝ οἶον η ἐμπεφυκότα, καθάπερ Έλαία, οὐχ' ώσπερ τὰ τῆς Πλατάνε ο ἡ τῆς 'Αμπέλε * σε οσηρτημένα. διαφορά δὲ, καὶ τὸ μὴ ἐκ τῶν αὐτῶν είναι την * πρόσφυσιν, άλλα τοῖς μὲν πλείςοις, ἐκ τῶν ἀχρεμόνων, τῆς Ρ Δρυὸς δὲ καὶ ἐκ τοῦ ξελέχες. τῶν δὲ λαχανωδών τοις πολλοίς εύθύς έχ της ρίζης, οίον Κρομμύου, Σκορόδε, Κιχωρίε έτι δὲ "Ασφοδέλε, Σκίλλης. Βολβοῦ, ٩ Σιχυριγχίε, κ όλως τῶν βολβωδῶν κ τού-

h κορωνοποείδη. Const.
 i Δρυὸς, Bod.
 k κατὰ τὸ τῆς
 Πεύκης, Bod.
 i Κεδρίδος. Const.
 i μπεπηγότα, Theod.
 i τῆς 'Αμπέλε προσηρτημένον. Bod.
 i Vid. not. ad finem libri.
 q 'Ισυριγκίου, Ald. Bas.

των δε, ούχ ή σρώτη μόνον έκφυσις, άλλα κ όλος ό καυλός ἄφυλλος, ηἐπ' ἐνίων δ' ἐπιγίνεται φύλλα, εἰκὸς, οίον, Θρικαδίνης, 'Ωκύμε, Σελίνε, και τῶν σιτηρῶν όμοίως. ἔχει δὲ ἔνια τέτων κὰ τὸν καυλὸν λεῖον πρῶτον, είτ' ἀκανθίζοντα, ώς ή Θριδακίνη, καὶ οτὰ ἀκανθώδη σάντα, καὶ τῶν Βαμνωδῶν τινα κὰ ἔτι δὲ μᾶλλον καὶ τὰ Ράκανθώδη, οἶον Βάτος, Παλίουρος. κοινή δὲ διαφορά σάντων όμοίως δένδρων η τῶν ἄλλων, ὅτι τὰ μὲν, wολύφυλλα, τὰ δὲ όλιγόφυλλα· ώς δὲ ἐπὶ τὸ wãy τὰ μεν ωλατύφυλλα, τὰ δὲ 9 5 ενόφυλλα τὰ δὲ ὀξύφυλλα. τὰ δὲ τεὕτακτα, καθάπερ Μύρρινος, τὰ δὲ, ἄτακτα, κὸ ώς ἔτυχε, καθάπερ χεδὸν τὰ ωλεῖςα τῶν ἄλλων s ἐςί. ίδιον δὲ ἐπὶ τῶν λαχανωδῶν, οἶον Κρομμύου, [†]Γητείου, τὸ * χοιλόφυλλον. * ἀπλῶς αἱ διαφοραὶ τῶν φύλλων [είσί], ή μεγέθει, ή ωλήθει, ή σχήματι, ή ωλατύτητι, ή κοιλότητι, ή στενότητι, ή τραχύτητι, ή λειότητι καί τῷ σαρακανθίζειν, ἡ μή· ἔτι δὲ κατὰ τὴν σερόσφυσιν, όθεν, η δι' οὖ. τὸ μὲν ὅθεν, ἀπὸ ρίζης, η κλάδου, η καυλοῦ, ἢ ἀκρέμονος τὸ δὲ δί οὖ, ἢ διὰ μίσχου, ἢ δί αύτοῦ. (κὶ εἴδη στολλὰ ἐξ αύτοῦ.) καὶ ἔνια καρποφόρα, μεταξύ ωεριειληφότα τὸν καρπὸν, ώσπερ ἡ 'Αλεξανδρεία Δάφνη, ἐπιφυλλόχαρπος. αἱ μὲν οὖν διαφοραὶ τῶν φύλλων κοινωτέρως σᾶσαι εἴρηνται, κὰ σχεδόν εἰσιν έν τούτοις. σύγκειται δε τὰ μεν έξ * ίνὸς, και * Φλοιε, η * σαρκός. " ο Ιον τα της Συκης, η 'Αμπέλου' τα δε ώσπερ ἐξ ἰνὸς μόνον, οἰον [τὰ] τε Καλάμου, κ Σίτε.

n ἐνίων ὅταν ἄν γένηται φύλλα, Bod. Ald. ο τὰ φύλλα ἀκανθώδη Const. Ρ ἀκανθώδη deest Bod. 9 εενόφυλλα deest Ald. Bod. τ ἄτακτα, Bas. Ald. s ἦν. Bod. t αὐτῶ Theod. υ οἷον τὰ τῆς deest Bod.

CAP. XIV.

Succus in variis Partibus; Foliis; Floribus; Fructibus.

ΤΟ δὲ ὑγρὸν ἀπάντων κοινὸν, ἄπασι γὰρ ἐνυπάρχει καὶ τούτοις, κὶ τοῖς ἄλλοις τοῖς ἐπετείοις [μέρεσι], κώς ἔτι μίσχος, ἄνθος, καρπός, κὶ εἴτι ἄλλο, μᾶλλον δὲ κὸ τοῖς μὴ ἐπετείοις, οὐδὲν γὰρ ἄνευ τέτε. δοκεῖ δὲ κὰ τῶν Υ μίσχων, τὰ μεν, εξ ίνῶν μόνων συγκειθα, καθάπερ τὰ τοῦ Σίτου κὰ τοῦ Καλάμου οἱ δ' ἐκ αὐτῶν, ὧνπερ οί καυλοί· τῶν δὲ * ἀνθῶν, τὰ μὲν ἐκ φλοιοῦ, κὰ φλεβὸς, τὰ δ' ἐξ σαρκός μόνον, οἶον τὰ ἐν μέσω τῶν Αἰρῶν, όμοίως δὲ κὶ ἐπὶ τῶν Ζκαρπῶν, οἱ μὲν γὰρ, ἐκ σαρκὸς κὶ ίνος, οί δὲ, ἐκ σαρκὸς μόνον οί δε Γἐκ σαρκὸς] καὶ ἐκ δέρματος σύγκεινται τὸ δὲ ύγρὸν ἀκολουθεῖ κὰ τούτοις. έκ σαρκός μεν καὶ ίνὸς, ὁ τῶν Κοκκυμήλων κὰ Σικύων. έξ ύγρε δε κ δέρματος, ό των Συκαμίνων κ της 'Ροιάς. άλλοι δε κατ' άλλον τρόπον μεμερισμένοι [είσί]. σάντων δε, ώς είπειν, το μεν έξω φλοιός, το δε έντος σάρξ. τῶν δὲ καὶ τυρήν.

CAP. XV.

Semina Arborum: et quæ Semina congesta, et quæ discreta. De Ficu Ægyptia.

ΕΣΧΑΤΟΝ δὲ ἐν ἄπασι τὸ σπέρμα τῦτο δὲ αἔχον ἐν ἑαυτῷ ὑγρὸν ἢ θερμὸν * σύμφυτον, ὧν ἐκλειπόντων ἄγονα [ἐστὶ], καθάπερ τὰ οὕρινα ἀά. καὶ τῶν μὲν εὐθὺς τὸ σπέρμα μετὰ τὸ ωεριέχον, οἶον, Φοίνικος,

x ως έστι Bod. Υ ἀμίσχων, Const. 2 εκρχων, Bod.

Καρύου, 'Αμυγδάλης' [ωλείω δ' είσὶ τὰ σεριέχοντα τοῦτο ώς τὰ τοῦ Φοίνικος Τῶν δὲ, μεταξὺ σὰρξ, καὶ ωυρήν, ώσπερ Ἐλαίας, καὶ Κοκκυμηλέας, καὶ έτέρων ένια δὲ καὶ ἐν λοδῷ. τὰ δὲ ἐν ὑμένι τὰ δὲ ἐν *άγγείω τὰ δὲ ѝ γυμνόσπερμα τελείως. ἐν λοδῷ μεν οὖν μόνον τὰ ἐπέτεια· καθάπερ τὰ χεδροπὰ, καὶ έτερα σλείω τῶν ἀγρίων, ἀλλὰ ἢ τῶν δένδρων ἔνια, καθάπερ ή τε Κερωνία (ήν b τινες καλοῦσι Συκήν Aiγυπτίαν) κ ή CK ερκίς, κ ή d Κολούτεα ωερί Λιπάραν. έν ύμένι δὲ ἔνια τῶν ἐπετείων, ώσπερ ὁ Πυρὸς καὶ ἡ Κέγχρος. ώσαύτως δὲ καὶ ἔνια * ἀγγειοσπέρματα, κὶ * γυμνοσπέρματα. άγγειοσπέρματα μέν ο ο ο ήτε Μήκων, καὶ όσα Μήκωνι ε όμοια. κατά γάς Σήσαμον f ίδιώτερος. γυμνοσπέρματα δὲ, τῶν τε λαχάνων πολλά· καθάπερ "Ανηθον, ΕΚοριάννον, Κύμινον, Μάραθρον, κ έτερα ωλείω των δε δένδρων ούδεν γυμνόσπερμον, άλλ' ή σαρξί σεριεχόμενον, ή δέρμασιν. τὰ μὲν h δερματικοῖς, ώσπερ ή Βάλανος κ τὸ Εὐδοϊκὸν [Κάρυον]. τὰ δὲ, ξυλώδεσιν, ὧσπερ ἡ 'Αμυγδάλη, καὶ τὸ Κάρυον. οὐδὲν δὲ ἐναγγειόσπερμον, εἰ μή τις τὸν κῶνον, ἀγγεῖον θήσει, δια τὸ χωρίζεθαι τῶν καρπῶν. αὐτά δὲ τὰ σπέρματα, τῶν μὲν εὐθὺς σαρχώδη, καθάπες ὅσα καρυηρά η βαλανηρά τῶν δὲ, ἱ ωυρῆνα τὸ σαρκῶδες ἔχει, καθάπερ Έλαίας και Δαφνίδος, και άλλων. των δε κ συρήν μόνον, η συρηνώδες τι η ώσπες ξηρόν καθά-

Βοd. ^c ὅμοια deest Ald. Bas. ^f ὑδιώτερος. Ald. ε Κορίαννον, "Ανισον, Const. h σπερματικοῖς, Ald. Bas. ὶ ἐν πυρῆνι τὸ σαρκῶδες ἔχεται, Bod. κ ἐν πυρῆνι μόνον, π συρηνώδει γε κ ὢσπερ ἔηρά. Bod.

πες τὰ * κνικώδη, καὶ κεγχραμιδώδη, καὶ σολλὰ τῶν λαχανηρών. ἐμφανέστατα δὲ τὰ τοῦ Φοίνικος, οὐδὲ γάρ κοιλότητα έχει τοῦτο οὐδεμίαν, άλλ' Ιόλον έξορθον. ού μην άλλ' ύγρότης δή τις η θερμότης ύπάρχει δηλονότι και τούτω, καθάπερ είπομεν. διαφέρουσι δε κ τω, τὰ μὲν ἀθρόα μετ' ἀλλήλων είναι, τὰ δὲ, διεστώτα, κὸ χεδον ώσπερ τὰ τῆς Κολοκύντης δὲ κ m Σικύας, κ τῶν δένδρων, ώσπερ Συκής, Μηλέας καὶ τῶν ἀθρόων τὰ μεν, η έν τινι σεριέχεθαι, καθάπερ τὰ τῆς 'Ροιᾶς, καὶ της 'Απίου, καὶ Μηλέας, καὶ της 'Αμπέλου, κὰ Συκης, τὰ δὲ μετ' ἀλλήλων μὲν είναι, μὴ ωεριέχεδαι δὲ ὑφ' ένὸς, ώσπερ τὰ σταχυηρά τῶν ἐπετείων εἰ μή τις θείη τὸν στάχυν ώς σερίεχον ούτω δὲ ἔσται δὲ ὁ βότρυς, κὸ τ' άλλα τὰ βοτρυώδη καὶ όσα δὴ Φέρει δι' *εὐδοσίαν η χώρας άρετην άθρόους τους καρπούς, ώσπερ έν Συρία φασί, καὶ ἄλλοθι, τὰς Ἐλαίας. ἀλλὰ κὰ αὐτὴ δοκεῖ τις είναι διαφορά, τῷ τὰ μὲν ὑφ' ἐνὸς * μίσχου καὶ μιᾶς * ωροσφύσεως, άθρόα ο γίνεθαι, καθάπερ ἐπί τε τῶν Βοτρυηρών κ ζαχυηρών είρηται. μή σεριεχόμενα κοινώ Ρτινί, τὰ δὲ μὴ γίνεθαι, οἶον ἡ ράξ βότρυος καὶ τῆς 'Ροιᾶς ὁ συρήν' κὰ ἀνάπαλιν ὁ τοῦ Πυροῦ κὰ Κριθής κὰ Κέγχρε. ήκιςα δὲ ἀν δόξειεν τὰ τῶν Μήλων ѝ τὰ τῶν 'Απίων, όπε συμψαύει τε, κ περιείληπλου καθάπερ ύμένι τινί δερματικώ, ωερί ον το ωερικάρπιον. άλλ' όμως κ τούτων έκαστον ίδίαν άρχην έχει κ φύσιν. φανερώτατα δὲ τῷ κεχωρίδται τὰ τῆς Θ'Ροιᾶς, ὁ γὰρ συρὴν ἐκάςω

¹ όλον ἔξοςθον. Bod. ^m Σικύου, Const. ⁿ ἔν τινι Bod. ἐν ὑμένι τινὶ Const. ^o γίνεσθαι deest Bod. ^p ἐπεὶ καθ' ἔκαστόν γε λαμβάνοντι τῶν σπεςμάτων ἢ τῶν περιεχόντων, ἰδίαν ἀςχὴν ἕχει τῆς Φύσεως οἶον Bod. ^q 'Poᾶς, Bod.

σροσπέφυκεν, οὐχ ὥσπερ τὰ τῶν Συκῶν ἄδηλα διὰ τὴν ὑγρότητα. καὶ γὰρ τοῦτο ἔχουσι τ διαφορὸν, καίπερ ἀμφότερα σεριεχόμενα σαρκώδει τινὶ, ἢ τῷ τοῦτο σεριειληφότι μετὰ τῶν ἄλλων τὰ μὲν γὰρ σερὶ ἔκαστον συρῆνα ἔχει τὸ σαρκῶδες τοῦτο ὑγρόν αἱ δὲ κεγχραμίδες ὥσπερ κοινόν τι σᾶσι, καθάπες καὶ τὸ γίγαρτον, καὶ ὅσα τὸν αὐτὸν ἔχει τρόπον. ἀλλὰ τὰς μὲν τοιαύτας διαφορὰς τάχ ἀν τις λάδοι σλείους. ὧν δεῖ τὰς κυριωτάτας, καὶ μάλιστα τὰς τῆς φύσεως μὴ ἀγνοεῖν. αἱ δὲ κατὰ χυλοὺς καὶ τὰ σχήματα καὶ τὰς ὅλας μορφὰς, σχεδὸν φανεραὶ σᾶσιν, ὥστε μὴ δεῖσθαμ λόγου. σλὴν ἢ τοσοῦτον, ὅτι σχῆμα τοὐδὲ σᾶν σερικάρπιον εὐθύγραμμον, οὐδὲ *γωνίας ἔχει.

CAP. XVI.

De Succorum Odorumque Differentia.

ΤΩΝ δὲ χυλῶν, οἱ μέν εἰσιν οἰνώδεις ἄσπες 'Αμπέλου, Συκαμίνου, Μύρτου οἱ δὲ, ἐλαιώδεις, ἄσπερ Ἐλαίας, Δάφνης, Καρύας, 'Αμυγδάλης, Πεύκης, Πίτυος, 'Ελάτης' οἱ δὲ, μελιτώδεις, οἶον Συκῆς, Φοίνικος, Διὸς Βαλάνε οἱ δὲ, δριμεῖς, οἶον 'Οριγάνε, Θύμβρας, Καρδάμου, Νάπυος' οἱ δὲ, ωικροὶ, ὥσπερ 'Αψίνθιου, Κενταυρίε. διαφέρεσι δὲ ἢ ταῖς εὐωδίαις' οἶον μ'Ανήθου, Κεδρίδος' ἐνίων δὲ * ὑδαρεῖς ἀν δόξειεν, οἶον οἱ τῶν Κοκκυμηλέων' οἱ δὲ, ὀξεῖς, ὥσπερ ῥοῶν, καὶ ἐνίων μήλων. καπάντων δὲ τοὺς * οἰνώδεις [χύλους] ἐν τούτω

τ διαφοράν, Bod. * τὸ μὶν Bod. [†] οὐδὶν περικαςπίων εὐθύγραμμον, Bod. ^μ 'Ανήσου, Bas. [×] ἀπάντων δὶ οἰνώδεις χ τοὺς Bod. ἰνώδεις Ald.

τῷ γένει Βετέον, Ϋ ἄλλους δὲ ἐν ἄλλοις εἴδεσιν, ὑπὲρ ὧν ἀπάντων ἀκριβές ερον ἐν τοῖς ωερὶ χυλῶν ἡητέον αὐτάς τε τὰς ἰδέας διαριθμουμένους, ὁπόσαι καὶ Ζαί ωρὸς άλλήλους διαφοραί, κὰ τὶς ἡ ἐκάστου φύσις καὶ δύναμις. έχει δὲ καὶ ἡ τῶν δένδρων αὐτῶν *ύγρότης, ὥσπερ έλέχθη, διαφορά είδη ή μεν γάς έστιν όπώδης ώσπερ ή της Συκης κ της Μήκωνος ή δε, σιτίωδης, οίον, α Ἐλάτης, Πεύκης, τῶν κωνοφόρων ἄλλη δὲ ύδαρης, οΐον, 'Αμπέλου, 'Απίου, Μηλέας' καὶ τῶν λαχανωδῶν δὲ, οἶον, Σικύου, Κολοκύντης, Θριδακίνης αί δὲ, ήδη * δριμύτητά τινα ἔχουσι, καθάπερ ἡ τοῦ Θύμου, καὶ Θύμβρας αίδε, καὶ εὐωδίαν, ώσπερ αί τοῦ Σελίνου, 'Ανήθου, Μαράθρου, καὶ τῶν τοιούτων, ὡς δὲ ἀπλῶς είπειν, άπασαι κατά την ίδίαν φύσιν έκάστου δένδρου, καὶ ὡς καθόλου ἐπεῖν, φυτοῦ· τοᾶν γὰρ ἔχει * κράσιν τινά και μίξιν ίδιαν, ήπερ οἰκεῖα δηλονότι τυγχάνει τοῖς ύποχειμένοις χαρποίς, ὧν τοίς ωλείστοις συνεμφαίνεταί τις όμοιότης, οὐκ ἀκριβής, οὐδὲ *ἐπαφής ἀλλ' ἐν τοῖς **ω**ερικαρπίοις, ^bδι' ὧν μᾶλλον κατεργασίαν λαμβάνει καὶ σεψιν καθαράν κὰ εἰλικρινῆ ή τοῦ χυλοῦ φύσις. δεῖ γάρ ώσπερ τὸ μὲν * ὕλην ὑπολαβεῖν, τὸ δὲ είδος καὶ μορφήν. ἔχει δὲ αὐτὰ τὰ σπέρματα, καὶ οἱ χιτῶνες οί ωερί αὐτὰ, διαφορὰν τῶν χυλῶν, τός δὲ ἀπλῶς εἰπεῖν, απαντα τὰ μόρια τῶν δένδρων ὰ τῶν φυτῶν οἶον, ρίζα, καυλός, ἀκρέμων, φύλλον, καρπός, ἔχει τινὰ οἰκειότητα **ω**ρὸς τὴν ὅλην φύσιν, εἰ δὲ καὶ ωαραλλάττει κατά τε τάς όσμας κὸ τούς χυλούς, ώς τὰ μὲν εὔοσμα κὸ εὖώδη,

y Lalar Bod.

τ τὰς πρὸς άλλήλους διαφοράς, Bod,

τὰ δὲ ἄοσμα ѝ *ἄχυλα σαντελώς εἶναι τῶν τοῦ αὐτοῦ μορίων. ἐνίων γὰρ εὔοσμα τὰ ἄνθη μᾶλλον ἢ τὰ φύλλα τῶν δὲ ἀνάπαλιν τὰ φύλλα μᾶλλον κὰ οἱ κλῶνες, ὧσπερ τῶν στεφανωματικῶν τῶν δὲ, οἱ καρποί τῶν δὲ οὐδέτερον. ἐνίων δὲ αἱ ρίζας τῶν δέ τι μέρος. ὁμοίως δὲ η κατά τες χυλές, τὰ μὲν γὰρ βρωτά, τὰ δὲ ἄβρωτα τυγχάνει κὰ ἐν Φύλλοις κὰ ωερικαρπίοις. Υ ἰδιώτατον δὲ τὸ ἐπὶ τῆς Φιλύρας. ταύτης γὰρ τὰ μὲν Φύλλα γλυκέα, καὶ σολλά τῶν ζώων ἐσθίει ὁ δὲ καρπὸς, οὐδενὶ βρωτός: ἐπεὶ τόγε *ἀνάπαλιν ούδὲν Βαυμαστὸν, ώστε z τῶν μὲν φύλλα μὴ ἐδίεδα, τες δὲ καρποὺς οὐ μόνον ύφ' ήμῶν, ἀλλὰ καὶ ὑπὸ τῶν ἄλλων ζώων. ἀλλὰ καὶ **σερὶ τούτου καὶ τῶν ἄλλων τῶν τοιούτων ὕστερον σει**ρατέον θεωρείν τὰς *αἰτίας. νῦν δὲ τοσοῦτον ἔστω δήλον, ότι κατά φάντα τὰ μέρη φλείους εἰσὶ διαφοραί **ω**ολλαχῶς.

CAP. XVII.

Florum Genera et Differentia.

α ΕΤΙ δὲ καὶ τῶν ἀνθῶν, τὰ μέν ἐστι *χνοώδη, καβάπερ τὰ τῆς 'Αμπέλου, ἢ Συκαμίνου, ἢ τοῦ Κιττοῦ·
τὰ δὲ * φυλλώδη, καθάπερ 'Αμυγδάλης, Μηλέας, 'Απίου, Κοκκυμηλέας. ἢ τὰ μὲν μέγεθος ἔχει, τὸ δὲ
τῆς 'Ελαίας, φυλλῶδες δν, ἀμέγεθες. ὁμοίως δὲ ἢ ἐν τοῖς
ἐπετείοις ἢ ποώδεσι, τὰ μὲν φυλλώδη, τὰ δὲ, χνοώδη.
ὁτούτων μὲν δὲ, τὰ μὲν δίχροα, τὰ δὲ μονόχροα, ^cτῶν
δένδρων δὲ τάγε πολλὰ ^dμονόχροα ἡ καὶ λευκανθῆ,

γ ίδιαίτατον Bod. ² τὰ μὲν φύλλα Bod. ² Ἐπεὶ καὶ Bod. ⁵ πάντων δὲ, Bod. ⁶ τὰ μὲν τῶν δένδρων τάγε πόλλα Bod. ⁴ μονοείδη Const.

μόνον γάρ, ώς είπεῖν, τὸ τῆς 'Ροιᾶς Φοινικεν, κὰ 'Αμυγδάλων τινών * ὑπέρυθρον, ἄλλου δὲ οὐδενὸς τῶν ἡμέρων ούτε * ἀνθώδες, ούτε δίχρουν, ἀλλ' εἴτινος τῶν ἀγρίων, ολον, τὸ τῆς Ἐλάτης, κρόκινον γὰρ τὸ ταύτης ἄνθος. κὸ όσα δή φασιν ε έν τη έξω θαλάττης [γη] ρόδων έχειν την χρόαν εν δε τοις επετείοις σχεδον τάγε σλείω τοιαῦτα, [ἔτι] καὶ δίχροα κὰ * διανθῆ, λέγω δὲ διανθὲς, ότι έτερον άνθος ἐν τῷ ἄνθει ἔχει κατὰ μέσον, ώσπερ τὸ 'Ρόδον, καὶ τὸ Κρίνον καὶ τὸ "Ιον τὸ μέλαν. ἔνια δὲ κ μονόφυλλα φύεται, διαγραφήν έχοντα, μόνον ὂν, τῶν ωλειόνων, ώσπερ το της Ίασιώνης, ού γαρ fxεχώρισται ἐν τῷ ἄνθει ταύτης τὸ φύλλον ἕκαστον. οὐδὲ δεῖ τοῦ ξχωρισμοῦ τὸ κάτω μέρος, άλλὰ ἐκ τῶν ἄκρων ἀποφύσεις η γωνιώδεις [είσί], χεδὸν δὲ τὸ τῆς Σμίλακος τοιοῦτόν ἐστι. διαφέρει δὲ κὰ κατά τὴν ἔκφυσιν κὰ θέσιν. τὰ μὲν γὰρ ἔχει ἱ[τὰ ἄνθη] περὶ αὐτὸν τὸν καρπὸν, οἶον *Αμπελος, 'Ελαία, ής κι διαπίπτοντα διατετρημένα φαίνεται, κ τοῦτο σημεῖον λαμβάνουσιν, εἰ καλῶς ἀπήνθηκεν, έαν γαρ συγκαυθή, ή βρεχθή, συναποδάλλει τὸν καρπὸν, καὶ οὐ τετρημένον γίνεται. σχεδὸν δὲ καὶ τὰ ωολλὰ k τούτων ἐν μέσω τὸ περικάρπιον ἔχει, τάχα δὲ καὶ ἐπ' αὐτοῦ τοῦ * ωερικαρπίε, καθάπερ 'Ροιά, Μηλέα, Ι'Απιος, Κοχχυμηλέα, Μύρρινος και τῶν γε φρυγανικών, 'Ροδωνιά, καὶ τὰ ωόλλα τῶν * στεφανωτικών κάτω γὰρ ὑπὸ τὸ ἄνθος ἔχει τὰ σπέρματα. φανερώτατον δὲ ἐπὶ τοῦ Ῥόδου διὰ τὸν ὄγκον ἔνια δὲ

ε ἐν τῆ ἔξω θαλάττη Bod. f καχώρισαι Ald. κεχώρισαι ταύτη ἐν τῷ ἄνθει Bod. ε χωρία Bod. χειρία Ald. h γονιώδεις Bod. i τὰ ἄνθη deest Bod. κ τῶν ἐν μέσω Bod. l Αγνος, Bod.

καὶ ἐπ' αὐτῶν τῶν στομάτων, ώσπερ ὁ "Ακορος, καὶ ὁ m Κνίκος, και σάντα τὰ πάκανθώδη, καθ' εκαστον ο [καρπον] γάρ ἔχει τὸ ἄνθος. ὁμοίως δὲ κὶ τῶν Ποωδῶν ἔνια, καθάπερ τὸ 'Ανθέμιον' ἐν δὲ τοῖς λαχανηροῖς, Ρώσπερ Σίχυος, καὶ ἡ Κολοκύντη, καὶ ἡ Σικύα. σάντα γὰρ ἐπὶ τῶν ٩καρπῶν ἔχει [τὸ ἄνθος]. καὶ ωροσαυξανομένων, ἐπιμένει τὰ ἄνθη σολύν χρόνον. ἄλλα δὲ ίδιωτέρως, οἶον ὁ Κιττὸς, καὶ ἡ Συκάμινος ἐν αὐτοῖς μεν γαρ έχει τοῖς όλοις ωερικαρπίοις, οὐ μεν οὕτε ἐπ΄ άχροις ούτε σεριειληφόσι καθ' έχαστον, άλλ' έν τοῖς άνα μέσον, εί μη άρα οὐ σύνδηλα διὰ τὸ χνοῶδες. ἔστι δὲ καὶ * ἀπλᾶ τῶν ἀνθῶν ἔνια, καθάπερ ἐπὶ τῶν Σικύων, α έκ των άκρων φύεται του κλήματος, διὸ καὶ άφαιροῦσιν αὐτὰ, κωλύει γὰρ τὴν τοῦ Σικύου βλάστησιν. φασί δὲ καὶ τῆς Μηλέας τῆς Μηδικῆς, ὅσα μὲν έχει τῶν ἀνθῶν ὢσπερ ἡλακάτην τινὰ σεφυκυῖαν τέκ μέσου, είναι γόνιμα, όσα δὲ μὴ ἔχει, ταῦτ' ἄγονα, εἰ δὲ καὶ ἐπ' ἄλλου τινὸς ταῦτα συμβαίνει τῶν ἀνθοφόρων, ώστε ε άγονον άνθος φύειν, είτε κεχωρισμένον είτε μή, σχεπτέον ἐπεὶ γένη γε ἔνια καὶ 'Αμπέλε καὶ 'Ροιᾶς t ἀδύνατα τελειοχαρπεῖν, ἀλλὰ μὴν μέχρι τοῦ ἄνθους ή γένεσις. γίνεται δε και τό, τε της 'Ροιας ανθος Φολύ κ συχνον, καὶ × ἀνώθεν ὅλος ὁ * ὄγκος σλατὺς, ώσπερ ό τῶν Υ 'Ροδῶν, κάτωθεν δὲ ςενώτερος δι' οὖ μικρὸν, κὸ ωσπερ ἐκτετραμμένος *κύτινος, ἔχων τὰ ἄνω *χει-

m Κνήκος, Const.
 n ἀνθώδη, Bod.
 ο καρπὸν deest
 Bod.
 P ὅπερ Ald. Bas.
 q ἄκρων Bod.
 τ ὶκ μίσου
 τοῦ, lege ἐκ τοῦ μέσου, Const.
 ὅ ἄτονον, Ald. Bas.
 τ ἀδύνατον εἰ τελειοκάρπει. Bas.
 υ μη Bod.
 χ ἀνώθεν deest
 Bod.
 Υ 'Ρεῶν, Bod.

λώδη, φασὶ δέ τινες ἢ τῶν ὁμοιογενῶν τὰ μὲν ἀνθεῖν, τὰ δὲ οὖ καθάπερ τῶν Φοινίκων, τὸν μὲν ἄρρενα ἀνθεῖν, τὴν δὲ θῆλυν οὐκ ἀνθεῖν, ἀλλ' εὐθὺς ϖροφαίνειν τὸν καρπόν. τὰ μὲν οὖν τῷ γένει [τούτῳ] τοιαύτην τὴν διαφορὰν ἔχει, καθάπερ ὅλως, ὅσα μὴ δύναται τελειοκαρπεῖν ἡ δὲ τοῦ ἄνθους φύσις, ὅτι ϖλείους ἔχει διαφορὰς, φανερὸν ἐκ τῶν ϖροειρημένων.

CAP. XVIII.

Quomodo distent in fructificando Arbores.

ΔΙΑΦΕΡΕΙ δὲ τὰ δένδρα καὶ τοῖς τοιούτοις κατὰ την καρποτοκίαν τὰ μὲν γὰς, ἐκ τῶν *νέων z βλαςῶν φέρει, τὰ δὲ ἐκ τῶν * ἔνων, τὰ δὲ ἐξ ἀμφοτέρων. ἐκ μεν τῶν νέων, Συκῆ, *Αμπελος ἐκ δὲ τῶν ἔνων, Έλαία, 'Ροιά, Μηλέα, 'Αμυγδαλή, "Απιος, Μύρρινος, κ γεδον τὰ τοιαῦτα σάντα ἐκ τῶν ἔνων. ἐὰν δὲ ἄρα τὶ συμδη * κυῆσαι καὶ ἀνθησαι (γίνεται γὰρ κὰ ταῦτα ένίοις, ώσπερ καὶ τῷ Μυρρίνω, καὶ μάλισθ', ὡς εἰπεῖν, **σερί** τὰς βλαστήσεις τὰς μετ' ἀρχτοῦρον) οὐ δύνανταμ τελειούν, άλλ' ήμιγενη φθείρεται. ἐξ άμφοτέρων δὲ, κλ τῶν νέων καὶ τῶν ἔνων, εἴτινες ἄρα Μηλέου τῶν α διφόρων, καὶ εἴτι ἄλλο [οὕτως] κάρπιμον. ἔτι δὲ καὶ ὁ * ὅλυνθος ἐκπέττων, καὶ σῦκα φέρων ἐξ ἔνων. ἰδιωτάτη δε ή έκ τοῦ στελέχους ἔκφυσις, ὥσπερ τῆς ἐν Αἰγύπτω Συχαμίνου καὶ ταύτην γάρ φασι φέρειν ἐχ τοῦ στελέχους· οι δὲ μὲν ἐκ τῶν ἀκρεμόνων, ώσπερ οή Κερωνία. αύτη γὰρ ἐκ τούτων φέρει, ωλήν οὐ ωο-

z βλάστον Ald. Bas. b oi δε ταύτης μεν Bas.

^{*} διαφόρων Bod. διφόρων Const.

της κερωνίας. Bod.

λύν. καλέσι δὲ Κερωνίαν, ἀφ' ἤς τὰ σῦκα τὰ Αἰγύπλια καλούμενα. ἔστι δὲ καὶ τὰ μὲν ἀκρόκαρπα τῶν ἀ* δέν-δρων, καὶ ὅλως τῶν φυτῶν· τὰ δὲ, * πλαγιόκαρπα. τὰ δὲ ἀμφοτέςως· πλείω δὲ ἀκςόκαρπα τῶν ἄλλων, ἢ τῶν δένδρων, οἶον τῶν τε σιτηρῶν τὰ σταχυώδη, καὶ τῶν βαμνωδῶν, Ἐρείκη, ὰ ε Σπειςαία, καὶ "Αγνος, ὰ ἄλλ' ἄττα· καὶ τῶν λαχανωδῶν τὰ * κεφαλόρριζα, ἐξ ἀμφοτέςων δὲ, καὶ τῶν δένδρων ἔνια καὶ τῶν λαχανωδῶν, οἶον f Βλίτον, ε' Ανδράφραξις, ' Ράφανος. ἐπεὶ καὶ ἡ Ἐλαία ποιεῖ πῶς τοῦτο, καί φασιν ὅταν ἐπ' ἄκρον ἐνέγκη, σημεῖον εὐφορίας εἶναι. ἀκρόκαρπος δέ πως καὶ ὁ Φοῖνιξ, πλὴν τοῦτό γε καὶ ἀκρόκαρπος δέ πως καὶ ὁ Φοῖνιξ, πλὴν τοῦτό γε καὶ ἀκρόφυλλον καὶ h ἀκρό-βλαστον. ὅλως γὰρ ἐν τῷ ἄνω πᾶν τὸ ζωτικόν. τὰς μὲν οὖν κατὰ μέρη διαφοςὰς [τῶν καρπῶν] πειρατέον ἐκ τοῦτων θεωρεῖν.

CAP. XIX.

Repetuntur Differentiæ Plantarum.

ΑΙ δὲ τοιαῦται τῆς ὅλης οὐσίας φαίνονται [διαφοραί] δηλονότι τὰ μὲν ῆμερα, τὰ δὲ ἄγρια καὶ τὰ μὲν κάρ-πιμα, τὰ δὲ ἄκαρπα καὶ ἀείφυλλα καὶ φυλλοβόλα, καθάπερ ἐλέχθη τὰ δὲ ὅλως ἄφυλλα κὰ τὰ μὲν, ἀνθητικὰ, τὰ δὲ ἀνανθῆ, καὶ τὰ μὲν ωρωϊβλαςῆ δὲ, καὶ ωρωϊκαρπα, τὰ δὲ ἀνανθῆ, καὶ τὰ μὲν ωρωϊβλαςῆ δὲ, καὶ ωρωϊκαρπα, τὰ δὲ ἀψιβλαστῆ, κὶ ἀψίκαρπα ωσαύτως δὲ καὶ ὅσα ωαραπλήσια τούτοις. ἱ καὶ τοιαῦται ἐν τοῖς μέρεσιν διαφοραὶ εἶσι ἀλλ ἐκείνη ἰδιωτάτη, καὶ τρόπον τινὰ μεγίστη διάστασις, ῆπερ καὶ ἐπὶ

d δέναιων, Bod. ^c πειραία, Ald. ^f βλίττον, Const. Σ ἀναδράφαζις, Ald. ^h ἀκρόθλατον. Bod. ⁱ τά γε τοιαῦτα ἐν τοῖς μέρεσιν, ἢ οὐκ ἄνευ τῶν μερῶν Bod.

τῶν ζώων, ὅτι τὰ μὲν, ἔνυδρα τὰ δὲ, χερσαῖα. καὶ γάρ τῶν Φυτῶν ἐστὶ τὸ τοιοῦτον γένος, ὁ οὐ δύναται φύεσθαμ k εἰ μὴ ἐν ὑγρῷ· τὰ δὲ, φύεταμ μὲν, ούχ όμοια δὲ, ἀλλὰ χείρω. ωάντων δὲ τῶν δένδρων, ὡς άπλῶς ἐιπεῖν, καὶ τῶν φυτῶν, εἴδη ωλείω τυγχάνει καθ' έκαστον γένος σχεδον γάρ οὐδέν ἐστιν ἀπλοῦν. άλλ' όσα μεν ήμερα καὶ ἄγρια λέγεται, ταύτην έμφανεστάτην έχει ή μεγίστην διαφοράν, οΐον, Συκή, Έρινεός 'Ελαία, Κότινος 'Απιος, 'Αχράς όσα δὲ ἐν έκατέρω τούτων, 1 έν τοῖς καρποῖς τε καὶ Φύλλοις καὶ ταις άλλαις μορφαίς τε καὶ τοις μορίοις. άλλα τῶν μὲν άγρίων * άνώνυμα τὰ ωλεῖστα, καὶ ἔμπειροι ἐλίγοι* τῶν δὲ ἡμέρων καὶ ἀνομασμένων, ωλείω, καὶ ἡ αἴθησις κοινοτέρα λέγω δὲ, οἶον, Αμπέλου, Συκῆς, 'Ροιᾶς, Μηλέας, 'Απίε, Δάφνης, Μυρρίνης, " κ τῶν ἄλλων. ή γὰρ χρησις οὖσα κοινή, συνθεωρείν ποιεί τὰς διαφοράς. ίδιον δὲ καὶ τοῦτ' ἐφ' ἐκατέρων, τὰ μὲν γὰρ ἄγρια τῷ άρρενι και τῶ θήλει, ἢ πμόνως ἢ μάλιστα, διαιροῦσι: τὰ δὲ ἥμερα ωλείοσιν ἰδέαις. ἔστι δὲ τῶν μὲν ο ρᾶόν τε λαβείν καὶ διαριθμήσαι τὰ εἴδη· τῶν δὲ, χαλεπώτερον, διά την σολυχοίαν. άλλα δη τας μεν των μορίων διαφοράς και τῶν ἄλλων ἐσιῶν, ἐκ τούτων ωειρατέον θεωφείν· ωερί δὲ τῶν γενέσεων, μετά ταῦτα λεκτέον, τοῦτο γαρ ώσπερ έφεξης τοις είρημένοις έστίν.

k φύεσθαι ἐν ὑγρῷ· Bod. 1 ἐν τοῖς καρποῖς deest Ald.
m ἐς τῶν ἄλλων deest Ald. n μόνοις Bod. ο ρᾶον τι Bod,

NOTÆ

IN LIBRUM PRIMUM.

Partes constituentes Plantarum.

CAP. I.

Ταχὰ δ' οὐχ ὁμοίως. Brevitas summa, ut recte observavit D. Moldenhawer, in comparatione Animalium cum Plantis ad finem capitis hujusce; de qua consulendus Aristoteles Hist. Anim. v. 3.

"Ωςι ούδιν ἄτοπον. Vide super hac re Lib. de Caus. Plant. ii. 20, 22, 23. v. 2.

Δί Ίσου, sc. διαξήματος. Æquidistans.

CAP. II.

"Εςι δὶ τρῶτα καὶ μέγιςα. Sic Aristoteles Hist. Anim. ὅσα τῶν μέρων, ὅλα ὄντα, ἔτερα μέρη ἔχει ἐν αὐτοῖς ἴδια· οἶον κεφαλὰ κ. τ. λ.

Χρονιώτερα ταις ρίζαις. Quarum radix perennat. Bot.

Tā lo' lo, sc. livas. Trunco simplici instrui. Vid. Plin. Nat. Hist. xiv. 1.30.

'Ομοιομέρης. ἀνομοιομέρης. Consulendus de hac re Aristoteles de Gen. Anim. i. 1. et Lex. Theophr.

Έχ τῶν αὐτῶν ὁτιοῦν μέρος. Partes singulæ ex iisdem vasis, fibris, membranis, &c.

Τὰ μέγιστα μέςη σχεδὸν ταῦτά ἐστιν. Finis cap. ii. apud Bodæum.

"Αλλα δ' έξ ων ταυτα ad δμοιομερή pergit Auctor.

CAP. III.

Miriswe. Rei Herbariæ Auctor, cujus opera haud extant.

'Ανωνύμως, simpliciter τὸ ὑγεόν.

'Υγεότητα καὶ θεεμότητα σύμφυτον. De calido vitæ principio copiosissime tractat Mold. Tent. p. 83. Vocat. Θέεμ. γόνιμον,

de Caus. Plant. i. 4. Confer item Galen. Ab Aristotele vocat. τὸ θέρμον Φυσικόν. ii. 3.

'Aλλά δ' είδη έτερα. Diversa sc. ab ύγρῷ καὶ θέρμφ. Initium cap. iv. Bod.

'Ινὰς—φλεβάς. Mira sagacitas Auctoris in describendis tenuissimis hisce vasculis: quæ tamen nostro seculo ad ἀκμὴν producta sunt. Copiosissime de hac re Mold. Tent. p. 91.

Ξύλον, σάρξ. Vid. Mold. p. 108.

Mήτρα comparatur μυτλῷ ἐν ὀσοῖς. Sed breviter tamen, et anguste, ut solet, μήτραν vegetabilium describit Auctor; perspicue tamen, si vim verborum perpendas. Alibi mentio fit, i. 9. iv. 2. De Caus. Plant. v. 6, 7, 24.

CAP. IV.

'Εφ' ων ἐνδίχεται. In iis quæ divisionem admittunt.

Παρὰ τὴν ἀγωγήν. Ope culturæ, &c. Freq. usus apud Theophrastum.

'Ελαίας κοπάδας. Vox κοπάδες de sylva cædua interpretatur, sed hic forsan de arbore decapitato.

CAP. VI.

Πάντων δὶ ληπτίον ἀεὶ— Obscura lectio, si sana: sensus est, πάντων δὶ ληπτίον ἀεὶ τὰς διαφορὰς τοῖς τόποις respectu climatis, &c.

"Αλλο κατ' ἄλλο γένος τῶν ὑγςῶν, i.e. Plantæ aquaticæ respectu τόσαν inter se discrepant.

'Ελάττω—μείζω. Priores Fuci et Ulvæ, posteriores alibi δενδεύφεα vocati; Gorgoniæ, Corallinæ. Vid. iv. 8.

CAP. VII.

Παχός. Hic crassitiem vel molem trunci indicat. Opponitur τῆ λεπτότητι, gracilitati.

Έξ ων ή σύνθεσες. Respectu partium componentium. Opponitur τοῖς κατὰ τὰ ωάθη καὶ τὰς δυνάμεις.

CAP. VIII.

Mήτεαις. Vid. cap. iii. p. 9. l. 6. N. B. Cap. IX. Bodæi.

"Ενια μὰ ἔχει—καὶ τὰν 'Ακτάν. In junioribus Sambuci ramis non inest medulla.

Μέλαιναι πᾶσαι μήτεαι. Significatio vocis μελὰς Scaligerum latuit. Vid. Bod. p. 24. et Lex. Theophr.

"Ολως ἔνια μὰ ἔχει. De Fungis sermo est: vid. Cat. Syst. quorum nulla affinitas cum plantis aliis. Vid. Bod. p. 27.

Διαφέρεσι καὶ ταῖς ρίζαις. Vid. de hac re Plin. xvi. 31.

Θυσανώδεις. Fimbriati, Plin. sed alius sensus vocis Δύσανοι, vittæ, fibrarum penicilli. Poll. Vid. Lex. Theophr.

CAP. IX.

Tois ὑπὰρ γῆς, sc. μέρεσι. Ἡ μὰν γὰρ ῥίζα, i. e. radix in genere.

CAP. X.

Στέφοντες βωμούς. Forsitan legend. λέγοντες θωμούς, colligentes acervos.

Φίρεσι καρπόν. Adde κάτω: sub terra de tuberibus. Vid. Icon. 'Αραχίδνας, Bod. p. 35.

'O καρπος, sc. tuber e radice.

Πρότερον τῶν ἄνω, SC. μέρων.

Ταῦτα μεγάλα συμβάλλεται. Notandum est vocem φύσις pluraliter sumendam.

Πάντων δ' όμοίως οί χυλοί. Initium cap. Bod.

'Aπὸ γὰς τῶν βλαστῶν. Mira descriptio habitus Ficus Indicæ L. Angl. "The Banyan Tree."

"Ar υλη βαθεία. Sensus est, si materies aliqua interveniat inter semen et terram, διαίρει την ρίζαν προς την γην, flectit radicem versus terram donec attingat.

CAP. XI.

'Eν οῖς ἐςιν ἄμφω, sc. γένη. Etsi distinctio sexualis occurrat in Palma, communiter tamen voces ἄἰρρην, Θῆλυς varietatibus specierum attribuuntur, utpote quæ robustiores et infructiosiores, vel e contra observantur.

'Ιδιώτατοι δὲ οἱ τῆς Μηλέας. Verba hæc parenthesi inclusa ex margine irrepserunt, ut suspicor, et descriptionem habitus Έλάτης interrumpunt. Etsi vix possibile sit conjicere quid sibi vult Auctor respectu θηρίων προσώποις, locum tamen sic interpretatur Plin. Nat. Hist. l. xvi. c. 30. "Malis proprium genus

" ramorum, ferarum enim rostra reddunt, adhærentibus uni maximo minoribus."

"Οζων, οἱ μὰν τυφλοί. Observ. vocem όζος duplici sensu occurrere, ut ramus, et nodus in trunco.

Διὰ τὸ μηδὲν ἀνὰ μέσον προσκεῖσθαι. Quia nulla intervalla sunt. Scal.

Κοιλοτήτας ίδίας. Vid. voc. ἦλος Lex. Theophr. Hypoxyli species, ut suspicor. Vid. iv. 16.

"Εστι μέν σὖν. Capitulum priori addendum utpote continuatio.

Els μῆκος αὐζητικά. De trunco sermo est: qui vel procerus, et non ramosus, vel qui εὐθὺς σχίζεται. Suspicor etiam quæ sequuntur, τὰ δὲ ὁμοίως τούτοις, sic legenda esse; ῥίζα δὲ ὁμοίως τούτοις. Sic Virgilius: " Quantum vertice ad auras æthereas " tantum radice ad Tartara."

Λεπτά γίνεται, SC. άγωγη.

CAP. XII.

"Ετι δὶ τὰ μὶν ἀείφυλλα. Hic initium fit cap. xv. Bodæus.
Τοῦ χειμῶνος μεταλαμδάνειν. Hyemem usque ad mediam durare.

CAP. XIII.

"Ωσπερ ή χείς. Plinius in loco xvi. 24. ait, φλίδας εν τοῖς πρανέσιν, "incisuras subter," id est, lineas cavas, ut in palma manus.

'Οπότερον πρὸς τῷ κλωνὶ, i. e. ex conversione foliorum dubium esse utra pars superior, utra inferior; ἡ γὰρ ὑπτίοτης respectu situs, diversa a folii natura.

Mn ອົມວໂພຣ ຂໍລີລວເຮືອ Dai. Opponitur conversionibus ອີເຂົ ເພັນ φλί-ເພນ ກີ ເນລັ້ນ, i. e. non modo constanti, regulari.

Básos Silov interpretandum de crassitudine folii.

Πριονώδη. Forsan κτενώδη vel κτανεώδη. Vid. Præf. Illustr. Theophr. p. v. Item descr. Έλάτης, l. iii.

Δευος ἐκ τοῦ εκλίχες. Plinius idem observat de foliis Quercus, Nat. Hist. xvi. 24. Bodæus ait se nunquam observasse. Suspicor errorem textus: legend. forsan Κυπείας. Vid. de Συκή Κυπε. iv. c. 2.

"Ολος ὁ καυλὸς ἄφυλλος. Accurate describit scapum Botaniscorum.

Δι αύτοῦ. Ex scipso: de folio sessili. Bot. Μεταξὸ περιμληφότα τ. κ. Fructu in medio folii.

CAP. XIV.

Τοῖς μὰ ἐπετείοις [μέρεσι]. Partes plantæ persistentes, ut truncus, rami, &c. Οὐδὶν γὰρ ἄνευ τούτου [ύγροῦ].

Τῶν ἀνθῶν, τὰ μὶν ἐκ φλοιοῦ. Mirum quid sibi vult Theophr. Flores ex cortice et nervis. Error certe textus, et legendum pro τῶν ἀνθῶν, τῶν ἄλλων (sc. μίσχων). De Floribus vid. c. 21. 22.

CAP. XV.

Eὐθὺς τὸ σπέρμα μετὰ τὸ ωιρίκον. Semen simplici tegmine. In hoc capite sex notantur seminum genera, quorum enumeratio confusa et prælonga. Hæc sunt 1. sem. simplicia cum tegmine; Palmæ. 2. ἐκ ωνρῆνος ἐς σαρκὸς—Drupæ. 3. ἐν λοδῷ—siliquosæ. 4. ἐν ὑμίνι τικὶ, folliculo membranaceo, ut Pyrus, Malus. 5. ἀγγιιοσπέρματα, Pericarpio laxo, rigido; Papaver. 6. γυμνοσπέρματα, sine tegmine; umbelliferæ.

Olov ἡ ἡάξ. Hic loci textus corruptissimus. Distinctio Theophr. granorum plurium κοινῷ τινὶ περιεχομένων, ut ἡάξ vel γίγαρτον in uva: itemque in semine. N. B. Πυρῆνες Mali Granati opponuntur granis singulis Tritici &c. "Ηκιςα δ' ἄν δόξειιν τὰ τῶν Μηλῶν. Minime tamen iis adjungenda τὰ τ. Μ. quæ in parte interiore fructus membranis circumvolvuntur.

'Αλλ' ὁμοίως κὰ τούτων ἵκατον. Vid. errorem librarii in transcribendo supra ἰπεὶ καθέκατόν γε λαμβάνοντι.

CAP. XVI.

'Er rois weel xular. Hist. de Caus. Plant. 1. vi.

Θρίδακίνης. Succus ὑδάρης dicitur minus recte. Fors. error textus, utpote supra pro ὁπώδης de succo Ficus et Papaveris γαλακτώδης ponend.

"Ηπες οἰκεῖα. Sensus est, succum peculiarem cujusvis plantæ ομοιότητα τινὰ ἔχειν, in seipso antequam coctio et maturatio fiat in fructu quæ efficitur ope pericarpii.

Ένίων εὔοσμα. Vid. fusius de odoribus Theophr. de Caus. Plant. l.i. 6. ut et de succis.

CAP. XVII.

"Εξω θαλάττης. Mare rubrum intelligitur.

Διαγεαφην ἔχοντα. Aquilegia vulgaris sub nomine Ἰασιώνης a Botanicis plerisque indicatur; et descriptio, etsi intricata, mire convenit convolutionibus petalorum: etiam οὐ κεχώρις αι ἐν τῷ ἄνθει.

N. B. Quibusdam forte magis arridebit Bodæi conjectura, Convolvulum sepium &c. hic indicari, quo sensu διαγεαφήν μόνον τῶν πλειόνων interpretandum de amplitudine floris.

Διατετρημένα φαίνεται. Mira Auctoris ἀκρίζεια, quando flos foratus, i. e. sine stigmate decidit, fructus incipiens manet; quando συγκαυθή ή βρεχή, vel sole nimio vel pluvia afficiatur συναποδάλλει τὸν καρπόν. Vid. obs. infra, ὅσα τῶν ἄνθων ὥσπερ ἡλακάτην ἔχει, εἶναι γόνιμα.

'Επ' αὐτῶν τῶν στομάτων. De Plantis syngenesiis sermo est; στόμα igitur receptaculum commune in hac classe.

"Ωσπες ήλακάτην. De stigmate floris Citri Aurantii. Εὐθὺς προφαίνειν τὸν καρπὸν, i. e. sine flore vel petalis.

CAP. XVIII.

'O ὅλυνθος. Ficus Carica, &c. a Linnæo inter Triœcias annumeratur. 'O Ἐρινεὸς, ex quo τὰ ἐρινὰ, (quæ forsan οἱ ὅλυνθοι,) arbor Mas; Συκῆ arbor Monœcia.

CAP. XIX.

Al δὶ τοιαῦται. Summarium et recapitulatio libri hujus. Εἴδη πλείω καθ' ἔκαςον γένος. Species plures sub uno genere. Distinctio vere Linnæana!

"Ημεςα καὶ ἄγςια. Hic distinctio sumitur ex sexu: sed quid sibi vult? Plantas sylvestres sexu distingui, cultas vero πλείσσιο ίδίαις; anne indicat varietates fructuum?

ΘΕΟΦΡΑΣΤΟΥ

ΠΕΡΙ ΦΥΤΩΝ ΙΣΤΟΡΙΑΣ

TO B'.

CAP. I.

De Modo Generationis Sationisque in Arboribus.

Αι * γενέσεις τῶν δένδρων, ἢ ὅλως τῶν φυτῶν, ἢ αὐτόματοι ἢ ἀπὸ σπέρματος ἢ ἀπὸ ρίζης ἢ ἀπὸ ωαρασπάδος ἢ ἀπὸ ἀκρέμονος ἢ ἀπὸ κλωνός ἢ ἀπὸ αὐτε τε ξελέχες ἐςίν ἢ ἔτι τε ξύλε κατακοπέντος εἰς μικρά ἢ γὰρ ετως ἀναφύεται τέτων δὲ ἡ μὲν αὐτόματος, πρώτη τίς ἡ δὲ ἀπὸ σπέρματος ἢ ρίζης φυσικώταται δόξαιεν ἀν, ῶσπερ γὰρ αὐτόματοι ἢ αὐταί διὸ καὶ τοῖς ἀγρίοις ὑπάρχεσιν αὶ δὲ ἄλλαι τέχνης, ἢ ἀπὸ ωροαιρέσεως. ἄπαντα δὲ βλας άνει κατά τινα τῶν τρόπων τούτων, τὰ δὲ ωολλὰ κατὰ ωλείους. Ἐλαία μὲν γὰρ ωάντως φύεται, ωλὴν ἀπὸ * κλωνός. ὰ οὐ γὰρ δύναται ὑ κατα-ωηγνυμένης, ῶσπερ ἡ Συκῆ, τῆς κράδης, ἢ ἡ 'Pοιὰ τῆς ράδδε, καίτοι φασί γέ τινες ἤδη ἢ χάρακος επαγείσης συμδιῶσαι ἢ γενέδαι δένδρον, ἀλλὰ σπάνιόν τι τὸ τοι-

a καὶ οὐ Ald. Β καταπηγυμένη, Bod. ς παγείσης, καὶ πρὸς τὸν Κιττὸν συμβιῶσαι Bod.

οῦτον, Βάτερα δὲ, ἢ τὰ ωολλὰ, τῆς φύσεως. Συχῆ δὲ τοὺς μὲν ἄλλες τρόπες φύεται σάντας, ἀπὸ δὲ τῶν * πρέμνων κ των ξύλων οὐ φύεται. Μηλέα δὲ κ "Απιος ἀπὸ τῶν ἀχρεμόνων σπανίως. ἐ μὴν ἀλλὰ τά τε πολλὰ, η τάνθ, ώς εἰπεῖν, *ἐνδέχεθαι δοκεῖ καὶ ἀπὸ τούτων, έαν λείοι κ νέοι και d εὐαυξείς ωσιν· άλλα φυσικώτερα wws έχειναι. τὸ δὲ ἐνδεχόμενον ώς δυνατὸν ληπτέον, όλως γαρ ολίγα τα άπο των άνω μαλλον βλαστάνοντα κὸ γεννώμενα, καθάπερ "Αμπελος ἀπὸ τῶν κλημάτων, αύτη γὰρ οὐδ' ἀπὸ τῆς * ωρώρας, ἀλλ' ἀπὸ τοῦ κλήματος φύεται καὶ εἰ δή τι τοιοῦτον ἔτερον, ἡ δένδρον ἡ φρυγανώδες· ώσπερ δοκεί τό, τε Πήγανον, κ ή e'Ιωνία, καὶ τὸ Σισύμβριον, καὶ ὁ "Ερπυλλος, καὶ τὸ Ελένιον. κοινωτάτη μέν ούν έστὶ ωᾶσιν, ή τε ἀπὸ τῆς ωαρασπάδος, η ἀπὸ σπέρματος ἀπαντα δὲ ὅσα ἔχει σπέρματα κ ἀπὸ σπέρματος γίνεται ἀπὸ δὲ σαρασπάδος η την Δάφνην φασίν, έάν τις τὸ f * ωερίεργον σαρελών φυτεύση. δεί δὲ τὸ ωαρασπώμενον * ὑπόρριζον, ἡ ὑπόπρεμνον είναι. ού μην άλλα κ ἄνευ τούτε θέλει βλασάνειν και 'Ροιά, και Μηλέα ἐαρινή βλασάνει δὲ και ή 'Αμυγδάλη φυτευομένη' κατὰ ωλείστες δὲ τρόπες, ὡς είπειν, ή Έλαία βλαστάνει, ἀπὸ τοῦ ςελέχες, καὶ ἀπὸ τοῦ σρέμνε κατακοπτομένου, κ ἀπὸ τῆς ρίζης, κ ἀπὸ τοῦ ξύλε, καὶ ἀπὸ ῥάδδε, καὶ ἀπὸ χάρακος, ὥσπερ εἴρητας τῶν δ' ἄλλων, ὁ Μύρρινος καὶ γὰρ οὖτος ἀπὸ τῶν ξύλων ἢ τῶν στρέμνων φύεται. δεῖ δὲ ἢ τούτου, ἢ της Έλαίας τὰ ξύλα διαιρείν μη ἐλάτλω σπιθαμιαίον, κ τον φλοιον μή σεριαιρείν. τὰ μεν οὖν δένδρα βλα-

d αὐξῶς Bas. * ἀνία, Bod. f τὸν πιριίχοντα Ald.

στάνει κὰ γίνεται κατὰ τοὺς εἰρημένες τρόπες. αἱ γὰρ *ἐμφυτεῖαι κὰ οἱ *ἐνοφθαλμισμοὶ, καθάπερ μίξεις τινές εἰσιν, ἡ κατ' ἄλλον τρόπον γενέσεις ωερὶ ὧν ὕστερον λεκτέον.

CAP. II.

Quomodo Suffrutices, et Herbæ, itemque Arbores nascantur.

ΤΩΝ δὲ Φρυγανωδῶν καὶ σοωδῶν τὰ μὲν σλεῖστα ἀπὸ σπέρματος ѝ ρίζης τὰ δὲ, ѝ β ἀμφοτέρως ἔνια δὲ καὶ ἀπὸ τῶν βλαστῶν, ὥσπερ εἴρηται. 'Ροδωνιὰ δὲ, καὶ Κρινωνιά, κατακοπέντων τῶν καυλῶν, ὧσπερ καὶ ἡ *Αγρωστις. φύεται δὲ ἡ *Κρινωνιὰ καὶ * 'Ροδωνιὰ, κὶ όλου τοῦ καυλοῦ τεθέντος. ἰδιωτάτη δὲ ἡ ἀπὸ * δακρύων καὶ γὰρ οὕτω δοκεῖ τὸ Κρίνον φύεσθαι, ὅταν ξηρανθή τὸ ἀπορρυὲν [δάκρυ]. Φασὶ δὲ καὶ ωερὶ τοῦ Ίπποσελίνου, καὶ γὰρ τοῦτο ἀφίησι δάκρυον. Φύεται δέ τις και Κάλαμος, ἐάν τις διατέμνη τὰς *ήλακάτας ωλαγίας, ή καὶ κατακρύψη κόπρω καὶ γῆ. ίδίως δὲ ἀπὸ ρίζης h φύεται καὶ τὰ κεφαλόρριζα. τοσαυταχῶς δὲ οὖσης τῆς δυνάμεως, τὰ μὲν ωολλὰ τῶν δένδρων, ώσπες έλέχθη ωρότερον, έν ωλείοσι τρόποις, ώς φασιν, ές ίν ένια δε άπο σπέρματος φύεται μόνον. οἶον Ἐλάτη, Πεύκη, Πίτυς όλως ωᾶν τὸ κωνοφοροῦν ἔτι δὲ Φοῖνιξ, ωλήν εί ἄρα ἐν Βαδυλῶνι καὶ ἀπὸ τῶν ἱ ῥάβδων, ως φασί τινες κ μοσχεύειν. Κυπάριττος δε, σαρά μεν τοῖς ἄλλοις ἀπὸ σπέρματος, ἐν Κρήτη δὲ καὶ ἀπὸ τοῦ στελέχους, οἶον καὶ Ι ἀπὸ τῆς κουρᾶς ἐν Τάρρα. σαρὰ

ε ἀμφοτέρε Bod. ἀμφοτέρας Ald. Bas. η φύισθαι Bod. ὶ φύλλων Const. κ μωλύειν, Ald. Bas. ὶ ἀπὸ τῆς ὸρείκς Ald. Bas.

τούτοις γάρ ἐστιν ἡ κουριζομένη Κυπάριτίος. αὕτη δὲ ἀπὸ τῆς τομῆς βλαστάνει σάντα τρόπον τεμνομένη, καὶ ἐπὶ γῆς, καὶ ἀπὸ τοῦ μέσε, ἢ ἀπὸ τε ἀνωτέρε. βλαστάνει δὲ ἐνιαχοῦ ἀπὸ τῶν ριζῶν, σπανίως δέ. σερὶ δὲ Δρυὸς ἀμφισθητοῦσιν· οἱ μὲν γὰρ, ἀπὸ σπέρματός φασι μόνον· οἱ δὲ καὶ ἀπὸ ρίζης *γλίσχρως· οἱ δὲ, ἢ ἀπὰ αὐτοῦ τοῦ στελέχους κοπέντος. ἀπὸ σαρασπάδος δὲ ἢ ρίζης οὐδὲν το φύεται τῶν μὴ * σαραβλας ανόντων. ἀπάντων δὲ ὅσων σλείες πεἰσὶ γενέσεις, ἡ ἀπὸ σαρασπάδος, καὶ [μάλιστα] ο εὐαυξὴς, ἐὰν ἀπὸ ρίζης ἡ * σαραφυάδος, ταχίστη δὲ, καὶ [μάλιστα] ο εὐαυξὴς, ἐὰν ἀπὸ ρίζης ἡ * σαραφυάς ἢ. ἢ τὰ μὲν οῦτως, ἡ ὅλως τὰ ἀπὸ * φυτευτηρίων σεφυτευμένα, σάντα δοκεῖ τοὺς καρποὺς * ἐξομοιοῦν.

CAP. III.

Quamobrem degenerent aliquando Sata: quæ non degenerant, sed meliora quoque fiunt, etiam in Arboribus.

"ΟΣΑ δὲ ἀπὸ τοῦ καρποῦ, τῶν δυναμένων καὶ οὕτω βλαστάνειν, ἄπανθ', ὡς εἰπεῖν, χείρω, τὰ δὲ ἢ ὅλως κὲξίσταται τοῦ γένες. οἰον "Αμπελος, Μηλέα, Συκῆ, ρ'Ροιὰ, "Απιος. ἔκ τε γὰρ τῆς κεγχραμίδος οὐδὲν γίνεται γένος ὅλως ῆμερον, ἀλλ' ἢ 'Ερινεός, ἢ 'Αγρία Συκῆ, διαφέρεσα ωολλάκις καὶ τῆ χροιᾶ. καὶ γὰρ ἐκ μελαίνης λευκὴ, καὶ ἐκ λευκῆς μέλαινα γίνεται ἔκ τε τῆς 'Αμπέλε τῆς γενναίας, * ἀγεννὴς [φύεται] · καὶ ωολλάκις ἔτερον γένος (ὅτε δὲ ὅλως οὐδὲν ῆμερον, ἀλλὰ ἄγριον ἐνίοτε, καὶ τοσοῦτον ῶςε μὴ ٩*ἐκπέτὶειν τὸν

m φύεσθαι Bod. n αί Ald. Bas. ο εὐαξής, Bas. P 'Poà, Const. 9 ἐκσέσσειν Const. καρπόν, αί δὲ ώστε μηδὲ άδρύνειν, άλλὰ μέχρι τοῦ άνθησαι μόνον άφικνεϊσθαι). Φυτεύονται δε κ έκ των τῆς Ἐλαίας συρήνων Αγριέλαιος, κὰ ἐκ τῶν τῆς 'Ροιᾶς κόκκων τῶν Γγλυκέων ['Ροιά] ἀγεννής. καὶ ἐκ τῶν * ἀπυρήνων, * σκληρὰ, πολλάκις δὲ κὰ ὀξεῖα. τὸν αὐτὸν δὲ τρόπον κὰ ἐκ τῶν ᾿Απίων κὰ ἐκ τῶν Μήλεων ἐκ μὲν τῶν 'Απίων, μοχθηρά ἡ 'Αχράς, s ἐκ δὲ τῶν Μήλεων χείρον τι τῷ γένει καὶ ἐκ γλυκείας ὀξεῖα, καὶ ἐκ Στρεθίε Κυδώνιος. χείρων δὲ ἡ ᾿Αμυγδάλη [ἐκ τοῦ καρύου καὶ τῷ χυλῷ, κὰ τῷ σκληρῷ ἐκ μαλακῆς, διὸ κὸ αύξηθείσαν * ἐγκεντρίζειν κελεύεσιν, εἰ δὲ μὴ, τὸ μόσχευμα ματαφυτεύειν σολλάκις. χείρων δε κ ή Δρῦς. ἀπὸ γοῦν τῶν ἐν t'Ηπείρω σολλοὶ φυτεύσαντες, οὐκ ἐδύνανθ' όμοίαν ωσιείν. Δάφνην δὲ καὶ Μυβρίνην διαφέρειν στέ φασιν [ἐκ τῶν κόκκων]. ὡς ἐπιτοπολὸ δὲ έξίστασθα, καὶ οὐδὲ τὸ χρῶμα διασώζειν, ἀλλ' ἐξ έρυθροῦ καρποῦ γίνεσθαμ "μέλανα, ώσπερ καὶ * τὴν ἐν 'Αντάνδρω. σολλάκις δὲ κὶ τὴν Κυπάριτλον ἐκ θηλείας άρρενα. μάλιστα δὲ τούτων ὁ Φοῖνιξ δοχεῖ διαμένειν, ώσπες εἰπεῖν, τελείως κὰ ἐκ τῶν ἀπὸ σπέρματος, ἡ Πεύκη, ή Κωνοφόρος, κ ή Πίτυς ή Υ * Φθειρόφορος ταῦτα μεν οδν έν τοῖς ἡμερουμένοις, ἐν δὲ τοῖς ἀγρίοις δῆλον ὅτι ωλείω κατά λόγον, ώς ἰσχυροτέροις, ἐπεὶ θάτερόν ἐστιν άτοπον Ζείδ' ἐστὶν ἡ [φύσις] χείρων καὶ ἐν ἐκείνοις, καὶ όλως ἐν τοῖς ἀπὸ σπέρματος μόνον εἰ μή τινα τῆ θεgαπεία δύνανται μεταθάλλειν. διαφέρεσι δὲ κỳ τόποι τό-

τ γλαυπείων Ald. Bas. 5 ἐκ δὰ τῶν μήλων, χείςων τε Bod.
τ Πύρρα Ald. Bas. υ μέλανον, Bod. κ τὸν Bod.
γ φθοροποιός Ald. φθειςοποιός Const. ε είδ deest Bod.

πων, η άης άξρος: ἐνιαχοῦ γὰρ ἐκφέρειν ἡ χώρα δοκεῖ τὰ δμοια· καθάπερ η ἐν Φιλίπποις· ἀνάπαλιν δὲ ὀλίγα καὶ ὀλιγαχοῦ λαμβάνειν μεταβολήν, ώς ε ἐκ σπέρματος άγρίε σοιείν ημερον [χαρπὸν], η έκ χείρονος άπλώς ωοιεῖν a βελτίονα, τοῦτο γὰρ ἐπὶ τῆς 'Pοιᾶς μόνον ἀκηκόαμεν εν Αιγύπλω και εν Κιλικία συμβαίνειν. εν Αίγύπλω μεν γάρ τὴν ὀξεῖαν, καὶ σπαρεῖσαν καὶ φυτευθείσαν, γλυκείαν [φασί] γίνεθαί σως ή οἰνώδη, σερί δε Σόλες της Κιλικίας b σαρά σοταμον Πίνναρον, coð ή μάχη ωρός Δαρείον έγένετο, αί 'Ροιαί ωᾶσαι γίνονται ἀπύρηνοι εύλογον δὲ καὶ εἴ τις τὸν ωαρ' ἡμῖν Φοίνικα φυτεύει έν Βαδυλώνι, κάρπιμόν τε γίνεθαι και έξομοιοῦθαι τοῖς ἐκεῖ· τὸν αὐτὸν δὲ τρόπον καὶ εἴ τις ἑτέρα ωροσάλληλον έχει καρπόν. Ετω κρείτλων γάρ do τόπος τῆς ἐργασίας καὶ τῆς Θεραπείας. σημεῖον δὲ, ὅτι μετα-Φερόμενα τάκειθεν ἄκαρπα, τὰ δὲ καὶ ὅλως ἀδλαςῆ γίνεται. μεταβάλλει δὲ [τὰ φυτὰ] καὶ διὰ τὴν τροφὴν καὶ διά την άλλην ἐπιμέλειαν, οίον κὰ τὸ ἄγριον ἐξημερεται, καὶ αὐτῶν δὲ τῶν ἡμέρων ἔνια κὰ ἀποβρεῖ · ο οἶον τὰ ροὰ καὶ τὰ ἀμυγδάλα. Φλὴν ἐκεῖνο δέ τίνες κὰ ἐκ κριδῶν άναφηναί φασι συρούς, κὰ ἐκ συρῶν κριθάς καί σως τοῦ αὐτοῦ συθμένος ἄμφω ταῦτα μὲν οὖν ώς μυθωδέστερα δεί δέχεθαι. μεταβάλλει δε ούν τὰ μεταβάλλοντα τὸν τρόπον τοῦτον, ἢ αὐτομάτως ἐξαλλαγῆ τῆς f χώρας, ώσπερ ἐν Αἰγύπτω καὶ Κιλικία, ωερὶ τῶν

^{*} βέλτιον, Ald. Bas. ^b σαρὰ τὸν ποταμὸν τὸν λεγόμενον Πίνναρον, Const. ^c οὖ ἡ μάχη 'Αλεξάνδρε πρὸς Δαρεῖον ἐγένετο, αἰ 'Ροαὶ γίνονται ἀπύρηνοι, Const. ^d αὐτὸς τῆς ἐργάσιας Bod. ^e οῖον τὰ 'Ροὰ, Const. ^t ὥρας, Ald. Bas.

'Ροιῶν εἴπομεν, δι' οὐδεμίαν Βεραπείαν. ώσαύτως δὲ καὶ όπου τὰ κάρπιμα ἄκαρπα γίνεται, καθάπερ ѝ εἡ Πέρσεα έν Αἰγύπτω, κ ὁ Φοίνιξ έν τῆ Ἑλλάδι, κ εἰ δή τις κομίσειε την έν Κρήτη λεγομένην Αίγειρον. ένιοι δέ φασι κι την h Ούην, έαν είς i * άλεεινον έλθη σφόδρα τόπον, ἄκαρπον γίνεδαι, φύσει γάρ Κψυχρά. εύλογον δὲ ἀμφοτέρως συμβαίνειν κατὰ τὰς ἐναντιώσεις, εἴπερ μηδε όλως ένια φύεδα θέλει μεταβάλλοντα τοὺς τόπες. καὶ κατά μὲν τὰς χώρας αἱ τοιαύται μεταδολαὶ, κατὰ δὲ τὴν * φυτείαν, τὰ ἀπὸ τῶν σπερμάτων φυτευόμενα, καθάπερ ἐλέχθη· ωαντοΐου γάρ αἱ ἐξαλλαγαί· καὶ Ιταῦτα τῆ θεραπεία μεταβάλλει ἡ 'Ροιὰ κ' Αμυγδαλῆ. 'Ροιὰ μὲν κόπρον ὕειαν λαβοῦσα, καὶ ὕδατος ωλήθος * ρυτοῦ· 'Αμυγδαλη δὲ, ὅταν * σάτλαλόν τις ἐνθη, κὶ τὸ *δάκρυον ἀφαιρῆ τὸ ἐπιρρέον ωλείω χρόνον, κὰ τὴν άλλην ἀποδιδῶ Βεραπείαν. ώταύτως δὲ δηλονότι, κὰ ὅσα ἐξημεροῦται τῶν ἀγρίων, ἢ ἐπαγριοῦται τῶν ἡμέρων. τὰ μὲν γὰρ θεραπεία, τὰ δὲ ἀθεραπευσία μεταβάλλει. σλην εί τις λέγει μηδε μεταβολην, άλλ' επίδοσιν είς τὸ βέλτιον είναι καὶ χεῖρον οὐ γὰρ οἶον τε τὸν Κότινον wοιείν 'Ελαίαν, οὐδὲ τὴν 'Αχράδα ωοιείν 'Απιον, μηδὲ Έρινεὸν Συχην. ὁ γὰρ ἐπὶ τε Κοτίνε φασὶ συμβαίνειν, ώς ἐὰν ἀποκόπης τὴν * θαλίαν, ἡ ὅλως m μεταφυτευθῆς, Φέρειν * Φαυλίας, μεταχίνησίς τις γίνεται ού μεγάλη. ταῦτα μὲν οὖν ὁποτέρως δεῖ λαβεῖν, οὐδὲν ἂν διαφέροι.

Β τὸ Πέρσιον Bod. h "Onv, Bod. i ἐλεεινὸν Ald. Bas. ἡλεεινὸν Const. k ψυχρὰ φιλεῖ vel ζητεῖ. Const. l τούτων τῆ θεραπεία μεταβάλλει ἡ 'Ροὰ ὰ τῆ 'Αμυγδαλῆ' Const. τοῦτο τῆ θεραπεία. Bod. m μεταφυτευθῆ, φέρειν θάλος, Bod.

CAP. IV.

Ostenta in Arboribus.

ΦΑΣΙ δὲ κὰ αὐτομάτην τινὰ γίνεδαι τῶν τοιούτων μεταδολήν ότε μεν των καρπών, ότε δε κ δλως αὐτών τῶν δένδρων, ὰ καὶ σημεῖα νομίζεσιν οἱ μάντεις. οΤον 'Ροιάν η όξειαν γλύκεα [ροά] έξενεγκείν. και σάλιν άπλῶς αὐτὰ τὰ δένδρα, ὥςε ἐξ ὀξείας γλυκεῖαν γίνεδα, καὶ ἐκ γλυκείας ὀξεῖαν, χεῖρον δι' τοῦτο, ο εἰς γλυκεῖαν μεταβάλλειν κ έξ Έρινεοῦ είς Συκην, κ έκ Συκης είς Έρινεόν χείρον δὲ τὸ ἐκ Συκῆς. κὰ Ρέξ Ἐλαίας εἰς Κότινον, καὶ ἐκ Κοτίνε εἰς Ἐλαίαν ἤκιςα δὲ τοῦτο. πάλιν δε Συκην έκ λευκης είς μέλαιναν, η έκ μελαίνης είς λευχήν όμοιως δὲ τοῦτο κὰ ٩ ἐν ᾿Αμπέλω. κὰ ταῦτα μεν ώς τέρατα, κ σαρά φύσιν λαμβάνεσιν όσα δε κ * συνήθη τῶν τοιούτων, οὐδὲ τ θαυμάζεσιν ὅλως, οἶον τὸ της 5 Καπνίου 'Αμπέλου καλεμένης' ἐκ μέλανος γὰρ βότουος λευκὸν, κὶ ἐκ λευκοῦ μέλαν Φέρει οὐδὲ γὰρ οί μάντεις τὰ τοιαῦτα * κρίνεσιν, ἐπεὶ τ ἐδ' ἐκεῖνα, α, ωαρ' οίς σέφυχεν, ή χώρα μεταβάλλει, ώσπες έλέχθη σερί τῆς 'Ροιᾶς ἐν Αἰγύπὶω. ἀλλὰ τοῦτο ἐνθαῦτα θαυμαςὸν, διά τὸ μίαν μόνον ἢ δύο, καὶ ταύτας ἐν τῷ παντὶ χρόνω σπανίας, (άλλ' εἴπερ ἐν τῷ ωαντί;) μᾶλλον δὲ ἐν τοῖς καρποίς γίνεδα την σαραλλαγήν, ή έν όλοις τοίς δένδροις, ἐπεὶ ѝς τοιαύτη τὸς ἀταξία γίνεται ωερὶ τοὺς

η όξεῖαν, γλυκεῖαν Bod. * τὸ εἰς γλυκεῖαν Bod. Ρ ἰξ 'Ελαίας Κότινον, κὰ ἰκ Κοτίνου Ἑλαίαν Bod. 9 ἰζ 'Αμπίλου. Bod. Γ Θαυμάζειν Ald. Bas. ε κάπνεων Ald. τ εἰδ' ἐκεῖνα παρ' οῖς Bod.

καρπούς, α οίον ήδη σοτε Συκή τα σύκα έφυσεν έκ τοῦ όπιθεν τῶν ἐρινῶν καὶ 'Ροιὰ δὲ καὶ "Αμπελος ἐκ τῶν στελεχών και "Αμπελος, ἄνευ φύλλων ών, καρπόν ήνεγκεν 'Ελαία δὲ τὰ μὲν φύλλα ἀπέβαλε, τὸν δὲ καρπὸν ἐξήνεγκεν ὁ κὰ Θετλαλώ, τῷ Πεισιςράτε, γενέδια λέγεται συμβαίνει δε και διά χειμώνας τοῦτο. καὶ δι' ἄλλας αἰτίας ἔνια τῶν δοκούντων εἶναι ωαρά λόγον, οὐκ ὄντων δὲ, οἶον Ἐλαία ωστὲ x ωερικαυθεῖσα τελείως. Υ ἀνεβλάστησεν όλη, κ αὐτή, καὶ ή * θάλεια. έν δὲ τῆ Βοιωτία ² Συκῆ, καταβρωθέντων τῶν * ἔργων ύπ' άτθελάβων, σάλιν άνεβλάς ησε ήχιστα δὲ ἴσως τὰ τοιαύτα ἄτοπα, διὰ τὸ φανεράς ἔχειν τὰς αἰτίας, ἀλλά μάλλον ατό μή έκ τῶν οἰκείων τόπων Φέρειν τοὺς καρπούς, [μᾶλλον] ή μή ο οίχείους. μάλιστα δὲ τῆς όλης φύσεως γίνεται μεταβολή, καθάπερ έλέχθη. ωερί μεν οὖν τὰ δένδρα τοιαῦταί τινές εἰσι μεταβολού.

CAP. V.

Quæ Herbæ degenerent, meliorescantve. Sisymbrium in Mentham; Triticum in Lolium. Legumina coctibilia et incoctibilia: et quo pacto crassescant.

ΤΩΝ δὲ ἄλλων, τό, τε Σισύμβριον εἰς ε Μίνθην δοχεῖ μεταβάλλειν, ἐὰν μὴ κατέχηται τῆ θεραπεία. διὸ καὶ μεταφυτεύεσι ωολλάκις, κὰ ὁ Πυρὸς εἰς Αἴραν ταῦτα

" ή Συχη ἐν τη Ἑλλάδι, ὰ περὶ Κιλικίαν, ὰ Κύπρον ὁλυνθοφόρον.
αὶ μὲν τὰ μὲν σῦχα ἔφυσεν ἔμπροσθεν τῶν * θρίων, τὰς δ' ἐρινέκς ἐξόπισθεν. αὶ δ' ὅλως ἐκ τοῦ ἔνου βλαστοῦ καὶ οὐκ ἐκ τοῦ νέου. Const.

* ἀποκαυθεῖσα Ald. ἐνεβλάς ησεν Bas. ² Συχη deest
Ald. " τῷ μὴ Bod. ὑ εἰκείως. Bod. ς Καλαμίνθην
ex Plin. Const.

μεν ούν έν τοῖς δένδροις αὐτομάτως, (εἴπερ γίνεται) τὰ δ' ἐν τοῖς ἐπετείοις διὰ σαρασκευῆς, οἶον ἡ Τίφη κὰ ἡ Ζειά μεταβάλλεσιν είς Πυρον, ἐὰν * στισθεῖσαι σπάρωνται καὶ τοῦτο οὐκ εὐθὺς, ἀλλὰ τῷ τρίτῳ ἔτει. σχεδὸν δὲ σαραπλήσιον τοῦτό γε τῷ τὰ σπέρματα κατά τὰς χώρας μεταβάλλειν, μεταβάλλει γὰς καὶ ταῦτα καθ' ἐκάςην d χώραν, κ χεδὸν ἐν τῷ ἴσῳ χρόνῳ, ώς κὰ ή Τίφη· μεταβάλλουσι δὲ κὰ οἱ ἄγριοι Πυροὶ, καὶ αί Κριθαί θεραπευόμεναι και έξημερούμεναι κατά τὸν ίσον χρόνον. καὶ ταῦτα μὲν ἔοικε χώρας τε μεταβολῆ, ή και θεραπεία γίνεθαι, και ένια ε άμφοτέρως τα δε τη θεραπεία μόνον, οίον, ωρὸς τὸ τὰ "Οσπρια μη γίνεδαμ * ἀτέραμνα, βρέξαντα κελεύεσιν ἐν νίτρω νυκτί, τη ύσεραία σπείρειν ἐν ξηρά. Φακές τε ώσε άδροὺς γίνεωσι, φυτεύεσιν f * έμβολήτες· τες Έρεβίνθες δε, ώς ε μεγάλες [γίνεθα], αὐτοῖς * κελύφεσι βρέξαντα σπείρειν. μεταβάλλεσι δὲ κὰ κατὰ τὰς ώρας τοὺς Εσπόρες πρὸς κεφότητα, κ h δ' *άλυπίαν ο οίον, ἐάν τις τες 'Ορόβους ἐαρινθς σπείρη τρὶς, ἀλύποι γίνονται, κὶ θχ ώς οί μετοπωρινοί, * βαρείς. γίνεται δε κ έν τοίς λαχάνοις μεταβολή διά την θεραπείαν, οίον, Σέλινον, έαν σπαρέν καταπατηθή καὶ κυλινδεωθή, ἀναφύεθαί φασιν * έλον· μεταβάλλει δὲ, καὶ τὴν χώραν ἐξαλάττον, καθάπερ καὶ τ' ἄλλα καὶ τὰ μὲν τοιαῦτα κοινὰ σάντων ἐστίν. εί δὲ κατά τινα σήρωσιν ἡ ἀφαίρεσιν μέρες, δένδρον άγονον γίνεται, καθάπες τὰ ζῶα, τοῦτο ἐπισκεπτέον. ούδεν γοῦν φανερὸν κατά τε τὴν διαίρεσιν εἰς τὸ ωλείω

η ἐλάττω φέρειν, ώσπες κακούμενον, ἀλλ' ἡ ἀπόλλυται τὸ ὅλον, ἢ διαμένοντα καρποφορεῖο τὸ δὲ γῆρας, κοινή τις φθορά σᾶσιν. ἄτοπον δ' ι ούκ αν δόξειεν. μαλλον δ' ἐν τοῖς ζώοις αἱ τοιαῦται μεταδολοὰ φυσικοὰ, κοὰ πλείους η γάρ κατά τὰς ώρας ἔνια δοκεῖ μεταβάλλειν, ώσπερ κι ό "Ιεραξ, κι "Εποψ, κι άλλα των όμοίων όρνέων" καὶ κατὰ τῶν τόπων ἀλλοιώσεις, ώσπερ ὁ "Υδρος k ès *Εχιν, ξηραινομένων τῶν * λιβάδων φανερώτατα δὲ καὶ κατά τὰς γενέσεις ἔνια τῶν ζώων, καὶ μεταβάλλει διὰ πλειόνων. οίον, έκ * Κάμπης γίνεται 1 * Χρυσαλίς είτ' έχ ταύτης * Ψύχη· κὰ ἐπ' ἄλλων δέ ἐςι τέτο ωλειόνων. ούδεν δ' ίσως ἄτοπον, ούδε δμοιον τὸ ζητούμενον. άλλ' έκεῖνο συμβαίνει σερί τὰ δένδρα καὶ ὅλως σᾶσαν τὴν ύλην, ώσπερ έλέχθη καὶ ωρότερον, ώστε αὐτομάτως μεταβλαστάνειν, μεταβολής τινός γενομένης έκ τῶν οδρανίων τοιαύτης.

CAP. VI.

Propagationes Arborum ex Semine, Stolonibus, Surculis; item per Insitionem.

ΤΑ μεν οὖν ωερὶ τὰς γενέσεις καὶ μεταδολὰς ἐκ τούτων, θεωρητέον. ἐπεὶ καὶ αὶ ἐργασίαι καὶ αὶ θεραπεῖαι μεγάλα συμδάλλονται, καὶ ἔτι ωρότερον αὶ φυτεῖαι, καὶ ωσοιοῦσι μεγάλας διαφορὰς, λεκτέον κὶ ωερὶ τούτων κὶ ωρῶτον ωερὶ τῶν φυτειῶν. αὶ μὲν οὖν ὧραι ωρότερον εἴρηνται, καθὶ ᾶς δὴ τά τε φυτὰ λαμδάνειν κελεύεσιν, ὡς μάλιςα, κὶ ἐξ ὁμοίας γῆς ™ εἰ δὲ μὴ, μὴ

i οὐα deest Ald. Bas. κ ἐπέχει, Ald. Bas. ἐπέχει Const. Scal. κουσαλλίς. Const. π εἰς ἢν μέλλει φυτεύειν, ἢ χείρονος. Ald. Bas. Bod.

χείρονος. τοὺς δὲ * γυροὺς ωροσορύττειν ώς ωλείστου χρόνε, καὶ βαθυτέρες, εἰ μὴ τοῖς ἐπιπολαιοβρίζοτέροις. λέγουσι δέ τινες, ώς οὐδεμία ρίζα κατωτέρω διϊκνεῖται τριῶν ἡμιποδίων, διὸ καὶ ἐπιτιμῶσι τοῖς ἐν μείζονι βάθει φυτεύεσιν οὐκ ἐοίκασι δὲ ὀρθῶς λέγειν ἐπὶ σολλῶν. άλλ' ἐὰν μὲν * χώματος ἐπιλάβηται βαθέως, κὶ χώρας τοιαύτης, ή κ τόπε, σολλώ μακρότερον ώθει το τῆ φύσει βαθύβριζον. Πεύκην δέ τις μεταφυτεύων μεμοχλευμένην, ἔφη μείζω τὴν ρίζαν ἔχειν ἡ ὀκτάπηχυν, καίπερ ούχ όλης έξαιρεθείσης, άλλ' ἀποβραγείσης. τὰ δὲ *φυτευτήρια, ἐὰν μὲν ἐνδέχεται, *ὑπόρριζα· εἰ δὲ μή, δεῖ μᾶλλον η ωρὸς τὰ κάτω, ἡ ωρὸς ἄνω λαμβάνειν, ωλην 'Αμπέλε. καὶ τὰ μὲν ἔχοντα ρίζας, ὀρθά έμβάλλειν, τὰ δὲ μὴ ἔχοντα *ὑποβάλλειν τε φυτευτηρίε, ο ο σπιθαμήν ή μικρώ σλείον. Ενιοι δε κελεύουσι κ τῶν ὑποδρίζων ὑποβάλλειν τιθένου δε κου τὴν θέσιν όμοίως, ήνπερ είχεν ο ἐπὶ τῶν δένδρων τὰ ωρὸς βορράν, και τὰ πρὸς ἔω, και τὰ πρὸς μεσημβρίαν. ὅσα δὲ ἐνδέχεται τῶν φυτῶν, δεῖ * ωρομοχεύειν τὰ μὲν, ἐπ' αὐτῶν τῶν δένδρων οἶον Ἐλαία, Μηλέα, ᾿Απίος, Συκῆ٠ τὰ δὲ ἀφαιροῦντας, οἶον, 'Αμπέλε' ταύτην γὰρ έχ οἶόν τε ἐπ' αὐτῆς μοχεύειν. ἐὰν δὲ * ὑπόρριζα τὰ φυτά. μηδε Ράπόπρεμνα λαμβάνειν ενδέχεται, (καθάπερ έκ τῆς Ἐλαίας, καὶ Συκῆς, καὶ τῶν ἄλλων.) ٩ξύλον τμητέον, η μεταβληθέντος λίθου, φυτευτέον. φυτεύεται καὶ ἡ Συκῆ, ἐάν τις κράδην σαχεῖαν ἀποξύνας σφυρᾶ σαίση, ἄχρι οδ ἀν ἀπολίπη μικρὸν ὑπὲρ τῆς γῆς, εἶτ'

η τως των κάτω ή των άνω Bod. Ο ἔνια των δένδοων Bod. Ρ ὑπόποιμνα Const. Ο ξύλον τμητίον, ἐ μιταθληθίντος λίθυ φυτιυτίον omittunt Ald. Bas.

έπ' αὐτῆς τάμμον, βαλών ἄνωθεν, ἐπιχώση κὶ γίνεθαι δέ φασι καλλίω ταῦτα τὰ φυτὰ, μέχρι οὖ ᾶν ἢ νέα. wαραπλήσια η τῶν 'Αμπέλων, ὅταν ἀπὸ τοῦ wαττάλε· (ωροοδοποιεί γάρ ούτω) φυτεύεσι δ' ούτως κ 'Ροιάν, καὶ άλλα τῶν δένδρων. ἡ Συκῆ δὲ, ἐὰν ἐν *σκίλλη φυτευθή, θάττον σαραγίνεται, καὶ ήττον ύπὸ σκωλήκων κατεθίεται. όλως δε σάν εν σκίλλη φυτευόμενον εύβλαστες, κ βάττον αὐξάνεται. όσα δὲ ἐχ τοῦ στελέχες, κ διακοπτόμενα φυτεύεται, κάτω τρέποντα την τομήν δεῖ φυτεύουν, διακόπτειν δὲ μὴ ἐλάττω σπιθαμιαῖον, ώσπες έλέχθη, καὶ τὸν φλοιὸν δεῖ σεροσεῖναι. φύεται δὲ ἐκ τῶν. τοιούτων τὰ * ἔρνη, βλας ανόντων δὲ δεῖ ωροσχωννύειν, άχρις οδ αν γένηται άρτια. αύτη μεν οδν της Έλαίας ίδία, [φυτεία] κὶ τοῦ Μυρρίνου. αἱ δὲ άλλαι κοινότεραι waσιν· (άριςον δὲ κὰ ριζώσαδαμ·) καὶ φυτείας μάλιςα της τυχούσης [δείται] ή Συκή. Φυτεύειν δε και 'Ροιάς, κ Μυρρίνους, κ Δάφνας συκνάς κελεύουσι, μή σιλέον διεςώσας η ἐννέα σόδας, Μηλέας δὲ μικοῦ μακρότερον, 'Απίους δὲ καὶ "Οχνας ἔτι μᾶλλον, 'Αμυγδαλᾶς δὲ καὶ Συκᾶς πολλῶ πλέον ωσαύτως δὲ κὰ τὴν Ἐλαίαν. ποιείδα δε η πρός * τόπον τὰς s ὑποστάσεις εν γὰρ τοῖς όρεινοῖς ἔλαττον ἢ ἐν τοῖς ᢍεδινοῖς μέγιστον δὲ, ὡς εἰπείν, τὸ τὴν * πρόσφορον ἐκάστω χώραν ἀποδιδόναςτότε γάρ εὐδενεῖ μάλιςα. ὡς δὲ ἀπλῶς εἰπεῖν, Ἐλαία μεν κ Συκή κ 'Αμπέλω την ωεδινήν φάσιν οἰκειστάτην είναι τοις δε * άκροδρύοις τὰς τύπωρείας. χρη δε καὶ ἐν αὐτοῖς τοῖς ὁμογένεσι μὴ ἀγνοεῖν τὰς οἰκείας [χώρας].

τ άμμου, Ald. Bas. s ἀποστάσεις· οιίας. Bod. ὀπώρας. Const.

ἐν ωλείστη δὲ, ὡς εἰπεῖν, διαφορᾳ τὰ τῶν ᾿Αμπέλων ἐστὶν, ὅσα γάς ἐς ιν εἴδη [χώρας], τοσαῦτά τινές φασι κὰ ᾿Αμπέλων εἶναι. ὑ φυτευόμενα μὲν οὖν κατὰ φύσιν ἀγαθὰ [δεῖ] γίνεθαι ωαρὰ φύσιν δὲ ἄκαρπα ταῦτα μὲν οὖν ὥσπερ κοινὰ ωάντων.

CAP. VII.

Phanix, Dactylifera, &c. et alia Species Pulmarum.

ΤΩΝ δὲ Φοινίκων ἴδιος ἡ φυτεία σαρά τὰ ἄλλα κὸ ή μετά ταῦτα Βεραπεία. Φυτεύουσι γάρ σλείους είς ταύτὸ τιθέντες δύο ἄνω, καὶ δύο κάτω *ἐπιδοῦντες* ωρανεῖς δὲ ωάντας. τὴν γὰρ ἔκφυσιν ἔτ' ἐκ τῶν ὑπίων καὶ Χχυρτῶν σοιεῖται, καθάπερ τινές φασιν, άλλ' έχ Υ τῶν ἄρχων, διὸ καὶ ἐν τῆ ἐπιζεύξει τῶν ἐπιτιθεμένων οὐ δεῖ ωερικαλύπτειν τὰς ἀρχὰς, ὅθεν καὶ αἱ ἐκφύσεις. Φανερού δέ είσι τοῖς ἐμπείροις. διὰ τοῦτο δὲ είς τὸ αὐτὸ σλείους τιθέασιν, ότι ἀπὸ τοῦ ἐνὸς ἀσθενής ή φυτεία. τούτων δὲ αί τε ρίζαι ωρὸς ἀλλήλας συμπλέχονται, καὶ εύθύς αί σρώται βλαστήσεις, ώστε εν γίνεδαι το στέλεχος. ή μεν ούν ἀπό τῶν καρπῶν Φυτεία, τοιαύτη τίς. ή δὲ ἀπ' αὐτοῦ τοῦ στελέχες, [γίνεται] ὅταν ἀφέλωσι τὸ ἄνω, ἐν ῷπερ ὁ ἐγκέφαλος. ἀφαιροῦσι δὲ ὅσον δίπηχυ καὶ γίσαντες τοῦτο κάτω τιθέασι Z εἰς τὸ ὑγρόν· φιλεί δὲ χώραν ἀμμώδη ακὶ άλμώδη. διὸ κὸ, ὅπου μή τοιαύτη τυγχάνει, ωεριπάτθεσιν άλας οἱ γεωργοί. τέτο δὲ δεῖ ποιείν μὴ περὶ τὰς αὐτὰς ῥίζας, ἀλλ' ἄποθεν ἀποσήσαντα b σεριπάτθειν όσον *ήμίεκτον. ότι δὲ τοιαύτην

Ψ φυτευόμενω Bod. × κόλων Ald. κοίλων Gaz. Υ τῶν ἔνω, Bod. ² εἰς deest Bod. ² καὶ ἀλμώδη deest Bod.
 Ε΄ περιπλάτζειν Ald. Bas.

ζητει χώραν, κάκεινο σοιούνται σημείον σανταχού γάρ, όπε σλήθος Φοινίκων, άμμώδεις αι χώραι . και γάς ἐν d Βαθυλώνι φησίν, ὅπου οἱ Φοίνικες ωεφύκασι, καὶ ἐν Λιθύη δὲ, καὶ ἐν Αἰγύπτω καὶ Φοινίκη, καὶ τῆς Συρίας δὲ τῆς κοίλης, ἢν ε'Ιουδαΐοι ωλεΐστοι τυγχάνουσιν έχοντες, έν τρισί μόνοις τόποις άμμωδεσιν f είναι τούς δυναμένους θησαυρίζεθται, τούς δε έν τοις άλλοις ού διαμένειν, άλλα σήπεθαι χλωρούς δε ήδεις είναι καί * ἀναλίσκειν οὕτως. φιλεῖ δὲ καὶ ὑδρείαν σφόδρα τοῦτο τὸ δένδρον - σερί δὲ κόπρου διαμφισθητοῦσιν, οἱ μὲν γὰρ ού φασι χαίρειν, άλλ' ἐναντιώτατον είναι οἱ δὲ, κεχρηθοι, και ἐπίδοσιν σολλήν σοιείν. δεί δὲ ύδρεύειν εὖ μάλα μετὰ τῆς κόπρου, καθάπερ οἱ ἐν Ῥόδω. τοῦτο μεν ούν ἐπισκεπτέον, ἴσως γὰρ οἱ μεν οὕτως, οἱ δὲ ἐκείνως θεραπεύουσι. καὶ μετά τοῦ ὕδατος ώφέλιμον ἡ κόπρος, άνευ δὲ τούτου, βλαβερά. ὅταν δὲ κἐνιαύσιος γένηται, μεταφυτεύεσι, και των άλων συμπαραλαμβάνουσι καὶ σάλιν όταν διέτη, χαίρεσι γὰρ σφόδρα τῆ μεταφυτεία. μεταφυτεύουσι δὲ, οἱ μὲν ἄλλοι τοῦ ήρος, οί δὲ ἐν Βαδυλώνι ωερὶ τὸ *ἄστρον καὶ ὅλως οἵγε ωολλοί Ετότε φυτεύουσιν, ώστε καὶ ωαραγινομένου καὶ αύξανομένε Βάτλον. νέε μεν όντος ούχ άπτονται, ωλήν * ἀναδοῦσι τὴν * κόμην, ὅπως h ὀρθοφυῆται, καὶ ῥάδδοι μή άπαρτώνται, μετά δε ταῦτα ωεριτέμνουσιν, ὁπόταν άδρος ήδη γένηται, και σάχος έχη άπολείπεσι δε όσον σπιθαμήν τῶν ράβδων. Φέρει δὲ, ἔως μὲν ἄν ἡ νέος, ἀπύρηνον τὸν καρπὸν, μετά δὲ τοῦτο συρηνώδη. ἄλλοι

c Adde καὶ ἀλμώδεις. Const. d Βαθυλῶν Bod. e Ἰνδοί Const. f ἀμμώδεσιν καὶ ἀλμώδεσιν είναι Const. g τότε deest Ald. h ἐρθοφυῆ Ald. Bas.

δέ τινες λέγουσιν, ώς οίγε κατά Συρίαν [Φοίνικες] ούδεμίαν σροσάγουσιν έργασίαν, άλλ' ί ή διακαθαίρουσι καὶ ἐπιδρέχουσιν. ἐπιζητεῖ δὲ μᾶλλον τὸ *ναματιαῖον ύδωρ, ή το έκ τοῦ Διός. είναι δὲ σολύ τοιοῦτον ἐν τῷ Αὐλῶνι, ἐν ῷ καὶ τὰ φοινικόφυτα τυγχάνει. τὸν Αὐλώνα, δὲ τοῦτον λέγειν τοὺς Σύρους, ὅτι διὰ τῆς 'Αραβίας μέχρι της έρυθρας θαλάσσης [διατείνει], κ σολλούς φάσκειν έληλυθένας τούτου δὲ ἐν τῷ κοιλοτάτῳ **σεφυχέναι τοὺς Φοίνιχας.** ταῦτα μὲν οὖν τάχ' ἀμφοτέρως ἂν εἴη· κατὰ γὰρ τὰς χώρας, ὧσπερ καὶ κατ΄ αὐτὰ τὰ δένδρα διαφέρειν η τὰς ἐργασίας, οὐκ ἄτοπον. γένη δὲ τῶν Φοινίκων ἐςὶ ωλείω. ωςῶτον μὲν ѝ ῶσπερ έν μεγίστη διαφορά, τὸ μὲν κάρπιμον, τὸ δὲ ἄκαρπον, ἐξ ῶν οἱ ϖερὶ Βαδυλῶνα τάς τε κλίνας, καὶ τὰ ἄλλα σχεύη σοιούνται έπειτα των καρπίμων, οί μεν άρρενες, αί δὲ θήλειαι. διαφέρεσι δὲ άλλήλων, καθὸ ὁ μὲν ἄρρην άνθος σρώτον φέρει ἐπὶ τῆς * σπάθης, ἡ δὲ θήλεια καρπον κεύθυς μικρόν. αὐτῶν δὲ τῶν καρπῶν διαφοραί ωλείους, οί μεν γάς ¹ ἀπύρηνοι, οί δε ωυς ῆνα ἔχοντες. (οί δὲ σκληροπύρηνοι, οἱ δὲ μαλακοπύρηνοι.) καὶ τὰς χροιάς, οί μὲν λευκοί, οί δὲ μέλανες, οί δὲ ξανθοί. τὸ δὲ ὅλον οὐκ ἐλάττω χρώματά φασιν εἶναι τῶν συκῶν. οὐδὲ ἀπλῶς τὰ γένη. διαφέρει δὲ καὶ κατὰ τὰ μεγέθη καὶ κατὰ τὰ σχήματα, καὶ γὰρ σφαιροειδεῖς ἔνιοι, ώσανεί μήλα, και τα μεγέθη τηλικούτοι, ώς τέτταρας είς τὸν σῆχυν Μείνομ. ἄλλοι δὲ μικροὶ, ῆλικοι ἐρέβινθοι. καὶ τοῖς χυλοῖς καὶ σολὸ διαφέροντες κράτισον δὲ καὶ

¾ ἀλλ' ἰδία καθαίςνοι ὰ Ald. Bas.
 κ ἐὐθὺ μακρόν. Ald.
 ἐὐθὺς μακρόν. Bod.
 ἱ ἀπύςηνοι οἱ δὲ μαλακοπύςηνοι. Bod.
 m εἴναι. ἐπτὰ δὲ ὰ πῆχυν εὐπόδυς. ἄλλοι Bod. V. not. ad fin. lib.

τῶν λευκῶν καὶ τῶν μελάνων, τὸ βασιλικὸν καλούμενοθ γένος, ἐν ἐκατέρω, καὶ μεγέθει καὶ ἀρετῆ. σπάνια δὲ είναι ταῦτα λέγεσι, χεδὸν γὰρ ἐν μόνω τῷ n Βαγώε κήπω, τοῦ σαλαιοῦ σερί Βαδυλώνα. ἐν Κύπρω δὲ ἴδιον τι γένος Φοινίκων έστιν, δ ού σεπαίνει τον καρπον, ο άλλ' ώμος ών, ήδυς σφόδρα καὶ γλυκύς ἐστι, τὴν δὲ γλυκύτητα ίδίαν έχει. ένιοι δὲ οὐ μόνον διαφέρουσι τοῖς καρποῖς, ἀλλὰ καὶ αὐτῷ τῷ δένδοω καὶ κατὰ τὸ μῆκος και την άλλην μορφήν ού γαρ μεγάλοι και μακροί, Ράλλα βραχεῖς. ἔτι δὲ χαρπιμώτεςοι τῶν ἄλλων, καὶ καρποφορούντες εύθυς τριετείς τωολλοί δε κ ούτοι περί Κύπρον. είσὶ δὲ καὶ ωερὶ Συρίαν καὶ ωερὶ Αἴγυπτον Φοίνικες, οι φέρεσι τετραέτεις η σενταέτεις, ανδρομήκεις όντες. έτερον δέ τι γένος έν Κύπρω, δ κ τὸ φύλλον **ωλ**ατύτερον έχει, η τὸν καρπὸν μείζω ωολλώ καὶ ίδιόμορφον, μεγέθει μεν, ήλίκος ρόον, τῷ σχήματι δὲ ωρομήκης ούκ εύχυλος δὲ ώσπες άλλοι, άλλ' ὅμοιος 9 τοῖς ροοίς, ώς ε μή * καταδέχεθα, άλλά * διαμασησαμένες ἐκδάλλειν. γένη μὲν οὖν, ὧσπερ εἴρηται, σολλά. Ͻησαυρίζεθαι δὲ μόνες δύναθαί φασι, ττές ἐν τῷ Αὐλῶνι της Συρίας τους δὲ ἐν Αἰγύπτω καὶ Κύπρω καὶ ωαρά τοῖς ἄλλοις χλωρούς ἐναλίσπεθαι. ἔστι δὲ ὁ Φοῖνιξ ώς μεν άπλως είπειν μονοστέλεχης και μονοφυής ού μην άλλα γίνονταί τινες διφυείς, ώσπερ ἐν Αἰγύπλω, καθάπερ s * δίχρανοι όντες, τὸ δὲ * ἀνάςημα τε ς ελέχες ἀφ' οδ ή χίσις, ωεντάπηχυ ωρός άλληλα δέ ωως Ισάζοντα

Βάττου Bod,
 ὁ ἀλλὰ καὶ ὡμὸς Const.
 μὰλὰ Ald.
 ς ταῖς ῥίζαις, Bod.
 τοῦ Αὐλῶνι τοὺς δὶ Bod.
 δ ὅικρόαν ἔχοντες, Bod.

[τὰ κράνη] φασί δὲ καὶ τοὺς ἐν Κρήτη ωλείους είναι τους διφυείς, ένίους δε καὶ τριφυείς. έν δε τῆ Λαπαία τινάς και t σεντεκέφαλους· μάλιςα γοῦν ἐν ταῖς εὐτροφωτέραις χώραις γενέδαμ ωλείω τα τοιαῦτα, " κατά τὸ ὅλον δὲ, καὶ τὰ εἴδη καὶ τὰς διαφοράς. ἄλλο δέ τι γένος ἐστὶν, ὁ φασὶ γενέδαμ ωλεῖστον ωερὶ τὴν Αίδιοπίαν, δ καλούσι × Κύκας ούτοι καὶ θαμνώδεις, ούχὶ εν τὸ στέλεχος ἔχοντες, άλλὰ ωλείω, καὶ ἐνίστε συνηρτημένα μέχρι τινός είσι τὰς δὲ ῥάβδους οὐ μακράς, άλλ' όσον σηχυαίας μεν, άλλα λείας, έπὶ δὲ τῶν άκρων την * κόμην. έχουσι δε και το φύλλον ωλατύ, καὶ ώσπερ ἐκ δυοῖν συγκείμενον ἐλαχίστοιν καλοὶ δὲ καὶ τῆ ὄψει φαίνονται, τὸν δὲ καρπὸν καὶ τῷ σχήματι κὰ τῷ μεγέθει καὶ τῷ χυλῷ *διάφορον ἔχουσι. στρογγυλώτερον γάρ Υ μήλου καὶ μείζον καὶ εύστομώτερον, ήττον δὲ γλυκύ. Επαίνουσι δὲ ἐν τρισὶν ἔτεσιν, ώστε καρπον έχειν. * ἐπικαταλαμβάνοντος τοῦ νέου τὸν ένονσοιοῦσι δὲ καὶ ἄρτους ἐξ αὐτῶν. σερὶ μὲν οὖν τούτων ἐπισκεπτέον. οἱ δὲ Z Χαμαιριφεῖς καλούμενοι τῶν Φοινίκων, έτερόν τι γένος έστιν, ώσπερ * όμωνυμον κ γάρ έξαιρεθέντος τοῦ ἐγκεφάλε ζῶσι, καὶ κοπέντες ἀπὸ τῶν ριζών σαραβλαστάνουσι. διαφέρουσι δὲ καὶ τῷ καρπῷ καὶ τοῖς φύλλοις, ωλατὸ γὰρ καὶ μαλακὸν ἔχουσι τὸ φύλλον, διὸ καὶ ωλέκουσιν ἐξ αὐτοῦ τάς τε * σπυρίδας και τούς * φορμούς · ωολλοί δὲ καὶ ἐν τῆ Κρήτη γίνονται, καὶ ἔτι μᾶλλον ἐν Σικελία.

t ωεντεγκέφαλον οὐκ ἄλλως γοῦν Bod. ωεντεγκέφαλον οὐ καλῶς γοῦν Bas. ⁴ καὶ τὸ ὅλον δὶ τὰ εἴδη Bod. ^x Κοίκας. Const. ^y μήλου deest Bod. ² Χαμαιβρεπεῖς Const.

CAP. VIII.

De Plantatione et Cultura Arborum quarundam.

ΤΑΥΤΑ μεν ούν έπὶ ωλείον εἴρηται τῆς ὑποθέσεως. έν δὲ ταῖς τῶν ἄλλων Φυτείαις, * τἀνάπαλιν τίθενται τὰ φυτευτήρια, α καθάπερ ἐκ τῶν κλημάτων. οἱ μὲν ούν ούθεν διαφέρειν φασίν. ήκιςα δ' έπὶ τῶν 'Αμπέλων. b ένιοι δέ φασι την 'Pοιαν ούτω μείζονα γίνεδα, καὶ σκιάζειν μᾶλλον τὸν καρπὸν, ἔτι δὲ ἦττον ἀποδάλλειν τοὺς c * χυτίνους. συμβαίνειν δὲ τοῦτό φασι καὶ ἐπὶ τῆς Συκής, οὐ γὰρ ἀποβάλλειν ἀνάπαλιν φυτευθεῖσαν, ἔτι δὲ ἀ* εὐβατοτέραν γίνεθαι οὐκ ἀποβάλλειν δὲ, ἐδὲ ἐάν τις ἀποκλάση, φυομένης εύθύς, ετὸ ἄκρον. αὶ μὲν οὖν φυτεία και γενέσεις ον τρόπον έχουσι, σχεδον ώς τύπω σεριλαβείν, είρηνται. σερί δε της έργασίας κ της θεραπείας, τὰ μέν ἐςι κοινὰ, τὰ δὲ ἴδια καθ' ἔκαςον κοινὰ μεν, ήτε * σκαπάνη, καὶ ἡ ύδρεία, καὶ ἡ κόπρωσις. ἔτι δὲ ή *διακάθαρσις, καὶ ἡ ἀφαίρεσις τῶν αὕων. διαφέρουσι δὲ τῷ μᾶλλον καὶ ἦττον τὰ μὲν φίλυδρα καὶ φιλόχοπρα, τὰ δὲ οὐχ ὁμοίως, οἶον, ἡ Κυπάριττος, ὧσπερ ού φιλόκοπρος ούδε φίλυδρος, άλλα καὶ ἀπόλλυσθαί φασι, έάνγε νέαν ούσαν έφυδρεύωσι σολλώ. 'Ροιά δὲ κ΄ *Αμπελος φίλυδρας. Συχή δὲ, Γεὐβλασοτέρα μὲν ύδρευομένη, τὸν δὲ καρπὸν ἴσχει χείρονα, ωλὴν τῆς Λακωνικής, αύτη δὲ φίλυδρος. διακαθαίρεθου δὲ πάντα ζητεί. βελτίω μεν [είσι] τῶν αὖων ἀφαιρουμένων, ὧσπερ ἀλλοτρίων, α καὶ τὰς αὐξήσεις καὶ τὰς τροφὰς ἐμποδίζει.

α ἢ καθάπες Const. ^b ἔνιοι δὶ ἡοάδα γίνεσθαι, Bod. ^c κικίννους. Bod. ^d ἀβαποτέςαν Ald. Bas. ^c τὸν κάςπον. Bas. ^f ἀβλασοτέςα Ald. Bas.

διὸ κὸ ὅταν ἢ ς * γεράνδρυον, ὅλως κόπθεσιν, ἡ γὰρ βλάστησις νέα γίνεται τοῦ δένδρου. ωλείστης δὲ διακα-Βάρσεως φησίν 'Ανδροτίων δείδα, Μύρρινον η 'Ελαίαν, όσω γαρ αν ελάτιω καταλίπης, αμεινον βλαστήσει, καὶ τὸν καρπὸν οἴσει ωλείω. Η ωλήν 'Αμπέλου δηλονότι. ταύτης γάρ σολλά ι καταλείπειν άναγκαιότερον, καί σρὸς βλάστησιν καὶ σρὸς εὐκαρπίαν. άπλῶς δὲ καὶ ταύτην, καὶ τὴν ἄλλην Θεραπείαν σερός τὴν ίδίαν φύσιν έκαςω σοιητέον. δείδα δέ φησιν 'Ανδροτίων κ κόπρου δριμυτάτης, καὶ ωλείστης ύδρείας, ώσπερ καὶ τῆς διακαθάρσεως, 'Ελαίαν κ Μύρρινον, καί 'Ροιάν, οὐ γάρ έχειν μήτραν έδὲ νόσημα κατά γῆς οὐδέν· ἀλλ' ἐπειδάν σαλαιὸν ή τὸ δένδρον, ἀποτέμνειν δεῖ τοὺς ἀκρέμονας, έπειτα τὸ στέλεχος θεραπεύειν, ώσπεραν ἐξ ἀρχῆς φυτευθέν. οι δέ φασι σολυχρονιώτατον και ισχυρότατον Μύρρινον είναι κ Έλαίαν. ταῦτα μὲν οὖν ἐπισκέψαιτ' άν τις, εί καὶ μὴ σάντα, άλλὰ σερί γε τῆς μήτρας. ή δὲ χόπρος οὖτε σᾶσιν όμοίως, οὖθ' ή αὐτὴ σᾶσιν άςμόττει τὰ μὲν γὰρ δριμείας δεῖται, τὰ δὲ ἤτίον, τὰ δὲ σταντελώς χούφης. δριμυτάτη δὲ, ἡ τοῦ ἀνθρώπου, χα-Βάπες καὶ k Χαραδρίας, ἀρίςην μὲν εἶναι ταύτην φασί. δευτέραν δὲ, τὴν ὕειαν' τρίτην δὲ, αἰγός' τετάρτην δὲ, ωροβάτου· ωέμπτην δὲ, βοός· ἕκτην δὲ, ὄνων. ἡ δὲ * συρματίτις ἄλλη, κὰ ἄλλως. ή μὲν γὰς, ἀσθενες έρα ταύτης, ή δὲ κρείττων. τὴν δὲ σκαπάνην σᾶσιν οἴονται συμφέρειν, ώσπερ καὶ τὴν Ισκάλσιν τοῖς ἐλάττοσιν, εὐτραφές ερα γάρ γίνεδα. τρέφειν δε δοκεί κ ή * κονίασις

ε γεράνδουσν, Bod. i πολλ' ἀφαιρεῖν Const. l ὄσκαλσιν Ald. Bas.

h μάλιστα ἐπὶ τοῦ 'Αμπέλου Const. k χαρτόδρας Bod. περισερῆς Const.

ένια, και θάλλειν ωοιείν, οίον τον βότρυν. διὸ καὶ ὑποκονιοῦσι σολλάκις, οἱ δὲ καὶ τὰς Συκᾶς ὑποσκάπτουσιν ένθα τούτου m δεί. Μεγαροί δε κ τους * Συκίους, καὶ τὰς Κολοχύντας, ὅταν οἱ ἐτησίας συεύσωσι, σκάλλοντες κονιορτούσι, καὶ ούτω γλυκυτέρους καὶ ἀπαλωτέgους σοιούσιν, έχ ύδρεύοντες. τέτο μέν οὐν όμολογούμενον, την δὲ "Αμπελον ου φασι δείν η ύποκονιούν, η όλως άπτεθα, * ωερκάζοντος τοῦ βότρυος ἀλλ' εἴπερ, ὅταν ἀπομελανθή. οί δὲ, τὸ ὅλον μηδὲ τότε, ωλὴν ὅσον ὑποτίλαι την βοτάνην. ύπερ μεν τούτων άμφισδητούσιν, έαν δέ τις μή φέρη καρπον, άλλ' είς βλάς ησιν τρέπηται, χίζεσι τοῦ στελέχες τὸ κατά γῆν, κ λίθον ἐντιθέασιν, όπως αν ημή ραγή, και [έτως] φασί φέρειν, όμοίως δε κ έάν τις τῶν ριζῶν τινὰ ωεριτέμνη διὸ κὰ τῶν ἀμπέλων τοῦτο ποιοῦσιν ὅταν ο * τραγῶσι τὰ ἐπιπολῆς. τῶν δὲ Συχῶν ωρὸς τὸ ωεριτέμνειν, χαὶ τέφραν ωεριπλάττεσι καὶ Ρ * κατασχάζεσι τὰ στελέχη, καί φασι φέρειν μάλλον. 'Αμυγδαλή δὲ καὶ σάτταλου ἐγκόψαντες σιδηροῦν, όταν τιτράνωσιν, ἄλλον ἀντεμβάλλουσι δρύϊνον, καὶ τῆ γῆ κρύπτουσιν, ὁ καλοῦσί τινες κολάζειν, ὡς ύβρίζον τὸ δένδρον. ταὐτὸν δὲ τοῦτο κὰ ἐπὶ τῆς ᾿Απίθ, κὰ ἐπ' ٩ἄλλων τινὲς σοιοῦσιν, ἐν 'Αρκαδία δὲ κὰ ττὴν *εὐθύνην Οὔας καλοῦσι, σολύ γὰρ τὸ δένδρον τοῦτο σας αύτοῖς, καί φασιν ὅταν ϖάθη τοῦτο, καὶ τὰς μὲν μὴ φερέσας φέρειν, τὰς δὲ μὴ σετίούσας, ἐκπέτίειν καλῶς. 'Αμυγδάλην δὲ καὶ ἐκ ωικρᾶς γίνεδαι γλυκεῖαν, ἐάν

m διῖ deest Bas. n μὰ deest Bod. ο τρυγῶσι Bod. P κατασχοῦσι Ald. Bas. q ἄλλην Bas. τ τὰν εὐθύνην. καλοῦσι γαῖαν. Bod. τὰν δαδοῦχον καλοῦσι ὄαν. Const.

τις ωεριορύξας τὸ στέλεχος, καὶ τιτράνας ὅσον ωαλαιστιαῖον, ωανταχόθεν τὸ ἀπορρέον δάκρυον ἐπὶ ταὐτὸ ἐᾶ καταρρεῖν. τοῦτο μὲν ἀν εἴη ωρός τε τὸ φέρειν ἄμα καὶ ωρὸς τὸ εὐκαρπεῖν.

CAP. IX.

Fructificationes abortiva; Caprificatio; Cynips, Psenes L. Facundatio Palmarum.

* ΑΠΟΒΑΛΛΕΙ δὲ s ωρὸ τοῦ ωέψαι τὸν καρπὸν 'Αμυγδαλή, Μηλέα, 'Ροιά, "Απιος καὶ μάλιστα δή σάντων Συκή καὶ Φοίνιξ, σρος α καὶ τὰς βοηθείας ζητοῦσιν, όθεν καὶ ὁ * ἐρινασμός. ἐκ γὰρ τῶν ἐρίνων κρεμαννυμένων αι t Ψηνες ένδυόμενοι, κατεδίουσι καί υ * σειραίνουσι τὰς κορυφὰς [τῶν Συκῶν]. διαφέρεσι δὲ καὶ χώραι πρὸς τὰς ἀποβολάς περὶ γὰς Ἰταλίαν οῦ φασιν ἀποβάλλειν διὸ οὐδὲ Χ ἐρινάζουσι, οὐδὲ ἐν τοῖς καταβορείοις και λεπτογείοις, οίον, και έν Φαλίκω της Μεγαρίδος, έδε της Κορινθίας έν τισι τόποις. ώσαύτως δὲ καὶ ἡ τῶν ϖνευμάτων * κατάστασις βορείοις γὰρ μαλλον ή νοτίοις ἀποδάλλεσι, κάν συκνότερα ή σλείω γένηται, μάλλον. έτι δὲ αὐτῶν τῶν δένδρων ἡ φύσις τὰ Υ πρωΐα γὰρ ἀποβάλλει, τὰ δὲ ὄψια οὐκ ἐκβάλλει, καθάπερ ή Λακωνική [Συκή] καὶ αἱ άλλαι, διὸ καὶ ούκ έρινάζουσι ταύτας. ταῦτα μὲν οὖν ἔν τε τοῖς τόποις καὶ τοῖς γένεσι καὶ τῆ καταστάσει τοῦ ἀέρος ἔχει τὰς διαφοράς· οἱ δὲ Ψῆνες, ἐκδύονται μὲν ἐκ τοῦ ἐρινοῦ, καθά-

s ἀπὸ Bod. ^t συκῶν Const. χῆνες Bod. ^u πιαίνουσι, for. τιτραίνουσι Const. ^x ἐρινοῦσιν, Bod. ^y πρῶτα Bod.

περ είρηται, γίνονται δε έκ των * κεγχραμίδων σημείον δὲ λέγουσιν, ὅτι ἐπειδὰν ἐκδύωσιν, οὐκ ἔνεισι κεγχραμίδες. ἐκδύονται δὲ οἱ σολλοὶ, ἐγκαταλείποντες, ἢ σόδα ή στερόν. γένος δέ τι καὶ ἔτερόν ἐστι τῶν Ψηνῶν, ὁ καλοῦσι Κεντρινάς. οὖτοι δὲ ἀργοὶ καθάπες Κηφήνες και τους εισδυομένους των έτέρων κτείνουσιν, αύτοι δὲ ἐναποθνήσκουσιν. ἐπαινοῦσι δὲ μάλιστα τῶν έρινῶν τὰ μέλανα, τὰ ἐκ τῶν ϖετρωδῶν χωρίων, σολλάς γάρ ἔχει ταῦτα κεγχραμίδας. γινώσκεται δὲ τὸ ἐρινασμένον [σῦκον], τῷ ἐρυθρὸν εἶναι καὶ ωρικίλον καὶ ἰσχυρόν τὸ δὲ ἀνερίναστον λευκὸν καὶ ἀσθενές. ωρος ιθέασι καὶ τοῖς δεομένοις τὰ ἐρινὰ, ὅταν z μὴ ὕση, όπου δὲ ωλείστος κονιοςτὸς, ἐνταῦθα ωλείστα καὶ ἰσχυρότατα γίνεται τὰ ἐρινά· φασὶ δὲ *ἐρινάζειν καὶ τὸ * Πόλιον, α ὁπόταν Αἰγίπυρος ή σολύς καὶ τὴν τῆς Πτελέας b * χνίπεριν. ἐγγίνετοι γάρ καὶ ἐν C τούτοις θηρίδια ἄττα, Κνίπες, οἱ, ὅταν ἐν τοῖς σύχοις γίνωνται, κατεσθίουσι τοὺς Ψῆνας. ἄκος δὲ τούτου φασὶν εἶναι, τοὺς * καρκίνους ωροσπερονᾶν, ωρὸς γὰρ τούτοις τρέπεδα τούς Κνίπας. άλλα γάρ δή ταις μέν Συκαις αὖται βοήθειαι, τοῖς δὲ Φοίνιξιν αἱ ἀπὸ τῶν ἀρρένων ωρὸς d τὰς θηλείας, οὖτοι γάρ εἰσιν οἱ ἐπιμένειν σοιοῦντες κὶ ἐκπέττειν, ὁ καλοῦσί τινες, ἐκ τῆς ὁμοιότητος, c όλυνθάζειν. γίνεται δὲ τόνδε τὸν τρόπον όταν ἀνθη τὸ ἄρρεν, ἀποτεμόντες τὴν σπάθην θέφ' ης τὸ ἄνθος, εύθυς ωσπερ έχει, τόν τε *χνοῦν καὶ τὸ ἄνθος καὶ τὸν

μη deest Bod.
 κύπεριν. Bod.
 τόποις Ald.
 ἀφ' ης Bod.
 δλυνθιάζειν. Bod.
 κ΄ κ΄ ης Βοd.

* κονιορτὸν κατασείουσι κατὰ τοῦ καρποῦ τῆς θηλείας, κὰν τοῦτο πάθη, διατηρεῖ κὰ οὐκ ἀποβάλλει. φαίνεται δὲ ἀμφοῖν ἀπὸ τοῦ ἄρρενος Εταῖς θελείαις βοήθειαν γίνεθαι, θῆλυ γὰρ καλοῦσι τὸ καρποφόρον ἀλλ' ἡ μὲν, οἶον μίξις, ἡ δὲ κατ' ἄλλον τρόπον.

\$ τοῖς Αήλεσι Bod.

NOTÆ

IN LIBRUM SECUNDUM.

CAP. I.

Ai yevires. Aristoteles libro primo partes constituentes Animalium, secundo generationes describit: ita Theophrastus respectu Plantarum.

Αὐτόματος. Minus proprie spontanea generatio arborum asseritur; etsi a Plinio recepta xvii. 16. Necnon a Virgilio in celebri loco Georg. ii.

Namque aliæ, nullis hominum cogentibus, ipsæ Sponte sua veniunt.

'Εκ τοῦ ξύλου. Sic Plinius xvii. 18. "Taleas oleagineas quas "in scrobe saturus eris, tripedaneas facito."

Έμφυτεῖαι, ἐνοφθαλμισμοί. Insitio et inoculatio respectu arborum; Angl. "grafting and budding." Usus insitionis ex casu, ut ait Plinius xvii. 14. itemque Virgilius, sedulus naturæ investigator:

Et sæpe alterius ramos impune videmus Vertere in alterius, mutatamque insita Mala Ferre Pyrum, et Prunis lapidosa rubescere corna. Idem de inoculatione:

Nunc modus inserere atque oculos imponere simplex.

Nam qua se medio trudunt de cortice gemmæ,

Et tenues rumpunt tunicas, angustus in ipso

Fit nodo sinus, huc aliena ex arbore germen

Includunt, udoque docent inolescere libro.

CAP. II.

Φύεται ή Κοινωνιά. Propagationem Rosæ caulibus cæsis observavit Bodæus: sed vis verborum magis indicat operationem plantam totam sub terra ponendi; Angl. " making layers."

'Απὸ τῆς κουςᾶς ἐν Τάβρα. Sensus est, cæsis arboribus grandibus repullulant, et sese extendunt: ita Bellonius i. 17. Tarra oppidum Cretæ.

CAP. III.

"Οσα ἀπὸ τοῦ καρποῦ. Degenerationem fructus, serendo, recte observat Auctor: notandum tamen vigorem in arboribus fructiferis obstare fertilitati, sed ex seminibus enasci, quod Botanici vocant varietates fructuum.

Έκ τῶν Μηλίων χειρόν τι τῷ γίνει. Notandum est Pyrum, Malum L. sylvestri statu, Angl. "Crab Tree," non nominari proprio vocabulo, ut 'Αχρὰς Pyrus sylvestris L.

CAP. IV.

Αὐτομάτην τικὰ, i. e. non ex semine, sed sponte. Opinioni huic assentitur Plinius xvii. 25.

Κάπνιον άμπ. a Plinio et Columella, "Vitis helvola," ab helvo, vel helbo, colore. Χρῶμα οὖτε μελὰν οὖτε λευκὸν, ἄλλα καπνώδες, fumosus. De Caus. Plant. l. iii. Fumosus, Columella.

Έκ τοῦ ὅπισθεν τῶν ἰρινῶν. Mallem legere cum Bodæo, ἄνευ θρίων, θρίων enim folium ficulneum. Hesych. Vid. Bod. p. 81.

CAP. V.

'Eàν ωτισθείσαι. Pistæ, Scal. sed rectius decorticatæ, vel liquore aliquo (an salino?) maceratæ.

'Eν τῷ ἴσψ χρόνᾳ. Vid. supr. sc. τῷ τρίτᾳ ἔτει. Notandum, transformationes hasce plantarum a genere in genus ex defectu investigationis accuratæ oriri, quando sc. post messem Tritici, anno sequente oriatur Avenæ seges ex agro inculto. Hoc non fit ex granis Tritici, sed ex granis Avenæ prioris anni.

'O 'lieag. Observatio accurata admodum; plumæ avium variant multum ætate. Vid. Buffon. et D. Montagu. Act. Linn. v. 9. p. 182.

'O"τδρος. Mutatio generis fabulosa, ut supra memoravi.

Olov in Kάμπης. Triplex transformatio insectorum plurimorum. Vid. Linn. Syst. Nat. N. B. Hinc ψυχη Papilio, animæ humanæ apud antiquos typus.

CAP. VI.

Τιθέναι καὶ τὰν θέσιν. Observatio justa: cortex enim soli oppositus tenuior, versus Boream crassior.

'Eν σχίλλη, i. e. in bulbo Scyllæ L. diviso: sic apud Plinium, "Si plantam Fici diviso Squillæ bulbo intersitam, "strictamque vinculis, collocemus." Nat. Hist. xvii. 11. Item Constant. Cæsar. de Agric. l. x.

CAP. VII.

'Aπὸ τοῦ ἱνὸς (καςποῦ) ἀσθένης. " Quæ traduntur de semina-" tione Phœnicis mira admodum: sc. semina plura in unum " devincta sub terra condi; plantulasque inde enatas in unum " coalescere solita; sic tamen fieri ex experientia recentiorum " confirmatur." Bodæus in loco.

Θησαυρίζεσθαι dicitur de fructu Καρυώτου, qui nobilis vocatur. Fructus alterius χύδαιος dict. parvi estimatur. Strab. l. xvii. Diosc. v. 4. Plin. xiv. 16.

Φίρει ἀπύρηνον τον παρπόν. Vid. Plin. xiii. 4.

'Ως τέτταξας είς τὸν ωῆχυν εἶναι. ἐπτὰ δὲ καὶ ωῆχυν εὐπόδους. Sermo est de cubito minore, qui sesquipes. N. B. Pes Græcus continet sexdecim digitos: singuli fructus igitur longitudine sex digitorum. Vid. Bod. p. 107. Quod ad ἐπτὰ δὲ καὶ ωῆχυν. Verba hæc ex margine, ignorantia librarii, qui forsan notavit εῖς δὲ ωήχυς δυὸ πόδες.

Λαπαία Cretæ oppidum, hodie Lapan. Scal.

CAP. VIII.

'Εν δὶ τῶν ἄλλων φυτείαις. Redit ad propositum: vid. cap. vi. Τὴν 'Ροιὰν οὕτω γίνεσθαι. Textus videtur corruptus: emendavi ex Cod. Ald. etsi ῥοᾶς alibi morbus peculiaris vitis iv. 11. dictus apud Gallos, "la couleur."

Χαραδρίας. Χαρτόδρας Bod. Ita substitui, ut Avis apud antiquos nomen; an unquam Columba ita vocabatur? De stercore columbino antiquissima mentio in S. S. Vid. Columellam de stercore avium ii. 15. Ita Geopon. Auct. ii. 19. Bodæus censet substituendam vocem περιειρᾶς.

CAP. IX.

'O ἐρινασμός. Accuratisssime describitur modus caprificandi Ficum. Animalculi quod penetrat fructum Ficus mentio fit ab Aristotele v. 32. Animalculum hoc, Cynips, Psenes Linn. Mira etiam sagacitas Auctoris in detegendo Ichneumone Κίντζις dicto, qui larvam Ψηνὸς necat. Vid. infra.

Πειφαίνουσι (a ωτίφω). Vid. Bod. p. 115. de foramine per insectum.

Γίνονται ἐκ κεγχεαμίδων. False attribuitur generatio ex granis Ficus, quia post evolutionem non reperiuntur grana.

Φασὶ δὶ ἐρινάζειν. Sensus videtur, τὸ Πόλιον gignere Ֆπρίδια Ψῆνι similia, ut Gaza vertit: sed textus proculdubio corruptus; et, ut vereor, insanabilis. Remedium ex appensione cancrorum etiam inverisimile. Observandum etiam quod Κνίψ hic dicitur devorare τοὺς Ψῆνας, etsi supra l. vi. vocatur γένος ἔτερον τῶν Ψηνῶν ὁ καλοῦσι Κεντρινὰς, οἱ τοὺς εἰσδυομένους τῶν ἐτέρων κτείνουσιν. Hi alio in loco (iv. 7.) dicantur ἐν δένδροις γίνεσθαι ὑπὸ τὸν φλοιόν. Forsan Κεντῖνες scribendum, qui Ψῆνας εἰσδυομένους κτείνουσι. Œconomia haud absimilis inter minutiora Hist. Nat. observatu digna, respectu Tipulæ, Tritici L. Act. Linn. v. 96. et Ichneumonis cujusdam parvuli.

ΘΕΟΦΡΑΣΤΟΥ

ΠΕΡΙ ΦΥΤΩΝ ΙΣΤΟΡΙΑΣ

TO I'.

CAP. I.

De Generatione sylvestrium Arborum: De Salice, Platano, &c.

ΕΠΕΙ δὲ ωερὶ τῶν ἡμέρων δένδοων εἴρηται, λεκτέον ὁμοίως καὶ ωερὶ τῶν ἀγρίων· εἴτέ τι ταὐτὸν, καὶ ¾ [τι] ἔτερον ἔχουσι τοῖς ἡμέροις, εἴθ' ὅλως ἴδιον Ἦτι] τῆς φύσεως. αἱ μὲν οὖν γενέσεις ἀπλαῖ τινες αὐτῶν εἰσὶ, ωάντα γὰρ ἀπὸ σπέρματος ἡ ἀπὸ ῥίζης φύεται· τοῦτο δὲ, οὐχ ὡς οὐκ ἐνδεχόμενον καὶ ἄλλως, ἀλλ' ἴσως διὰ τὸ μὴ ωειρᾶδαι μηδένα μηδὲν φυτεύειν· ἐπιφύοιτο δὲ ἀν εἰ λαμβάνοιεν τόπους ἐπιτηδείους καὶ θεραπείαν ἀρμόττουσαν· ὥσπερ καὶ νῦν τὰ * ἀλσώδη ^cἡ κὰ τὰ φίλυδρα· λέγω δὲ, οἶον, Πλάτανον, Ἰτέαν, Λεύκην, Αἴγειρον, Πτελέαν· ἄπαντα γὰρ ταῦτα καὶ τὰ τοιαῦτα φυτευόμενα βλαστάνει καὶ τάχιςα καὶ κάλλιστα ἀπὸ τῶν * ωαρασπάδων, ῶςε μεγάλας οὕσας ἤδη κὰ ἰσοδένδρους,

^{*} τ deest Bod. b τ deest Bod. c ή deest Bod.

αντις μεταθείη, διαμένειν. d φυτεύεται δή τα ωολλά αὐτῶν καὶ καταπηγνύμενα, καθάπερ ἡ Λεύκη καὶ ἡ Αίγειρος. τούτων μέν ούν, ωρός τῆ σπερματικῆ, κὰ τῆ ἀπὸ τῶν ῥιζῶν, καὶ αὐτὴ γένεσίς ἐστι, τῶν δὲ ἄλλων ἐκεῖναι, ωλὴν ὅσα μόνον ἀπὸ σπέρματος φύεται καθάπερ Ἐλάτη, Πεύκη, Πίτυς. όσα δὲ ἔχει σπέρμα καὶ καρπον, e και ἀπο ρίζης γίνεται, και ἀπο τούτων. f ἔτι δὲ τὰ δοχοῦντα ἄχαρπα εἶναι, γεννᾶν φασίν οἶον Πτελέαν, Ίτέαν σημεῖον δὲ λέγουσιν, οὐ μόνον, ὅτι φύεται woλλά, τῶν ρίζῶν * ἀπηρτημένα, καθ' οῦς ἀν ή τόπες, άλλα καὶ τὰ συμβαίνοντα θεωροῦντες, οἶον ἐν Β Φενεῷ της 'Αρκαδίας, h ούπερ ἐξερράγη τὸ συναθροισθέν ύδως έν τῷ ϖεδίω, φραχθέντων τῶν βερέθρων, ὅπε μὲν ἐγγὺς ήσαν Ίτέαν σεφυχυΐαν, τοῦ χαταποθέντος τόπου, τῷ ύστέρω έτει μετά την άναξήρανσιν ένταῦθα αὖθις άναφύναι φασίν ' Ιτέας. όπε δὲ Πτελέαι, αὐθις Πτελέας, καθάπερ καὶ ὅπου Πεύκαι k ἡ Ἐλάται, Πεύκας καὶ 'Ελάτας' ώσπες μιμεμένων κάκείνων. άλλα την 'Ιτέαν [φασί] ταχύ ωροκαταβάλλειν ωρὸ τε τελείως άδρύναι καὶ ωέψαι τὸν καρπὸν, διὸ κὰ τὸν Ποιητὴν οὐ κακῶς σροσαγορεύειν αὐτὴν * ώλεσίκαρπον. τῆς δὲ Πτελέας 1 καὶ ἐναντίον ὑπολαμβάνουσιν, ὅταν γὰρ ὑπὸ τῶν m σνευμάτων είς τοὺς *ἐχομένους τόπους ὁ καρπὸς άπενεχθή, φύεσθαί φασι. σαραπλήσιον δὲ ἔοικεν είναι τὸ συμβαϊνον, ὁ καὶ ἐπὶ τῶν φουγανικῶν καὶ ωοωδῶν τινών ἐστίν· οὐκ ἐχόντων γὰρ σπέρμα φανερὸν, (ἀλλὰ

<sup>Φεινιῷ Ald. Bas.

h ἄσπις Bod.

i 'Ιτίαν' Bod.

κ καὶ deest Bod.

1 κάκεῖνης μεῖζον Ald. Ger. κάκεῖνο μεῖζον Bod. κάκεῖνο σημεῖον Theod.

π πνιυμάτων deest Bod.</sup>

των μεν οίον *χνοῦν, των δε ἄνθος, ώσπες τὸ Θύμον,) όμως ἀπὸ τούτων βλαστάνουσιν, ἐπεὶ ή γε Πλάτανος έχει φανερώς [καρπὸν], καὶ ἀπὸ τούτου φύετου. τοῦτο δὲ ἐξ ἄλλων τε δῆλον κάκεῖνο μέγιστον σημείον, ἄφθη γάρ ήδη ωστέ ωεφυκυία Πλάτανος ἐν τρίποδι χαλκώ. ταύτας τε δή τὰς γενέσεις ὑποληπίέον είναι τῶν ἀγρίων, καὶ ἔτι τὰς αὐτομάτες. η ως κ οἱ φυσιολόγοι λέγεσιν. 'Αναξαγόρας μὲν, τὸν ἀέρα σάντων φάσκων ἔχειν σπέρματα, η ταῦτα συγκαταφερόμενα τῷ ὕδατι γεννᾶν τὰ φυτά. Διογένης δὲ, σηπομένου τοῦ ὕδατος, καὶ μίξιν τινά λαμβάνοντος σερός την γην. Κλεόδημος δέ συνεστάναι μεν έκ τῶν αὐτῶν τοῖς ζώοις ο τὰ φυτά. δσω δὲ * Βολερωτέρων καὶ ψυχροτέρων, τοσοῦτον ἀπέχειν τοῦ ζῶα εἶναμ. λέγουσι δέ τινες καὶ Ράλλως ωερί τῆς γενέσεως. ٩ ἀλλὰ ταῦτα μὲν * ἀπηρτημένα πῶς ἐςὶ της αίσθήσεως, άλλαι δε όμολογούμεναι καὶ έμφανείς, οίον, όταν ἔφοδος γένηται σταμοῦ σαρεκθάντος τὸ ρείθρον, η κι όλως τέτερον τι σοιησαμένου καθάπερ δ 5 Νέσσος ἐν τῆ ᾿Αβδηρίτιδι ωολλάκις μεταθαίνει. καὶ άμα τη μεταβάσει τοσαύτην ύλην συγγενά τοῖς τόποις, ώστε τῷ τρίτα ἔτει t * συνερεφεῖν. καὶ σάλιν ὅταν υ ἐπομβρία κατάχωσι ωλεῖον χρόνον, καὶ γὰρ ἐν ταύταις βλαστήσεις γίνονται φυτών. ἔοικε δὲ ἡ μὲν τών wοταμών * ἔφοδος ἐπάγειν σπέρματα καὶ καρπούς, καὶ τοὺς *όχετούς φασι τὰ τῶν ωοωδῶν σπέρματα. ἡ δὲ ἐπομβρία τοῦτ' αὐτὸ x ωοιεῖ, συγκαταφέρει γὰρ ωολλά

n åς καὶ Bod. ο τὰ φυτὰ deest Ald. Bas. Ρ ἄλλοι
Bod. 9 ἀλλ' αὕτη Bas. ἀλλ' αὕτη Const. τ ἱτίςωθι
Bod. δ Νίσος Ald. Bas. τ συνηςεφεῖν. Bod. τ ἱτομζοίαις Ald. Bas. κ ἱποιεῖ, Ald. Bas.

τῶν σπερμάτων, καὶ άμα σῆψίν τινα τῆς γῆς καὶ τοῦ ύδατος [ωοιεί]. ἐπεὶ καὶ ἡ μίξις αὐτὴ τῆς Αἰγυπτίας γης δοχεί τινά γεννάν ύλην. ἐνιαχοῦ δὲ ἀν μόνον * ὑπερτάσωνται, καὶ κινήσωσιν, εὐθὸς ἀναβλαστάνειν τὰ οἰκεῖα τῆς χώρας, ὧσπες ἐν Κρήτη Κυπάριττοι. γίνεται δε σταραπλήσιον τι τούτω καὶ Υέν τοῖς έλάττοσιν· άμα γάρ z κινουμένη άναβλαστάνει σόα τίς έν έκάς η [χώρα], ἐν δὲ τοῖς * ἡμιβρόχοις ἐὰν * ὑπονεάσης, φαίνεσθαί φασι Τρίβολον. αὖται μὲν οὖν ἐν τῆ μεταβολή της χώρας είσιν, είτε και ύπαρχόντων σπερμάτων, είτε α αὐ τῆς γῆς οὕτω σῶς διατιθεμένης, ὅπερ ἴσως έκ ἄτοπον, ἐγκατακλειομένων ἄμα τῶν ὑγρῶν, ἐνιαχε δὲ καὶ ύδάτων ἐπιγινομένων, ἰδιώτερον ἀνατεῖλαι ύλης ωλήθος, ώσπερ εν Κυρήνη ωιττώδους τινός γενομένου καὶ σαχέος δομβρου ἀνεβλάστησεν ή σλησίον ύλη. φασί δὲ καὶ τὸ Σίλφιον, οὐκ ὂν ωρότερον, ἐκ τοιαύτης τινὸς αἰτίας Φανῆναι. τρόποι μὲν οὖν οἶον τοιοῦτοι τῶν τοιούτων γενέσεων.

CAP. II.

De Arboribus fructiferis, vel sterilibus; et de Cultura Arborum.

ΠΑΝΤΑ δὲ κάςπιμα ἢ ἄκαςπα, καὶ ἀείφυλλα ἢ φυλλοδόλα, καὶ ἀνθοῦντα ἢ ἀνανθῆ· κοιναὶ γάρ τινες αὕταμ διαιρέσεις ἐπὶ σάντων εἰσὶν, ὁμοίως ἡμέρων τε κὰ ἀγρίων. ἴδια δὲ σρὸς τὰ ῆμερα τῶν ἀγρίων, ὀψικαρπία τε καὶ ἰσχὺς, καὶ σολυκαρπία, [καὶ] τῷ σροφαίνειν·

y is deest Bod. z κινουμένοις Bod. α αὐτῆς Bod.

wεπαίνει τε γάρ οψαίτερον [τὰ ἄγρια], καὶ τὸ ὅλον άνθεῖ, καὶ C βλαστάνει ὀψιαίτερον, ώς ἰχυρότερα τῆ φύσει καὶ προφαίνει μεν πλείω καρπον, εκπέττει δε ήττον εί μη καὶ d σάντα, ἄλλα καὶ τὰ όμοιογενῆ. ε ο ο ο Κότινος ήττον 'Ελαίας, και 'Αχράς, 'Απίου. άπαντα γὰρ οὖτως, ωλὴν εἴ τι σπάνιον, ώσπερ ἐπὶ τῶν Κρανείων η τῶν Οὖων, ταῦτα γὰρ δή φασι σεπαίτερα καὶ ἡδύτερα τὰ ἄγρια τῶν ἡμέρων είναι, καὶ εἰ δή τι άλλο, ό μη ωροσδέχεται γεωργίαν, η δένδρον, η καί τι των έλαττόνων, οίον τὸ Σίλφιον, καὶ ἡ Κάππαρις καὶ τῶν χεδοοπῶν, ὁ Θέρμος α καὶ μάλιστα ἄν τις ἄγρια την φύσιν είποι. τὸ γὰρ μη σροσδεχόμενον ημέρωσιν, ώσπερ έν τοῖς ζώοις, τοῦτο ἄγριον τῆ Φύσει. και τοί φησιν Ίππων, άπαν καὶ άγριον καὶ ήμερον είναι. Θεραπευόμενον μεν, ήμερον, μη θεραπευόμενον δε, άγριον. τη μεν, όρθως λέγων, τη δε, ούκ όρθως, έξαμελούμενον μέν γὰς ἄπαν, χεῖζον γίνεται καὶ ἀπαγριοῦται, θεραπευόμενον δε, ούχ άπαν βέλτιον, ώσπερ εἴρητος δ δή f χωριστέον· και τὰ μεν, ἄγρια, τὰ δὲ ήμερα λεκτέον, ώσπερ τών ζώων τὰ συνανθρωπευόμενα, κ τὰ μὴ δεχόμενα ετιθασσίαν. άλλα τέτο μεν έδεν ίσως διαφέρει. σοτέρως ρητέον. απαν δὲ τὸ ἐξαγριέμενον, τοῖς τε κάρποις χείρον γίνεται, η h αὐτὸ βραχύτερον, η φύλλοις η * κλωσί, κὸ φλοιῶ, κὸ τῆ ὅλη μορφῆ. κοὺ γὰς συκνότερα καὶ ἱ ὀρθότερα καὶ σκληρότερα, ταῦτα, καὶ ὅλη ἡ φύσις

ς βλαστάνει ως ἐπὶ τὸ τῶν, ὰ ἰσχυρότερα Bod. d πάντα τὰ ἄλλα, ὰ τὰ Bod. c οἶον, ἦττον Ἑλαίας, καὶ ᾿Απίου Κότινος καὶ ᾿Αχράς. Bod. f χωθης ε΄ου Bod. ε τιθάσσιον. Bod. τίθασιον. Ald. Bas. h αὐτοῦ Const. ἱ ἀπορθότερα Const.

γίνεται, ώς έν τούτοις μάλιςα της διαφοράς των ημέρων η των άγρίων γινομένης. διό καὶ όσα των ήμερουμένων τοιαῦτα τυγχάνει, ταῦτα ἄγριά φασιν εἶνα, καθάπες την Πεύκην η την Κυπάριτίον, (η όλως, η τὰ ἄρρενα.) καὶ τὴν Καρύαν δὲ, κὰ τὴν Διὸς Βάλανον. ἔτι δὲ τῷ φιλόψυχρα η όρεινα μάλλον είναι [τὰ ἄγρια], η γάρ τοῦτο λαμβάνεται σεος την άγριότητα τῶν δένδρων, κ όλως τῶν φυτῶν, εἴτ' οὖν καθ' αύτὸ λαμβανόμενον, εἴτε κατά συμβεβηκός. ὁ μὲν [οὖν] τῶν ἀγρίων ἀφορισμὸς, είθ' έτως, είτε κ άλλως ληπίέον, έδεν αν ίσως διενέγκη weòς τανῦν, ἐκεῖνο δὲ ἀληθὲς, ὡς ἐν τύπω κὶ ἀπλῶς γε είπεῖν, ὅτι μᾶλλον ὀρεινά τὰ ἄγρια, καὶ εὐθηνεῖ τὰ ωλείω [τούτων] μαλλον έν τούτοις τοις τόποις, έαν μήτις λαμβάνη τὰ φίλυδρα ѝ ωαραποτάμια, καὶ Ιάλσώδη ταῦτα γὰρ, καὶ τὰ τοιαῦτα τυγχάνει ωεδινὰ μάλλον. οὐ μὲν άλλ' ἔν γε τοῖς μεγάλοις ὅρεσιν, οἶον, τὰ ἐν Παρνησῷ τε καὶ Κυλλήνη κὰ ᾿Ολύμπω, τῷ Πιερικῷ τε κ τῷ Μυσίω, κ εἴπου τοιοῦτον ἔτερον, ἄπαντα φύεται διά τὴν σολυειδίαν τῶν τόπων. ἔχουσι γὰρ * λιμνώδεις, κὶ ἐνύγρους καὶ ξηρούς, κὶ γεώδεις καὶ σετρώδεις, η τούς ἀνὰ μέσον, λειμῶνας, (καὶ σχεδὸν όσαι διαφοραί της γης.) έτι δὲ τοὺς μὲν, κοίλους καί m εύδιαινούς, τούς δὲ, μετεώρους καὶ * προσηνέμους. ώς ε δύνασθαμ σαντοΐα, η τὰ ἐν τοῖς σεδίοις φέρειν. οὐδὲν γὰρ ἄτοπον, οὐδ' εἰ ἔνια μὴ οὕτω ωάμφορα τῶν όρῶν, ἀλλ' η ίδιωτέρας τινάς ὕλας ἡ ϖᾶσιν, ἡ τοῖς ωλειστοίς [τῶν ὀρέων], οἶον τὰ ἐν Κρήτη τῆ Ἰδαία

k Καρίαν Ald. Bas. 1 ἀσώδη· Bod. m εὐδιεινοὺς, Bod. n ἰδιωτέρας τινὸς ὅλης, ἢ πάσης, ἢ τῆς πλείστης, Bod.

[όgη], ο Κυπάρισσις γὰρ ἐκεῖ καὶ ωερὶ Κιλικίαν καὶ Συρίαν, ἐν οῖς Κέδρος, ἐνιαχοῦ δὲ τῆς Συρίας Τέρμινθος. αὶ γὰρ διαφοραὶ τῆς χώρας τὴν ἰδιότητα ωσιοῦσιν ἀλλ' εἴρηται τὸ ἴδιον ώς ἐπίπαν.

CAP. III.

Arbores montanæ et campestres Macedoniæ. De Climatum Differentiis in Arboribus.

ΙΔΙΑ δὲ τὰ τοιάδε τῶν ὀρεινῶν, ἃ ἐν τοῖς ωεδίοις οὐ φύετας περί Μακεδονίαν τὰ μὲν, Ἐλάτη, Πεύκη, Πίτυς άγρία, Φίλυρα, Ζυγία, ΡΦηγός, Πύξος 9'Ανδράχνη, Μίλος, "Αρκευθος, Τέρμινθος, 'Ερινεός, Φιλύκη, 'Αφάρκη, Καρύα, Διὸς Βάλανος, Πρίνος τὰ δὲ, καὶ ἐν τοῖς ωεδίοις, Μυρίκη, Πτελέα, Λεύκη, Ἰτέα, Αἴγειρος, Κρανεία, Θηλυκρανεία, Κλήθρα, Δρῦς, ΓΛακάθη, 'Αχρὰς, Μηλέα, 'Οστούα, Κύλαστοον, Μελία, Παλίουρος, 'Οξυάκανθα, s Σφένδαμνος, ην έν μεν τῷ όρει σεφυκυΐαν Ζυγίαν καλούσιν, έν δὲ τῶ σεδίω, Γλείνον. οί δ' αὐ διαιροῦσι, κὰ ἔτερον ωοιοῦσιν είδος Σφενδάμνε κὰ Ζυγίας. ἄπαντα δὲ ὅσα κοινὰ τῶν ὁρῶν κὰ τῶν ϖεδίων, μείζω μεν κ καλλίω τη όψει α έν τοῖς ωεδίοις γίνεται, κρείτω δὲ ^tτῆ τε χρήσει τῶν ξύλων κὶ τῶν καρπῶν, τὰ όρεινα, ωλην Αχράδος η Μηλέας, αδται δ' έν τοῖς ωεδεινοίς κρείττους, οὐ μόνον υτοίς καρποίς, άλλά κὰ τοίς ξύλοις έν γὰρ τοῖς ὅρεσι μικραὶ, ὀζώδεις κὰ ἀκανθώδεις γίνονται. σάντα δὲ ѝ ἐν τοῖς ὄρεσιν, ὅταν ἐπιλάδωνται

κυπάριττος καὶ Bod.
 Γυγὸς, Ald.
 Αδράχνη,
 Const.
 Γ Λακάρη, Const.
 κοήσοι desunt Ald. Bas.
 Ι τοῖς καρποῖς, Ald. Bas.

τῶν οἰκείων τόπων, καὶ καλλίω φύεται, καὶ εὐθηνεῖ μᾶλλον ώς δὲ ἀπλῶς εἰπεῖν, τὰ ἐν τοῖς ὁμαλέσι τῶν όρῶν, κὰ μάλιστα· τῶν δὲ ἄλλων τὰ ἐν τοῖς κάτω καὶ κοίλοις τὰ δὲ ἐπὶ ἄκρων, χείριστα, ωλήν εἴ τι τῆ φύσει φιλόψυχρον· έχει δὲ καὶ × ταῦτα τοιαύτην δια-Φοράν έν τοις άνομοίοις τῶν τόπων ὑπὲρ οὖ ὕστερον λεκτέον. νῦν δὲ διαιρετέον ἔκαστα κατά τὰς διαφοράς τὰς εἰρημένας. ἀείφυλλα μὲν οὖν ἐστὶ τῶν ἀγρίων, ἀ και πρότερον ελέχθη. Υ'Ελάτη, Πεύκη, Πίτυς άγρία, Πύξος, 'Ανδράχνη, Μίλος, "Αρκευθος, Τέρμινθος, Φιλύκη, 'Αφάρκη, Δάφνη, 2 Φελλόδους, Κήλασρος, 'Οξυάκανθα, Πρίνος, Μυρίκη· τὰ δὲ ἄλλα σάντα φυλλοδολεί. ωλήν είτι * ωεριττον ένιαχού, καθάπερ έλέχθη weel της έν Κρήτη Πλατάνου, και α Δρύος έν Συβάρει, καὶ εἴπου τόπος τις ὅλως εὕτροφος. κάρπιμα δὲ, τὰ μὲν άλλα σάντα σερί δὲ Ἰτέας, κ Αἰγείρου, κ Πτελέας, ώσπες έλέχθη, διαμφισθητούσιν. ένιοι την Αίγειρον μόνην ακαρπείν φασίν. ώσπερ καὶ δαί ἐν 'Αρκαδία: τὰ δὲ ἄλλα στάντα τὰ ἐν τοῖς ὄρεσι καρποφορεῖν. ἐν Κρήτη δὲ καὶ Αἴγειροι κάρπιμοι ωλείους εἰσί μία μὲν ἐν τῷ στομίω τοῦ ἄντρε ἐν τῆ Ἰδη, ἐν ῷ τὰ ἀναθήματα ἀνάκειται, άλλη δὲ μικρὰ ωλησίον ἀπωτέρω δὲ μάλιστα δώδεκα σταδίους, σερί τινα κρήνην, Σαύρε καλεμένην, σολλού. είσι δε κ έν τῷ σλησίον ὄρει τῆς "Ιδης έν τῷ Κεδρίω καλουμένω, η σερί Τιρεσίαν δὲ ἐν τοῖς ὄρεσιν. οί δὲ, μόνην τῶν τοιούτων τὴν Πτελέαν κάρπιμον εἶναί

x ταῦτα αὐτῶν διαφορὰν Bod. y Ἐλάτη deest Bod. z Φελλὸς, Δρῦς, Bod. a Δρύος, Bod. Δρύος ἐν Εὐθάρει, Const. b οἱ Bod.

σασι, καθάπερ cai σερί Μακεδονίαν. μεγάλη δὲ διαφορά σρός καρπόν η άκαρπίαν, και ή των τόπων φύσις. ώσπερ ἐπί τε τῆς d Περσέας ἔχει κ εἐπὶ τῶν Φοινίκων. ή μεν εν Αἰγύπλω καρποφορεί, καὶ f είπου τῶν ωλησίων τόπων ἐν Ῥόδω δὲ μέχρι τοῦ ἀνθεῖν μόνον ἀφικνεῖται. ό δὲ Φοίνιξ ωερὶ μὲν Βαθυλῶνα Βαυμαςῶς, ἐν τῆ Ἑλλάδι δὲ, ἐ πεπαίνει, παρ' ἐνίοις δὲ ὅλως ἐδένα προφαίνει καρπόν. όμοιως δὲ κὰ ἔτερα ωλείω τοιαῦτά ἐς ιν. Ε ἔτι δὲ καὶ τῶν ἐλαττόνων, h σοαρίων καὶ ὑλημάτων, ἐν τῆ αὐτῆ, ἢ καὶ συνόρω χώρα, τὰ μὲν κάρπιμα, τὰ δὲ άκαρπα γίνεται, καθάπερ και τὸ Κενταύριον ἐν τῆ Ήλεία, τὸ μὲν ἐν τῆ ὀρεινῆ κάρπιμον, τὸ δὲ ἐν τῷ σεδίω, ἄκαρπον, άλλὰ μόνον ἀνθεῖ τὰ δὲ ἐν τοῖς κοίλοις τόποις οὐδὲ ἀνθεῖ, ωλὴν κακῶς. δοκεῖ δὲ οὖν καὶ τῶν άλλων των όμογενων, κ έν μία * προσηγορία, τὸ μέν άκαρπον είναι, τὸ δὲ, κάρπιμον, οἶον Πρῖνος, ὁ μὲν κάρπιμος, ὁ δὲ ἄκαρπος. καὶ Κλήθρα δὲ ώσαύτως ἀνθεῖ δὲ ἄμφω.

CAP. IV.

Arbores mares et famina. Germinatio prima, vel verna. Gallæ et Parasitæ Quercus.

ΣΧΕΔΟΝ δὲ όσα καλοῦσιν ἄρρενα τῶν ὁμογενῶν, τούτων τὰ σολλὰ ἄκαρπα [ἐστί] καὶ τὰ μὲν ἀνθεῖν, φασί, τὰ δὲ ὀλίγον, τὰ δὲ ὅλως οὐκ ἀνθεῖν τὰ δὲ, ἀνάπαλιν τὰ μὲν ἄρρενα μόνα καρποφορείν οὐ μὴν άλλ' ἀπόγε τῶν ἀνθῶν φύεθαμ ἱτὰ δένδρα, καθάπερ

f eler woo Const. i τὰ δίνδρα Bod.

c of Bod. d Hagries Bod. है हेजही वेहे Bod.

e imi deest Bod. h wagiw Ald. καὶ ἀπὸ τῶν καρπῶν ὅσα κάςπιμα. καὶ ἐν ἀμφοῖν ούτως ένίστε συκνήν είναι την * έκφυσιν, ώστε τούς * όρεοτύπους μη δύναθαι διϊέναι μη όδοποιησαμένους. κ άμφισθητείται δε καί ωερί των άνθων ένίων, ώσπερ είπομεν οί μεν γάρ κ Δρῦν ἀνθεῖν οἴονται, κ τὴν Ἡρακλεωτίκην Καρύαν, κ Διὸς Βάλανον ἔτι δὲ Πεύκην, καὶ Πίτυν οἱ δὲ οὐδὲν τούτων, ἀλλὰ τὸν * ἴουλον τὸν έν ταῖς Καρύαις, καὶ τὸ * βρύον τὸ δρύϊνον, καὶ τὸν * κύτταρον τὸν ωιτύινον, Ιόμοία κὰ ἀνάλογα εἶναι τοῖς ωροπίώτοις m ἐρινοῖς. οἱ δὲ ωερὶ Μακεδονίαν ἐδὲ ταῦτά φασιν άνθεῖν "Αρκευθον, 'Οξύην, άγρίαν Σφένδαμνον" ένιοι δε τὰς 'Αρκεύθους δύο είναι, και την ετέραν ἀνθείν μεν, άκαρπον δε είναι, την δε έτέραν ούκ άνθειν μεν. καρπον δε φέρειν εύθυς ωροφαινόμενον, ώσπες καὶ τὰς Συχᾶς χαὶ τοὺς Ἐρινέους. συμβαίνειν δὲ χεδὸν ώς ε ἐπὶ δύο ἔτη τὸν καρπὸν ἔχειν μόνον τοῦτο τὸ δένδρον. ταῦτα μεν οὖν ἐπισκεπτέον ἡ δὲ βλάςησις, τῶν μὲν ἄμα γίνετομ η των άγρίων η των ημέρων· των δε, μικρον έπιλειπομένη τῶν δὲ ήδη ωλέον ἀπάντων δὲ κατά τὴν ήρινην ώραν άλλα των καρπών ή σαραλλαγή σλείων ώσπερ δὲ καὶ ωρότερον εἴπομεν οὐ κατά τὰς βλαςήσεις αί ωεπάνσεις, άλλὰ ωολὺ διαφέρουσιν. ἐπεὶ καὶ τῶν όψικαςποτέςων, α δή τινές φασιν ** ἐνιαυτοφορεῖν, οἶον "Αρχευθον καὶ Πρίνον, όμως αἱ βλαστήσεις τοῦ ήρος. αὐτὰ δὲ αὐτῶν τὰ ὁμογενῆ τῷ ᢍρότερον ὰ ὕστερον διαφέρει κατά τοὺς τόπες το πρώτα μὲν γὰρ βλαστάνει τὰ έν τοις έλεσιν, ώς οἱ ωερὶ Μακεδονίαν λέγουσι, δεύτερα

k ἀμφισθητεῖ Ald. Bas. 1 ὁμοίαν καὶ ἀνάλογον Bod.

m ἐρινεοῖς. Bod. n τῶν ἀγρίων καὶ desunt Bod.

δε τα έν τοις ωεδίοις, έσχατα δε τα έν τοις δρεσιν. αύτῶν δὲ τῶν καθ' ἔκαςα δένδρων, τὰ μὲν συναναβλασάνει τοῖς ἡμέροις, οἶον 'Ανδράχνη, ο'Αβάρκη, ('Αχράς δὲ μικρῷ ὖστερον τῆς ᾿Απίου,) τὰ δὲ καὶ ωρὸ ζεφύρου μεν, καὶ μετά ωνοάς εὐθύς ζεφύρου. καὶ ωρὸ ζεφύρου μεν Κρανεία ή Θηλυκρανεία μετά ζέφυρον δε, Δάφνη κ Κλήθρα. ωρὸ ἰσημερίας δὲ μικρὸν, Φιλύρα, Ζυγία, Φηγὸς, Συχή· ωρωϊδλαστα δὲ, καὶ Καρύα, καὶ Δρῦς, καὶ Ρ'Ακτη. ἔτι δὲ μᾶλλον τὰ ἄκαρπα, τὰ δοκοῦντα * ἀλσώδη, Λεύκη, Πτελέα, Ἰτέα, Αἴγειρος. (Πλάτανος δὲ μιχρῷ όψαίτερον τούτων.) τὰ δὲ ٩ἄλλα * ωεριενισταμένου τοῦ ήρος, οἶον Ἐρινεὸς, Φιλύκη, Ὁξυακάνθη, Παλίεgos, Τέρμινθος, Καρύα, Διὸς Βάλανος (Μηλέα δὲ ὀψίβλασος τὸψιβλασότατα δὲ χεδὸν, "Ιψος, 'Αρία, Τετραγωνία, S Θύια, Μίλος.) αι μεν οὖν βλαστήσεις, ούτως έχουσιν αί δὲ ἀνθήσεις, ἀκολεθοῦσιν, ὡς εἰπεῖν, κατὰ * λόγον οὐ μὴν ἀλλὰ σαραλλάττουσι μᾶλλον δὲ ἐπὶ ωλέον ἡ τῶν καρπῶν τελείωσις, Κρανεία μὲν γὰρ αποδίδωσι περί τροπας θερινάς ή πρωτος τ χεδον ούτως, ή σρωίωτερον ή δ' όψιος, ήν δή τινες καλούσι Θηλυκρανείαν, μετ' αὐτὸ τὸ μετόπωρον. ἔστι δὲ ὁ ταύτης καρπός άβρωτος, καὶ τὸ ξύλον ἀσθενες καὶ * χαῦνον. τοσαύτη δὲ ἡ διαφορά ωερὶ ἄμφω. (ἄρρενι δὴ μ σκληρότατον) Τέρμινθος δὲ ωερὶ ωυροῦ άμητὸν, ἡ καὶ μικρῶ όψιαίτερον Μελία δὲ κὰ Σφένδαμνος τε θέρες ἀποδίδωσι τὸν καρπόν Κλήθοα δὲ η Καρύα η Αχράδων τὶ γένος,

ο ἀφάςκη, Const. Γ ὀψιβλαστότατον Bod. πες πεῶτον ἡ ὄψιος, Bod. Const.

P 'Απτίος. Bas.

9 ἄλλως Bas.

9 ἄλλως Bas.

1 τ σχιδόν ωσ
1 ἀσθενέστατον, vel ἰσχυρότατον.

μετοπώρου. Δρῦς δὲ καὶ Διὸς Βάλανος, ὀψιαίτερον ἔτι, περί Πλειάδος δύσιν ωσαύτως δὲ κ Φιλύκη, κ Πρίνος, καὶ Παλίουρος, καὶ 'Οξυακάνθη, μετά Πλειάδος δύσιν' ή δὲ 'Αρία, χειμῶνος ἀρχομένου, καὶ Μηλέα μὲν τοῖς ωρώτοις ψύχεσιν, 'Αχράς δὲ x όψίου χειμώνος. 'Ανδράχνη δὲ καὶ 'Αφάρκη' τὸ μὲν ωρῶτον ωεπαίνουσιν άμα τῷ βότρυϊ ϖερχάζοντι ἡ ἀνθοῦντι. Υτὸ δ' ὕστερον (δοκεῖ γὰς ταῦτα δικάςπειν) ἀςχομένου τοῦ χειμῶνος. Έλάτη γὰρ καὶ Μίλος ἀνθοῦσι μικρὸν ωρὸ ἡλίου τροπῶν ὰ τῆς γε Ἐλάτης τὸ ἄνθος Ζ κρόκινον, καὶ ἄλλως καλόν τὸν δὲ καρπὸν ἀφιᾶσι μετὰ δύσιν Πλειάδος. Πεύκη δὲ κὰ Πίτυς ωροτερθοι τῆ βλαςήσει μικρὸν, ὅσον **ωεντεκαίδεκα ήμέραις, τούς δὲ καρπούς ἀποδίδωσι μετά** Πλειάδα κατά λόγον. ταῦτα μὲν οὖν μετριωτέρον ἔχει, σάντων δὲ a όψιαίτατα, ή "Αρκευθος, καὶ ή b Κήλα-5ρος, καὶ Ποῖνος ἡ μὲν γὰρ "Αρκευθος ἐνιαύσιον ἔχειν [τὸν καρπὸν] δοκεῖ, ωερικαταλαμβάνει γὰρ ὁ νέος τὸν * σερυσινόν ώς δέ τινές φασιν ούδὲ σεπαίνει, διὸ καὶ ωροαφαιgοῦσι, καὶ χρόνον τινὰ τηροῦσιν, ἐὰν δὲ ἐã ἐπὶ τοῦ δένδρου τὶς, ἀποξηραίνεται. φασὶ δὲ καὶ τὸν Πεῖνον οί σερί 'Αρχαδίαν, ἐνιαυτῷ τελειοῦν, ἄμα γὰρ τὸν ἔνον σεπαίνει, κὰ τὸν νέον ὑποφαίνει, ώς ε τοῖς τοιούτοις συμβαίνει συνεχώς τὸν καρπὸν ἔχειν. φασὶ δὲ καὶ τὴν Κήλαστρον ύπὸ ^c τὸν χειμῶνα ἀποδάλλειν. ὀψίκαρπον δὲ σφόδρα, καὶ Πύξος, κὰ Φίλυρα, (τὸν δὲ καρπὸν ἄδρωτον έχει σαντί ζώφ ή Φίλυρα,) καὶ Θηλυκρανεία. d όψίκαρπα δὲ, κὰ Κιττὸς, κὰ "Αρκευθος, καὶ Πεύκη κὰ 'Αν-

x ὀψία χειμῶνος Bod. Υ τὸ δ' ὕστερον, ἀνθοῦντι. Bod. z κόκκινον, Ald. Bas. ^a πλείστην, Bod. ^b Κήλαστος, Bod. ^c τοῦ χειμῶνος Bas. ^d ὀξύκαρτα Bod.

δράχνη, ώς δὲ οἱ ϖερὶ 'Αρκαδίαν φασὶν, ἔτι τέτων όψικαρπότερα, χεδον δὲ σάντων όψιές ερα, e Τετραγωνία, Θυΐα, Μίλος. αἱ μὲν οὖν τῶν καρπῶν ἀποθολαὶ καὶ σεπάνσεις τοιαύτας έχουσι διαφορας, ού μόνον σρός τα ήμερα τῶν ἀγρίων, ἀλλὰ ѝ ωρὸς ἐαυτά. συμβαίνει δὲ όταν f ἄρξωνται βλαστάνειν, τὰ μὲν ἄλλα συνεχῆ τήν γε βλάςησιν καὶ τὴν αύξησιν ωοιείθα, Πεύκην δὲ καὶ Ελάτην η Δούν * διαλείπειν η τρείς όρμας είναι, καί τρεῖς ἀφιένου βλαστούς. διὸ κοὺ τρίσλιποι, ωᾶν γὰρ δη δένδρον όταν βλαστάνη * λιπά τωρώτον μεν δάκρου ἔαρος, εὐθὺς ἱσταμένου τοῦ θαργηλιῶνος. (ἔντε τῆ Ἰδη wepl wevrexaίδεκα μάλιστα ήμέρας.) μετά δὲ ταῦτα διαλείποντα ωερί τριάκοντα ή μικρῷ ωλείες, ἐπιδάλλεται σάλιν άλλες βλαςούς ἀπ' ἄκρας τῆς κορυφῆς εως της h [άρχης] ἐπὶ τῷ ωροτέρω βλαςῷ. ἢ τὰ μὲν ἄνω, τὰ δὲ εἰς ωλάγια κύκλω ωοιεῖται τὴν βλάστησιν, οἶον * γόνυ σοιησάμενα κατά την τοῦ σρώτου βλαστοῦ κορύνην, ώσπερ καὶ ή ωρώτη βλάστησις έχει γίνεται δὲ τοῦτο ωερί τὸν σκιρροφοριῶνα λήγοντα. (κατά δὲ ταύτην την βλάστησιν, και ή ίΚικλς φύεται σάσα, και ή λευκή καὶ ή μέλαινα φύεται δὲ ώς ἐπιτοπολύ νυκτὸς άθρόως, ἐφ' ἡμέραν δὲ μίαν αὐξηθεῖσα, ωλὴν τῆς ωιττώδους, ή ἐὰν ὑπὸ τοῦ καύματος ληφθή, ξηραίνεται, κ άναυξής έστι τὸ μείζον έγίνετο γάρ αν μείζων τῷ μεγέθει διόπερ τινες αὐτῶν οὐ μεῖζον ἔχουσι κυάμου τὸ μέγεθος ή δε μέλαινα, καὶ ἐπὶ ωλείους ἡμέρας εὕχλωρός ἐστι, καὶ αὐξάνεται καὶ λαμβάνουσιν k ἔνιαι

γωνία, Bod.
 Const. Plin.
 h ἀρχῆς deest Bod.
 Vid. not. ad fin. libri.
 k ἔνια Bod.

g ἄρχοντος ἔαρος, i Knzls Const.

μέγεθος μήλε) διαλείποντα δὲ μετὰ τοῦτο ωερὶ ωεντεκαίδεκα ἡμέρας, ωάλιν ὶ τὸ τρίτον ἐπιδάλλεταμ βλαστούς ἐκατομβαιῶνος, ἐλαχίςας ἡμέρας τῶν ωρότερον ἴσως γὰρ εξ ἡ ἐπτὰ τὸ ωλεῖστον ἡ δὲ βλάστησις [ταύτης] ὁμοία, καὶ τὸν αὐτὸν τρόπον. ἐλθουσῶν δὲ τούτων, οὐκ ἔτι εἰς μῆκος ἀλλ' εἰς ωάχος ἡ αὕξησις πτρέπεταμ. ωᾶσιν μὲν οὖν τοῖς δένδροις αἱ βλαςἡσεις φανεραὶ, μάλιστα δὲ τῆ Ἐλάτη καὶ τῆ Πεύκη, διὰ τὸ *στοιχεῖν τὰ γόνατα, ἢ ἐξ ἴσου τοὺς ὄζους ἔχειν. ώρα δὲ καὶ ωρὸς τὸ τέμνεθαι τὰ ξύλα τότε, διὰ τὸ πλιπᾶν. ἐν γὰρ τοῖς ἄλλοις καιροῖς οὐκ εὐπεριαίρετος ὁ φλοιὸς, ἀλλὰ ἢ ωεριαιρεθέντος, μέλαν τὸ ξύλον γίνεται, ἢ τῆ ὄψει χεῖρον. ἔτι ἢ ωρός τε τὴν χρείαν οὐδέν ἀλλὰ ἢ ἰχυρότερον, ἐὰν μετὰ τὴν ωέπανσιν τῶν καρπῶν τμηθῆ. ταῦτα μὲν ἴδια τῶν ωροειρημένων Οδένδρων.

CAP. V.

Germinatio secunda, autumnalis. Amenta in Monaciis. Radicum Differentia.

ΑΙ δὲ βλαςήσεις ἐπὶ Κυνὶ ἢ Ρ'Αρχτούρω γινόμεναι, μετὰ τὴν ἐαρινὴν, σχεδὸν κοιναὶ πάντων, εὕδηλοι δὲ μᾶλλον ἐν τοῖς ἡμέροις, καὶ τούτων θ μάλιστα ἐν Συκῆ καὶ 'Αμπέλω, καὶ 'Ροία. καὶ ὅλως ὅσα εὐτραφῆ, καὶ ὅπου τχώρα τοιαύτη διὸ ἢ τὴν ἐπ' 'Αρχτούρω πλείςην φασὶ ς γίνεθαι περὶ Θετλαλίαν ἢ Μακεδονίαν, ἄμα γὰρ συμβαίνει ἢ τὸ μετόπωρον ἐκεῖ καλὸν γίνεθαι καὶ μα-

¹ τὸν τριτὸν Bod. ^m τρίπετο. Bod. ⁿ λοπᾶν. Ald. ο καρπῶν. Bod. ^p 'Αρκτούρων Bas. ^q μάλιστα Συκῆ ἐ "Αμπελος, ἐ 'Ροιά. Bod. καὶ 'Ροά. Const. ^r ἄρα Const. ⁵ γινίσθαι Bod.

κρὸν, ώς ε κὰ τὴν μαλακότητα συμβάλλε δα τοῦ ἀέρος* έπει η έν Αιγύπτω δια τοῦθ, ώς είπεῖν, ἀεί βλαστάνει τὰ δένδρα, ἡ καὶ μικρόν τινα διαλείπει χρόνον. ἀλλὰ τὰ μὲν ωερί τὰς ἐκβλαστήσεις, ώσπερ εἴρηται, κοινὰ, τὰ δὲ ωερί τὰς διαλείψεις ἀπὸ τῆς ωρώτης, τίδια τῶν λεχθέντων. ἴδιον δὲ ἐνίοις ὑπάρχει καὶ τὸ τῆς καλουμένης * κάχρυος, οίον, τοιστε προειρημένοις. ἔχει γάρ καὶ Ἐλάτη, ἡ Πεύκη, ἡ Δρῦς, ἡ ἔτι Φίλυρα, ἡ Καgύα, κ Διὸς Βάλανος, κ Πίτυς· μαύτη δὲ γίνεται Δουί μέν, ωρὸ τῆς βλαστήσεως ὑποφαινούσης, τῆς ἡρινῆς ώρας. Εςι δε ώσπερ × κύησις φυλλική μεταξύ σίπτεσα της έξ άρχης ἐπιφύσεως, τη ἰδιότητι δὲ τοῦ μετοπώρου μετά την φυλλοδολίαν ἐπωδηκυῖα, καθαπερανεὶ μέλλουσα βλαςάνειν καὶ διαμένει τὸν χειμῶνα μέχρι τοῦ ήρος. τη δὲ Ἡρακλεωτική, μετά τὴν ἀποδολὴν τοῦ καρποῦ φύεται τὶ Υ βρυῶδες, ἡλίκος σκώληξ εὐμεγέθης. έξ ένος μίσχου z ωλείω, α καλοῦσί τινες * ἰούλους. τούτων έκαστον έκ μικρών σύγκειται α μορίων * φολιδωτών τη τάξει, καθάπερ οἱ *στρόδιλοι της Πεύκης. ώστε μη ἀνομοίαν είναι την όψιν στροθίλω νέω καὶ χλωρώ, ωλήν ωρομηκέστερον καὶ σχεδὸν ἰσόπαχες διόλου. τοῦτο δὲ αύξεται τὸν χειμῶνα, καὶ ἄμα τῷ ἡρι χάσκει. τὰ δὲ φολιδωτὰ [μόρια] ξανθά γίνεται, καὶ τὸ μῆχος λαμβάνει τριδάχτυλον ὅταν δὲ τοῦ ἦρος τὸ φύλλον βλαστάνη, ταῦτ' ἀποπίπθει καὶ τὰ τοῦ καρύου, b * καλυκώδη ωερικάρπια γίνεται, συμμεμυκότα κατά τοῦ μίσχου τοσαῦτα, όσα κ κατὰ ἄνθη, τούτων δ' ἐν

t εἴδη Const. u αῦται δὲ γίνονται Bod. x κύησις φυλακὴ Bod. Vid. not. ad fin. libri. y ρυῶδες, Bod. z ωιώδης, Bod. a μυρίων Germ. b Vid. not. ad fin. libri.

έκάστω, κάρυον έν. ωερί δὲ τῆς Φιλύρας ἐπισκεπτέον, κ εί τι άλλο καχρυοφόρον. ἔστι δὲ κ τὰ μὲν, εὐαυξῆ٠ τὰ δὲ, δυσαυξῆ· εὐαυξῆ μὲν τάτε ωάρυδρα, οἶον, Πτελέα, Πλάτανος, Λεύκη, Αἴγειρος, Ἰτέα καίτοι σερί ταύτης ἀμφισδητοῦσί τινες ώς δυσαυξοῦς καὶ τῶν καρποφόρων δὲ, Ἐλάτη, Πεύκη, Δρῦς εὐαυξέστατον δὲ, Μίλος, κ ο Λακάρα, Φηγός, "Αρκευθος, Σφένδαμνος, 'Οστούα, Μελία, d Κλήθρα, Πίτυς, 'Ανδράχνη, Κρανεία, Πύξος, 'Αχράς. καρποφορεί δὲ εὐθὺς, 'Ελάτη, Πεύκη, Πίτυς, κῶν ὁπηλικονοῦν μέγεθος λάβωσιν ἡ δὲ αύξησις η ή βλάστησις, των μεν άλλων άτακτος κατά τοὺς καρποὺς ὰ τοὺς βλαςοὺς, τῆς δ' Ἐλάτης ώρισμέναι κὶ συνεχεῖς, κὰ ὕστερον. ὅταν γὰρ ἐκ τοῦ στελέχους τὰ ωρώτα σχισθή, ωάλιν έξ έκείνου ή έτερα σχίζεται, ε καὶ ἴσα, καὶ τὸν αὐτὸν τρόπον. καὶ τοῦτο ἀεὶ ωοιεῖ μετά σάσας τὰς ἐπιβλαστήσεις. ἐν δὲ τοῖς ἄλλοις οὐδὲ οί όζοι κατ' άλλήλους, σιλήν δέπί τινων. έχει δε καί τῆδε διαφοράν ή αὖξησις σάντων κοινῆ, ἡμέρων τε καὶ άγρίων, τὰ μὲν γὰρ ἐκ τοῦ ἄκρου τῶν βλαστῶν κὰ ἐκ τῶν ωλαγίων φύεται, καθάπερ "Απιος, 'Ροιά, Συκῆ, Μύρρινος σχεδον τὰ ωλεῖστα τὰ δὲ ἐκ τοῦ ἄκρε μὲν ούκ άνίησιν, έκ δὲ τῶν ωλαγίων καὶ ξούτω ωροωθεῖται τὸ ὑπάρχον, ὥσπες καὶ τὸ ὅλον στέλεχος, καὶ οἱ άκρέμονες. συμβαίνει δὲ ἐπὶ τῆς Περσικῆς τοῦτο Καρύας η τῆς Ἡρακλεωτικῆς, η άλλων. άπάντων δὲ τῶν τοιούτων είς εν φύλλον ἀποτελευτώσιν οί βλαστοί. διὸ καὶ εὐλόγως οὐκ ἐπιβλαστάνει κὰ αὐξάνεται μὴ ἔχοντα

κληθρος, Bod.
 κληθρος, Bod.
 τὰ ἴσα, Bod.
 ἐπί τινων ἐλίγων. Const.
 τὸ αὐτὸ Bod. αὐτῷ Const.

άρχήν. Η όμοια δε τρόπον τινά ή αύξησις καὶ τοῦ Σίτε. κ γάρ οὖτος ἀεὶ τῆ προώσει τῆ ὑπαρχούση αὐξάνεται, κάν * κολοδωθή τὰ φύλλα, καθάπερ ἐν τοῖς ἐπιβοσκομένοις ωλήν οὖτός γε οὐδ ἐκ τοῦ ωλαγίου ωαραφύει, καθάπες ένια τῶν χεδροπῶν, αὖτη μὲν οἶον διαφορά τις αν είη βλαστήσεως άμα κ αὐξήσεως. βαθύρριζα δὲ οὕ φασί τινες είναι τὰ ἄγρια, διὰ τὸ φύεσθαι ωάντα ἀπὸ σπέρματος, οὐκ ἄγαν ὀρθῶς λέγοντες ἐνδέχεται γὰρ, όταν ἐμβιώση, σόρρω καθιένου τὰς ρίζας, ἐπεὶ κοὺ τῶν λαχάνων τὰ σολλὰ τοῦτο σοιεῖ, καίπερ ἀσθενέστερα όντα, η ἐναργῶς φυτευόμενα [ἐν] τῆ γῆ. βαθυρριζότατον δὲ δοκεῖ τῶν ἀγρίων εἶναι ἡ Πρῖνος Ἐλάτη δὲ καὶ Πεύκη, μετρίως ἐπιπολαιότατον δὲ, Θραύπαλος, καὶ Κοχχυμηλέα, και Σποδιάς, αύτη δ' έστιν ώσπερ άγρια Κοκκυμηλέα. ταῦτα μὲν ἔν κὰ ὀλιγόἐριζα ὁ δὲ Θραύπαλος, σολύρριζον. συμβαίνει δε [τοῦτο] τοῖς ἄλλοις τοῖς μὴ κατὰ βάθος ἔχουσι, (κ) ούχ ἥκιστα ἰ Ελάτη,) κ σροβρίζες ύπὸ τῶν σνευμάτων ἐκπίπτειν. οἱ μὲν οὖν wepl 'Αρκαδίαν ούτω λέγουσιν' οἱ δ', ἐκ τῆς *Ιδης βαθυβριζοτέραν Ἐλάτην [είναι] Δουος, ἀλλ' ἐλάττους έχειν καὶ εὐθυβρίζοτέραν είναι βαθυβρίζότατον δὲ καὶ την Κοκκυμηλέαν, η την Ήρακλεωτικήν τας δε ρίζας λεπτάς καὶ ἰσχυράς, τὴν Ἡρακλεωτικὴν ἔχειν. τὴν δὲ Κοκκυμηλέαν σολύβριζον άμφω δὲ *ἐμδιῶνοι δεῖν. δυσόλεθου δε την Κοκκυμηλέαν κεπιπολαίους δε Σφένδαμνον, καὶ κατ' όλιγον, την δὲ Μελίαν, ωλείους, (καὶ είναι ωυκνόρριζον κὰ βαθύρριζον) ἐπιπολαίους δὲ,

h ὁποία Bod. i Ἑλάτη καὶ Πεύκη, Const. k ἐπιπολῆς δὲ Σφένδαμνον, ἐ ἔτι ὀλίγους Bod.

καὶ "Αρκευθον, καὶ Κέδρον Κλήθραν δὲ λεπτὰς καὶ m Μελίαν, ἔτι δὲ 'Οξύην (κὰ γὰρ τοῦτ' ἐπιπολαιόρριζον κὰ ὀλιγόρριζον) τὴν δὲ Οὖαν, ἐπιπολαίους μὲν [ἔχειν], ἰσχυρὰς δὲ καὶ σαχείας, καὶ δυσολέθρους, σλήθει δὲ μετρίας. βαθύρριζα μὲν οὖν κὰ ἐπιπόλαια, τὰ τοιαῦτα ἔστιν.

CAP. VI.

*Aμφιφύα in Abiete: Amenta Coryli, Juglandis, Pinus, Quercus.

ΑΠΟΚΟΠΕΝΤΟΣ δὲ τοῦ ςελέχους τὰ μὲν ἄλλα σάνθ', ώς είπειν, σαραβλαστάνει, σλην έαν αι ρίζαι ωρότερον τύχωσι * ωεπονηχυΐας· Πεύκη δὲ κὶ Ἐλάτη τελέως ἐκ ῥιζῶν αὐτοετεῖς αὐαίνονται, καὶ ἐὰν τὸ ἄκρον η μόνον ἐπικοπῆ. συμβαίνει δὲ ἴδιόν τι ωερὶ τὴν Ἐλάτην. όταν γάρ κοπή, ή κολουσθή ύπὸ ωνεύματος, ή καί άλλε τινός - σερί τὸ ο λείον τοῦ στελέχες - (ἔχει γὰρ μέχρι τινὸς λείον κι ἄοζον κι όμοιον, ή κι ήλίκον Ρωλοίε ίστον.) σεριφύεται τὶ μικρον ύποδεέστερον εἰς ὕψος, κ καλούσιν, οἱ μὲν * ἄμφαυξιν, οἱ δὲ, * ἀμφιφύαν· τῷ μεν χρώματι μέλαν, τῆ σκληρότητι δ' ὑπερδάλλον, ἐξ οὖ τοὺς κρατῆρας σοιοῦσιν οἱ σερὶ 'Αρκαδίαν' τὸ δὲ στάχος, οίον αν τύχη τὸ δένδρον ὅσωπερ αν ἰσχυρότερον, η έγχυλότερον η σαχύτερον. συμβαίνει δε κάκείνο Ίδιον ἐν αὐτῷ τούτῳ ϖερὶ τὴν Ἐλάτην. ὅταν μὲν γάρ τις τοὺς ὄζους ἄπαντας ἀΦελών ἀποκόψη τὸ ἄκρον, άποθνήσκει ταχέως. όταν δε τα κατωτέρω το 9 κατά

m Μηλέαν, Const.
 n μόνον deest Bod.
 ο ωλεῖον Bod.
 P ἴστω ωλοίω. Const. Vid. not. ad fin. libri.
 q καταλύον Bod.

τὸ λεῖον ἀφέλη, ζῆ τὸ κατάλοιπον, ωερὶ ὁ δὴ κὰ ἡ ἄμφαυξις φύεται. ζη δε, κ δηλον, διά τὸ έγχυλον είναι η χλωρον, είπερ ἀπαράβλαστον. ἀλλὰ γὰρ τοῦτο μὲν ίδιον τῆς Ἐλάτης. Φέρει δὲ τὰ μὲν ἄλλα, τόν τε καρπὸν τὸν αὐτὸν, κὰ τὰ κατ' ἐνιαυτὸν ἐπιγινόμενα ταῦτα, φύλλον, ἄνθος, βλαστόν καὶ τὰ μὲν βρύον, ἢ ἔλικα, τὰ δὲ ωλείω, καθάπες ἥτε Πτελέα, τόν τε Βότρυν καὶ τὸ * Δυλακῶδες ττοῦτο κὰ Συκῆ τὰ ἔρινα τὰ ωροαποπίπλοντα, καὶ εἴτινες ἄρα τῶν Συκῶν * ὀλυνθοφοροῦσιν* ἴσως δὲ τρόπον τινὰ s ἄκαρπος οὖτος· ἀλλ' ἡ Ἡρακλεωτική Καρύα, τὸ ἴουλον, κὰ ἡ Πρῖνος τὸν φοινικοῦν κόκκον, ή δὲ Δάφνη τὸ ^t βοτρύδιον φέρει μὲν, ἢ καρποφόρος ἐστὶ, εἰ μὴ κοὶ σῶσα, ἀλλὰ κοὶ γένος τι αὐτῆς, ιι (οὐ μὴν ἀλλὰ τελέον ἡ ἄκαρπος, ἢν δὴ κὰ ἄρρενα τινὲς καλούσιν) άλλ' ή Πεύκη τὸν ωροαποπίπτοντα * κύτταρον. ωλείστα δὲ ωάντων ἡ Δρῦς φέρει * ωαρά τὸν καρπου, οἶον τήν τε * κικίδα τὴν μικράν, κὰ τὴν ἐτέραν τὴν ωιττώδη κ μέλαιναν, ἔτι δὲ κ * συκαμινῶδες [τί] άλλο τῆ μορφή· ωλήν σκληρον κ Υδυσκάτακτον, σπάνιον δὲ τοῦτο. καὶ ἔτερον αἰδοιώδη χέσιν ἔχον, τελειουμένης δὲ, τὶ σκληρὸν κατὰ τὴν ἐπανάστασιν [ἔχει]. καὶ τετευπημένον, καὶ ωροσεμφερές τρόπον τινά καὶ z Σαύρου κεφαλή· σερικαταγνύμενον δὲ ἔνδοθεν ἔχει ατὶ συρῆνι Ἐλαίας όμοιον *εἰροφυήν. φύει δὲ καὶ τὸν ύπ' ἐνίων καλούμενον σίλον τοῦτο δ' ἐστὶ σφαιρίον έριῶδες, μαλακὸν, ωεριπυρηνιώ ο σκληρότερω ωεφυκός,

r οὖτως· Const. s καρπὸς Const. t βότρυον Ald. u Vid. not. ad fin. libri. κ παρὰ deest Bod. Υ δυσκάταντον, Bod. ε ταύρου Ald. Bod. ε πυρῆνα, Ελαία εἰροφυήν. Bod. ὁμο-φυῆ. Const. Vid. not. ad fin. libri. b σκληρότερον Bod.

ῷ χρῶνται ωρὸς τοὺς λύχνους, καίεται γὰρ καλῶς, ώσπερ κὸ ή μέλαινα κικίς. Φύει δὲ καὶ ἔτερον σφαιρίον, χόμην έχον, τὰ μὲν ἄλλα, ἀχρεῖον, κατὰ δὲ τὴν ἐαρινὴν ώραν cἐπιδάπτον χυλῷ μελιτηρίω, κὰ κατὰ τὴν * άφην κὰ κατά την * γεῦσιν. Φύει δ' d ἐκ * μαγαλίδος τῶν ροπῶν, ἔτερον σφαιρίον ἄμισχον, ἡ καὶ ε κοιλόμισχον, ίδιον, καὶ σοικίλον τούς μέν γάρ fêπανεστηκότας *όμφαλούς ἐπιλεύκες, ἢ ἐπεςιγμένους ἔχει Βμέλανι, τὸ δὲ ἀνὰ μέσον κοκκοδαφὲς καὶ λαμπρόν ἀνοιγόμενον δέ έστι μέλαν καὶ ἐπίσαπρον. σπάνιον δὲ ωαραφύει και λιθάριόν τι, * χισσηρώδες ἐπὶ ωλεῖον ἔτι δ' άλλον τούτου σπανιώτερον, Φυλλικόν συμπεπιλημένον, σρόμηχες σφαιρίου. ἐπὶ δὲ τοῦ φύλλου φύει κατά τὴν * ράχιν σφαιρίον λευκὸν διαυγὲς ύδατῶδες, ὅταν ἀπαλὸν ή τοῦτο δὲ καὶ μυίας ἐνίστε ἔνδον ἔχει, τελειούμενον δὲ σκληρύνεται κικίδος μικράς λείας τρόπον. ή μεν ούν Δρῦς τοσαῦτα Φέρει h ωαρά τὸν καρπόν. οἱ γὰρ Μύκητες ἀπὸ τῶν ῥιζῶν κὰ τας ἀς ῥίζας φυόμενοι, κοινοί κὶ ἐτέρων εἰσίν ωσαύτως δὲ καὶ ἡ Ἰξία καὶ γὰρ αὐτὴ φύεται και έν άλλοις, άλλ' ούδεν ήττον, ώσπες έλέχθη, ωλειςοφόρον ἐστίν [ἡ Δρῦς]. εἰ δέ γε δὴ καθ' Ἡσίοδον φέρει μέλι και μελίττας, έτι μαλλον. φύεται δ' οὖν και ό μελιττώδης οδτος χυλός έχ τοῦ ἀέρος ἐπὶ ταύτη μάλιτα Ι προσίζων. φασί δε κι όταν κατακαυθή, γίνεθαι κ νίτρον έξ αὐτῆς. ταῦτα μὲν οὖν ἴδια τῆς δρυός.

C Vid. not. ad fin. libri. d ἐντιριώνης τῶν ῥοπῶν μασχαλίδας, Bod. Vid. not. ad fin. libri. c χοιλόμισχον, Const. f ἐσπανηκότας Const. Ald. ε μίλανας, Bod. h πιρὶ Bod. i προσίζον. Bod. προσίζον. Ald. κ λίτρον Bod.

CAP. VII.

Mas et famina in Arboribus. De Roboris Generibus. Differentia in Glandibus. De Gallis.

ΠΑΝΤΩΝ δὲ, ὥσπερ ἐλέχθη, τῶν δένδρων, ὡς καθ' έκαστον γένος λαβείν, διαφοραί ωλείους είσίν ή μέν, κοινή πᾶσιν, ή διαιροῦσι τὸ Ξῆλυ κὰ τὸ ἄρρεν, ὧν τὸ μεν, καρποφόρον, τὸ δὲ ἄκαρπον (ἐπί τινων). ἐν οἶς δὲ άμφω καρποφόρα, τὸ Ξῆλυ καλλικαςπότεςον, πλην όσοι ταῦτα καλοῦσιν ἄρρενα. (καλοῦσι γάρ τινες.) σαραπλήσια, ή η τοιαύτη διαφορά, η ώς τὸ ημερον διήρηται ωρὸς τὸ ἄγριον. ἐτέρα δὲ κατ' είδος [διαφορά] αὐτῶν τῶν ὁμογενῶν, ὑπὲρ ὧν, ἄμα συνεμφαίνοντες καὶ τὰς ίδίας μορφάς τῶν μὴ φανερῶν ὰ τῶν γνωρίμων, λέξομεν. Δρυὸς δὲ γένη δ' ἐςὶ, (ταύτη γὰρ μάλιστα διαιροῦσι.) κ ένιοί γε εύθύς την μεν ημερον καλούσι, την δε άγρίαν, ού τῆ γλυκύτητι τοῦ καρποῦ διαιροῦντες, ἐπεὶ γλυκύτατός γε ό της Φηγοῦ, ταύτην δ' άγρίαν σοιοῦσιν άλλα τῷ μᾶλλον ἐν τοῖς ἐργασίμοις φύεθαι, κὰ τῷ ξύλον έχειν λειότερον την δε Φηγον τραχύ, κ έν τοῖς ὁρεινοῖς γένη μεν ούν οι μεν τέτταρα ωοιούσιν, οι δε σέντε διαλλάττουσι δὲ ἔνια τοῖς ὀνόμασιν. οἶον τὴν τὰς γλυκείας βαλάνους φέρουσαν, οἱ μὲν, Ἡμερίδα καλοῦντες, οί δὲ, m'Ετυμόδρυν, όμοίως δὲ κὰ ἐπ' ἄλλων. ώς δ' οὖν οί ωερί τὴν Ίδην διαιροῦσι, τάδ' ἐστὶ τὰ εἴδη· Ἡμερὶς, Αἰγίλωψ, Πλατύφυλλος, Φηγός, 'Αλίφλοιος' οἱ δὲ, η Ευφλοιον καλούσι κάρπιμα μεν πάντα γλυκύτατα

 ¹ τη τοιαύτη διαφορά, Bod. π μύδιον, Bod. γλύκιον, Ald.
 * ἐὐθύφλοιον Ald. Bas.

δὲ τὰ τῆς Φηγοῦ, καθάπερ εἴρηται κὰ δεύτερον τὰ τῆς Ήμερίδος, ἔπειτα τῆς Πλατυφύλλου καὶ τέταρτον ἡ Αλίφλοιος. ἔχατον δὲ κὰ πικρότατον, ἡ Αἰγίλωψ. ούκ έν ἄπασι δὲ γλυκεῖαι [αὶ βάλανοι] τοῖς γένεσιν, άλλ' ένιαι η πικραί, καθάπερ ή Φηγός. διαφέρεσι δὲ η τοῖς μεγέθεσι, καὶ τοῖς σχήμασι, κὰ τοῖς χρώμασι τῶν βαλάνων ίδιον δέ τι έχουσιν, ήτε Φηγός, κ ή Αλίφλοιος, άμφότερα γάρ ο σαραλιβάζουσιν έν τοῖς ἄρρεσιν καλεμένοις, ἐξ ἄχρων τῶν βαλάνων ἐχατέρωθεν αἱ μὲν, wgòς τῷ κελύφει, αἱ δὲ ωρὸς αὐτῆ τῆ σαρκὶ, διὸ καὶ άφαιρεθέντων, όμοια γίνεται κοιλώματα τοῖς ἐπὶ τῶν ζώων. διαφέρεσι δὲ κὰ ἐν τοῖς φύλλοις κὰ τοῖς σελέχεσι κ τοῖς ξύλοις κ τῆ ὅλη μορφῆ. ἡ μὲν γὰρ Ἡμερὶς οὐκ όρθοφυής, Ρού δὲ μακρά (* σερίκομος γὰρ ή φυτεία κὸ ἀπες ραμμένη.) κὸ ٩ * κοιλομάχαλος, ώστε κὸ ὀζώδη καί * σολυμάχαλον γίνεδαι τὸ δὲ ξύλον ἰσχυρὸν μὲν, άθενέστερον δὲ τῆς Φηγοῦ· τοῦτο γὰρ ἰσχυρότατον, κὸ άσαπέστατον ούχ όρθοφυής δὲ ούδὲ αὐτή, άλλ' ἦττον έτι της 'Ημερίδος' τὸ δὲ στέλεχος ωαχύτατον, ώστε καὶ τὴν ὅλην [μόρφην] βραχεῖαν εἶναι κὰ γὰρ ἡ φυτεία σερίχομος ταύτη κ ούχ είς δρθόν· ή δε Αιγίλωψ όρθοφυέστατον, κὶ ύψηλότατον, κὶ λειότατον, κὰ τὸ ξύλον εἰς μηκος ιχυρότατον. του φύεται δ' έν τοῖς έργασίμοις, ή σπανίως. ή δὲ Πλατύφυλλος δεύτερον ὀρθοφυία κ μήκει, σρός δε την χρείαν 5 την οἰκοδομικήν χείριστον μετά τὴν Αλίφλοιον. φαῦλον δὲ κὰ εἰς τὸ καίειν κὰ * ἀνθρακεύειν, ώσπες κ τὸ τῆς 'Αλιφλοίου, κ t * θριπηδές ατον

O Vid. not. ad finem libri. P οὐδὶ λεία οὐδὶ μακρά. Bas. Θ καλομάσχαλος, Bod. Γοὐ deest Bod. ^ο τῆς οἰκοδομικῆς Const. [†] Θριπωδίστατον Bod.

μετα ἐκείνην, ή γαρ Αλίφλοιος σαχύτατον μὲν ἔχει υτὸν φλοιὸν κὰ τὸ στέλεχος, *χαῦνον δὲ κὰ κοῖλον, ἐὰν έχη πάχος ώς ἐπιπολύ, διὸ κὰ ἀχρεῖον εἰς τὰς οἰκοδομάς. έτι δὲ σήπεται τάχιςα (κ) γὰρ *πεφυκός τετ' ἐςὶ τοῦ δένδρου) διὸ κ κοίλον γίνεται. Φασὶ δέ τινες οὐδὲ ἐγκάρδιον είναι μόνη λέγουσι δε κ κεραυνοβλήτες αύται μόναι γίνονται, καίπερ ύψος έκ έχεσαι κ τῶν Αἰολέων τινες ούδε πρός τα ιερά χρώνται τοις ξύλοις [ταύτης]. κατά μὲν οὖν τὰ ξύλα καὶ τὰς ὅλας μορφὰς, ἐν τούτοις αί διαφοραί κικίδας δὲ σάντα φέρει τὰ γένη, μόνη δὲ είς τὰ δέρματα × χρησίμη ή της 'Ημερίδος' ή δὲ της Αἰγίλωπος κὶ τῆς Πλατύφυλλε, τῆ μὲν ὄψει σταρομοία τη της Ήμερίδος, ωλήν λειοτέρα, άχρεῖα δέ. φέρει δὲ η την ετέραν την μέλαιναν, ή τὰ ἔρια βάπτουσιν ο δὲ καλούσί τινες φάσκον, όμοίως τοῖς * βραγχίοις, ή Αίγίλωψ μόνη φέρει, У σολιον ώς * ρακίον, καὶ γὰρ σηχυαΐον κατακρεμάννυται καθάπερ * τρύχος όθονίε μακρόν φύεται δε τοῦτο έκ τοῦ φλοιοῦ, κὶ οὐκ έκ τῆς κοgύνης, όθεν ή βάλανος, οὐδὲ ἐξ ὀφθαλμοῦ, ἀλλ' ἐκ τοῦ ωλαγίου z έχ τῶν ἄνωθεν όζων ἔχει· ἡ δὲ Αλίφλοιος ἐπιμέλαν τοῦτο φύει, κὰ βραχύ. οἱ μὲν οὖν ἐκ τῆς *Ιδης ούτω διαιρούσιν, οἱ δὲ ωερὶ Μακεδονίαν, τέτταρα γένη wοιοῦσιν, Ἐτυμόδρυν, ἡ τὴν τὰς γλυκείας [βαλάνους]· Πλατύφυλλου, ή την τὰς σικράς Φηγὸν, ή την τὰς στρογγύλας. "Οσπειν ταύτην γάε οἱ μὲν ἄκαρπον όλως, οἱ δὲ φαῦλον τὸν καρπὸν, ὧστε μηδὲν ἐσθίων ζῶον ωλην ύὸς, καὶ ταύτην ὅταν ἐτέραν μη ἔχη καὶ γὰρ τὰ

u τον φλοιον desunt Bod. x χεησίμην ή 'Ημερίε. Bod. Υ πολιον καὶ βράχιον, Bod.

σολλά λαμβάνεθαι * σερικεφάλαιά [ἐςι] · ² μοχθηρὰ δὲ τὰ ξύλα, ἢ σελεκηθέντα μὲν, ὅλως ἀχρεῖα, καταρήγνυται γὰρ, ἢ * διαπίπθει · ἀπελέκητα δὲ βελτίω, διὸ καὶ οὕτω χρῶνται · μοχθηρὰ δὲ καὶ εἰς καῦσιν, καὶ εἰς * ἀνθρακίαν. (ἀχρεῖος γὰρ ὅλως ὁ * ἄνθραξ, διὰ τὸ πηδᾶν, ἢ σπινθηρίζειν,) σλὴν τοῖς χαλκεῦσι, τούτοις δὲ χρησιμώτερος τῶν ἄλλων, διὰ τὸ ἀποσβέννυθαι εὐθύς, ὅταν σαύσηται φυσώμενος · διὸ ἢ ὀλίγος ἀναλίσκεται. τὸ δὲ τῆς 'Αλιφλοίου χρήσιμον εἰς τοὺς ἄξονας μόνον, ἢ τοιαῦτα. Δρυὸς μὲν οὖν ταύτας σοιοῦσι τὰς ἰδέας. τῶν δὲ ἄλλων ἐλάττους.

CAP. VIII.

Pinus sylvestris, P. Pinea vel Cembra? Picea, Abies.

ΣΧΕΔΟΝ τάγε ωλεῖςα ^b [τῶν δένδοων] διαιροῦσιν ἄρρενι ἢ θήλει, καθάπερ εἴρηται, ωλὴν ὀλίγων, ^c ὧν ἔστι ἢ ἡ Πεύκη. Πεύκης γὰρ τὸ μὲν, ἤμερον ωσιοῦσι, τὸ δὲ, ἄγριον. τῆς δὲ ἀγρίας δύο γένη. καλοῦσι δὲ, τὴν μὲν Ἰδαίαν, τὴν δὲ Παραλίαν. τούτων δὲ ὀρθοτέρα καὶ μακροτέρα, καὶ ξύλον ἔχουσα ωαχύτερον ἡ Ἰδαία. τὸ δὲ φύλλον λεπτότερον, ἢ ἀμενηνότερον ἡ Παραλία, καὶ λειότερον ἀτὸν φλοιὸν, καὶ εἰς τὰ δέρματα χρήσιμον. ἡ δὲ ἐτέρα, οῦ. ἢ τῶν *στροβίλων, ὁ μὲν τῆς Παραλίας, στρογγύλος τε, ἢ διαχάσκων ταχέως, ὁ δὲ τῆς Ἰδαίας, μακρότερος, ἢ χλωρὸς, ἢ ἤττον χάσκων, ὡς ἀν ἀγριώτερος. τὸ δὲ ξύλον ἰχυρότερον τὸ τῆς Παραλίας. δεῖ γὰρ καὶ τὰς τοιαύτας διαφορὰς λαμβάνειν τῶν ^c συγ-

μοχθηρὰ τῆς πλατυφύλλου καὶ τὰ ξύλα, Const.
 δίνδρων desunt Bod.
 ώς Bod.
 τὸ φλοιὸν, Bod.
 ἐχγείων, γνώριμος Ald. συγγενῶν, γνώριμος Bod.

γενών, γνώριμοι γάρ διά την χρείαν. Τόρθότερον δε καί σαχύτερον, ώσπερ εἴπομεν, ἡ Ἰδαία, καὶ σρὸς τούτοις * ωιττωδέστερον όλως το δένδρον. μελαντέρα δὲ [ή σίττα] κ γλυκυτέρα, κ λεπτοτέρα, κ εὐωδεστέρα, ὅταν ή ώμη, έψηθεῖσα δὲ 8 χείρων ἐκδαίνει, διὰ τὸ Φολύν έχειν τὸν * ὀρρόν. ἐοίκασι δὲ ἄπερ οὖτοι διαιροῦσιν ὀνόμασιν ίδίοις, οἱ ἄλλοι διαιρεῖν τῷ ἄρρενι κὰ θήλει φασὶ δὲ οἱ ϖερὶ Μακεδονίαν, καὶ ἄκαρπόν τι γένος ὅλως εἶναμ Πεύκης, κ τὸ μὲν ἄρρεν h τραχύτερόν τε, κ σκληρότερον, τὸ δὲ θῆλυ εύμηκέστερον, κὰ [ταύτην] τὰ φύλλα λιπαρά, κὶ άπαλά, κὶ * κεκλιμένα μᾶλλον ἔχειν. ἔστι δὲ τὰ ξύλα μὲν ἄρρενος * σεριμήτρια, κὶ σκληρά, κὶ ἐν ταῖς ἐργασίαις * στρεφόμενα τῆς δὲ θηλείας εὐεργά, κὸ ί * ἀστραβῆ, κὰ μαλακώτεςα. Χεδὸν δὲ κοινή τις ἡ διαφορά σάντων τῶν ἀρρένων καὶ θηλειῶν, ώς οἱ ὑλοτόμοι φασίν, άπαν γὰρ τὸ ἄρρεν τῆ σελεκήσει κὰ τραχύτερον καὶ ἐπεστραμμένον μᾶλλον, καὶ δυσεργότερον, καὶ τῷ χρώματι μελάντερον το δε θηλυ εύμηκέστερον καὶ εὐεργότερον' ἔτι καὶ τὴν *αἰγίδα τὴν καλουμένην, ἡ θήλεια της Πεύκης έχει, τοῦτο δέ ἐστι τὸ ἐγκάρδιον αύτης, αἴτιον δὲ ὅτι ἀπευχοτέρα, κὰ ἦτλον ἔνδαδος, κὰ λειοτέρα, η 1* εύκτηδονωτέρα. γίνεται δε έν τοις μέγεθος έχουσι τῶν δένδρων, ὅταν ἐκπεσώνταμ ωερισαπῆ τὰ * λευκά, κὰ τὰ κύκλω· τούτων γὰρ ωεριαιρεθέντων, κὰ καταλειφθείσης της μήτρας, έκ ταύτης σελεκάται ή αίγίς. ἔστι δὲ εὕχρουν σφόδρα, κ m λεπτοίνον· ὁ δὲ οί

f όζότερον Ald. Bas. ε χείρων ε ελάττων επδαίνει. Const. h βραχύτερον Bod. i εὐστραξή, Bas. κ καὶ εὐεργότερον desunt Bod. Ι εὐκτεκνωτίρα. Bod. π λεπτίνον Bod.

περί την "Ιδην δαδεργοί καλούσι * συκήν, τὸ ἐπιγιγνόμενον εν ταις Πεύκαις, ερυθρότερον η κατά την χροιάν, καὶ ἐν τοῖς ἄρρεσίν ἐστι μᾶλλον δυσῶδες δὲ τοῦτο, καὶ ούκ όζει *δαδός, ούδὲ καίεται, άλλ' άποπηδα ἀπό τοῦ συρός. Πεύκης μεν οὖν ταῦτα γένη σοιοῦσιν, ημερόν τε καὶ ἄγριον, καὶ τῆς ἀγρίας, ἄρρενά τε κὰ Βήλειαν, καὶ τείτην την ἄκαρπον οἱ δὲ ωερὶ την Αρκαδίαν, οὖτε την άκαρπον λέγουσιν, ούτε την ήμερον Πεύκην, άλλά Πίτυν είναι φασι και γάς τὸ στέλεχος * ἐμφανές ερον είναι τη Πίτυϊ, κ έχειν τήν οτε λειότητα, κ τὸ μέγεθος, κ έν ταῖς ἐργασίαις αὐτὸ τὸ ξύλον Ρεύχρηστον τὸ δὲ της Πεύκης [στέλεχος], καὶ σαχύτερον, καὶ λειότερον, κ ύψηλότερον είναι κ τὰ φύλλα τὴν μὲν Πεύκην ἔχειν σολλά, κ λιπαρά, κ 9δασέα, κ * κεκλιμένα την δε Πίτυν, κ την Κωνοφόρον ταύτην, όλίγατε, καὶ αύχμωδέστερα, καὶ ωεφρικότα μᾶλλον ἔτι δὲ τὴν ΤΠίτυν άνεμφανεστέραν της Πεύκης και γαρ ωίτταν έχειν δλίγην τε, καὶ s ωικράν, ώσπερ καὶ τὴν Κωνοφόρον· ἡ δὲ Πεύκη εὐώδη, κ σολλήν. Φύεται δὲ ἐν μὲν τῆ ᾿Αρκαδία ή Πίτυς όλίγη, σερί δὲ τὴν Ἡλείαν σολλή τοῦτοι μὲν οὖν περὶ ὅλω τῷ γένει διαμφισθητέσιν, ἡ δὲ Πίτυς δοκεῖ της Πεύκης διαφέρειν, τῷ λιπαρωτέρα τε είναι, κ λεπτοφυλλοτέρα, κὸ τὸ μέγεθος ἐλάττων, κὸ ἦττον ὀρθοφυής. ἔτι δὲ κὰ τὸν κῶνον ἐλάττω φέρει κὰ ωεφρικότα μᾶλλον, καὶ τὸ κάρυον ωιττωδέστερον άμφω δὲ *τριχόφυλλα. υ καὶ τὰ ξύλα [ταύτης] λευκότερα καὶ ὁμοιότερα τῆ

π καὶ τὰν Bod. ο λεπτότητα, Bod. Ρ εὕχεηστον deest Bod. η βαθέα, Bod. τ πίτταν ἀνεμφερίστατον Const. ς μικρὰν Ald. τ οὕτως Const. υ τὰ τῆς Πίτυος ξύλα Const.

Έλάτη, καὶ τὸ ὅλον Χ * ἀπευκότερα. διαφοράν δὲ ἔχει μεγάλην ωρός την Πεύκην Πεύκην μεν γάς, ἐπικαυθεισών τών ριζών, ούκ ἀναβλαστάνειν, την Πίτυν δέ φασί τινες ἀναβλαστάνειν, ὥσπες κὰ εἰς Λέσβον, ἐμπρησθέντος τοῦ Πυβραίων ὄχους, τοῦ ωιττυώδους νόσημα δὲ ταῖς Πεύκαις τοιοῦτόν τι λέγουσι συμβαίνειν οἱ ωερὶ τὴν 'Ιδην, ώσθ' ὅταν μὴ μόνον τὸ ἐγκάρδιον, ἄλλα καὶ τὸ ἔξω τοῦ *ςελέχους ἔνδαδον γένηται, τηνικαῦτα ὧσπερ ἀποπνίγεσθαι. τοῦτο δὲ αὐτόματον συμβαίνει, δί εύτροφίαν τοῦ δένδρου, ώς ἄν τις εἰκάσειεν, ὅλον γὰρ γίνεται * δάς · ωερί μεν ούν την Πεύκην ἴδιόν τι τοῦτο σάθος· 'Ελάτη δέ ἐστιν, ἡ μὲν ἄρρην, ἡ δὲ θήλεια· διαφοράς δὲ ἔχουσι τοῖς φύλλοις, ὀξύτερα γὰρ καὶ κεντητικώτερα τὰ τοῦ ἄρρενος, καὶ ἐπεστραμμένα μᾶλλον. διὸ κὰ οὐλότερον τῆ ὄψει φαίνεται τὸ δένδρον ὅλον, κὰ τῷ ξύλω, λευκότερον γάρ, κ μαλακώτερον, κ εὐεργές ερον τὸ τῆς θηλείας, καὶ τὸ ὅλον στέλεχος εὐμηκέστερον τὸ δὲ τοῦ ἄρρενος, σοικιλώτερον, κὰ σλατύτερον, κὰ σκληρότερον, η σερίμητρον μάλλον, όλως δὲ φαυλότερον τὴν όψιν ἐν δὲ τῷ κώνω, τῷ μὲν τοῦ ἄρρενός ἐστι κάρυα όλίγα ἐπὶ τε ἄχρε, ἐν τῷ δὲ τῆς θηλείας ὅλως ἐδὲν, ὡς οί ἐκ Μακεδονίας ἔλεγον. ἔχει δὲ Υῶσπερ * πλέρυγας τὸ φύλλον, κ ἐπ' ἔλατίον, ώς ε την όλην μορφήν είναι Ζ* 30λοειδή, καὶ σαρόμοιον μάλιστα τοῖς Βοιωτίαις * κτανέαις συχνόν δὲ οὕτως, ώστε μήτε χιόνα διϊέναι, μήθ ύετόν όλως δὲ καὶ τῆ όψει τὸ δένδρον καλὸν, καὶ γὰρ ἡ βλάστησις ίδία τις, ώσπερ είρηται, σαρά τὰς ἄλλας,

x ἄπευκα. Bod. Υ ὥσπες deest Bod. Σ κυκλοειδή, Bod. Θηλοειδή, Ald. ² κυνέαις Bod. κυάθοις Theod. καάραις alii. Vide Præf. et not. ad finem libri.

κ μόνη τάξιν έχουσα. τω δε μεγέθει κ μέγα, κ ωολύ της Πεύκης εύμηκές ερον διαφέρει δε κ κατά τὸ ξύλον ε μιχρον, τὸ μὲν γὰς τῆς Ἐλάτης * ἰνῶδες, κὰ μαλακὸν, κ κούφον, τὸ δὲ τῆς Πεύκης, δαδώδες, κ βαρύ, κ σαρκωδές ερον όζους δὲ έχει, ωλείους μεν ή Πεύκη, σκληροτέρους δὲ, ἡ Ἐλάτη, γεδον δὲ στάντων, ὡς εἰπεῖν, σκληροτάτους. τὸ δὲ ξύλον μαλακώτερον, ὅλως δὲ οί όζοι πυχνότατοι, κ b στερεωτατοί· κ μόνον c * έμφανείς οί τῆς Ἐλάτης· οί δὲ Πεύκης κὰ τῷ χρώματι δαδώδεις· καὶ ἔτι μᾶλλον αἱ διάφοραι τοῦ ξύλου d τῆς Πεύκης κὸ τῆς Ἐλάτης. ἔχει δὲ, ώσπερ ἡ Πεύκη τὴν αἰγίδα, καὶ ἡ Ἐλάτη τὸ λευκὸν, * λούσσον καλούμενον οἶον άντίσροφον αἰγίδι, τοῦτο λευκόν ἡ δὲ αἰγὶς, εξύχρως δια τὸ ἔνδαδον. συκνὸν δὲ τὸ λευκὸν γίνεται, κ καλὸν, καὶ ἐκ τῶν σερεσθυτέρων ήδη δένδρων, ἀλλὰ σπάνιον τὸ χρηστὸν, ἐξ οὖ τὰ τῶν ζωγράφων ωινάκια ωοιοῦσι καὶ τὰ γραμματεῖα τὰ ωολλὰ κὶ ἐσπουδασμένα ἐκ τοῦ βελτίονός [ἐστι]· οἱ δὲ ωερὶ 'Αρχαδίαν ἀμφότεςα καλοῦσιν αἰγίδα, κὰ τὴν τῆς Πεύκης, κὰ τὴν τῆς Ἐλάτης, η είναι ωλείω την της Έλάτης, άλλα καλλίω την της Πεύκης είναι γάρ την μέν της Έλάτης f * ούλην τε, κ λείαν, καὶ συκνήν, τῆς δὲ Πεύκης ὀλίγην τὴν μέν τοι οὖσαν ἐλοτέραν κὰ ἰχυροτέραν, κὰ τὸ ὅλον καλλίω. οὖτοι μεν ούν ἐοίκασι τοῖς ὀνόμασι διαφωνεῖν ἡ δὲ Ἐλάτη, ταύτας έχει τὰς διαφοράς ωρός τὴν Πεύκην, καὶ ἔτι **ω**ερὶ τὴν ἄμφαυξιν ἢν ωρότερον εἴπομεν.

b στιριωτικοί, Bod. c Vid. not. ad fin. libri. d τῆς
Πιύκης desunt Bod. μελιχρώς Plin. f κλην Bod.

CAP. IX.

Fagus sylvatica; Taxus baccata; Carpinus, Ostrya; Tilia Europæa.

'Η δ' 'Οξύη ούχ έχει διαφοράς, άλλ' ἔστι μονογενές. ορθοφυες δε και λείον και ανοζον, και σάχος και ύψος έχον σχεδον Ισον τῆ Ἐλάτη. Εκ τάλλα δὲ ωαρόμοιόν τε τὸ δένδρον. ξύλον δὲ εὕχρουν, ἰχυρὸν, *εὕίνον καὶ φλοιὸν λείον κ ωαχύφυλλον, φύλλω h * δυχίδει προμηκές ερον 'Απίθ, κ εξακανθίζον εξ άκρθ. ρίζας δε ούτε σολλάς, ούτε κατά βάθος· ὁ δὲ καρπὸς λεῖος βαλανώδης, ὶ ἐν ἐχινώδει [ωερικαρπίω]. (ωλην ἀνακάνθω, η ού λιὰν) κ έχ ώς η Διὸς Βάλανος ἀκανθώδης. προσεμφερής δε και κατά την γλυκύτητα [τοῦ καρποῦ], και κατά τὸν χυλὸν k ἐκείνω. γίνεται δὲ καὶ ἐν τῷ ὄρει. ή Λεύκη δὲ καὶ χρήσιμον ἔχει τὸ ξύλον ωρὸς ωολλά, καὶ γὰρ ωρὸς ἀμαξουργίαν, κὰ ωρὸς κλινοπηγίαν, κὰ είς 1 διφουργίαν, καὶ εἰς *τραπεζίαν, καὶ εἰς ναυπηγίαν. ή δὲ ἐν τοῖς ϖεδίοις μέλαινα καὶ ἄχρηστος ϖρὸς ταῦτα· τὸν δὲ καρπὸν ἔχουσι σαραπλήσιον. μονογενής δὲ κ ή Μίλος, όρθοφυής δὲ, καὶ εὐαυξής, κὶ όμοία τῆ Ἐλάτη. ωλήν ούχ δψηλον ούτω, * ωολυμάσχαλον δὲ μᾶλλον. όμοιον δε κ το φύλλον έχει τη Έλάτη, κ * λιπαρώτερον δὲ, κὰ μαλακώτερον κὰ τὸ ζύλον, τῆς μὲν ἐξ 'Αρκαδίας, μέλαν, η φοινικοῦν, τῆς δὲ ἐκ τῆς *Ιδης, ξανθὸν σφόδρα, καὶ ὅμοιον τῆ Κέδρω. διὸ καὶ τοὺς ωωλοῦντάς

g κατ' ἄλλα δὶ Const.
 h ἀσχιδὶς, δισχιδὶς, Τheod.
 i ἐν ἰχίνω. Bod.
 k ἐν καρτῷ ἰκείνω. Const.
 1 διφουργίαν, Bod.

φασιν έξαπαταν, ώς Κέδρον σωλούντας σαν γάρ είναι καρδίαν, όταν ό φλοιός σεριαιρεθή. όμοιον δὲ τὸν φλοιὸν έχειν η τη τραχύτητι η τῷ χρώματι τῆ Κέδρω. ρίζας δὲ μικράς, καὶ λεπτάς, καὶ ἐπιπολαίους σπάνιον δὲ τὸ δένδρον περί την "Ιδην" περί δε Μακεδονίαν κ 'Αρκαδίαν **ω**ολύν καρπὸν φέρει, 5ρογγύλον, μικρῷ μείζω *κυάμε, καὶ τῷ χρώματι δ' ἐρυθρὸν, καὶ μαλακόν φασὶ δὲ τὰ μεν m * λόφουρα, έὰν φάγη τῶν φύλλων, ἀποθνήσκειν, τὰ δὲ *μηρυκάζοντα, οὐδὲν σάσχειν καὶ τὸν καρπὸν έσθίουσι κὰ τῶν ἀνθρώπων τινες, κὰ ἔστιν ἡδὺς κὰ ἀσινής. έςι δὲ κὰ ὁ "Οςρυις μονοειδής, ἡν καλοῦσί τινες 'Οςρύαν, όμοφυής τη 'Οξύα, τη τε φυτεία, και τῶ φλοιῶ. φύλλα δὲ * ἀπιοειδη τοῖς γήμασι, ωλήν ωρομηκές ερα ωολλώ, καὶ εἰς ὀξὺ συνηγμένα καὶ μείζω· σολύϊνα δὲ ἀπὸ τῆς μέσης ἴνος ωλευροειδώς, των άλλων εὐθειών, καὶ τὴν μεγάλην κατατεινουσών, καὶ σάχος ἐχουσών ἔτι δὲ η * ἐρυτιδωμένα κατά τὰς Ινας, καὶ * χαραγμὸν ἔχοντα κύκλω λεπτόν. το δὲ ξύλον σκληρον, καὶ ἄχροον, ἢ ἔκλευκον καρπόν δὲ μικρόν, ωρόμακρον, ὅμοιον κριθή, ξανθόν. ρίζας δὲ ἔχει μετεώρους * ευυδρον δὲ, καὶ * φαραγγῶδες. λέγεται δὲ ώς οὐκ ἐπιτήδειον εἰς οἰκίας εἰσφέρειν, δυσθάνατον γάρ φασι, κὰ δυσοκεῖν οὖ ἐὰν ἢ. της δὲ Φιλύρας, ο ὁ μὲν ἄρρην ἐστὶ, ἡ δὲ Θήλεια διαφέρουσι δὲ τῆ μορφῆ τῆ ὅλη, καὶ τῆ τοῦ ξύλου καὶ τῷ είναι την μεν κάρπιμον, τον δε ἄκαρπον κ το τε ἄρρενος ξύλον, ξηρὸν, κὰ ξανθὸν, κὰ όζωδέστες όν ἐστι, κὰ συκνότερον τὸ δὲ τῆς θηλείας, λευκότερον καὶ ὁ φλοιὸς τοῦ

m κολόφουρα, Const. δμοφύτα, Bas. n ἐρρυτιδωμένα Bod.
ο ή μεν Bod.

άρρενος σαχύτερος, η σεριαιρεθείς άκαμπης, διά την σκληρότητα, τῆς δὲ θηλείας, λευκότερος, κὰ εὐκαμπής, έξ οὖ τὰς * κίστας ωοιβσιν. ἔτι δὲ εὐωδές ερον Ρτὸ τῆς θηλείας ξύλον η ὁ μεν ἄκαρπος, η ἀνανθής, ή δε θήλεια, κὶ ἄνθος ἔχει, κὰ καρπόν. τὸ μὲν ἄνθος καλυκῶδες σαρά τὸν 9 φύλλου μίσχον, κ την είς νέωτα * κάχουν έφ' έτέρης μίσχου. χλοερὸν δὲ ὅταν ή καλυκῶδες, έκκαλυπτόμενον δε, επίξανθον ή δε άνθησις, άμα τοῖς ήμέροις. ὁ δὲ καρπὸς, στρογγύλος, ωρόμακρος, ήλίκος * χύαμος, δμοιος τῷ τἔ Κιτίε, * γωνίας ἔχων, ὁ ἀδρὸς, σέντε, ο ο ο νων έξεχουσων, και είς όξο συναγομένων· ό δὲ μὴ ἀδρὸς, τ * ἀδιοριστότερος. * διακνιζόμενος δὲ ὁ άδρὸς ἔχει μικρ' ἄττα κ λεπτά σπερμάτια, ήλίκα καὶ ό τῆς 'Ανδραφάξυος. τὸ δὲ φύλλον, καὶ ὁ φλοιὸς, ἡδέα, κὸ γλυκέα ή δὲ μορφή τοῦ φύλλου κιττώδης, σελήν ἐκ σροσαγωγής μάλλον ή σεριφέρεια, καὶ τὸ σgòs τῷ μίσχω κυρτότατον, άλλα κατά μέσον, καὶ εἰς ὁξύτερον τὴν συναγωγὴν ἔχον, κὰ μακρότερον ἔπουλον δὲ κύκλω, κ * κεχαραγμένον μήτραν δ έχει τὸ ξύλον μικράν, κ ού σολύ s μαλακωτέραν τοῦ ἄλλου, μαλακὸν γὰρ καὶ τὸ ἄλλο ξύλον.

CAP. X.

Acer campestre, &c. Fraxinus, excelsior; Fraxinus, Ornus.

t THΣ δὲ Σφενδάμνου, καθάπες εἴπομεν, δύο γένη ωοιοῦσιν, οἱ δὲ, τgία εν μὲν δὴ κοινῶς ωςοσαγορεύεται

P τοῦ τῆς θηλείας τὸ ξύλον. Const. 9 τοῦ ξύλου Bod. Vid. not. ad fin. libri. τ ἀδιαρθρότερος. Bod. • Vid. not. ad fin. libri. τῆς δὶ τῆς Const.

Σφένδαμνον, ετερον δε Ζυγία, τρίτον δε "Κλινότροχον, ως οί ωερί Στάγειρα. διαφορά δ' έστὶ τῆς Ζυγίας καὶ της Σφενδάμνου, ότι ή μεν Σφένδαμνος, λευκόν έχει τὸ ξύλον, κ * εὐϊνότερον ή δὲ Ζυγία, ξανθὸν κ οὐλον. τὸ δὲ Χ Φύλλον εὐμέγεθες ἀμφοῖν τῆ χίσει ὅμοιον τῷ τῆς Πλατάνου * τετανόν · λεπτότερον δε καὶ ἀσαρκότερον, κὸ μαλακώτερον, κὸ ωρομηκέστερον, τὰ δὲ Υ * σχίσμαθ' όλα, είς όξὺ συνήχοντα, κὶ ούχ οὕτω μεσοσχιδῆ, ἀλλ' * ἀχροσχιδέστερα, οὐ σολύϊνα δὲ, ὡς χατὰ μέγεθος. έχει δὲ καὶ φλοιὸν μικρῷ τραχύτερον τοῦ τῆς Φιλύρας, * ὑποπέλιον, σαχὺ, κὰ Ζ συβρότερον ἢ ὁ τῆς Πίτυος, κὰ α εὐκαμπη ρίζαι δ' όλίγαι, κ μετέωροι, κ οὐλαι χεδὸν αί ωλείσται, ο και ξανθαί, ώς αι της Λεύκης. γίνεται δὲ μάλιστα ἐν τοῖς ἐφύδροις, ὡς οἱ ϖερὶ τὴν Ἰδην λέγουσι, κὰ ἔστι σπάνιον. ωερί ἄνθους δὲ οὐκ ἤδεσαν, τὸν δὲ καρπὸν οὐ λίαν μὲν ωρομήκη, ωαρόμοιον δὲ τῷ Παλιούρω, ωλήν ωρομηχέστερον. οἱ δὲ ἐν τῷ Ὀλύμπω, την μέν Ζυγίαν όρειον μάλλον, την δε Σφένδαμνον και έν τοῖς ωεδίοις φύεσθαι. είναι δε την μεν έν τῷ όρει φυομένην ξανθήν, κ εύχρουν, κ ούλην, κ στερεάν, ή κ σρός τὰ σολυτελη τῶν ἔργων χρῶντας τὴν δὲ σεδεινήν, λευχήν τε, κ μανοτέραν, κ ήττον ούλην. καλούσι δ' αὐτὴν ἔνιοι C Γλίνον, οὐ Σφένδαμνον· καὶ τοῦ ἄρρενος οὐλότερα τὰ ξύλα, κ * συνεστραμμένα· κ ἐν τῷ ωεδίω ταύτην φύεσθαι μάλλον, η βλαςάνειν σρωίτερον. έστι

[&]quot; ἐνότροχον, Const. * ξύλον Bod. Υ σχήμαθ' Ald.

* τυρώτερον, Ald. πυκνότερον, Const. * ἀκαμπῆ' Bod.

* αὶ ξάνθαι Theod. αὶ τῆς ξανθῆς' Const. * γλεῖνον,

Const.

δὲ κ Μελίας γένη δύο τούτων δ' ή μεν, ύψηλη καὶ εὐμήκης έςὶ, τὸ ξύλον ἔχουσα λευκὸν, κὰ εὕίνον, κὰ μαλακώτερον, κ ἀνοζότερον, κ οὐλότερον ή δὲ ταπεινοτέρα, καὶ ἦτλον d εὐαύξης, καὶ τραχυτέρα, κὸ σκληροτέρα, καὶ ξανθοτέρα. τὰ δὲ φύλλα τῷ μὲν σχήματι δαφνοειδῆ, Πλατυφύλλε Δάφνης, είς ὀξύτερον δὲ συνηγμένα, χαραγμὸν δέ τινα ἔχοντα, κύκλω ε ἐπικαθίζοντα, τὸν δὲ όλον * κλώνα, όπερ είποι τις, Γμονόφυλλον, τῷ άμα φυλλοβρείν ἀφ' ένὸς μίσχου, κὰ ωερί μίαν, οἶον κατὰ γόνυ, *συζυγίαν τὰ φύλλα δὲ καθ' ἔκαςον ωέφυκε, συχνῶν δ' Ισχουσῶν τῶν συζυγιῶν, ὁμοίως καὶ ἐπὶ τῆς Οὕης. έστι δὲ τῶν μὲν βραχέα τὰ γόνατα, καὶ αἱ συζυγίας τὸ wληθος ἐλάττους, τῶν δὲ τῆς λείας καὶ μακραὶ καὶ ωλείους. καὶ τὰ καθ' ἔκαστον φύλλα μακρότερα, καὶ στενώτερα, την δὲ χρόαν 5 σρασώδη Φλοιὸν δὲ λεῖον έχει, κ πυκνον δε, κ λεπτον, κ τη χρόα συρρόν h πυκνόρριζον, δε, κ σαχύρριζον, κ μετέωρον καρπόν δε οί μεν σερί την 'Ίδην ούχ ύπελάμβανον έχειν, ούδ' άνθος, έχει δ' ἐν λοδῷ καρπὸν λεπτὸν καρυηρὸν, ὡς τῶν 'Αμυγδαλών ὑπόπικρον τῆ γεύσει. Φέρει δὲ κὰ ἔτερ' ἄτλα, ολον βρύα, καθάπες ή Δάφνη, ωλήν ί * τριφνότερα, κὰ έκαστον καθ' αύτο σφαιροειδές, ώσπερ τὰ τῶν Πλατάνων τούτων δὲ τὰ μὲν, ωερὶ τὸν χαρπὸν, τὰ δ' ἀπηρτημένα ωολύ καὶ τὰ k ωλεῖστα οὕτω. φύεται δὲ ἡ μὲν λεῖα wερὶ τὰ βαθύσκια μάλιστα, καὶ ἔφυδρα, ἡ δὲ τραχεῖα, κ ωερί τὰ ξηρά, κ ωετρώδη. ένιοι δε καλούσι την μέκ

d εὐαξὰς, Bod. ε ἐπικανθίζοντα, Bas. f ἄφυλλου τῶ ἄμα φυλλοφορεῖν Bod. ε ποώδη· Const. h πυνόμρίζον, Bod. i στευφνότερα, Bod. κ πλεκτὰ Bas.

Βουμελίαν, τὴν δὲ Μελίαν, ὢσπερ οἱ περὶ Μακεδονίαν μείζων δὲ κὰ μακροτέρα ἡ Βουμελία, διὸ κὰ ἦττον οὖλον. φύσει δὲ τὸ μὲν λεῖον ωεδεινόν τὸ δὲ τραχὺ ὁρεινόν. έςι δὲ ἡ μὲν ἐν τοῖς ὄρεσι φυομένη, εὕχρους, κὰ λεῖα, κὸ κό σερεά, κό γλίχρα ή δὲ ἐν τῷ ωεδίω, ἄχρες, κὶ μανή, κ τραχεία. τὸ δὲ ὅλον, ὡς εἰπεῖν, τὰ δένδρα, ὅσα κ ἐν τῷ πεδίω, κὸ ἐν τῷ ὄρει φύεται, τὰ μὲν ὀρεινὰ εὕχροά τε, κ σερεά, κ λευκά γίνεται, καθάπερ m'Οξύη, Πτελέα, καὶ τάλλα τὰ δὲ ωεδεινά, μανότερα ѝ άχρούστερα, ѝ χείρω, ωλήν 'Απίου, κ η Μελέας, κ 'Αχράδος, ώς οί περὶ τὸν 'Ολυμπόν φασι' ταῦτα δ' ἐν τῷ πεδίω κρείτλω, καὶ τῷ καρπῷ, κὶ τοῖς ξύλοις. ἐν μὲν γὰρ τῷ ὅρει τραχεῖς, καὶ ἀκανθώδεις, κὰ όζώδεις εἰσίν ἐν δὲ τῷ ϖεδίῳ λειότεροι καὶ μείζους. καὶ τὸν καρπὸν ἔχουσι γλυκύτερον, καὶ σαρκωδέστερον. μεγέθει δὲ αἰεὶ μείζω τὰ **σεδεινά**.

CAP. XI.

Cornus mas. Corn. sanguinea. Juniperus, Oxycedrus, J. Lycia ? J. communis. Mespilus, Germanica, Sorbus, domestica, &c.

ΚΡΑΝΕΙΑΣ δὲ, τὸ μὲν ἄρρεν, τὸ δὲ, θῆλυ, ἢν δὴ καὶ Θηλυκρανείαν καλοῦσιν. ἔχουσι δὲ φύλλον μὲν ᾿Αμυγδάλη ὅμοιον, ωλὴν λιπωδέστερον κὰ ο ωλατύτερον, φλοιὸν δὲ ἰνώδη, καὶ λεπτὸν, τὸ δὲ στέλεχος οὐ ωαχὺ λίαν, ἀλλὰ ωαραφύει ῥάδδους ὡς Ἦγνος, ἐλάττους δὲ ἡ Θηλυκρανεία, καὶ θαμνωδέστερόν ἐστι. τοὺς δὲ ὄζους

¹ Βουμελίαν, την δε desunt Bod. ^m 'Οξυπτελέα, Bod. ⁿ Μελίας, Bod. ^o παχύτερον, Bod.

όμοίους έχουσιν άμφω τη "Αγνω, καὶ * κατά δύο, καὶ * κατ' άλλήλους. τὸ δὲ ξύλον, τὸ μὲν τῆς Κρανείας ἀκάρδιον, καὶ στερεὸν ὅλον, ὅμοιον κέρατι τὴν συκνότητα, καὶ τὴν ἰσχύν τὸ δὲ τῆς Θηλυκρανείας, ἐντεριώνην έχου, μαλακώτερου, ή και κοιλαινόμενου, διό καί άχρεῖον εἰς τὰ ἀκόντια. τὸ δὲ ὕψος τε ἄρρενος, δώδεκα μάλιστα σηχέων, ήλίκη τῶν *σαρισσῶν ἡ μεγίστη. τὸ γὰρ ὅλον στέλεχος Ρμεῖζον ὕψος οὐκ ἴσχει. φασὶ δὲ οἱ μὲν, ἐν τῆ Ἰδη, τῆ Τρωάδι τὸ μὲν ἄρρεν, ἄκαρπον είναι, τὸ δὲ θῆλυ, κάρπιμον συρῆνα δὲ ὁ καρπὸς ἔχει wαραπλήσιον 'Ελαίας, καὶ ἐσθιόμενος, γλυκύς καὶ εὐώδης άνθος δὲ ὅμοιον τῷ τῆς Ἐλαίας, ٩κὶ * ἀπανθεῖ δὲ, κὰ καρποφορεῖ τὸν αὐτὸν τρόπον τῷ ἐξ ἑνὸς μίσχου ωλείους έχειν· σχεδον δε η τοις χρόνοις ωαραπλησίως. οί δ' ἐν Μακεδονία, καρποφορεῖν μὲν ἄμφω φασὶν, τὸν δὲ τῆς θηλείας ἄθρωτον είναι, τὰς ρίζας δ' όμοίως ἔχειν τοῖς "Αγνοις, ἰσχυράς, καὶ ἀνωλέθρους. γίνεται δὲ καὶ wepì τὰ ἔνυδρα, ^τ καὶ ἐν τοῖς ξηροῖς. Φύεται δὲ ἀπὸ σπέρματος, καὶ ἀπὸ σαρασπάδος. Κέδρον δὲ, οἱ μέν φασιν είναι διττήν την μέν, Λυκίαν, την δέ, Φοινικήν: οί δὲ μονοειδή, καθάπερ οἱ ἐν τῆ Ἰδη, ωαρόμοιον δὲ τῆ 'Αρκεύθω· διαφέρει δὲ μάλιστα τῷ φύλλω, τὸ μὲν γὰρ της Κέδρε, σκληρον, και όξυ, και άκανθώδες το δε της 'Αρκεύθου, μαλακώτερον. δοκεῖ δὲ κὰ ύψηλοφυέστερον είναι ή "Αρκευθος. ού μην άλλα ένιοί γε ού διαιρούσι τοῖς ὀνόμασιν, ἀλλὰ ἄμφω καλοῦσι Κέδρους ωλήν wαρασήμως Κέδρον, 'Οξύκεδρον. όζώδη δ' ἄμφω καλ

P μείζον deest Bod. 9 ἀνθεί Const. Γ καὶ οὐκ ἐν τοῖς ἔμροῖς μόνον. Const.

σολυμάσχαλα καὶ ἐπεστραμμένα ἔχοντα τὰ ξύλα s μάλλον δὲ ἡ μὲν "Αρκευθος ἔχει τὴν μήτραν ѝ συκνὴν, κὸ, ὅταν κοπῆ, ταχὺ σηπομένην, ἡ δὲ Κέδρος τὸ ωλεῖςον έγκά εδιον κὰ ἀσαπές. ἐρυθροκάρδια δ' ἄμφω, καὶ ἡ μὲν της Κέδρου, εὐώδης, ή δὲ τῆς ἐτέρας, οὐ. καρπὸς δ' ὁ μεν της Κέδρε ξανθός, * μύρτε μέγεθος έχων, εὐώδης, ήδὺς ἐδθίεδαν. ὁ δὲ τῆς Αρκεύδου τὰ μὲν ἄλλα ὅμοιος, μέλας δὲ, κὰ * στρυφνὸς, κὰ ώσπερ ἄδρωτος. διαμένει δ΄ είς ένιαυτον, είθ' όταν άλλος έπιφυή, ό * σερυσινός άποπίπτει. ώς δὲ οἱ ἐν ᾿Αρχαδία λέγουσι, τρεῖς ἄμα χαρποὺς ἴσχει τόν τε ωερυσινόν οὖπω ωέπονα, καὶ τὸν * ωροπερυσινόν ήδη ωέπονα καὶ t ἐδώδιμον, καὶ τρίτον, τὸν νέον ὑποφαίνει. ἔφη δὲ Σάτυρος, καὶ κομίσαι τοὺς όρεοτύπους αὐτῷ ἀνανθεῖς ἄμφω· τὸν δὲ Φλοιὸν ὅμοιον έδόκει Κυπαρίττω, τραχύτερον δέ βίζας δὲ μανὰς ἀμφοτέροις η ἐπιπολαίους. φύονται δὲ ωερί τὰ υ ωετρώδη κ χειμέρια, κ τούτους τους τόπους ζητοῦσι. Μεσπίλης δ' έστὶ τρία γένη, 'Ανθηδών, Σητάνειος, κ'Ανθηδωνοειδής, ώς οί σερί την "Ιδην διαιρούσι" φέρει δὲ ή μὲν Σητάνειος τὸν καρπὸν μείζω κ λευκότερον κ χαυνότερον, καὶ τοὺς πυρῆνας ἔχοντα μαλακωτέρους. Υ αί δ' ἔτεραι, έλάττω είσι, και εύωδέστεραι, και στρυφνότεραι, ώστε δύνασθα ωλείω χρόνον θησαυρίζεσθαι ωυχνότερον δὲ καὶ τὸ ξύλον τούτων, κὰ ξανθότερον, τὰ δ' ἄλλα ὅμοιον. τὸ δ' ἄνθος πασῶν ὅμοιον 'Αμυγδάλη, ωλὴν ἐκ ἐρυθρὸν ώσπερ Ζέχείνης, άλλα έγχλωρον. μεγέθει δὲ μέγα τὸ

μίκοαν χ μη συκνήν, Const. t ἐνώδιμον, Bas. u στεεώδη Bod. x ἀνθηνοειδής, Bas. Y εἰδ' ἐτίςων, Const. z ἐκεῖνα, Bod.

ΠΕΡΙ ΦΥΤΩΝ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΤΟ Γ΄. 115

δένδρον α'Ανθηδώνος καὶ ὁ σερίκομον φύλλον δὲ τοῦ μέν, σολυσχιδές και ἐπ' ἄκρω σελινοειδές μείζοσι ο σχίσμασι, * τετανον, ινώδες, λεπτότερον Σελίνου, καὶ **ωρομηχέστερον, χαὶ τὸ ὅλον * χαταχίσμασι ωεριχε**χαραγμένον μίσχον δ' έχει λεπτον, μακρόν σρό τοῦ φυλλοβροείν δ' έρυθραίνεται σφόδρα σολύβριζον δε τὸ δένδρον καὶ βαθύβριζον, διὸ κὰ χρόνιον, κὰ δυσώλεθρον. καὶ τὸ ξύλον ἔχει συκνὸν, καὶ στερεὸν, καὶ ἀσαπές. φύεται δε καὶ ἀπὸ σπέρματος, καὶ ἀπὸ ωαρασπάδος. νόσημα δὲ αὐτῶν ἐςιν, ὡςε γηράσκοντα σκωληκόβρωτα γίνεσθα, καὶ οἱ σκώληκες μεγάλοι, καὶ ἴδιοι, ἢ οἱ ἐκ τῶν δένδρων τῶν ἄλλων. τῶν δὲ d Οὕων δύο γένη ωοιέσι, τὸ μὲν δη θηλυ καρποφόρον, τὸ δὲ ἄρρεν, ἄκαρπον. ού μην άλλα διαφέρουσι τοῖς καρποῖς, τῶ τὰς μὲν, στρογγύλον, τὰς δὲ, ωρομήκη, τὰς δὲ, ἀοειδη Φέρειν. διαφέρουσι δε και τοῖς χυλοῖς, ώς γὰς ἐπὶ τὸ ϖᾶν εὐωδέστερα καὶ γλυκύτερα τὰ στρογγύλα, τὰ δὲ ἀοειδῆ woλλάκις ές ίν ε όξεα κ ήττον εὐώδη. φύλλον δ' ἀμφοῖν τὸν μὲν μίσχον ἔχει f μακρὸν ἰνοειδῆ· ωεφύκασι δὲ *στοιχηδὸν ἐχ τῶν ωλαγίων * ωτερυγοειδῶς, ὡς ένὸς όντος τοῦ όλου, * λοβούς δὲ έχοντος ἐσχισμένους, έως τῆς ἰνός ωλὴν διεστάσιν ἀπ' αὐτῶν δύπὸ συχνοῦ, οὐ κατὰ μέρος φυλλοδολεί δὲ οὐ κατὰ μέρος, ἀλλὰ όλον άμα τὸ ωτερυγώδες. είσὶ δ' οἱ μὲν h ἐπὶ ωαλαιοτέροις, βραχύτεροι καὶ ἐλάττους σάντων δὲ ἐπ' ἄκρε τοῦ μίσχου φύλλον ωεριττον, ώστε καὶ σάντ' είναι **ω**εριττά, τῷ δὲ σχήματι δαφνοειδῆ, τῆς λεπτοφύλλου

^{2 &#}x27;Aνθηδώνος deest Bod. b περίνομον Const. c σχήμασι, Bod. d "Οων Const. e δξεῖα Bod. f μικρὸτ
Const. 2 Vid. not. ad fin. libri. h ἐτιπολαιότερα Bod.

Δάφνης σλήν χαραγμόν έχοντα καὶ * βραχύτερον, καὶ οὐκ εἰς ὀξὸ τὸ ἄκρον συνῆκον, ἀλλὰ ὡς σεριφερέστερον άνθος δε έχει βοτρυώδες ἀπὸ μιᾶς * κορύνης κ σολλών μίσχων λευκών ι συγκειμένων σολλά γάρ [ἄνθη] ἀπὸ τῆς αὐτῆς κορύνης, ώστε εἶναι καθάπερ κηρίον καὶ ὁ καρπὸς, ὅταν εὐκαρπῆ, βοτρυώδης καὶ σκωληκόδρωτος ἐπὶ τῦ δένδρυ, ἄπεπλος ὤν κὰ ἔτι μᾶλλον γίνεται των Μεσπίλων κ 'Απίων κ 'Αχράδων, καί τοι σολύ στρυφνότατος. γίνεται δε καὶ αὐτὸ τὸ δένδρον σχωληχόδρωτον, χαὶ οὕτως αὐαίνεται γηράσχον καὶ ὁ σχώληξ ίδιος, ἐρυθρὸς, δασύς καρποφορεί δ' ἐπιειχῶς νέα τριετές γάρ εύθυς ίχει την *καχρυώδη κορύνην λιπαράν καὶ ἐπωδηκυῖαν, ώς ἄν ήδη βλαστικόν, καὶ διαμένει τὸν χειμώνα. ἀνάκανθον δέ ἐστι καὶ ἡ Οὕη, ώς και ή Μεσπίλη Φλοιον δε έχει λείον, ύπολίπαρον, κ ώσπερ τὰ * γεράνδρυα, τὴν δὲ χρόαν ξανθὸν ἐπιλευκαίνοντα· τὰ δὲ γεράνδρυα τραχύν, κὰ μέλανα. τὸ δὲ δένδρον, εύμέγεθες, όρθοφυες, εύουθμον τη *κόμη χεδόν γάρ ώς ἐπιτοπολὸ * στροδιλοειδὲς χῆμα λαμβάνει κατὰ την κόμην, έαν μή τις έμποδίση το δε ξύλον, στερεόν, συκνόν, 1 ίγυρόν. ρίζας δὲ οὐ σολλάς μὲν, οὐδὲ κατά βάθους ισχυράς δὲ ѝ ωαχείας καὶ ἀνωλέθρους ἔχει. φύεται δὲ, κὶ ἀπὸ ρίζης, καὶ ἀπὸ σαρασπάδος, καὶ ἀπὸ σπέρματος τόπον δὲ ζητεῖ ψυχρον, ἔνικμον φιλόζωον δὲ ἐν τούτω καὶ δυσώλεθρον, οὐ μὴν άλλὰ καὶ φύεται έν τοῖς ὄρεσιν.

ι συγκείμενον, ε δ καφπός, όταν εὐκαφπῆ, βοτφυώδης τολλά γὰς ἀπὸ τῆς αὐτῆς κοφύνης. ὥστ' εἶναι καθάπες κηφίον σκωληκόθρωτον ἐπὶ τοῦ δένδρου ὁ καφπὸς, ἄπεπτος ὧν, Bod. Vid. not. ad fin. libri. κ ἄπερ μὴ τὰ γεράνδρυα, Const. 1 εὔχρουν. Theod.

ΠΕΡΙ ΦΥΤΩΝ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΤΟ Γ΄. 117

CAP. XII.

Prunus, Cerasus L. Sambucus nigra. Salicis Species.

ΙΔΙΟΝ δὲ τῆ φύσει δένδρον ὁ Κέρασός ἐςι. μεγέθει μέν μέγα, καὶ γὰρ εἰς τέσσαρας καὶ εἴκοσι ϖήχεις m αὖξεται· ἔστι δ' ὀρθοφυὲς σφόδρα, σάχος δὲ, ώστε η δίπηχυν την σερίμετρον σρό της ρίζης έχειν φύλλον δ' όμοιον τῷ τῆς Μεσπίλης σκληρὸν δὲ σφόδρα κ πλατύτερον, ώστε τῆ χροιᾶ σιόρρωθεν φανερον είναι το δένδρον. η φλοιός δὲ τὴν λειότητα ἢ τὴν χρόαν ἢ τὸ ϖάχος, όμοιον Φιλύρα, διὸ κὰ τὰς *κίςας ἐξ ο αὐτοῦ ποιέσιν, ώς κ ἐκ τε τῆς Φιλύρας. περιπέφυκε δὲ ἔτος ἔτε όρθοφυής, ούτε κύκλω κατ' Ισον, άλλ' έλικηδὸν Ρωεριειλείται, κάτωθεν ἄνω σροσάγων, ώσπερ ή *διαγραφή τῶν Φύλλων, καὶ λεπιζόμενον οὕτως ἐκδέρεται, ἐκεῖνος δὲ *ἐπίτομος γίνεται, τὸ οὐ δύναται μέρος αὐτοῦ τι τὸν αὐτὸν τρόπον ἀφαιρεῖοθαι κατὰ 9 σάχος, ἄλλα σχιζόμενον λεπτον, ώς αν φύλλον, το δε λοιπον προμένειν τε δύναται καὶ σώζειν τὸ δένδρον, τώς αὐτὸς ωεριπεφυκώς. ωεριαιρουμένου δὲ, ὅταν ς λιπᾶ, τοῦ Φλοιοῦ, * συνεκραίνει καὶ τότε τὴν ὑγρότητα καὶ ὅταν ὁ ἔξω χιτών **ω**εριαιρε∂η μόνον, ὁ ὑπολειπης ἐπιμελαίνετα πως * μυξώδει ύγρασία, καὶ ωάλιν ύποφύεται τῷ δευτέρω ἔτι χιτών ἄλλος ἀντ' ἐκείνου, (ωλήν λεπτότερος οὖτος ωέφυκε.) καὶ τὸ ξύλον, ὅμοιον ταῖς τἰσὶ, τῷ φλοιῷ στρεπτώ έλιττόμενον και αί ράβδοι φύονται τον αὐτον

m αὐξεται deest Bod.
 n φλοιοῦ Bod. φλοιὸν Const.
 ο αὐτῶν Bod.
 ρ περιείληφε, Bod. Vid. not. ad fin. libri.
 q τάχος, Const.
 r ὡσαύτως περιπεφυκός Bod.
 δ λειπᾶ,
 Ald. Bas.
 t ἴση τῷ πλοιῷ Const.

τρόπον εὐθύς. τοὺς ὄζους δὲ αὐξανομένους, συμβαίνει τοὺς μὲν κάτω ἀεὶ ἀπόλλυδια, τοὺς δ' ἄνω αὕξειν. τὸ δ' όλον οὐ πολύοζον τὸ δένδρον, ἀλλ' ἀνοζότερον πολὺ τῆς Αἰγείρου σολύρριζον δὲ καὶ ἐπιπολαιόρριζον, οὐκ ἄγακ δὲ σαχύρριζον, ή δὲ στροφή ὰ τῆς ρίζης καὶ τοῦ φλοιοῦ τοῦ ωερὶ αὐτὴν ἡ αὐτή· ἄνθος δὲ λευκὸν, 'Απίω κ Μεσπίλη δμοιον, έκ μικρών άνθών ξυγκείμενον *κηριώδες. ό δὲ καρπὸς, ἐρυθρὸς, ὅμοιος * διοσπύρω τὸ χῆμα, τὸ δὲ μέγεθος ήλίχος * χύαμος, ωλήν τοῦ διοσπύρου μὲν ὁ συρήν σκληρός, τοῦ δὲ κεράσου, μαλακός, φύεται δ' όπου καὶ ἡ Φιλύρα τὸ δ' όλον όπε ωσταμοὶ κὰ ἔνυδρα. φύεται δε καὶ ἡ 'Ακτή μάλιστα σαρ' ὕδωρ καὶ ἐν τοῖς σχιεροίς, (οὐ μὴν ἀλλὰ κὶ ἐν τοῖς μμὴ τοιούτοις.) θαμνώδης [δ' ἐστὶ] ράβδοις ἐπετείοις αὐξανομένη μέχρι τῆς φυλλοβροίας είς μήκος, είτα μετά ταῦτα είς σάχος. τὸ δὲ ὕψος τῶν ῥάβδων οὐ μέγα λίαν, ἀλλὰ κὰ μάλιςα έξάπηχυ τῶν δὲ στελέχων σάχος τῶν γερανδρύων, όσον * ωερικεφαλαίας φλοιός δε λείος, λεπτός καὶ x συόρρος· τὸ δὲ ξύλον χαῦνον καὶ κοῦφον, ξηρανθέν· * ἐντεριώνην δὲ ἔχον μαλακὴν, ώστε διόλου καὶ κοιλαίνεσθαι τὰς ῥάβδους, ἐξ οδ καὶ τὰς βακτηρίας σοιοῦσι τὰς κούφας. ξηρανθέν δὲ ἰσχυρὸν, κὰ ἀγήρων, ἐὰν βρέχηται, η ή λελεπισμένον λεπίζεται δε αύτοματον, ξηραινόμενον ρίζας δὲ ἔχει μετεώρους, οὐ σολλάς δὲ, οὐ δὲ μεγάλας φύλλον δὲ, τὸ μὲν καθ ἔκαςον, μαλακὸν, σρόμηκες, ώς τὸ τῆς σλατυφύλλου Δάφνης· μεῖζον δὲ κ ωλατύτερον, κ ωεριφερέστερον έκ μέσου κ κάτωθεν, τὸ δὲ ἄκρον εἰς ὀξὸ μᾶλλον συνῆκον, κύκλω δὲ ἔχον

ΠΕΡΙ ΦΥΤΩΝ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΤΟ Γ΄. 119

Υχαραγμόν τὸ δὲ ὅλον ωερὶ ἔνα μίσχον, ωαχύ, καὶ Ινώδες, ώς αν κλωνίον τα μέν, ένθεν, τα δέ, ένθεν, κατά γόνυ κ * συζυγίαν πεφύκασι, διέχοντων των φύλλων, ἀπ' ἀλλήλων, εν δε εξ ἄκρου τοῦ μίσχου. ὑπέουθρα δε τὰ φύλλα ἐπιεικῶς, καὶ χαῦνα καὶ σαρκώδη. φυλλοβροεί δε τοῦτο όλον, διόπερ φύλλον αν τις είποι τὸ όλον. ἔχουσι δὲ καὶ οἱ κλῶνες οἱ νέοι * γωνοειδῆ τινα. τὸ δὲ ἄνθος λευκὸν ἐκ μίσχων λευκῶν σολλῶν, ἐπὶ τῆ τοῦ μίχου σχίσει, κηριῶδες εὐωδίαν δὲ ἔχει λειριώδη, Ζ ύποβαρείαν έχει δε καὶ τὸν καρπὸν όμοίως ωρὸς ένὶ μίσχω σαχεί, βοτρυώδη δὲ γίνεται, καὶ σεπαινόμενος μέλας, ώμὸς δὲ ὢν, *όμφαχώδης, μεγέθει δὲ μικρώ μείζων όρόβε. την * ύγρασίαν δὲ οἰνώδη τῆ όψει ἀνίησι, τὰς χεῖρας δὲ * τέλειος, α βάπλει, ѝ τὰς τρίχας τῆς κεφαλής, έχει δὲ καὶ τὰ ἐντὸς * σησαμοειδή τὴν ὅψιν. σάρυδρον δὲ καὶ ἡ Ἰτέα καὶ σολυειδές· ἡ μὲν μέλαινα καλεμένη, τῷ τὸν φλοιὸν ἔχειν μέλανα, ἢ κὰ φοινικοῦν. ή δὲ λευχή, ὁ τῷ λευχόν. καλλίους δὲ ἔχει τὰς ῥάβδες κ χρησιμωτέρους είς το ωλέκειν ή μέλαινα ή δε λευκή *πυκνοτέρους* ἔστι δὲ καὶ τῆς μελαίνης καὶ τῆς λευκῆς ίδιον γένος μικρον, η ούκ έχον αύξησιν είς ύψος, ώσπερ καὶ ἐπ' ἄλλων τοῦτο δένδρων, οἶον, Κέδρου, Φοίνικος. καλοῦσι δὲ οἱ περὶ 'Αρκαδίαν, ἐκ 'Ιτέαν ἀλλά 'Ελικήν, τοῦτο δένδρον, οἴονται δὲ, ὧσπερ, ἐλέχθη, καὶ καρπόν μή έχειν αὐτὴν γόνιμον.

γ σπαραγμόν, Bas. τὰς κιφαλάς. Const. z ἐπὶ βαρείαν, Bas. * ἀναθλαςεῖ
υ τῷ λεύκω. Bas.

CAP. XIII.

Ulmus campestris L. Populus alba, et nigra; Cercis, siliquastrum. Betula, Alnus; Betula alba.

ΕΣΤΙ δὲ καὶ τῆς Πτελέας δύο γένη, καὶ τὸ μὲν, 'Ορειπτελέα καλείται, τὸ δὲ, Πτελέα. διαφέρει δὲ τῷ θαμνωδέστερον είναι την Πτελέαν, c εὐαυξές ερον δε την 'Ορειπτελέαν' φύλλον δὲ ἀχιδὲς, * ωερικεχαραγμένον * ήσυχη, προμηκέστερον δὲ τοῦ τῆς ᾿Απίου, τραχὺ, δὲ d οὐ λιάν· μέγα δὲ τὸ δένδρον ἢ τῷ ὕψει ἢ τῷ μεγέθει. σολύ δὲ ούχ ἔστι σερὶ τὴν Ἰδην, ἀλλὰ σπάνιον· τόπον δὲ ἔφυδρον φιλεῖ, καὶ τὸ ξύλον ξανθὸν καὶ ἰγυρὸν, καὶ εύινον, καὶ ε * γλιγρον, άπαν γὰρ καρδία. χρώνται δὲ αὐτῷ καὶ ωρὸς θυρώματα ωολυτελῆ· καὶ χλωρὸν μὲν * εύτομον, ξηρὸν δὲ, δύστομον ἄκαρπον δὲ νομίζουσιν, άλλα ἐν ταῖς f * κωρύκαις τὸ κόμμι, καὶ Δηρία ἄττα κωνωποειδή φέρει τὰς δὲ *κάχρυς, ἰδίας ἴχει τοῦ μετοπώρου σολλάς, κ μικράς, καὶ μελαίνας έν δὲ ταῖς άλλαις χώραις ούκ ἐπισκέπτεται. ἡ δὲ Λεύκη καὶ ἡ Αἴγειρος, μονοειδή· ὀρθοφυή δὲ ἄμφω, πλήν μακρότερον η λειότερον ή Αἴγειρος· τὸ δὲ χῆμα τῶν φύλλων ωαρόμοιον όμοιον δε κ το ξύλον τεμνόμενον τη λευκότητι. οὐδέτερον δὲ τούτων οὐδὲ ἄνθος ἔχειν δοκεῖ. ἡ Κερκὶς δὲ σταρόμοιον τῆ Λευκῆ, κὰ τῷ μεγέθει, κὰ τῷ τοὺς κλάδες ἐπιλεύκες ἔχειν το δὲ φύλλον κιττῶδες μὲν, ἀγώνιον δὲ έκ τοῦ ἄλλου, τὴν δὲ μίαν [γωνίαν] ωρομήκη κὰ εἰς ὀξὸ συνήκεσαν τῶ δὲ χρώματι χεδὸν ὅμοιον τὸ ὅπτιον καὶ

ς εὐαξέστερον Const. d οὐ λεῖον. Bod. καὶσχρόν. Bod. f κωρύκοις, Bod. κωρύκοσι, Bas.

τὸ * πρανές • μίχω δὲ προσηρτημένον μακρῶ κὰ λεπίῶ. διὸ κὸ οὐκ ὀρθὸν, ἀλλὰ ἐγκεκλιμένον. Φλοιὸν δὲ τραχύτερον 8 της Λεύκης η μαλλον * ὑπόλεπρον, ώσπερ ὁ τῆς 'Αχράδος. h ἄκαρπον δὲ καὶ μονογενὲς καὶ ἡ Κλήθρα, φύσει δὲ ὀρθοφυές. ξύλον δ' ἔχον μαλακὸν, κὰ ἐντεριώνην μαλακήν, ώστε δι' όλου κοιλαίνεσθαι τὰς λεπτὰς ῥάβδους φύλλον δὲ ὅμοιον Καρύα Ἡρακλεωτικῆ, ωλήν μείζον καὶ ἐνωδέστερον. τραχύφλοιον δὲ, καὶ ὁ φλοιὸς είσωθεν έρυθρός, διό καὶ βάπτει τὰ δέρματα ρίζας δὲ ἐπιπολαίους, ἡλίχον Δάφνης. φύεται δὲ ἐν τοῖς ἐφύδροις, άλλοθι δ' οὐδαμοῦ. Σημύδα δὲ, τὸ μὲν φύλλον ἔχει όμοιον τῆ καλουμένη Καρύα ωλὴν μικρῶ στενώτερον, τὸν φλοιὸν δὲ σοικίλον ξύλον δὲ ἐλαφρόν. χρήσιμον δὲ εἰς βακτηρίας μόνον. εἰς ἄλλο δὲ οὐδέν. ἡ δὲ Κολουτέα, έχει τὸ μὲν Φύλλον ἐγγύθεν τοῦ τῆς Τύλης. σολύοζον δὲ καὶ σολύφυλλον. καὶ τὸ δένδρον όλως οὐ μέγα, τὸν δὲ καρπὸν ἔλλοβον καθάπερ τὰ χεδροπὰ, λοβοίς ωλατέσι κ οὐ ςενοίς, κ τὸ σπερμάτιον, τὸ ἐνὸν, μικρον η ού μέγα σκληρον δὲ μετρίως, οὐκ ἄγαν, οὐδὲ σολύχαρπον ώς κατά μέγεθος. σπάνιον δὲ τὸ ἐν λοβοῖς έχει τὸν καρπὸν, ὀλίγα γὰρ τοιαῦτα τῶν δένδρων.

CAP. XIV.

Corylus, Avellana. L. Pistacia, Terebinthus. Buxus sempervirens. Cratægus torminalis.

Ή δὲ Ἡρακλεωτική Καρύα (φύσει γὰρ καὶ τοῦτ' ἄγριον) ἄγριος ἱκαλεῖται, τῷ τε μηδὲν, μηδὲ ωολὺ

E ή Λεύκης Theod. h ἔγκας πον Const. εὔκας πον Ald.

χείρον γίνεθαι των ημέρων τὸν καρπὸν, κ τω δύναθαι χειμῶνας ὑποφέρειν, καὶ τῷ πολὸ φύεδαμ κατά τὰ ὄρη, κ ωολύκαρπον k είναι έν ταῖς * φοραῖς. ἔτι δὲ τῷ μηδὲ σελεχώδες, άλλα θαμνώδες είναι, ράβδοις άνευ μαγαλών καὶ ἀνόζοις, μικραῖς δὲ καὶ Ιμή σαχείαις, ἐνίαις. οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ ἐξημεροῦται. διαφορὰν δὲ ἔχει τῷ τὸν καρπὸν ἀποδιδόναι [ταύτην] βελτίω, κὶ μεῖζον τὸ φύλλον. κεχαραγμένον δ' ἀμφοῖν, ὁμοιότατον τῷ τῆς Κλήθρας, ωλήν πλατύτερον [τὸ τῆς Κλήθρας], κὰ αὐτὸ τὸ δένδρον μείζον καρπιμώτερον δὲ κὰ αἰεὶ γίνεται κατακοπτόμενον τὰς ῥάβδους. γένη δὲ δύο, ἀμφοῖν, αὶ μὲν γὰρ στρογγύλον, αἱ δὲ πρόμακρον φέρεσι τὸ κάρυον, ἐκλευκότερον δὲ τὸ τῶν ἡμέρων καὶ καλλικαρπεῖ μάλιστα δ' ἐν τοῖς έφύδροις έξημεροῦται δὲ τὰ ἄγρια μεταφυτευόμενα. φλοιον δε έχει η όμοιον Κλήθοα, ωλήν η επιπόλαιον, λεπτὸν, λιπαρὸν, ἰδίας 5ιγμας λευκάς ἔχοντα ἐν αὐτῶ. τὸ δὲ ξύλον σφόδρα * γλίγρον, ώστε κ τὰ λεπτὰ σάνυ ραδδία σεριλοπίσαντες, * κάνεα σοιοῦσι, κ τὰ σαχέα δὲ, καταξύσαντες. ἔχει δὲ κὰ ἐντεριώνην λεπτὴν, ξανθήν, ή χοιλαίνεται. ίδιον δ' αύτῶν τὸ ωερὶ τὸν ἴουλον, ωσπερ είπομεν. της δε Τερεβίνθου, τὸ μεν ἄρρεν, τὸ δε θήλυ. τὸ μὲν οὖν ἄἐρὲν, ἄκαρπον, διὸ κὰ καλεσιν ἄἐρὲν. πῶν δὲ θηλειῶν, ἡ μὲν ἐρυθρὸν εὐθὺς Φέρει τὸν καρπὸν, ηλίχου ο φακου άπεπτου ή δε χλοερου ένεγκασα, μετά ταῦτα ἐρυθραίνει καὶ ἄμα τῆ ᾿Αμπέλω ωεπαίνουσα, τὸ έχατον σοιεί μέλανα, μέγεθος ήλίκον κύαμον Ρ ρητι-

k είναι deest Bod. 1 μη deest Bod. Ald. ^m ὅμοιον κλήθοα desunt Bod. ⁿ Forsan ποικίλον. ^ο φακὸς, Bod. ^P ἡυτινώδη, ἡυτίνη, Bod. νώδη δὲ καὶ θυωδέστερον. ἔστι δὲ τὸ δένδρον ωερὶ μὲν την "Ιδην κ την Μακεδονίαν βραχύ, Βαμνώδες, έςραμμένον, σερί δὲ Δαμασκὸν τῆς Συρίας, μέγα, κὰ σολύ, καὶ καλόν. όρος γάρ τί φασιν είναι σταμμέγισον Τερεβίνθων, άλλο δὲ οὐδὲν σεφυκένου ξύλον δὲ ἔχει γλίχρον, καὶ ρίζας ἰχυράς κατά βάθος, καὶ τὸ ὅλον ἀνώλεθουν άνθος δὲ ὅμοιον τῷ τῆς Ἐλαίας, τῷ χρώματι δὲ ἐρυθρόν· φύλλα δὲ ωερὶ ἔνα μίχον, ωλείω, δαφνοειδή, κατὰ * συζυγίαν, ὥσπερ κὰ τὰ τῆς 4 Οὕης, καὶ τὸ έξ ἄκρου ωεριττόν ωλην ἀγωνιώτερον τῆς Ούης, καὶ δαφνοειδές ερον δὲ κύκλω, κὶ λιπαρὸν ἄπαν ἄμα τῷ καρπῷ. φέρει δὲ καὶ * κωρυκώδη τινὰ κοῖλα, καθάπερ ἡ Πτελέα, ἐν οἷς θηρίδια ἐγγίνεταμ * κωνοποειδή. ἐγγίνεταμ δὲ τὶ * ἡητινῶδες ἐν τούτοις κὰ γλίχρον. οὐ μὲν ἐντεῦθέν γε, ή * ρητίνη συλλέγεται, άλλ' άπὸ τοῦ ξύλου ὁ δὲ καρπός ούκ ἀφίησι ρητίνης ωλήθος. ἀλλά ωροσέχεται μέν ταίς χερσί, κάν μή ωλυθή μετά τήν συλλογήν, συνέχεται ωλυνόμενος δε, ό μεν λευκός και άπεπτος * ἐπιπλεϊ. ὁ δὲ μέλας * ὑφίς αται. ἡ δὲ Πύξος μεγέθει μεν ού μεγάλη, τὸ δὲ φύλλον ὅμοιον ἔχει Μυβρίνη· φύεται δ' έν τοις ψυχροίς τόποις κ τραχέσι, και γάρ τά ι Κυτώρα τοιούτον, οδ ή ωλείστη γίνεται. ψυχρός δὲ ό Ολυμπος, ο Μακεδονικός, καὶ ἐνταῦθα γίνονται, ωλήν οὐ μεγάλοι. μέγιστοι δὲ καὶ κάλλιστοι ἐν Κύρνω, καὶ γαρ εύμήκεις, η σάχος έχεσαι πολύ παρά τὰς ἄλλας, διὸ κὸ τὸ μέλι οὐχ ἡδὺ, ὄζον τῆς Πύξε, πλήθει δὲ πολύ. Κράταιγος δ' ἐστὶν, οἱ δὲ Κραταιγόνα καλοῦσιν' ἔχει δὲ τὸ μὲν φύλλον ὅμοιον Μεσπίλη, τετανὸν, πλὴν μεῖζου * ἢ ἐκείνου, καὶ ωλατύτερον καὶ ωρομηκέστερον, τὸν δὲ χαρκγμὸν οὐκ ἔχον, ὥσπερ κἀκεῖνο. γίνεται δὲ τὸ δέν-δρον ἔτε μέγα λίαν, ἔτε ωαχύ τὸ δὲ ξύλον, ποικίλον, ἰσχυρὸν, ξανθόν. ἔχει δὲ φλοιὸν λεῖον, οἰον Μεσπίλη. μονόρριζον δ' εἰς βάθος, ὡς ἐπιτοπολύ. καρπὸν δὲ ἔχει τρογγύλον, ἡλίκον ἡ Κόψιμος ωεπαινόμενος δὲ, ξηρὸς γίνεται, καὶ ἐπιμελαίνεται κατὰ δὲ τὴν γεῦσιν ἢ τὸν χυλὸν μεσπιλῶδες. διόπερ οἶον ἄγρια δόξειεν ἄν εἶναι μονοειδὲς δὲ, καὶ οὐκ ἔχον διαφοράς.

CAP. XV.

Quercus, Prinus. Ilex, Suber, et Varietates. Viscum, album: Arbutus, unedo. A. Andrachne.
Rhus, Cotinus.

'Ο δὲ Πρίνος φύλλον μὲν ἔχει δουῶδες, ἔλαττον δὲ ταὶ σαρακανθίζον τὸν δὲ φλοιὸν λειότερον Δρυός αὐτὸ δὲ τὸ δένδοον μέγα, καθάπες ἡ Δρῦς, ἐὰν ἔχει τόπον καὶ ἔδαφος ξύλον δὲ συκνὸν καὶ ἰχυρόν βαθύρ- ρίζον δὲ ἐπιεικῶς καὶ σολλύρριζον. καρπὸν δὲ ἔχει βαλανώδη μικρὰ δὲ ἡ βάλανος περικαταλαμβάνει δὲ ὁ νέος τὸν ἔνον ὀψὲ γὰρ σεπαίνει, διὸ κὰ διφοθείν τινές φασι. φέρει δὲ καὶ, σαρὰ τὴν βάλανον, κόκκον τινὰ φοινικοῦν ἴχει δὲ καὶ Ἰξίαν καὶ Ὑφέαρ, ῶστε ἐνίοτε συμβαίνει τέτταρας ἄμα καρποὺς ἔχειν αὐτόν. δύο μὲν τοῦς ἑαυτῆς, δύο δ' ἄλλους, τόν τε τῆς Ἰξίας, καὶ τὸν τοῦ Ὑφεαρος. καὶ τὴν μὲν Ἰξίαν φέρειν ἐκ τῶν σρὸς βορρᾶν, τὸ δὲ Ὑφέαρ, ἐκ τῶν σρὸς μεσημβρίαν. οἱ δὲ στιν

όμοιον τῷ Πρίνω, τὰ δὲ φύλλα οὐκ ἀκανθώδη ἔχει, άλλ' άπαλώτερα, η υ ωλατύτερα, η διαφοράς έχοντα ωλείους. οὐδὲ τὸ ξύλον, ώσπερ ἐκεῖνο, στεgεὸν κỳ ωυκνον, άλλα × μαλακον έν ταῖς ἐργασίαις. ὁ δὲ καλοῦσιν οι 'Αρκάδες Φελλόδρυν, τοιάνδε έχει την φύσιν, [ήτις] ώς μεν άπλως είπειν, άνα μέσον Πρίνου ή Δρυός έστι, καὶ ἔνιοι ὑπολαμβάνουσιν είναι Ξηλυν Πείνον. διὸ καὶ όπου μή φύεται Πρίνος, τούτω χρώνται ωρός τάς άμάξας, καὶ τὰ τοιαῦτα. καθάπερ οἱ ωερὶ Λακεδαίμονα η 'Ηλείαν. καλοῦσι δὲ οίγε Δωριείς η Υ'Αρίαν, τοῦτο δένδρον, ἐστὶ δὲ μαλακώτερον καὶ μανότερον τοῦ Πρίνου σκληρότερον δὲ κὰ συκνότερον τῆς Δρυός. καὶ τὸ χρῶμα φλοισθέντος τοῦ ξύλου, λευκότερον μὲν τοῦ Πρίνε, * οἰνωπότερον δὲ τῆς Δρυός, τὰ δὲ φύλλα προσέσιχε μεν άμφοιν έχει δε μείζω ή Φελλόδρυς ή ώς Πρίνος, ἐλάτλω δὲ, ἡ ώς Δρῦς κὰ τὸν καρπὸν τε μὲν Πρίνε κατά μέγεθος ἐλάτιω, ταῖς ἐλαχίσαις δὲ βαλάνοις ἴσον* κ γλυκύτερον μεν ή τοῦ Πείνου, ωικρότερον δὲ ή τῆς Δρυός καλοῦσι δέ τινες τὸν μὲν τοῦ Πρίνου, καὶ τὸν ταύτης καρπὸν, * ἄκυλον, τὸν δὲ τῆς Δρυὸς βάλανονμήτραν δὲ ἔχει φανερώτερον ἢ ὁ Πρίνος καὶ ἡ μὲν Φελλόδρυς, τοιαύτην τινά έχει φύσιν. ή δὲ Κόμαρος, ή τὸ τημαίκυλον φέρουσα τὸ ἐδώδιμον, ἐστὶ μὲν οὐκ άγαν μεγάλη· τὸν δὲ φλοιὸν ἔχει λεπτὸν μὲν, σαρόμοιον δὲ Μυρίκη, τὸ δὲ φύλλον μεταξὺ Πρίνου κὰ Δάφνης άνθει δὲ τοῦ συανεψιώνος τὰ δὲ ἄνθη σέφυκεν ἀπὸ μιᾶς a * κρεμάστρας, ἐπ' ἄκρων βοτρυδόν· τὴν δὲ

^u βαθύτερα, Bod. εὐθύτερα, Const. × μαλακὸν ἐ μανὸν Const. Υ ἀγρίαν Bod. ² μεμαίκυλον Bod. μεμαίκηλον Bas. * κρεμάθρας, Const.

μορφήν έκαστόν ές ιν όμοιον Μύρτου [άνθει], ωρομήκει, καὶ μεγέθει δὲ τηλικοῦτον, ἄφυλλον δὲ κὰ κοῖλον, ῶσπερ ωον έγκεκολαμμένον όταν δὲ ἀπανθήση, ἡ σρόσφυσις τετεύπηται, τὸ δὲ ἀπανθῆσαν λεπτὸν, ὥσπερ σφόνδυλος wερὶ ἄτρακτον, ἢ b * κάρνειος δωρικός ὁ δὲ καρπός ένιαυτῷ ωεπαίνεται. ώσθ' ἄμα συμβαίνει τοῦτον τ' έχειν, καὶ τὸν ἔτερον ἀνθεῖν. σαρόμοιον δὲ τὸ φύλλον καὶ ἡ c'Ανδράχνη ἔχει τῷ Κομάρω, μέγεθος δ' οὐκ άγαν μέγα· τὸν δὲ Φλοιὸν, d λευκὸν ἔχει κὰ * ωεριρρηγνυμένον χαρπον δὲ ἔχει ὅμοιον τῆ Κομάρω. ὅμοιον δ΄ ές ι τούτοις τὸ φύλλον καὶ τῆς ε Κοκκυγρίας, τὸ δὲ δένδρον μικρόν ίδιον δὲ ἔχει κὶ τὸ ἐκπαπποῦσθαι τὸν καρπὸν, τοῦτο γὰρ οὐδ' ἐφ' ἐνὸς ἀκηκόαμεν ἄλλου δένδρου. ταῦτα μὲν οὖν κοινότερα σιλείοσι χώραις ἢ τόποις, ἔνια δ' ίδιώτερα, καθάπερ καὶ ὁ Φελλὸς, δς γίνεται μὲν ἐν f Τυβρηνία. τὸ δὲ δένδρον ἐςὶ στελεχῶδες μὲν κὰ όλιγόκλαδον, εύμηκες δ' ἐπιεικῶς, κὰ εὐαύξης, ξύλον δ' ἰχυρὸν, τὸν δὲ Φλοιὸν σαχὺν σφόδρα καὶ καταβρηγνύμενον, ώσπερ ό της Πίτυος, ωλήν κατά μείζω. τὸ δὲ φύλλον, όμοιον βταϊς τῆς Ἐλαίας, ωαχύ, ωρομηκέστερον οὐκ ἀείφυλλον, ἀλλὰ φυλλοβολοῦν καρπὸν δὲ αἰεὶ φέρει h βαλανώδη, δμοιον τῆ 'Αρία. περιαιρέσι δὲ τὸν Φλοιὸν, καὶ φασὶ δεῖν σάντα διαιρεῖν, εἰ δὲ μὴ, χεῖρον γίνεται τὸ δένδρον, ἐξαναπληροῦται δὲ σάλιν σχεδὸν ἐν τρισὶν ETECIV.

 Β κιονόκρανον Const.
 C 'Αδράχνη Const.
 Dlin.
 C Κοκκυμηλίας, Bod.
 F Πυβρηνία. Bas.
 Ε Μηλίαις, Bod. Μηλίαις, Const.
 Β βαλανηφόρον, Bod.

CAP. XVI.

Colutea, arborescens L. Coronilla, Emerus? Ruscus hypophyllum, R. aculeatus. Vaccinium Vitis Idæa. Lonicera Pyrenaica. Rhamni Rhois, et Grossulariæ varietates, ut et Rubi L.

ΙΔΙΟΝ δὲ καὶ ἡ ἱ Κολουτέα ωερὶ Λιπάραν, δένδρον μεν εὐμέγεθες τον δε καρπον φέρει έν λοδοῖς, ἡλίκον φακός, ος ωιαίνει τὰ ωρόβατα θαυμαστώς. φύεται δὲ άπὸ σπέρματος καὶ ἐκ τῆς τῶν ωροβάτων κόπρου μάλίστα. ώρα δὲ τῆς φυτείας, ἄμα ἀρκτούρω δυομένω. δεί δὲ φυτεύειν ωροβρέχοντας, ὅταν ἤδη κ * διαφυσήται έν τῷ ὕδατι. φύλλον δ' ἔχει ωαρόμοιον 1 Τύλη. βλαστάνει δὲ τὸ ωρῶτον μονοφυὲς, ἐπὶ ἔτη μάλιστα τρία, έν οίς και τὰς βακτηρίας τέμνουσι, δοκοῦσι γὰρ είναι καλαί. κὰ ἐάν τις κολούση, ἀποθνήσκει, κὰ γὰς ἀπαράβλαστόν ἐστιν· εἶτα m σχίζεται καὶ ἀποδενδροῦται τῷ τετάρτω έτει. ή δὲ ωερὶ τὴν Ἰδην, ἡν καλοῦσι Κολουτέαν, ετερον είδός έστι, θαμνώδες δε καὶ όζώδες, καὶ **ω**ολυμάσχαλον σπάνιον δὲ καὶ οὐ ωολύ, ἔχει δὲ φύλλον δαφνοειδές, ωλατυφύλλε Δάφνης, ωλήν στρογγυλότερον καὶ μείζον, ώσθ' όμοιον φαίνεσθαι τῷ τῆς η Μελίας, προμηκές ερον δέ την χρόαν δὲ ἐπιθάτερα χλοερον, * όπισθεν δὲ ἐπιλευκαῖον, καὶ σολύϊνον ἐκ τῶν όπιδεν ταις λεπίαις οίσι, και μεταξύ τῶν ωλευροειδῶν άπὸ μέσης κατατεινουσῶν. Φλοιὸν δ' οὐ λεῖον, άλλ' οἶον τὸ τῆς 'Αμπέλε' τὸ δὲ ξύλον σκληρὸν κὰ πυκνόν' ῥίζας

i Κολοιτία Const.
 k διαφυσᾶται Const. διαφύηται Bas.
 l 'Ιτία. Bod. Τήλει. Const. π σχιζοῦται Bas. π Πτελίας, Bod. Μηλίας, Const. ο εἰσί· καὶ ταῖς ῥίζαις, καὶ μεταξὺ Bod. Vid. not. ad fin. libri.

δὲ ἐπιπολαίους κὰ λεπτάς κὰ μανὰς κὰ οὕλας δὲ ἐνίχει κὰ ξανθάς σφόδρα καρπὸν δὲ ἐκ ἔχειν φασίν, οὐδὲ ἄνθος, την δὲ * πορυνώδη κάχρυν, καὶ τοὺς * ὀφθαλμοὺς τοὺς **ω**ερί τὰ φύλλα λεῖους σφόδρα κ λιπαρούς καὶ λευκούς, τῷ γήματι δὲ καχρυώδεις ἀποκοπὲν δὲ κὶ ἐπικαυθέν, φαραφύεται καὶ ἀναβλαστάνει. ἴδια δὲ καὶ τὰ δὲ σερὶ την "Ιδην ές ίν, ο ίον ή τε 'Αλεξανδρεία καλεμένη, Δάφνη, κ Συκή τις, κ "Αμπελος" της μεν ούν Δάφνης έν τούτω τὸ ἴδιον, ὅτι ἐπιφυλλόκαςπόν ἐστιν, ὥσπες κὰ ἡ Κεντρομυβρίνη άμφότερα γάς τὸν καρπὸν ἔχουσιν ἐκ τῆς ράχεως τοῦ φύλλου. ἡ δὲ Συκῆ, θαμνῶδες μὲν, καὶ ούχ ύψηλόν σάχος δ' έχον, ώστε καὶ σηχυαΐον είναι την σερίμετρον· τὸ δὲ ξύλον ἐπες ραμμένον, γλίχρον, κάτωθεν μεν λείον κ ἄνοζον, ἄνωθεν δε ωερίκομον. χρώμα δὲ ѝ φύλλε ѝ φλοιοῦ, πελιόν τὸ δὲ χῆμα τῶν φύλλων όμοιον τῷ τῆς Φιλύρας, κὰ μαλακὸν δὲ καὶ ωλατὸ, καὶ τὸ μέγεθος σαραπλήσιον Ρτοῦ ἄνθος μεσπιλώδες, καὶ άνθει άμα τη Μεσπίλη· ὁ δὲ καρπὸς, δν καλοῦσι σῦκον, έρυθρὸς ήλίχος 9 Κρανείας, ωλήν στρογγυλώτερος, έσθιόμενος δὲ, μεσπιλώδης ρίζας δὲ ἔχει σαχείας, ώς αν Συκής ημέρου, καὶ γλίσχρας ἀσαπες δέ ἐστι τὸ δένδρον, καὶ καρδίαν ἔχει στεgεάν, οὐκ ἐντεριώνην. ἡ δὲ "Αμπελος 'Ιδαία φύεται μεν τῆς "Ιδης ωερὶ τὰς * φαλάκρας καλουμένας, έςι δὲ θαμνώδης, ραβδίοις μικροῖς. τείνονται δε οί κλώνες ώς συγωνιαΐοι, σρός οίς ράγες είσιν έκ ωλαγίου μέλαιναι, τὸ μέγεθος ήλίκος κύαμος, γλυκείαι έχουσι δὲ ἐντὸς γιγαρτῶδες τι μαλακόν φύλλον δ' έςι ς ζογγύλον, άχιδες, μικρόν. έχει

ΠΕΡΙ ΦΥΤΩΝ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΤΟ Γ'. 129

δὲ καὶ τ' ἄλλα χεδὸν ὄρη φύσεις τινὰς ἰδίας, τὰ μὲν δένδρων, τὰ δὲ θάμνων, τὰ δὲ ἄλλων ὑλημάτων. ἀλλὰ γάρ σερί μεν της ιδιότητος είρηται σολλάκις, ότι γίνεται καθ' έκάστους τόπους ή δὲ ἐν αὐτοῖς τοῖς ὁμογενέσιν ή διαφορά, καθάπερ τέπὶ τῶν δένδρων καὶ τῶν θάμνων, ὁμοίως ἔστι, καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων, ὥσπερ είρηται, των ωλείστων, ώσπερ η Ράμνε, η Παλιούρε, καὶ 5 Οἴσου, καὶ 'Ροῦ, καὶ Κιττοῦ, κὰ Βάτου, κὰ ἐτέρων σολλών· 'Ράμνος τε γάρ, ή μέν ἐστι μέλαινα, ή δὲ, λευκή, καὶ ὁ καρπὸς διάφορος, ἀκανθηφορεῖ δὲ ἄμφω. τοῦ τε t Οἴσου τὸ μὲν, λευκὸν, τὸ δὲ, μέλαν κὰ τὸ ἄνθος έκατέρου καὶ ὁ καρπὸς κατὰ λόγον ὁ μὲν, λευκὸς, ό δὲ, μέλας ἐνίων δὲ, κὰ ὧσπερ ἀνὰ μέσον ον, τὸ ἄνθος ἐπιπορφυρίζει, καὶ οὕτε * οἰνωπὸν οὕτε ἐκλευκόν ἐστιν, ώσπέρ τινων. ἔχει δὲ καὶ τὰ φύλλα λεπτότερα καὶ λειότερα, ώς η τὰς ῥάβδους, τὸ Λευκόν. ὅ, τε Παλίουρος έχει διαφοράς (ἄπαντα δὲ ταῦτα καρποφόρα.) καὶ γὰρ ἐν λοδῷ τινι τὸν καρπὸν ἔχει ὑπὸ τῶν φύλλων, εν ῷ τρία ἢ τέτταρα γίνεται [σπέρματα] χρῶνται δὲ αὐτοῖς ωρὸς τοὺς βῆχας οἱ ἰατροὶ κόπτοντες. ἔχει γάρ τινα * γλιχρότητα κ λίπος, ώσπερ τὸ τε Λίνε σπέρμα. φύεται δὲ καὶ ἐπὶ τοῖς ἐφύδροις, καὶ ἐν τοῖς ξηροῖς, ὧσπερ ὁ Βάτος. οὐχ ήττον δέ ἐστι τὸ δένδρον στάρυδρον. φυλλοβόλον δὲ, κὰ ούχ ὥσπερ ἡ Ῥάμνος, ἀείφυλλον. ἔςι δε κ τοῦ Βάτου ωλείω γένη, μεγίστην δε έχοντες διαφοράν, ὅτι ὁ μὲν, ὀρθοφυής, καὶ ὕψος ἔχων, ὁ δὲ ἐπὶ της γης, και εύθυς κάτω "νενευκώς, και, όταν συνάπη

T Fore xal Bod. "I sou, Bod. "I sou Bod. " rever. Bas. rever.

τη γη, ριζούμενος σάλιν, δν δη καλοῦσί τινες Χαμαιξάτον τὸ δὲ Κυνόσβατον τὸν καρπὸν ὑπέρυθρον ἔχει, καὶ σαραπλήσιον τῷ τῆς 'Ροιᾶς μαρπῷ. ἔστι δὲ δένδρου η θάμνου μεταξύ, η σαρόμοιον ταις 'Ροίαις, τὸ δέ φύλλον × * άγλωδες. της δὲ 'Ροῦ, τὸ μὲν ἄρρεν, τὸ δὲ θήλυ καλούσι, τῶ τὸ μὲν, ἄκαρπον εἶναι, τὸ δὲ, κάρπιμον. ούκ έχει δε ούδετερον τὰς ράβδους ύψηλὰς, ούδε waxείας. φύλλον δὲ ὅμοιον Πτελέα, ωλὴν μικρὸν καὶ **ωρομηχέστερον, χαὶ ἐπίδασυ, τῶν δὲ κλωνίων τῶν νέων** έξ ἴσου τὰ φύλλα εἰς δύο, κατάλληλα δὲ ἐκ τῶν σλαγίων, ώςε * στοιχείν βάπτουσι δε Υτούτοις κ οί σκυτοδέψαι τὰ λευκά δέρματα ἄνθος δὲ λευκὸν, βοτρυῶδες τῷ σχήματι, καὶ *όστλιγγας ἔχον, ώσπερ καὶ ὁ βότρυς ἀπανθήσαντος δὲ, ὁ καρπὸς ἄμα τῆ σταφυλῆ έρυθραίνεται, και γίνονται οίον φακοί z λεπτοί, συγκείμενοι βοτρυδόν δὲ τὸ σχημα καὶ τούτων. ἔχει δὲ τὸ φαρμακῶδες τοῦτο, δ καλεῖται * ροῦς, ἐν αὐτῷ, ὀστῶδες τι, δ καὶ, τῆς ροῦ * διηθημένης, ἀπέχει. ρίζα δ' ἐπιπόλαιος η μονοφυής, ώς ε άνασκάπτεσθαι βαδίως, ώς όλιγόρριζα. το δὲ ξύλον ἐντεριώνην οὐκ ἔχει, ἄφθαρτον δε, κοπτόμενον, εν σάσι δε γίνεται τοῖς τόποις, εὐθηνεῖ δὲ μάλιστα ἐν ταῖς * ἀργιλώδεσι.

CAP. XVII.

Hederæ Species. Smilax, aspera. Nerium, Oleander?

ΠΟΛΥΕΙΔΗΣ δὲ ὁ Κιττὸς, καὶ γὰρ αὁ μὲν ἐπίγειος, ὁ δὲ, εἰς ὕψος αἰρόμενος καὶ τῶν ἐν ὕψει ωλεία

Βοd. ³ λεπτὸν Bod. ^{*} ἀγνῶδες. Bod. ^{*} Υσύτφε Βοd. ^{*} λεπτὸν Bod. ^{*} ἀπέχει πολλάκις. Const.

γένη, τρία δ' οὖν φαίνεται τὰ μέγιςα' δ, τε Λευκός, κὸ ό Μέλας, και τρίτον ή Ελιξ. είδη δε έκάστου τούτων πλείω. Λευκός γάρ, ό μεν τῷ καρπῷ μόνω. ὁ δὲ κὰ τοῖς φύλλοις ἐστί. πάλιν δὲ τῶν λευκοκάρπων ὁ μόνον, ὁ μεν άδρον και συκνον και συνεςηκότα τον καρπον έχει, καθάπες εἰς σφαϊραν, δυ δή καλοῦσί τινες * κόρυμβον* ον δε 'Αθήνησι καλέσιν C * 'Αχαρνικόν, ελάτλω, κ διακεχυμένον, ώσπες καὶ ὁ Μέλας ἔχει δὲ κὰ ὁ Μέλας διαφοράς, άλλ' ούχ όμοίως φανεράς. ή δὲ δὴ "Ελιξ ἐν μεγίσταις διαφοραίς και γάρ τοίς φύλλοις ωλείστον διαφέρει, τη τε μικρότητι, καὶ τῷ *γωνιοειδη καὶ d εὐρυθμότερα είναι τὰ δὲ τοῦ Κιττοῦ ωεριφερέστερα καὶ άπλᾶ καὶ τῷ μήκει τῶν κλημάτων, καὶ ἔτι τῷ ἄκαρπος είναι. * διατείνονται γάρ τινες μή * ἀποκιττοῦσθαι τή φύσει την Έλικα, ε άλλαγην δε είς τον Κιττον τελειουμένης "Ελικος, εί δε πᾶς [Κιτίδς] ἀποκιτίθται, καθάπερ τίνες Φασιν, ήλικίας αν είη και διαθέσεως, ούκ είδους ή διαφορά καθάπερ η της 'Απίε πρὸς την 'Αχράδα πλην τό γε φύλλον η ταύτης, σολύ διαφέρει πρὸς τὸν Κιτίον. σπάνιον δὲ τοῦτο κὰ ἐν ὀλίγοις ἐςὶν, ώστε σαλαιούμενον μεταβάλλειν, ώσπερ ἐπὶ τῆς Λεύκης καὶ τοῦ Κρότωνος. είδη δ' ές Ι ωλείω τῆς Έλικος, ώς μεν τὰ ωροφάνες ατα καὶ μέγιστα λαβείν, τρία ήτε Χλοερά κι Ποώδης, ήπερ καὶ ωλείςη, καὶ ἐτέρα ἡ Λεύκη, καὶ τρίτη, ἡ Ποικίλη, ήν δή καλοῦσί τινες Θρακίαν. ἐκάστη δὲ τούτων δοκεῖ διαφέρειν, και γαρ της Ποώδους, ή μεν λεπτοτέρα καί

ο μόνων, Bod. ^c 'Αχαρνείτην' Const. ^d εὐθυμότερα Ald. Bas. ^c ἀλλαγὰ δ' εἰς τὸν Κιττὸν τελειουμένης. Bod. ἀλλὰ τῆ ἐκ τοῦ Κιττοῦ τελειουμένη. Const.

τ μακοοφυλλοτέρα, καὶ ἔτι συκνοφυλλοτέρα. ή δ ήττον σάντα ταῦτ' ἔχουσα· καὶ τῆς Ποικίλης, ἡ μὲν μεῖζον, η δ΄ ἔλατίον τὸ φύλλον [ἔχεσα], κὰ τὴν σοικιλίαν διαφέρεσα ώσαύτως δὲ κὰ ετῆς Λευκῆς, κὰ γὰρ τῷ μεγέθει η τη χροιά διαφέρεσιν εὐαυξες άτη δὲ ἡ Ποώδης, κὰ ἐπὶ ωλείτον ωροιούσα. φανεράν δ' είναί φασι ταύτην άποκιτίθμένην, οὐ μόνον τοῖς Φύλλοις, ὅτι μείζω κὰ σελατύτερα έχει, άλλα καὶ τοῖς βλαστοῖς, εὐθὺς γὰρ ὀρθοὺς έχει, καὶ ούχ ώσπερ κεχυμένους καὶ διὰ τὴν λεπτότητα καὶ διὰ τὸ μῆκος. τῆς δὲ Ποώδους καὶ βραχύτεροι κ ωαχύτεροι, ὁ δὲ Κιττὸς, ὅταν ἄρχηταμ h σπερμοφυείν, μετέωρον έχει κὶ ὀρθὸν τὸν βλαστόν. Τολύρρίζος μεν ούν άπας Κιττός και συκνόβρίζος και συνεστραμμένος, ταις ρίζαις δε ξυλώδεσι, ή σαχείαις, κα ούκ ἄγαν βαθυβρίζοις καὶ μάλιστα δ' ὁ Μέλας καὶ γάρ τραχύτατος, καὶ άγριότατος, διὸ καὶ *χαλεπὸς σαραφύεται σᾶσι τοῖς δένδροις, ἀπόλλυσι γὰρ σάντα καὶ ἀφαυαίνει, σαραιρούμενος την τροφήν. λαμβάνει δὲ μάλιστα σάχος οὖτος καὶ ἀποδενδροῦται, καὶ γίνεται αὐτὸ καθ' αὐτὸ Κιττε δένδρον ώς δ' ἐπὶ τὸ πλεῖον, ἀεὶ ωρὸς ἐτέρω Φιλεῖ ζῆν, κὰ ώσπες i * ἐπαλλόκαυλόν ἐστιν. έχει δ' εύθυς και της φύσεως τι τοιούτον, και γάρ έκ τῶν βλαστῶν ἀφίησιν ἀεὶ ρίζας ἀνὰ μέσον τῶν φύλλων, αίς ώσπες ενδύεται τοῖς δένδροις και τοῖς τειχίοις, οἶον * έξεπίτηδες σεποιημέναις ύπὸ τῆς φύσεως διὸ καὶ έξαιρούμενος την ύγρότητα καὶ έλκων, άφαυαίνει, καὶ ἐὰν

ς της λευχής desunt Bod. h σπερμουχείν, Bod. σπέρμα σχείν, Const.
ι ἐπαυλόχαλον Bod.

ύποκοπή κάτωθεν, δύναται διαμένειν και ζήν. έχει δὲ καὶ ἐτέραν διαφοράν κατά τὸν καρπὸν οὐ μικράν ὁ μὲν γάρ, ἐπίγλυκύς ἐστιν, ὁ δὲ, σφόδρα ωικρὸς, καὶ τοῦ Λευχοῦ καὶ τοῦ Μέλανος σημείον δ' ὅτι τὸν μὲν ἐσθίουσιν οἱ ὄρνιθες, τον δ' οὕ. τὰ μὲν οὖν ωερὶ τὸν Κιτίὸν, ούτως έχει. ή δὲ k Σμίλαξ, ἐστὶ μὲν ἐπαλλόκαυλος ὁ δὲ καυλὸς, ἀκανθώδης, ἡ ώσπερ 1 * ωτορθάκανθος τὸ δὲ φύλλον κιττῶδες, * μακραγώνιον, κὰ κατὰ τὴν μίχου ωρόσφυσιν * νοτηρόν. ίδιον δ' ότι τήν τε διὰ μέσου ταύτην, ώσπερ βάχιν, λεπτήν έχει, καὶ τὰς * στημνίους * διαλήψεις εκ ἀπὸ ταύτης, ώσπες τὰ τῶν ἄλλων, ἀλλὰ σερί αὐτὴν σεριφερείς ἡγμένας ἀπὸ τῆς * σεροσφύσεως τοῦ μίσχου τῷ φύλλω ωαρά δὲ τὸν καυλὸν η κα τάς * διαλείψεις ταύτας φυλλικάς, έκ τῶν αὐτῶν μίγων τοῖς φύλλοις ωαραπέφυκεν * ἴουλος λεπτὸς καὶ ἑλικτός* ανθος δὲ λευκὸν καὶ εὐῷδες, η λείρινον τὸν δὲ καρπὸν έχει σροσεμφερή τῷ Στρύχνω, καὶ τῷ Μηλώθρω, καὶ μάλιστα τῆ καλουμένη Σταφυλή ἀγρία κατακρέμαςοι δ' οἱ βότρυες Κιττοῦ τρόπον, σαρεγγίζει ο δὲ μᾶλλον weòs την Σταφυλήν [ἄγριαν]. ἀπό γὰς ένὸς * σημείου οί μίχοι * ραγικοί· ό δὲ καρπὸς ἐρυθρὸς, ἔχων πυρήνας, τὸ μὲν ἐπίπαν, δύο ἐν τοῖς μείζοσι δὲ, τρεῖς, ἐν δὲ τοῖς μικροῖς, ἕνα σκληρὸς δ' ὁ πυρὴν εὖ μάλα, κὰ τῷ χρώματι μέλας έξωθεν. ίδιον δὲ τῶν βοτρύων, ὅτι ἐκ πλαγίων τε τὸν καυλὸν * σαραθριγγίζουσι, καὶ κατ' ἄκρον ὁ μέγιστος βότρυς τοῦ καυλοῦ, ὧσπερ ἐπὶ τῆς Ῥάμνου καὶ τῆς Βάτου. τοῦτο δὲ δῆλον ώς καὶ ἀκρόκαρπον, καὶ

k Σμίλαξ τραχεία καὶ ἐπαλλόκαυλος. Const. 1 in Doá-RayDov Bod. m τὸν ἄτονον Bod. n heiver Bod. · di ms meos Bod.

σλαγιόκας πον. τὸ δ' Εὐώνυμον προσαγορευόμενον δένδρον, φύεται μὲν ἄλλοθί τε, καὶ τῆς Λέσδου ἐν τῷ ὄςει
τῷ 'Ος κυνίῳ, 'Ορδύνῳ καλεμένω,' ἔςι δὲ ἡλίκον 'Ροιά.
καὶ τὸ φύλλον ἔχει ἡοιῶδες, μεῖζον δὲ ἢ Χαμαιδάφνη, ἢ
μαλακὸν ώσπες ἡ 'Ροιά' ἡ δὲ βλάστησις ἄρχεται μὲν
αὐτῆς σερὶ τὸν * Ποσειδεῶνα, ἀνθεῖ δὲ τοῦ ἦρος' τὸ δ'
ἄνθος ὅμοιον τὴν χρόαν τῷ Λευκοίῳ, ὅζει δὲ δεινὸν,
ώσπερ φόνει. ὁ δὲ κας πὸς ἐμφερὴς τὴν μορφὴν μετὰ τοῦ
κελύφους τῷ τῆς Σησάμου λοδῷ, ἔνδοθεν δὲ στες εὸν,
σλὴν διῃρημένον κατὰ τὴν τετραστοιχίαν τοῦτο ἐδιόμενον ὑπὸ τῶν σροβάτων Ρ ἀποκτείνει, καὶ τὸ φύλλον
καὶ ὁ καρπὸς, καὶ μάλιστα τὰς αίγας, ἐὰν μὴ καθάρσεως τύχη. καθαιρεῖται δὲ *ἀνόχῳ, πεςὶ μὲν οὖν δένδρων καὶ θάμνων εἴρηται. ἐν δὲ τοῖς ἑξῆς σερὶ τῶν λει-

P ἀποκτιννύει, Bod.

NOTÆ

IN LIBRUM TERTIUM.

CAP. I.

Οὐκ ἐνδεχόμενον καὶ ἄλλως. Vox ἐνδέχομαι succedo vel germino: Angl. " to strike."

Τὰ ἔλωδη. In codd. legitur ἀλσώδη, sed l. iv. c. 1. eædem plantæ designantur αἱ φιλοῦσι τοὺς ἰφύδρους καὶ ἑλώδεις. Vox ἄλσος secundum Hesych. σύνδενδρος τόπος sed forsan ἄλσος et νίμος apud Græcos different, utpote palustri, vel sicco loco crescentes.

"Ωσπες μιμουμένων κἀκείνων, (Ἰπέας καὶ Ππελέας.) sed nulla, ut videtur, analogia; Abietes enim et Pinus ex seminibus in codem loco, ubi siti fuerint parentes, oriuntur. Salices vero et Ulmi ex seminibus in alium locum vi ventorum allatis.

'Aλλὰ τὴν 'Ιτέαν. Novum cap. apud Bodæum, sed continuatio subjecti ejusdem.

'Ωλεσίκας τον. Vid. Hom. Odys. xx. et alibi: vide etiam Obs. Plinii in hunc locum xvi. 26. et Illust. Theophr. p. 81. Alia et longe diversa interpretatio vocis apud Plin. loc. cit.

'Ev Κυξήνη ωιττώδους τινός. Textus hic corruptus valde. Sermo est de Laserpitio, celebri planta Cyrenensium, ut constat ex icone in nummo civitatis hujus; (vid. Bod. p. 598.) Vide etiam Prosp. Alpinum fuse de hac planta. Succus Laserpitii secundum Plin. xix. 3. pretii maximi apud Romanos. De ortu ex imbri piceo Plin. loc. cit. Item Theophr. de Caus. Plant. i. Vid. etiam Dioscor. iii. 94. Folium plantæ μάσπετον Græce; succ. apud Lat. Laser; vid. usus in medicina Galen. de Morb. Acut. iv. Recentiores radice utebantur. Conjicitur a quibusdam ὅπον hunc esse Asam fætidam Pharm.

H TANTION UAN. Seges hæc plantarum picea quoad proprietates.

CAP. II.

N. B. Cap. III. Bod. paullo supra, Πάντα δὶ κάρπιμα.

"Idia di weds rà husea. Observatio justa, sylvestres tardius maturare fructus, et plus vigescere.

'Επὶ τῶν Κρανείων. Videndum an Cornus et Sorbus sint revera ἀγρίου φυσέως, et non meliora fiant cultura.

CAP. III.

"Ιδια τοιάδε. Septemdecim species arborum in montibus Macedoniæ enumerantur; totidem in planis.

'Αείφυλλα μέν. Vid. l. i. c. 12.

Αἴγειροι κάρπιμοι. Populus fæmina rara admodum.

Έν τῷ στομίω τοῦ ἄντρου. Ex locis innumeris constat Theophrastum regiones ipsas herborisando investigasse.

Έπὶ τῆς Περσέας. Ex Observ. Plinii xv. 13. conjicio vocem Περσέας hoc loco diversam arboris speciem indicare a Περσέα iv. 2. ibi enim, ut et apud Plin. distinctio sumitur inter Persicam et Perseam. Amygdalus Persica accuratissime describitur a Dodonæo A. D. 1640. Dioscorides etiam et Galenus, ut genera diversa, Persicam et Perseam describunt. Suspicor tamen Malum Persicum, vel saltem varietates ejus cultas, Plinii tempore Romanis ignotum fuisse; ita enim l. xxiii. describitur, "Nec est alius eis pomis innocentior cibus; nus-

CAP. IV.

'Aβρίνα μόνα. Vox ἄρρην de vigore plantæ interpretanda, paucis locis exceptis.

'Αςκεύθους δύο. Observatio justa, spec. enim Diœcia Linn. Dubitatio occurrit supra de Quercu, Abiete, et aliis Monœciis, sc. ἀμφισεητεῖται δέ.

'Ισταμένου θαργηλιῶνος. Mensis Atticus trifariam dividebatur, ἐσταμένου—μεσοῦντος—φθίνοντος. (Hinc Gallorum "decadis" hodierni.) Initio Februarii mensis.

Els ωλάγια κύκλφ. Ad latera verticillatim. Bot.

'H Kiris. Supervacaneum videtur ita accurate de Gallæ ortu et accremento disserere, quæ non planta, sed insectæ domici-

lium: suspicor tamen corruptionem textus: ut ut se res habet, parenthesi includend. quæ de Κίκιδε, et verba διαλείποντα δὶ referend. ad σκιβροφ. λήγοντα, supra.

Έκατομβαιώνος ἐλαχίστας. Sensus videtur, diebus proximis

initio mensis Junii, quando sol in cancro. Const.

"Ω ο δε τότε. Vid. supra, ή ωρώτη βλάστησις όταν πῶν δένδρον λιπῷ.

CAP. V.

N. B. Bodæi Cap. VII.

Al βλαστήσεις ἐπὶ Κυνί. Priori capitulo de germinatione prima, vel vernali. Intermissiones hæ (διαλείψεις) vocantur, et germinationes, quæ post Caniculæ ortum producuntur; Anglice "Michaelmas shoots."

Κάχουος. Amenti, Bot. N. B. Amenti sub nomine "Ιουλος: accuratissima occurrit descriptio in Corylo, Avellana Linn.

cap. sequente. Vid. Plin. xvi. 8.

Έν τοῦ στελέχους τὰ πρῶτα σχισθη. Quid sibi vult σχισθη? an actionem rumpendi corticem? Scal. ait surculos fissos, et disparatos. Bod. p. 139. Binis adversis cohærentibus, subrecta divisura. Gaz.

Καὶ οὖτω προωθεῖται τὸ ὑπάρχον. Sensim protruditur, non nova germinatione junioris ligni, ut in Abiete.

CAP. VI.

Συμβαίνει ίδιόν τι πιρί την Ελάτην. Nihil occurrit de ἀμφαύξει apud Bod, nec meminit Plin. in loco de decacuminatione Abietis xvi. 30. Ex significatione vocis Græcæ conjicerem aliquid enasci post cæsuram, ut nodi in aliis arboribus: superat hoc duritie lignum trunci, et differt colore; ideoque aptum poculis vel vasis faciendis.

Kiκίδα την μικράν. Gallas vel fungos confundit Auctor cum partibus constituentibus plantarum. Accurata admodum desc. quarundam e classe cryptogamica plantarum crescentium super arboribus, quas operæ pretium erit Botanicis investigare in regionibus ipsis. Vide quæ notavi in Lex. Theophr.

Mέλι et Μελίττας. Non de manna quæ e Fraxino rotundifolio, L. pervenit, memorat Hesiodus, sed de alvearibus in cavistrunci.

CAP. VII.

'H 'Αλίφλοιος (Δεῦς) nugæ sunt quas tradit Theodorus de Quercu salsi-cortice; vox άλλς abundantiam, vel crassitudinem corticis indicat. Species quinque clare indicat Theophr. 1. Δρ. ημερις. Quercus, Robur L. 2. Δρ. Αἰγίλωψ, Quercus Ægilops L. 3. Δρ. Πλατύφυλλος. Spec. non descr. a Plinio: an Κίμερις Theocr. Schol. Idyll. 8.? Vide Bod. p. 151. 4. Δρ. Φηγὸς, Q. Esculus L. 5. Δρ. 'Αλίφλοιος, Haliphæus. Plin. xvi. 31. de qua non constat nisi Q. Cerris, vel Q. Coccifera L.

Móvn sis δέρματα χρησίμη. De Gallis ad usus coriarios: an solæ Quercus ἡμερίδος utiles, videant Botanici; sed quid de κικίδι μελαίνα ad usum tinctorium. N. B. Lichenum quorundam vires tinctoriæ memorantur. Lich. Pulmonarius L. hic videtur innui.

CAP. VIII.

Genus, Pinus L. hoc capite describitur. Species enumeratæ sunt, P. Sylvestris, P. Pinea, P. Cembra, P. Picea, P. Abies, et P. Larix. Vix aliquid certi reperitur super hac re apud antiquos scriptores. Quatuor apud Linn. Sp. Plant. 1418. P. sylv. varietates, quæ forsan amplectantur omnes Πεύκης et Πίτυος, a Theophr. enumeratas species, Larice, et P. Pinea, et Cembra exceptis. Respectu Laricis nulla occurrit desc. specifica: Π. τὶ γένος deciduum vocatur i. 13. et alibi. Πίτυς φθειρόφορος occurrit ii. 3. de qua vid. Lex. Theophr. Capite hoc Πεύκη ημερις enumeratur sine descriptione; ad fin. cap. tamen "Αρκαδες λέγουσιν Π. ημερον Πίτυν εἶναι. Descr. Πεύκ. ἡμέρου omittitur, forsan ut arbor notissima. Π. Ἰδαία, secundum Mathiol. Pinus maritima altera; secundum Clus. Pinaster prior. Fuse tractat super hac re Bodæus, sed paullo ad rem, p. 165. 2.

The αλγίδα. Supra mentio fit ægidis apud antiquos ex nodis Pinus vel Abietis ad tabulas pictorias, vel scriptorias, &c. Hic συκῆς mentio fit, nodi non absimilis; utpote et λοῦσσον infra. Vid. Lex. Theophr.

Την Κωνόφορον, i. e. κατ' ἰζοχήν. De strobilo prægrandi et nucibus edulibus P. Pineæ, et Cembræ.

'Ελάτη άβρην & Θήλεια. Pinus Picea, P. Abies L. Descriptio

accuratissima, sed ex corruptione textus respectu voc. κυκλόιδες, κυνέαις, κυάθοις, θολοείδες, ut in var. lect. occurrunt, confusio orta vix sanabilis. Vide de hac re Præf. ad Illustr. Theophr. p. iv.

οδλην & λείαν. De ægide: an curvaturæ venarum in ligno?

CAP. IX.

Πλην ἀνακάνθω. Sensus est, pericarpium in Fago, sylvestr. molliter spinosum esse, non rigide, ut in F. Castanea.

'Η λεύκη—μέλαινα. Apud nos, etsi non agnoscantur a Linn. duæ occurrunt varietates ex colore ligni nominatæ, alba et nigra, quarum nigra duritie longe præcedit.

Δυσθάνατον καὶ δυστοκεῖν. Vires noxias respicit arboris hujus, adeo ut mors habitantium in domibus ex ligno ejus constructis, æque ac parturitio difficilis: anilis fabula, ut videtur.

The de Φιλύρας. Tiliam άρβενα και θηλείαν είναι a quamplurimis superioris ævi Botanicis, æque ac a Theophr. asseritur: minus recte tamen. In classe Polyandria Linn. enumeratur Tilia, cujus in Spec. Plant. p. 733. occurrunt varietates quinque. Fors. var. α. T. mas, var. γ. T. fœmina.

"Aνθος καλυκώδες. Explicatio loci hujus difficillimi, si textus sanus sit, ex inspectione fructificationis petenda, et hinc forsan emendanda.

CAP. X.

Σφενδάμνου δύο γένη. Plinius ait tria genera xvi. 15. "marem "et fæminam; tertium genus Zygiam, rubentem fissili ligno, "cortice livido et scabro: hoc alii generis proprii esse malunt, et Latine Carpinum appellant." Sed Carpinus L. accurate describitur cap. priore sub nomine "Οστενίς. N. B. Bodæus icon. Aceris majoris et minoris Lobel. sistit, p. 183.

Τῷ σχήματι δαφνοειδη. Fraxini folii pinnati lobum ut φύλλον describit Theophr. folium ipsum κλῶνα vocat; attamen dicit, εἴποι τις ἄν μονόφυλλον τῷ ἄμα φυλλοβροεῖν. Ν. Β. Fraxinus excelsior L. Βουμελία, F. Ornus Μελία prior λεία, posterior τρακεία. Mirum tamen nullam floris in posteriore mentionem, etsi adeo conspicua sit. Vide Flor. Gr. Fasc. 1. Racemus flor. Frax. excels. sic describitur, φέρει καὶ ἔπερ ἄλλα οἶον βρύα, καθάπερ ἡ Δάφνη. Forsan Frax. rotundifolia "Oρνος Theophrasti?

CAP. XI.

Hλίκη ή Σαρισσῶν. Lancea Macedonica: hæ ex ligno Corni fiebant. Longitudo ejus eximia hic clare indicatur, sc. duodecim cubitos.

Πυρῆνα παραπλήσιον 'Ελαίας. Vox πυρὴν interpretand. de drupa tota, non de nucleo ejus. Fructum Corni eleganter describit Dioscor. i. c. 172.

Kέδρον δὶ οἱ μὶν. Spec. duæ Juniperi L. hoc cap. describuntur; itemque Juniperus communis L. sub alio nomine "Αγκευθος. Mira hallucinatio Bod. qui Pinus Cedri L. iconem sistit, p. 197.

Mεσπίλης δ' ἐστὶ τρία γίνη. Mespilus Germanica occurrit L. Sp. Plant. p. 684. cujus var. α. et β. sed nulla mentio Setaniæ vel Anthedonis. Quatuor species enumerantur Ger. em. 1453. M. sativa prima, M. sativa altera, M. Aronia, M. chamæmespilus. N. B. Fructu Mespili inter delicias enumerato, var. forsan plurimæ interciderunt.

Πεφύκασι στοιχηδὸν ἐκ τῶν ωλαγίων. Accuratissima descriptio folii pennati Sorbi. Textus forsan corruptus: conf. descr. folii Fraxini, cap. x.

'Υπὸ συχνοῦ. Textus corruptus: forsan ὑπὸ συχν. proximitatem loborum folii pennati indicat, et postea legend. καὶ κατὰ μέρος, per paria.

Πολλῶν μίσχων καὶ λευκῶν. Mira transpositio verborum ex incuria librarii. Καρπὸς hoc loco dicitur similis κηρίκ, sed umbella floris Sorbi ἐκ ωολλῶν μίσχων, plana superficie favum, cellulis relictis vacuis, apprime refert. Suspicor etiam vocem κκωληκόβροτον de ξύλφ dici, non de trunco. Vid. supra. Flores Cerasi cap. seq. sic describuntur, ἄνθος—ἰκ μικρῶν ἀνθῶν συγκείμενον κηριῶδες: itemque de flore Sambuci.

CAP. XII.

"Thior de Kiçusos. Species hæc forsan Cerasus duracinus Plin. Cer. sylv. non cultus, ex quo tamen var. cultæ, cujus fructus in deliciis sub nomine Pruni Cerasi L. Secundum Constantinum Cer. sylv. "Gignier" vocatur Gallis. Cer. niger Ger. em. 1505. Usus corticis singularis ad cistas faciendas, ut et decorticatio non transversim, sed linea spirali, si textus sanus.

N. B. Cerasi sylv. in sepibus nostris forsan non indigenæ, sed ex nucleis, var. cult. in hortis nostris ab avibus et aliis, seminatis.

Πρὸ τῆς ρίζης. Proxime terræ. Sermo est de ima trunci

parte.

καὶ τὸ ξύλον ὅμοιον. Sc. fibras in ligno spirales esse, et similes fibris in cortice: sed certe aliter se res habet, et textus vel corruptus, vel obscurus.

'Ez μικοῶν ἀνθῶν. Flores Cerasi plures ex eadem ἀρχῆ, non tamen umbellati. N. B. Occurrit iterum similitudo cavitatum in flore cellulis vacuis favi. Vid. Fraxinus, Sorbus, supra.

Φύλλον τὸ μὶν καθ' ἔκαστον. De lobis singulis folii pinnati.

*Ev di ig azeou. Fol. pinnat, lobo impari. Bot.

"Idus yéves 'Iréas puzgér. Salix herbacea L. N. B. Triginta fere spec. Salicis occurrunt L. Spec. Plant. 1442. varietatibus apud nos ad infinitum multiplicatæ.

CAP. XIII.

Της Πτιλίας. Ulmi campestris varietates nullæ apud Linnæum, nec unquam mentio fit 'Ορειστελέας. U. Atinea, teste Plin. xvi. 17. excelsior; U. campestris fructicosior: "Atineæ" non ferunt Samara: ita vocatur ejus semen." Sed forsan Samara, quæ apud Columellam "amara," fructificatio Ulmi primo vere, κωρύκαι καὶ τὸ κόμμι Theophr.

Θυρώματα πολυτελη. Scal. interpret. cardines ligneos, sed rectius opera fabrilia forarum valvas spectantia, quæ antiquitus artificiose cælata.

Οὐδίτερον δὶ τούτων οὐδὶ ἄνθος. Sermo est de Populo, alba et nigra L. Inter has P. fœmina rarissima.

Φλοιδς έσωθεν έρυθερός. Etiam nunc ad tingendum in usu.

Φλοιὸς ποικίλος sc. Betulæ albæ; recte in junioribus, ubi λειότατος reperitur; in annosis τραχύτατος. Betula virgis terribilis antiquitus, Batula, a batuendo (cædendo) vocabatur, teste Plinio.

Κολουτέα. Interpretor Coluteam arborescentem L. sed obscura et nimium brevis descriptio. Plantæ hujus iterum fit mentio c. xvii. N. B. Pro 'Ιτία legend. Τύλη, quæ vox ibi se-

mel tantum occurrit, et a Bodæo vocatur Trigonella, fœnum Græcum L.

CAP. XIV.

'Η δὶ 'Ηςακλεωτική Καςύα. Coryli species duæ, C. avellana, et C. colurna, a Theophrasto describuntur, ut sylvestris et culta satis accurate.

Γένη δὶ δύο ἀμφοῖν. Ν. Β. Vox ἀμφοῖν redundat: alias quatuor species.

To weel Toulor. De Amento accuratissime supra.

Τῆς Τερεθίνθου τὸ μὲν ἄρρεν. Auctor forsan sistit Pistaciam Terebinthum L. Pist. Lentiscus L. ἐρυθρὸν φέρει καρπόν. Pistaciæ nux exterius viridi-rubescens, nuclei cuticula rubescit. Vide Plin. xiii. 6.

Καὶ τὸ ἐξ ἄκρου περιττόν. Folium pinnatum, lobo impari. Vide Fraxinum supra.

'H δὶ Πύξος. Recte vocatur Myrtifolius. Arbor frigoris amans, ut Taxus. Virg. Georg. Τὰ Κυτώρα sc. ὄρη. Sic Plinius: "Buxus Pyrenæis et Cytoro montibus plurima," xvi. 16. et Virg. Georg. "Undantem Cytorum Buxo." Καλλίςη ἐν Κύρνφ. Crassissima in Corsica. "Flore non spernendo, quæ causa "amaritudinis mellis." Plin. ibid.

CAP. XV.

10 δε Πρίνος. Quercus sempervirentis species duo, sc. Q. Ilex, L. var. α. et Q. Ilex var. β. (Q. Smilax Theophr.) has sistit Auctor ut diversas a Δρυΐ: et ad finem capitis Φελλόν Q. Suberem descr. Decorticatio exterioris corticis, et ejus reproductio memoratur. De usibus nulla mentio.

*Iσχει δὶ καὶ Ἰξίαν. Viscum album L. frequens in arboribus Parasita: rarissime in Ilice, si Clusio fides. Sed q.? Ἡφίας ut species distincta? "A septentrione Viscum, a meridie Hy- "phear." Plin. xvi. 30. Nulla tamen mentio apud synon. Linn.

Φέρει δὲ κόκκον. N. B. Quare species a Linn. coccifera vocatur diversa ab Ilice? Quod ad κόκκον φοινικοῦν; Vid. Clus. Granum puniceum nigricans, l. i. c. 15. Coccus hic est Gallæ species, Insecti domicilium.

"Ωσπερ ωὸν ἐγκεκολαμμένον. Flos monophyllus Arbuti comparatur ovo, apice exciso, vacuo. N. B. "Αφυλλος, monopetalus Bot. i. e. non petalis distinctis.

Κοκκυγεία. Vide Plin. xv. 24. "Similis Andrachnes Coc "cygria proprietatem habet fructum emittendi cum Pappo,
 "quod nulli alii arbori evenit." Vid. Ic. Bod. 246.
 Τυδέννία Tyrrhenia vel Etruria

Τυββηνία. Tyrrhenia, vel Etruria.

CAP. XVI.

Κολουτία περὶ Λιπάραν. Colutea, arborescens L. " Bladder " Senna." Κολουτίας mentio fit cap. 13. ως δίνδρον όλως μέγα; sed forsan legend. οὐ μέγα.

Καρπὸν ἐν λοβοῖς. Const. interpr. φυσίγγας, vesiculas inflatas.
'Η δὶ περὶ τὴν "Ιδην. Ambigitur an Coronilla Emerus L. vel Anagyris fœtida L. ex descriptione parum constat: quod ad verba ἔχει φύλλον δαφνοειδῆ πλατυφύλλου Δάφνης, Auctor, ut videtur, simpliciter indicat folium pinnatum, iisdem enim verbis utitur de folio Fraxini et Sambuci. Vid. cap. 10. Forsan corrigendum: πλὴν στρογγυλότερον [τοῦτο], (i. e. lobi in folio Fraxini,) καὶ μεῖζον.

Χρόαν ἐπὶ θατέρα, i. e. superiori folii pagina; ὅπισθεν inferiori. Ταῖς ἴσι. Post hæc verba in textu Bodæi occurrunt voces ταῖς ῥίζαις: interpolatio certissima.

The κορυνώδη κάχρυν. Amentum Gaz. sed non datur in Diadelphiis: anne error in voce κάχρυς? Forsan apex rami gemmis intumescentibus indicatur.

'H δὲ Συκῆ. Ambigitur quænam sit Σ. Ἰδαία: sed notandum Theophrastum hic cursim tantum et obiter de plantis montis Idæ loqui. "Αμπελον Ἰδαῖον constat Vaccinii spec. esse ex descript. et Σ. Ἰδ. Lonicera Pyrenaica secundum Bodæum.

'Ράμνος λευκή & μέλαινα. Prior Hippophaæ, Rhamnoides L. posterior Rh. Catharticus L.

'Poū, τὸ μὰν ἄρρεν, τὸ δὰ Θῆλυ. Nulla var. nec affinis species in Rhoi Coriaria L. reperitur. Rhoen eleganter describit Theophr. Bod. p. 273. Vid. Dioscor. l. i. c. 147. "Rhus Syriæ fæmina "fertilis; masc. sterilis." Plin. xiii. 6. Alibi tria nominat genera, inter quæ spec. herbaceam xxiv. 11.

Φύλλον δὶ ὅμοιον Πτιλία. An de lobis singulis Rhois folii pin-

nati? Suspicor legend. Τύλη, Trigonella L. Vid. obs. ad cap. xiii. ubi Τύλη apud Bod. in describendo Coluteæ folio occurrit, vice Πτελίας in margine.

CAP. XVII.

Πολυειδής δὶ ὁ Κιττός. Hederæ, Helicis L. var. quatuor ex Bauhine, ex quibus ὁ μίλας, Hedera arborea: de ceteris minus constat, etsi bacca alba vel albescens, λευπόπαρπος, nullibi notetur. Hedera sæpe conspicitur foliis maxime variegatis, quæ ποιπίλη Theophr.

Ταύτην ἄσπες ράχιν. Accuratissima desc. venarum folii Smilacis, ubi venæ concentricæ, novemnerviæ, Gouan, apud Linn. Spec. Plant. 1458.

Τὸ δ' Εὐώνυμον. Certe non Euonymus Linnæi, quæ Τετεαγωνία Theophrasti. Bodæus conjicit Nerium L. indicari, vel Cneorum. Prior magis arridet, si detur var. Ner. Oleandri flore albo: quod ad semina κατὰ τετεαστοιχίαν, refert ad internam collocationem seminum in pericarpio quadrilocari, non ad figuram internam pericarpii. Vid. Plin. xiii. 22.

ΘΕΟΦΡΑΣΤΟΥ ΠΕΡΙ ΦΥΤΩΝ ΙΣΤΟΡΙΑΣ

TO 4'.

CAP. I.

Quibus Locis quaque Arbores gaudeant.

Αι μεν οὖν διαφοραὶ τῶν ὁμογενῶν τεθεώρηνται ωρότερον ἄπαντα δ' ἐν τοῖς οἰκείοις τόποις καλλίω γίνεται, καὶ μᾶλλον εὐθενεῖ. καὶ ωρὸς τοῖς ἀγρίοις εἰσὶν ἐκάστοις οἰκεῖοι [τόποι], καθάπερ τοῖς ἡμέροις, τὰ μὲν γὰρ φιλεῖ τοὺς ἐφύδρους καὶ ἐλώδεις, οἶον Αἴγειρος, Λεύκη, Ἰτέα, καὶ ὅλως τὰ ωαρὰ τοὺς ωσταμοὺς φυόμενα τὰ δὲ τοὺς απεύσκεπεῖς καὶ εὐηλίους, τὰ δὲ μᾶλλον τοὺς ωαλισκίους. Πεύκη μὲν γὰρ ἐν τοῖς ωροσηλίοις καλλίστη καὶ μεγίστη φύεται, ἐν δὲ τοῖς ωαλισκίοις ὁ οὐ καλῶς φύεται, Ἐλάτη δὲ ἀνάπαλιν, ἐν τοῖς ωαλισκίοις καλλίση, τοῖς δ' εὐηλίοις οὐχ ὁμοίως. ἐν ᾿Αρκαδία γοῦν ωερὶ τὴν Κράνην καλουμένην, τόπος ἐστί τις κοῖλος ἢ ἄπνους, εἰς δν οὐδέπος ὅλως ῆλιον ἐμδάλλειν φασὶν, ἐν τούτω δὲ ωολὺ πολος ἡροίως ὰ Ἑλάται, καὶ τῷ μήκει,

ἀσκιπεῖς Theod.
 ὁ ὅλως οὐ φύεται, Bod. οὐ καλὰ φύεται, Const.

καὶ τῷ ϖάχει, οὐ μὴν ὁμοίως γε ϖυκναὶ, οὐδ ώραῖαι, άλλ' ε ήκις α, (καθάπερ κ αὶ Πεῦκαι,) αἱ ἐν τοῖς παλισχίοις διὸ κρος τὰ πολυτελη τῶν ἔργων, οἶον θυρώματα, καὶ εἴτι ἄλλο σπουδαῖον, οὐ χρῶνται τούτοις, άλλα ωρός τας ναυπηγίας μαλλον, και τας οἰκοδομίας. καὶ γὰρ δοκεῖ ὅτι κάλλισαι ѝ * τανεῖαι ѝ * κέραιαι, αί έκ τούτων έτι δὲ ίσοὶ τῷ μήκει διαφέροντες, ἀλλ' οὐχ όμοίως ἰσχυροὶ τοῖς ἐκ τῶν ωροσηλίων, ἀλλὰ ἄμα τῆ βραχύτητι συκνότεροί τε έκείνων κ ίχυρότεροι γίνονται. χαίρει δὲ σφόδρα, καὶ ἡ d Μίλος τοῖς ωαλισκίοις, καὶ ἡ Πάδος, η Θραύπαλος. περί δὲ τὰς κορυφάς τῶν ὀgέων, καὶ τοὺς ψυχροὺς τόπους, ε Θυΐα μὲν φύεται εἰς ὕψος, Έλάτη, δὲ καὶ "Αρκευθος φύεται μὲν, οὐκ εἰς ὕψος δὲ, καθάπες κ, ωερί την άκραν, Κυλλήνην. φύεται δε κ ή Κήλαστρος ἐπὶ τῶν ἄκρων καὶ χειμεριωτάτων. ταῦτα μεν οὖν ἄν τις θείη φιλόψυχρα, τὰ δ' ἄλλα σάντα, ὡς είπεῖν, μᾶλλον χαίρει τοῖς σροσηλίοις οὐ μὴν ἀλλά, καὶ τοῦτο συμβαίνει κατά τὴν χώραν οἰκεῖαν ἐκάστω τῶν δένδρων. ἐν Κρήτη γεν φασίν, ἐν τοῖς Ἰδαίοις ὅρεσι, καὶ ἐν τοῖς Λευκοῖς καλουμένοις, ἐπὶ τῶν ἄκρων, οὖπες οὐδέποτε ἐπιλείπει χιών, Κυπάριττον εἶναι ωλεῖστον γάρ f ταύτης της ύλης έν τη νήσω, και έν τοις όρεσιν. έστι δε, ώσπερ και σρότερον είρηται, και των άγρίων κ τῶν ἡμέρων, τὰ μὲν, ὀρεινά, τὰ δὲ, ᢍεδινὰ μᾶλλον. άναλογία δὲ κὰ ἐν αὐτοῖς ὄρεσι, τὰ μὲν ἐν τοῖς ὑποκάτω, τὰ δὲ, ωερὶ τὰς κοουφάς. Εώςε κὰ καλλίω γίνεται καὶ

ο μήκιστα, Const. d Μίλητος Bod. ο Θεία Bod. Θύα Bas. ε f ταύτης τῆς δλης καὶ ὅλης Bod. ε ωστε καλλίω γίνεται Bod.

ΠΕΡΙ ΦΥΤΩΝ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΤΟ Δ΄. 147

εύθενει σανταχοῦ δὲ, καὶ σάσης τῆς ὕλης, h τὰ σρὸς βοβράν φέρει ξύλα συκνότερα καὶ άπλῶς καλλίω. καὶ όλως δὲ ωλείω ἐν τοῖς ωροσβορείοις φύεται αὐξάνεται δὲ καὶ ἐπιδίδωσι τὰ συκνὰ μὲν ὅντα, μᾶλλον εἰς μῆκος, διὸ κὰ ἀοζα, κὰ εὐθέα, κὰ ὀρθοφυῆ γίνεται, (κὰ κωπεῶνες έκ τούτων κάλλιστοι.) Ιμάλλον δὲ εἰς βάθος σάχεα είσί τὰ δ' ἀραιὰ σκολιώτερα καὶ όζωδέστερα, καὶ τὸ όλον στερεώτερα καὶ συκνότερα φύεται. χεδὸν δὲ τὰς αύτας έχει διαφοράς τέτοις, κ κ τα έν τοῖς σαλισκίοις, καὶ ἐν τοῖς εὐηλίοις, καὶ ἐν τοῖς εὐπνόοις. ὀζωδέστερα γάρ και βραχύτερα και ήτιον εύθέα τὰ ἐν τοῖς εὐηλίοις ή τοῖς προσηνέμοις. ὅτι δὲ ἔκαςον ζητεῖ κὰ χώραν οἰκεῖαν καὶ κράσιν ἀέρος, φανερον, τῷ τὰ μὲν Φέρειν ἐνίους τόπους, τὰ δὲ μὴ Φέρειν, μήτε αὐτὰ γινόμενα, μήτε Φυτευόμενα, ραδίως, έαν δὲ καί 1 * τι άντιλάθητα, μη καρποφορείν, ώσπερ ἐπὶ τοῦ Φοίνικος ἐλέχθη, καὶ τῆς Αίγυπτίας Συκαμίνου, καὶ ἄλλων. εἰσὶ γὰρ ωλείω, καὶ έν ωλείοσι χώραις, (τὰ μὲν, Μόμως Φυτευόμενα,) ἀναυξη δὲ καὶ ἄκαρπα, καὶ τὸ ὅλον φαῦλα. ωερὶ ὧν ἴσως λεκτέον, ἐφ' ὄσον ἔχομεν ἱστορίας.

CAP. II.

Ficus Sycomorus, et Cypria. Ceratonia, siliqua? Persea? Guilandina, Bonduc. Cycas, circinalis.

ΕΝ Αἰγύπτω η δ' ἔστιν δένδοα ωλείω ή, τε Συκάμινος, καὶ ἡ Περσέα καλουμένη, καὶ ἡ Βάλανος, καὶ ἡ

h τὰ πρὸς βορρᾶν τὰ ξύλα πυκνότερα καὶ καλλίω φέρει, ἐ ἀπλῶς καλλίω. Bod.

ἱ μᾶλλον δὲ εἰς βάθος καὶ πάχος ἀραιά. Bod.
τὰ ἀραία. Scal. Vid. not. ad fin. libri.

κ τὰ deest Bod.

π ὅλως Const.

π γάρ ἐστιν ἔνια.
λίνδρα Bod.

"Ακανθος, κὰ ἔτερ' ἄτλα. ἔςι δὲ ἡ μὲν Συκάμινος παραπλησία ωῶς τῆ ἐνταῦθα Συχαμίνω. κὰ γὰρ τὸ φύλλον ο όμοιον έχει, κατά τὸ μέγεθος, καὶ τὴν όλην ωρόσοψιν, τὸν δὲ καρπὸν ἰδίως φέρει σαρά τὰ ἄλλα, καθάπερ ἐλέχθη καὶ ἐν τοῖς ἐξ ἀρχῆς, οὐ γὰρ ἀπὸ τῶν βλαστῶν, οὐδ' ἀπὸ τῶν ἀκρεμόνων, ἀλλ' ἐκ τοῦ στελέχους. μέγεθος μεν, ήλίκον σύκον, κ τῆ όψει δε σαραπλήσιον, τῷ χυλῷ δὲ κὶ τῆ γλυκύτητι τοῖς ὀλύνθοις, Τλήν γλυκύτερον πολύ, η κεχραμίδας όλως έκ έχοντα πλήθει δέ πολύν άλλ' οὐ πέτθειν δύναται, ᾶν μὴ Ρ * ἐπικνιδή, άλλ' έχοντες ὄνυχας σιδηρας, ἐπιχνίζεσιν. α δ' αν ἐπιχνιδή, τεταρταΐα ωέττεται, τούτων δ' ἀφαιρεθέντων, ωάλιν άλλα φύεται, καὶ ἐκ τοῦ αὐτοῦ τόπου, μηδὲν ωαραλλάσσοντα. ή τοῦβ' οἱ μὲν, τρὶς, οἱ δὲ ωλεονάκις φασὶ γίνεσθαι. ωολύοπον δὲ τὸ δένδρον σφόδρα ἐστὶ, καὶ τὸ ξύλον αὐτῆς, εἰς σολλά χρήσιμον ἴδιον δὲ ἔχειν δοκεῖ, σταρά τὰ ἄλλα, τμηθέν γὰρ ἔτι χλωρὸν, εὐθύς καταβαίνει τε είς βυθόν είς βόθυνον δὲ ἐμβάλλουσι, καὶ είς τὰς λίμνας εὐθὺς, καὶ ταριχεύεσι βρεχόμενον δ' ἐν τῷ βυθώ ξηραίνεται, καὶ ὅταν τελέως ξηρὸν γένηται, τότε άναφέρεται, καὶ *ἐπινεῖ, καὶ δοκεῖ καλῶς τότε τεταριχεῦσθαι, γίνεται γὰρ κοῦφον κὰ μανόν ἡ μὲν οὖν Συκάμινος έχει ταύτας τὰς ἰδιότητας. ἔοικε δὲ σαραπλησία τις ή φύσις είναι καὶ τῆς ἐν Κρήτη καλουμένης Κυπρίας Συκής. η γαρ έκείνη φέρει τὸν καρπὸν έκ τοῦ στελέχες, καὶ ἐκ τῶν παχυτάτων ἀκρεμόνων, ωλὴν ὅτι βλαστόν τινα ἀφίησι μικρον, ἄφυλλον, ὥσπες * ριζίον, σρὸς ῷ ὁ καρπός. τὸ δὲ ς έλεχος μέγα κ σαρόμοιον τη

ο δμοιον deest Bod. P ἐπικνισθη κ ἐπαλειφθη, ἀλλ' Const. Vide Lib. de Caus. Plant. i. 21.

Συκή φύλλον δὲ τῆ Πτελέα ωεπαίνει δὲ τέτταρας χαρπούς, 9 όσαι ύπερ αὐτῆς αἱ βλαστήσεις, οὐδένα δὴ **σεπαίνει**, μη Γέπιχνισθέντος τοῦ ἐρινοῦ, καὶ ἐχρύεντος τοῦ ὀποῦ. ἡ δὲ γλυκύτης, ωροσεμφερής τῷ σύκῳ, καὶ έσωθεν τοῖς ἐρινοῖς. μέγεθος ἡλίκον s * κοκκύμηλον. ταύτη δὲ σαραπλησία καὶ ἡν οἱ Ἰωνες Κερωνίαν καλοῦσιν, ἐκ στελέχους γὰρ καὶ αὐτὴ Φέρει τὸν πλεῖστον καρπὸν, ἀπὸ δὲ τῶν ἀκρεμόνων, ὥσπερ εἴπομεν, ὀλίγον* ό δὲ καρπὸς ἔλλοδος, ὃν καλοῦσί τινες Αἰγύπλιον σῦκον, διημαρτηκότες, οὐ γίνεται γὰρ ὅλως ωερὶ Αἴγυπτον, άλλα ωερί Συρίαν, καὶ ἐν Ἰωνία δὲ, ωερί Κνίδον καὶ 'Ρόδον. ἀείφυλλον δὲ, κὰ ἄνθος λευκὸν ἔχον, (t καὶ δ' ἔςι βαρύτατον,) μή μετεωρίζον σφόδρα, καὶ όλως ἐκ τῶν κάτω σαραβλαςικόν, άνωθεν δε ύποξηραινόμενον έχει δὲ ἄμα καὶ τὸν ἔνον κὰ τὸν νέον μαρπὸν, ἀφαισουμένου γὰς Βατέρου μετὰ κύνα, καὶ ὁ ἔτερος εὐθὺς φανερὸς κυούμενος, (κύει γὰρ ώσπερ βότρυς, × όμοχήμων,) είτ' αύξηθεὶς ἀνθεῖ σερὶ ἀρχτοῦρον κὰ ἰσημερίαν, ἀπὸ τούτε δή διαμένει τὸν χειμῶνα μέχρι κυνός. ἡ μὲν οδν όμοιότης ές ν, ότι στελεχόκαρπα κ ταῦτα, διαφοραί δ' αί εἰρημέναι ωρός την Συκάμινον. ἐν Αἰγύπτω δ' ἐστὶν έτερον, Περσέα καλούμενον, τῆ μὲν ωροσόψει μέγα κ καλὸν, σαραπλήσιον δὲ μάλιστα τῆ ᾿Απίω, κὰ φύλλοις, καὶ ἄνθεσι, καὶ ἀκρέμοσι, καὶ τῶ ὅλω σχήματι ωλήν τὸ μὲν, ἀείφυλλον, τὸ δὲ φυλλοδόλον, καρπὸν δὲ φέρει ωολύν, κ κατά ωᾶσαν ώραν ωεπαίνει, ωερικαταλαμ-

⁹ δσα ύπὶς αὐτοῦ Bod. τ ἐπιτμηθέντος Bod. = Οὔης μῆλον. Const. τ καὶ ἔτι βαρύτατον, μὴ μετεωἐρίζον δὲ σφόδοα, Ald. "Vid. not. ad finem libri. * ὁμοιοσχήμων, Const.

βάνει γὰρ ὁ νέος ἀεὶ τὸν ἔνον, σεττει δὲ ὑπὸ τοὺς ἐτησίας, τὸν δὲ ἄλλον ωμότερον ἀφαιροῦσι ѝ * ἀποτιθέασι* έστι δὲ μέγεθος ήλίχον * ἄπιον, τῷ σχήματι δὲ ωρόμακρος, άμυγδαλώδης, χρώμα δὲ αὐτοῦ σοῶδες. ἔχει δὲ ἐντός κάρυον ώσπερ τὸ κοκκύμηλον, ωλὴν ἔλαττον σολύ και μαλακώτερον, την δε σάρκα γλυκείαν σφόδρα καὶ ἡδεῖαν καὶ εὖπεπτον (οὐδὲν γὰρ * ἐνοχλεῖ, ϖολὺ, Υ * ωροσενεγκάμενον.) ευριζον δὲ τὸ δένδρον, κὰ μήκει, καὶ σάχει καὶ Ζ σλήθει σόλλω [τῶν ρίζων]. ἔχει δὲ καὶ ξύλον ἰγυρὸν καὶ καλὸν, τῆ ὄψει μέλαν, ὥσπερ δ Λωτὸς, ἐξ οὖ κὰ τὰ ἀγάλματα, καὶ τὰ *κλινίδια, καὶ * τραπέζια, καὶ τὰ ἄλλα τὰ τοιαῦτα ωοιοῦσιν. ἡ δὲ Βάλανος έχει μεν την ωροσηγορίαν ἀπὸ τοῦ καρποῦ. φύλλον δὲ αὐτῆς σαραπλήσιον τῷ τῆς Μυρρίνης, σλην ωρομηκέστερον. ἔστι δὲ τὸ δένδρον ἄσαπες μὲν, κὶ εὐμέγεθες, ούκ εύφυες δε, άλλα σαρεστραμμένον τοῦ καρποῦ δὲ τοῖς κελύφεσι χρῶνται οἱ μυρεψοὶ, κόπλοντες. (εὐῶδες γάρ τι ἔχει.) α ὁ δὲ καρπὸς αὐτοῦ ἀχρεῖος. έστι δὲ καὶ τῷ μεγέθει καὶ τῆ ὄψει σαραπλήσιον τῷ τῆς Καππάριος. ξύλον δὲ ἰχυρὸν, κὰ εἰς ἄλλα τε χρήσιμον, κ είς τὰς ναυπηγίας. τὸ δὲ καλούμενον Κουκιόφορον, ἐστὶν ὅμοιον τῷ Φοίνικι τὴν δὲ ὁμοιότητα κατὰ τὸ στέλεχος έχει καὶ τὰ φύλλα διαφέρει δὲ, ὅτι ὁ μὲν Φοίνιξ μονοφυές, κὰ ἀπλοῦν ἐστὶ, τοῦτο δὲ ωροσαυξηθέν σχίζεται καὶ γίνεται Ε * δίκρουν εἶτα σάλιν τούτων έκάτερον όμοιως. ἔτι δὲ τὰς ῥάδδες βραχείας ἔχει κὸ οὐ σολλάς. χρώνται δὲ τῷ Φλοιῷ, καθάπες τῷ τοῦ Φοί-

χ ἄπιος, Bod.
 γ προσενεγκαμένων. Bod.
 πολὺ, ἔχει Bod.
 α τὸν δὲ καρπὸν αὐτοῦ Bod.
 κ ἄκρον:
 Βod.

νικος φύλλω, πρὸς τὰ * πλέγματα. καρπὸν δὲ ἴδιον ἔχει πολὺ διαφέροντα ἢ μεγέθει, ἢ χήματι, ἢ χυλῷ. μέγεθος μὲν γὰρ ἔχει σχεδὸν * χειροπληθὲς, στζογγύλον δὲ καὶ οὐ προμῆκες, χρῶμα δὲ ἐπίξανθον. χυλὸν δὲ γλυκὸν ἢ εὖστομον, οὐκ ἀθρόον δὲ ῶσπερ ὁ Φοίνιξ, ἀλλὰ κεχωρισμένον καθ' ἔνα· πυρῆνα δὲ μέγαν καὶ σφόδρα σκληρὸν, ἐξ οὖ τοὺς * κρίκους τορνεύουσι τοὺς εἰς τοὺς στρωματεῖς τοὺς διαποικίλες διαφέρει δὲ πολὸ τὸ ξύλον τοῦ Φοίνικος τὸ μὲν γὰρ μανὸν ἢ ἰνῶδες καὶ διατμηθὲν, οὐλὸν σφόδρα καὶ σκληρόν ἐστιν. καὶ οἵγε δὴ Πέρσαι πάνυ ἐτίμων αὐτὸ, ἢ ἐκ τούτου τῶν κλινῶν ἐποιοῦντο τοὺς πόδας.

CAP. III.

Mimosa, Nilotica, L. Cordia Myxa. Mimosa, sensitiva, &c.

Ή δὲ "Ακανθος καλεῖται μὲν, διὰ τὸ ἀκανθῶδες ὅλον τὸ δένδρον εἶναι, ωλὴν τοῦ στελέχους καὶ γὰς ἐπὶ τῶν βλαστῶν καὶ ἐπὶ τῶν φύλλων ἔχει μεγέθει δὲ μέγα, ἢ γὰρ δωδεκάπηχυς ἐξ αὐτῆς * ἐξέψιμος ὕλη τέμνεται διττὸν δὲ τὸ γένος αὐτῆς, ἡ μὲν γάρ ἐστι λευκὴ, ἡ δὲ μέλαινα καὶ ἡ μὲν ἀθενής τε καὶ εὕσηπτος, ἡ δὲ μέλαινα, ἰχυροτέρα τε καὶ ἄσηπτος διὸ καὶ ἐν ταῖς ναυπηγίαις χρῶνται ωρὸς τὰ *ἐγκοίλια αὐτῆ τὸ δένδρον δὲ οὐκ ἄγαν ὀρθοφυὲς, ὁ δὲ καρπὸς ἔλλοδος, καθάπες τῶν χεδροπῶν, ῷ χρῶνται οἱ ἐγχώριοι πρὸς τὰ δέρματα ἀντὶ ἀκικίδος τὸ δ ἄνθος καὶ τῆ ὄψει καλὸν, ῶστε καὶ στεφάνους ωοιεῖν ἐξ αὐτοῦ. καὶ φαρμακώδες ἐστὶ, διὸ

και συλλέγουσιν οι ίατροί γίνεται δε έκ ταύτης και τὸ κόμμι καὶ ρέει, κ ωληγείσης, κ αὐτόματον ἄνευ χάσεως όταν δὲ κοπή, μετά τρίτον έτος εὐθὺς ἀναβεβλάστηκε. σολύ δὲ τὸ δένδρον ἐστὶ, καὶ δρυμὸς μέγας **ω**ερὶ τὸν Θηβαϊκὸν νόμον, οὖπερ καὶ Δοῦς, κὶ ἡ Περσέα f ωλείστη, κ ή Έλαία· καὶ γάρ ή Έλαία ωερὶ τοῦτον τὸν τόπον ἐςὶ, τῷ ϖοταμῷ μὲν οὐκ ἀρδευομένη. (πλείω γὰρ ή τριακόσια ςάδια ἀπέχει) Ε*ναματιαίοις δ' ὕδασιν, εἰσὶ γὰρ κρῆναι πολλαί. τὸ δὲ ἔλαιον οὐδὲν χεῖρον τοῦ ἐνθάδε, ωλὴν κακωδέστερον, διὰ τὸ σπανίως τοῖς άλσὶ χρῆσθαι τῆ φύσει τὸ δὲ ξύλον τοῦ δένδρου και σκληρον καὶ σαραπλήσιον, τεμνόμενον, τὴν χρόαν τῷ λωτίνω. ἄλλο δέ τι δένδρον ή Κοκκυμηλέα, μέγα μέν τῷ μεγέθει, h καὶ τὴν φύσιν τοῦ καρποῦ ὅμοιον τοῖς μεσπίλοις, η το μέγεθος σαραπλήσιον, σλην έχον τον συρήνα στρογγύλον, ἄρχεται δὲ ἀνθεῖν μηνὸς συανεψιῶνος, τὸν δὲ καρπὸν ωεπαίνει ωερὶ ἡλίου τροπὰς χειμερινάς ι ἀείφυλλον δέ έστιν οι δε ωερί την Θηβαΐδα κατοικούντες, δια την άφθονίαν του δένδρου ξηραίνουσι τὸν καρπόν. καὶ τὸν συρῆνα ἐξαιροῦντες, κόπτεσι καὶ wοιοῦσι * waλάθας. k ὕλημα δὲ ἴδιόν τι φύεται wegì Μέμφιν, δ καὶ φύλλα καὶ βλαστοὺς κὰ τὴν ὅλην μοςφὴν έχει 1ού κατ' αὐτὸ ἴδιον, άλλ' εἰς τὸ συμβαῖνον περὶ αὐτὸ σάθος, ή μεν γαρ σερόσοψις ακανθώδης ἐστὶν αὐτοῦ κχ τὸ φύλλον ωαρόμοιον ταῖς Τητέρισιν, όταν δέ τις άψηται τῶν κλωνίων, ώσπερ η ἀφαυαινόμενα τὰ φύλλα

ε ἰχοπῆ, Const. f ωλίκτη, Ald. ε ματιαίοις Ald. h κατὰ τὴν φύσιν φέρει τὸν καρπὸν ὅμοιον Ald. ἱ ἀφυλλον Ald. κ οἴδημα Ald. ἱ οὐ τὸ ἴδιον, Bod. οὐ τῶν ἰδίων, Const. m ωτέρυξιν, Bod. n ἀφαυλινόμενα Theod.

συμπίπθειν φασίν, είτα μετά τινα χρόνον ἀναβιώσκε Δαμ σάλιν καὶ θάλλειν. καὶ τὰ μὲν ἴδια τῆς χώρας, ο ὅσα αν η δένδρά τις, η θάμνες είποι. τὰ γὰρ ἐπιφανέστερα ταῦτ' ἔςι' ωερὶ γὰρ τῶν ἐν τῷ ωοταμῷ, ὰ τοῖς ἕλεσιν ύστερον ἐροῦμεν, ὅταν καὶ σερὶ τῶν ἄλλων τῶν ἐνύδρων* ἄπαντα δὲ ἐν τῆ χώρα τὰ δένδρα τὰ τοιαῦτα μεγάλα, και τοῖς μήκεσι και τοῖς σάχεσιν. ἐν γοῦν Μέμφιδι τηλικοῦτον δένδρον είναι λέγεται τὸ σάχος, ὁ τρεῖς ἄνδρες ού δύνανται σεριλαμβάνειν έστι δε και τμηθέν τὸ ξύλον καλὸν, συκνόν τε γὰρ σφόδρα καὶ τῷ χρώματι λωτοειδές. ἐν Λιβύη δὲ ὁ Λωτὸς ωλεῖστος ἡ κάλλισος, καὶ ὁ Παλίερος καὶ ἔν τισι μέρεσι, τῆ τε Νασαμωνική, κ σαρ' "Αμμωνι και Ρέν άλλοις, ό Φοίνιξ' έν δε τη Κυρηναία Κυπάρισσος, Έλαία τε κάλλιστα, καί έλαιον ωλείστον ιδιώτατον δε πάντων τὸ Σίλφιον, ἐπεὶ καὶ ὀπὸν σολλήν ή χώρα φέρει κὶ εὔοσμον.

CAP. IV.

Celtis, australis, et Loti affinis Planta. Palmæ in Africa, &c. Citrus, Aurantium, sylvestri statu, &c. &c.

ΕΣΤΙ δὲ τῦ Λωτῦ μὲν ἴδιον γένος εὐμέγεθες, ἡλίκον καπιος, ἡ μικρὸν ἔλαττον, φύλλον δὲ, ἐντομὰς ἔχον κὰ Θ* πριονῶδες, καὶ τὸ μὲν ξύλον, μέλαν γένη δὲ αὐτοῦ πλείω, διαφορὰς ἔχοντα τοῖς καρποῖς ὁ δὲ καρπὸς ἡλίκος *κύαμος, πεπαίνεται δὲ, ὥσπερ οἱ βότρυες, μετα-βάλλων τὰς χροιάς φύεται δὲ καθάπερ τὰ μύςτα, παράλληλα, πυκνῶς ἐπὶ τῶν βλαστῶν ἐσθιόμενος δὲ

o "o' av " Ger. wravi Const. P iv deest Bod. 9 mei-

έν τοῖς λωτοφάγοις καλεμένοις, γλυκύς, ήδὺς, κὰ ἀσινής, κ έτι ωρός την κοιλίαν άγαθός. ήδίων δὲ τό ἀπύρηνος (ἔστι γὰρ καὶ τοιοῦτον γένος,) στοιοῦσι δὲ καὶ οἶνον ἐξ αύτῶν. σολύ δὲ το δένδρον, καὶ σολύκας πον τὸ οῦν 'Οφέλλου στρατόπεδον, ήνίκα ἐδάδιζεν εἰς Καρχηδόνα, καὶ τούτω φασὶ ωλείες ἡμέρας, ἀπολειπόντων τῶν ἐπιτηδείων, κεχρησθαν. ἔστι μεν οδν ἐν τῆ νήσφ τῆς Λωτοφαγίας, Φάριδι καλουμένη, ωολύς, αὐτη δὲ ἀπόκειται s μικρον [ἀπὸ γῆς]· ού μὲν ἐνταῦθα μόνον, ἀλλά φολλώ ωλείων έν τη ήπείρω ωλείζον γάρ όλως έν τη Λιδύη, καθάπερ είρητας. t ωλησίον τούτου καὶ ὁ Παλίουρός ἐστιν, ἐν γὰρ * Εσπερίσι τούτοις εἰς καῦσιν χρώνται. διαφέρει δὲ οὖτος ὁ Λωτὸς τοῦ σαρά τοῖς λωτοφάγοις ό δὲ Παλίουρος θαμνωδές ερος τοῦ Λωτοῦ, φύλλον δὲ σαρόμοιον ἔχει τῷ ἐνταῦθα, τὸν δὲ καρπὸν διάφορον, ού γάρ σελατύν, άλλα σρογγύλον, κ έρυθρον, μέγεθος δὲ ἡλίκον τῷ τῆς Κέδρου ἡ μικρῷ μεῖζον. συρῆνα δὲ ἔχει οὐ συνεσθιόμενον, καθάπερ αἱ τῆς 'Ροιᾶς, ήδὺν δὲ τὸν καρπόν. καὶ ἐάν τις οἶνον ἐπιχέη, κὰ αὐτὸν ήδιω γίνε θαί φασι, κα τὸν οίνον ήδιω στοιείν. ἔνιοι δὲ τὸ τοῦ Λωτε δένδρον θαμνῶδες είναι φασί κ πολύκλαδον, τῷ ςελέχει δὲ εὖπαχες, τὸν δὲ καρπὸν μετὰ τοῦ καρύ8 ἔχειν, τὰ δὲ ἐκτὸς οὐ σαρκῶδες, ἀλλὰ δερματωδές ερον· ἐσθιόμενον δὲ, ούχ οὕτω γλυκὸ, ώς εὔστομον, κὰ τὸν οίνον, ον έξ αύτοῦ σοιοῦσιν, ού διαμένειν, άλλ' ή δύο ή τρεῖς ἡμέρας, εἶτ' ὀξύνειν. ἡδίω μὲν οὖν τὸν καρπὸν, ἐν τοῖς λωτοφάγοις, ξύλον δὲ κάλλιστον τὸ ἐν Κυρηναία. θερμοτέραν δὲ είναι την χώραν τῶν λωτοφάγων· τοῦ δὲ

τ ὁ πύρινος: Const. • καὶ ἀπέχει μικρὸν Bod. τ τοῦτο καὶ Bod. μέγα Const.

ξύλου την ρίζαν είναι μελαντέραν μεν σολύ, συκνήν δέ ήττον, η είς ελάττω χρησίμην είς γάρ τὰ έγχειρίδια καὶ τὰ ἐπικολλήματα χρῆσθαι· τῷ ξύλῳ δὲ εἴς τε τοὺς * αύλοὺς καὶ εἰς ἄλλα ωλείω. ἐν δὲ τῆ μὴ ὑομένη τῆς Λιβύης, ἄλλά τε ωλείω φύεσθαμ [φασίν], κ Φοίνικας μεγάλους καὶ καλούς οὐ μὴν άλλ' ὅπου μὲν Φοίνιξ, άλμυρίδα τε είναι κι έφυδρον τὸν τόπον, οὐδὲ ἐν σολλώ βάθει σφόδρα, ἔνθαδε ἡδέων καὶ Υάλικῶν [ὑδάτων] σλησίων οντων άλλήλοις· όπου τε τὰ άλλα Φύεται, καὶ ξηρόν καὶ ἄνυδρον· ἐνιαχοῦ δὲ καὶ τὰ Φρέατα [Φασίν] είναι έχατὸν ὀργυῶν, ώστε ὑποζυγίοις ἀπὸ *τροχηλίᾶς * ἀνιμᾶν, διὸ κὰ Βαυμαςὸν, πῶς ποτὲ ἀρύχθη τηλικαῦτα βάθη. Σταὐτὸ δ' οὖν τῶν ὑδάτων, τῶν ὑπὸ τοὺς Φοίνικας καὶ ἐν ᾿Αμμωνος φασίν εἶναι, διαφοράν δὲ ἔχειν την είρημένην. Φύεσθαι δε έν τη μη ύομένη της Λιδύας τὸ a Θύμον σολύ, καὶ ἄλλα ἴδιά τε καὶ σλείω γίνεθαι ένταῦθα η Πτῶκα, η Δορκάδα, η Στρουθόν, καὶ ἔτερα τῶν Βηρίων ἀλλὰ ταῦτα μὲν ἄδηλον, εἰ * ἐκτοπίζει ωου ωιόμενα, διὰ γὰρ τὸ τάχος δύναται κ ταχύ σαραγίνεδας άλλωστε κ εί δι ήμερων τινών ωίνουσι, καὶ καθάπερ κὶ τὰ ημερα, ωαρά τρίτην η τετάρτην ο στίζεται τινα δε των ζώων, οίον "Οφεων, Σαυρών, η τών τοιούτων, φανερον ότι ἄποτα. τοὺς δὲ Λίβυας λέγειν, ὅτι τὸν "Ονον ἐωθίειν ταῦτα" (ος κ παρ' ήμιν γίνεται, σολύπουν τι ή μέλαν, οσυσπειρόμενον είς έαυτό·) τετον δὲ πολύν γίνεδαμ σφόδρα, ѝ ύγρὸν τὴν φύσιν είναι δρόσον δε άεὶ ἐν τῆ μὴ ὑομένη σολλήν, ώς ε

χ αὐτοὺς Ald.
 γ ἀλικὸν ὄντα ἀλλήλοις, Const.
 κ οὖν Bod. Vid. not. ad fin. libri.
 μ βάμνον Bas.
 κ συσφαιρόμενος Scal.

δηλον ότι τὸν μὲν Φοίνικα, (κ) εἴτι ἄλλο φύεται ἐν ἀνύδροις) τό τε έχ τῆς γῆς ἀνιὸν [ὕδως] ἐχτρέφει, ἡ ϖρὸς τοῦτο ή δρόσος, ίκανη γαρ ώς κατά μεγέθη, η την φύσιν αὐτῶν, ξηρὰν οὖσαν, ἐκ τοιέτων συνεςηκυῖαν. d κὰ δένδρα μεν οὖν ἐκεῖ ωλεῖςα κὰ ἰδιώτατα, ωερὶ δὲ τοῦ Σιλφίε λεχτέον ὕςερον, σοιόν τι τὴν φύσιν. ἐν δὲ τῆ ᾿Ασία wap' ἐκάστοις ἴδι'. ἄτλα τυγχάνει· τὰ μὲν γὰρ Φέρεσιν αί χῶρου, τὰ δ' οὐ φύουσιν. οἶον Κιττὸν κ Ἐλάτην οὕ φασιν είναι της 'Ασίας έν τοις άνω της Συρίας, άπο θαλάτλης πένθ' ήμερῶν, άλλὰ ἐν Ἰνδοῖς Φανῆναι, ἐν τῷ ὅρει τῷ Μηρῷ καλεμένω, (όθεν δὴ κὰ τὸν Διόνυσον εἶναι μυθολογούσι, διὸ κὰ ὁ ᾿Αλέξανδρος ἐξ Ἰνδίας ωστὰ ἀπιών ἐστεφανωμένος ε Κίττω ήϊε, καὶ αὐτὸς καὶ ή στρατία,) τῶν δὲ ἄλλων [ὀρέων] ἐν Μηδία μόνον, ωερικλίειν γὰρ αὐτὴν δοκεῖ, καὶ συνάπτειν ωῶς τῷ Πόντῳ· καὶ τοίγε διεφιλοτιμήθη "Αρπαλος έν τοῖς σαραδείσοις τοῖς σερί Βαθυλώνα, φυτεύων σολλάκις καὶ σραγματευόμενος, άλλ' οὐδὲν ἐποίει ωλέον, οὐ γὰρ ἐδύνατο ζῆν, ὥσπερ τ' f ἄλλα τὰ ἐκ τῆς Ἑλλάδος τἔτο μὲν οὖν ἐ δέχεται ἡ χώρα διὰ τὴν τε ἄερος κράσιν, * ἀναγκαίως δὲ δέχεται καὶ Πύξον ὰ Φιλύραν καὶ γὰρ ωερὶ ταῦτα ωονοῦσιν οί ἐν τοῖς σαραδείσοις. ἕτερα δὲ ἴδια Φέρει, καὶ δένδρα η ύλήματα, η έοικεν Εόλος ὁ τόπος, ὁ ωρὸς ἀνατολάς, κ μεσημβρίαν, ώσπερ κ ζωα, κ φυτά φέρειν ίδια σαρά τοὺς ἄλλες οἶον ή, τε Μηδία χώρα ѝ ή Περσὶς, ἄλλα τε έχει πλείω, κ τὸ Μῆλον τὸ Μηδικὸν, κ τὸ Περσικὸν καλέμενον έχει δὲ τὸ δένδρον τέτο φύλλον μὲν ὅμοιον, καὶ χεδὸν Ισον, τῷ τῆς h'Ανδράχνης, ἀκάνθας δὲ, οίας

d δίνδοων μεν οὐ πλεῖστα Scal. ^e Κίττω deest Bod. f ἄλλα τινὰ Const. ^e ὅλως Bod. ^h Δάφνης, Const.

*Απιος, *Αχρας, ή 'Οξυάκανθος, λείας δε η όξείας σφόδρα κ Ισχυράς το δε μήλον ούκ εσθίεται μεν, εύοσμον κ σάνυ, καὶ αὐτὸ τὸ φύλλον τοῦ δένδρου καν εἰς ἰμάτια τεθή τὸ μήλον, * ἄκοπα διατηρεί. χρήσιμον δὲ, ἐπειδὰν τύχη σεπωκώς τις φάρμακονί, ή πρός σόματος εὐωδίανέὰν γάρ τις έψήσας ἐν τῷ ζωμῷ, ἡ ἐν ἄλλω τινι, τὸ έξωθεν τοῦ μήλου ἐκπιέση εἰς τὸ στόμα καὶ * καταρρο-Φήση. Τουεί την όσμην ήδείαν. σπείρεται δε του ήρος είς *πρασιάς έξαιρεθέν τὸ σπέρμα διειργασμένας ἐπιμελῶς, είτα άρδεύεται διά τετάςτης, η σέμπτης ημέρας όταν δὲ ἀδρὸν ἡ, διαφυτεύεται σάλιν τοῦ ἔαρος εἰς χωρίον μαλακόν κὰ ἔφυδρον, κὰ οὐ λίαν λεπτόν (φιλεῖ γὰρ τοιαῦτα.) φέρει δὲ τὰ μῆλα ϖᾶσαν ώραν τὰ μὲν γὰρ, ἀφήρηται, τὰ δὲ ἀνθεῖ, τὰ δὲ ἐκπέπτει* τῶν δὲ ἀνθῶν όσα, ώσπερ είπομεν, έχει καθάπερ ήλακάτην έκ μέσου τίν ἐξέχουσαν, ταῦτά ἐστι γόνιμα, ὅσα δὲ μὴ, ἄγονασπείρεται δε καὶ εἰς * ὄστρακα διατετρημένα, καθάπερ οί Φοίνικες. τέτο μεν οὖν ώσπερ εἴρηται ωερὶ τὴν Περσίδα κ την Μηδίαν ἐστίν.

CAP. V.

Ficus, religiosa, L. Ebenus Crætica. Pistacia, Terebinthus. Musa. Cerealia quædam ex Oriente.

Ή δὲ Ἰνδική χώρα τήν τε καλουμένην ἔχει Συκήν, ἡ καθίησιν ἐκ τοῦ κλάδων τὰς ρίζας ἀν ἕκαστον ἔτος, ὥσπερ εἴρηταμ ϖρότερον ἀφίησι δὲ οὐκ ἐκ τῶν νέων, ἀλλ' ἐκ τῶν ἔνων καὶ ἔτι ϖαλαιοτέρων. αὖταμ δὲ συν-

ι δοθέν γὰς εν οίνω διακόπτει την κοιλίαν και εξάγει το φάςμακον, Const.

άπτουσαι τη γη, σοιούσιν ώσπερ * δεύφεακτον κύκλω weel τὸ δένδρου, ώς ε γίνεσθαι καθάπερ σκηνήν, ύρ' αίς δή και είωθασι διατρίθειν είσι δε αι ρίζαν φυόμεναν διάδηλοι ωρός τοὺς βλαστοὺς, λευκότεραι γάρ, κ δασείαι, κ σκολιαί h και δίφυλλοι. Εχει δε την άνω κόμην σολλήν, καὶ τὸ ὅλον δένδρον, εὔκυκλον, κὰ τῷ μεγέθει μέγα σφόδρα, καὶ γὰς ἐπὶ δύο ςάδια σοιεῖν φασι τὴν σκιάν και τὸ σάχος τοῦ στελέχους ἱ ἐνίοις, σλειόνων ἡ ἐξήκοντα * βημάτων, τὰ δὲ πολλὰ τετλαράκοντα. τὸ δέγε φύλλον οὐκ ἔλαττον ἔχει ἐ ωέλτης, καρπὸν δὲ σφόδοα μικρον, ήλίκον ἐρέβινθον, ὅμοιον δὲ μορφήν σύκω. διὸ κὸ ἐκάλουν αὐτὸ οἱ "Ελληνες Συκῆν" ὀλίγον δὲ θαυμαςῶς τον καρπον, ούχ ότι κατά το τοῦ δένδρε μέγεθος, άλλά Ικαί τὸ ὅλον· φύεται δὲ τὸ δένδρον ωερὶ τὸν ᾿Ακεσίνην σοταμόν. ἔςι δὲ κὰ ἔτερον δένδρον, κὰ τῷ μεγέθει μέγα, κὶ ἡδύκαρπον θαυμαστῶς κὰ μεγαλόκαρπον κὰ χρῶνται τροφή τῶν Ἰνδῶν οἱ σοφοὶ m καὶ * ἀπεχόμενοι. ἔτερον δε, οὖ τὸ φύλλον τὴν μεν μορφὴν ωρόμηκες, κὰ τοῖς τῶν Στρουθών ωτεροίς όμοιον, α ωαρατίθενται ωαρά τὰ κράνη, μηκος δε ώς διπηχυαίον. άλλο τέ έστιν οδ ό καρπός μακρός, κ ούκ εύθύς, άλλα σκολιός έθιόμενος δὲ, γλυχύς οὖτος ἐν τῆ κοιλία * δηγμὸν ποιεῖ κὰ δυσεντερίαν διὸ καὶ ὁ ᾿Αλέξανδρος, ἀπεκήρυξε μὴ ἐσθίειν. έςι δὲ ἔτερον, οὖ ὁ καρπὸς ὅμοιος τοῖς η Κρανείοις καὶ έτερα δὲ ωλείω, καὶ διαφέροντα τῶν ἐν τοῖς Ἑλλησιν, άλλ' ἀνώνυμα. Βαυμας ον δ' ούδεν της ίδιότητος χεδον γάρ, ώσγε δή τινές φασιν, ο ούδεν όλως των δένδρων,

h καὶ deest Bod. ἱ ἔνια, Bod. κ πέλτης ᾿Αμαζονικῆς, Const. ἱ κατὰ τὸ ὅλον Const. m οὐκ ἀμπεχόμενοι. Const. n κρανέοις Bod. ο οὐδὶ Bod.

ούδὲ τῶν ὑλημάτων, οὐδὲ τῶν σιοωδῶν, ὅμοιόν ἐστι τοῖς έν τη Έλλάδι, ωλην όλίγων. ἴδιον δὲ καὶ ή Εβένη της χώρας ταύτης ταύτης δὲ δύο γένη, τὸ μὲν, εὕξυλον κὸ καλὸν, τὸ δὲ φαῦλον σπάνιον δὲ τὸ καλὸν, Βάτερον δὲ σολύ την δε χρόαν, ού Δησαυριζομένη λαμβάνει την εύχρουν, άλλ' εύθύς τη φύσει. ἔστι δὲ τὸ δένδρον θαμνῶδες, ὢσπερ ὁ Κύτισος. φασὶ δ' είναι κ Τέρμινθον, οὶ δ' όμοιόν τι τῆ Τερμίνθω, ὁ τὸ μὲν φύλλον κὰ τθς κλώνας καὶ τ' ἄλλα σάντα ὅμοια ἔχει τῆ Τερμίνθω, τὸν δὲ καρπὸν διάφορον. (ὅμοιον γὰρ τοῖς ἀμυγδάλοις,) εἶναι γάς κὰ ἐν Βάκτροις τὴν Τέρμινθον ταύτην, κὰ κάςυα φέρειν, ήλίκα τὰ ἀμύγδαλα, (Ρδιότι μὴ μεγάλα.) καὶ τῆ όψει δὲ σαρόμοια, κὰ ἡ ἡδονὴ κρείτων τῶν ἀμυγδάλων, διὸ κὰ χρῆσθαι τοὺς ἐκεῖ μᾶλλον. ἐξ ὧν δὲ τὰ ἱμάτια σοιοῦσι ταῦτα μὲν φύλλον ὅμοιον ἔχει τῆ Συκαμίνω, 9 τον δε * χύτινον τοῖς Κυνορόδοις όμοιον· φυτεύουσι δε έν τοῖς ωεδίοις αὐτὰ * κατ' ὄρχες διὸ κὰ ωόρρωθεν ἀφορῶσιν "Αμπελοι φαίνονται. ἔχει δὲ ѝ Φοίνικας ἔνια μέρη σολλούς, και ταῦτα μὲν ἐν δένδρου φύσει. φέρει δὲ καὶ σπέρματα ίδια· τὰ μὲν τοῖς Χεδροποῖς ὅμοια, τὰ δὲ τοῖς Πυσοίς κ ταίς Κριθαίς. Έρέβινθος μεν γάς, τη Φακὸς, κὰ τ' ἄλλα τὰ παρ' ἡμῖν ἐκ ἔς ιν, ἔτερα δέ ἐς ιν, ὧς ε wαραπλήσια ποιείν τὰ εψήματα, κ μη διαγινώσκειν, ώς φασιν, αν μή τις ἀκούση· Κριθαί δὲ κὰ Πυροί κὰ ς ἄλλο τι γένος άγρίων Κριθών, έξ ών κ άρτοι ήδεις, κ *χόνδρος καλός ταύτας οἱ Ίπποι ἐσθίοντες τὸ σερῶτον διεφθείροντο, κατά μικρον δε ούν, εθισθέντες εν άχύροις,

P διὰ τὸ μὴ Bod. 9 τὸ δ΄ ὅλον Φυτὸν τοῖς Bod. ταὶ
Φακὸς καὶ κύαμος, καὶ τ΄ ἄλλα Const. * ἄλλ' ὅτι γένος Bod-

ούδεν έπαχον. μάλλον δε σπείρεσι το καλέμενον "Ορυζον, ἐξ οὖ τὸ ἔψημα. τοῦτο δὲ ὅμοιον τῆ Ζειᾶ κ ωεριπτιδεν όμοιον η χόνδρος εύπεπλος την δ' όψιν πεφυκός δμοιον ταῖς Αἴραις κὰ τὸν σολὺν χρόνον ἐν ὕδατι· ἀποχείται δὲ οὐκ εἰς στάχυν, ἀλλ' t οἶον * φόθην, ὧσπερ ὁ Κέγχρος, κ ό "Ελυμος. άλλο δέ τι δ ἐκάλουν οί "Ελληνες Φακόν τοῦτο δὲ ὅμοιον μὲν τῆ ὅψει κὰ τῷ Βούκερας, θερίζεται δε και ωερί Πλειάδος δύσιν. διαφέρει δὲ τὰ ι αὐτὴ ἡ χώρα, τῷ τὴν μὲν Φέρειν ἔνια, τὴν δὲ μὴ Φέρειν ή γαρ όρεινη η "Αμπελον έχει η Έλαίαν, η τα άλλα * ἀκρόδουα · ωλήν ἄκαρπον τήν Ελαίαν, σχεδὸν κὸ τὴν φύσιν ὢσπερ μεταξύ Κοτίνε κὰ Ἐλαίας. ἔςι δὲ τῆ όλη μόρφη [διάφορος] κὰ τὸ φύλλον τε μὲν ωλατύτερον, τοῦ δὲ ζενώτερον. ταῦτα μὲν οὖν κατὰ τὴν Ἰνδικήν. ἐν δὲ τῆ Χ'Αριάνη χώρα καλεμένη "Ακανθά ἐστιν, ἐφ' ἦς γίνεται δάκρυον όμοιον Υτη ἐν Ἰλλυρία κὰ τῆ όψει κὰ τῆ όσμη. τοῦτο δ', ὅταν ἐπιλάμψη ὁ ἥλιος, καταρρεῖ. woλλά δὲ κὰ ἄλλα wapà τὰ ἐνταῦθα, καὶ ἐν τῆ χώρα, καὶ ἐν τοῖς σοταμοῖς γίνεται. ἐν ἐτέροις δὲ τόποις ἐςὶν *Ακανθα ή λευκή, τρίοζος, ἐξ ἦς καὶ σκυτάλια κ βακτηρίας σοιούσιν, όπώδης δὲ, κὶ μανή ταύτην δὲ καλούσιν 'Ηρακλείαν. ἄλλο δὲ ὕλημα μέγεθος μὲν ἡλίκον 'Ράφανος, τὸ δὲ φύλλον, ὅμοιον Δάφνη, κὰ τῷ μεγέθει κὰ τῆ μορφή τοῦτο δὲ εἴτις φάγοι, ἐναποθνήσκει διὸ κὰ ὅπον ἴπποι, τούτους ἐφύλαττον διὰ χειρῶν. ἐν δὲ τῆ ^z Γεδρωσία χώρα σεφυκέναι φασίν, εν μέν τι, δμοιον τή Δάφνη φύλλον έχον οδ τὰ ὑποζύγια, (καὶ ὁτιοῦν εἰ

t οίον φόθην, Bod. ¹¹ αὐτῆ τῆ χώρα, Bod. ¹² Αρία, Bod. ¹³ Γαθιραία σμύρνη Const. ¹³ Κεδρωσία Ald.

ΠΕΡΙ ΦΥΤΩΝ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΤΟ Δ΄. 161

φάγοι.) μικρὸν ἐπισχόντα διεφθείρετο, ωαραπλησίως διατιθέμενα, ἢ σπώμενα ὁμοίως τοῖς ἐπιλήπτοις. ἑτέραν δὲ, "Ακανθάν τινα εἶναι ταύτην φύλλον μὲν οὐδὲν ἔχειν, ωεφυκέναι δὲ ἐκ μιᾶς ρίζης, ἐφ' ἑκάστω δὲ τῶν ὅζων ἄκανθαν ἔχειν ὁξεῖαν σφόδρα. καὶ τούτων δὲ ακαταρηγυμένων ἢ προστριβομένων, ὁπὸν ἐκρεῖν πολύν. δς ἀποτυφλοῖ τὰ ἄλλα ζῶα ωάντα, καὶ ωρὸς τοὺς ἀνθρώπους. . . . τίς αὐτοῖς ἐν δὲ τόποις τισὶ πεφυκέναι τινὰ βοτάνην ἐφ' ἢ ὁ συνεσπειραμένους "Οφεις εἶναι μικροὺς σφόδρα τέτοις δ' εἴτις ἐμβὰς ωληγείη, θνήσκειν. ἀποπνίγεσθαι δὲ καὶ ἀπὸ τῶν φοινίκων τῶν ἀμῶν εἴτις φάγοι καὶ τοῦτο ὕστερον κατανοηθηναι. τοιαῦται μὲν οῦν δυνάμεις καὶ ζώων καὶ φυτῶν ἴσως καὶ ωαρ' ἄλλοις εἰσί.

CAP. VI.

Arbores odoriferæ: Quænam Arbores, Regionum diversarum et Montium propriæ.

ΠΕΡΙΤΤΟΤΕΡΑ δὲ τῶν φυομένων καὶ ωλεῖστον ἐξηλλαγμένα ωρὸς τ' ἄλλα, τὰ εὕοσμα, τὰ ωερὶ 'Αραβίαν καὶ Συgίαν καὶ Ἰνδούς' οἶον ὅτε Λιβανωτὸς καὶ ἡ Σμύρνα ἢ Κασία, ἢ c ὁ Βάλσαμος, καὶ ὁ Κινάμωμος, καὶ ὅσα ἄλλα τοιαῦτα, ωερὶ ὧν d ἐν ἄλλοις εἴρηται διὰ ωλειόνων' ἐν μὲν οὖν τοῖς ωρὸς ἔω τε καὶ μεσημβρίαν, καὶ ταῦτ' ἴδια, ἢ ἔτερα δὲ ωλείω τούτων ἐστίν' ἐν δὲ τοῖς ωρὸς ἄρκτον οὐχ ὁμοίως, οὐθὲν γὰρ ὅ, τι ἄξιον λόγου λέγεται, ωαρὰ τὰ κοινὰ τῶν δένδρων, ἃ ἢ φιλό-

² χαταμιγνυμίνων Bod. ⁶ συμφυομίνους Theod. συσπειgομίνους Scal. ⁶ τὸ Ὁποδάλσαμον καὶ τὸ Κιννάμωμον, Bod. ⁴ iv deest Bod.

ψυχρα τυγχάνει, (καὶ ἔστι κὶ ωαρ' ἡμῖν') οἶον Πεύκη, Δρῦς, Ἐλάτη, Πύξος, Διὸς Βάλανος, Φίλυρα, και τ' άλλα δὲ τὰ τοιαῦτα· σχεδον γὰρ οὐδὲν ἔτερον σαρὰ ταῦτά ἐστιν, ἀλλὰ μᾶλλον τῶν ἄλλων ὑλημάτων ἔνια τές ψυχρές ἐκζητεῖ τόπες, καθάπες Κενταύριον, κ 'Αψίνθιον. ἔςι δὲ φαρμακώδη τινὰ ταῖς ῥίζαις κὰ τοῖς ὁποῖς (οίον Ελλέδορος κ ο Σίχυος ὁ ἄγριος, ἐξ οῦ τὸ ἐλατήριον, κὸ ἡ Σκαμμωνία.) ώς κὸ χεδὸν πάντα τὰ * ῥιζοτομούμενα τὰ μὲν γὰρ ἐν τῷ Πόντῳ καὶ τῆ Θράκη γίνεται, τὰ δὲ ωερὶ τὴν Οἴτην, κὰ τὸν Παρνασὸν, καὶ τὸ Πήλιον, η την "Οσσην, η τὸ Παρθένιον καὶ ἐν τούτοις δέ τινές φασι f ωλείστον ωολλά δὲ κὰ ἐν τῆ Αρκαδία καὶ ἐν τῆ Λακωνικῆ, (φαρμακώδεις γὰρ αὖται) τῶν δὲ εὐωδῶν οὐδὲν ἐν ταύταις, (ωλὴν Ἰρις ἐν τῆ Ἰλλυρίδι καὶ ωερὶ τὸν 'Αδρίαν, αὕτη δὲ χρηστή καὶ ωολύ δια-Φέρουσα τῶν ἄλλων) ἀλλ' ἐν τοῖς ἀλεεινοῖς καὶ τοῖς σρὸς μεσημβρίαν, ώσπερ δάντικειμένοις [τοῖς φαμακώδεσι] τὰ εὐώδη· ἔχουσι δὲ καὶ τὴν Κυπάριττον οἰ άλεεινοί μάλλον, ώσπερ Κρήτη, Λυκία, 'Ρόδος. Κέδρον δὲ, κὶ τὰ Θράκια ὄρη, κὶ τὰ Φρύγια. τῶν δὲ ἡμερουμένων ἥκιστά φασιν ἐν τοῖς ψυχροῖς ὑπομένειν Δάφνην κ Μυβρίνην, και τούτων και ήττον h ἔτι την Μυβρίνην. σημείον δὲ λέγουσιν, ὅτι ἐν τῷ ᾿Ολύμπω Δάφνη μὲν σολλή, Μυρρίνη δὲ όλως οὐκ ἔστιν ἐν δὲ τῷ Πόντω σερὶ i Παντικαπαῖον οὐδέτερον, καίπερ σπεδαζόντων κὸ σάντα μηχανωμένων σρός τὰς ἱερωσύνας, Συκαὶ δὲ σολλα έκει η εύμεγέθεις, και Pola δε (σερισκεπαζό-

ο ὁ Σίκυος ὁ ἄγριος ἰζ οῦ desunt Bod. [†] φαιστόν Const. 8 ἀντικείμενα Bod. ^h ἐπὶ τῶν Μυβρίνων. Bod. ⁱ παντὶ καὶ ποῖον, Bod.

μεναι) κ "Απιοι κ Μηλέαι σαντοδαπώταται, κ χρησαι (αὶ ἐαριναὶ, πλὴν εἰ ἄρα αἱ ὄψιας) τῆς δὲ ἀγρίας ὕλης, έστι Δρῦς, Πτελέα, Μελία, κὰ όσα τοιαῦτα. Πεύκη δὲ, και Έλάτη, κ Πίτυς, οὐκ ἔστιν, οὐδ ὅλως οὐδὲν ※ἔνδάδον ύγρα δε αύτη και χείρων σολύ της Σινωπικής, ως' ούδὲ ωολύ χρώνται αὐτῆ, ωλὴν ωρὸς τὰ ὑπαίθρια. ταῦτα μὲν οὖν ωερί τὸν Πόντον, ἢ ἔν τισί γε τόποις αὐτοῦ· ἐν δὲ τῆ Προποντίδι γίνεται καὶ Μυρρίνη, καὶ Δάφνη σολλαχοῦ ἐν τοῖς ὄρεσιν. ἴσως δὲ ἔνια καὶ τῶν τόπων ίδια θετέον, εκαστοι γάρ έχουσι τὰ διαφέροντα, ώσπερ εἴρηται, κατὰ τὰς ὕλας, οὐ μόνον τῷ βελτίω κὶ χείρω την αύτην έχειν, άλλα και τω φέρειν, κη μη φέρειν οίον, ὁ μὲν Τμώλος ἔχει, καὶ ὁ Μύσιος "Ολυμπος wολύ τὸ Κάρυον κὰ τὴν Διὸς Βάλανον, ἔτι δὲ καὶ "Αμπελου, η Μηλέαν, η 'Ροιάν' ή δὲ "Ιδη τὰ μὲν οὐκ ἔχει τούτων, τὰ δὲ, σπάνια. ϖερὶ δὲ Μακεδονίαν καὶ τὸν Πιερικόν "Ολυμπον, τὰ μέν ἐστι, τὰ δ' οὐκ ἔςι τούτων. έν δὲ τῆ Εὐδοία, κὰ ωερὶ τὴν Μαγνησίαν, τὰ μὲν [Κάρυα Εὐδοϊκά σολλά, τῶν δὲ ἄλλων οὐθέν οὐδὲ δὴ **ω**ερὶ τὸ Πήλιον, οὐδὲ τὰ ἄλλα τὰ ἐνταῦθα ὄρη. βραχὺς δ' ἐστὶ τόπος ἐκεῖ, κὰ ὅλως ωρὸς τὴν ναυπηγήσιμον ύλην τῆς μὲν γὰρ Εὐρώπης τὰ ωερὶ τὴν Μακεδονίαν, καὶ ὅσα τῆς Θράκης ὄρη, κὰ 1 ωερὶ Ἰταλίαν ἔχει· τῆς δε 'Ασίας, τά τε έν Κιλικία κ τὰ έν Σινώπη κ 'Αμυσώ, ἔτι δὲ ὁ Μύσιος "Ολυμπος, κὰ ἡ Ίδη, ωλήν οὐ ωολύ ἡ γάρ Συρία Κέδρον έχει, καὶ ταύτη χρώνται ωρός τὰς τριήρεις. άλλα και τα φίλυδρα [δένδρα] και τα σαρα-

k n un osgen desunt Bod. 1 wiel 'Irahlar ubvor igen. Const.

ποτάμια ταῦθ' ὁμοίως [ἔχει], ἐν μὲν γὰρ [™] τῆ 'Αδρίας Πλάτανον οὐ φασὶν εἶναμ, πλὴν περὶ τὸ Διομήδες ἱερὸν, σπανίαν δὲ ἢ ἐν 'Ιταλία πάση' καίτοι πολλοὶ ἢ μεγάλοι ποταμοὶ παρ' ἀμφοῖν, ἀλλ' οὐκ ἔοικε φέρειν ὁ τόπος. πἐν 'Ρηγίω γοῦν ᾶς Διονύσιος ὁ πρεσδύτερος, ὁ τύραννος ἐφύτευσεν ἐν τῷ παραδείσω, αὕταμ μέν εἰσι νῦν ἐν τῷ γυμνασίω, ο φιλοτιμηθεῖσαμ, ἐδὲ δύνανταμ λαβεῖν μέγεθος. ἔνιοι δὲ [τόποι] πλείς ην ἔχεσι Πλάτανον, οἱ δὲ Πτελέαν, καὶ 'Ιτέαν, οἱ δὲ Μυρίκην, ώσπερ ὁ Αἴμος' ώστε τὰ μὲν τοιαῦτα, καθάπερ ἐλέχθη, τῶν τόπων ἰδία θετέον, ὁμοίως ἔν τε τοῖς ἀγρίοις καὶ τοῖς ἡμέροις. οὐ μὴν ἀλλὰ τάχα ᾶν εἴη καὶ τούτων Ρτινά, οῦτως διακοσμηθέντα, δύναθαμ τὴν χώραν φέρειν, ὁ καὶ νῦν ξυμβαῖνον ὁρῶμεν ἢ ἐπὶ ζώων ἐνίων ἢ φυτῶν.

CAP. VII.

Alga marina, utriusque Maris.

ΜΕΓΙΣΤΗΝ δὲ διαφορὰν αὐτῆς τῆς φύσεως τῶν δένδρων, καὶ ἀπλῶς τῶν ὑλημάτων ὑποληπτέον, (ἢ καὶ προτεgόν γε εἴπομεν,) ὅτι τὰ μὲν, ἔγγεια, τὰ δ' * ἔνυδρα τυγχάνει, καθάπερ τῶν ζώων, καὶ τῶν φυτῶν. οὐ γὰρ μόνον ἐν τοῖς ἔλεσι ἢ ταῖς λίμναις καὶ τοῖς ϖοταμοῖς, ἀλλὰ ἢ ἐν τῆ θαλάττη φύεται ὑλήματα ἔνια ἢ δένδρα ἐν τῆ ἔξω, ἢ ἐν τῆ περὶ ἡμᾶς ἐν μὲν γὰρ τῆ ϖερὶ ἡμᾶς μικρὰ ϖάντα φυόμενα, ἢ οὐδὲν ὑπερέχοντα, ὡς εἰπεῖν, τῆς θαλάσσης ἐν ἐκείνη δὲ ἢ τὰ τοιαῦτα ἢ ὑπερέχοντα, καὶ ἕτερα δὲ μείζω δένδρα. τὰ μὲν οὖν ϖερὶ ἡμᾶς ἐστὶ

m $\tau \tilde{\omega}$ 'Aðgía Bod. " $\tilde{\epsilon} v$ $\tilde{\rho} n \tau \tilde{\omega}$ $\gamma \sigma \tilde{u} v$, Bod. \circ $\phi i \lambda \sigma \tau i - \mu n \Im i s$, Bod. P $\tilde{\epsilon} \tau i \tau i v \omega v$ $\tilde{\omega} \in \delta i \alpha \kappa \sigma \sigma \mu n \Im i v \tau \omega v$ $\delta \tilde{u} v \alpha \sigma \Im \alpha i$ Bod.

ΠΕΡΙ ΘΥΤΩΝ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΤΟ Δ΄. 165

τάδε φανερώτατα μέν ή κοινότατα ή ίδιώτατα 9 κατά τους τόπους, 'Ελάτη, Συκή, Δρύς, "Αμπελος, Φοϊνιξ. τούτων δὲ τὰ μὲν * ωρόσγεια, τὰ δὲ, * ωόντια, τὰ δ΄ άμφοτέρων τῶν τόπων κοινά· ἢ τὰ μὲν ωτολυειδῆ, καθάπερ ὁ Φύκος, τὰ δὲ, μίαν ἰδέαν ἔχοντα· τοῦ γὰρ Φύχους, τὸ μέν ἐςι ωλατύφυλλον * τετανοειδὲς, χρώμα σιοώδες έχου, δ δή, κ Πράσον καλοῦσί τινες, οἱ δὲ Ζωστήρα βίζαν δὲ ἔχει δασεῖαν ἔξωθεν, ἄνωθεν δὲ κὰ Τλεπυρώδη, μακράν δὲ ἐπιεικῶς, καὶ εὐπαχῆ, σαρομοίαν τοίς Κρομμυογηθείοις το δε τριχόφυλλον, ώσπερ το Μάραθρον, οὐ σοῶδες, ἀλλ * ἔξωχρον, οὐ δὲ ἔχον καυλον, άλλ' όρθόν ωως έν αύτῷ. φύεται δὲ τοῦτο ἐπὶ τῶν ὀστράκων καὶ ἐπὶ τῶν λίθων, οὐχ, ώσπες θάτερον, πρὸς τῆ γῆ (πρόσγεια δὲ ἄμφω·) ἄλλα κὰ τὸ μὲν τριχόφυλλον πρός αύτη γη. ωολλάκις δὲ ώσπερ ἐπικλύζεδου μόνον ύπὸ τῆς θαλάττης. Θάτερον δὲ ἀνωτέρω. γίνεται δὲ ἐν μὲν τῆ ἔξω, τῆ ϖερὶ Ἡρακλείας ϛήλας, θαυμαςόν τι τὸ μέγεθος, ώς φασι, κὶ τὸ ωλάτος μείζον ώς ωαλαιστιαΐον Φέρεται δε τοῦτο είς την έσω θάλατθαν τῷ ῥῷ τῷ ἔξωθεν, καλοῦσι δὲ αὐτὸ ωράσον. s ταύτης δὲ ἔν τισι τόποις τοσοῦτον αὐξάνεται ώστ' ἐπάνω τοῦ δμφαλοῦ λέγεται δὲ ἐπέτειον είναι, καὶ φύεδιαι μὲν τοῦ ήρος λήγοντος, ἀκμάζειν δὲ τοῦ θέρους, τοῦ μετοπώρου δὲ φθίνειν, κατά δὲ τὸν χειμῶνα ἀπόλλυθας κὶ ἐκπίπθειν. άπαντα δὲ, ὡς ѝ ἄλλα τὰ φυόμενα, χείρω ѝ ἀμαυρότερα γίνεδαι του χειμώνος. ταυτα μέν οὐν οἶον ωρόσγειά έστι σερί γε τὴν θάλατταν, τὸ δὲ σύντιον φύχος, ὅ οἰ

⁹ κατὰ deest Bod. τ λεπύρια, μακεὰν Bod. * ταύτη Bod.

* σπογγεῖς ἀνακολυμδῶσι, ωελάγιον. καὶ ἐν Κρήτη δὲ φύεται ωρὸς τῆ γῆ ἐπὶ τῶν ωετρῶν ωλεῖστον καὶ κάλλιστον, ῷ βάπτουσιν οὐ μόνον τὰς ταινίας, ἀλλά καὶ έρια, καὶ ἱμάτια, καὶ έως ἀν ἢ * ωρόσφατος ἡ βαφὴ, σολύ κάλλιον ή χρόα ή της Πορφύρας, (γίνεται δε κ) έν τῆ ωροσδόρρω καὶ t σλείονα καὶ καλλίω, ώσπερ αἰ σπογγιαί καὶ ἄλλα τοιαῦτα.) ἄλλο δ' ἔστιν ὅμοιον τῆ 'Αγρώστει, καὶ γὰρ τὸ φύλλον ωαραπλήσιον ἔχει, καὶ την ρίζαν γονατώδη, κι σεφυχυΐαν σλαγίαν, ώσπερ ι ή τῆς 'Αγρώστιδος' ἔχει δὲ ὰ καυλὸν καλαμώδη, καθάπερ ή "Αγρωςις" μεγέθει δὲ ἐλάττω ωολὺ τοῦ Φύκους [προτέρε]. ἄλλο δὲ, κώς βότρυον, ὁ φύλλον ἔχει ποῶδες τῆ χρόα, ωλατὸ δὲ, κὶ οὐκ ἀνόμοιον ταῖς Θριδακίναις, ωλήν γ ρυτιδωδέστερον, κὶ ώσπερ συνεσπασμένον καυλὸν δὲ ούχ ἔχει, ἀλλ' ἀπὸ μιᾶς ἀρχῆς ωλείω τὰ τοιαῦτα, καὶ σάλιν ἀπ' ἄλλης Φύεται δὲ ἐπὶ τῶν λίθων τὰ τοιαῦτα σρὸς τῆ γῆ, καὶ ἐπὶ τῶν ὀστgάκων. καὶ τὰ μὲν ἐλάττω σχεδὸν ταῦτ' ἔστιν, ἡ δὲ Δοῦς καὶ ἡ Έλάτη, σερόσγειοι μεν άμφω φύονται δ' έπὶ λίθοις κὸ όστράκοις ρίζας μεν ούκ έχουσα, προσπεφυκυΐα δε ώσπερ αἱ Λεπάδες. ἀμφότεραι μὲν οἶον σαρκόφυλλαι, ωρομηκές ερον δὲ τὸ φύλλον τῆς ^z Δρύος, κὰ ωαχύτερον τῆς Ἐλάτης, καὶ οὐκ ἀνόμοιον τοῖς τῶν ὀσπρίων λοβοῖς. a κοῖλον δ' ἔνδοθεν, καὶ οὐδὲν ἔχον ἐν αὐτοῖς. τὸ δὲ τῆς Δρύος, λεπτὸν κ * μυρικωδέστερον χοῶμα δ' ἐπιπόςφυρον άμφοῖν. ή δ' όλη μορφή της μεν Έλάτης όρθή, καὶ αὐτῆς κὰ τῶν ἀκρεμόνων, τῆς δὲ Δρυὸς σκολιωτέρα

t ωλεῖον καὶ καλὸν, ὥσπες Bod. ^u τῆ τῆς Bod. ^x ὡς deest Bod. ^y χευσιωδέστεςον, Bod. ^z παχὺ, Bod. ^a δὲ κοῖλον, ἕνδοθεν, Bod.

ΠΕΡΙ ΦΥΤΩΝ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΤΟ Δ΄. 167

καὶ μάλλον έχεσα πλάτος. γίνεται δὲ ἄμφω ѝ σολύκαυλα, (μονοκαυλότερον δὲ ἡ Ἐλάτη.) τὰς δὲ ἀκρεμονικάς * ἀποφύσεις ή Ἐλάτη μεν μακράς έχει η εύθείας καὶ μανάς ή δὲ Δρῦς βραχυτέρας ѝ σκολιωτέρας καὶ συχνοτέρας τὸ δὲ ὅλον μέγεθος ἀμφοτέρων ώς συγωνιαΐον, ή μικρον ύπεραίρον μείζον δε, ώς άπλως είπειν, τὸ τῆς Ἐλάτης. χρήσιμος δὲ ἡ Δρῦς εἰς βαφὴν ἐρίων ταῖς γυναιξίν. ἐπὶ μὲν τῶν ἀκρεμόνων προσηρτημένα εἰσὶ τῶν * ὀστακοδέρμων ζώων ἔνια, κὰ κάτω δὲ ωρὸς αὐτῶ τῷ καυλῷ περιπεφυκότων τινῶν *ἰέλων, ' ἐν τούτοις δεδυκότες οἱ 'Ονίσκοι, κὰ ἄλλ' ἄττα, κὰ τὸ ὅμοιον Πολύποδι. ταῦτα μὲν οὖν ωρόσγεια καὶ ῥάδια θεωρηθῆναι, φασί δέ τινες κι άλλην Δοῦν είναι σοντίαν, ή κι καρπον φέρει, η ή βάλανος αὐτῆς χρησίμη, τοὺς δὲ *σπογγεῖς, καὶ κολυμθητάς λέγειν, ὅτι κὶ ἔτεραι μεγάλαι τινὲς τοῖς μεγέθεσιν είησαν. ή δὲ "Αμπελος ἀμφοτέρωσε γίνεται, καὶ γὰρ ωρὸς τῆ γῆ, κὰ ωοντία μείζω δ' ἔχει καὶ τὰ φύλλα, η τὰ κλήματα, η τὸν καρπὸν ἡ ωοντία. ἡ δὲ Συκή ἄφυλλος μεν, τῷ μεγέθει δ' οὐ μεγάλη, χρῶμα δε τοῦ φλοιοῦ φοινικοῦν. ὁ δε Φοῖνιξ ωόντιός ἐστι μεν βραχυςελέχης σφόδρα καὶ σχεδὸν εὐθεῖαι αἱ ἐκφύσεις τῶν ῥάβδων κάτωθεν οὐ κύκλωθεν αὖτου, καθάπερ τῶν ράβδων οἱ ἀχρέμονες, ἀλλ' ὡς ἀν ἐν ωλάτει, κατὰ μίαν συνεχείς, ἐνιαχοῦ δὲ τὰ ε ἐπαλλάτθεσαι. τῶν δὲ ῥάβδων ή τῶν *ἀποφύσεων τούτων, ὁμοία τρόπον τινὰ ἡ φύσις τοῖς τῶν 'Ακανθῶν φύλλοις ἢ τοῖς τῶν d * ἀκανωδῶν, οίον Σόγκου, κ των τοιούτων (ωλήν όρθαι, ούκ ωσπερ

b ἐν τούτοις διδυκότες οἱ ὀνίννοι, Bas. ἐν τούτοις ὀσράκοις δεδυκότες οἱ ᾿Ονίσκοι, Const. καπαλλάττουσαι. Const. d ἀκανικών, Bod.

ἐκεῖνα * ωερικεκλασμέναι,) κὰ τὸ φύλλον ἔχουσαι διαδεδρωμένον ὑπὸ τῆς ἄλμης ° ἔτι τῷγε δι' ὅλε [φύλλε] ἥκειν τὸν μέσον γε καυλὸν, κὰ ἡ ἄλλη ὄψις παραπλησία τὸ δὲ χρῶμα τούτων, κὰ ^f τῶν κλάδων κὰ ὅλου τοῦ φυτοῦ ἐξέξυθρόν τε σφόδρα καὶ φοινικοῦν. καὶ τὰ μὲν ἐν τῆδε τῆ θαλάττη, τοσαῦτά ἐστιν, ἡ γὰρ Σπογγιὰ, καὶ αἱ ᾿Απλυσίαι καλούμεναι, καὶ εἴτι τοιοῦτον, ταῦτ' ἐτέραν ἔχει φύσιν ἐν δὲ τῆ ἔξω, τῆ ωερὶ Ἡρακλέους στήλας, τό, τε Πράσον, ώσπερ εἴρηται, φύεται, καὶ τὰ * ἀπολιθούμενα ταῦτα, οἶον τὰ Θῦμα, καὶ τὰ δαφνοειδῆ, καὶ τὰ ἄλλα.

CAP. VIII.

Plantæ Arabicæ; et quæ in Mari rubro occurrunt, Corallinæ, Gorgoniæ, &c. &c.

8 ΠΡΟΣ δὲ τῆ ἐρύθρα καλεμένη Θαλάσση ἐν ᾿Αραβία μικρὸν ἐπάνω Κόπτου, ἐν μὲν τῆ γῆ δένδρον οὐδὲν
φύεται, πλὴν τῆς ᾿Ακάνθης τῆς Διψάδος καλουμένης
σπανία δὲ καὶ αὐτὴ διὰ τὰ καύματα, καὶ διὰ τὴν ἀνυδρίαν οὐκ ὕει γὰρ, ἀλλ' ἢ δι' ἐτῶν τεττάρων ἢ πέντε,
καὶ τότε λάβρως, ἢ ἐπ' ὀλίγον χgόνον ἐν δὲ τῆ θαλάτὶ
δένδρά τινα φύεται, καὶ καλοῦσιν αὐτὰ Δάφνην καὶ
Ἐλαίαν ἔστι δὲ ἡ μὲν Δάφνη ὁμοία τῆ ᾿Αρία ἡ δὲ
Ἐλαία τῷ ἡ Φέλλω. καςπὸν δὲ ἔχει ἡ Ἐλαία παςαπλήσιον δὲ τοῖς ἐλαίοις, ἀφίησι δὲ ἢ δάκρυον, ἐξ οῦ οἱ
ἰατροὶ φάρμακον * ἔναιμον συντιθέασιν, ὁ γίνεται σφόδρα ἀγαθόν ὅταν δὲ ὕδατα πλείω γένηται, Μύκητες

ε ἐπεὶ Bod. Γ καυλῶν Const. Ε τῆς δ' ἐρυθρᾶς θαλάσσης καλουμένης Bod. h φύλλω. Bod.

φύονται σρός τη θαλάττη κατά τινα τόπον οὖτοι δὲ ἀπολιθοῦνται ὑπὸ τοῦ ἡλίου. ἡ δὲ θάλαττα * θηριώδης. πλείες δὲ ἔχει τοὺς * Καρχαρίας, ώς ε μη είναι κολυμδησαι. ἐν δὲ τῷ καλεμένω 'Hgώω, ἐφ' δν καταδαίνεσιν οί ἐξ Αἰγύπτου, φύεται μὲν Δάφνητε καὶ Ἐλαία καὶ Θύμον, οὐ μὴν χλωράγε, ἀλλὰ λιθοειδῆ τὰ ὑπερέχοντα της θαλάττης, όμοια δὲ καὶ τοῖς φύλλοις κὰ τοῖς βλαστοίς τοίς χλωροίς ἐν δὲ τῷ Θύμω κὰ τὸ τοῦ ἄνθους χρώμα διάδηλον, ώς αν μήποτε λίαν έξηνθηκός. ί μήκη δὲ τῶν δενδουφίων, ὅσον εἰς τρεῖς σήχεις. οἱ δὲ, ότε ἀνάπλες ήν τῶν ἐξ Ἰνδῶν ἀποσταλέντων ὑπὸ ᾿Αλεξάνδρου, τὰ ἐν τῆ θαλάττη φυόμενα μέχρις οὖ αν ή ἐν τῷ ὑγρῷ, χρῶμά φασιν ἔχειν ὅμοιον τοῖς φυκοῖς, ὁπόταν δ' έξενεχθέντα τεθή σρός τὸν ήλιον, ἐν ὀλίγω χρόνω εξομοιούσθαι τῷ άλί φύεσθαι δὲ καὶ σχοίνους λιθίνους σαρ' αὐτὴν τὴν θάλατταν, οὺς οὐδεὶς αν διαγνοίη τῆ όψει σρός τους άληθινούς. Δαυμασιώτερον δὲ τούτου λέγουσι, φύεδαι γὰς * δενδρύφια ἄττα, τὸ μὲν χρῶμα έχοντα ομοιον κέρατι βοὸς, τοῖς δὲ οζοις τραχέα, κὰ ἀπ' άκρε πυβρά· ταῦτα δὲ Βραύεθαι μὲν, εἰ k συγκρεή τις· έχτος δὲ τούτου συρὶ ἐμδαλλόμενα, καθάπες τὸν σίδηρον, *διάπυρα γενόμενα, ωλήν όταν ἀποψύχοιτο, καθ-Ισταθα, καὶ τὴν αὐτὴν χρόαν λαμβάνειν. ἐν δὲ ταῖς νήσοις, ταις ύπὸ τῆς ωλημμυρίδος καταλαμβανομέναις, δένδοα μεγάλα πεφυχέναι ήλίκα Πλάτανοι συμβαίνειν δὲ οθ' ή ωλημμυρίς ἐπέλθοι, τὰ μὲν ἄλλα κατακρύπλεθαμόλα, τῶν δὲ μεγίςων ὑπερέχειν τὰς κλάδες, ἐξ ὧν τὰ πρυμνήσια ἀνάπθειν: είθ' ὅτε πάλιν ἄμπωτις γίνοιτο,

έκ τῶν ῥιζῶν. ἔχειν δὲ τὰ δένδρα ταῦτα φύλλον μὲν ομοιον τη Δάφνη, άνθος δὲ τοῖς Ι Λευκοίοις, κὰ τῷ χρώματι κ τη όσμη, καρπον δ' ήλίκον 'Ελαία, καὶ τοῦτον εύωδη σφόδρα. και τὰ μὲν φύλλα οὐκ ἀποβάλλειν, τὸ δὲ ἄνθος καὶ τὸν καρπὸν ἄμα τῷ Φθινοπώρω γίνεσθαι, τοῦ δὲ ἔαρος ἀπορρεῖν. ἄλλα δὲ ἐν αὐτῆ τῆ θαλάττη σεφυκέναι, ἀείφυλλα μέν, τὸν δὲ καρπὸν ὅμοιον ἔχειν τοῖς Θέρμοις - σερὶ δὲ τὴν Περσίδα, τὴν κατά Καρμανίαν, καθ' ην ή ωλημμυρίς γίνεται, δένδρα έστιν εύμεγέθη, όμοια τη Μ'Ανδράχνη, καὶ τη μορφή καὶ τοῖς φύλλοις η ἄνθη δ' ἔχει πολλά ὅμοια τῷ χρώματι ταῖς 'Αμυγδάλαις έξωθεν, τὸ δὲ ἐντὸς συνελίττεται καθάπερ ο συνηςτημένα ἐν πᾶσιν. ὑποδέδςωται δὲ ταῦτα τὰ δένδρα σάντα κατὰ μέσον ὑπὸ τῆς θαλάτλης, κὰ ἔςηκεν ἐπὶ τῶν ρίζων, ώσπερ Πολύπους όταν γάρ ή άμπωτις γένηται, θεωρείν ἐστίν. (ὕδωρ δ' οὐδὲν ὅλως [τότε] ἐν τῷ τόπω· καταλείπονται γάρ τινες *διώρυχες δι' ὧν Ρδιαρέθσιν.) ταῦτα δ' εἰσὶ ἐν θαλάττη, ῷ κὰ δῆλον, οἴονταί τινες, ὡς τρέφονται ταύτη, η οὐ τῷ ὕδατι, ωλήν εἴ τι ταῖς ῥίζαις έκ τῆς γῆς ἔλκονται. εὕλογον δὲ κὰ τοῦθ' άλμυρὸν εἶναι, καὶ γὰρ οὐδὲ κατὰ βάθους αἱ ρίζαι τὸ δ' ὅλον ἐν τὸ γένος είναι, τῶν ἐν τῆ θαλάτης φυομένων, καὶ τῶν ἐν τῆ γη ύπὸ της ωλημμυρίδος καταλαμβανομένων καὶ τὰ μεν έν τη θαλάττη μικρά κ φυκώδη, τὰ φυόμενα δ' έν τῆ γῆ, μεγάλα κὰ χλωρὰ, καὶ ٩ ἄνθος εὕοδμον ἔχοντα, καρπον, δ' οίον θέρμος.

1 οἴσοις, Bod. ^m 'Αδράχνη, Const. ⁿ καρπὸν δὶ ἔχοι πολὺν, ὅμοιον Bod. ^ο συνηςτημένον πᾶσιν. Bod. ^P διαπλέουσιν Bod. Ald. ^q ἄνθοδμον Bod.

ΠΕΡΙ ΦΥΤΩΝ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΤΟ Δ΄. 171

CAP. IX.

Gossypium, arboreum, L. Papyrus, Nilotica, et affines. Plantæ Ægypti et Syriæ.

ΕΝ Τύλω δὲ τῆ νήσω (χεῖται δ' αὐτὴ ἐν τῷ ᾿Αραδικῷ κόλπω) τέν τοῖς ωρὸς ἡῶ τοσοῦτον ωληθος εἶναί φασι δένδρων, ότ' ἐκβαίνει ή σλημμυρίς, ώστ' ε * ἀποχυρώδαν· πάντα δὲ ταῦτα μεγέθη μὲν ἔχει, ἡλίκα ἡ Συκῆ, τὸ δὲ ἄνθος ὑπερβάλλον τη εὐωδία καρπὸν δὲ ἄβρωτον, όμοιον τη όψει τῷ θέρμω. Φέρειν δὲ τὴν νησον καὶ τὰ δένδρα, τὰ *ἐριοφόρα σολλά ταῦτα δὲ φύλλον μὲν ἔχειν ὅμοιον τῆ ᾿Αμπέλω, ωλὴν τμικρότερον, καρπὸν δὲ οὐδένα φέρειν. ἐν ὧ δὲ τὸ ἔριον, ἡλίκου μῆλον ἐαρινὸν, συμμεμυκός όταν δὲ ώραῖον ἢ, ἐκπετάννυσθαι, καὶ ἐξαίρειν τὸ * ἔριον, ἐξ οὖ τὰς *σινδόνας ὑφαίνουσι τὰς μέν εύτελεῖς, τὰς δὲ σολυτελεστάτας. γίνεται δὲ τοῦτο καὶ ἐν Ἰνδοῖς, ώσπερ ἐλέχθη, καὶ ἐν ᾿Αραβία. εἶναι δὲ [φασί] η άλλα δένδρα άνθος έχοντα όμοιον τῶ ιι Λευκοτω, σελήν ἄοδμον, τῷ μεγέθει τετραπλάσιον τῶν "Ιων. καὶ ἔτερόν τι δένδρον σολύφυλλον, ώσπερ τὸ Υρόδον, τοῦτο δὲ τὴν μὲν νύκτα συμμύειν, ἄμα δὲ τῷ ἡλίω άνιόντι διοίγνυδα, μεσημβρίας δε τελέως *διεπτύχθα σάλιν δὲ τῆς δείλης συνάγεσθαι, κατά μικρὸν, καὶ τὴν νύκτα x σύμμυειν. λέγειν δε καὶ τοὺς έγχωρίους, ότι καθεύδει. γίνεθαι δε κ τους Φοίνικας έν τη νήσω, καὶ ' Αμπέλους, κὰ τἄλλα ἀκρόδρυα, καὶ Συκᾶς, αι οὐ φυλ-

τ τὰ μὲν Bod. τῆ Const. * ἀπωχυρῶσθαι· Bod. ἀπηχυρῶσθαι· Ald. Bas. ἀποχωννῦσθαι· Scal. τ μικρόν· Bod. * συμβαίνειν· Ald. σημαίνειν· Bod.

λοροούσιν. ύδωρ δὲ οὐράνιον γίνεσθαι μὲν, οὐ μὴν χρῆσθαί γε ωρός τοὺς καρποὺς, ἀλλ' εἶναι κρήνας μὲν ἐν τη νήσω σολλάς, ἀφ' ὧν σάντα βρέχειν, Υό καὶ συμφέρει μάλλον τῷ Σίτω ἡ τοῖς δένδρεσι διὸ ἡ ὅταν ὕση, τοῦτο ἐπαφιένα, καθαπερεί καταπλύνοντες ἐκεῖνο. καὶ τὰ μὲν ἐν τῆ ἔξω θαλάσση δένδρα, τάγε νῦν θεωρούμενα, σχεδὸν τοσαῦτά ἐστιν ὑπὲρ δὲ τῶν ωερὶ τοὺς σοτάμους, η έν τοῖς έλεσι η ταῖς λίμναις, μετά ταῦτα λεκτέον. τρία δέ ἐστιν εἴδη τῶν ἐν τούτοις, τὰ μὲν δένδρα, τὰ δ' ώσπες ωοώδη, τὰ δὲ, * λοχμώδη· λέγω δὲ ωοώδη μὲν οἶον τὸ Σέλινον, τὸ ἔλειον, καὶ ὅσα ἄλλα τοιαῦτα λοχμώδη δὲ, Κάλαμον, Κύπειρον, Φλεώ, Σχοίνον, Βούτομον, άπες σχεδον κοινά σάντων των σοταμῶν κὰ τῶν τοιούτων τόπων ἐστίν. ἐνιαχοῦ δὲ καὶ Βάτοι, κ Παλίουροι, κ τὰ άλλα δένδρα δὲ, καθάπερ Ίτέα, Λεύκη, Πλάτανος. τὰ μὲν, ώςε ὑπὸ τοῦ ὕδατος κατακρύπτεδια, τὰ δὲ, ὥστε μικρὸν ὑπερέχειν τῶν δὲ αί μὲν ρίζαι καὶ μικρὸν τοῦ στελέχους ἐν τῷ ὑγρῷ τὸ δὲ ἄλλο σᾶν σῶμα ἔξω. τοῦτο γὰς καὶ Ἰτέα, καὶ Κλήθρα, η Πλατάνω, η Φιλύρα, η σᾶσι τοῖς φιλύδροις συμβαίνει. σχεδὸν δὲ κὰ ταῦτα κοινὰ σάντων τῶν σοταμών έστιν, έπεὶ κὶ ἐν τῷ Νείλω σέφυκεν οὐ μὴν σολλήγε ή Πλάτανος, άλλὰ σπανιώτερά ἐστι ταύτης, καὶ ἡ Λεύκη : ωλείστη δὲ Μελία, κὰ Ζ Βουμελία. τῶν γοῦν ἐν Αἰγύπτω φυομένων, τὸ μὲν ὅλον ωολὺ ωληθός έστιν είς τὸ ἀριθμήσασθαι καθ' ἕκαστον' οὐ μὴν ἀλλ', ώστε άπλως εἰπεῖν, ἄπαντα ἐδώδιμα, ѝ χυλοὺς ἔχοντα γλυκείς διαφέρειν δὲ δοκεί τῆ γλυκύτητι, κὰ τῷ τρόφιμα

μάλιστα είναι, τρία ταῦτα ό, τε Πάπυρος, καὶ τὸ καλέμενον Σάρι, η τρίτον, δ Μνάσιον καλούσι. φύεται δὲ ὁ Πάπυρος οὐκ ἐν βάθει τοῦ ὕδατος, ἀλλ' ὅσον ἐν δύο **σήχεσιν**, ἐνιαχοῦ δὲ τὰ ἐλάττονι. σάχος μὲν οὖν τῆς ρίζης ώς καρπὸς ἀνδρὸς εὐρώστου, μῆκος δὲ, ὑπὲρ δέκα σήχεις· φύεται δὲ ὑπ' ἐκ τῆς γῆς αὐτῆς, σλαγίας ρίξας είς τὸν σηλὸν καθιείσα, λεπτάς, καὶ συκνάς, ἄνω δὲ, τοὺς * ωαπύρους καλεμένες, τριγώνους, μέγεθος ώς τετραπήχεις, * κόμην έχοντας a άχρείαν, άσθενη, καρπὸν δὲ ὅλως οὐδένα+ τούτους δ' ἀναδίδωσι κατὰ ωολλά μέρη χρώνται δὲ ταῖς μὲν ρίζαις ἀντὶ ξύλων, οὐ μόνον τῷ καίειν, ἀλλὰ τὰ τῷ σκεύη ἄλλα ωοιεῖν ἐξ ὁ αὐτῶν παντοδαπά. (πολύ γὰρ ἔχει τὸ ξύλον κὰ καλόν.) αὐτὸς δὲ ὁ Πάπυρος ωρὸς ωλεῖστα χρήσιμος, καὶ γὰρ ωλοῖα **σ**οιοῦσιν ἐξ αὐτοῦ, κὰ ἐκ τῆς βίβλου ἱςία τε ωλέκουσι, καὶ * ψιάθους, καὶ ἐσθῆτάς τινας, καὶ στρωμνάς, καὶ σχοινία τε, καὶ ἔτερα ωλείω καὶ ἐμφάνεστατα δη τοῖς έξω, τὰ * βιβλία μάλιςα δὲ, κὰ ωλείςη βοήθεια ωρὸς τὴν τροφὴν ἀπ' αὐτοῦ γίνεται, μασῶνται γὰρ ἄπαντες οί ἐν τῆ χώρα Πάπυρον, ἡ ώμὸν, ἡ ἐφθὸν, ἡ ὁπτόν ἡ τὸν μὲν χυλὸν καταπίνεσι, τὸ δὲ μάσημα ἐκδάλλεσιν. ό μὲν οὖν Πάπυρος τοιοῦτός τε καὶ τοιαύτας ωαρέχεται τάς χρείας. γίνεται δὲ ἐν Συρία σερὶ τὴν λίμνην, ἐν ή καὶ ὁ Κάλαμος ὁ εὐώδης, ὅθεν καὶ ἀντίγονος εἰς τὰς ναῦς ἐποιεῖτο τὰ σχοινία. τὸ δὲ Σάρι, φύεται μὲν ἐν τῷ ὕδατι ωερὶ τὰ ἔλη, κὰ τὰ ωεδία, ἐπειδὰν ὁ σοταμὸς ἀπέλθη· βίζαν δὲ ἔχει σκληράν κὰ συνεστραμμένην, καὶ ἐξ αὐτῆς φύεται τὰ * σαρία καλούμενα. ταῦτα δὲ,

² axeian, i. e. Dugoinn, Const.

μήχος μεν είς δύο σήχεις, σάχος δε ήλίκον ο δάκτυλος ό μέγας της χειρός τρίγωνον δὲ τοῦτο, καθάπερ ό Πάπυρος, καὶ κόμην ἔχον σαραπλήσιον. μασώμενοι δὲ ἐκβάλλουσι καὶ τούτου τὸ μάσημα τῆ ρίζη δὲ οἱ σιδηρουργοί χρώνται, τὸν γὰς ἄνθρακα ωοιεί χρηστόν, διὰ τὸ σκληρὸν είναι τὸ ξύλον. τὸ δὲ Μνάσιον σοῶδές ἐςιν, ώς ε ούδεμίαν σαρέχεται χρείαν, σλήν είς τροφήν καὶ τὰ μὲν γλυκύτητι διαφέροντα, ταῦτά ἐστι. φύεται δὲ κὶ ἔτερον ἐν τοῖς ἔλεσι κὶ ταῖς λίμναις, ὁ οὐ συνάπτει τῆ γη την μεν φύσιν όμοιον τοίς χρίνοις σολυφυλλότερον δὲ, καὶ σαράλληλα τὰ φύλλα καθάπερ ἐν διστοιχία. χρώμα δὲ χλωρὸν ἔχει σφόδρα. (χρώνται δὲ οἱ ἰατροὶ wgόστε τὰ γυναικεῖα αὐτῶν, κὰ wρὸς τὰ κατάγματα·) συμβαίνει δ΄ ώσπες ἀποφέρεσθας έτερα δὲ ἀπ' αὐτῶν ωλείω ταὐτά· γίνεται δ' έν τῷ ωοταμῷ, εἰ μὴ ὁ ροῦς έξέφερεν.

CAP. X.

Arum Colocasia L. Nymphæa, Lotus: Cyperus, esculentus.

Ο δὲ Κύαμος φύεται μὲν ἐν ^c Αἰγύπλω ἐν τοῖς ἕλεσι κὰ ταῖς λίμναις, καυλὸς δὲ αὐτοῦ μῆκος μὲν, ὁ μακρότατος, εἰς τέτταρας ωήχεις, ωάχος δὲ δακτυλιαῖος ὅμοιος δὲ Καλάμω ^d μακρῷ, ἀγόνατος * διαφύσεις δὲ ἔνδοθεν ἔχει διόλε. ^c ἐπὶ τούτω δὲ ἡ * κωδία ωαρομοία ^f σφηκίω ωεριφερεῖ, καὶ ἐν ἑκάστω τῶν Ε* κυττάρων

^c Aἰγύπτω deest Bod. ^d μαλακῷ, ἀγονάτω. Bod. διασχίσεις. Scal. ^c Vid. not. ad fin. libri. ^f σφοκίω Bas. Vid. not. ad fin. libri. ^g κητάρων Bas.

κύαμος μικρον ύπεραίρων αύτου. ωλήθος δε οί ωλείζοι τριάκοντα, τὸ δὲ ἄνθος διπλάσιον ἡ Μήκωνος, χρῶμα δὲ ὄμοιον ῥόδω * κατακοξές ἐπάνω δὲ τοῦ ὕδατος ἡ κωδία σαραφύεται δε φύλλα μεγάλα σαρ' έκαστον τῶν χυάμων, ὧν κὰ τὰ μεγέθη σίλω θετθαλικῆ ἡ ἔοικεν, τὸν αὐτὸν ἔχοντα καυλὸν τῷ τῶν κυάμων συντρίψαντι δ' έκαστον τῶν κυάμων, Φανερόν ἐστι ἱτὶ μικρὸν συνες ραμμένον έξ οδ γίνεται ή * σίλος. τὰ μὲν οδν σερί τὸν καρπὸν, τοιαῦτα, ἡ δὲ ῥίζα σαχυτέρα τοῦ Καλάμου τοῦ σαχυτάτου, καὶ διαφύσεις ὁμοίως ἔχουσα ἐν τῷ καυλῷ: ἐσθίουσι δ' αὐτὴν καὶ ώμὴν, κὰ ἐφθὴν, καὶ όπτην, η γάρ οἱ σερὶ τὰ ἔλη, τούτω ώς σίτω χρώνται. φύεται μεν οὖν κὶ σολὺς αὐτόματος, οὐ μὴν άλλὰ καταβάλλεσιν ἐν σηλῷ, κ ἀχυρώσαντες εὖ μάλα σρὸς τὸ μή κατενεχθήναί γε, ή διαφθαρήναι. καὶ ούτω κατασχευάζουσι τοὺς *χυάμονας, ἂν δ' ἄπαξ ἀντιλάθητας, μένει διὰ τέλους, ἰσχυρὰ γὰρ ἡ ρίζα καὶ οὐ στόρρω τῆς τῶν Καλάμων, Ι ωλὴν ἐπακανθίζουσα, διὸ κὰ ὁ Κροκόδειλος φεύγει, μη σεροσκόψη τῷ ὀφθαλμῷ, τῷ μη ὀξὸ καθοράν. γίνεται δὲ οὖτος καὶ ἐν Συρία κὰ κατά Κιλικίαν, άλλ' οὐκ ἐκπέτλουσιν αί χῶρας ωερὶ δὲ Τορώνην της Χαλκιδικής, ἐν λίμνη τινὶ μετρία τῷ μεγέθει, καὶ αύτη σέττει η τελειοί η τελεοκαρπεί. ὁ δὲ Λωτός καλούμενος, φύεται μεν ό ωλείστος έν τοίς ωεδίοις, όταν ή χώρα κατακλυθή. τούτε δὲ ή μὲν τοῦ καυλοῦ φύσις όμοία τῆ τοῦ Κυάμου. καὶ οἱ * ωέττασοι δὲ ώσαύτως. ωλήν ἐλάττους κ λεπτότεροι. ἐπιφύεταμ δ' όμοιόν τι δ

h ἔοικε deest Bod. i τὸ συνεστραμμένον Bod. τὸ πικρὸν (fors. μικρὸν) συνεστραμμένον Const. k ἀχυρώσαντες Bod. φυράσαντες Const. Ι καύλος ἐπακανθίζων, Const.

Λωτὸς τῷ τοῦ Κυάμου, καὶ τὸ ἄνθος αὐτοῦ λευκὸν, ἐμφερές δὲ τῆ στενότητι τῶν φύλλων τοῖς τῶν Κρίνων ωολλά δὲ καὶ συχνὰ m ἐπαλλήλως φύεταμ. ταῦτα δ', όταν μεν ὁ ήλιος η [δύη] συμμύει καὶ συγκαλύπτει την κωδίαν, άμα δὲ τῆ ἀνατολῆ διοίγεται, καὶ ὑπὲς τοῦ ύδατος γίνεται. τοῦτο δὲ ωοιεῖ, μέχρις αν ἡ κωδία ἐκτελεωθή, κὸ τὰ ἄνθη ωεριρρυή. της δὲ κωδίας τὸ μέγεθος ήλίκον Μήκωνος της μεγίστης, και διέζως αι ταίς * κατατομαίς τὸν αὐτὸν τρόπον τῆ Μήκωνι. ωλὴν ωυκνότερος, καὶ ἐν ταύταις ὁ καρπός· ἔστι δὲ σαρόμοιος τη Κέγχω. ἐν δὲ τῶ Εὐφράτη τὴν κωδίαν φασὶ, κὶ τὰ άνθη δύνειν, η ύποκαταβαίνειν της ώρας δειλινής μέχρι ο μεσονυκτίε καὶ τῷ βάθει ωόρρω, οὐδὲ γὰς καθίεντα την χείρα λαβείν είναι μετά δε ταῦτα ὅταν ὅρθρος ἡ, σάλιν ἐπανιέναι, κὰ σρὸς ἡμέραν ἔτι μᾶλλον, ἄμα τῷ ήλίω φανερον ύπερ τοῦ ὕδατος, καὶ ἀνοίγειν τὸ ἄνθος. άνοιχθέντος δὲ ἔτι ἀναβαίνειν, συχνὸν δ΄ είναι τὸ ὑπεραῖρον τὸ ὕδωρ. τὰς δὲ χωδίας ταύτας οἱ Αἰγύπλιοι συνθέντες είς τὸ αὐτὸ, σήπουσιν, ἐπὰν δὲ σαπῆ τὸ κέλυφος, έν τῷ σοταμῷ κλύζοντες, ἐξαίρουσι τὸν καρπόν ξηράναντες δε καὶ ὀπτήσαντες, ἄρτους ωοιοῦσι, καὶ τούτω χρώνται ώς σιτίω ή δὲ ρίζα τοῦ Λωτοῦ καλεῖται μὲν * χόρσιον, ἔστι δὲ στρογγύλη, τὸ μέγεθος ἡλίχον μῆλον * χυδώνιον Φλοιὸς δὲ ωερίχειται ωερὶ αὐτὴν μέλας, ἐμφερὴς τῷ * κασταναϊκῷ καρύω, τὸ δὲ ἐντὸς λευκόν· έψόμενον δὲ, ἢ καὶ ὀπτώμενον γίνεται Ρ * λεκιθῶδες, ἡδὺ δὲ τῆ * προσφορά ἐσθίεται δὲ καὶ ωμον, ἀμίστη δὲ ἐν

m ἐπαλλήλους Bod.
• μεσοιννύκτων, Bod.

n δύεται Const. δύη deest Bod. P λεκυθώδες, Bod.

ΠΕΡΙ ΦΥΤΩΝ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΤΟ Δ΄. 177

τῷ ὕδατι, ٩ἐφθή ἡ καὶ ὀπτή. καὶ τὰ μὲν ἐν τοῖς ὕδασι σχεδον ταῦτά ἐστιν. ἐν δὲ τοῖς ἀμμώδεσι χωρίοις, ἄ έστιν οὐ σιόρρω τοῦ σοταμοῦ, φύεται κατά γῆς, δ καλείται Μαλιναθάλλη, στρογγύλον τῶ σχήματι, μέγεθος δὲ ἡλίκον μέσπιλον, ἀπύρηνον δὲ καὶ ἄφλοιονο φύλλα δὲ ἀφίησιν ἀπ' αὐτοῦ ὅμοια Κυπείρω. τοῦτο συνάγοντες οἱ κατὰ τὴν χώραν, εψοῦσιν ἐν βρυτῷ, τῷ άπο των κριθών, καὶ γίνεται ε γλυκύ σφόδρα. χρώνται δὲ σάντες ώσπερ *τραγήμασι. τοῖς δὲ βουσὶ καὶ τοῖς **προβάτοις άπαντα μέν τὰ φυόμενα ἐδώδιμά ἐστιν· ἐν** δέ τι γένος εν ταῖς λίμναις καὶ τοῖς έλεσι φύετομ *διαφέρον δ κ χλωρόν νέμονται, κ ξηραίροντες σαρέχουσι κατά χειμώνα τοῖς βουσίν, ὅταν ἐργάζωνται, καὶ τὰ σώματα έχουσιν εὐσιτοῦντα, λαμβάνοντες οὐθέν ἔστι καὶ ἄλλο παραφυόμενον αὐτόματον ἐν τῷ Σίτω. τοῦτο δε, όταν ό Σίτος ή καθαρός, t*ύποπτίσσαντες καταβάλλουσι τοῦ χειμώνος ύγρον είς την γην. βλαστήσαντος δε, τεμόντες η ξηράναντες σαρέχουσι και τοῦτο βουσί κ Ίπποις καὶ τοῖς ὑποζυγίοις, σὺν τῷ καρπῷ "τῷ ἐπιγινομένω. ὁ δὲ καρπὸς, μέγεθος μὲν ἡλίκον σήσαμον, στρογγύλος δὲ, καὶ τῷ χρώματι χλωρὸς, ἀγαθὸς δὲ διαφερόντως.

CAP. XI.

Plantæ fluviatiles, et palustres Lacus Orchomenii.

ΕΝ Αἰγύπὶω μὲν οὖν τὰ ωάντα σχεδὸν ταῦτα ἄντις λάβοι, ἕκαστοι δὲ τῶν ωσταμῶν ἐοίκασιν ἴδιόν τι φέgeιν, ὥσπερ καὶ τῶν χερσαίων. ἐπεὶ οὐδὲ ὁ Τρίβολος

9 αὐτὰ ἀμά. Bod. τ ταῦτα Bod. ς γλυκία Bod. ὑποπτήσαντες Bod. τοῦ ἐπιγινομένου. Bod.

έν άπασιν, ούδε σανταχοῦ φύεται, άλλ' έν τοῖς έλώδεσι τῶν σοταμῶν οὐκ ἐν μεγίςω δὲ βάθει, ἡ σενταπήχει, ή μικρώ μείζονι, καθά οἱ σερὶ τὸν Στρύμωνα 🛚 χεδὸν δ΄ έν τοσούτω καὶ ὁ Κάλαμος, καὶ τὰ ἄλλα. ὑπερέχει δὲ ούθεν αύτοῦ, ωλην αύτὰ τὰ φύλλα, ώσπερ * *ἐπινέοντα καὶ κρύπτοντα τὸν *τρίβολον. ὁ δὲ τρίβολος αὐτὸς ἐν τῷ ὕδατι νεύει εἰς βυθόν: τὸ δὲ φύλλον ἐστὶ ωλατὺ, σεροσεμφερες τῷ τῆς Πτελέας, μίσχον δὲ ἔχει σφόδρα μακρον, ὁ δὲ καυλὸς ἐξ ἄκρου σιαχύτατος, ὅθεν τὰ φύλλα καὶ ὁ καρπὸς, τὰ δὲ κάτω λεπτότερος ἀεὶ μέχρι τῆς ρίζης. ἔχει δὲ ἀποπεφυκότα ἀπ' αὐτοῦ Υτριχώδη [τινά] τὰ μὲν ωλεῖςα ωαράλληλα τὰ δὲ, καὶ * ωαραλλάττοντα, κάτωθεν ἀπὸ τῆς ρίζης μεγάλα, τὰ δὲ άνω άεὶ ἐλάττω ωροϊοῦσιν, ὥστε τὰ τελευταῖα μικρὰ σάμπαν είναι και την διαφοράν μεγάλην την της ρίζης ωρὸς τὸν z καυλόν· καὶ * ωαραδλαστήματα ωλείω· (καὶ γὰρ τρία καὶ τέτταρα.) μέγιστον δ' ἀεὶ τὸ ϖλησιέστερον τῆς ρίζης, εἶτα τὰ μετὰ τοῦτο, καὶ τὰ ἄλλα κατά λόγον τὸ δὲ σαραβλάς ημά ἐστιν ώσπερ καυλὸς άλλος, λεπτότερος μεν τοῦ ωρώτου, τὰ δὲ φύλλα καὶ τὸν καρπὸν ἔχων όμοίως. ὁ δὲ καρπὸς μέλας, κὰ σκληρὸς σφόδρα ρίζαν δὲ ἡλίκην, καὶ α σοίαν ἔχει, σκεπτέον. ή μεν οὖν Φύσις, τοιαύτη· Φύεται μέντοι ἀπὸ τε καρποῦ ωίπτοντος, η άφίησι βλαστὸν τοῦ ήρος. φασὶ δ' οἱ μὲν είναι ἐπέτειον, οί δὲ διαμένειν τὴν μὲν ρίζαν εἰς χρόνον, έξ ής και την βλάστησιν είναι τοῦ καυλοῦ τοῦτο μέν ούν σκεπίέον Τδιον δε σαρά των άλλων, τὸ των σαρα-

χ ἐπινεύοντα Theod. Υ τοιχώδη τὰ μὶν Bod. Ζ καςπόν. Bod. * πόαν Bod.

ΠΕΡΙ ΦΥΤΩΝ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΤΟ Δ'. 179

φυομένων ἐκ τοῦ καυλοῦ τριχωδών, οὖτε γὰρ φύλλα ταῦτα, οὖτε καυλὸς, ἐπεὶ τόγε τῆς παραβλαστήσεως, κοινὸν Καλάμου καὶ ἄλλου· τὰ μὲν οὖν ἴδια Θεωρητέον ίδίως δηλονότι, τὰ δὲ ἄλλα κοινῶς διαιρεῖν δὲ χρή καὶ κατά τόπους, οίον εί τὰ μὲν ἔλεια, τὰ δὲ, λιμναῖα, τὰ δὲ σοτάμια, μᾶλλον ἢ καὶ κοινὰ σάντων τῶν τόπων. διαιρείν δὲ, σοῖα ταῦτα ἐν τῷ ὑγρῷ, κὰ ποῖα ἐν τῷ ξηρῷ φύεται, κι σοῖα ἐν τῷ ὑγρῷ μόνον, ὡς δ ἀπλῶς εἰπεῖν, τὰ κοινότατα προσειρημένα πρότερον. ἐν οὖν τῆ λίμνη, τῆ ωερί 'Ορχομενὸν τὰ δ' ἐστὶ τὰ φυόμενα, δένδρα καὶ ύλήματα 'Ιτέα, Β'Ελείαγνος, Σίδη, Κάλαμος, (δ, τε αύλητικὸς κ ὁ ἔτερος,) Κύπειρος, Φλειώ, Τύφη. ἔτιγε μήν ο Μηνυάνθες, καὶ τὸ καλούμενον "Ιπνον. ὁ γὰρ **ω**ροσαγορεύουσι Λέμναν, τοῦτο ωλεῖον τὸ καθ' ὕδατός έστι. τούτων δὲ τὰ μὲν ἄλλα γνώριμα, ἡ δὲ Ἐλαίαγνος, κ ή Σίδη, καὶ ή d Μηνυάνθες, κ ή "Ικμη, κ τὸ *Ιπνον, ἴσως μὲν φύεται καὶ ἐτέρωθι, προσαγορεύεται δὲ ἄλλοις ὀνόμασι λεκτέον δὲ ωερὶ αὐτῶν. ἔστι δὲ ἡ μεν Έλείαγνος, φυτόν θαμνῶδες, καὶ σαρόμοιον ετῶ "Αγνώ φύλλον δὲ ἔχει τῷ μὲν σχήματι σα απλήσιον (τούτω·) μαλακὸν δὲ, ὧσπερ f τὰ τῆς Μηλέας· ξάνθος δὲ *χνοῶδες καρπὸν δὲ οὐδένα φέρει. Φύεται δὲ ὁ ωλείτος μεν έπὶ τῶν *ωλοάδων νήσων· εἰσὶ γάρ τινες καὶ ἐνταῦθα ωλοάδες, ὧσπερ ἐν Αἰγύπτω ωερὶ τὰ ἕλη, καὶ ἐν Θεσπρωτίδι, κὰ ἐν ἄλλαις λίμναις, ἐλάττω δὲ καθ' ύδατος ή μεν ούν Έλείαγνος τοιούτον. ή δε Σίδη

λαία, ἄγνος, Scal. ^c μήνανθος, Bod. ^d μήνανθος, Bod. ^c τοῖς ἄλλοις. Bod. ^f αὶ Μηλέαι Bod.
 καὶ χνοῶδες. ἄνθος δὶ, τῷ τῆς λεύκης ὅμοιον, ἔλαττον δέ. καρπὸν
 Βod. Vid. not. ad fin. libri.

την μεν μορφήν ές ιν όμοια τη Μήκωνι, κατά γάρ το άνω κωδιώδες τοιούτον έχει, σελήν μείζον ώς κατά λόγον μεγέθει δὲ ὅλος ὁ ὄγκος, ἡλίκον μῆλον. ἔστι δ' οὐ γυμνον, άλλα ύμένες σερί αὐτήν λευχοί, κὶ ἐπὶ τούτοις έξωθεν φύλλα σοώδη, σαραπλήσια τοῖς τῶν * ῥόων, όταν έν κάλυξιν ὦσι, τέτταρα τὸν ἀριθμόν· ἀνοιχθεῖσα δὲ, τοὺς κόκκους ἐρυθροὺς μὲν ἔχει, τῷ χήματι δ' οὐχ δμοίους h τοῖς τῶν ῥόων, ἀλλὰ ωεριφερεῖς, μικρούς δὲ, καὶ οὐ σολλῷ μείζες * κέγχρε· τὸν δὲ χυλὸν ύδατώδη τινά, καθάπερ ὁ τῶν ἱρόων. άδρύνεται δὲ τοῦ θέρους, μίσχον δὲ ἔχει μικρὸν, τὸ δὲ ἄνθος ὅμοιον ρόου κάλυκι μείζον δὲ [καρπὸν] καὶ σχεδὸν διπλάσιον τῷ μεγέθει κ τούτου μεν οὖν καὶ τὸ φύλλον ἐπὶ τοῦ ὕδατος, μετά δὲ ταῦτα, ὅταν ἀπανθήση, ѝ συστῆ τὸ κατακάρπιον, κατακλίνεσθαί φασιν είς τὸ ὕδως μᾶλλον, τέλος δὲ συνάπθειν ἐπὶ τῆ γῆ, καὶ τὸν καρπὸν ἐκχεῖν. καρποφορεί δε των έν τη λίμνη τούτο, και ό Βούτομος, κ τὸ Φλεώς είναι δε τοῦ Βουτόμου καρπὸν μέλανα, τῷ δὲ μεγέθει σαραπλήσιον τοῦ τῆς Σίδης τοῦ δὲ Φλεως τὴν καλουμένην * άνθήλην, 1 ή χρώνται τρος τὰς m * κονιάσεις τοῦτο δ' ἐστὶν, οἶον ωλακεντῶδές τι μαλακὸν, * ἐπίπυρον. ἔτι δὲ κὰ τοῦ Φλεώς κὰ τοῦ Βετόμε, τὸ μὲν θηλυ ἄκαρπον, χρήσιμον δὲ ωρὸς τὰ ωλόκαμα, τὸ δὲ άρρεν άχρεῖον. σερί δὲ τῆς Ίχμης κὰ τοῦ n Μηνυάνθες καὶ τοῦ "Ιπνου σκεπτέον. ἰδιώτατον δὲ τούτων ἐστὶν ἡ ο Τύφη, καὶ τῷ ἄφυλλον εἶναι, καὶ τῷ μὴ ϖολύἐρεζον τοῖς ἄλλοις ὁμοίως ἐπεὶ τ' ἄλλα, οὐχ ἦττον εἰς τὰ

h ταῖς ρίζαις, Bod. i συςῶν. Bod. k τοῦτο Scal. 1 μ Bod. in κονίας. Bod. n Μηνάνθους Bod. ο Τίφη, Bod.

κάτω την όρμην έχει και την δύναμιν, μάλιστα δε δ Κύπειρος, ώσπερ καὶ ἡ "Αγρωστις, διὸ κὰ δυσώλεθρα κὸ ταῦτα, καὶ ὅλως ἄπαν τὸ γένος τὸ τοιοῦτον. ἡ δὲ ῥίζα τοῦ Κυπείρου σολύ τι τῶν ἄλλων σαραλλάττει τῆ άνωμαλία, τῷ, τὸ μὲν εἶνομ ωαχύ τι κοὺ σαρκῶδες αύτης, τὸ δὲ λεπτὸν κὰ ξυλώδες, κὰ τῆ βλαστήσει κὰ τῆ γενέσει φύεται γάρ ἀπὸ Ρτῆς ωρεμνώδους [ρίζης]. έτέρα λεπτή κατά τὸ ωλάγιον, εἶτ' ἐν ταύτη συνίζαται πάλιν τι σαρχώδες, ἀφ' ε ὁ χαυλὸς, ἐν ῷ δὲ ϰς ὁ βλαςός. ἀφίησι δὲ κὰ εἰς βάθος τὸν αὐτὸν τρόπον ρίζας, διὸ καὶ πάντων μάλις α δυσώλεθρον, η έργον ές ν έξελείν. χεδον δὲ σαραπλησίως φύεται ἡ "Αγρωστις ἐκ τῶν γονάτων, αί γὰρ ρίζαι γονατώδεις. 9 ἐξ ἐκάςης δὲ ἀφίησιν τάνὼ βλαστὸν κάτωθεν ρίζαν. ώσαύτως δὲ καὶ ἡ "Ακανθα ἡ Κεάνωθος, άλλ' οὐ καλαμώδης, οὐ δὲ γονατώδης ἡ ρίζα ταύτης ταῦτα μὲν οὖν διὰ τὴν ὁμοιότητα ωλείω είρηται. φύεται δὲ ἐν ἀμφοῖν, καὶ ἐν τῆ γῆ, καὶ ἐν τῶ ύδατι, Ίτέα, Κάλαμος, ὁ Αὐλητικός, Κύπειρος, Τύφη, Φλεως, Βούτομος έν δὲ τῷ ὕδατι μόνον Σίδη ωερί γάρ τῆς Τύφης ἀμφισθητοῦσιν. καλλίω δὲ καὶ μείζω τῶν ἐν ἀμφοῖν φυομένων ἀεὶ τὰ ἐν τῷ ὕδατι γίνεσθαι. φασί. φύεδα δ' ένια τούτων κ' έπὶ τῶν ωλοάδων, οἶον, ό Κύπειρος, καὶ ὁ Βούτομος, καὶ τὸ Φλεώς. ώστε **ωάντα τὰ μέρη ταῦτα κατέχειν. ἐδώδιμα δ' ἐστὶ τῶν** έν τη λίμνη τάδε· ή μεν Σίδη· καὶ sαύτης τὰ φύλλα τοῖς προβάτοις, ὁ δὲ βλαστός, τοῖς ύσλν, ὁ δὲ καρπός, τοῖς ἀνθρώποις. τοῦ δὲ Φλεώ, καὶ τῆς Τύφης, καὶ τοῦ

P τοῦ τος μνώδους, Bod. 9 ἐκάστου Bod. τ ἀνά. Βλαστον, χ καθάπες ρίζαν. Bod. ε αὐτὰ, χ τὰ φύλλα Bod.

Βουτόμου τὸ ωρὸς ταῖς ῥίζαις ἀπαλὸν, ὁ μάλιςα ἐσθίει τὰ ωαιδία. ῥίζα δ' ἐδώδιμος ἡ τοῦ Φλεὼ μόνη τοῖς βοσχήμασιν. ὅταν δὲ αὐχμὸς ἦ, ἢ μὴ γένηται τὸ κατὰ κεφαλὴν ὕδωρ, ἄπαντα αὐχμεῖ τὰ ἐν τῆ λίμνη, μάλιςα δὲ ὁ Κάλαμος, ὑπὲρ οὖ ἢ λοιπὸν εἰπεῖν. ὑπὲς γὰρ τῶν ἄλλων σχεδὸν εἴςηται.

CAP. XII.

Arundinis, et Cannæ Species.

ΤΟΥ δη Καλάμου δύο φασίν είναι γένη, τόν τε Αὐλητικὸν, καὶ τὸν ἔτερον καὶ γένη φασὶν είναι τοῦ έτέρου, διαφέρειν δε άλλήλων tiσχύι, καὶ ἀσθενεία. καὶ σαχύτητι, κὶ λεπτότητι. καλοῦσι δὲ τὸν μὲν ἰγυρον και σαχύν, Χαρακίαν, τον δ' έτερον, Πλόκιμον. φύεσθαι δε, τον μεν "Πλόκιμον έπλ των πλοάδων, τον δὲ Χαρακίαν, ἐπὶ τοῖς * κώμυσι κώμυθας δὲ καλοῦσι, οδ αν ή συνηθροισμένος ο Κάλαμος, η συμπεπλεγμένος ταῖς ρίζαις τοῦτο δὲ γίνεται καθ' οῦς αν τόπους τῆς λίμνης εύγειον ή χωρίον. γίνεσθαι δέ σοτε τὸν Χαρακίαν καὶ οὖ ὁ Αὐλητικός· μακρότερον × τὸν μὲν τοῦ Χαρακίου, σκωληκόβρωτον δέ· τούτων μὲν οὖν ταύτας λέγεσι τὰς διαφοράς - ωερί δὲ τοῦ Αὐλητικοῦ, τὸ μὲν, φύεσθαι *δι' ένναετηρίδος, ώσπερ τινές φασι, κι ταύτην είναι την τάξιν, ούκ άληθες δέ άλλα το μεν όλον αύξηθείσης γίνεται της λίμνης ότι δε τουτο Υδοχεί συμβαίνειν ἐν τοῖς σερότερον χρόνοις μάλιστα δι' ἐννεατηρίδος, καὶ τὴν γένεσιν τοῦ καλάμου ταύτην ἐποίουν, τὸ

t ໄσχύι, καὶ λεπτότητι, καὶ ἀσθενεία. Bod. ^u ωλωτίμων Plin. [×] την τοῦ ἄλλου Bod. Υ ἐδόκει Const.

συμβεβηχὸς ώς τάξιν λαμβάνοντες. γίνεται δ' όταν ἐπομβρίας γενομένης διεμμένη τὸ ὕδωρ, z διετες τοὐλάχιστον αν, σλείω και καλλίω. τούτου δὲ μάλιστα μνημονεύεσι γεγονότος των ύστερον χρόνων, ότε συνέβη τὰ σερί Χερώνειαν σρὸ τούτων γὰρ ἔφασαν α ἔτι ωλείον βαθυνθήναι την λίμνην μετά δὲ ταῦτα ὕς ερον, ώς ὁ λοιμὸς ἐγένετο σφοδρὸς, ωλησθηνα μὲν αὐτήν οὐ μείναντος δὲ τοῦ ὕδατος, ἀλλ' ἐκλελειπότος χειμῶνος, οὐ γενέδα τὸν κάλαμον. φασὶ γὰρ, (κὰ δοκεῖ) μὴ βαθυνομένης της λίμνης άλλα β μείναντος [τοῦ ὕδατος] τὸν ἐπιόντα ἐνιαυτὸν, ἀδρύνεδαι, καὶ γίνεδαι μὲν άδρυθέντα, Ζευγίτην· cầν δὲ μὴ συμπαραμείνη τὸ ύδωρ, Βομβυκίαν. την μεν ούν γένεσιν, τοιαύτην, διαφέρει δὲ τῶν ἄλλων Καλάμων, [ὁ Ζευγίτης,] ὡς καθόλου λαβείν, δεύτροφία τινί της φύσεως, άπληθές ερον γάρ φασιν είναι κι άσαρκότερον, κι όλως δε θήλυν τη σροσόψει, κ γάρ τὸ φύλλον ωλατύτερον έχει κ λευκότερον, την δὲ ἀνθήλην ἐλάττω τῶν ἄλλων. τινὰς δέ φασιν όλως ούκ έχειν, ούς καὶ ωροσαγορεύουσιν Εύνουχίας, έξ ὧν ἄριστα μέν φασί τινες γενέθαι τὰ ζεύγη, κατορθοῦν δὲ όλίγα, σαρὰ τὴν ἐργασίαν. τὴν δὲ τομὴν ώραίαν, ωρὸ 'Αντιγενίδου μεν, ἡνίκ' ηὖλουν * ἀπλάςως, ύπ' 'Αρκτούρω, Βοηδρομιώνος μηνός τον γάρ ούτω τμηθέντα συχνοίς μεν έτεσιν ύστερον γίνεσθαι χρήσιμον, καὶ * προκαταυλήσεως δεῖσθαι πολλῆς, συμμύειν δὲ τὸ στόμα τῶν γλωττῶν, ὁ ωρὸς ε * τὴν διακτορίαν εἶναι χρήσιμον έπεὶ δὲ εἰς τὴν ωλάσιν μετέθησαν, ἡ τομὴ

τ διετή τ' οὐ λάχιστον, ἄν Bod.
 α κλείων ἴτη Theod.
 μείναντες Bod.
 ς οὖδ' ἄν μη Bod.
 διατορίαν Bas.

μετεκινήθη, τέμνουσι γάρ δή νῦν τοῦ σκιβροφοριῶνος κ έκατομβαιώνος, ώσπερεί σερό τροπών μικρόν, ή ύπο τροπάς. γίνεσθαι δέ φασιν τρίενον τε χρήσιμον, καὶ * καταυλήσεως βραχείας δεϊσθας ѝ * κατασπάσματα τὰς *γλώττας ἔχειν· τοῦτο δὲ ἀναγκαῖον τοῖς μετὰ * ωλάσματος αὐλοῦσι. τοῦ μὲν οὖν Ζευγίτου ταύτας είναι τὰς ώρας τῆς τομῆς ἡ δ' ἐργασία γίνεται f τοῦτον τὸν τρόπον όταν συλλέξωσι, τιθέασιν ύπαίθριον τοῦ χειμώνος ἐν τῷ * λέμματι· τοῦ δ' ἦρος περικαθάραντες, καὶ ἐπτρίψαντες, εἰς τὸν ἥλιον ἔθεσαν τοῦ θέρους δὲ, μετά ταῦτα συντεμνόντες είς τὰ *μεσογόνια, ωάλιν ύπαίθριον τιθέασι χρόνον τινά. σεροσλείπουσι δὲ τῷ * μεσογονατίω τὸ ωρὸς τὰς βλαςοὺς γόνυ τὰ δὲ μήκη τὰ τούτων οὐ γίνεται διπαλαιστῶν ἐλάττω. βέλτιστα μέν οὖν εἶναι τῶν μεσογονίων ωρὸς τὴν ζευγοποιταν, όλου τοῦ Καλάμου τὰ μέσα μαλακώτατα δὲ ἔχει * ζεύγη, τὰ πρὸς τὰς βλαςοὺς, σκληςότατα δὲ τὰ πρὸς τῆ ρίζη. συμφωνεῖν δὲ τὰς * γλώτλας τὰς ἐκ τοῦ αὐτοῦ μεσογονατίε, ετά δὲ άλλα οὐ συμφωνεῖν καὶ τὴν μὲν σρος τη ρίζη άριστεραν είναι. την δε σρος τους βλαστούς δεξιάν τμηθέντος δε δίχα τοῦ μεσογονίου, τὸ στόμα τῆς γλώττης ἐκατέρας γίνεται κατὰ τὴν τοῦ καλάμου τομήν, ἐὰν δὲ ἄλλον τινὰ τρόπον ἐργασθῶσιν αί γλώτται, ταύτας οὐ σάνυ συμφωνείν. ἡ μὲν οὖν έργασία, τοιαύτη, φύεται δὲ ωλεῖστος μὲν μεταξὺ τοῦ Κηφισού καὶ τοῦ Μέλανος οὖτος δὲ ὁ τόπος ωροσαγορεύεται η Πελεκανία, τοῦτ' ἔστιν, ἄττα χύτροι καλου-

f τὸν αὐτὸν τεόπον Bod. g τὰς δ' ἄλλας Const. h Πελικανία, Ald.

μένοι, τὰ βαθύσματα τῆς λίμνης, ἐν οἶς κάλλις όν φασιγίνεσθαι [Κάλαμον], καθ' ον ή Προδατία καλουμένη καταφέρεται τοῦτο δ' ἐστὶ στοταμὸς ῥέων ἐκ Λεβαδίας. κάλλιστος δὲ δοκεῖ γίνεδαμ σάντων Καλάμων, ὁ σερὶ την 'Οξεΐαν καλεμένην Καμπην, ὁ δὲ τόπος οὖτός ἐστιν ή ἐμδολή τοῦ Κηφισοῦ, γειτνιᾶ δ' αὐτῷ ϖεδίον εὐγειον, δ ωροσαγορεύεσιν Ίππίαν. ωρόσβορρος δὲ τόπος ἄλλος της τε 'Οξείας Καμπης έστιν, δν καλούσι Βοηδρίαν, φύεσθαι δέ φασι κὰ κατά ταύτην εὐγενῆ τὸν Κάλαμον, τὸ δ' ὅλον οὖ ἀν ή βαθύγειον καὶ εὖγειον χωρίον καὶ * Ιλυῶδες, (ἱ καὶ γὰς ὁ Κηφισὸς ἀναμίγνυται, καὶ πρὸς τούτοις βάθυσμά έστι της λίμνης,) έχει κάλλιστον γίνεθαι Κάλαμον σερί γαρ την Βοηδρίαν, ταῦτα πάντα ύπάρχει. ὅτι δὲ ὁ Κηφισὸς μεγάλην ἔχει ροπὴν εἰς τὸ σοιείν καλόν Κάλαμον, σημείον έχουσι καθ' δν γάρ τόπον ὁ Μέλας καλούμενος ἐμβάλλει, μὴ βαθείας ούσης της λίμνης, οὐδὲ τοῦ ἐδάφους εὐγείου καὶ κ ἰλώδους, ή έλως μή φύεσθαι ή φαῦλον. ή μεν οὖν γένεσις ή φύσις τοῦ Αὐλητικοῦ, καὶ ἡ κατεργασία, καὶ τίνας ἔχει διαφοράς πρός τους άλλους, ίκανῶς εἰρήσθω γένη δ' οὐ ταῦτα μόνον, ἀλλὰ ωλείω τοῦ Καλάμου τυγχάνει, φανεράς έχοντα τη αισθήσει διαφοράς δ μεν γάρ συκνὸς κὰ τῆ σαρκὶ κὰ τοῖς *γόνασιν' ὁ δὲ, μανὸς κὰ όλιγογόνατος καὶ ὁ μὲν κοῖλος, ον καλοῦσί τινες 1 Σύριγγα. (ούδὲν γὰρ, ὡς εἰπεῖν, ἔχει ξύλου καὶ σαρκός.) ὁ δὲ, στερεός η συμπλήρης μικρού δεί και ό μεν, βραχύς, ό δε, εὐαυξής καὶ ύψηλὸς ѝ σαχύς καὶ ὁ μεν λεπτὸς ѝ

i ὁ Κεφισὸς Ald. Bas. Vid. not. ad fin. libri. k ὑλώδους, Bod. 1 Συριγγίαν Diosc.

σολύφυλλος, ὁ δὲ, ὀλιγόφυλλος ἢ κοὰ μονόφυλλος, ὅλως δὲ ωολλαί τινές εἰσι διαφορού κατά τὰς φύσεις καὶ τὰς χρείας. (ξκαστος γάρ σεος ξκαςα χεήσιμος.) δνόμασι δὲ Τάλλοι άλλοις προσαγορεύουσι, κοινότατον δέ πως ό Δόναξ, δν καὶ * λοχμωδέστατόν γέ φασιν είναι, καὶ μάλιστα φύεσθαι σαρά τοὺς σοταμοὺς κὶ τὰς λίμνας. διαφέρειν δ' όμως, σαντός καλάμου, σολύ τόν τε έν τῷ ξηρώ, καὶ τὸν ἐν τοῖς ὕδασι Φυόμενον. ἴδιος δὲ καὶ ὁ Τοξικός, δυ δή Κρητικόν τινες καλούσιν, όλιγογόνατος γάρ οὖτος, σαρχωδέστερος δὲ σάντων, κὰ μάλιςα κάμψιν δεχόμενος, καὶ όλως ἄγεσθαι δυνάμενος, ώς αν θέλη τις, θερμαινόμενος. έχεσι δὲ, ώσπερ ἐλέχθη, καὶ κατά τὰ φύλλα μεγάλας διαφοράς, οὐ ωλήθει καὶ μεγέθει μόνον, άλλα κ χροιά * σοικίλος γαρ ὁ Λακωνικὸς καλούμενος έτι δ' αὐτῆ τῆ θέσει καὶ σροσφύσει, κάτωθεν γὰρ ἔνιοι ωλεῖςα Φέρεσι τῶν Φύλλων, παὐτὸς δὲ ῶσπερ ἐχ θάμνε πέφυχε. γεδὸν δὲ, τινές φασι, κὶ τῶν λιμναίων ταύτην είναι την διαφοράν, πολύφυλλον κ όλιγόφυλλον είναι, κι παρόμοιον έχειν τρόπον τινά τὸ φύλλον τοῖς Καλάμοις, ὡς ὁ Κυπείρος κ Φλεώς κ Βούτομος. Ρ σχέψασθαι δὲ δεῖ τοῦτο. γένος δέ τι Καλάμου φύεται καὶ ἐπίγειον, ὁ οὐκ εἰς ὀρθὸν ἀλλ' ἐπὶ γῆς ἀφίησι τὸν καυλον, ώσπες ή "Αγρωστις, καὶ ούτω σοιείται την αύξησιν έςι δὲ ὁ μὲν ἄρρην στερεὸς, ὁ δὲ θῆλυς, κοῖλος. (διαιρούσι γάρ κ τούτον τῶ ἄρρενι καὶ Ξήλει.) Φύονται δ' έξ ένὸς συθμένος σολλοί, καὶ οὐ λοχμώδεις, τὸ δὲ φύλλον οὐ μακρὸν, ἀλλ' ὅμοιον τῆ Ἰτέα τῷ μεγέθει

m ἄλλοι deest Bod. n καυλὸς δὲ Ald. ο φλεώ, καὶ βούτομου. Bod. φλεώ, καὶ φύκου καὶ βούτομου. Const. P δεῖν σκέψασθαι δὲ Bod.

δὲ μεγάλοι καὶ εὐπαχεῖς, ὥστε ٩ ἀκοντίοις χρῆσθαι φύονται δὲ οὖτοι ωερὶ τὸν ᾿Ακεσίνην ωσταμόν. ἄπας δὲ Κάλαμος εὕζωος, καὶ τεμνόμενος κὰ ἐπικαιόμενος καλλίων βλαστάνει. ἔτι δὲ ωαχύρριζος, καὶ ωολύρριζος, διὸ καὶ δυσώλεθεος ἡ δὲ ρίζα γονατώδης, ὥσπερ ἡ τῆς ᾿Αγρώστιδος, ωλὴν οὐ ωαντὸς ὁμοίως. ἀλλὰ ωερὶ μὲν Καλάμων ἱκανῶς εἰρήσθω.

CAP. XIII.

Schæni Spec. et Scirpi, L.

ΚΑΤΑΛΟΙΠΟΝ δὲ εἰπεῖν, ὡς ἀν ἐκ τοῦ γένους τούτου, σεςὶ Σχοίνου, καὶ γὰρ καὶ τοῦτο τῶν ἐνύδρων θετέον· ἔστι δὲ αὐτοῦ τρία εἴδη, καθάπερ τινες διαιροῦσιν ὅ τε όξὺς, κὰ ἄκαρπος, ὃν δὴ καλοῦσιν "Αρρενα, καὶ ὁ Κάρπιμος, ὃν τ Μελάγκρανιν καλοῦμεν, διὰ τὸ μέλανα τὸν καρπὸν ἔχειν (ωαχύτερος δὲ s οὖτος καλ σαρχωδές ερος.) τρίτος δε τῷ μεγέθει κ τῆ σαχύτητι καὶ εὐσαρκία διαφέρων, ὁ καλούμενος 'Ολόσχοινος. ή μεν ούν Μελαγκρανίς, αὐτός τις καθ' αὐτόν ὁ δ' 'Οξύς, και 'Ολόχοινος, έχ τοῦ ι αὐτοῦ φύονται, ὁ καὶ ἄτοπον φαίνεται, καὶ θαυμαστὸν ἐνιδεῖν, ὅλης κοσμηθείσης τῆς * σχοινίας, οἱ ωολλοὶ γὰρ ἦσαν ἄκαρποι, ωεφυκότες έχ τοῦ αὐτοῦ, χάρπιμοι δὲ ὀλίγοι. τοῦτο μὲν οὖν ἐπισκεπτέου, ελάττους γάρ όλως οἱ καρπιμοι. πρὸς δὲ τὰ ωλέγματα χρησιμώτερος ὁ Όλόχοινος, διὰ τὸ σαρκῶδες καὶ μαλακόν * κορυνᾶ δ' ὅλως ὁ κάρπιμος, ἐξ αύτοῦ τοῦ *γραμμώδους ἐξοιδήσας κἄπειτα ἐκτίκτει,

9 ἀκατίοις Plinius? Vid. not. ad fin. libri. τ Μελαγκοα- νισμόν Bod. • τούτου Const. τ τρίτον Ald. υ κὐτοῦ ἐκχυρώματος Φύονται, Const. * καρποί. Bod.

καθάπερ ωά τορος μια γάρ άρχη γ γραμμώδει έχα τοὺς * ωερισταχυώδεις μίσχους, ἐφ' ὧν ἄκρων ωαςαπλαγίους τὰς τῶν ἀγγείων ἔχει σρογγυλότητας, Ζἐπιχασκούσας έν τούτοις δὲ τὸ σπερμάτιον * ἀκιδῶδές έστι, μέλαν έκάςω, σροσεμφερές τῷ τοῦ a'Αστερίσκε, ωλήν ^{*} άμενηνότερον· ρίζαν δὲ ἔχει μακράν καὶ ωαχυτέραν σολύ δό 'Ολόχοινος' αύτη δὲ αὐαίνεται καθ' έκας ον ἐνιαυτὸν, εἶθ΄ ἐτέρα τάλιν ἀπὸ τῆς *κεφαλῆς τοῦ Σχοίνου καθίεται τοῦτο δὲ καὶ ἐν τῆ ὄψει φανερὸν ίδεῖν, τὰς μὲν, αὕας, τὰς δὲ, χλωρὰς καθιεμένας. ἡ δε κεφαλή όμοια τη των Κρομμύων κ τη των Γητείων, συμπεφυχυϊά σως έχ σλειόνων είς ταὐτό καὶ σλατεία κάτωθεν, έχουσα κελύφη ύπέρυθρα συμβαίνει δ' ίδιον ἐπὶ τῶν ριζῶν εἶναι, ὅτι αὐαίνονται κατ' ἐνιαυτὸν, καὶ ἐχ τοῦ ἄνωθεν πάλιν ἡ γένεσις. τῶν μὲν οὖν Σχοίνων τοιαύτη τις φύσις. Εήδη δε καὶ ὁ Βάτος καὶ ὁ Παλίουρος, * ἔνυδρά σώς ἐστιν, ἡ * σάρυδρα, καθάπερ ένιαχοῦ σανερού δὲ σχεδὸν κὶ αἱ τούτων διαφοραὶ, ωερὶ άμφοῖν γὰρ εἴρηται ωρότερον. τῶν δὲ νήσων τῶν ωλοάδων των ἐν 'Ορχομενώ, τὰ μὲν μεγέθη ωαντοδαπὰ τυγχάνει, τὸ δὲ μέγιστον αὐτῶν ἐστιν ὅσον τριῶν σταδίων την σεςίμετρον. ἐν Αἰγύπτω δὲ μεγάλας σφόδοα [φασί] συνίστασθαμ, ώστε καὶ ὖς ἐν αὐτοῖς ἐγγίνεσθαμ σολλούς, ούς κὰ κυνηγετούσι διαδαίνοντες καὶ περί μεν ἐνύδρων ταῦτ' εἰρήσθω.

γ γεαμμώδεις Bod.
 ² ἐπισχαζούσας. Bod.
 ² ἀστερίχου, Const.
 ³ τοῦ σχοινοῦ.
 ⁴ Bod.
 ⁵ ἐπισχαζούσας.
 ⁶ Bod.
 ⁶ ἐιδὰ Theod.

CAP. XIV.

Duratio Arborum.

ΠΕΡΙ δὲ βραχυδιότητος φυτῶν κὰ δένδρων τῶν μὲν ἐνύδρων ἐπὶ τοσοῦτον ἔχομεν, ώς ἄν καθόλου λέγοντες, ετι βραχυδιώτερα τῶν χερσαίων ἐστὶ, καθάπερ καὶ τὰ ζωα των δὲ καθ ἔκαστα * βίους ἱστορῆσαι δεῖ, των χερσαίων τὰ μὲν οὖν ἄγριά φασιν οὐδεμίαν ἔχειν, ώς ὰν εἴποιεν οἱ ὀρεοτύποι, διαφορὰν, ἀλλὰ ϖάντα εἶναμ μαχρόδια, καὶ οὐθὶν βραχύδιον αὐτὸ μὲν τοῦτο ἴσως άληθες λέγοντες, άπαντα γάς ύπεςτείνει σολύ την τῶν άλλων ζωήν ού μὴν άλλ' όμως ἐςὶ τὰ μὲν μᾶλλον, τὰ δ' ήττον μακρόδια, καθάπερ ἐν τοῖς ἡμέροις τοῦα δὲ ταῦτα, σχεπθέον. τὰ δὲ ήμερα, φανερῶς διαφέρει τῷ τὰ μεν είναι μακρόδια, τὰ δὲ βραχύδια ώς δ' άπλῶς είπείν, τὰ ἄγρια τῶν ἡμέρων μακροδιώτερα καὶ ὅλως d έν τῷ γένει τὰ * ἀντιδιηρημένα καθ' ἔκαστον, οἶον Κότινος, 'Ελαίας' κ 'Αχράς, 'Απίου' κ 'Ερινεός, Συκής· ἰχυρώτερα γὰρ καὶ συκνότερα, καὶ ε ἀγονώτερα τοῖς σερικαρπίοις. τὴν δὲ μακροδιότητα μαρτυροῦσιν ἐπί γε τινών καὶ ἡμέρων καὶ ἀγρίων, καὶ αἱ σαραδεδομέναι Φημαι παρά τῶν μυθολόγων 'Ελαίαν μὲν γάρ λέγουσι, την 'Αθήνησι, Φοίνικα δὲ, τὸν ἐν Δήλω, Κότινον δε, τον έν 'Ολυμπία, άφ' οδ f οι στέφανοι, Φηγούς δὲ τὰς ἐν Ἰλίω, τὰς ἐπὶ τοῦ Ἰλου μνήματος τινὲς δέ φασι καὶ τὴν ἐν Δελφοῖς Πλάτανον 'Αγαμέμνονα φυτεύσαι, και την έν Καφύαις της 'Αρκαδίας. ταῦτα μέν

d ès deest Bod. ε ἀγονώτεςα. Vid. not. ad finem libri. ε δ στίφανος, Bod.

ουν όπως αν έχη, τάχ' αν έτερος είη λόγος, ότι δέ έστι μεγάλη διαφορά τῶν δένδρων, φανερόν μακρόδια μεν γάρ τά τε ωροειρημένα, καὶ έτερα ωλείω βραχύδια δὲ τὰ τοιαῦτα όμολογουμένως, οἶον, Β Ῥοιὰ, Συχῆ, Μηλέα καὶ τούτων ή ήρινη μᾶλλον, καὶ ή γλυκεῖα τῆς όξείας, ώσπες των 'Ροιων ή ἀπύρηνος. βραχύδια δὲ ή 'Αμπέλων ἔνια γένη, κὰ μάλιστα τὰ σολύκαρπα. δοκεῖ δὲ τὰ ωάρυδρα βραχυδιώτερα ἐν τοῖς ξηροῖς εἶναι, οἶον, Ἰτέα, Λεύκη, ᾿Ακτὴ, Αἴγειρος ἔνια δὲ γηράσκει μεν και σήπεται ταχέως, σαραβλαστάνει δε σάλιν έκ τῶν αὐτῶν, ὧσπερ κὶ αἱ Δάφναι, κὰ Μηλέαι, κὰ 'Poral, καὶ τῶν φιλύδρων τὰ σολλά, σερὶ ὧν καὶ σκέψαιτ' αν τις, πότερα ταὐτὰ δεῖ λέγειν, ἢ ἔτερα. καὶ καθάπερ εί τις τὸ ζέλεχος ἀποκόψας, ώσπερ ποιοῦσιν οἱ γεωργοὶ, σάλιν ἀναθεραπεύοι h τοὺς βλαστοὺς, καὶ εἰ ὅλως ἐκκόψειεν [αν] άχρι των ρίζων, η ἐπικαύσειεν, (καὶ γάρ τοι ταῦτα σοιοῦσιν, ὅτε δὲ κὰ ἐπὶ τοῦ αὐτομάτου συμβαίνει τοῦτο·) σότερα δη τοῦτο ταὐτὸ δεῖ λέγειν, η έτερον. ί ην μεν γάρ ἀεὶ τὰ μέρη τὰς αὐξήσεις ѝ Φθίσεις φαίνεται κ σαραλλάττοντα, κ τὰς διακαθάρσεις, τὰς ὑπ' αὐτῶν ταύτη μὲν ᾶν δόξειεν Ιταὐτὰς εἶνα, τὶ γὰς ἀν ἐπὶ τούτων, ἡ ἐκείνων διαφέροι; ἡν δ' ώσπερ οὐσία καὶ φύσις τοῦ δένδρου μάλιστ' αν φαίνοιτο τὸ στέλεχος, ὅταν μεταλλάττη τοῦτο, κὰν τὸ όλον έτερον ύπολάδη τις, εί μὴ ἄρα διὰ τὸ ἀπὸ τῶν αύτῶν ἀρχῶν είναι, αὐτὸ θείη. καί τοι Επωολλάκις

ε 'Poà, Ald. h διάβλαστους, Bod. i ή μὲν Bod. k ωαραλλάττουσα, Bod. l ταὐτὸν Bod. m ωολλὰ καὶ Bod.

συμβαίνει, καὶ τὰς ρίζας ἐτέρας είναι καὶ μεταβάλλειν, τῶν μὲν σηπομένων, τῶν δ' ἐξ ἀρχῆς βλαστανουσῶν. ἐπεὶ δ', ὧσγέ τινές φασι τὰς 'Αμπέλες μακροδιωτάτους είναι τῷ μὴ φύειν ἐτέρας, ἀλλ' ἐξ αὐτῶν ἀεὶ συναναπληροῦσθαι, γελοῖον αν ἴσως δικαιότατα ή * σύγκρισις, η έὰν μένη τὸ στέλεχος αὕτη γὰρ οἶον ὑπόθεσις, καὶ φύσις δένδρων. τοῦτο μὲν οὖν ὁποτέρως ωστὲ λεκτέον, οὐδὲν ᾶν διενέγκη στρὸς τὰ νῦν, τάχα δ' ᾶν εἴη μακροδιώτατον, τὸ σάντως δυνάμενον * αὐταρκεῖν, (ώσπερ ἡ Έλαία,) καὶ τῷ στελέχει καὶ τῆ σαραβλαστήσει, καὶ τῷ δυσωλέθρους ἔχειν τὰς ῥίζας δοκεῖ δὲ ὁ βίος οτῆς δ΄ Έλαίας, κατά τὸ στέλεχος, ὡς ἤδη τιθέντα τοῦτο ὡς μέτρον χρόνε, μάλιςα περί έτη διακόσια. είδ', όπερ ἐπὶ τῶν 'Αμπέλων λέγεσί τινες, ὡς περιαιρεμένων τῶν ῥιζῶν κατά μέρος, δύναται διαμένειν τὸ στέλεχος, (καὶ ἡ ὅλη φύσις όμοία, κ όμοιοφόρος,) όποσονοῦν χρόνον, μακροδιώτατον αν είη σάντων. φασί δε δείν ούτω Ρ σοιείν, όταν ήδη δοκή * καταφέρεθαι, κλήματά τε ἐπιδάλλειν, καὶ * καρποῦσθαι δι' ἐνιαυτόν· μετὰ δὲ ταῦτα κατασχάψαντα ἐπὶ θάτερα τῆς 'Αμπέλε, ωερικαθάραι ωάσας τὰς ῥίζας, εἶτ' ἐμπλῆσαι Φρυγάνων, καὶ Ϥἐπαμάσασθαι την γην τούτω μεν ούν τω έτει κακώς φέρειν σφόδρα, τῷ δ' ὑς έρω βέλτιον, τῷ δὲ τρίτω, κὰ τετάρτω, καθίσταθα, η φέρειν σολλούς η καλούς, ώστε μηδέν διαφέρειν, ή ότε ήχμαζεν κ ἐπειδάν ωάλιν ἀποπληγή, Βάτερον μέρος κατασκάπθειν δεῖ κὰ θεραπεύειν ὁμοίως, κὰ ούτως αἰεὶ διαμένειν, τοιείν δὲ δεί τοῦτο μάλιστα δι'

n ἐἀν μὰ μένη Ald. ο τῆς γε μιᾶς εἶναι καθ' ὅν στίλεχος, ἤδη τὰν ἀξχὰν τιθέντα μέτζον, ἀναμετζεῖν τὸν χζόνον Bod. Vid. not. ad fin. libri. Ρ πονεῖν, Germ. ٩ ἐπαμήσασθαι Bod.

ἐτῶν δέκα διὸ κὰ οὐ κόπτειν οὐδέ σοτε τοὺς τοῦτο σοιοῦντας, ἀλλ' ἐπὶ γενεὰς σολλὰς ταὐτὰ τὰ στελέχη διαμένειν φασὶ, ὥστε μηδὲ μεμνῆδαι τοὺς φυτεύσαντας τοῦτο μὲν οὖν ἴσως τῶν σεπειραμένων ἀκούοντα δεῖ σιςεύειν, τὰ δὲ μακρόδια καὶ βραχύδια, διὰ τῶν εἰρημένων θεωρητέον.

CAP. XV.

De Morbis Arborum.

ΝΟΣΗΜΑΤΑ δὲ τοῖς μὲν ἀγρίοις τοὐ φασὶ ξυμβαίνειν, ύφ' ὧν ἀναιροῦνται, φαύλως δὲ διατίθεσθαι, καὶ μάλιστα ἐπιδήλως, ὅταν * χαλαζοκοπηθή, ἡ βλαςάνειν μέλλοντα, ή ἀρχόμενα, ή ἀνθοῦντα κὰ ὅταν ἡ στνεῦμα ψυχρόν, ή θερμον ἐπιγένηται κατά τούτες τοὺς καιρές. ύπο δὲ τῶν ώραίων χειμώνων, ἐδὲ ἂν ὑποδάλλοντες ὧσιν, ούδὲν σάσχειν, άλλὰ καὶ ξυμφέρειν σᾶσι χειμαθήναι. μή χειμαθέντα γάρ κακοβλαστότεςα γίνεθαι. 5 τοῖς δε ήμέροις, έστὶ ωλείω νοσήματα καὶ τὰ μεν, ώσπερ κοινά φασιν ή τοις φλείστοις, τά δ' ίδια, κ κατά γένη κοινά, οίον, τό, τε, σκωληκούδα, κ * άστροβολείδα, καὶ ὁ * σφακελισμὸς, ἄπαντα γὰρ, ὡς εἰπεῖν, καὶ σκώληκας έχει, ωλήν τὰ μὲν ἐλάττους, τὰ δὲ ωλείους. καθάπερ Συκή, Μηλέα, κ Απιος, ώς δὲ άπλῶς εἰπεῖν, ηκιστα σχωληχοῦται τὰ δριμέα, κὶ t εὐώδη· καὶ ἀστροβολείται ώσαύτως, μάλλον δε τοίς εν άκμη τούτο συμβαίνει, σάντων δὲ μάλιστα τῆ τε Συκῆ κὰ τῆ 'Αμπέλω. ή δ' Έλαία πρός τὸ τοὺς σκώληκας ἔχειν (οἱ δὲ κὶ τὴν

า où deest Ald. Germ. ร ชณัร อิเ กุนโอนเร, Bod. t อันต์-

ΠΕΡΙ ΦΥΤΩΝ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΤΟ Δ΄. 193

συκήν διαφθείρουσιν έντίκτοντες) φύει καὶ * ήλον, ον οί μεν, μύκητα καλοῦσιν, ένιοι δε λοπάδα. τοῦτο δ' έστὶν οίον ήλίου μχαῦσις. διαφθείρονται δ' ένίστε και αί νέαι Έλαΐαι διά την ύπερθολην της σολυκαρπίας. η δὲ *ψώρα, κὸ οἱ προσφυόμενοι Κοχλίαι, Συκῆς ἰδίαι εἰσὶν, ού σανταχοῦ δὲ τοῦτο συμβαίνει ταῖς Συκαῖς, ἀλλ' ἔοικε η τὰ νοσήματα γίνεδαι κατὰ τοὺς τόπους, ώσπερ τοῖς ζώοις, ἐπεὶ σαρ' ἐνίοις οὐ *ψωριῶσι, καθάπερ οὐδὲ περί την Αίνείαν άλίσκεται δε ή Συκή μάλιςα η * σφακελισμώ, καὶ * κράδω καλείται δὲ σφακελισμός μὲν, δταν αἱ ῥίζαι μελανθώσι, κράδος δ' ὅταν οἱ κλάδοι καὶ γάς καλοῦσί τινες τοὺς τῆς Συκῆς κλάδους, * * κράδας, όθεν καὶ τοὖνομα τῆ νόσω. ὁ δὲ Ἐρινεὸς, οὕτε κραδᾶ, ούτε σφακελίζει, ούτε ψωριά, ούτε σκωληκούται ταίς ρίζαις όμοίως οὐδὲ δὴ, τὰ Υἐρινά τινες ἀποδάλλουσιν, ούδὲ ἐὰν ἔνια φυτευθώσιν εἰς Συκῆν' ἡ δὲ ψώρα μάλιςα γίνεται, όταν ύδωρ ἐπὶ Πλειάδι γένηται μὴ ωολύ, ἐὰν δὲ πολύ ή, κὰ ἀποκλύζητας, συμβαίνει δὲ τότε κὰ τὰ ἐρινὰ ἀποβρείν και τους * ολύνθους. τῶν δὲ σκωλήκων τῶν ἐν ταις Συκαις, οἱ μεν, ἐξ αὐτης γίνονται, οἱ δὲ ἐντίκτονται ύπὸ τοῦ καλεμένου Κεράστου, σάντες δὲ εἰς Κεράστην άποκαθίσταντα, φθέγγονται δὲ οἶον * τρισμόν. νοσεῖ δὲ Συκή, καὶ ἐὰν ἐπομβρία γένηται, τά γε ωρὸς τὴν ρίζαν ώσπες z * μαδά· τοῦτο δὲ καλοῦσι * λοπάδα. ἡ δ' "Αμπελος * τραγά. τοῦτο δὲ μάλιστα αὐτῆ ἐστὶ, σρὸς τῷ ἀςροβολεῖσθαι, ἡ ὅταν ὑπὸ σνευμάτων * βλασοκοπηθή, ή όταν τή έργασία συμπάθη, ή τείτον * ύπλία

μ ἦλοι αὐτῶν. Ald. × κράδους, Bod. γ ἐρινεὰ Const.
 μυδᾶ. Const.

τμηθή * βοάς δε γίνεται, δ καλοῦσί τινες α * ψήνεθαι, όταν *ἐπικνιφθή κατά τὴν ἀπάνθησιν, ἡ όταν * κρειττωθη. τοῦτο δὲ σάθος ἐστὶν, ώστε ἀπορρεῖν τὰς * ράγας, καὶ τὰς ἐπιμενούσας είναι μικράς. ἔνια δὲ τὰ ριγώσαντα νοσεῖ, καθάπερ ἡ "Αμπελος, αμβλοῦνται γὰρ οἱ * όφθαλμοὶ τῆς ωρώτης τόμης ' καὶ ἀνάπαλιν * ύποθερμανθέντα, ζητεί γάρ καὶ τούτων τὴν συμμετρίαν, ώσπερ η της τροφης. όλως δε ωᾶν τὸ ωαρά φύσιν έπιχίνδυνον. μεγάλα δὲ ξυμβάλλεται καὶ τὰ τραύματα καὶ αἱ ωληγαὶ τῶν ωερισκαπτόντων, εἰς τὸ μὴ Φέρειν τὰς μεταβολὰς ἢ καυμάτων ἢ χειμώνων, ἀσθενὲς γὰρ ου δια την * έλκωσιν κ τον πόνον, εύχειρότατόν ές ι ταϊς ύπερδολαίς σχεδον δε, ώς τινες οἴονται, τὰ ωλείστα τῶν νοσημάτων, ἀπὸ πληγῆς γίνεται, κ γὰρ τὰ * ἀς 60βόλητα καλούμενα, καὶ τὰ *σφακελίζοντα, διὰ τὸ ἀπὸ ταύτης είναι τῶν ῥιζῶν τὸν σούνον. οἴονται δὲ καὶ δύο ταύτας είναι μόνας νόσους, οὐ μὴν ἀλλὰ τοῦτό γ' οὐχ άγαν όμολογούμενόν ἐστι σάντων δ' κάσθενέστατον ή Μηλέα, ή Ἡρινή, καὶ τούτων ή γλυκεῖα. ἔνιαι δὲ σηρώσεις ούκ είς φθοράν γίνονται, άλλ' είς άκαρπίαν, οίον ἐάν τις τῆς Πίτυος ἀφέλη τὸ ἄχρον, ἢ τοῦ Φοίνικος, ἄκαρπα γίνεδαι ἄμφω δοκεί, και ούχ όλως άναιρεϊσθαμ. γίνονται δε νόσοι και τῶν καρπῶν αὐτῶν, έὰν μὴ κατὰ καιρόν τὰ ωνεύματα, καὶ τὰ οὐράνια [ὕδατα] γένηται. συμβαίνει γὰρ ὅτε μὲν ἀποβάλλειν, γενομένων, ή μη γενομένων ύδάτων (οἶον τὰς Συχᾶς ἐνίοτε) ότε δὲ χείρους γίνεσθαι σηπομένας ѝ καταπνιγομένας, ἡ

πάλιν άναξηραινομένας d ωαρά τὸ δέον. χείρις ον δὲ ἐὰν ἐπ' ἀνθοῦσί τισιν * ἐφύση, καθάπερ 'Ελαία, καὶ 'Αμπέλω, συναποβρέει γάρ ὁ καρπὸς δι' ἀσθένειαν. ἐν Μιλήτω δὲ τὰς Ἐλαίας, ὅταν ὧσι περὶ τὸ ἀνθεῖν, Κάμπαι κατεθίεσιν αί μεν, τὰ φύλλα, αί δὲ, τὰ ἄνθη, ἔτεραμ τῷ γένει, καὶ ψιλοῦσι τὰ δένδρα γίνονται δὲ, σόταν ἢ νότια ή καὶ εὐδιαινά ἐἀν δὲ ἐπιλάδη καύματα, ῥήγνυνται σερί δὲ Τάραντα σροφαίνουσι μὲν σολύν καρπὸν ἀεὶ, ὑπὸ δὲ τὴν ἄνθησιν τὰ ϖόλλ' ἀπόλλυται. τὰ μὲν οὖν τοιαῦτα τῶν τόπων ἴδια, γίνεται δὲ ἡ ἄλλο νόσημα ωερί τὰς Ἐλαίας *ἀραχίνιον καλούμενον* f φύεται γάρ τοῦτο κὰ διαφθείρει τὸν καρπόν. Εἐπικαύει δὲ καὶ καύματά τινα, καὶ ἐλαίαν, κὰ βότουν, κὰ ἄλλους καρπούς οί δὲ καρποὶ σκωληκοῦνται τινῶν, οἶον Ἐλαίας, 'Απίου, Μηλέας, Μεσπίλης, 'Ροιάς' καὶ όγε τῆς Έλαίας Σκώληξ, ἐἀν μὲν ὑπὸ τὸ δέρμα γένηται, διαφθείσει τὸν καρπὸν, ἐὰν δὲ τὸν πυρῆνα διαφάγη, ἀφελεῖ* h χωλύεται δὲ ὑπὸ τῷ δέρματι εἶναι, ὕδατος ἐπ' άρκτέρε γενομένου. γίνονται δε καὶ έν τοῖς *δρυπεπέσι Σκώληκες, καίπερ χείρους είς την * ρύσιν, όλως δὲ καί δοκοῦσιν είναι ι σαπροί διὸ κὰ γίνονται τοῖς νοτίοις, καὶ μάλλον ἐν τοῖς ἐφύδροις. ἐγγίνονται δὲ καὶ Κνίπες ἔν τισι τῶν δένδρων, ὧσπες ἐν τῆ Δρυὶ καὶ τῆ Συκῆ, καὶ δοχοῦσιν ἐκ τῆς ὑγρότητος συνίστασθαι, τῆς ὑπὸ τὸν φλοιὸν συνισταμένης, αὕτη δέ ἐστι γλυκεῖα γευομένοις. γίνονται δὲ καὶ ἐν λαχάνοις τισὶν, ἔνθα δὲ ἡ Κάμπαι, διαφερούσης δηλονότι της άρχης. καὶ τὰ μὲν νοσήματα

d κατὰ τὸ δέον. Ald. ^c ὅταν ἢ νότια ἐ τὰ εὐδιεινά. Bod. f ἐμφύεται Plin. ^c ἐπικάει Ald. h καὶ λύεται Bod. i σαπραί. Plin.

σχεδον ταῦτα, κὰ ἐν τούτοις ἐστίν· ἔνια δὲ σκάλιν τῶν κατά τὰς ώρας, ἢ τῶν καθ' αύτὰ γινομένων, ἀναιρεῖν ωέφυκεν, α ούκ ἄντις κείποι νόσους, οἶον λέγω την 1* ἔκπληξιν, καὶ ὁ καλοῦσί τινες * καυθμόν άλλα δὲ σαρ' έκάστοις σέφυκε σνεύματα ώς ἀπολλύναι κι ἀποκάειν, οἶον ἐν Χαλκίδι τῆς Εὐβοίας, ὁ 'Ολυμπίας, ὅταν ωνεύση μικρὸν ωgὸ τροπῶν, ἡ μετὰ τροπὰς χειμερινάς, ψυχρός ων, ἀποκάει γὰρ τὰ δένδρα, ѝ οὕτως αὖα ποιεῖ η ξηρά, ώς έδ ἄρ' ύφ' ήλίε η χρόνου πολλοῦ γένοιτ' ἄν. διὸ κὰ καλοῦσι καυθμόν. ἐγένετο δὲ πρότερόν τε πολλάκις ήδη, κὶ ἐπ' ᾿Αρχίππε δι' ἐτῶν τετλαράκοντα, σφοδρός. * σονοῦσι δὲ μάλιστα τῶν τόπων οἱ κοῖλοι καὶ οἱ αὐλῶνες, καὶ ὅσοι ωερὶ τοὺς ωοταμοὺς, καὶ άπλῶς οἱ ἀπνευστότατοι· τῶν δένδρων δὲ μάλιςα Συκῆ, δεύτερον δὲ Ἐλαίας μᾶλλον ὁ Κότινος ἐπόνησεν, ἰχυρότερος ὢν, δ η θαυμας ον ήν. 'Αμυγδάλαι δε το σάμπαν ἀπαθεῖς, καὶ αὶ Μηλέαι, κὶ αὶ 'Ροιαὶ ἐγένοντο, διὸ καὶ τοῦτο ἦν θαυμαστόν. ἀποκαίεται δὲ εὐθὺς ἐκ τοῦ στελέχους, (καὶ ὅλως δὲ μᾶλλον καὶ ωρότερον, ὡς εἰπεῖν, ἄπτεται τῶν κάτω) φανερὸν δὲ γίνεται, ταῖς μὲν ἄμα ωερὶ τὴν βλάστησιν, τῆ δ' Ἐλαία διὰ τὸ ἀείφυλλον, ὕστερον. όσαι μεν οὖν αν φυλλοβολήσωσιν, m αναβιώσκονται πάλιν, όσαι δ' αν μή, τελέως απόλλυνται ταρ' ένίοις δέ τινες ἀποκαυθείσαι, καὶ τῶν φύλλων αὐανθέντων, ἀνεβλάστησαν στάλιν άνευ τοῦ ἀποβάλλειν, καὶ τὰ φύλλα άνεβίωσεν. ἐνιαχοῦ δὲ, καὶ σολλάκις τοῦτο συμβαίνει, καθάπερ και έν Φιλίπποις τα δ' έκπληγέντα, όταν μή

k ἔποι Bod. εἴποιε Ald. 1 ἔκητξιν, Ald. m ἀνα-Ειδρώσκονται Ald.

τελέως ἀπόλλυται, τάχιστα ἀναβλαστάνει, ώς ε εὐθὺς τὴν "Αμπελον καρποφορείν, ώσπες ἐν Θετταλία. ἐν δὲ τῷ Πόντῳ ωερὶ η Παντοκαπαΐον, αἱ μὲν ※ἐκπλήξεις γίνονται διχώς. ὅτε μεν ὑπὸ ψύχους, ἐὰν χειμέριον ἢ τὸ έτος, ότε δε ύπὸ * σάγων, έὰν σολὺν χρόνον διαμένωσί γε άμφότερα δὲ μάλιστα γίνεται μετὰ τροπάς, μετὰ τετταράχοντα ήμέρας. γίνονται δε οι μεν σάγοι ταις αίθρίαις, τὰ δὲ ψύχη, μάλιςα ὑφ' ὧν ἡ ἔκπληξις, ὅταν αίθρίας ούσης αί * λεπίδες καταφέρονται. ταῦτα δ' έστιν ώσπερ τὰ ξύσματα, ωλήν ωλατύτερα καὶ φερόμενα φανέρὰ, ωεσόντα δὲ οὐ διαμένει ωερὶ δὲ τὴν Θράκην, ἐκπήγνυνται. ἀλλὰ γὰρ αἱ μὲν νόσοι, ϖόσαι τε κ ωοΐαι καί τινες γίνονται, καὶ ωάλιν αί δι' ύπερβολήν χειμώνος ή καυμάτων φθοραί, καὶ αί διὰ ωνευμάτων ψυχρότητα ή θερμότητα, διά τούτων θεωρείθωσαν, ώς ἐνίας οὐδὲν ἂν κωλύοι καὶ τοῖς ἀγρίοις εἶναι κοινάς, και κατά την όλην των δένδρων Φθοράν, και έτι μάλλον κατά την των καρπών, δ καὶ συμβαίνον δρώμεν ούκ εύκαρπεῖ γὰρ ούδ' ἐκεῖνα σολλάκις ἀλλ' ούχ όμοίως οίμαι σαρατετήρηται.

CAP. XVI.

De Vulneribus, et Amputatione Arborum.

ΛΟΙΠΟΝ δ' εἰπεῖν ὅσα, ωεραιρουμένων τινῶν μορίων, ἀπόλλυται' κοινὴ μὲν δὴ ωᾶσι φθορὰ, τοῦ φλοιοῦ ωεριαιρεθέντος κύκλω, ωᾶν γὰρ, ὡς εἰπεῖν, οὕτως ἀπόλλυθαι δοκεῖ, ωλὴν ἀνδιράχνη. καὶ αὕτη δὲ, ἐάν τις τὴν σάρκα Ρσφόδρα ωιέση, καὶ τὸν μέλλοντα κας-

n Παντικαπαΐον, Ald. • ρεπίδες Bas. Ρ σφόδρα deest Bod.

πὸν διακόψη, ωλὴν εἰ ἄρα Φελλοῦ, τοῦτον γάρ φασι καὶ εὐσθενεῖν μᾶλλον σεριαιρουμένου δηλονότι τοῦ έξω, καὶ μὴ τοῦ κάτω ωρὸς τῆ σαρκὶ, καθάπερ καὶ τῆς 'Ανδράχνης έτι η του Κεράσου σεριαιρείται ό φλοιός η τῆς 'Αμπέλε, ѝ τῆς Φιλύρας, ἐξ οὖ τὰ χοινία, (ѝ Μαλάχης τῶν ἐλατίόνων,) ἀλλ' έχ ὁ * κύριος, οὐδ' ὁ πρῶτος, άλλ' ὁ ἐπιπολῆς, ος κὰ αὐτόματος ἐνίστε ἀποπίπτει, διά την *ύπόφυσιν Βατέρου καὶ γὰρ Φλοιοβραγία τούτων τῶν δένδρων ἐς ὶν, ὧσπερ κὰ τῆς 'Ανδράχνας καὶ τοῦ Πλατάνου. ὡς δέ τινες οἴονται, πάλιν ὑποφύει νέος [φλοιός], ό δὲ ἔξωθεν ἀποξηραίνεται καὶ ῥήγνυται, καὶ αὐτόματος ἀποπίπθει πολλῶν ἀλλ' ἐχ ὁμοίως ἐπίδηλος. φθείρονται μεν οὖν, ώς οἴονται, σάντα σεριαιρουμένου, διαφέρει δὲ τῷ Θᾶτλον κὰ βραδύτερον, κὰ μᾶλλον κὰ ἦτλον, ένια γάρ ωλείω χρόνον διαμένει, καθάπερ Συκή, καὶ Φιλύρα, κ Δρύς. οἱ δὲ κ ζῆν φασί σοτε ταῦτα, καὶ ούχ τάπόλλυδα, άλλα τὸν Φλοιὸν οἶον * σωροῦδα, κὶ ίδίαν τινά φύσιν έχειν. βοηθείν δὲ ωειρώνται, διαπλάττοντες σηλώ, η * σεριδούντες φλοιοίς η καλάμοις, καὶ τοιούτοις, όπως μη ψύχηται, μη δ' άποξηραίνηται καί ήδη φασί σου ἀναφύνας [τινά], καθάπες καὶ ἐν Ἡρακλεία τη Τραχιανή τὰς Συκάς. Δεῖ δὲ ἄμα τῆ s τῆς χώρας άρετη, καὶ τη τοῦ ἀέρος κράσει τὰ ἐπιγενόμενα τοιαῦτα είναι, χειμώνων γὰρ ἡ καὶ καυμάτων ἐπιγινομένων σφοδρών, εύθυς ἀπόλλυνται. διαφέρουσι δὲ κὰ αί ώραι, περί γάρ την βλάστησιν Έλάτης η Πεύκης, ότε η t* λιπῶσι τοῦ Θαργηλιῶνος η Σκιροφοριῶνος, ἄντις

[¶] φυλλοβραγία Bod. Γ ἀπόλλυσθαι τὸν φλοιὸν, ἀλλὰ οἶον Const. • τῆς χορείας Bas. τ λοπῶσιν, Bas.

σεριέλη, σαραχρημα ἀπόλλυται, τοῦ δὲ χειμῶνος ωλείω χρόνον ἀντέχει, καὶ ἔτι μᾶλλον τὰ ἰχυρότατα, καθάπερ Πρίνος, καὶ Δρύς, χρονιωτέρα γὰρ ἡ τούτων φθορά. δεί δε και την ωεριαίρεσιν έχειν τι ωλάτος ωάντων μεν, μάλιστα δὲ τῶν ἰχυροτάτων, ἐπεὶ u ἄντις μή ωαντελώς ποιήση λεπίην, ούθεν άτοπον τὸ μη ἀπόλλυθα, καίτοι φασί γέ τινες ἐὰν ὁπωσοῦν κὰφαιρεθῆ, συμφθείρεσθαι σώντως άλλ' έπὶ τῶν ἀσθενεστέρων τοῦτ' εἰκὸς, ἔνια γὰς, κἂν μὴ κύκλω ωεριαιρεθή, Φθείρεσθαί φασιν, α καὶ λυπράν έχει χώραν καὶ ἄτροφον. αύτη μεν δή καθάπερ είρηται, κοινή φθορά σάντων, ην Υ δὲ καλοῦσιν *ἐπικοπὴν τῶν δένδρων, μόνον Πεύκης, Έλάτης, Πίτυος, Φοίνικος, οἱ δὲ καὶ, Κέδρε ѝ Κυπαgίττου φασὶ, ταῦτα γὰρ, ἐὰν ωεριαιρεθῆ τὴν χόμην, κα) ἄνωθεν ἐπικοπῆ τὸ ἄκρον, φθείρεται στάντα, καὶ οὐ βλαστάνει, καθάπερ οὐδ' ἐπικαυθέντα, ἢ σάντα ἢ ἔνια: τὰ δ' ἄλλα σάντα κὶ σερικοπέντα βλαστάνει, κὶ ἔνια κὶ καλλίω γίνεται, καθάπερ ή Έλαία. διαφθείρεται δὲ τὰ σολλά, κῶν σχιδή το στέλεχος, οὐδὲν γὰρ ύπομένειν δοκεί, ωλήν 'Αμπέλου, κ Συκής, κ ζ' Ροιάς, καὶ Μηλέας ένια μεν, κάν έλκωθη η μείζον η βαθύτερον, έκ ἀπόλλυται, τάδ' οὐδὲν πάγχει, καθάπερ ἡ Πεύκη δαδουργομένη, και έξ ών δη τας * ρητίνας συλλέγουσιν, οίον, Έλάτης, Τερμίνθε, και γάρ δη τούτων είς βάθος ή *τρώσις κ * έλκωσις, καὶ ἐξ ἀφόρων * φορίδες γίνονται, καὶ ἐξ ὀλιγοφόρων ωολύφοροι. τὰ δὲ καὶ ωελέκησιν ύπομένει, η έρθα ή ωεσόντα ύπο ωνεύματος,

u ἄντις ωαντελῶς ωοιήση, οὐθὲν Bod. κ ἀφαιρίθη deest Ald. γ δη Bod. z 'Poᾶς, Bod.

ώστε σάλιν ἀνίσταθαι, κὰ ζῆν κὰ βλαςάνειν, οἶον Ἰτέα, καὶ Πλάτανος όπερ συνέβη καὶ ἐν ἀντάνδρω, καὶ ἐν Φιλίπποις, ἐκπεσούσης γὰρ ὡς ἀπέκοψαν τοὺς ἀκρέμονας η ἐπελέκησαν, ἀνεφύη νύκτωρ ή Πλάτανος, κουφισθείσα τοῦ βάρους, καὶ α ἀνεβίωσε, καὶ ὁ φλοιὸς ωεριέφυ σάλιν. σαραπεπελεκημένη δ' ἐτύγχανεν ἐκ τῶν δύο μερών, ήν δὲ τὸ δένδρον μέγα, μήχος μὲν μείζον ή δεκάπηχυ, σάχος δ' ώστε μὴ ραδίως αν σεριλαθείν τέτταρας ἀνδρας. ή δὲ ἐν Φιλίπποις Ἰτέα [ἄνεστη]. b σεριεκοπήθη μεν τους ἀκρέμονας, οὐ μὴν σαρεπελεχήθη, μάντις δέ τις ἔπεισεν αὐτοὺς, θυσίαν τε σοιείδαι, η τηρείν το δένδρον ώς σημείον άγαθον γεγονός. άνέστη δὲ κὰ ἐν Σταγείροις, ἐν τῷ Μουσείω, Λεύκη τις έκπεσούσα. της δὲ μήτρας ἐξαιρουμένης, οὐθὲν ώς εἰπείν Φθείρεται δένδρον σημείον δε ότι σολλά κοίλα τῶν μέγεθος ἐχόντων δένδρων ἐστίν οί δὲ ωερί 'Αρκαδίαν φασί, μέχρι τινός έαν έξηρέθη ή μήτρα τοῦ δένδρου, ζην, τελέως δὲ καὶ ἐξ ἄπαντος ἐξαιρεθείσης, καὶ Πεύκην φθείρεθαι, κ' Ἐλάτην, κ' άλλο σαν.

CAP. XVII.

Mors Plantarum, et Inimicitiæ mutuæ.

ΚΟΙΝΗ δὲ φθορὰ σάντων, κὰν αἱ ρίζαι σερικοπῶσιν, ἢ σᾶσαι, ἢ αἱ σλεῖσται ἢ μέγισται ἢ * κυριώταται τοῦ ζῆν. αὖται μὲν οὖν ἐξ ἀφαιgέσεως, ἡ δὲ ὑπὸ τοῦ ἐλαίου, σροσθέσει τινὶ μᾶλλον ἢ ἀφαιgέσει, σολέμιον γὰρ δὴ ἢ τοῦτο. σᾶσιν δὲ ἔλαιον ἐπιχέουσι τοῖς ὑπολείμμασι τῶν ρίζῶν ἀσχύει δὲ μᾶλλον τὸ ἔλαιον ἐν τοῖς νέοις ὰ ἄρτι Φυομένοις, ἀσθενέστερα γάρ. διὸ καὶ άπτεδα κωλύουσι. φθοραί δὲ κὰ ὑπ' ἀλλήλων εἰσὶ, τῷ σαραιρείδο τὰς τροφάς, κὶ ἐν τοῖς ἄλλοις ἐμποδίζειν. *χαλεπός δὲ ѝ ὁ Κιττὸς ωαραφυόμενος, χαλεπὸς δὲ ѝ ό Κύτισος, ἀπόλλυσι γὰρ ωάνθ', ὡς εἰπεῖν ἰσχυρότερον δὲ τούτε τὸ "Αλιμον, ἀπόλλυσι γὰρ τὸν Κύτισον. ένια δε, ού φθείρει μεν, χείρω δε σοιεί ταις δυνάμεσι τῶν χυλῶν ὰ τῶν ὀσμῶν, οἶον, ἡ Ῥάφανος, ὰ ἡ Δάφνη την "Αμπελον, δσφραίνε θαι γάρ φασι καὶ έλκειν' διὸ κὶ όταν ωλησίον ο βλαστός γένηται, ωάλιν άναστρέφειν κ άφορείν, ώς σολεμίας ούσης της όσμης. 'Ανδροκύδης γάς καὶ σαραδείγματι τούτω κατεχρήσατο σρός τὴν βοήθειαν την ἀπὸ τῆς Ῥαφάνου γινομένην ωρὸς τὸν οίνον, ώς έξελαύνουσαν την μέθην, φεύγειν γάρ δη καί ζώσαν την "Αμπελον την όσμην. αι μεν οὖν φθοραί, σῶς τε γίνονται, η πόσαι, η ποσαχῶς, φανερὸν ἐκ τῶν ωροειρημένων.

NOTÆ

IN LIBRUM QUARTUM.

CAP. I.

Έν τοῖς οἰκείοις τόποις καλλίω. Situs proprios cuivis arbori. Mira ἀκρίβεια Auctoris; e. g. τόπος εὐσκεπης, εὐήλιος, (tectus simul et apricus,) itemque in intervallis montium habitatio. Ἐλάτης, τόπος κοῖλος, καὶ ἄπνους, εἰς ὅν οὐδέποθ ὅλως ῆλιον ἐμ-βάλλειν. Vid. super hac re l. iii. c. 4.

Έπὶ τῶν ἄκρων, οὖπες οὐδέποτε ἐπιλείπει χιών. Mirum sane Cupressum, quæ in calidis regionibus solummodo reperitur, in Cretæ montibus nivem attingere.

Mãλλον εἰς βάβος πάχεα. Ita locum restitui. Textus Bodæi, et aliorum, ut ad imum paginæ videre est, corruptissimus. De diminutione molis sursum in truncis sermo est, quæ variat multum in diversis speciebus; in deciduis minus, in Pinu tamen maxime conspicua, præsertim respectu crassitudinis juxta radicem.

CAP. II.

N. B. Plantas Ægyptiacas quasdam in hoc capite describit Auctor, non tamen omnes ex αὐτοψία, ut videtur.

'H μὶν Συκάμινος. Intelligendum ἐν Αλγύπτω, alibi enim c. i. p. 9, 19, 21. Συκάμινον Italiæ et Græciæ, sc. Morum nigram L. satis accurate describit. Species hæc, Ficus religiosa L. Angl. "The Banyan Tree," in India orientali, utpote et in Ægypto, notissima. Icon datur apud Bod. p. 291. et Ger. em. 1509.

"Επερον Περσία καλούμενον. Linneus inter Lauros recenset, cum syn. Clusii: sed Clusius describit plantam novi orbis Hispaniam advectam; ergo L. Persea Linn. non Περσία Theophrasti. "Perseæ pomum myxis rubentibus simile," ait Plinius, ut videtur ex autopsia: inter Prunos igitur recensenda-

Operæ pretium tamen erit inquirere de loco natali Amygdali, Persicæ L. an ullibi occurrat statu sylvestri: sin minus, forsan Amygdalus, Persica L. cum varietatibus innumeris, Amygdalo, communi L. ut parenti referenda. Vid. obss. in notis ad librum iii. p. 136.

Συχης Κυπρίας. Textus certe corruptus: dicitur στελεχόφορος, ut præcedens species, sed postea παραπλησία Κερωνίας Ionum, quæ tamen arbor siliquosa. Κερωνίον Theophr. Cassiam fistulam L. interpretatur a Bodæo; sed suspicor duo genera sub eodem nomine enumerari. Ceratoniam, sc. siliquam L. l. i. p. 18, 23. et Συχην Κυπρίαν παραπλησίαν Κερωνίας in hoc capite; attamen descriptio hæc valde confusa. Ceratoniæ flos purpureo-ruber; Cass. fist. λεύκανθος: ἔχει δ΄ ἄμα καὶ τὸν ἔνον καὶ τὸν νίον καρπόν. . . . Κύει, ὥσπερ βότρυς ὁμοσχήμων. Ex hac descriptione conjicerem Tamarindum Indicum L. indicari, etsi nullibi fit mentio. Hic enim in unum coeunt characteres siliquosi fructus et pulpamentosi, necnon racemosa quædam congeries baccarum, κοκκυμήλων similium; videndum an successiva fructificatio obtineat.

'H Βάλανος. Secundum Bodæum Myrobalanus Emblica. Bauh. Pin. 445. Phyllanthus, Emblica L. quæ ex Græcobarbara voce ἐμελὶξ, ex Charitione. Icon exhibetur glandis unguentariæ, vel Myrobalani Bod. p. 300. N. B. A Linn. genus novum sub nomine Guillandinæ.

Κουκιόφοςον. De genere hoc Palmæ affini silet Bodæus; interpretor Palmam Thebaicam, Angl. "The Doom Tree." Vid. "Bruce's Travels," v. 45.

Κρικούς τορνεύουσι. Annulos Hed. sed forsan orbiculos sub axe volventes, pedibus pulvinaris subjectos; Ang. "Castors."

CAP. III.

Διττον δὶ γίνος. Acaciæ Ægyptiacæ, Mimosæ Niloticæ L. non dantur species nec varietates. A. Μέλαινα forsan Acacia Matthioli ficta, cujus icon apud Bod. p. 306.

'Aντὶ Κικίδος. Usus coriarius corticis Quercus antiquis forsan ignotus; gallis utebantur, ut in Ægypto siliquis Mimosæ. Τῷ ποταμῷ. Nilo flumine.

Κοχχυμηλέα. Cordia Myxa, L. Pruni affinis arbor ab aliis

Prunus Sebestinus. Vid. Ger. em. t. i. p. 1499. Vid. de hac arbore Plin. xv. 18. "Fructus, drupa rotunda Pruno domestico "minor, pulpa molli, et pene fluido, unde nomen μύξη α "μύξα." Nulla fructus mentio apud hodiernos.

Eis τὸ συμβαῖνον πάθος. Mira hæc proprietas Mimosæ, sensitivæ Theophrasto haud ignota. N. B. Folia M. describuntur, παρόμοια ταῖς Πτίρισιν. Filicis folio, Gaz. τοῖς Πτίρυζιν, Bod. sc. pennis in ala avis, quæ utrinque plumulis densissime obsitæ: alibi folium pinnatum πτίρυγι comparatur, itemque surculus Pinus, Piceæ. iii. 10.

CAP. IV.

Τοῦ Λωτοῦ. N. B. Lotus Theophrasti, Celtis, australis, L. (vid. icon. Bod. p. 325. Ger. em. 1493.) fructus parvus magni Κυάμου, (pisi sc. non fabæ, apud Theophrastum et alios.) Ita quoque Dioscor. καςπὸς μείζων πεπεςίως. lib. i. c. 171. infra, τοῖς μύςτοις, baccis Myrti, communis, comparatur. Vid. Plin. xiii. 17.

Πλησίον τούτου ὁ Παλίουςος, sc. Π. 2dus vel Ægyptiacus. De Παλιούςω 1mo, Rhamn. Paliuro L. supra mentio fit i. 4, 8, 16. et iii. 4, 8, 17. N. B. De Paliuro Africano tractat Plin. xiii. 10. sed exscriptum ex Theophr. et parum fideliter. Apud Linn. Spec. Plant. 1478. spec. duæ occurrunt; Celtis, australis et orientalis. Vid. Athenæum, l. xiv.

Ταὐτὸ δ' οὖν τῶν ὑδάτων. Textum mendosum restituere aggressus sum ex versione Theodori. Supra dixit mirabile esse τῶς τορύχθη τηλικαῦτα βάθη. ταὐτὸ δὲ (similis ratio) τῶν ὑδάτων—an radices attingant aquas, vel subditas esse radicibus, secundum Theodorum? N. B. Διαφορὰ respicit aquas salsas, vel dulces supra.

Τὸν "Ονον ἐσθίειν ταῦτα, sc. animalia quæ dicuntur Oniscis L. vesci. ""Ονος insectum multipes, contactu sese complicans, ut pillula appareat." Bod. p. 332. Sub nomine Millepedis satis cogn. Angl. "a Wood Louse." Vid. Scrib. Long. c. 39. Galen. κατὰ Τόπους, c. i. item de Simpl. ii.

'O 'Aligardeos ig 'Irdias. Vid. Strab. l. xv.

Μῆλον Μηδικόν καὶ Περσικόν. N. B. Theophrastus ait, Μῆλον οὐκ ἐσθίεται, sc. sylvestri statu: ergo varietates cultæ nondum

innotuerunt. "Ακανθαι quoque οΐας "Αχεας, 'Οξυάκανθαι p. 156. memorantur.

CAP. V.

Τὰν καλουμένην Συκῆν. Ex similitudine radicationis pensilis, si ita dicam, suspicor Theophr. sub communi nomine Συκῆς genera duo maxime diversa confundere, sc. Ficum, religiosum L. et Rhizophoram. Vid. l. i. c. 12. Species hæc ad Fluv. Acisinem καρπῷ θαυμαςῶς μικρῷ, necnon foliis grandibus peltatis.

"Εστι δέ τι έτερον. Musa, Paradisiaca L. ut videtur.

"Ετερον δὶ φύλλω προμήπει Στρουθίου πτες. ὅμοιψ, sc. Areca, Cathecu, L. ex familia Palmarum.

"Αλλο τε έστιν οῦ ὁ καρπὸς, μακρὸς, σκολιός. De hac arbore inquirendum. An Strychnos, Nux Vomica L.? cujus mira prominentia nucis ex apice pomi, figuræ incurvæ. N. B. Species plures cursim enumerat ex India; aitque Cerealea regionis istius, etsi diversa ab Europæis, proxime tamen accedere, Oryza L. excepta, quæ τὸν πολὸν χρόνον ἐν ὕδατι.

Δίνδρον lv Κεδρωσία Δάφνης φύλλω. Planta venenosa, quæ a Bodæo, Apocyno, L. refertur.

CAP. VI.

Tà εὔοσμα. De odoriferis Arabiæ et Indiæ hoc capitulo tractatur.

Βάλσαμος. Arbor cujus gumma ἐποδάλσαμον, ut apud Bod. Amyris Gileadensis L. apud Prosp. Alpinum describitur, et recenter a D. Bruce Abyss. App. sub nomine Balessan, ubi icones duæ dantur.

'Εν τη 'Αδρία. Regione vicina maris Hadriatici: adeo ut complectetur Galliam cis Alpes.

Πλάτανον. A voce Græca ωλατύνω respectu amplitudinis folii, unde umbra fit densissima. Vid. Platani laudes Plin. xii. 1. etiam quæ de admiratione Xerxis apud Ælianum, ii. 14.

CAP. VII.

- Τὰ δ' ἔνυδοα. In hoc capite de plantis marinis tractat, quæ ex similitudine terrestrium vocantur Ἐλάτη, Συκῆ, Δοῦς.

"Αμπελος, Φοῖνιζ, Quorum nomina, quoad ex descriptione eruenda sint, in Catalogo Plant. recensentur.

Κάλλιον της Πορφύρας. Murex, L. cujus usus ad tingend. antiquis notus, æque ac Fucorum quorundam.

'Οστρακοδέρμων ένια. Testacea animalia quæ fucis vescuntur, et ibi adhærent; sed F. vesiculoso L. quasi innascitur genus parvulum, sc. Serpula, spirorbis L.

'Η Συκή ἄφυλλος. Conjicerem Ficum marinam Theophr. Alcyoniis referendam.

'Ο δὲ Φοῖνιζ. Ex descriptione αὶ ἐκφύσεις τῶν ῥάξδων, οὐ κύκλω-Θεν—ἀλλ' ὡς ἐν πλάτει, Fucis plurimis convenit: sed charactere qui sequitur, δὶ ὅλου φύλλου ἥκειν τὸν μέσον καυλὸν, frons F. νεsiculosi et serrati, apte describitur folio oblongo, costa intermedia, alis utrinque. Bot.

CAP. VIII.

Πλην της 'Ακάνθας δίψαδος. Genus Dipsas a Linn. sistitur, sc. Dips. Fullonum, Ang. "Teasel." Planta hæc instruitur membrana cyathiformi ad caulem, cujus ope retinetur aqua æstatis tempore: sed apud nos ad aggeres vulgatissima, ideoque forsan diversa a planta Theophr. N. B. "Ακ. 'Αραβίκης mentio fit apud Galen. de Simpl. lib. vi. ut et apud Dioscor. quæ dicitur Α. λεύκη ὅμοια. Forsan tamen species hæc adhuc latet in arenosis Arabiæ.

Múznass, sc. Madrepora, fungites L. Corallini species notissima. N.B. Quæ de Daphne marina, Olea, et Thymo, fabulosa admodum. Inter Corallinas reperiuntur species arborescentes; necnon in recenter inundatis a mari casu quopiam, arbores submersas videre est, quæ per secula duraverunt.

Δίνδοα ὅμοια ᾿Ανδοάχνη ἄνθει, χοώματι ᾿Αμυγδάλης, κ. τ. λ. Gorgoniæ species reperiuntur ramosissimæ, cujus ex apicibus Polypi, ibi nidulantes (Hydri L.) in formam floris sese expandunt. Vid. icon. tubulariæ, magnificæ, Act. Linn. v. 5. Tentacula hujus Polypi συνελίττεται, (contrahunt sese,) itemque ad basim juncta sunt, συνηςτημένα εἰσὶ ἐν πᾶσιν.

CAP. IX.

'E, Τύλφ. Vid. Plin. xii. 10. Hic etiam fabulosa narratio: nempe de sylvis arborum in intervallo insulæ a continentis æstu maris relictis: sed quænam pars Arabici sinus indicatur?

Δένδοα ἐρίοφορα. Gossypium arboreum L. accuratissime describitur. Notandum quoque σινδόνας apud Græcos gossypinas æque ac linteas vestes exprimere, idque πολυτελεστάτας.

Eἶναι ἄλλα δίνδοα. Arbores floribus violaceis et rosaceis cursim nominantur, adeo ut vix liceat conjicere an Hybiscus, vel alia quædam inter exotica specioso flore.

Πάπυρος. Papyrus Nilotica L. fuse ex autopsia, ut videtur, describitur. Vid. Plin. xii. 11.

Σαςί. Barbara vox. N. B. Planta affinis Papyri describitur sub hoc nomine: sed nulla mentio apud synonyma Linn. nec apud antiquos, quoad scio.

To de Mrássier woudés istrir. Nullus dubito quin pl. Ægypti a D. Bruce descripta et delineata sub nomine "Ensete," (vid. App. p. 36.) hic referenda sit. Dempta terminatione Græce or, voces Mnasi, Ansi, haud absimiles, et usus plantæ ad victum humanum idem.

CAP. X.

'O δὶ Κύαμος. Lotus Colocasia L. vulgo Faba Ægyptiaca. Vid. Plin. xxi. 15. Dioscor, ii. 128. Celebris planta, ex αὐτοψία, ut videtur, descripta.

'Επὶ τούτω δὶ ἡ κωδία. Textus mendosus: apud Bod. et alios post διόλου legitur, διειλημμένας διμοίως τοῦς κηρίοις. Suspicor hæc verba ex margine in textum irrepsisse, aut saltem locum obtinere post descriptionem pericarpii apud Bod. ciborium (vid. iconem) παρόμοιον σφηκίω περιφέρει.

'H willos. Folium Galeriforme Colocasiæ.

Φύεται κατὰ γῆς, ὁ καλεῖται Μαλιναθάλλη. Sub terra tuber Cyperi esculenti L. reperitur in arenosis juxta Nilum. A Plin. vocatur "anthalium;" igitur scribend. μῆλον ἀνθάλιον. Vid. icon. apud Bod. p. 471. Hujus mentio in Flora Græc. fasc. 2.

"Όταν ὁ Σῖτος ἢ καθαgὸς, i. e. post ventilationem.

CAP. XI.

'O Τείδολος. Tribuli aquatici L. pericarpio excepto, descriptio satis accurata. Quare, ut μελὰς καὶ σκληςὸς σφόδοςα simpliciter vocatur, cum forma ejus sit omnium maxime singularis, sc. undique muricata punctis acutis, muricum ad instar: Angl. "Caltrops."

'Ο καυλὸς ἐξ ἄκρου παχύτατος. Ordine inverso: observatu dignum hunc ordinem in aquosis quibusdam obtinere.

'Αποπεφυκότα τριχώδη τινά. De stipulis linearibus, vel capillaribus. N. B. Ηæ in Tribulo et Potamogeitone notissimæ.

"Aνθος χνοῶδες. Flos stamineus. Bot. Textus hoc loco corruptus, non nisi inspectione fructificationis Viticis, agni casti L. sanandus: apud Bod. legitur τῷ τῆς Λεύκης ὁμοίφ, quæ verba tollenda censet idem auctor.

'H δὶ Σίδη. Planta hæc inter ignotas. Bod. p. 462. Certe tamen Nymphææ affinis planta. Nomen forsan ex pericarpio, cujus forma instar pomi M. Granati (σιδίου Lex. Theophr). N. B. De Butomo, Equiseto, aliisque fluviatilibus in hoc capite sermo est: vid. Cat. Plant. necnon operæ pretium erit in ipso Lacu Orchomeni plantas investigare.

CAP. XII.

'O δὶ Κάλαμος. Arundinum arborescentium duæ apud Linn. Spec. Plant. A.D. 1674. Novissime tamen Bambusa, ut genus proprium, sistitur. De usibus Arundinis et Cannæ occurrunt multa in hoc capite observatu digna.

"Ετι πλείον βαθυνθήναι την λίμνην. Non respectu profunditatis aquæ, sed e contra, ut constat ex textu.

Προκαταυλήσεως. De præparatione nodorum Cannæ, in usum tibiarum, sc. ut pars exterior fiat quam firmissima; sermo est descriptio manipulationis accurata admodum.

Kαὶ ὁ Κηφισός. Suspicor corruptionem textus, cui mederi conatus sum, parenthesi interposita.

Γένος τὶ Καλάμου ἐπίγειον. Species hæc arborea, ex quibus cymbulæ (ἀκάτιοι secundum Plinium) fiebant, certe Bambusa Linn. sed mallem legere cum Bodæo ἀκόντιοι.

CAP. XIII.

Περὶ Σχοίνου. Genus Schænus L. videtur indicari, etsi Bodæus interpretetur Juncus. Fortasse tria Σχοίνων Theophrasti γίνη, sub generibus diversis L. militant. Scirpi species quædam appellatur Holoschænus a Linn. et ut Μελάγκρανις enumeratur species Melanoschænus a Michelio: sed quare κάρπιμου quidam? Anne seminibus utebantur? Plin. xxi. 17.

Πεδε μία ἀρχη γεαμμώδα. Optime describit inflorescentiam plantæ, ex qua species eruenda sit.

Ο Βάτος. Incidenter fit mentio Βάτου, ut siccis pariter ac aquosis gaudens. Descriptio occurrit iii. 17.

CAP. XIV.

Βεαχυδιότητος. Comparatio inter arbores palustres et montanas instituitur hoc capite. Vid. etiam de Caus. Plant. ii. 15.

'Αγονώτερα τοῖς περικαρπίοις. Interpretes perperam reddunt. Sensus est, fructum plantas hasce edere, sed non maturare: N. B. τὰ ἐν περικαρπίοις, caro, vel pulpa.

'Ελαίαν 'Αθήνησι. De arbore hac, utpote de aliis longævitate famosis, vid. Plin. xvi. 44.

Ka9' δν τὸ στίλεχος. Locus hic in Codd. corruptissimus. Sensus, secundum Scal. "Si metiamur vitæ tractum in arbo"ribus a diuturnitate stipitis tanquam principii ejus, inibitur
"ratio vitæ ejus, circa 200 annos." Bod. p. 493. Error textus, forsan ex inscitia librarii, qui ἀναμετρεῖν τὸν χρόνον (explicationem sc. verborum ἀρχὴν τιθέντα μέτρον χρένου) ex margine in textum recepit.

CAP. XV.

Tois δ' ἡμέροις ἐστὶ ωλείω νοσήματα. Observatio accurata admodum: cultura enim, etsi feraciores, imbecilliores tamen fiunt arbores. N. B. Morbi generales et peculiares arborum hoc capite describuntur: observandum tamen περὶ τοῦ σκωλήκουσθαι, quod non proprie morbus, sed effectus morbi, sive radicem, seu truncum, vel fructum spectat.

Ψώρα, καὶ αἰ προσφυόμεναι Κοχλίαι. Coccus genus L. hic indicatur. In viridariis nostris stipites Citri Aurantii infestat.

Πάντες εἰς Κεράστην ἀποκαθίστανται. Ultima Coleopterarum L. transformatio: vid. Linn. Syst. Nat. N. B. Mentio hujus insecti supra, ii. 9.

Φθέγγονται οίον τείσμον. Alibi τείγμον, sed male. Vox facta ad imitationem fremitus alarum in insectis.

'Açάχνιον. Morbus Oleæ; Araneus, Plin. xvii. 24. Inquirendum de hoc in loco natali. N. B. Animalcula quædam arbores infestantia, texunt sibi nidum, telæ araneæ, quoad materiem, similem. Hujus generis videre est in Larice, et in arboribus fructiferis quibusdam; præcipue in pomiferis ex Gallia, ut ferunt, importatis.

Έργίνονται δὶ Κνίπες. De Aphide L. vid. supra, c. 7. N. B.

Accurate observatur ὅτι δοχοῦσιν ἰξ ὑγρότητος γλυκείας συνίστασθαι, Aphidis enim excrementum, mel quoddam, quod folia
æstate illinans, appellatur Angl. "Honey Dew." Vid. Aphidis
hist. Act. Linn. v. 6.

Κάμπαι. Erucæ, sive larvæ Coleopterarum, ver L. Vid. Κεράστης. Dirum animal, ut ait Plinius xix. 11. Colum. l. ii.

CAP. XVI.

Λοιπὸν δ' εἰπεῖν. Vid. Plin. de injuriis plantarum xvii. 24. quod ad vocem διακόπτειν recte notat Scal. non luxare, ut ait Theodorus, sed pertundere.

Toῦ Θαργηλιῶνος. Plin. ait, "Sole Geminos transcunte."
N. B. Scal. conjicit mendam inesse textui, ex comparatione cap. ix. cui mederi conatus est. Bod. p. 505.

CAP. XVII.

"Ελαιον ἐπιχίουσι. Res mira; sc. oleum adhiberi ad plantas necandas; an ex nimia fœcunditate? Adeps et Pix, ut æque arboribus noxiæ, enumerantur Plin. xxvii. 24.

Χαλεπὸς ὁ Κύτισος. Cytisus Marantha, Bod. sc. a μαραίνω. N. B. Laudes Cytisi in generando lacte apud Plin. celebrantur xiii. 24. et Colum. ix. 4. N. B. C. Marantha Bodæi (p. 508.) syn. C. cornuti Ger. em. cujus icon mutuatur. Silent ambo de viribus nocivis. Anne fruticulum a Carolo Clusio descriptum, circa sepes vinearum in Sicilia proveniens, quod, ut ait, Cytisus Latine audit? Vid. Bod. p. 508. Parasitica forsan species, vel ut Polygonum, Fagopyrus, Fumaria, amplexu enecans plantas vicinas. N. B. Κύτισος arbor describitur i. 9. iv. 20. v. 4.

"Alipor. Salicorniæ species: vid. Catal. De viribus nocivis hujusce marinæ plantæ respectu terrestrium non est quod miremur.

ΘΕΟΦΡΑΣΤΟΥ

ΠΕΡΙ ΦΥΤΩΝ ΙΣΤΟΡΙΑΣ

TO E'.

CAP. I.

De cædendo Ligno, tum rotundo, tum quadrato.

ΠΕΡΙ δὲ τῆς ὕλης ποία τέ ἐστιν ἐκάςη, ποθ ἀραία, τέμνεθαι, καὶ πρὸς ποία τῶν ἔργων χρησίμη, κὰ ποία δύσεργος ἢ ἐὕεργος, καὶ εἰτι ἄλλο τῆς τοιαύτης ἱστορίας ἔχεται, πειρατέον ὁμοίως εἰπεῖν. ἀραῖα δὴ τέμνεσθαι ξύλα, τὰ μὲν * ςρογγύλα, κὰ ὅσα πρὸς φλοισμὸν, ὅταν βλαστάνη, τότε γὰρ εὐπεριαίρετος ὁ φλοιὸς, ὁ δὴ καλοῦσι ὰ * λιπᾶν, διὰ τὴν ὑγρότητα τὴν ὑπογινομένην αὐτῷ. μετὰ δὲ ταῦτα δυσπερικάθαρτος, καὶ τὸ ξύλον * μέλαν γίνεται καὶ δυσειδές τὰ δὲ * τετράγωνα μετὰ ὁ τὸν * λιπητὸν, ἀφαιρεῖται γὰρ ἡ πελέκησις τὴν δυσειδίαν ὅλως δὲ πᾶν [ξύλον] πρὸς ἰχὸν ὡραιότατον, οὐ μόνον πεπαυμένον τῆς βλαστήσεως, ἀλλ ἔτι μᾶλλον ἐκπεπαῖνον τὸν καρπόν. ἀλλὰ διὰ τὸν φλοισμὸν, ἀωροις οὕσιν, ὡραίοις συμβαίνει γίνεσθαι, τοῖς στρογγύλοις,

² λοπᾶν, Ald. λοπίαν, Bas. ^b τῶν λοπητῶν, Ald. τὰν κοπητὸν, Const.

ώστε έναντίας αι ώρας κατά συμβεβηκός. εύχρούστερα δὲ τὰ ἐλάτινα γίνεται κατὰ τὸν ωρῶτον *λίπητον* έπεὶ δὲ μάλιστα, ἢ μόνον, οὐ σεριαιροῦσι τὸν φλοιὸν, Έλάτης, η Πίτυος ταῦτα μὲν τέμνεται τοῦ ήρος, (τότε γὰρ ἡ βλάστησις) τὰ δὲ ἄλλα, ὅτε μὲν μετὰ * συροτομίαν, ότε δὲ μετὰ * τρυγητὸν, καὶ 'Αρκτοῦρον, οἶον, "Αρια, Πτελέα, Σφένδαμνος, Μελία, Ζυγία, 'Οξύα, Φιλύρα, ο Φηγός τε, η όλος όσα δρύττεται Δρυδς δε, όψιαίτατα κατά χειμώνα, μετά τὸ μετόπωρον. ἐὰν δὲ ύπὸ τὸν λιπητὸν τμηθή, σήπεται τάχιστα, ώς εἰπεῖν, έάν τε ἔμφλοιος, ἐάν τε ἄφλοιος καὶ μάλιστα μὲν τὰ έν τῷ τρώτω λιπητῷ. δεύτεςα δὲ, τὰ ἐν τῷ δευτέρω, τρίτα δὲ, τὰ ἐν τῷ τρίτῳ τὰ δὲ μετὰ τὴν ϖέπανσιν τῶν καρπῶν, ἄβρωτα διαμένει, κἂν ἀλόπιςα ἢ Τλὴν ύπὸ τὸν Φλοιὸν ὑποδυόμενοι Σκώληκες, ἐπιπολῆς ἐγγράφουσι τὸ στέλεχος, οἶς καὶ σφραγίσι χρῶνταί τινες. ώραῖον δὲ τμηθὲν τὸ δρύϊνον ἀσαπές τε καὶ * ἀθριπηδέστοτον γίνεται, σκληρον δε καὶ συκνον ώσπες κέρας, σᾶν γὰρ ὅμοιόν ἐστιν ἐγχαρδίω, σλην τόγε τῆς 'Αλιφλοίου, καὶ εγάρ τόγε φαῦλον. συμβαίνει δὲ κὰ τοῦτο ύπεναντίως όταν τε κατά την βλάστησιν τέμνωνται, κ όταν μετά τούς καρπούς τότε μεν άναξηραίνεται τά στελέχη, καὶ οὐ σαραβλαστάνει τὰ δένδρα, μετὰ δὲ τούς καρπούς παραβλας άνει* * δυστομώτερα δὲ διὰ τὴν σκληρότητα f κατά ταύτην την ώραν. κελεύουσι δὲ καὶ δεδυχυίας τῆς σελήνης τέμνειν, ώς σχληροτέρων κὰ ἀσαπεστέρων γινομένων. ἐπεὶ δὲ αὶ ωέψεις τῶν καρπῶν

c Φηγίς. πηγόσιν τε, Bas. d δλόπιστα Bas. c γὰς deest Bod. f καὶ ταύτην Bod.

σαραλλάττουσι, δηλονότι κὰ αἱ ἀκμαὶ σεος τὴν τομὴν σαραλλάττουσιν, ἀεὶ γὰρ ὁψιαίτεςαι τῶν ὁψικαςποτέςων, δι' ὧν καὶ σειρῶνταί τινες ὁρίζειν καθ' ἔκαστον, οἶον Πεύκην μὲν κὰ Ἐλάτην, ὅταν πύπολιπῶσιν' ἔτι δὲ 'Οξύαν, κὰ Φιλύραν, καὶ Σφένδαμνον, καὶ Ζυγίαν, τῆς ὁπώρας' Δεῦν δὲ, ῶσπερ εἴρηται, μετὰ τὸ φθινόπωρον. φασὶ δέ τινες ταύτην ώραίαν εἶναι τοῦ ἡρος, ὅταν γε ἔχη τὴν καλουμένην πάχρυν' καὶ τὴν Πίτυν, ὅταν ὁ βότρυς ἀνθῆ, ποία μὲν οὖν ώςαῖα καθ' ἔκαστον χρόνον, οὕτω διαιροῦνται' σάντων δὲ δηλονότι βελτίω τὰ τῶν ἀκμαζόντων δένδρων, ἡ τῶν νέων κομιδῆ, ἡ καὶ γεγηρακότων, τὰ μὲν γὰρ ὑδατώδη, τὰ δὲ γεώδη' σλείστας δὲ χρείας καὶ μεγίστας ἡ Ἐλάτη καὶ ἡ Πεύκη σαρέτοτί.

CAP. II.

Lignorum Differentiæ.

ΔΙΑΦΕΡΟΥΣΙ δὲ ἀλλήλων ἐν σολλοῖς [τὰ ξύλα]· ἡ μὲν γὰρ Πεύκη, σαρκωδέστερά τε καὶ * ὀλιγό ἰνος, ἡ δὲ Ἐλάτη, καὶ πολύ ινος καὶ ἄσαρκος, ὥστε ἐναντίως ἑκάτερον ἔχει τῶν μερῶν· τὰς μὲν γὰρ ἶνας ἰσχυράς· τὴν δὲ σάρκα μαλακὴν καὶ μανήν. διὸ τὸ μὲν τῆς Πεύκης βαρύ ἐς ι, τὸ δὲ (τῆς Ἐλάτης) κουφόν· τὸ μὲν δὲ γὰρ ἔνδαδον, τὸ δὲ ἄδαδον, ἢ καὶ λευκότερον. ἔχει δὲ καὶ ὅζους σλείους μὲν ἡ Πεύκη, σκληροτέρους δὲ ἡ Ἐλάτη, σολλῷ μᾶλλον δὲ ἢ σκληροτάτους σάντων· ἄμφω δὲ συκνοὺς ἢ κερατώδεις, καὶ τῷ χρώματι ξανθοὺς, ἢ * δαδώδεις, ὅταν δὲ τμηθῶσι, ῥεῖ ἢ ἐκ τῶν τῆς

Έλάτης καὶ ἐκ τῶν τῆς Πεύκης ἐπὶ σολὺν χρόνον ἡ * ύγρότης, κ μᾶλλον ἐκ τῶν τῆς Ἐλάτης. ἔστι δὲ καὶ πολύλλοπον ή Έλάτη, καθάπερ το Κρόμμυον, ἀεὶ γὰρ έχει [λόπον] τινὰ ὑποκάτω τοῦ φαινομένου, καὶ ἐκ τοιούτων ή όλη· διὸ καὶ οἱ τὰς κώπας ξύοντες, ἀφαιρεῖν wειρώνται καθ' ένα κς όμαλώς, ἐαν γαρ οὕτως ἀφαιρῶσιν, ἰσχυρὸς ὁ κοπεών, ἐὰν δὲ σαραλλάξωσι, καὶ μὴ κατά σάντα όμοίως, h ἀσθενής σληγή γάρ ούτως, ἐκείνως δὲ, ἀφαίρεσις. ἔστι δὲ ϰ μακρότατον ἡ Ἐλάτη καὶ δοθοφυέστατον, διὸ κὰ τὰς *κεραίας κὰ τοὺς ἱστοὺς ἐχ ταύτης σοιοῦσιν, ἔχει δὲ καὶ τὰς * φλέβας καὶ τὰς * Ινας εύγενεστάτας σάντων αὐξάνεται δὲ σρῶτον είς μήκος, άχρις οδ άφίκηται τοῦ ήλίου και όζος οὐδείς, ούτε παραβλάστησις, ούτε πάχος γίνεται μετά δὲ ταῦτα εἰς βάθος, τζ πάχος οὖτως δὲ αὶ τῶν ὄζων ἐκφύσεις η παραβλαστήσεις. ταῦτα μὲν δν ίδια τῆς Ἐλάτης, τὰ δ' ἐςι, κοινὰ καὶ Πεύκης κὰ Ἐλάτης, κὰ τῶν Ἐλάτων καὶ άλλων, ἔστι γὰρ ἡ μὲν ἱ*τετράξοος, ἡ δὲ *δίξοος. καλοῦσι δὲ τετραξόους μὲν, ὅσαις ἐφ' ἐκάτερα τῆς ※ἐντεριώνης δύο * κτηδόνες είσλν, έναντίαν έχεσαι την φύσιν. ἔπειτα καθ' k έκάτεραν την κτηδόνα σοιούνται την σελέχησιν, ἐναντίας τὰς σληγὰς κατὰ κτηδόνα Φέροντες, όταν ἐφ' ἐκάτερα τῆς ἐντεριώνης ἡ ωελέκησις ἀναςρέφη, τοῦτο γὰς ἐξ ἀνάγκης συμβαίνει διὰ τὴν φύσιν τῶν κτηδόνων τὰς δὲ τοιαύτας Ἐλάτας ἢ Πεύκας τετραξόους καλούσιν. είσὶ δὲ καὶ ωρὸς τὰς ἐργασίας αὖταμ κάλλισται, συκνότατα γάρ έχουσι τὰ ξύλα, καὶ τὰς

h εὐσθενής, Bod. i τετεάζους, Ald. Bas. τετεαρρόυς, Plin-Vid. not. ad fin. libri. k ἐτέραν Bod.

*αίγίδας αύται φύουσι. αὶ Ιδίξοοι δὲ κτηδόνα μὲν έχεσι μίαν ἐφ' ἐκάτερα τῆς ἐντεριώνης, ταύτας δὲ ἐναντίας άλλήλαις, ώς ε κ την ωελέκησιν είναι διπλην, μίαν δὲ καθ' ἐκατέραν κτηδόνα ταῖς ωληγαῖς Τέναντίαις. άπαλότητα μεν οὖν ταῦτά φασιν ἔχειν τὰ ξύλα, χείριστα δὲ πρὸς τὰς ἐργασίας, διαςρέφεται γὰρ μάλιςα. π * μονοξόους δὲ καλοῦσι, ἐχούσας μίαν μόνον κτηδόνα, την δὲ σελέκησιν αὐτῶν [φασί] γίνεσθαι την αὐτην ἐφ΄ έκάτερα της έντεριώνης φασί δὲ μανότητα μὲν ἔχειν τῆ φύσει τινά ξύλα, ταῦτα δὲ στρὸς τὰς *διαστροφὰς ἀσφαλέστατα. διαφοράς δὲ ἔχουσι τοῖς φλοιοῖς, καθ' ὡς γνωρίζουσιν, ιδόντες εύθύς, τὸ δένδρον, * ωεφυκός ωσιόν τί ἐστι, τῶν μὲν γὰρ εὐκτηδόνων καὶ ἀστράδων, καὶ ὁ φλοιός λείος και όρθος, των δ' έναντίων τραχύς τε κ διεστραμμένος όμοίως η έπὶ τῶν λοιπῶν. ἀλλ' ἔστι τετράξοα μεν όλίγα, ομονόξοα δε ωλείω τῶν ἄλλων άπασα δὲ ἡ ὕλη, μείζων, κὰ ὀρθοτέρα, κὰ ἀστραβες έρα, και στρυφνοτέρα, η όλως καλλίων η ωλείων, η έν τοῖς **ω**ροσβορείοις, ώσπερ καὶ ωρότερον ἐλέχθη· καὶ αὐτοῦ τοὺς δένδρου δη τὰ πρὸς βοβράν, πυκνότερα καὶ *νεανικώτερα δσα δὲ * ὑποπαράβορρα, ἡ ἐν * περίπνω, ταῦτα στρέφει καὶ * ωαραλήγει ωαρά μικρὸν ὁ Βοgέας, ώστε είναι παρεστραμμένην αύτῶν τὴν μήτραν, καὶ οὐ κατ" δρθόν. ἔστι δ' ὅλα μὲν τὰ τοιαῦτα, ἰσχυρὰ, τμηθέντα δὲ ἀθενῆ, διὰ τὸ ωολλὰς ἔχειν ωαραλλαγὰς, καλοῦσι δὲ οἱ τέχτονες *Ρέπίτομα ταῦτα διὰ τὸ πρὸς τὴν χρείαν ούτω τέμνειν.

¹ δίζου Bas. Ald. m ivarτίας. Bod. n μονοζόους Ald. μονοβόους Plin. • μονόζοα μονόφοα Const. P περίτομα Const.

CAP. III.

Usus Ligni fabriles, et igniarii. Spiræ in Ligno. Circumsepta quædam in Trunco Arboris.

"ΟΛΩΣ δὲ χείρω τὰ [ξύλα] ἐκ κὰ ἐφύγρων κὰ εὐδιεινών κι σαλισκίων και των *συνηρεφών, και σρός την τεκτονικήν χρείαν καὶ σρός την * συρευστικήν. αἱ μὲν οὖν τοιαῦται διαφοραὶ ωρὸς τοὺς τόπους, αὐτῶν τῶν όμογενῶν, ώς δὲ ἀπλῶς εἰπεῖν, διαιροῦσι γάρ τινες κατά τὰς χώρας, καί φασιν άρίστην μεν είναι τῆς ὕλης πρός την τεκτονικήν χρείαν, την είς την Έλλάδα παραγινομένην, την Μακεδονικήν λεία τε γάρ ές ι η άςραδής, καὶ ἔχουσα *9 θύϊον τί· δευτέραν δὲ τὴν Ποντικήν, τρίτην δὲ τὴν ἀπὸ τοῦ 'Ρυνδάκου, τετάρτην δὲ τὴν Αἰανικήν, χειρίστην δὲ, τήν τε Παρνασιακήν καὶ τὴν Εύβοϊκήν και γαρ όζώδεις η τραχείας, η ταχύ σήπεδαι. σερί δὲ τῆς 'Αρκαδικῆς σκεπτέον. ἰχυρότατα δὲ τῶν ξύλων ἐστὶ, τὰ ἄοζα καὶ λεῖα, καὶ τῆ ὄψει δὲ ταῦτα τ κάλλιστα· καὶ μάλιστα όζώδη γίνεται τὰ s κακοτροφηθέντα, καὶ ήτοι χειμώνι ωιεθέντα, ή καὶ άλλω τινί τοιούτω τὸ γὰρ ὅλον, τὴν πολυοζίαν είναι δι' ἔνδειαν εὐτροφίας όταν δὲ κακοτροφήσαντα ἀναλάδη ωάλιν, καὶ εύσθενήση, συμβαίνει καταπίνεθαι τούς όζους ύπο της * σεριφύσεως εὐτροφοῦν γὰρ, καὶ αὐξανόμενον, * ἀναλαμβάνει, καὶ σολλάκις ἔξωθεν μὲν λεῖον τὸ ξύλον, διαιρούμενον δὲ ὀζῶδες ἐφάνη. διὸ καὶ σκοποῦνται τῶν σχιστών τὰς μήτρας, ἐὰν γὰρ αὖται ἔχωσιν ὄζους, ὀζώδη

q τύϊον, Bod. ^τ κάλλιστα deest Bod. * κακοστοιφηθίντα, Bod.

κ τὰ ἐκτὸς, καιπὲς οὐ φανερῶς. γίνονται δὲ κὰ αί * σπεῖραι διά χειμῶνάς τε η κακοτροφίαν, σπείρας δὲ καλοῦσιν όταν τη συστροφή τις έν αὐτη μείζων, και κύκλοις σεριεχόμενη πλείοσιν· ούθ' ώσπερ ὁ όζος, άπλως, ούθ' ώς ή οὐλότης ἐν ἀὐτῷ τῷ ξύλῳ, δί ὅλε γάρ ϖως αὖτη καὶ όμαλίζουσα. χαλεπώτερον δὲ τοῦτο σολύ καὶ δυσεργότερον τῶν τοςων. ἔοικε δὲ σαραπλησίως καὶ, ώς ἐν τοῖς λίθοις, ἐγγίνεθαι τὰ καλούμενα * κέντρα· ὅτι δὲ **σερίφυσις**, καταλαμβάνει τοὺς ὄζους, φανερώτατον ἐξ αύτης της * αίδησεως. ού μην άλλα καί έκ των άλλων τῶν ὁμοίων: σολλάκις γὰρ αὐτοῦ τοῦ δένδρου μέρος τι συνελήφθη ύπὸ θατέρου *συμφυοῦς γενομένου, καὶ ἐάν τις ἐκλιθαθῆ λίθον εἰς τὸ δένδρον, ἡ κὰ ἄλλό τι τοιοῦτο. x κατακρύπλεται, ωεριληφθέν ύπὸ τῆς ωεριφύσεως, ώσπερ καὶ σερὶ τὸν Κότινον συνέθη, τὸν ἐν Μεγάροις, τὸν έν τη άγορά οδ καὶ ἐκκοπέντος, λόγιον ἢν άλῶναι καὶ διαρπαθήναι την ωόλιν, ώσπερ Υέγένετο έπὶ Δημητρίε. έν τούτω γάρ διαχιζομένω κνημίδες εύρέθησαν, κ άλλ' άττα ² τῆς ἀττικῆς ἐργασίας, ἃ ἐστιν ἐν τῶ Κοτίνω, οδ άνετέθη τὸ ωρώτον, έγκοιλαθέντος, τούτου δὲ ἔτι μικρον το λοιπόν. σολλαχοῦ δὲ καὶ ἄλλοθι γίνεται ωλείονα τοιαύτα· καὶ ταύτα μεν, ώσπερ εἴρηται, κοινά ωλειόνων.

τ εὐτραφή τις Ald. Vid. not. ad fin. libri.

α καταχρύπτεται, Bod.

γ ἐγένετο χ Δημητρίου. Ald.

α τοὺς ᾿Αττικῆς κερμήστι Bod. Vid. not. ad fin. libri.

CAP. IV.

Qualitates alia Lignorum.

ΚΑΤΑ δὲ τὰς ἰδίας ἐκάςου ξύλου φύσεις αὶ τοιαῦταί είσι διαφοραί, οίον, συχνότης, μανότης βαρύτης, χουφότης σκληρότης, μαλακότης ώσαύτως δὲ, καὶ εἴτις άλλη τοιαύτη. κοιναί δὲ όμοίως αὖταί εἰσι κὰ τῶν ἡμέρων κ των άγρίων, ώστε περί πάντων λεκτέον. πυκνότατα μεν ούν δοκεί η βαρύτατα Πύξος είναι η "Εβενος, ούδε γαρ οὐδὲ ἐπὶ τοῦ ὕδατος ταῦτ' ἐπινεῖ' καὶ ἡ μὲν Πύξος α όλη, τῆς δὲ Ἐβένε, ἡ μήτρα, ἐν ἢ ѝ ἡ τοῦ χρώματός έστι μελανία. τῶν δ' ἄλλων ὁ Λωτός τυκνὸν δὲ κ ή τῆς Δρυὸς μήτρα, ἢν καλοῦσι μελάνδρυον, κὰ ἔτι μᾶλλον ή τοῦ Κυτίσου, σαρομοία γὰρ αὕτη δοκεῖ τῆ Ἐβένω είναι. μέλαν δὲ σφόδρα, καὶ συκνὸν τὸ τῆς Τερμίνθου. ωερί γοῦν Συρίαν μελάντερόν φασιν είναι τῆς Ἐβένου, έκ τούτου γάρ κ τὰς λαβάς τῶν ἐγχειριδίων σοιείδαι. τορνεύεθαι δε δέξ αὐτῶν κ κύλικας Θηρικλείους, ώστε μή δ' αν είναι διαγνώναι πρός τὰς εκεραμέας. λαμβάνειν δὲ τὸ ἐγκάρδιον δεῖν κὰ ἀλείφειν τὸ ξύλον, οὕτω γὰρ γίνε δα η κάλλιον ή μελάντερον. είναι δε καὶ άλλο τι δένδρον, δ άμα τη μελανία κ ωοικιλίαν τινά έχει ύπέρυθρον, ώστε είναι την όψιν ώς αν Ἐξένου ποικίλης ποιείδα δ' έξ αὐτοῦ κ * κλίνας κ * δίφρους, κ τὰ ἄλλα τὰ σπουδαζόμενα. τὸ δένδρον δέ φασι μέγα σφόδρα καὶ καλλόφυλλον είναι, δμοιον τοῖς Απίοις. ταῦτα μὲν οὖν άμα τη μελανία καὶ συκνότητα έχει, συκνὸν δὲ καὶ ή

a όλη οὐκ ἐπινεῖ' τῆς Const. ^b αὐτῆς Const. ^c κραμίας. Bod. ^d αὐτῶν Bod.

Σφένδαμνος κ ή Ζυγία, κ όλως σάντα τὰ * ούλα, καὶ ή 'Ελαία δὲ, κ ὁ Κότινος' ἀλλὰ δ' εἰσὶ ε* κραῦρα, μανὰ δέ τῶν μὲν ἀγρίων ѝ * ἐρεψίμων τὰ ἐλάτινα μάλιστα, τῶν δ' ἄλλων τὰ ἄκτινα, κὰ τὰ σύκινα, κὰ τὰ τῆς Μηλέας, καὶ τὰ τῆς Δάφνης. σκληρότατα δὲ, τὰ δρύϊνα, καὶ τὰ ζύγινα, κὶ τὰ τῆς 'Αρίας, καὶ γὰρ f ἀποδρέχεσι ταῦτα πρὸς τὴν τρύπησιν, μαλάξεως χάριν. μαλακὰ δὲ καθόλου μὲν τὰ μανὰ κὰ τὰ χαῦνα, τῶν δὲ σαρκωδῶν μάλιστα Φιλύρα· δοχεῖ δὲ καὶ * Βερμότατον εἶναι τοῦτο, σημεῖον δὲ, ὅτι μάλιστα * ἀμβλύνει τὰ σιδήρια, την γάς * βαφην ἀνίησι διὰ την Ξερμότητα. Ξερμόν δὲ κ Κιτίος, κ Δάφνη, κ όλως εξ ων τὰ εΠυρεία γίνεται, Μενέστωρ δέ φησι καὶ Συκάμινος. ψυχρότατα δὲ τὰ ένυδρα, η γαρ ύδατώδη, η γλίχρα δέ, ώς τά τε Ιτέϊνα καὶ ἀμπέλινα, διὸ καὶ τὰς ἀσπίδας ἐκ τούτων ωριοῦσι, * συμμύει γὰρ ωληγέντα κουφότερον δὲ τὸ τῆς Ἰτέας, μανότερον γάρ, διὸ καὶ τούτω μᾶλλον χρῶνται. τὸ δὲ τῆς Πλατάνε γλιχρότητα μὲν ἔχει, φύσει δὲ ὑγgότερον τούτο, καὶ τὸ τῆς Πτελέας σημείον δέ ἐςιν ὅτι μετὰ την τομήν, όταν όρθα σταθή, σολύ ύδωρ άφίησι. τὸ δὲ τῆς Συκαμίνου, συκνὸν ἄμα καὶ γλίχρον ἔστι δὲ καὶ * ἀστραβές ατον τὸ τῆς Πτελέας. διὸ κὰ τοὺς * στροφεῖς τῶν θυρῶν ωοιοῦσι ωτελείνους, ἐὰν γὰρ οὖτοι μένωσι, καὶ αὶ θύραι μένουσιν ἀστραβεῖς, εἰ δὲ μὴ, διαστρέφονται. ποιούσι δε αὐτοὺς, * ἔμπαλιν τιθέντες τὰ ξύλα, (τό, τε ἀπὸ τῆς ῥίζης, ἄνω κὰ τὸ ἀπὸ τοῦ φύλλου τὸ κάτω,) ἐναρμοθέντα γὰς ἀλλήλοις, ἐκάτερον κωλύει σρός τὴν

e καῦρα, Bod. αῦρα, Const. Vid. not. ad fin. libri. f ἀπο-Ερίθουσι Bod. ε πυρὰ Ald.

όρμην, ἐναντίως ἔχον· εἰ δὲ ἐκεῖνο κατὰ φύσιν, ἤπερ ἡ ροπὴ, ἐνταῦθα πάντως ἀν [εἴη] ἡ φορά. τὰς δὲ θύgας οὐκ εὐθὺς συντελοῦσιν, ἀλλὰ πήξαντες ἀφεστᾶσι, κἄπειτα ὕστερον, ἡ οἱ μὲν τῷ τρίτω, οἱ δὲ τετάρτω ἔτει συνετέλεσαν, ἐὰν μᾶλλον σπουδάζωσι. τοῦ μὲν γὰρ θέgους ἀναξηραινόμεναμ * διἴστανταμ, τοῦ δὲ χειμῶνος συμμύουσιν· ἱαἴτιον δὲ ταὕτο. ἢ τῆς Ἐλάτης τὰ μανὰ καὶ σαρκώδη ἕλκει τὸν ἀέρα ἔνικμον ὅντα, ὁ δὲ Φοῖνιξ, κοῦφος ἢ εὖεργος, ἢ μαλακός, ὥσπερ ὁ Φελλός· βελτίων δὲ τοῦ Φελλοῦ, ὅτι * γλίχρος, ἐκεῖνο δὲ * θραυςὸν, διὰ τοῦτο τὰ εἴδωλα νῦν ἐκ τοῦ τῶν Φοινίκων ποιοῦσι. τοῦτο δ' ὡς φαῦλον παρήκασι. τὰς ἱνας δὲ οὐ δὶ ὅλου ἔχει, οὐ δ' ἐπὶ πολὺ, καὶ μακρὰς, οὐ δ' ὡσαύτως τῆ θέσει ἐγκειμένας πάσας, ἀλλὰ παντοδαπῶς· ἀναξηραίνεταμ δὲ ἢ λεαινόμενον καὶ πριόμενον τὸ ξύλον.

CAP. V.

De Ligno Thuyæ et aliis diuturnis, ut Cupressi, Loti, Buxi, Juglandis, &c. Item de Teredone navali, L. et Vermibus aliis in Ligno.

ΤΟ δὲ ΚΘύϊον, (οἱ δὲ Θύϊαν καλοῦσι,) πας 'Αμμώνι τε γίνεται, καὶ ἐν τῆ Κυρηναία, τὴν μὲν μορφὴν ὅμοιον Κυπαρίτὶω, κὰ τοῖς κλάδοις, κὰ τοῖς φύλλοις, κὰ τῷ στελέχει, καὶ τῷ καρπῷ, μᾶλλον δ' ὥσπερ Κυπάρισσος ἀγρία. πολὺ μὲν, καὶ ὅπου νῦν ἡ πόλις ἐστὶ, καὶ ἔτι διαμνημονεύουσιν ὀροφάς τινας τῶν ἀρχαίων ἐκ ¹Θύϊας οὕσας, ἀσαπὲς γὰρ ὅλως τὸ ξύλον, οὐλότατον δὲ κατὰ

h οἱ δὶ τῷ τρίτῳ ἔτει Bod. ἱ αἴτιον δ' ὅτι τῆς Ἐλάτης Bod.
 k Θύον, οἱ δὶ Θύαν Ald. ἱ Θύας Ald.

την βίζαν έστὶ, κὶ ἐκ ταύτης τὰ σπουδαιότατα Εσιείται τῶν ἔργων. τὰ δὲ ἀγάλματα γλύφεσιν ἐκ τῆς Κέδρου, Κυπαρίττου, Λωτοῦ, Πύξου, τὰ δὲ ἐλάττω ἡ ἐκ τῶν έλαΐνων ριζών, ἀρραγεῖς γὰς αὖται, καὶ ὁμαλῶς ωως σαρκώδεις. ταῦτα μὲν οὖν τὰ ξύλα ἰδιότητά τινα τόπων κ φύσεως κ χρείας ἀποδηλοῖ. βαρέα δὲ κ κοῦφα, δῆλον ώς τη συχνότητι, κ μανότητι καὶ ύγρότητι, καὶ ξηρότητι καὶ σκληρότητι, κὶ μαλακότητι κὶ τῷ *γλοιώδει ληπίεον. ένια μεν οὖν άμα ή σκληρά ή βαρέα, καθάπερ Πύξος καὶ Δρῦς. ὅσα δὲ *κραῦρα, καὶ τῆ σκληρότητι σχληgότατα, ταῦτ' οὐκ ἔχει βάρος ἄπαντα δὲ τὰ ἄγρια τῶν ἡμέρων, ѝ τὰ ἄρρενα τῶν θηλειῶν συκνότεςά τε ѝ σκληρότερα, η βαρύτερα, η τὸ ὅλον ἰχυρότερα, καθάπερ κ σερότερον είπομεν. ώς δὲ ἐπὶ τὸ πᾶν, κ τὰ ἀκαρπότερα τῶν καρπίμων, καὶ τὰ χείοω, τῶν καλλικαοποτέρων, εὶ μή σου καρπιμώτερον το άρρεν, ώσπερ άλλά τέ φασι, καὶ τὴν Κυπάριττον, καὶ τὴν Κρανίαν. άλλα των γε 'Αμπέλων φανερώς αἱ ὀλιγοκαρπότεραι, καὶ συκνοφθαλμότεραι, στερεώτεραι, καὶ Μηλέων δὲ καὶ τῶν ἄλλων ἡμέρων. ἀσαπῆ δὲ φύσει, Κυπάριττος, Κέδρος, Έδενος, Λωτός, Πύξος, η Μίλος, Έλαία, Κότινος, Πεύκη ἔνδαδος, 'Αρία, Δρῦς, Καρύα Εὐδοϊκήτούτων δὲ χρονιώτατα δοχεῖ τὰ χυπαρίττινα είναι. τὸ γοῦν ἐν Ἐφέσω ἐξ ὧν αἱ θύραι η τοῦ νεωστὶ Νήου τεθησαυρισμέναι, τέτλαρας έκειντο γενεάς. μόνα δε ταῦτα κ στιλδηδόνα δέχεται, διὸ κὰ τὰ σπουδαζόμενα τῶν ἔργων, έκ τούτων ποιούσι. τῶν δὲ ἄλλων ἀσαπέστατον μετὰ τὰ κυπαρίττινα κ τὰ * θυϊώδη, τὴν Συκάμινον εἶναί φασι*

m Milos deest Bod. n Tou ven Bod. Tou vent vin Ald.

κ ισχυρον άμα κ εύεργον το ξύλον, αὐτῆς κ παλαιούμενον, μέλαν, ώσπερ Λωτός. ἔτι δὲ ἄλλο πρὸς ἄλλο, κὰ ἐν άλλω άσαπες, οἶον Πτελέα μεν ἐν τῷ ἀέρι, Δρῦς δὲ κατορυτίομένη, καὶ ἐν ὕδατι καταβρεχομένη, δοκεῖ γὰρ όλως άσαπες είναι. διὸ κὰ είς τοὺς στοταμούς κὰ είς τὰς λίμνας ἐκ τούτων ναυπηγοῦσιν, ἐν δὲ τῆ θαλάτλη σήπεται. τὰ δὲ ἄλλα διαμένει μᾶλλον, ώσπερ καὶ εὕλογον, ταριχευόμενα τη άλμη. δοκεί δὲ οκαί ή 'Οξύη ωρός τὸ ύδωρ άσαπης είναι, η βελτίων γίνεδαι βρεχομένη, καί ή Καρύα δὲ ή Εὐδοϊκή, ἀσαπής. φασὶ δὲ κὰ τὴν Πεύκην Έλάτης μᾶλλον ύπὸ * Τερηδόνος ἐΔίεδου. τὴν μὲν γὰρ είναι Ρωικράν, την δὲ Πεύκην έχειν γλυκύτητα καί όσω ἐνδαδωτέρα μᾶλλον σάντα δ' ἐσθίεσθαι, σλήν Κοτίνου, ύπὸ * Τερηδόνος. ἐΔίεδαι δὲ τὰ μὲν ἐν τῆ θαλάττη σηπόμενα ύπὸ Τερηδόνος, τὰ δ' ἐν τῆ γῆ ὑπὸ Σκωλήκων, κ Θριπων· οὐ γὰρ γίνεται Τερηδών, ἄλλοθι ή ἐν τῆ θαλάττη. ἔστι δὲ ἡ Τερηδών τῷ μὲν μεγέθει, μικρον, κεφαλήν δ' έχει μεγάλην, καὶ δδόντας. οἱ δὲ Θρίπες όμοιοι τοῖς Σχώληξιν, ὑφ' ὧν ٩ ωεραίνεται κατά μικρὸν τὰ ξύλα, καί ἐστι ταῦτα * εὐίατα· * Τ* Βριποκοπηθέντα γάρ, ὅταν εἰς τὴν θάλατταν ἐλχυσθῆ, στέγει* τὰ δὲ ὑπὸ τῶν Τερηδόνων ἀνίατα. τῶν δὲ Σκωλήκων τῶν έν τοῖς ξύλοις, οἱ μέν εἰσιν ἐκ τῆς οἰκείας σήψεως, οἱ δ έκ τικτόντων έτέρων έκτίκτει γάρ, ώσπες κ τοῖς δένδροις ὁ Κεράστης καλούμενος, ὅταν τιτράνη καὶ κοιλάνη ωεριστραφεὶς ώσπερ s οἱ *μυόδοχοι · φεύγει δὲ τά τε όσμώδη κ ωικρά κ σκληρά, διά το μη δύνασσαι τιτεά-

ο ή Φηγὸς, καὶ ή Ὁξύη Ald. Ρ ξηρὰν, Const. 9 τιτραίνιται Scal. τ πιττοκοπηθίντα Ald. * μυόχοδοι Bod.

ναι, καθάπες την Πύξον. φασί δὲ ἢ την Ἐλάτην φλοισθεῖσαν ὑπὸ την βλάςησιν ἀσαπη διαμένειν ἐν τῷ ὕδατι. φανερὸν δὲ γίνεθαι ἐν Φενεῷ τῆς ᾿Αςκαδίας, ὅτε αὐτοῖς κὲλιμνῶθη τὸ πεδίον, κβςαχέντος τοῦ κβερέθρου τότε γὰς τὰς κγεφύρας ωοιοῦντες ἐλατίνας, καὶ, ὅταν ἐπαναβαίνη τὸ ὕδωρ, ἄλλην ἢ ἄλλην ἐφιςάντες, ὡς ἐρράγη καὶ ἀπηλθε, ωάντα εύρεθηναι τὰ ξύλα ἀσαπη. τοῦτο μὲν οὖν κὲκ συμπτώματος, ἐν Τύλω δὲ τῆ νήσω, τῆ ωερὶ τὴν ᾿Αραβίαν, εἶναι τὶ, φασὶ, ξύλον, ἐξ οὖ τὰ ωλοῖα ναυπηγοῦνται τοῦτο δὲ ἐν μὲν τῆ θαλάττη σχεδὸν ἄσηπτον εἶναι, διαμένει γὰς ἔτη ωλείω ἢ διακόσια καταβυθιζόμενον, ἐὰν δὲ ἔξω τῆ, χρόνον μὲν [διαμένει,] θᾶττον δὲ σήπεται.

CAP. VI.

De Ligno tigrino. De condiendis Lignis duris. Qualitates et Differentiæ Medullæ et Alburni.

ΘΑΥΜΑΣΤΟΝ δὲ καὶ ἔτερον ξύλον λέγουσιν καίπερ οὐδὲν πρὸς τὴν σῆψιν εἶναι γάρ τι δένδρον, ἐξ οὖ τὰς
βακτηρίας τέμνονται, καὶ γίγνεδαι καλὰς σφόδρα, ποικιλίαν τινὰ ἐχούσας ὅμοιον τῷ τῶ Τίγριος δέρματι βαρὰ
δὲ σφόδρα τὸ ξύλον τοῦτο, ὅταν δέ τις ρίψη αὐτὸ ϖρὸς
ςερεώτερον τόπον, παταγνύδαι καθάπες τὰ κεράμεα.
καὶ τὸ τῆς Μυρίκης δὲ ξύλον, οὐχ ῶσπερ ἐνταῦθα ἀθενὲς, ἀλλὰ ἰχυρὸν ῶσπερ * ϖρίνινον, ἢ καὶ ἄλλό τι τῶν
ἰσχυρῶν. τοῦτο μὲν οὖν ἄμα μηνύει χώρας τε κὰ ἀέρος
διαφορὰς καὶ δυνάμεις, τῶν δὲ ὁμογενῶν ξύλων, οἶον
δρυΐνων, ϖευκίνων, ὅταν ταριχεύωνται, ταριχεύουσι

t & deest Bod.

γάς ούκ ἐν ἴσω βάθει σάντα δύοντες τῆς θαλάττης, άλλα τα μεν σεος αύτη τη γη, τα δε μικρον άνωτέρω, τὰ δ' ἐν ωλείονι βάθει σάντων δὲ τὰ ωρὸς τὴν ρίζαν Θάττον δύεται καθ' ὕδατος, καὶ * ἐπινεῖ μάλλον. ἔςι δὲ καὶ τὰ μὲν εὔεργα τῶν ξύλων, τὰ δὲ, δύσεργα εύεργα μέν τὰ μαλακά, ѝ σάντων μάλιστα Φιλύρα. δύσεργα δὲ ѝ τὰ σκληρὰ, ѝ τὰ ὀζώδη, ѝ οὕλας ἔχοντα συςροφάς. δυσεργότατα δὲ 'Αρία κ Δρῦς, ώς δὲ κατὰ μέρος, ὁ τῆς Πεύκης ὄζος, καὶ τῆς Ἐλάτης. ἀεὶ δὲ τῶν όμογενών τὸ μαλακώτερον τοῦ σκληροτέρου κρεῖττον, σαρχωδές ερον γάρ καὶ εὐθὸ σχοποῦνται τὰς *σανίδας οί τέκτονες ούτως. τὰ δὲ μοχθηρά σιδήρια δύναται τέμνειν μάλλον τὰ σκληρὰ τῶν μαλακῶν, * ἀνίησι γὰρ έν τοῖς μαλακοῖς, ὧσπερ ἐλέχθη ωερὶ τῆς Φιλύρας, * σαρακονᾶ δὲ μάλιστα ταῦτα, διὸ καὶ οἱ σκυτοτόμοι ωοιούνται τοὺς * ωίνακας Υ ἐξ 'Αχράδος. μήτραν δὲ σάντα μεν έχει τὰ ξύλα, ή φασιν οἱ τέκτονες, φανεράν δ' είναι μάλιστα έν τη 'Ελάτη' φαίνεσθαι γάρ οίον φλοιώδη τινά την σύνθεσιν αὐτης τῶν κύκλων ἐν Έλαία δε, η Πύξω η τοῖς τοιούτοις ούχ όμοίως διὸ η ού φασί τινες έχειν ^zτην μήτραν Πύξον η a'Ελαίαν ηχιστα γάρ * έλχεθαι ταῦτα τῶν ξύλων. ἔστι δὲ τὸ έλκεθαι, τὸ * συμπεριΐσταθαι κινουμένης τῆς μήτρας, ζή, γάρ, ώς ἔοικεν, ἐπὶ χρόνον ωολύν. διὸ μὲν ἄμα σανταχόθεν, μάλιστα δ' έκ τῶν * γυρωμάτων έξαιgοῦσιν, ὅπως ἀστραδῆ διαμένη, κὰ διὰ τοῦτο σχίζουσιν. άτοπον δ' αν δόξειεν, ότι ἐν μὲν τοῖς ξύλοις τοῖς στρογ-

^{*} ἐπινεύει Const. Υ ἐξ deest Bod. ² τῆ δυνάμει Bod. ² Ἐλάτην. μάλιστα γὰς Bod.

γύλοις, * άλυπος ή μήτρα, καὶ ἀκίνητος, ἐν δὲ τοῖς * σαρακινηθείσιν, έὰν μὴ ὅλως ἐξαιρεθῆ, κινεί ѝ σαραςρέφει, μάλλον γὰρ εἰκὸς γυμνωθεῖσαν ἀποθνήσκειν. όμως δὲ οίγε ίσοὶ, κὰ αἱ κεραΐαμ ἐξαιρεθείσης τῆς μήτρας άχρεῖοι τοῦτο δὲ κατά συμβεβηκὸς ὅτι χιτῶνας ἔχει άλλους, ἰσχυρότατον δὲ καὶ λεπτότατον τὸν ἔσχατον. Εηρότατον γάρ, καὶ τοὺς ἄλλους ἀνάλογον. ὅταν οὖν σχιδή, σεριαιρείται τὰ ξηρότητα εί δὲ ή μήτρα διὰ τὸ ξηρον, αδιαςρέφει σκεπτέον διαςρέφει δε, ελκομένη τά ξύλα, καὶ ἐν τοῖς σχιςοῖς καὶ ωριςοῖς, ὅταν μὴ, ὡς δεῖ, ωρίωσι· δεῖ γὰρ * ὀρθὴν τὴν ωρίσιν εἶναι κὰ μὴ ωλαγίαν, οίον ούσης της μήτρας ἐφ' ην δεῖ τέμνειν τὸ Α. μή σαρά την Β Γ τέμνειν, άλλα σαρά την Β Δ. φθείρεθαι γάρ ούτω φασίν, ἐκείνως δὲ ζῆν. ὅτι δὲ ϖᾶν ξύλον έχει μήτραν, έκ τούτων οιονται, φανερον δ' έςι καί στινα μή δοχούντα σάντως έχειν, οίον Πύξον, Λωτον, Πρίνον, σημείον δέ τους γάρ * στρόφιγγας τῶν θυρῶν τῶν σολυτελῶν σοιοῦσι μὲν ἐκ τούτων, συγγράφονται δε οἱ ἀρχιτέκτονες οἰούκ ἐκ μήτρας σοιείν αύτὸ δὲ τοῦτο σημείον, κὰ ὅτι τάσα μήτρα ἔλκεται, καὶ αἱ τῶν σκληροτάτων, ᾶς δή τινες καρδίας καλοῦσι. σαντὸς δὲ, ὡς εἰπεῖν, ξύλου εσκληροτάτου, * μανοτάτη ή μήτρα, καὶ αὖ τῆς Ἐλάτης μανοτάτη μὲν οὖν, ὅτι τὰς ΐνας τἔχει καὶ διὰ σολλοῦ, καὶ τὸ σαρκῶδες τὸ άνὰ μέσον ωολύ σκληροτάτη δὲ, ὅτι κὰ αἱ ίνες σκληρόταται, κὸ οὐ τὸ σαρκῶδες διὸ κὸ οἱ ἀρχιτέκτονες συγγράφονται σαραιζείν τὰ σρὸς τὴν μήτραν, ὅπως λά-

διαστρέφει deest Bod.
 τὰ μὴ Bod. τὸ μὴ Ald.
 σκληρότωτη, Ald.
 τὰ κῖ, Bod.

δωσι τοῦ ξύλου τὸ συκνότατον καὶ μαλακώτατον. τῶν δὲ ξύλων, τὰ μὲν χιςὰ, τὰ δὲ ωελεκητά, τὰ δὲ στρογγύλα σχιστά μὲν, ὅσα διαιροῦντες κατά τὸ μέσον ωρίζουσι· ωελεκητά δὲ, ὄσων Ε ἀποπελέκουσι τὰ ἔξω· στρογγύλα δὲ, δηλονότι, τὰ ὅλως ἄψαυςα. τούτων δὲ, τὰ σχιςὰ μὲν, ὅλως *ἀρραγῆ, διὰ τὸ γυμνωθεῖσαν τὴν μήτραν ξηραίνεδαι ή άποθνήσκειν τὰ δὲ πελεκητά ή τὰ στρογγύλα, δια τὸ ἐναπειλῆφθαι τὴν μήτραν, οὐδὲν γὰς ότι τῶν ἀπάντων οὐ ῥήγνυται. τοῖς δὲ λωτίνοις καὶ τοῖς άλλοις οίς είς τούς στρόφιγγας χρώνται, πρός το μή ρήγνυδα, * βόλδιτον ωεριπάττουσιν, όπως αναξηραίνη καὶ διαπνευθή κατά μικρὸν ή ἐκ της μήτρας ὑγρότης. ή μεν οὖν μήτρα τοιαύτην ἔχει δύναμιν, βάρος δὲ ἐνεγκεῖν ἰχυρὰ ἢ ἡ Ἐλάτη ἢ ἡ Πεύκη, h* ἀνάπαλιν τιθέμεναι, ούδεν γαρ * ενδιδόασιν, (ώσπερ ή Δεῦς καὶ τὰ γεώδη,) άλλ' * άντωθοῦσι σημεῖον δὲ ὅτι οὐδέποτε ρήγνυνται, καθάπερ Έλαία καὶ Δρῦς, άλλὰ ωρότερον σήπονται, κὶ άλλως * ἀπαυδῶσιν. ἰγυρον δὲ κὶ ὁ Φοῖνιξ, ἀνάπαλιν γὰρ καὶ ἡ κάμψις ἢ τοῖς ἄλλοις γίνεται τὰ μεν γάρ εἰς τὰ κάτω κάμπτεται, ὁ δὲ Φοῖνιξ εἰς τὰ άνω. φασί δὲ κὰ τὴν Πεύκην κὰ τὴν Ἐλάτην ἀντωθεῖν, καί τοι ωερί της Εὐβοϊκης ἱ Καρύας (γίνεται γάρ μέγα η χρώνται ωρός την έρεψιν) όταν κ μέλλη ρήγνυδα, * ψοφεί, ώστε προαιδιάνεδαι πρότερον όσπες καὶ ἐν ᾿Αντάνδρω συνέπεσεν ἐν τῷ βαλανείω, κὶ σκάντες έξεπήδησαν. Ισχυρόν δὲ τὸ τῆς Συχῆς ξύλον, ωλὴν εἰς δεθον ή Ἐλάτη μάλιστα, ώς είπεῖν, ἰσχυρον, ωρος

τ ἀποιλεκῶσι Bod. ἀποπλέκουσι Ald. h ἀπαλαὶ Bod.
ι καρύας κυρτοῦται Const. κ μέλη Bod.

ΠΕΡΙ ΦΥΤΩΝ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΤΟ Ε΄. 227

δὲ τὰς τῶν τεκτόνων χρείας, 1 * ἐχέκολλον μάλιστα ἡ Πεύκη, διὰ τὴν μανότητα ἢ τὴν * εὐθυπορίαν, οὐδὲ γὰρ ὅλως οὐδὲ ἡήγνυθαί φασιν, ἐὰν κολληθῆ.

π * εὐτονώτατον δὲ ἡ Φιλύκη, ἢ ἡ λευκότης αὖτης, ὥσπερ ἡ τοῦ Κηλάς gou τῶν δὲ ἄλλων ἡ Φιλύρα τὸ γὰρ ὅλον εὕεργον, ὥσπερ ἐλέχθη, διὰ μαλακότητα. εὔκαμπτα δὲ, ὡς μὲν ἀπλῶς εἰπεῖν, ὅσα γλίχρα * διαφέρειν δὲ δοκεῖ Συκάμινος καὶ Ἐρινεὸς, διὸ ἢ τὰ * ἰκρία ἢ τὰς * στεφάνας, καὶ ὅλως ὅσα ωερὶ τὸν κόσμον, ἐκ τούτων ωοιοῦσιν.

CAP. VII.

Fabricationes et Usus fabriles Lignorum.

ΕΥΠΡΙΣΤΑ δὲ ἢ εὖσχιστα τὰ ἐνικμότερα τῶν μὴ πάμπαν ξηρῶν τὰ μὲν γὰρ παύονται, τὰ δὲ ἴςανται τὰ δὲ χλωρὰ λίαν συμμύει, ἢ ἐνδέχεται ἐν τοῖς ὁδοῦσι τὰ *πρίσματα, καὶ π ἐμπλήθει, διὸ καὶ παραλλάττουσιν ἀλλήλων τοὺς ὀδόντας, ἵνα ἐξάγηται. ἔστι δὲ ἢ *δυς ξυπητότες α τὰ λίαν χλωρὰ, βραδέως γὰρ ἀναφέρεται τὰ *ἐκτξυπήματα, διὰ τὸ βαρέα εἶναι, τῶν δὲ ο ξηρῶν, ταχέως, ἢ εὐθὺς ὁ ἀὴρ ἀναθερμαινόμενος ἀναβίδωσι πάλιν τὰ λιὰν ξηρὰ διὰ τὴν σκληρότητα δύσπριστα (καθάπερ γὰρ ὅστρακον συμβαίνει πείειν) διὸ καὶ τις υπῶντες ἐπιβρέχεσιν εὐπελεκητότες α δὲ καὶ εὐτος νότερα ἢ εὐξοώτερα, τὰ χλωρὰ, *προσκάθηται γὰρ τὸ τορνευτήριον μᾶλλον, καὶ οὐκ ἀποπηδᾶ καὶ ἡ πελέκησις διὰ τῶν μαλακωτέρων ῥάων, καὶ ἡ ξέσις

¹ ἐχέκαλλον Bod. ^{III} ἀτονώτατον Gaz. ^{II} ἐμπλάτ]es· Ald. ^O δουῶν Bod.

δμοίως, και έτι λειοτέρα. ἰχυρότατον δὲ κ ή Κρανεία, τῶν δὲ ἄλλων οὐχ ἥκιςα ἡ Πτελέα, διὸ κὰ τοὺς στροφέας, ώσπερ έλέχθη, ταῖς θύραις ωτελείνους ωοιούσιν. ύγρότατον δὲ Μελία, καὶ 'Οξύη, καὶ γὰρ τὰ κλινάρια τὰ *ἐνδιδόντα, ἐκ τούτων ὅλως δὲ ωρὸς ωοῖα τῆς ὕλης έκάστη χρησίμη, καὶ σοῖα ναυπηγήσιμος, καὶ οἰκοδομική (ωλείςη γάρ αὐτῆς χρεία καὶ ἐν μεγίστοις) σειρατέον εἰπεῖν, ἀφορίζοντα καθ' ἕκαστον τὸ χρήσιμον. Έλάτη μὲν ὰ Πεύκη ὰ Κέδρος, ὡς ἀπλῶς εἰπεῖν, ναυπηγήσιμα τὰς μὲν γὰρ τριήρεις καὶ τὰ μακρά πλοΐα, έλάτινα σοιούσι διὰ κουφότητα τὰ δὲ στρογγύλα, ωεύχινα διὰ τὸ ἀσαπες, ἔνιοι δε καὶ τὰς τριήρεις, διὰ τὸ μὴ εὐπορεῖν Ἐλάτης οἱ δὲ κατὰ Συρίαν καὶ Φοινίκην, ἐκ Κέδρου (σπανίζουσι γὰρ Πεύκης.) οἱ δ' ἐν Κύπρω Πίτυος, ταύτην γάς ή νησος έχει, καὶ δοκεῖ κρείττων είναι της Πεύκης. και τα μεν ένια έκ τούτων, τήν δὲ * τρόπιν, τριήρεσι μὲν δρυίνην, Ίνα ἀντέχη ωρὸς τὰς *νεωλκίας ταῖς δὲ ὁλκάσι, ωευκίνην ὑποτιθέασι δὲ ἔτι ὰ δρύϊνον, ἐπὰν * νεωλκῶσι. τοῖς μὲν ἐλάττοσι Ρ * ὀξύνην, κὰ ὅλως ἐκ τέτε τὸ * χέλυσμα. οὐχ ἄπθεταμ δὲ οὐδὲ κατά τὴν κόλλησιν όμοίως τὸ δρύϊνον τῶν ωευκίνων κὶ ἐλατίνων, τὰ μὲν γὰρ συκνὰ, τὰ δὲ μανὰ, καὶ τὰ μὲν ὅμοια, τὰ δὲ οὕ. δεῖ δὲ ὁμοιοπαθῆ εἶναι τὰ μέλλοντα συμφύεθαι, καὶ μὴ ἐναντία, καθάπερ εἰ λίθον κὸ ξύλον. ή δὲ *τορνεία τοῖς ωλοίοις γίνεται Συκαμίνου, Μελίας, Πτελέας, Πλατάνου, γλιγρότητα γάρ έχειν δεί καὶ ἰχύν χειρίστη δὲ ἡ τῆς Πλατάνου, ταχὺ γὰρ σήπεται. ταις δε τριήρεσιν ένιοι ωιτύινας ωοιούσι, διά

ΠΕΡΙ ΦΥΤΩΝ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΤΟ Ε΄. 229

τὸ ἐλαφρόν τὸ δὲ * 5ερέωμα πρόσω, τὸ δὲ ٩* χέλυσμα, και τὰς * ἐπωτίδας, τ Μελίας, και Συκαμίνου, κ Πτελέας, ισχυρά γάρ δει ταῦτ' είναι. ναυπηγήσιμος μεν οὖν ὕλη σχεδον αὕτη, οἰκοδομική δὲ σολλῷ σλείων, Έλάτη τε, ѝ Πεύκη, ѝ Κέδρος, καὶ "Αρκευθος" άπλῶς δὲ ὡς εἰπεῖν, σάση χρησίμη σλην εἴτις ἀσθενης σάμπαν, ούκ εἰς ταὐτὸ γὰρ σᾶσαι, καθάπερ οὐ δ' ἐπὶ τῆς ναυπηγίας αίδ άλλαι σρός τὰ ίδια τῶν τεχνῶν, οἶον, σχεύη, καὶ *όργανα, καὶ εἴτε τοιοῦτον ἔτερον. ωρὸς **ωλεί**ςα δὲ σχεδὸν ή Ἐλάτη ωαρέχεται χρείαν, καὶ γὰρ ωρός τοὺς * ωίνακας τοὺς γραφομένους. τεκτονική μεν ούν ή σαλαιοτάτη ή κρατίστη, ἐὰν ἢ ἀσαπής (εὐθετεί γάρ ώς είπειν σασι χρησθαι), ναυπηγική δὲ ή ἐνικμοτέρα, διὰ τὴν κάμψιν γὰρ ἀναγκαῖα. ἔτι ωρός γε την κόλλησιν ή ξηροτέρα συμφέρει, Ίζαται γάρ καὶ νῦν τὰ ναυπηγούμενα, καὶ ὅταν συμπίη καθελκυθέντα, συμμύει καὶ στέγει, σλην ἐάν γε σαντάπασιν ἐξικμασθή, τότε δ' οὐ δέχεται κόλλησιν, ή οὐχ ὁμοίως. δεῖ δὲ καθ' έκας ον λαμβάνειν είς σοΐα χρήσιμός ές ιν' 'Ελάτη μεν ούν κ Πεύκη, καθάπερ είρηται, κ ωρός ναυπηγίαν καὶ ωρὸς οἰκοδομίαν, καὶ ἔτι ωρὸς ἄλλα τῶν ἔργων (είς σιλείω δὲ ἡ Ἐλάτη) Πίτυϊ δὲ χρῶνται μὲν είς άμφω, κὸ ούχ ἦττον εἰς ναυπηγίαν, οὐ μὴν άλλα ταχὺ διασήπεται Δεύϊ δὲ ωρὸς οἰκοδομίαν καὶ ωρὸς ναυπηγίαν έτι δὲ πρὸς τὰ κατὰ γῆς κατορυτίομενα. Φιλύρα δὲ ωρὸς τὰ *σανιδώματα τῶν μακρῶν ωλοίων, καὶ ωgὸς * κιδώτια, καὶ ωρὸς τὴν τῶν * μέτρων κατα-

⁹ σχίλομα, Bod. χίλομα, Ald.

r medérias & ouxamiréas

σκευήν έχει καὶ τὸν φλοιὸν χρήσιμον, επρός τε τὰς κίστας (ποιούσι γαρ έξ αὐτοῦ) Σφενδάμνω τε, καὶ Ζυγία, πρός τε κλινοπηγίαν, και πρός τα ξυγά τῶν * λοφούρων, καὶ ὅλως ωρὸς τὰ ωολυτελῆ τῶν ἔργων. Μίλω δὲ εἰς ωαρακολλήματα κιθωτιοῖς καὶ * ὑποθάθροις, καὶ ὅλως τοῖς τοιούτοις. Πρίνω δὲ ωρὸς ἄξονάς τε, καὶ * μονοστρόφους άμάξας, καὶ ωρὸς t * ξυγὰ λύραις καὶ * ψαλτηρίοις 'Οξύα δὲ ωρὸς άμαξοπηγίαν, καὶ διφροπηγίαν, τὴν εὐτελῆ. Πτελέα δὲ ωρὸς θυροπηγίαν καὶ * γαλεάγρας (χρώνται δὲ κὶ εἰς τὰ άμαξικά μετείως.) Πύξω δε, είς ἄξονάς τε ταις άμάξαις κ είς υ* έλκηθρα τοῖς ἀρότροις 'Ανδράχνη δὲ ταῖς γυναιξίν είς τὰ ωερί τοὺς ἰστούς. 'Αρκεύθω δὲ είς τεκτονίας, κὰ εἰς τὰ ὑπαίθρια, κὰ εἰς τὰ κατορυτίόμενα κατὰ γῆς, διὰ τὸ ἀσαπές. ώσαύτως δὲ καὶ ἡ Εὐβοϊκή Καρύα [χρησίμη] η πρός γε την κατόρυξιν έτι μάλλον άπάσης. Πύξω δε χρώνται μεν ωρός ένια, οὐ μὴν άλλ' ή γε έν τῷ 'Ολύμπω γινομένη, διὰ τὸ βραχεῖα τε είναι καὶ όζώδης, άχρεῖος. Τερμίνθω δὲ οὐδενὶ χρῶνται, πλὴν τῷ καρπώ, καὶ τῆ ἡητίνη· οὐδὲ Φιλύκη, ωλὴν τοῖς ωροβάτοις, ἀεὶ γάρ ἐςι *δασεῖα· τῆ δὲ 'Αφάρκη, εἰς *χάρακάς τε καὶ εἰς τὸ καίειν. Κηλάστρω κδὲ μία ωρὸς βακτηρίας ένιοι δὲ καὶ Δάφνη, τὰς γὰρ γεροντικὰς κὸ κούφας ἐκ ταύτης ωοιοῦσιν Ἰτέα δὲ, ωρός τε τὰς ἀσπίδας καὶ τὰς κίτας. καὶ τ' ἄλλα ωροαναλαβεῖν δέ έστι, καὶ τῶν ἄλλων ἔκαςον ὁμοίως.

[•] πρὸς τὰ σχοίνια καὶ τὰς κίστας· Const. ^t ζυγὰ τὰ ἰν λύραις Ald. ^u ἔλυμα Const. ^x δὶ καὶ μύα Bod.

CAP. VIII.

Organa ex Ligno: Usus navales.

ΔΙΗΡΗΤΑΙ δὲ καὶ ωρὸς τὰ τεκτονικὰ τῶν *όργάνων έκαςα κατά την χρείαν οίον *σφύριον μέν καὶ * τερέτριον ἄριστα μὲν ταῦτα γίνεται Κοτίνου, χρώνται δὲ καὶ συξίνοις καὶ μελείνοις καὶ στελείνοις, τὰς δε μεγάλας *σφύρας ωιτυίνας ωοιούσιν όμοίως δε καί τῶν ἄλλων ἕκαστον ἔχει τινὰ τάξιν. καὶ ταῦτα μὲν αί χρεῖαι διαιροῦσιν ἐκάστη δὲ τῆς ὕλης, ὢσπερ καὶ σρότερον ἐλέχθη, διαφέρει κατά τοὺς τόπους· ἔνθα μὲν γαρ Λωτός, ἔνθα δὲ Κέδρος γίνεται θαυμας ή, καθάπερ κ σερί Συρίαν. Υ έν Συρία γάρ έν τε τοῖς δρεσι * δια-Φέροντα γίνεται τὰ δένδρα τῆς Κέδρου καὶ τῷ ὑψει καὶ τῷ σάχει τηλικαῦτα γάρ ἐστιν, ώστ' ἔνια μὲν μὴ δύναδιας τρείς ἄνδρας σεριλαμβάνειν έν τοίς δε σαραδείσοις έτι καὶ μείζω καὶ καλλίω. φαίνεται δὲ, ἐάν τις έᾶ, καὶ μὴ τέμνη, τόπον οἰκεῖον ἔκαστον ἔχον, γίνεδαι θαυμαστὸν τῷ μήχει καὶ ϖάχει. ἐν Κύπρω γοῦν οὐκ ἔτεμνον οἱ βασιλεῖς, ἄμα δὲ, καὶ διὰ τὸ δυσκόμιστον είναι μήκος μέν Ζην των είς την *ένδεκήρη, την Δημητρίου τμηθέντων, τρεισκαίδεκα όργυιῶν αὐτὰ δὲ τὰ ξύλα τῷ μήκει θαυμαςὰ, καὶ ἄοζα, καὶ λεῖα. μέγιςα δὲ καὶ φαρά φολύ τὰ ἐν τῆ α Κύρνω φασίν εἶνου τῶν γαρ ἐν τῆ Λατίνη καλῶν γινομένων ὑπερβολῆ, καὶ τῶν έλατίνων καὶ τῶν ωευκίνων, μείζω ταῦτα καὶ καλλίω τῶν Ἰταλικῶν, οὐδὲν γὰρ εἶναι ωρὸς τὰ ἐν τῆ Κύρνωωλεύσαι γάρ ωστε τούς 'Papalous βουλομένους κατα-

σχευάσασθαι πόλιν έν τῆ νήσω, πέντε καὶ εἴκοσι ναυσίκαὶ τηλικοῦτον είναι τὸ μέγεθος τῶν δένδρων, ώστε ο πλεόντων είς κόλπους τινάς και λιμένας διαχιζέδα τοὺς ἱστοὺς ἐπὶ τὸν ϖυκνόν καὶ ὅλως ϖᾶσαν τὴν νῆσον δασεΐαν, καὶ ώσπερ ἡγριωμένην, τῆ ὕλη διὸ καὶ ἀποστήναι την σολιν οἰκίζειν διαβάντας δέ τινας ἀποτέμνεδαι σάμπολυ σλήθος ἐκ τόπου βραχέος, ώστε τηλικαύτην ποιήσαι * γεδίαν, ο ως έλκύσαι πεντηκοντά ίστίοις οὐ μὴν ἀλλὰ διαπεσεῖν αὐτὴν, ἐν τῷ ωελάγει. Κύρνος μεν οὖν, εἴ τε διὰ τὴν *ἄνεσιν, εἴ τε καὶ τὸ έδαφος, καὶ τὸν ἀέρα, ωολὸ διαφέρει τῶν ἄλλων ἡ δὲ τῶν Λατίνων ἔφυδρος σᾶσα, καὶ ἡ μὲν σεδινή Δάφνην έχει καὶ Μυρρίνην καὶ 'Οξύην Βαυμαστήν, τηλικαῦτα γάρ τὰ μήχη τέμνουσι, ώστ' είναι διὰ νεώς τῶν Τυρόηνίδων ύπὸ τὴν τρόπιν ἡ δὲ ὀρεινὴ, Πεύκην καὶ Ἐλάτην τὸ δὲ Κιρχαῖον καλούμενον, εἶναι μὲν ἄκραν ὑψηλὴν, δασεῖαν δὲ σφόδρα, καὶ ἔχειν Δρῦν καὶ Δάφνην σολλήν καὶ Μυβρίνην λέγειν δὲ τοὺς ἐγχωρίους, ὡς ἐνταῦθα ή Κίρκη κατώκει, καὶ δεικνύναι τὸν τοῦ Ἐλπήνορος τάφον, έξ οδ φύονται Μυρρίναι, καθάπερ αι στεφανώτιδες, τῶν ἄλλων ὄντων μεγάλων Μυρρίνων. τὸν δὲ τάφον είναι τοῦτον d εἰς ἀνδρὸς Θέσιν καὶ πρότερον μὲν οὖν νῆσον εἶναι, τὸ Κιρκαῖον, νῦν δὲ ὑπὸ ποταμῶν τίνων *προσκεχώσθαι, καὶ είναι ἤιόνα· τῆς δὲ νήσου τὸ μέγεθος περί ὀγδοήκοντα σταδίους.

Επλέοντας—διασχιείσι τοῖς ἱστοῖς Bod.
 Επεντηκοντὰ ἱστίοις: Bod. ἢν ἐλκύσαι πεντηκοντὰ ἱστίοις: Scal.
 Φεντηκον κατασκεύαστον εἰς ἀνδρὸς Θέσιν. Bod.

CAP. IX.

Usus carbonarii: Ars carbonandi. De Einn Ive et Пυρεία.

ΚΑΙ κατά μὲν τὰ τῶν τόπων ἴδια ωολλήν είναι διαφοράν είρηται ωολλάκις, τὸ δὲ ωρὸς τὴν * ωύρωσιν σῶς ἐκάστη τῆς ὕλης ἔχει, λεκτέον ὁμοίως, καὶ σειρατέον λαβείν ε τας διαφοράς. ἄνθρακες μεν οὖν ἄριστοι γίνονται ἐκ τῶν ωυκνοτάτων, οἶον, 'Αρίας, Δρυὸς, Κομάρου, στερεώτατοι γάρ, ώστε ωλείστον χρόνον άντέχουσι, καὶ μάλιστα ἰσχύουσι διὸ καὶ ἐν τοῖς * ἀργυρείοις, τούτοις χρώνται σρός την σρώτην τούτων έψησιν χείριστοι δε τούτων οι δρύϊνοι, *γεωδές ατοι γάρ* χείρους δὲ κὰ οἱ τῶν πρεσθυτέρων τῶν νέων, κὰ μάλιστα οί τῶν *γερανδρύων, διὰ τ' αὐτὸ, ξηρότατοι γάρ. διὸ κ ωηδώσι καιόμενοι (δεί δε ένικμον είναι). βέλτιστοι δὲ οἱ τῶν ἐν ἀκμῆ, κὰ τέτων μάλισα οἱ τῶν f* κολόδων, συμμέτροι γάρ τῷ συκνῷ, καὶ γεώδει, καὶ τῷ ὑγρῷ. βελτίες δε οί τῶν εὐηλίων, καὶ ξηρῶν, καὶ ωροσδορείων τόπων, ή οἱ ἐκ τῶν ωαλισκίων κὰ ύγρῶν κὰ ωρὸς νότον καὶ οἱ Εἐξ ἐνικμοτέρας ὕλης κὰ ωυκνῆς, (ὑγροτέρα γὰρ ή συχνή) κ όλως όσα ή φύσει ή διὰ τὸν τόπον συχνότερα, η ξηρότερα εξ απάντων βελτίονα δια την αὐτην αίτίαν. χρεία δὲ ἄλλων ἄλλη, ωρὸς ἔνια γὰρ ζητοῦσι τούς μαλακούς, h οίον έν τοῖς σιδηρείοις τούς τῆς Καρύας της Εύβοϊκης, όταν ήδη κεκαυμένος ή, κ έν τοῖς άργυρείοις τοὺς ωιτυίνους. χρῶνται δὲ καὶ αἱ τέχναι

e τὰς διαφορὰς desunt Bod. f κολάβων. Bod. g iξ deest Bod. h οῖς Ald. Bas.

τούτοις. ζητοῦσι δὲ καὶ οἱ χαλκεῖς τοὺς ωευκίνους μάλλον ή δρυίνους, καί τοι Ιάσθενέστεροι, άλλ' είς την * φύσησιν ἀμείνες, ώς ἦσσον καταμαραινόμενοι, ἔςι δὲ ή φλὸξ ὀξυτέρα τούτων τὸ δὲ ὅλον ὀξυτέρα φλὸξ, καὶ ἡ τούτων, καὶ ή τῶν ξύλων μανῶν καὶ κούφων, καὶ ή τῶν αὖων ἡ δὲ ἐκ τῶν συκνῶν καὶ χλωρῶν, * νωθροτέρα καὶ σαχυτέρα σασῶν δὲ ὀξυτάτη ἡ ἐκ τῶν ὑλημάτων, ἄνθρακες δὲ οὐ γίνονται, διὰ τὸ μὴ ἔχειν τὶ σωματώδες. τέμνουσι δε καὶ ἐκζητοῦσιν εἰς τὰς ἀνθραχιας τὰ εὐθέα καὶ τὰ k νέα, δεῖ γὰς ὡς συκνότατα θείναι σεος την 1 * κατάπρηξιν. όταν δὲ σεριαλείψωσι τὴν κάμινον, ἐξάπτουσι, παρακεντοῦντες ὀβελίσκοις. εἰς μέν την άνθρακιάν τὰ τοιαῦτα ζητοῦσι, δύσκαπνα δὲ τῷ γένει μὲν ὅλως τὰ ὑγρά καὶ τὰ χλωρὰ διὰ τοῦτο δύσκαπνα λέγω δὲ ύγρὰ τὰ ἔλεια, οἶον Πλάτανον, 'Ιτέαν, Λεύκην, Αἴγειρον' ἔτι κ ή "Αμπελος, ὅτε ὑγρὰ, δύσκαπνος έκ δὲ τῆς ίδίας Φύσεως, ὁ Φοῖνιξ, ον δὴ καὶ μάλιστά m τινες ύπειλήφασι δύσκαπνον, όθεν καί Χαιρήμων ἐποίησε,

Τοῦ τε δυσκαπνωτάτου

Φοίνικος ἐκ γῆς ῥιζοφοιτήτους φλέβας.

Δριμύτατος δὲ ὁ καπνὸς Συκῆς καὶ Ἐρινεοῦ, καὶ εἴ τι ἄλλο ὀπῶδες, αἰτία δὲ ἡ ὑγρότης πρλοιθέντα δὲ καὶ ἀποβρεχθέντα ἐν ὕδατι *ἐπιβρύτω, καὶ μετὰ ταῦτα ξηρανθέντα, πάντων ἀκαπνότατα, καὶ φλόγα μαλακοτάτην ἀφίησιν, ἄτε καὶ τῆς οἰκείας ὑγρότητος ἐξηρημένης. δριμεῖα δὲ καὶ ἡ *τέφρα, καὶ ἡ κονία ἡ ἀπ'

εὐσθενέστεροι, Bod. ^k λεῖα. Ald. ¹ κατάκαυσιν. ὅταν δὲ περιάψωσι τὴν κάμινον, Ald. ^m τινὸς Bod. ⁿ φλογισθέντα Bas. αύτῶν, μάλιςα δέ φασι τὴν ἀπὸ τῆς 'Αμυγδάλης, ἡ πρὸς δὲ τὰς * καμινείας καὶ τὰς ἄλλας ο τέχνας ἐστὶ χρησίμη. Ρ * έμπυρεύεσθαι δε άρίστη Συκή καὶ Έλαία. Συκή μεν ότι γλίσχουν τε κ μανον, ώστε έλκει τε καί ού δίεισιν 'Ελαία δὲ, ὅτι πυκνὸν κὶ λιπαρόν ٩* συρεῖα μεν γίνεται έκ σολλών, άριστα δέ, ώς φησι, Μενέστωρ, ἐκ Καρύου, (τάχιστα γὰρ ѝ ωλεῖστον * ἀναπνεί) τ συρείον δέ φασιν, ἄριστον μεν έκ τῆς 'Ατραγένης καλεμένης ύπό τινων, τέτο δὲ τὸ δένδοον ὅμοιόν ἐςι τῆ 'Αμπέλω ѝ τῆ Οἰνάνθη τῆ ἀγρία, καὶ ώσπερ ἐκείνη, καὶ τοῦτο ἀναβαίνει τρὸς τὰ δένδρα. δεῖ δὲ τὴν *ἐχάραν έκ τούτων σοιείν, το δε s * τρύπανον έκ Δάφνης, ού γάρ έχ τοῦ αὐτοῦ τὸ Φοιοῦν ὰ Φάγον, άλλ' έτέρως t δεῖ εἶναι κατά φύσιν καὶ τὸ μεν δεῖ σαθητικὸν εἶναι, τὸ δὲ, σοιητικόν οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ ἐκ τοῦ αὐτοῦ ξύλου γίνεται, καὶ, ώς γέ τινες ὑπολαμβάνουσιν, οὐδὲν διαφέρει. άγαθά δὲ καὶ ἐκ Ῥάμνου τοιεῖ δὲ τοῦτο καὶ την ἐσχάραν χρηστην, ωρὸς γὰρ τῷ ξηρὰν καὶ * άχυμον, δεί δε μανωτέραν είναι, ίν ή τρίψις ίσχύη, τὸ δὲ τρύπανον ἀπαθέστερον διὸ τὸ τῆς Δάφνης, ἀπαθέστερον ον, εργάζεται τη δριμύτητι · υγίνεται καὶ έκ Πρίνου, καὶ Φιλύρας, καὶ σχεδὸν ἐκ τῶν ωλείστων, ωλήν 'Ελαίας, ο καὶ δοκεῖ ἄτοπον είναι, καὶ γὰρ σκληρότερον καὶ λιπαρὸν ἡ Ἐλαία· τοῦτο μὲν οὖν ἀσύμμετρόν Χ έστι, δηλονότι την ύγρότητα πρός την πύρωσιν πάντα δὲ Υπυρεία, βορείοις μὲν Θᾶττον καὶ μᾶλλον

ο τέχνας ἀλλήλοις ἐστὶ Bod. Ρ ἐμπορεύεται Bod. ἐμπορεύεσθαι Bod. 9 πυρὰ Bod. τ πυρίον Bod. ε τρίδανον
Ald. τ εὐθετεῖ Bod. εὐθυδεῖ Ald. υ γίνεται γὰρ ἐκ Ῥαμνκ,
καὶ Πρίνου, Bod. κ ἔχει Bod. ν τὰ πυρὰ, Bod.

ἐξάπτεται, νοτίοις δὲ ἤττον καὶ ἐν μὲν τοῖς μετεώροις μαλλον, ἐν δὲ τοῖς κοίλοις ἤτίον. У *ἀνήει δὲ τῶν ξύλων τὰ κέδρινα, καὶ, ἀπλῶς, ὧν ἐλαιώδης ἡ ὑγρότης, διὸ καὶ τὰ ἀγάλματά φασιν είδgόειν ἐνίοτε, ποιοῦσι γὰρ ἐκ τέτων. ὁ δὲ καλἕσιν * ἱλεῖαν, (τὸ τῆς * εἰληθυίας ἔφυ-δρον,) ὑπὲρ οὖ ἢ ἐκθύονται πgὸς τοὺς * Εκατίνες, γίνεται συνισταμένης τῆς ὑγρότητος τῷ σχήματι μὲν προγγύλη, μέγεθος δὲ ἡλίκον ἀπιὸν, ἢ ἢ μικοςῷ μεῖζον, ἢ ἔλαττον. ἐκδλαστάνει δὲ μάλιςα τὰ ἐλάϊνα, ἢ ἀργὰ κείμενα ἢ εἰργασμένα πολλάκις, ἐὰν ἰκμάδα λαμβάνη, καὶ ἔχη τόπον α νοτερὸν, ὥσπερ ἤδη τις στροφεὺς τῆς θύρας ἐδλάστησε, καὶ ἡ κυλικίου πλινθίνου κώπη τεθεῖσα εἰς πηλόν.

y ἀνήσε Ald. Z ίδρίσεν Ald. ίδίσεν Bod. * νεότερον Ald.

εἰς κυλίκιον πλίνθενον τεθεὶς τῆ κώπη πηλός. Bod. Ald.

NOTÆ

IN LIBRUM QUINTUM.

CAP. I.

Τὰ τιτράγωνα opponuntur τοῖς στρογγύλοις ξύλοις. sc. truncis quibus in ædificando utebantur " non dolatis:" vid. Plin. xv. 2. xvi. 15, 18. Vitruv. ii. 9.

Διὰ τὸν Φλοισμὸν, ἀώροις οὖσιν. Textus obscurus: sensus videtur, effectus decorticationis lignorum εἰς τὸ ποιεῖν αὕτα μέλανα minimi momenti effe in iis quæ ad tigna vel alios usus cæduntur; sc. τετραγώνοις et ideireo autumno vel hyeme ὡραῖα ταύτα τέμνεσθαι: omnis enim generis lignum post descensum succi πρὸς Ἰσχυν ὡραιότατον.

Πυροτομίαν τρυγητόν. Meffis in vindemia, et anni tempora proxime sequentia, altera alteram.

Δεδυκυΐας τῆς σελήνης. Quando Luna decrescit; versus Novi-Iunium.

"Όσα δούττεται. Quæ subtus terram in ædificando collocantur.

CAP. II.

Έναντίως ἐκάτερον ἔχει τῶν μερῶν. Brevitas nimia; sic intellige, ubi caro mollis, fibræ rigidæ, et e contra.

Τετραξόους δίξοους. Ubi venæ ordine quadruplici vel duplici disponuntur, unde lignum sit quasi tunicatum, ἔχον ἄσι λόπον τινὰ ὑποκάτω τοῦ φαινομένου, διο καὶ οἱ τὰς κώπας ΞΤΟΝΤΕΣ ἀφαιρεῖν πειρῶνται καθ΄ ἔνα. In aliis codd. legitur τετραβρόους, quod Plinius interpretatur quadruplici ordine fluviatas: cursus enim venarum fluvios vocabant Latini. xv. 39. Vitruvius etiam Abietis lignum quadrifluvium vocat. Alii ex verbo

ζώννυμι interpretantur quadruplici venarum præcinctione, τε-

CAP. III.

"Εχουσα θύϊον τί. Bodæus τύϊον (omiffo τὶ) quod Theodorus satis inepte tuion, ut ignotum, vocat. Scal. ait vocem effe de qua nemo potest conjicere. Cum tamen lignum arboris Θυΐα maxime omnium sempiternum sit, proprietas ista quod plus minusve in lignis dolatis apparet, hic videtur innui.

Σπείρας. Convolutiones venarum spirales; sic Plinius Latine "spiras" vocat, xvi. 30.

Κότινον ἐν Μεγάροις. Plinius in loco xxxvii. 2. vice κνημίδες καὶ ἄλλα ἄττα κερμηςί. arma simpliciter memorat. Constant. legit ἀλλ' ἄττα τῆς ᾿Αττικῆς ἐργασίας. quam lectionem in textum recepi: haud tamen placet; et mallem legere κερματιστίας nulla auctoritate, ex voce κερμηστί. sc. monœtæ Atticæ parvulæ. De restitutione civitatis Megarensis sub Demetrio, vid. Diod. Sic. 1. 20.

CAP. IV.

Κύλικας Θηρικλείους. A Thericle figulo famoso Corinthi: vid. Athenæum l. ii.

CAP. V.

'Ομαλῶς ωως σαςκώδις. De ligno solido, compacto, sine ulla specie venarum.

Τῷ γλοιώδει, qualitas ligni tenax, viscidus? Hesych. et alii debilitas. N. B. Proprietates ceteræ enumerantur mutuo sibi invicem oppositæ; γλοιώδης simpliciter.

Καλλικας πότεςον τὸ ἄρρ. Vox ἄρρ. hic loci respicit var. ex semine in arboribus, quæ, quo validiores, eo fructuosiores, vel e contra.

Πεύκη ἔνδαδος. Pinus integra, sc. in qua resina non extrahitur terebrando.

'Trò Tsendovos. Accurata admodum desc. Teredonis navalis, L. De hoc, utpote de vermibus aliis lignariis Theophr. vid. Plin. xvi. 41. Βραχίντος τοῦ βερίθρου, " ab imo erumpentibus scaturigini-" bus." Scal. a βράσσειν, ebullire. Subita forsan eruptio aquæ subterraneæ, ut aliquando evenit in locis montosis.

CAP. VI.

Τὰ μοχ Απρὰ σιδήρια. Secures hebetiores plus valent in scindendis lignis duris quam in mollibus. Vid. observ. de lignis Δερμοις supra.

Σκυτοτόμοι ωριούνται τοὺς ωίνακας ἐξ 'Αχράδος. Quo durius est lignum τοῦ ωίνακος (tabulæ ligneæ ad acuendum ferrum, Ang. " a strop") eo efficacius.

Φανερον δ' έξι. Initium cap. vii. apud Bodæum, sed continuatio subjecti, ut notat Scal.

Μανοτάτη μέν, sc. ή μήτρα τῆς Ἐλάτης. Sensus obscurus, et forsan textus corruptus. Durities cordis Abietini ligni adscribitur venis resiniferis quæ abundant. N. B. Corrigo αὶ Τνες σκληροτάται καὶ οὐ τὸ σαρκῶδες, sensu postulante, infra enim de σαρκώδει, τὸ μαλακώτατον.

Συγγράφονται δ' οὐκ. Suadent Scriptores de Architectura. N. B. Substituo οὐκ pro οὕτως contra fidem Codd. ita enim postulat subsequens obs. ωτεὶ μήτρας.

'Aνάπαλιν. In Codd. ἀπαλαί, sensu nullo, et ideo a Theodoro in traductione omittitur. In margine legitur Pinus in transversum posita. Sensus vocis ἀνάπαλιν, est sursum, deorsum, vel ordine inverso. v. i. 20. et alibi.

CAP. VII.

Τῶν μὰ πάμπαν ξηςῶν. N. B. Codd. omnes legunt πάμπαν sine μά. Emendavi ex Plinio, et ut sensus requirit, " quæ mo- " dice humida, vel arida," xvi. 43. voces παύονται, "ξανται subintelligunt actionem serræ, πείξιν; sic Plin. ib. " serris ce- " dunt, vel pertinacius resistunt."

'Ane ἀναθερμαινόμενος ἀναδίδωσι. Theod. expuit!! sc. ramenta; sensus verbi ἀναδίδωμι, mihi videtur hic active poni et idem significare ac ἀνίημι supra; intelligendum hebetat dentes serræ.

Τὰ δὶ τρογγύλα. Partes navis, quæ ex solido vel quadrato ligno fiebant, non ex assibus.

Tà μεν ἔνια. Partes quædam particulares.

Ταῖς ὁλκάσι. 'Ολκάς. Lex. navis oneraria: hic tamen forsan interpretandum remus, ab ἕλκω.

"Οταν συμπίη καθελκυσθέντα. Sensum vocis συμπίη omittit Theod. absorptionem aquæ denotat, navi ex arena in mare subducta.

Τὰν τῶν μέτρων. De mensuris, e cortice Tiliæ.

Τὰς κίστας. Bodæus legit τὰ κανᾶ, quæ forsan vera lectio: hic enim sermo est de operibus vimineis, vel textilibus.

CAP. VIII.

Σφύριον, Τερέτριον. Vid. Plin. xvi. 43.

Kεδρὸς ἐκ Συρίας Θαυμας ή. Pinus Cedrus L. Angl. " Cedar of "Libanus," hoc loco certe designatur, itemque usus ligni istius pæne sempiterni, etsi nulla detur habitus desc. N. B. Ex hujus ligno Templum Domini, et Arca Fæderis in S.S. Itemque Templum Dianæ Ephesinæ secundum Plinium xvi. 40.

'Eν τῆ Κύρνω. Nomen antiquum Corsicæ. Vid. Scal. Obs. Μυρρίναι, καθάπες αὶ εεφανώτιδες. Duas Myrti spec. Theophr. hic indicat; ex quibus ἡ εεφάνωτις cujus usus ad serta, Myrtus, communis L. sed quænam sunt ista δένδρα μέγαλα? N. B. Desc. Promontorii Circæi, et tumuli Elpenoris ab ipso visi, confirmant traditiones, quæ a nonnullis reputantur fabulosæ.

CAP. IX.

Πρὸς τὰν ωύρωσιν. Qualitates lignorum ad usus carbonarios accurate tractantur in hoc capitulo.

Περιαλείψωσι τὸν κάμινον. Ita Plin. xvi. 6. "acervi confertis "taleis recentibus luto caminantur," i. e. in camini modum oblinuntur. Bod. Forsan struuntur.

Πυρεία μὶν γ/νεται ἐκ πολλῶν. Machina accendendo igni hic describitur. Ita etiam Plin. in loco "ad excudendum ignem "non semper lapidis occasio est: teritur lignum ligno, ignem- que concipit attritu; excipiente materie arida..... hedera "nihil præstantius quæ teratur; lauro quæ terat."

Τὰν δ' ἐσχάραν ἐκ τούτων. Theod. et Plin. consentiunt ἐσχάραν, i. e. tabulam, fovea in medio, quæ τρυπάνω subjiciatur fieri debere ex Hedera; Vite Indica; vel Clematide, Vitalba, quæ omnes plantæ scandentes et quarum moles trunci aptior ad τρύπανον. vid. ἐσχάρα τρύπανον. Lex. Theophr. Apud Scholiaften antiquum ἐσχάρα πυρείας vocatur στορεύς: vid. Hesych.

among hard control or are a second by an income Manhard Comment

By the same Author.

I.

Illustrationes Theophrasti in usum Botanicorum præcipue peregrinantium. Oxonii, e Typographeo Clarendoniano. 1811. Prostant venales apud J. Parker, Oxonii, et T. Payne, Londini.

II.

Nereis Britannica, continens Species omnes Fucorum in Insulis Britannicis crescentium. Londini apud J. White, Fleet Street. 1801.

THEOPHRASTI ERESII

DE

HISTORIA PLANTARUM

LIBRI DECEM.

PARS SECUNDA.

THEOPERASTI ERESII

1

THE STATE OF

HISTORIA PLANTARUM

MADRO INGLE

PORT SECUENT

THEOPHRASTI ERESII

DE

HISTORIA PLANTARUM

LIBRI DECEM,

GRÆCE.

CUM

SYLLABO GENERUM ET SPECIERUM, GLOSSARIO, ET NOTIS.

PARS SECUNDA.

CURANTE

JOH. STACKHOUSE, ARM. Soc. LINN. S.

OXONII,

EXCUDEBAT S. COLLINGWOOD.

Prostant venales apud J. PARKER, Oxonii; T. PAYNE, WHITE et COCHRANE, et J. MURRAY, Londini; et J. DEIGHTON, Cantabrigiæ.

MDCCCXIV.

HERRIT ITEMINATE

30

HISTORIA PLANTARIN

JAROBE - DECEM.

2072.20

. 951/3

STEELSTEELS TO MUSEKUD OF LUTTE

STREET, BE NOTE.

KANDOSE ERKE

A. STACKHOUSE, AMERICA

· MADE OF

CONTRACTOR OF THE PARTY OF THE PARTY AND ADDRESS OF THE PARTY OF THE P

Chapter of the water of the State of the Sta

and the same of th

ΘΕΟΦΡΑΣΤΟΥ

ΠΕΡΙ ΦΥΤΩΝ ΙΣΤΟΡΙΑΣ

TO 5'.

CAP. I.

Divisio Plantarum in Frutices et Herbas.

ΠΕΡΙ μεν οὖν δένδρων καὶ θάμνων εἴζηται πρότερον, ἐπόμενον δ' εἰπεῖν περί τε τῶν * φρυγανικῶν κὶ * ποωδῶν, καὶ εἴτινες ἐν τούτοις ἔτεραι συμπεριλαμβάνονται φύσεις, οἰον εἰ ῆγε σιτηρὰ ποώδης ἐστί; πεςῶτον δὲ λέγωμεν περὶ τῆς φρυγανικῆς, αὕτη γὰς ἐγγυτέρω τῶν προειρημένων διὰ τὸ ξυλώδη εἶναι. πανταχοῦ μὲν ἴσως αἰεὶ τὸ ἄγριον τοῦ ἡμέρου πλεῖον, εἰ δὲ μὴ περί τε τὴν φρυγανικὴν οὐσίαν, (ὀλίγον γὰς τὸ ῆμερον αὐτῆς,) ῶσπερ σχεδὸν ἐν τοῖς στεφανωτικοῖς ἐστιν, οἶον 'Ροδωνιὰ, 'Ιωνιὰ, Διὸς ἄνθος, 'Αμάρακος, 'Ημεροκαλλές' ἔτι δὲ Έρπυλος, Σισύμβριον, 'Ελένιον, 'Αβρότανον' ᾶπαντα γὰρ ταῦτα ξυλώδη καὶ μικρόφυλλα, διὸ καὶ φςυγανικά. καὶ ἐπὶ τῶν λαχανηρῶν δ' ὁμοίως, οἷον 'Ράφανος, ^a Πήγανον, καὶ ὅσα παραπλήσια τούτοις ἐστὶν, ὑπὲς ὧν οὐχ ἦττον ἴσως ἀρμόττει κατὰ τὴν οἰκείαν

ωροσηγορίαν εἰπεῖν, ὅταν ωερὶ στεφανωτίκων καὶ λαχάνων σοιώμεθα μνείαν, νῦν δὲ σερῦτον σερὶ τῶν άγρίων λέγωμεν. ἔστιν αὐτῶν εἴδη, καὶ μέρη σελείω, καὶ τοῖς καθ' ἔκαστον γένος, καὶ τοῖς ὅλοις εἴδεσιν, ἀ δεῖ διαιρεῖν. μεγίστην δ' ἄν τις λάβοι διαφοράν τῶν όλων γενών ότι τὰ μὲν, ἀνάκανθα, τὰ δὲ ἀκανθώδη τυγχάνει σάλιν δ' έν έκατέρω τούτων σολλα διαφοραί γενών και είδων, ύπερ ών καθ' έκάτερα σειρατέον είπεῖν. τῶν ἀκανθικῶν δή, τὰ μὲν ἀπλῶς εἰσιν ἀκαν-Βικα), καθάπερ b'Ασπάραγος και Σκορπίος, οὐδὲ γὰρ έχεσι φύλλον οὐδὲν σαρά τὴν ἄκανθαν τὰ δὲ, φυλλάκανθα, καθάπες "Ακανος, 'Ηρίγγιον, Κνήκος' ταῦτα γάρ, και τὰ τοιαῦτα ἐπὶ τῶν Φύλλων ἔχει τὴν ἄκανθαν, διὸ καὶ φυλλάκανθα καλεῖται· τὰ δὲ καὶ ωαρὰ τὴν ἄκανθαν ἔτερον ἔχει φύλλον, ώσπες ἡ "Ονωνις, καὶ ό Τρίβολος, και οτό Φέως. ὁ δή τινες καλούσι Στοίβην. d ὁ δὲ Τρίβολος [ἔχει ἀκάνθας] κὰ ἐν τῷ περικαρπίω· διὸ καὶ τοῦτο ἴδιον ωρὸς ἀπαντα, ώς εἰπεῖν. ἔτι ωτορθάκανθά γε σολλά των δένδρων και των θαμνωδών έστιν, οῖον 'Αχράς, 'Ροία, Παλίθρος, Βάτος, 'Ρωδωνία, Κάππαρις. ἐν μὲν τοῖς ἀκανθικοῖς ταύτας ἄν τις (ὡς εἰπεῖν. τύπω) λάβοι τὰς διαφοράς, ἐν δὲ τοῖς ἀνακάνθοις οὐκ έστιν όλως διαλαβείν τοίς γένεσιν, ή γάρ τῶν φύλλων άνωμαλία, μεγέθει η μικρότητι η σχήμασιν, ἄπειρος, καὶ ἀσαφής ἀλλὰ δεῖ ωειρᾶδος κατ' ἄλλον τρόπον διαιρείν. ωλείω δέ έστι τα γένη, τα τούτων, κ διαφοράς έχοντα μεγάλας, οἶον Κιστὸς, Μήλωθρον, Ἐρευθεδα-

ο ᾿Ασφάραγος Bas. ε ὁ Φλέως. Bod. d ὁ δὲ Τρίδολος ἐν τῆ περικαρτίω Bod. ὁ Τρίδολος ἔτερος Const.

νὸν, ε Σπείραια, Κνέωρον, 'Ωρίγανον, Θύμβρα. ΓΣφάκελος, 'Ελελίσφακος, Πράσιον, Κόνυζα, Μελισσόφυλλον' (ἔτερα τοιαῦτα, καὶ τὰ τούτοις ὅμοια') ἔτι τὰ ναρθηκώδη καὶ * νευρόκαυλα, καθάπερ Μάραθρον, 'Ιππομάραθρον, Ναρθηκῆα, Νάρθηξ, καὶ τὸ καλούμενον ὑπό τινων 8 Μυόφονον, καὶ ὅσα ὅμοια τούτοις, ἄπαντα γὰρ ἄν τις καὶ ταῦτα, καὶ ὅλως εἴ τι ναρθηκῶδές ἐστι, τῆς φρυγανικῆς φύσεως θείη.

CAP. II.

Cistus. Origanum. Thymus. Salvia. Marrubium. Ferula.
Atropa. Cicuta, &c. &c.

ΕΙΔΗ δὲ καὶ διαφοραὶ καθ' ἔκαστον τῶν εἰρημένων εἰσὶ, τῶν μὲν φανερώτεραι, τῶν δὲ, ἀφανέστεραι, καὶ γὰρ h Κιστοῦ δύο γένη διαισοῦσι, τὸ μὲν ἄρρεν, τὸ δὲ, βῆλυ, τῷ τὸ μὲν μεῖζον καὶ σκληρότερον καὶ ἱ λιπαρώτερον φύλλον ἔχειν, καὶ τὸ ἄνθος ἐπιποσφυρίζον ἄμφω δ' ὅμοια τοῖς ἀγρίοις k ρόδοις, πλὴν ἐλάττω κὶ ἄοσμα. δύο δὲ εἴδη καὶ τοῦ Κνεώρου, ὁ μὲν γὰς λευκὸς, ὁ δὲ, μέλας ἔχει δ' ὁ μὲν λευκὸς τὸ φύλλον * δερματῶδες, πρόμηκες, ὁμοιόσχημον τρόπον τινὰ τῆ Ἑλαία. ὁ δὲ μέλας, οἰον ἡ Μυρρίνη, σαςκῶδες ἐπίγειος δὲ μᾶλλον ὁ λευκός ἔστι δὲ ὀσμώδης ὁ δὲ μέλας l ἄοσμος τὴν δὲ ρίζαν τὴν εἰς βάθος ἄμφω μεγάλην ἔχουσι, καὶ τοὺς * ἀκρεμόνας πολλοὺς καὶ παχεῖς, καὶ ξυλώδεις, ἀπ' αὐτῆς τῆς γῆς, ἡ μικρὸν ἄνω, σχιζομένους πξυλωδέ-

Eμηςία, Bod. f Σφακὸς, Ald. Bas. ε Μυόφωνον, Bod. h Κισσοῦ Bod. i λιμπαρώτερον Bas. k ρόδοις deest Bod. l εδοσμος. Bas. m ξυλωδεστάτην ΰλην Scal. Vid. not. ad fin. libri.

στατοι δέ και γλίσχροι σφόδρα, διὸ και χρώνται πρός τὸ * καταδεῖν καὶ n * προλαμβάνειν, ὧσπερ τῷ Οἰσῷ. βλαστάνει δὲ καὶ ἀνθεῖ μετ' ἰσημερίαν μετοπωρινήν, κὸ άνθει σολύν χρόνον. και της 'Οριγάνου δὲ ή μέλαινα άκαρπος, ή δὲ λευκή, κάρπιμος. καὶ Θύμον το μὲν, λευκόν, τὸ δὲ μέλαν εὐανθὲς δὲ σφόδρα, ωερὶ τροπάς (καὶ τότε γὰρ ἀνθεῖ) θερινὰς, ἀφ' οδ καὶ ἡ Μέλιττα λαμβάνει τὸ μέλι καὶ τοῦτό φασιν οἱ μελιττουργοὶ δήλον είναι, πότερον εὖ μελιτλοῦσιν ἡ οὖ, οοὐ καλῶς γὰρ άνθήσαντες ούκ εὐ μελίτλει βλάπλεται δε, κὶ ἀπόλλυσι την άνθησιν, έαν ύδωρ έπιγένηται. σπέρμα δε κάρπιμον ή μεν Θύμβρα, καὶ ἔτι μᾶλλον ἡ 'Ορίγανος ἔχει' [οί μὲν] φανερὸν, τοῦ Θύμου δ' οὐκ ἔστι λαβεῖν, ἀλλ' ἐν τῷ ἄνθει τῶς ἀναμέμικται. σπείρουσι γὰρ τοῦτο καὶ άναβλαστάνει Ρζητοῦσι δὲ καὶ λαμβάνουσιν οἱ ἐξάγειν 'Αθήνησι βουλόμενοι τὸ γένος. ἴδιον δέ τι ἔχει καὶ σρὸς ταῦτα καὶ σχεδὸν σρὸς τὰ ἄλλα, καὶ κατὰ τοὺς τόπους, οὐ γάρ φασι δύναθαι φύεθαι και * λαμβάνειν, όπου μη * άναπνοή διϊκνεῖται ή άπὸ τῆς θαλάσσης. διὸ ούδὲν ἐν ᾿Αρκαδία γίνεται Θύμβρά τε καὶ Ὀρίγανον, καί τοι τοιαύτα σολλά καὶ σολλαχού σαραπλήσιον ούν τὸ συμβαϊνον τοῦτο καὶ ἐπὶ τῆς Ἐλαίας οὐδ΄ Θέκείνη δοκεί τριακοσίων σταδίων ἀπὸ θαλάσσης ἐπάνω φύεσθαι. Σφάκελος δε και Έλελίσφακος διαφέρουσιν, ώς αν τὸ μεν ήμερον, τὸ δὲ, ἄγριον λειότερον γὰρ τὸ φύλλον τοῦ Σφακέλου, καὶ ἔλαττον, καὶ ἤττον s * αύχ-

π ωροσλαμβάνειν Const. • ἄλλως γὰρ ἀπανθήσαντες οὐκ εὐμελίττει Bod. καλῶς γὰρ ἀπανθήσαντος εὐμελιττεῖ κακῶς δ' οὐκ. Const.
P Vid. not. ad finem libri.
9 ἐκεῖνο Bod.

Γ Σφακὸς Const. • αὐχμηρότερον Bod.

t βαρύτερον. Bod. " Έλελισφάκου, Const. * Κορίζης Bod. Υ καὶ ὸψιανθεῖ σερὶ Bod.

θηκυΐα μικρά· μονόκαυλα δ' ἄμφω, καὶ * γονατώδη, ἀφ' ὧν τά τε φύλλα βλας άνει, καὶ καυλοί τινες μικροί. βλαστάνει δὲ * σαραλλάξ τὰ φύλλα λέγω δὲ σαραλλάξ, ὅτι οὐκ ἐκ τοῦ αὐτοῦ μέρους τῶν γονάτων, άλλ' ἐναλλάξ, σεριειληφότα δὲ τὸν καυλὸν ἐπὶ z σολὺ καθάπερ τὰ τοῦ Καλάμε, πλὴν * ἀποκεκλιμένα ταῦτα μάλλον διά την μαλακότητα καὶ τὸ μέγεθος, μέγα γάρ τὸ φύλλον κ μαλακὸν, κ ωολυσχιδές, ώστε είναι τριχῶδες. ἔχει δὲ μέγιςα τὰ κάτω [φύλλα] τὰ πρὸς τὴν γην, η ἀεὶ κατὰ λόγον. ἄνθος δὲ *μηλινοειδές * άμαυρόκαρπον δε, σαρόμοιον τῷ 'Ανήθω, σλην μείζον' ἐξ άκρου δὲ σχίζεται, καὶ ἔχει τινὰς οὐ μεγάλους καυλούς, ἐνταῦθα δὲ τό τε ἄνθος καὶ ὁ καρπός. ἔχει δὲ καὶ άνθος καὶ καρπὸν καὶ ἐν τοῖς * σαρακαυλίζουσι διόλου, καθάπερ τὸ "Ανηθον. * ἐπετειόχαυλον δέ καὶ ἡ βλάστησις τοῦ ἦρος, ωρῶτον μὲν τῶν Φύλλων, ἔπειτα τοῦ καυλού, καθάπες των άλλων ρίζαν δὲ ἔχει βαθεῖαν, έστι δε μονόρριζον ό μεν ουν Νάρθηξ τοιούτος, των δ' άλλων τὰ μὲν, ὁμοιότερον τούτω τὸν καυλὸν ἔχει, καθάπερ ὁ Μανδραγόρας, καὶ τὸ Κώνειον, καὶ ὁ Ἑλλέ-6ορος, καὶ ὁ 'Ανθέρικος' τὰ δ' οἶον *ἐκνευgόκαυλα τυγχάνει, καθάπερ Μάραθρον, α Μυόφονον, καὶ τὰ όμοια τούτοις. ἴδιος δὲ ὁ καρπὸς τοῦ Μανδραγόρου, τῷ μέλας τε, καὶ * ῥαγώδης εἶναι, καὶ * οἰνώδης τῷ χυμῷ. μέγισται δε καὶ ίδιαίταται φύσεις, ήτε τοῦ Σιλφίου, καὶ ή τοῦ Παπύρου τοῦ ἐν Αἰγύπτω, ναρθηκώδη γὰρ καὶ ταῦτά ἐστιν.

z πολύ deest Bod. a Μυόφωνον, Const.

ΠΕΡΙ ΦΥΤΩΝ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΤΟ 5'. 249

CAP. III.

Σιλφίον. Μαγύδαρις. Asparagus. Genista. Spinosa. Trapa. Capparis, &c. &c.

ΥΠΕΡ οὖν τοῦ μὲν Παπύρου ϖρότερον εἶπομεν ἐν τοῖς ἐνύδροις, ὑπὲρ ὁ θατέρου δὲ λεκτέον τὸ δὲ Σίλφιον έχει όίζαν μεν σολλήν καὶ σαχεΐαν, τὸν δὲ καυλὸν, ηλίκου Νάρθηξ. σχεδου δὲ ѝ τῷ σάχει σαραπλήσιου. τὸ δὲ φύλλον, ὁ καλοῦσι *μάσπετον, ὅμοιον τῷ Σελίνω. σπέρμα δ' έχει ωλατύ, * φυλλώδες, ε οίον τὸ λεγόμενον Φύλλον ἐπετειόκαυλον δ' ἐστὶν, ώσπερ ὁ Νάρθηξ. άμα μεν οὖν τῷ ἦρι τὸ μάσπετον τοῦτο ἀφίησιν, δ καθαίρει τὰ ωρόβατα καὶ ωαχύνει σφόδρα, καὶ τὰ κρέα θαυμαστὰ ποιεῖ τῆ ἡδονῆ· μετὰ δὲ ταῦτα καυλον [έχει], έδιεδαι πάντα τρόπον άγαδον, έφδον, ή όπτον καθαίρειν δε κ τοῦτόν φασι τὰ σώματα τετταράκοντα ήμέραις όπον δὲ διττὸν ἔχει, τὸν μὲν ἀπὸ τοῦ καυλοῦ, τὸν δὲ ἀπὸ τῆς ρίζης διὸ καλοῦσι τὸν μὲν καυλίαν, τὸν δὲ ριζίαν ἡ δὲ ρίζα τὸν Φλοιὸν ἔχει μέλανα, κ' τοῦτον σεριαιροῦσιν. ἔςι δὲ ώσπερ μέτρα [τὶς] τῶν ρίζοτομιῶν αὐτῆς, ἐξ ὧν ὁπόσον ἂν δοκῆ συμφέρειν ταμιευόμενοι ωρός τὰς τομάς, καὶ τὸ ὑπάρχον τέμνουσιν ούκ έστι γάρ ούτε σαρατέμνειν, ούτε σλείον d τέμνειν τῶν τεταγμένων, καὶ γὰρ διαφθείρεται καὶ σήπεται τὸ * ἀργὸν, ἐὰν χρονίζη. * κατεργάζονται δὲ άγοντες είς τὸν Πειραιᾶ τόνδε τὸν τρόπον ὅταν βάλλωσιν είς άγγεῖα, καὶ ἄλευρα μίξωσι, σείουσι χρόνον

b Σιλφίου Gaza.
deest Bod.

o o o deest Const.

d TELEVEIN

συχνόν, όθεν και το χρώμα λαμβάνει και, έργασθέν άσηπτὸν ήδη διαμένει. τὰ μὲν οὖν κατὰ τὴν *ἐργασίαν καὶ τομήν ούτως έχει τόπον δὲ σολύν * ἐπέχει τῆς Λιδύης, ωλείω γάρ φασιν ή τετρασχίλια στάδια, τὰ ωλείονα δὲ γενέθαι ωερὶ τὴν Σύρτιν ἀπὸ τῶν Εὐεσπερίδων "ίδιον δὲ τὸ φεύγειν ε γῆν ἐργαζομένην, κὰ δή συνεργαζομένης η άεὶ συνημερεμένης έξαναχωρείν [φασίν] ώς οὐ δεομένην δηλονότι Θεραπείας, ἄλλ' ὄντος άγρίου. φασί δὲ οἱ Κυρηναῖοι φανήναι το Σίλφιον ἔτεσι, πρότερον ή αὐτοὶ τὴν ωόλιν ὤκησαν, ἔπτα οἰκοῦσι δὲ μάλιςα σεςὶ τριακόσια, εἰς Σιμωνίδην ἄρχοντα 'Αθήνησιν οί μεν ούτω λέγουσιν. οί δε τοῦ Σιλφίου ρίζαν φασί γενέσθαι σηχυαΐαν, ή μικρώ μείζονα, ταύτην δὲ έχειν ἐπὶ τοῦ μέσου κεφάλιον, ὁ καὶ μετεωρόν ἐστι, καὶ σχεδον ύπερ γης, εξ ης τμηθείσης ρείν όπον ώς γάλα. μετά τάῦτα δὲ φύεσθαι τὸν καυλὸν, ἐκ δὲ τούτου τὴν * μαγύδαριν, καὶ τὸ καλούμενον φύλλον, ἐκ τούτου δ' είναι f σπέρμα, δ καὶ όταν νότος λαμπρὸς ωνεύση μετά χύνα, διαβρίπτεται, έξ οδ φύεθαι το Σίλφιον τῷ αὐτῷ δὲ ἔτει τήν τε βρίζίαν γίνεσθαι καὶ τὴν καυλίαν, οὐδὲν δὲ τούτε ἴδιον (καὶ γὰρ τῶν ἄλλων.) εἰ μὴ τοῦτο λέγουσιν, ὅτι εὐθὸς φύεται μετά τὴν * ἔκριψιν. καὶ τοῦτο ίδιον καὶ διαφέρον τοῖς ωρότερον, ὅτι φασὶ δεῖν ὀρύττειν ἐπέτειον, ἐὰν δὲ ἐαθῆ, ἡ φέρειν μὲν καυλὸν καὶ σπέρμα, χείρω δὲ γίνεσθαι καὶ ταῦτα, καὶ τὴν ῥίζαν, ἐρυττομένας δὲ, βελτίους γίνεσθαι, διὰ τὸ μεταβάλλεσθαι την γην. (ἐναντίον δὲ τοῦτο τῷ Φεύγειν την ἐργάσιμον·)

την Bod. f Vid. not. ad fin. libri. g ρίζαν γίνεσθαι καὶ τὸν καυλὸν, Bod. h φέρειν ωᾶν τὸ σπέρμα, ες τὸν καυλὸν, Bod.

έσθίεσθαι κ τὰς ρίζας * ωροσφάτους κατατεμνομένους είς ἱψώμους. τὸ δὲ φύλλον [φασί] τῆ χροιᾶ χρυσοειδὲς είναι έναντίον δε, και το καθαίρεσθαι τὰ πρόδατα τὸ φύλλον ἐσθίοντα, φασὶ γὰρ καὶ τοῦ ήρος, καὶ τοῦ χειμώνος είς ὄρος ἀφιέναι, νέμεσθαι δὲ τοῦτό τε, κὰ ἔτερον όμοιον 'Αβροτόνω' (Θερμαντικώ δ' ἄμφω δοκεῖ εἶναι.) καὶ κάθαρσιν μὲν οὐ σοιεῖν, ἀναξηραίνειν δὲ καὶ συμπέττειν ἐὰν δέ τι νοσοῦν, ἡ κακῶς ἔχον εἰσέλθη ωρόβατον, ύγιάζεσθαι ταχέως, ή ἀποθνήσκειν ώς δ' ἐπιτοπολύ, σώζεσθαι μᾶλλον. ταῦτα μὲν, ὁποτέρως ἔχει, σκεπτέου, ή δὲ καλουμένη Μαγύδαρις, ἔτερόν ἐστι τοῦ Σιλφίου, μανώτερόν τε καὶ ἦττον δριμὸ, καὶ τὸν ὁπὸν οὐκ ἔχει. διάδηλος δέ ἐστι καὶ τῆ ὄψει τοῖς ἐμπείροις. γίνεται δὲ ωερί Συρίαν, καὶ οὐκ ἐν Κυρήνη, φασί δὲ κὸ έν τῷ Παρνασίῳ ὄρει ωολλήν. ἔνιοι δὲ Σίλφιον τοῦτο καλεσιν, εί δε φεύγει γην εργαζομένην. ώσπερ τὸ Σίλφιον, σκεπτέον ώσαύτως δε καὶ εί τι όμοιον, ή σαραπλήσιον έχει Φύλλου τε σέρι καὶ καυλοῦ, καὶ εἰ ὅλως άφίησί τι *δάκουον. την μεν εν ναρθηκώδη φύσιν έν τοῖς τοιούτοις Θεωρητέον, της δ' ἀκανθικής, (ἐπόμενον γὰρ τοῦτο εἰπεῖν,) ἐπειδή διήρηται τὸ μὲν ἀκανθῶδες ὅλως, τὸ δὲ φυλλάκανθον, ὑπὲρ ἐκατέρου χωρὶς λεκτέον, καὶ τριτόν δὲ ωερὶ τοῦ καὶ ωαρὰ τὴν ἄκανθαν ἔχοντος φύλλον, ώσπερ ότε Φέως, και ὁ Τρίβολος, και ή Κάππαρις, ίδιον έχει τὸ μὴ μόνον τὴν ἐκ τῶν καυλῶν ἄκανθαν έχειν, άλλα και το φύλλον ἐπακανθίζου. τῶν δὲ διηρημένων είδων, ωλείστον μέν έστι το φυλλάκανθον, ἐλάχιστον δὲ, ὡς εἰπεῖν, τὸ ἀκανθῶδες ὅλως, βραχὺ

i öζους. Bod. öξους. Const.

γάρ τι σάμπαν έστιν, ώσπερ έλέχθη, καὶ σχεδον ού ράδιον λαβείν σταρά τε τὸν Κ'Ασπάραγον κ τὸν Σκορπίον. ἀμφότερα δὲ ταῦτα ἀνθεῖ μετὰ ἰσημερίαν φθινοπωρινήν ὁ μὲν Σκορπίος ἐν τῷ σαρχώδει τῷ Ι ἐξοιδοῦντι ύπο το ἄκρον ἔχον το ἄνθος, ἐξ ἀρχῆς μὲν λευκὸν, ύστερον δὲ ἐπιπορφυρίζον ὁ δὲ ᾿Ασφάραγος ἐκφύων παρά τὰς ἀκάνθας κορυνῶδές τι μικρὸν, ἐκ τούτε δέ ἐςι τὸ ἄνθος μικρόν. ὁ δὲ Σκοςπίος μονόἐρίζον καὶ βραχύρριζον καὶ Τεὐθύρριζον. ὁ δὲ ᾿Ασφάραγος, βαθύρριζόν τε εὖ μάλα, καὶ σολύβριζον, συκναῖς ταῖς ρίζαις, ώστε τὸ ἄνω συνεχὲς εἶναι αὐτῶν, ἀφ' οὖ κὰ αἱ βλαστήσεις η αὖ τῶν καυλῶν· ἀναβλαστάνει δὲ ὁ καυλὸς ἐκ της * ἀσφαραγίας τοῦ ήρος, καὶ ἐδώδιμός ἐστιν είθ' ούτως ἀποτραχύνεται, καὶ ἐξανθεῖται ωροϊούσης τῆς ώρας, ή δὲ ἀνθησις οὐκ ἐκ τούτου μόνον, ἀλλὰ καὶ ἐκ τῶν ωρότερον, οὐ γὰρ ἐπετειόκαυλός ἐστιν.

CAP. IV.

Plantæ Folio spinoso, &c. Carduus. Cnicus. Scolymus, &c. &c.

ΤΑ μὲν οὖν ὅλως ἀκανθώδη, τοιαύτην τινὰ ἔχει φύσιν, τῶν δὲ φυλλακάνθων τὸ ϖλεῖστον γένος, ὡς εἰπεῖν, ἀκανθῶδες τυγχάνει. λέγω δὲ οἀκανθῶδες, ὅτι τὸ * κύημα, ἐν ῷ τὸ ἄνθος, ἡ ὁ καgπὸς, ἡ * ἄκανος, ἀκανθῶδες ϖάντων ἐστί. διαφορὰν δὲ ἔχει ἐν ἑαυτῷ κατὰ μέγεθος, κὰ Ρσχήματι, ὰ χρώματι κὰ ϖλή-

k Vid. not. ad fin. libri. ¹ ἐσποδοῦντι τὸ ὑπὸ Ald. Bas. ^m βαθύρριζον. Bod. ⁿ αὐτῶν Bod. αὐτῷ Const. ^o ἀκανῶδις, Scal. ^P χεήματι, Bod.

θει, καὶ όλιγότητι τῶν ἀκανθῶν καὶ τῶν ἄλλων ἔξω γὰρ ὀλίγων σάνυ, καθάπερ τοῦ Στρουθίου τε καὶ τοῦ Σόγκου, (καὶ εἴ τινων ἐτέρων,) τὰ λοιπὰ ϖάντα, ώς είπεῖν, τοιαύτην ἔχει φύσιν ἔτι καὶ ὁ Κνῆκος τήν γε φύσιν ἀχανθώδη ἔχει, τὸ δὲ σπερματικόν ούχ ὅμοιον. άλλὰ τά γε τοιαῦτα σάντα, οἶον "Ακαρνα, Λευκάνανθα, Χάλκειος Κνηκος, Πολυάκανθος, 'Ατρακτυλίς, 9 'Ονόπυξος, 'Ιξίνη, Χαμαιλέων, (πλην οδτος & φυλλάκανθος.) Σκόλυμος, ος κ Λειμωνίον, φυλλάκανθα καί τάλλα, (σλείω γάρ ἐστι.) διαφέρουσιν άλλήλων σρὸς τοῖς εἰρημένοις, τῷ τὰ μὲν σολύκαυλα εἶναι, καὶ ἀποφύσεις έχειν ώσπερ ὁ Κνηκος, ένια δὲ ἄνωθεν έχειν ἐξ άκρε, καθάπερ τὸ 'Ρύτρος' καὶ τὰ μὲν εὐθὺς τοῖς πρώτοις Ι ύδασι βλαστάνει, τὰ δ' ύστερον, ἔνια δὲ καὶ τοῦ Βέρους, ώσπες ή Τετράλιξ ὑπό τινων καλουμένη, καὶ ή 'Ιξίνη. καὶ ἡ ἐπὶ τῶν ἀνθῶν [διάφορα] ὁμοίως, εὐανθής γαρ ό Σκόλυμος και ἐπὶ σολύν χρόνον διαφοραί δὲ των μεν * άκανων ούκ είσί. της δε 5 Κνίκε γένη είσιν, ή μεν γάρ άγρία, ηδ' ημερος της δ' άγρίας, δύο είδη, τὸ μέν, ωροσεμφερές σφόδρα τῷ ἡμέρω, ωλὴν εὐθυκαυλότερον, διὸ καὶ t* σηνίοις ένιαι τῶν ἀρχαίων ἐχρῶντο γυναικών καρπον δε έχει μέλανα, και μέγαν, και σικρόν. ή δ' έτέρα δασεῖα καὶ τοὺς καυλοὺς ἔχει σογκώδεις, ώστε τρόπον τινά ἐπιγειόκαυλος γίνεται. διά γάρ μαλακότητα τῶν φύλλων * κατακλίνεται πρὸς τὰς ἀρέρας καρπὸν δὲ ἔχει ωικρὸν υ * ωωγωνώδη σπερματώδεις δὲ πᾶσα, πλην μείζοσι κ πυκνοτέροις αἱ ἄγριαι.

q 'Ονόγυρος, Const. τ υστατον Bod. ς Κνήπου Bod. τ σπληνίοις Bas. μ ωωγώνος: Ald. Bas.

ίδιον δὲ ἔχει ωρὸς τὰ ἄλλα ἄγρια· τὰ μὲν γὰρ σκληgότερα, καὶ ἀκανθωδέστερα τῶν ἡμέρων, αὕτη δὲ μαλακωτέρα καὶ λειστέρα. ήδ "Ακαρνα ωροσεμφερής, ώς άπλῶς εἰπεῖν, κατὰ τὴν ωρόσοψιν τῆ Κνίκω τῆ ἡμέρα, χρώμα δ' ἐπίξανθον ἔχει, η × χύλον * λιπαρόν. 'Ατρακτυλίς δέ τις καλεϊται κ λευκοτέρα Υ ταύτης. ίδιον δέ τι έχει τὸ φύλλον, ὅτι ἀφαιρούμενον, καὶ τῆ σαρκὶ ωροσφερόμενον, αίματώδη σοιεί τὸν χυλόν. διὸ καὶ Φόνον ένιοι καλούσι την άκανθαν ταύτην έχει δὲ την όσμην δεινήν Ζχαὶ φονώδη όψε δε καὶ τελειοί τὸν καρπὸν σρὸς τὸν μετόπωρον τὸ δ' ὅλον, ὡς ἀπλῶς εἰπεῖν, ἄπασα ἡ άκανθική φύσις, ἐπίκαρπος. ἄπαντα δὲ ταῦτα φύεται καὶ ἀπὸ τοῦ σπέρματος κὶ ἀπὸ τῆς ῥίζης, ώστε βραχύν τινα γενέσθαι τον άνα μέσον χρόνον τῆς * ἐκφύσεώς τε καὶ τῆς τοῦ σπέρματος τελειώσεως. τοῦ Σκολύμου δὲ, οὐκέτι τοῦτο μόνον ἴδιον ὅτι τὴν ῥίζαν ἐδώδιμον ἔχει κὸ έφθην κὰ ώμην, άλλὰ κὰ ὅτι α ταύτην ἀρίσην ἔχει, ὅταν άνθει κ ότι σκληρυνομένη άφίησιν όπόν. ίδιον δε κ τὸ τῆς ἀνθήσεως, ἐπεὶ περὶ τροπάς. σαρχώδης δὲ κὰ ἐδώδιμος ή τοῦ Σόγκε [ρίζα], ή δὲ * Κύησις οὐκ ἀκανώδης ἀλλὰ σεομήκης αὐτοῦ, καὶ τοῦτ' ἴδιον μόνον ἔχει τῶν φυλλακάνθων άντες ραμμένως δὲ ἡ ὁ Χαμαιλέων, ὁ μὲν γὰρ άφυλλάκανθος ων, άκανίζει γηράσκων δὲ τὸ ἄνθος [τοῦ Σόγκου] ἐκπαπποῦται, καθάπες τὸ τῆς Β'Ακάρνης, και τὸ τῆς 'Ιξίνης' και όσα σαραπλήσια τούτοις σαρακολουθεί μέχρι του θέρους, το μέν κυούν, το δέ άνθοῦν, το δὲ οπερμοτοκεῖν. και μικράν μὲν ἰκμάδα

x χύλον deest Bod. Υ τούτων Bod. ² χύλον φονώδη, Const. ² την Bod. ⁶ Μυρρίνης Bod. ⁶ σπέςματος μὲν μίκεαν ἰκμάδα καὶ μήτεον ἔχει, Bod.

χαὶ χέντρον έχει τὸ φύλλον, ξηραινόμενον δὲ *διαχεῖται χαὶ οὐκέτι κεντεί ή δὲ Ἰξίνη φύεται μὲν οὐ σολλαχοῦ, * ριζόφυλλον δέ ἐστιν, ἀπὸ δὲ τῆς ρίζης μέσης ὁ σπερματικός * ἄκανος ἐπιπέφυκεν, ώσπερ μῆλον εὖ μάλα ἐπικεκρυμμένον ἐπὶ τῶν φύλλων οὖτος δὲ ἐπὶ τοῦ ἄκρου φέρει τὸ δάχουον εὖστομον, καὶ τοῦτό ἐστιν d ἡ ἀκανθική μαστίκη. ταῦτα οὖν καὶ τὰ τοιαῦτα σανταχοῦ σχεδόν έστιν, ή δὲ Κάκτος καλουμένη, ωερί Σικελίαν μόνον, ἐν τῆ Ἑλλάδι δὲ οὐκ ἔστιν ἴδιον δὲ ωαρά τὰ άλλα τὸ φυτὸν, ἀφίησι γὰρ εύθὺς ἀπὸ τῆς ρίζης καυλούς ἐπιγείες, τὸ δὲ φύλλον επλατὸ κὰ ἀκανθώδες. καλοῦσι δὲ τοὺς καυλοὺς κάκτους ἐδώδιμοι δέ εἰσι ωεριγεμόμενοι, πικόρλ εμιμικόοι, ή βλασορίζετιλ σητορέ ελ άλμη. ἔτερον δὲ καυλὸν ὀρθὸν ἀφίησιν, ὃν καλοῦσι * στέρνικα γίνεται δε καὶ οὖτος ἐδώδιμος, σλην άθησαύριστος τὸ δὲ ωερικάςπιον, ἐν ὧ τὸ σπέρμα, τὴν μεν μορφήν f ἀκανώδες, ἀφαιρεθέντων δὲ τῶν ωαππωδών σπερματίων, ἐδώδιμον κὶ τοῦτο, καὶ ἐμφερὲς [ἔστι] τῷ τοῦ Φοίνικος ἐγκεφάλῳ καλοῦσι δὲ αὐτὸν *σκα-Niav.

CAP. V.

Poterium, spinosum. Capparis. Tribulus, terrestris. Ononis, &c. &c.

ΤΑ μεν οὖν φυλλάκανθα σκεπτέον ἐν τοιαύταις διαφοραῖς τὰ δὲ ἢ ωαρὰ τὴν ἄκανθαν ἔχοντα φύλλον,

d ἡ ἀκανθική καὶ ἡ μαστίκη. Bod. * ἔχει κάκτους Bod.

† ἀκανθῶδες, Bod.

έστι τοιαύτα, ΕΦέως, 'Ονωνίς, Παντάδουσα, Τρίδολος, Ίππόφυον, Μυάκανθος, δς κ τὸ φύλλον έχει σαρκῶδες σφόδρα. σολυχιδες δε κ σολύβριζον τὸ hΦέως, έ μην κατά βάθες γε τὰς ῥίζας ἔχον. βλαςάνει δὲ ἄμα Πλειάδι καὶ τοῖς ωρώτοις ἱ ἀρότοις, καὶ ἀφίησι τότε τὸ φύλλον, οὐ γάρ ἐστιν ἐπέτειον, ἀλλὰ χρονιώτερον. τὸ δὲ τῆς Καππάριος ἴδιον, ώσπερ ἐλέχθη, ωαρά ταῦτα, καὶ γὰς τὸ φύλλον *ἐπακανθίζον ἔχει, καὶ τὸν καυλὸν οὐχ ώσπερ k ὁ Φέως καὶ Ἱππόφεως ἀνάκανθα τοῖς φύλλοις μονόβριζον δὲ, καὶ ἐπίγειον, καὶ χαμαίκαυλον βλαστάνει δε και άνθει του θέρους, και διαμένει τὸ φύλλον χλωρὸν ἄχρι Πλειάδος χαίρει δὲ ύφάμμοις και λεπτογείοις χωρίοις. λέγεται δε ώς έν τοῖς ἐργασίμοις οὐ θέλει φύεσθαι καίπες ωερὶ τὰ άστη και Ιέν εὐηλίοις τόποις φυομένη, και ούχ ώσπερ Σίλφιον εν δρεινοίς τοῦτο μεν ού σάντως άληθές. ὁ δὲ Τρίβολος ίδιον έχει, διότι * σερικαρπιάκανθός έστι δύο δ' αὐτοῦ γένη, τὸ μὲν γὰρ ἔχει φύλλον ἐρεδινθῶδες, έτερος δὲ φυλλάκανθος [ἔστι]· κὰ ἐπίγειοι δὲ ἄμφω καὶ ωολλαχοῦ χεδὸν * χιζόμενοι· ὀψιδλάστης δὲ μᾶλλον δ φυλλόκανθος καὶ προσφύεται κατά τὰς αὐλάς. τὸ δὲ σπέρμα τοῦ μὲν ωρωίου σησαμῶδες, τοῦ δὲ ὀψίου, στρογγύλον, ἐπίμελαν ἐν λοδῷ. καὶ τὰ μὲν ώσπερ φύλλα η ἀκάνθας ἔχοντα χεδὸν ἐν τούτοις, ἡ δ' 'Ονωνίς ἐστι * ωτορθάκανθος· ἐπέτειον δὲ φύλλον ἔχει, πηγανῶδες, σαραπεφυκός σαρ' όλον τὸν καυλὸν, η ώστε

κ ὅρεως Bod.
 h Φλέως, Bod.
 i ἀρότροις, Bod.
 k ὅρεως Bod.
 m ὥσπερ Bod.

στεφάνου τὴν ὅλην εἶναι μορφὴν, διαλαμβανομένην ὑπὰλλήλων * κολλοβοανθὴς δὲ κὰ *ἐλλοβοανθὴς * ἀδιαφράκτως φύεται δ' ἐν τῆ * γλίσχρα κὰ * γανώδει, καὶ μάλιστα ἐν τῆ * σπορίμω καὶ γεωργουμένη, διὸ κὰ σολέμιον τοῖς γεωργοῖς, καὶ ἔτι δυσώλεθρος ὅταν γὰρ λάβη χώρας βάθος, ἀθεῖ τὰ κάτω εὐθὺς, καὶ καθ ἕκαστον ἔτος * ἀποφύσεις ἀφιεμένη εἰς τὰ σλάγια, σάλιν εἰς τὸ ἔτερον ἀθεῖται κάτω. π ἐξορυχθεῖσα μὲν οὖν ὅλη, (τῆτο δὲ βραχείσης τῆς γῆς,) ἀπόλλυται ῥᾶον ἐὰν δὲ μικρὸν ἀπολειφθῆ, ἀπὸ τούτου σάλιν βλαστάνει. ἄρχεται δὲ τῆς βλαστήσεως θέρους, τελειοῦται δὲ μετοπώρου.

CAP. VI.

Plantæ coronariæ Flore specioso. Rosa. Lilium. Narcissus. Crocus. Œnanthe.

ΤΑ μὲν οὖν ἄγρια τῶν φρυγανικῶν, ἐκ τούτων Θεωρείσθω. τὰ δὲ ἤμερα βραχεῖάν τινα ἔχει θεωρίαν, ἤπερ
ἐν τοῖς στεφανωτικοῖς ἐς ι. τὰ δὲ καθόλε πειρατέον περὶ
* στεφανωτίκων εἰπεῖν, ὅπως ἄπαν ωεριληφθῆ τὸ γένος,
ἡ γὰρ στεφανωτικὴ φύσις ἴδιαν τινὰ ἔχει τάξιν, ἐπιμιγνυμένην δέ· τὰ μὲν τοῖς * φρυγανικοῖς, τὰ δὲ, τοῖς
ωοώδεσι· δι' ὰ κάκεῖνα συμπεριληπτέον, ἐπιμιμνησκομένους ὡς ἀν ἢ ὁ καιρὸς, ἀρξαμένους ωρῶτον ἀπὸ τῶν
φρυγανικῶν. διχῆ δὲ ἡ τούτων διαίρεσις· ἡ κατὰ τὴν
χρείαν, τῶν μὲν τὸ ἄνθος χρήσιμον μόνον, (καὶ τούτων
τὸ μὲν εὕοσμον, ὥσπερ Ἰον, τὸ δὲ ἄοσμον, ὥσπερ Διὸς

άνθος, Φλόξ') τῶν δὲ, καὶ οἱ κλῶνες, καὶ τὰ φύλλα. καὶ όλως ἡ σᾶσα * φύσις εύοσμος, οἶον ο Ερπύλου, Έλενίου, Σισυμβρίε, τῶν ἄλλων ἄμφω δὲ φρυγανικά. κάκείνων των άνθικων, τὰ πολλά, ή φύσις φρυγανώδης, ή μὲν ἐπέτειος οὖσα μόνον, ἡ δὲ, ωολυχρονιωτέρα, πλὴν τῆς Ἰωνίας τῆς μελαίνης αὕτη γὰρ ἀκλώνητος, ἀλλά ωροσριζόφυλλος καὶ ἀείφυλλος· Ρεί δ' ώς τινές φασι, κὸ δυναμένη διόλε [ἔτους] Φέρειν τὸ ἄνθος, ἐὰν τρόπω τινὶ θεραπεύηται, τοῦτο μεν ίδιον αν έχοι των δε άλλων, μάλλον τῶν σάντων, αἱ μὲν ὅλαι μορφαὶ σχεδὸν σᾶσαι Φανερά εὶ δέ τινας άλλας ἰδιότητας ἔχουσι, ταύτας λεχτέον ότι τὰ μὲν, * ἀπλᾶ δοχεῖ τοῖς εἴδεσιν εἶναι, τὰ δὲ, ἔχειν διαφοράς ἀπλᾶ μὲν, οἶον τὰ ξυλώδη, καθάπερ "Ερπυλος, Σισύμβριον, 'Ελένιον, (ωλήν εί 9 μή τὰ μεν, άγρια, τὰ δ' ήμερα.) τὰ δ' εύοσμα, τὰ δὲ ἀοσμότερα είναι. τούτων δὲ καὶ αἱ θεραπεῖαι, καὶ αἱ χῶραι διάφοραι, καὶ οἱ ἀέρες. ἔνια δὲ τῶν ἀνθῶν οὐδεμίαν διαφοράν έχει, οίον τὸ Μελάνιον, ού γάρ έχειν δοκεί τοῦτο διαφοράν, ώσπερ τὸ Γλευκόν ἐμφανής γὰρ ἡ τούτου χροια διαλλάτθουσα. καὶ ἔτι δη μᾶλλον ή τῶν Κρίνων, είπερ δή, καθάπερ φασίν, ένια καὶ σορφυρά ή. τῶν δὲ 'Ρόδων στολλα) διαφορα) πλήθει τε φύλλων η όλιγότητι, καὶ τραχύτητι καὶ λειότητι, καὶ χροιᾶ καὶ εὐοσμία τὰ μεν γάρ σιλείστα σεντάφυλλα, τὰ δε δωδεκάφυλλα κ εἰχοσίφυλλα, τὰ δ' ἔτι σολλῶ σλεῖον ὑπεραίροντα τούτων ένια γάρ είναί φασιν, ά καὶ καλοῦσιν έκατοντάφυλλα ωλείστα δε τοιαυτά έστι ωερί Φιλίππους,

ο Έρπύλλου, Const. P si deest Bod. 9 μη deest Bod.

ούτοι γάρ λαμβάνοντες έχ τοῦ Παγγαίου φυτεύουσιν, (ἐχεῖ γὰρ γίνεται σολλά·) σμιχρά δὲ σφόδρα τὰ ἐντὸς, ή γὰρ *ἔκφυσις αὐτῶν οὕτως, ώστε είναι τὰ μὲν ἐκτὸς, τὰ δ' ἐντός οὐκ εὖοσμα δὲ, οὐδὲ μεγάλα τοῖς μεγέθεσιν, έν δὲ τοῖς μεγάλοις εὐώδη μᾶλλον, δων τραχύ τὸ κάτω. τὸ δὲ ὅλον, ὧσπερ ἐλέχθη, καὶ ἡ εὐοσμία καὶ ἡ εύχροια σαρά τους τόπους ἐστὶν, τἐπεὶ, καὶ τὰ τοιαῦτα έν τῆ αὐτῆ γινόμενα ού σοιεί τινα σαραλλαγήν εὐοσμίας και ἀοσμίας. εὐοσμότατα δὲ τὰ ἐν Κυρήνη, διὸ κὸ τὸ μύρον ἥδισον, ἀπλῶς δὲ κὰ τῶν Ἰων καὶ μ τῶν ἄλλων άνθων * ἄχραται μάλιστα ἐκείνη αἱ ὀσμαί διαφέροντες δὲ τῷ χρόνῳ, Φλεῖςον γὰρ οὖτος δοκεῖ * Φαραλλάτ]ειν. φύεται μεν εν ή 'Ροδωνία η έκ τε σπέρματος' [έχει γάς] × ύπὸ τὸ ἄνθος ἐν τῷ μήλῳ ἀκανώδει κνηκῶδές τινα χνοῦν, ώστε ἐγγὺς εἶναι τῶν ωρώτων σπερμάτων οὐ μήν άλλα δια το βραδέως σαραγίνεσθαι, κατακόπτοντες, ώς έλέχθη, τὸν καυλὸν φυτεύουσιν. Ἐπικαιομένη δε και επιτεμνομένη, βέλτιον φέρει τὸ ἄνθος. ἐωμένη γὰρ *ἐξαύξεται κὰ *ἀπολοχμοῦται. δεῖ δὲ κὰ καταφυτεύειν σολλάκις, και γάρ ούτω φασί κάλλιον γίνεδαι τὸ ρόδον. αἱ δ' ἄγριαμ τραχύτεραμ, κὰ ταῖς ράβδοις, καὶ τοῖς φύλλοις ἔτι δὲ τὸ ἄνθος * ἀχρούστερον, καὶ ἀοσμότερον έχουσι, καὶ έλαττον. τὸ δὲ Ἰον τὸ μέλαν τοῦ λευχοῦ διαφέρει κατά τε άλλα κατ' αὐτὴν τὴν Υ*ίωνίαν, κ ότι σλατύφυλλον, καὶ ἐγγειόφυλλον, καὶ σαρκόφυλλόν ἐστι, σολλήν ἔχον την ρίζαν. τὰ δὲ Κρίνα

Vid. not. ad finem libri.
 t ἔπατα, Ald. Bas.
 ακλων ἀνθῶν ἄπρατα. μάλιστα δ' ἐκείνου αἱ ὀσμαὶ διαφέροντες Bod.
 κ ἐν τῷ μήλῳ κνηκῶδες. ἀκανθῶδες, Bod. Vid. not. ad fin. libri.
 γ εἰκόνα Const. Vid. not. ad fin. libri.

τη μεν χροιά την είρημένην έχει διαφοράν μονόκαυλα δέ ἐστιν, ὡς ἐπίπαν, δίκαυλα δὲ σπανίως τάχα δὲ τοῦτο χώρας καὶ ἀέρος διαφορά. καθ' ἔκαστον δὲ καυλον, ότε μεν εν χρίνον, ότε δε ωλείω γίνεται βλαστάνει γὰρ τὸ ἄκρον· σπανιώτερα δὲ ταῦτα. ῥίζαν δ' έχει σολλήν, σαρχώδη, καὶ στρογγύλην ὁ δὲ καρπὸς άφαιρούμενος ἐκδλαστάνει, καὶ ἀποδίδωσι τὸ κρίνον, ωλην έλαττον· ωοιεί δέ τινα καὶ δακρυώδη * συβροήν, ην η φυτεύουσιν, ώσπερ είπομεν. ὁ δὲ Νάρκισσος ή τὸ Λείριον (οἱ μὲν γὰρ τοῦτο, οἱ δ' ἐκεῖνο καλοῦσι.) τὸ μεν έπὶ τῆ γῆ φύλλον Ζάσφοδελῶδες ἔχει, ωλατύτερον δὲ ωολύ, καθάπερ ή Κρινωνία τὸν δὲ καυλὸν ἄφυλλον μεν, σοώδη δέ καὶ ἐξ ἄκρου τὸ ἄνθος ἐν *ύμένι τινὶ, καθάπες ἐν ἀγγείω καρπὸν μέγαν εὖ μάλα [φέςει] καὶ μέλανα τῆ χροιᾶ, σχήματι δὲ ωρομήκη οὖτος δ' ἐκπίπτων σοιεί βλάστησιν αὐτόματον ού μὴν άλλά καὶ συλλέγοντες πηγνύουσι καὶ τὴν ρίζαν φυτεύουσιν, ἔχει αγάρ ρίζαν σαρχώδη, στρογγύλην, μεγάλην όψιον δὲ σφόδοα, μετά γὰρ 'Αρκτέρον ἡ ἄνθησις, κὰ περὶ ἰσημερίαν ό δὲ ὁ Κρόκος, σοώδης μὲν τῆ φύσει, καθάπες κὸ ταῦτα, ωλὴν φύλλω στενῶ, γεδὸν γὰρ ώσπες *τριχοφυλλόν ἐστιν ὀψιανθές δὲ σφόδρα καὶ ὀψιβλαστές, ἢ ωρωϊανθές, ο όποτέρως τις λαμβάνει την ώραν, Πλειάδι γὰρ ἀνθεῖ κατ' ὀλίγας ἡμέρας, εὐθὺς δ' ἄμα τῷ φύλλω κ τὸ ἄνθος ώθει. δοκεί δε κ ωρότερον ρίζα δε ωολλή, καὶ σαρκώδης, κὶ τὸ ὅλον εὕζωος, Φιλεῖ δὲ κὶ ωατείολαι. κ γίνεται καλλίω κατατριδομένης d * σάτω της ρίζης,

z ἀσφαλῶδες Bod. * γὰς deest Bod. * καςπὸς, Bod. • Vid. not. ad fin. libri. d κάτω Bod.

διὸ κὰ σαρὰ τὰς ὁδοὺς, κὰ ἐν τοῖς * κροτητοῖς κάλλιςος ἡ δὲ φυτεία ἀπὸ ρίζης. ταῦτα μὲν οὖν οὖτω γεννᾶταμ. τὰ δ' ἄλλα ἄνθη, τὰ σεροεισημένα, σάντα σπείρεταμ, οἶον, Ἰωνία, Διὸς ἄνθος, Ἰφυον, Φλὸξ, Ἡμεροκάλλες καὶ αὐτῶν δ' αἱ ρίζαι ξυλώδεις. σπείρεται δὲ καὶ ἡ Οἰνάνθη, καὶ γὰς κὰ τοῦτο ἀνθῶδες. τὰ μὲν οὖν ἀνθικὰ σχεδὸν ἐν τούτοις κὰ τοῖς ὁμοίοις ληπτέον.

CAP. VII.

Plantæ coronariæ Foliis et Stirpibus odoriferis. Origanum.
Abrotonum. Mentha. Thymus.

ΤΑ μὲν οὖν ἔτερα ωάντα ἀνθεῖ καὶ σπερμοφορεῖ. δοκεῖ δὲ οὐ σάντα, διὰ τὸ μὴ Φανερὸν εἶναι τινῶν τὸν καρπον, ἐπεὶ ὰ τὸ ἄνθος ἐνίων * ἀμαυρόν άλλα δὲ δια τὸ βραδέως κι χαλεπωτέρως ε σαραγίνεσθα τη * φυτεία, χρώνται μάλλον τῷ φυτῷ, ώσπερ ἐλέχθη κ κατ' άρχάς. καίτοι *διατείνονταί τινες ώς ούκ έχονται καρπόν αὐτοὶ γὰρ [φασίν] ξηράναι πολλάκις, κὰ ἀποτείψαι, κὸ σπεῖραι, οὐδέποτε δὲ βλαστεῖν, οὕτε "Ερπυλλον, οὕτε Έλένιον, έτε Σισύμβριον, ούτε f Μίνθαν, (ωεπειράθαι γάρ καὶ ταύτης.) άλλ' όμως ἐκεῖνο άληθέστερον, οί τε wεπειράθαι φάσκοντες κ τούτων είσλν, ήτε τῶν ἀγρίων φύσις ἐπιμαρτυρεί καὶ γὰρ Ἑρπυλλός ἐστιν ἄγριος, ον κομίζοντες έκ τῶν ὀρῶν φυτεύουσι, καὶ ἐν Συκιῶνι, καὶ 'Αθήνησιν ἐκ τοῦ 'Υμηττοῦ. σαρ' ἄλλοις δὲ ὅλως όςη πλήρη είσι κὰ τόποι δάγριοι, καθάπερ ἐν τῆ Θράκη* ώς καὶ Σισύμβριον δὲ, καὶ τ' ἄλλα δριμυτέραν ἔχοντα

ε παραγίνεσθαι τῷ σπερματισμῷ, Const. f Μίνθον, Bod. ε ἄγριοι deest Bod.

την όσμην "Ερπυλλος δὲ ἐνίοις καὶ σαντελώς θυμώδης. δηλον οὖν ὅτι σάντα τὴν γένεσιν ἀπὸ σπέρματος λαμβάνει. 'Αβρότονον δὲ μᾶλλον ἀπὸ ρίζης κ * παρασπάδος βλαστάνει, η ἀπὸ σπέρματος, (χαλεπῶς δὲ καὶ ἀπὸ σπέρματος,) κ * σεομιχευόμενον εν ός ράκοις, ώσπερ οί 'Αδώνιδος χῆποι' τε θέρες δὲ σπείζεται, * δύσριγον γάς σφόδρα, καὶ όλως *ἐπίκηρον όπου δὲ κὰ ὁ ἥλιος σφόδρα λάμπει, ἐμβιῶσαν δὲ καὶ αὐξηθὲν, μέγα καὶ ἰσχυρὸν καὶ δενδοωδες [γίνεται], ώσπες τὸ Πήγανον ωλήν ξυλωδέστερον σολύ τοῦτο, καὶ ξηρότερον, καὶ * αὐχμωδέστερον. ὁ δὲ 'Αμάρακος, ἀμφοτέρως φύεται, καὶ ἀπὸ **ω**αρασπάδος καὶ ἀπὸ σπέρματος · ωολύσπερμον δὲ, καὶ το σπέρμα εύοσμον, όσμη δὲ μαλακωτέρα δύναται δὲ καὶ μεταφύεδα. συλύσπερμον δὲ κὰ τὸ ᾿Αβρότονον καὶ ούκ ἄοσμον τοῦτο δὲ ρίζας μὲν ἔχει ὀρθάς, καὶ κατά βάθους, ἔστι γὰς ώσπερ μονόρριζον τῆ σαχεία, τὰς δ άλλας ἀπ' αὐτῆς. ὁ δὲ 'Αμάρακος, καὶ ὁ "Ερπυλλος, καὶ τὸ Σισύμβριον, καὶ τὸ Ἑλένιον, h ἐπιπολαίους καὶ wολυσχιδεῖς καὶ *ταρρώδεις [ρίζας ἔχει]. ξυλώδεις δὲ σᾶσαι, σολύ δὲ μᾶλλον αἱ τοῦ 'Αβροτόνου, κὶ διὰ τὸ μέγεθος, καὶ τὴν ξηρότητα. τοῦ δὲ Ερπύλλου ίδιος ἡ αύξησις, ή τῶν βλαςῶν, δύναται γὰς ἐφ' ὀσονοῦν ωροϊέναι κατά μῆκος, * χάρακα λαδών, ἢ ωρὸς αίμασιὰν φυτευθείς, ή κάτω καθίεμενος εὐαυξέστατος δὲ εἰς φρέαρ. * είδη δε τοῦ μεν ημέρε λαβείν οὐκ ἔστι, καθάπερ ἐλέχθη, τοῦ δὲ ἀγρίου φασὶν εἶναι τούτων γὰρ ἐν τοῖς ὄρεσι, τὸν μὲν ἱ θυμβρώδη καὶ δριμύτατον, τὸν δ΄ εύοσμον είναι καὶ μαλακώτερον. ώρα δὲ τῆς φυτείας

h ἐπὶ ωολλούς Ald. Bas. i θυμερώδη τινὰ καὶ Bod.

ωλεϊστον μετόπωρον, ἐν ῷ σπεύδουσιν ὡς ωρῶτα φυτεύειν· οὐ μὴν ἀλλ' ἔνιοι καὶ τοῦ ἦρος φυτεύουσιν· ἄπαντα δὲ τὰ φιλόσκια ἢ φίλυδρα, (ἢ φιλόκοπρα μάλιστα,) αὐχμὸν δέχεται· καὶ ὅλως ὀλιγοϋδρότατος ὁ Ἑρπυλλος· κόπρω δὲ χαίρει, μάλιστα δὲ καὶ τῆ τῶν * λοφούρων· φασὶ δὲ καὶ μεταφυτεύειν δεῖν ωολλάκις, καλλίω γάρ. τὸ δὲ Σισύμβριον, ὧσπερ ἐλέχθη, καὶ * ἐξίςαται μὴ καταφυτευόμενον.

CAP. VIII.

Tempora Florescentiæ Plantarum supradictarum: item Climatum Differentiæ, &c.

ΤΩΝ δ' ἀνθῶν, τοῦ μὲν ἡρος ωρῶτον ἐκφαίνεται τὸ Λευκοΐον όπου μεν ό άὴρ μαλακώτερος εύθὺς τοῦ χειμώνος, όπε δὲ σκληρότερος, ὕςερον ἐνιαχοῦ δὲ ἄμα τῷ Λευκοίω, η μικρότερόν τι ύστερον και το Φλόγιμον καλούμενον τὸ ἄγριον. ταῦτα γὰρ, ὧν οἱ στεφανηπλόκοι χρώνται, σολύ ἐκτρέχει τών ἄλλων μετά δὲ ταῦτα ὁ Νάρκισσος, καὶ τὸ Λείριον, k καὶ τὸ Βολδοῦκώδιον, (ἐμπλέκουσι γὰρ ἔνιοι κὰ τοῦτο εἰς τοὺς στεφάνους.) ἐπὶ δὲ τούτοις ἡ Οἰνάνθη, καὶ τὸ Μελάνιον καὶ τῶν ἀχρίων ὅ, τε Ἐλειόχρυσος, καὶ τῆς ᾿Ανεμώνης ἡ Λειμωνία καλουμένη, καὶ τὸ Ξίφιον, κὰ ἡ Υάκινθος, κὸ σχεδον όσοις άλλοις χρώνται των όρείων το δε 'Ρόδον ύς ερεί κ τελευταίον μεν φαίνεται, πρώτον δ' άπολείπει τῶν ἐαρινῶν, ὁλιγοχρόνιος γὰρ ἡ ἄνθησις. ὁλιγοχρόνια δὲ κ των άγρίων τὰ λοιπά, ωλήν τῆς Υακίνθου, καὶ τῆς άγρίας, η της σπαρτής αύτη δὲ διαμένει, ώς η τὸ Λευ-

k καὶ ἐκ τῶν τριῶν 'Ανεμώνης γενεῶν τὸ ὅρειον Const.

κόϊον, καὶ ἔτι μᾶλλον τὸ Φλόγιμον τὸ δὲ δὴ Μελάνιον ώσπερ είρηται, δι' ἐνιαυτοῦ Θεραπείας τύγχανει ώσαύτως δὲ καὶ ἡ Οἰνάνθη· καὶ γὰρ τοῦτο ἀνθικὸν μὲν, Ι ωοώδες δὲ τὴν φύσιν, ἐάν τις * ἀποκνίζη, κὶ ἀφαιρῆ τὸ άνθος, κ μη έᾶ σπερματοῦδται καὶ ὅταν τόπον εὕηλον έχει, η ωλείτον διαμένει το δε άνθος βοτρυώδες η λευκον, καθάπερ ητης 'Αμπέλε άγρίε. ταῦτα μὲν οὖν ώσπερ ἐαρινὰ φαίνεται, τὰ δὲ θέρινα μᾶλλον, ήτε Λυχνίς, κ τὸ Διὸς ἄνθος, καὶ ὁ Κήρινθος, καὶ τὸ "Ιφυσον, καὶ ὁ 'Αμάρακος ὁ Φρύγιος, ἔτι δὲ ὁ Πόθος καλούμενος. οὐτος δέ ές ι διτίος, ό μεν έχων το άνθος δμοιον τη Υακίνθω, ὁ δὲ ἔτερος * ώχρόλευκον, ὧ χρῶνται ωερί τε τάφους καὶ χρονιώτερος οὖτος. ἀνθεῖ δὲ καὶ ἡ "[ρις τοῦ θέρους, κ τὸ Στρουθίον καλούμενον, (τῆ ὄψει καλὸν τὸ άνθος, εὐοσμον δὲ μετοπώρε.) τὸ δὲ Λείριον τὸ ἔτερον, καὶ ὁ Κρόκος, οδ, τε ὀρεινὸς εὔοσμος, κὰ ὁ ἤμερος εὐθὺς γαρ ανθούσι τοῖς ωρώτοις ύδασι χρώνται δὲ καὶ Ρέκ τῶν ἀγρίων, τῷ τῆς Ὀξυακάνθε καρπῷ, καὶ τῷ ἄνθει, τῷ τῆς Σμίλακος. κὰ ταῖς μὲν ώραις ὅτως ἐκάςων ἡ γένεσις, ώς δὲ, ώς ἀπλῶς εἰπεῖν, ἐδεὶς διαλείπεται χρόνος, έδ' ές ιν άνανθής άλλα κ ό χειμών έχει [άνθη], καίπερ άγονος δοκών είναι διά την κατάψυξιν, τών μετοπωρινών μεταλαμβανόντων, ἐὰν δὲ δὴ καὶ μαλακὸς ἡ, σολλώ μάλλον. άπλώς γάρ σάντα, ή τὰ σολλά, * ἐπεκτείνεται τῆς οἰκείας ώρας, καὶ, εἰ ὁ τόπος εὖηλος ή, μάλλον διὸ καὶ * συνέχεια γίνεται. χρόνοι μὲν οὖν ούτοι, και ώραι κατά τὰς γενέσεις, βίος δὲ Ἰωνίας μὲν

¹ εὐωδες Const. ^m ωλεῖστον διαμένει desunt Bod. ⁿ τῶν ἀγείων. Bod. ^o ὁ ὀρεινὸς ἄοσμος καὶ ὁ ἡμερος εὕοσμος. εὐθὸς Const. ^P ὁ τῶν ἀχείων Bod.

ΠΕΡΙ ΦΥΤΩΝ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΤΟ 5'. 265

της λευχης, έτη μάλιστα τρία γηράσχουσα δε έλαττοῦται, καὶ ٩ ἴα λευκότερα φέρει 'Ροδωνίας δὲ ωέντε, τὰ σρός τὴν τάκμὴν, (μὴ ἐπικαιομένης δηλονότι, μὴ δ ἐπιτεμνομένης) χείρω δὲ κὰ ταύτης τὰ ῥόδα γηρασκέσης. πρός εὐοσμίαν δὲ καὶ ρόδων, κὰ ἴων, κὰ τῶν ἄλλων άνθων μέγιστον ὁ τόπος συμβάλλεται, καὶ ὁ ἀὴρ ωρὸς έκας ον * οἰκεῖος. ἐν Αἰγύπὶω γὰρ τὰ μὲν ϖάντα ἄλλα εύοσμα, καὶ s ἄνθη καὶ ἀρώματα, αἱ δὲ μυβρίναι θαυμας αὶ τῆ εὐοσμία. προτερεῖν δέ φασι τὰ τῶν ἐνταῦθα κὸ ρόδα, καὶ ἴα, καὶ τὰ ἀλλὰ ἄνθη διμήνω, καὶ διαμένειν ωλείω τῶν ωαρ' ἡμῖν οὐκ ἐλάττω χρόνον τούτου. δοκεῖ δὲ ωρὸς εὐοσμίαν διαφέρειν, ώσπερ ἐλέχθη καὶ ὁ ἐνιαυτός, τοῖος η τοῖος γενόμενος οὐ μόνον ἐπομβρίαις καὶ αύχμοῖς, άλλὰ καὶ τῷ t κατὰ καιρόν τινα γίνεθαι καὶ ύδατα καὶ ωνεύματα, καὶ ἀπλῶς τὰς τοῦ ἀέρος μεταβολάς. τὰ δὲ ἐν τοῖς ὄρεσιν, ὡς ἀπλῶς εἰπεῖν, καὶ ῥόδα, καὶ ἴα, καὶ τὰ ἄλλα ἄνθη, τῆ ὀσμῆ σολλῷ χείρω [φασί] γίνεδα. καὶ σερὶ μὲν τῶν στεφανωματικῶν, κὸ άπλῶς τῶν φρυγανικῶν, χεδὸν ἐν τούτοις κὰ τοῖς ὁμοίοις έστὶν ή ἱστορία.

q ἀιὶ Bod. r ἀκτὰν Bod. * ἀνανθῆ Bod. r κατὰ deest Bod.

NOTÆ

IN LIBRUM SEXTUM.

CAP. I.

Libro hoc et sequente peuyanza et wowdn describuntur: vid. divisionem plantarum, lib. i. c. 4. et Lex. Theophr.

"Ηγε σιτηρά, sc. φύσις supra.

'Pοδωνία, 'Ιωνία. Textus certe corruptus, quia 'Ιων. "Ημεροκ. Διὸς ἄνθ. non ξυλώδεις, χ μικρόφυλλοι secund. definitionem φρυγανίκων.

'Αμάρακος. In Cat. Origanum, Ægyptiacum L. Opiniones variant respectu "Αμ. 'Αμάρακος, ήτοι Σαμψύχος. Dioscor. iii. 4. Galenus Μάρου (Thymi, Mastichinæ L.) affinem plantam dicit. Τινὶς δ' οὐδ' όλως ἔχουσι τὸ 'Αμάρακον καὶ Μάρον. οὐδὶ γὰρ οἱ Μυροπώλαι πάντες αὐτὰ γινώσκουσι ἐγὰ δὶ τὰς βοτάνας αὐτὰς ἐπιστάμην ἐν 'Ασία γινομένας, ἐν ἄλλοις μὰν χωρίοις ὀλίγας, ἐν Κυζίκω δὶ πλείσας, καὶ κατάγε τὴν 'Ιταλίαν τὸ 'Αμάρακον εἶδον γεννωμένον ἀπολείπεται δὶ τὸ φύτον τοῦτο τοῦ Μάρου πάμπολυ κατὰ τὴν εὐωδίαν. Græci recentiores Amaracum Μανιζούρανον, vel Μαζούρανον vocabant: unde vox Latina Majorana Bod. p. 628. Sampsuchus Bauhin. syn. Thymi, Mastichinæ Linn. Planta celebris apud poetas, Virg. Catull. Ovid.

Tοῖς καθ' ἐκαστον γίνος. Singulis speciebus: opponitur ὅλοις εἴδισι, generibus, vel familiis plantarum.

'Ημεροχαλλές. Ab unius diei pulchritudine. Plin. xxi. 10. 'Ημεροχαλλίς vocatur a Diosc. et accurate describitur.

"Απαντα γὰς ταῦτα. N.B. Parenthesi inclusi quæ σεςὶ στεφανωτίκων: aliter qualitas lignosa Violæ et Hemerocallidi attribuenda.

CAP. II.

Ευλωδίστατον δέ. Const. Forsan ξυλωδιστάτην ύλην. Suspicor aliquod ex textu intercidisse: ait enim ὁ μελὰς κ. τ. λ. sc. virgulas Cneori, nigræ lignosiores esse: evidens ergo comparatio. Scal. censet vocem ξυλωδιστάτην transponi debere ad ρίζαν.

Κνέωςον. Daphne, Cneorum. Cat. Plinius vero in loco ait, "Cneori duo genera: nigri et candidi." Alibi tamen confundit cum Casia, xii. 20. Forsan Cn. Tricoccum L.

Ouz for λαβείν. De semine inconspicuo, Bot. quod non prehendi vult ob parvitatem.

Λαμβάνουσιν, sc. τὸ σπίεμα. Οἱ ἰζάγειν βουλόμενοι, qui transferre cupiunt in alias regiones.

Παραλλάξ. Alternatim. N. B. Bot. opponitur τας αλλήλω, opposito.

Πολυσχιδες, ωστε είναι τριχωδες. Accuratissima descriptio folii Ferulæ et Fæniculi &c.

'O Μανδραγρόας. Atropa, Mandragoras, Cat. sed rectius Atropa, Belladonna, quia caulis dicitur subfistulosus; sed quærendum.

CAP. III.

Ταμιευόμενοι τος τομάς. Reservantes εν ταμείω ad sectiones futuras. Gaz. Τὸ υπαρχον, reliquum; i. e. partem superiorem radicis.

Τετρακισχίλια. Plin. rectius, stadia quatuor.

Oἱ δὶ τοῦ Σιλφίου, κ. τ. λ. Textus corruptissimus: cui mederi conatus sum ex margine, et traductione, itemque ex descriptione Plinii. N. B. Μαγύδαρις a Plinio vocatur succus caulinus Silphii: et duplex succus καυλίας et ριζίας supra memoratur, et lib.ix. c. 9. Galenus e contra ait, μαγύδαριν esse succum φύλλου. N. B. Vid. plura de Silphio Strab. ii. 173. de χώρα Σιλφιοφόρα.

Πυχναϊς ταῖς ῥίζαις... ἄστι τῷ ἄνω συνέχει. Accuratissima descriptio radicis Asp. sativi L. quanquam ex descriptione spinarum in caule, Asp. sylvestris innui videatur. Anne antiquam cultura exuisset spinas?

'Ο καυλος 'Ασφαράγου ἐδώδιμος. Sc. caules juniori statu, turiones vocati.

Σκόςπιος. Ulex; an Genista spinosa. Cat. Scorpius secundus Clusii, apud Belgas "Gaspeldorne." Bod. p. 605. Comparent Botanici descriptionem plantæ hujus cum Genista, Lusitanica L. N. B. Ulex Europæus nostras optime convenit cum Σκοςπίω, ut planta ætate provecta vere aphylla. Plinius meminit Scorpii, xxi. 15. Descriptio etiam apud Honor. Bellum citatur. Bod. p. 605.

'Υπὸ τὸ ἄκρον. Nescio quid sibi vult ἔξουδοῦντι ὑ. τ. ἄ. Descriptio hæc convenit Carduis, vel Cnico. Forsan transpositio verborum, si non Scorpii duo.

'Pύτζος. Carduus; an Echinops? Cat. Plinius, recte forsan, vocat Eryngium. Vid. etiam Dioscor. iii. 24. et Plut. Sympos. lib. vii. Duæ Cardui species occurrunt capitulis spinosis, folio lævi: C. stellatus, et C. solstitialis L.

CAP. IV.

Σαρκὶ ωροσφερόμενον. Carni allatum. Gaz. sed certissime vi compressum, adeo ut succus effluat.

The ρίζαν ἀφίστην ἔχει. Peculiaritas radicis Σκολύμου: "flo-" rescentibus enim aliis radix deterior." Scal.

'Αντες εαμμένως η ὁ Χαμαιλέων. E diverso quam Cham. Gaz. Comparat auctor plantam hanc cum Chamæleonte: idque duabus ex partibus: τῷ ἀκανίζειν, καὶ τῷ φυλλάκαν θον εἶναι.

'Aπὸ τῆς ῥίζης μέσης. Ex medio foliorum: seu ex corona radicis, in medio foliorum.

'Oς καὶ Λειμωνίον. Si textus sanus, sub Limonii nomine species duæ; 'Ανεμώνη, et Σκόλυμος. Nomen videtur triviale ex loco natali in pratis.

'Iţirn. Carduus, Cat. Ixine Fabii Colonnæ citatur a Bodæo icone addita: cujus tamen nulla mentio apud syn. Linn. sed ex gummi mastichino, forsan Atractylidis species. N. B. Alia 'Iţirn, Prosp. Alp. ibi citatur, una cum icone, sub nomine Card. Pineæ, quam tamen nusquam repperio. Forsan Carlina, acaulis L.

κάκτους. Cactus, opuntia, L. Cat. Ita secund. Bod. Sed Cactus genus novi orbis. Athenæus interpretatur Cinaram;

corrigendus igitur textus: καύλος δὶ (ἔχει) τοὺς καλουμένες κάκτους, sc. pericarpium squamosum Cinaræ Scolymi ἀκανῶδις, ἰδώδιμον, ἀφαιριθέντων τῶν ἐκαπωδῶν.

CAP. V.

Φέως. Dipsacus, fullonum. Cat. Ab aliis Centaurea, stæbe L. sed mallem legere Poterium, spinosum L.

'Ανάκανθα τοῖς φύλλοις. Elliptice nimium. Sensus est, Φ. et 'Ιππ. nullas in foliis spinas gerere.

Τρίβολος. Duo Tribuli hic clare nominantur, diversi a Τριβόλω Trapa natante, lib. iv. c. 11. Prior certissime Tribulus, terrestris L. posterior forsan Medicago, echinata L. Medica, spinosa Raii, 962.

"Ωστι στιφάνου την όλην μοςφην, i. e. folia ex summo radicis, provenientia, et humi repentia, coronæ formam exhibent.

Els Tò ETEROV, SC. ETOS.

'Εξορυχ θείσα. Ita reposui ex traductione. Vid. Lect. var.

CAP. VI.

Tà wollá. Adverbium, plerumque.

Οὐκ εὔοσμα. Dicitur de flore Rosæ cujusdam: opponitur τῷ εὐώδει μᾶλλον. Forsan legend. οὐκ οὕτως εὔοσμα, non ita suaveolentia, per comparationem cum Rosa Pangæi.

*Ων τραχὺ τὸ κάτω. Cujus pars inferior (calyx) scabra. Descriptio Rosæ centifoliæ, varietatis "pedunculo et calyce mus"coso." Linn. Spec. Plant. Angl. "Moss Rose."

Εὐοσμία παρά τους τόπους. Odor variat respectu climatis.

"Εχει δ' ὑπὸ τὸ ἄνθος. Textus Bodæi corruptus; ex conjectura, tamen resarciendus quodammodo. De seminibus in pericarpio Rosæ, pappo (κνηκώδει τινὶ) involutis, sermo est. Scaliger interpretatur τῶν πρώτων σπερμάτων, "non ratione ordinis, "sed loci, ut quæ in imo loco sita sunt." Mihi videtur dici de incipiente, et nondum adulto semine.

Κατ' αὐτὴν τὴν 'Ιωνίαν. Plantæ ratione ipsius. Theod. Nullo prorsus sensu. Interpretor Violas nigras et candidas in eodem violeto (ἰωνία) mixtas inter se differre.

Πολλην έχον την ρίζαν. Codd. σολλην έχουσα ρίζαν. Gram-

matice repugnante: sed forsan ἔχουσα ad ἰωνίαν referenda, et ideo corrigenda; ἡ καὶ ωλατύφυλλος κ. τ. λ.

- Δακουώδη συβροήν. Auctor supponit globulos e gummi: sed gemmæ fertiles, bulbis similes, hic indicari videntur; quas videre est in Lilio bulbifero L. et in Dentaria.

'Οποτίρως τὶς λαμβάνει τὰν ώραν. Utro modo tempus acciperes. Theod. Sensus est, Crocus adeo præcox, ut dubium an sero hyeme, vel initio primo veris.

Διος ανθος. Dianthus Caryophylleus? Agrostemma, Cat. Sed Bodæus censet D. armerium innui.

"I Queov. Lavandula spica L. Forsan L. stæchas.

Φλόξ. Agrostemma, Cat. Nulla descriptio apud Theophr. Nicandrus in Georgicis ita describit:

Φλόξ δὶ Θεοῦ αὐγῆσιν ἀνερχομένης ἀνιοῦσα.

Forsan Clematis, flammula, L. Flammula Bauhin. Dodon. et Raii.

Olváνθη. Convallaria majalis L. Cat. Bodæus interpretatur Filipendulam. Differt ab οlváνθη Dioscor. iii. c. 135. Quærendum respectu odoris, an Spiræa ulmaria L.

CAP. VII.

'Eλένιον. Ign. Cat. Helenium ex lachrymis Helenæ natum. Plin. xx. 10. Phavorin. alii ἔλους ἴον, paludis viola. Hujus mentio ut Φρύγανον ξυλῶδες supra c. 1. Nulla 'Ελενίου icon apud Bod. An Inula hellenium L.? Marum, mastychinum. Ger. em. Clinopodium arvense, vel Thymus acinos. Dodon. Tragoriganum rectius, seu Thymus Cephalotus L.

Σισύμεςιον. Semel occurrit. Sisymbrium, Cat. sed nulla species, quoad scio, foliis et ramulis odoriferis; ut Ἑλένιον, Μίνθα, Πήγανον, ᾿Αμάςακος. Bodæus ait Sisymbrium, Mentha agrestis, secundum Dodonæum, p. 691. sed duo Σισυμεςίου genera apud Theophrastum, ut videtur, quorum alterum dicitur mutari in Mentham. Bod. p. 692, 771.

CAP. VIII.

Tan d' angan. Initium capitis novi ex mente Scaligeri.

Φλόγιμον. Κείνον ποεφυροῦν quorundam. Lilium purpureum, vel rubrum, Plinii, quem immediate post Leucoium florere

scribit. "Ex violæ fit genere, floremque in quo flammei quid emicat habet." Athenæus, sub voce Φλόγινον xv. 27.

Μετὰ ταῦτα ὁ Νάρχισσος. Locus corruptus secundum Bodæum: ex Athenæo restituendus. Vid. etiam Plin. xi. 11.

Τῆς 'Ανεμώνης, ἡ λειμωνία. Narcissus, Pseudonarcissus. Cat. N. B. In aliis codd. τῶν 'Αν. τείων γένων ἡ λειμωνία. vid. Athenæum in loco, lib. xv. N. B. Nomen Anemonis latissime patuisse apud antiquos memorat Bod. p. 502. τῶν Φυτὸν ταχίως ὑπὸ τῶν ἀνέμων Φερόμενον. Vid. etiam Plin. xxi. 23. Neutri generis apud Dioscor. ii. 207. Secundum ordinem florescentiæ forsan A. nemorosa indicatur. Vid. etiam A. pulsatillam L.

Τὸ Μελάνιον. Viola odorata L. forsan var. γ. De speciebus Violæ vid. infra lib. vii. c. 7.

Στρούθιον τό. Cardui spec. Cat. N. B. Tria genera Στρουθίου occurrunt apud Theophrastum: 1. Cydonia sylvestris,
lib. ii, c. 3. 2. Cardui species, lib. vi. c. 4. 3. Τὸ Στρούθιον
καλούμενον, una cum Iride. Elaborata admodum dissertatio
occurrit apud Bod. respectu hujus plantæ, citanturque auctores veteres: inter alios Honor. Bellus et Car. Clusius de
planta antiquitus vocata Κλυμένη, cujus tamen nulla apud
Synon. Linn. mentio, p. 722. Icon etiam occurrit Luti Cretici ibid. sed neutra videtur τῆ ὅψει καλὸν ἄνθος. Vid. etiam
Athenæum, lib. xv. c. 24. ubi mentio fit Struthiæ coronæ: et
ex verbis Eubuli cujusdam ἀεροφόρητος, συνίλλεσθαι, libet conjicere plantam scandentem describi: forsan Lonicera periolymenum L.

Τῷ τῆς 'Οξυακάνθου καρτῷ. Vid. Cat. N. B. Racemi baccarum Cr. Pyracanthi aurantii coloris splendidissimi.

the property of the property of the property of the party of the state of section A second property of the second o Land Street, which is the Charles with the Street Court of the the second rate of the second believe of the court of the second help alice down miles among the proplem conta The state and species of the paper of the pa

ΘΕΟΦΡΑΣΤΟΥ

ΠΕΡΙ ΦΥΤΩΝ ΙΣΤΟΡΙΑΣ

TO Z'.

CAP. I.

Plantæ perennes et herbaceæ. Olera. Frumentacea.

ΕΧΟΜΕΝΟΝ δὲ τοῖς εἰρημένοις ωερὶ τῶν * ωοωδῶν εἰπεῖν, τοῦτο γάρ ἐστι λοιπὸν τῶν ἐξ ἀρχῆς διαιρεθέντων γενῶν, ἐν ῷ συμπεριλαμβάνονταὶ ωως καὶ τὰ * λαχανηρὰ, καὶ τὸ * σιτῶδες καὶ ωρῶτον ωερὶ τοῦ λαχανώδες λεκτέον, ἀρξαμένοις ἀπὸ ἡμέρων, ἐπεὶ γνώριμα μᾶλλον τυγχάνει τῶν ἀγρίων. εἰσὶ δὲ τρεῖς * ἄροτοι ωάντων τῶν κηπευομένων, ἐν οἰς ἔκαστα σπείρουσι, διαιροῦντες ταῖς ὥραις εἰς μὲν οὖν ὁ * χειμερινὸς, ἄλλος δὲ ὁ θερινὸς, τρίτος δὲ ὁ μεταξὺ τούτων, μεθ ἡλίου τροπὰς χειμερινάς. καλοῦσι δ΄ οὖτως οὐ ωρὸς τὴν σπορὰν βλέποντες, ἀλλὰ ωρὸς τὴν γένεσιν ἢ τὴν χρείαν ἐκάστου, ἐπεὶ ῆγε σπορὰ σχεδὸν ἐν τοῖς ἐναντίοις γίνεται τοῦ χειμερινοῦ μὲν γὰρ ἀρχὴ μετὰ τροπὰς α θερινὰς, τοῦ δὲ μεταγειτνιῶνος μηνὸς, ἐν ῷ σπείρουσι 'Ράφανον, 'Ραφανίδα, Γογγυλίδα, ἢ τὰ κα-

² Xuuseivas, Ald. Bas.

λούμενα *ἐπίσπορα· ταῦτα δ' ἐστὶ, Τεύτλιον, Θριδακίνη, Εύζωμον, Λάπαθον, Νάπυ, δ Κορίαννον, "Ανηθον, Κάρδαμον καλούσι δὲ τούτον σρώτον τῶν ἀρότων τοῦ δὲ δευτέρου σάλιν μεθ' ἡλίου τροπάς, τοῦ γαμηλιώνος μηνός, έν ώ σπείρουσι καὶ σηγνύουσι, Πράσον, Σέλινον, Γήθυον, σ'Ατράφαξιν' τοῦ τρίτου δὲ, ον καλοῦσι d θερινόν, τοῦ μουνιχιῶνος, έν τούτω δὲ σπείρεται Σίχυος, Κολοχύντη, «Βλίτον, "Ωχιμον, 'Ανδράχνη, Θύμβρα. σοιούνται δὲ σλείους ἀρότους τῶν ὁμοίων καθ' έκάστην ώραν, οἶον 'Ραφανίδος, 'Ωκίμου, τῶν ἄλλων, έν σᾶσι δὲ σπείρεται τοῖς ἀρότοις τὰ *ἐπίσπορα. *διαφύεται δὲ οὐχ ἐν ἴσοις ωάντα χρόνοις, ἀλλὰ τὰ μέν, θάττον, τὰ δὲ βραδύτερον, όσα δυσφυή τάχιστα μεν ούν "Ωκιμον, κ Βλίτον, κα Εύζωμον, κ τῶν χειμερινών 'Ραφανίς' (τριταΐα γάρ ώς είπεῖν.) Θριδακίναι δε, τεταρταΐου, ή ωεμπταΐου Σίκυος δε κ Κολοκύντη, σερί τὰς σέντε η έξ. (οἱ δέ φασιν ἐπτά.) σρότερον δὲ κ βάττον ο Σίχυος. Γ'Ανδράχνη δ' έν ωλείοσι τούτων· "Ανηθον δὲ τεταρταῖον. Κάρδαμον δὲ κὰ Νάπυ, ωεμπταΐα Τεύτλιον δὲ, θέρους μὲν ἐκταῖον, χειμῶνος δὲ δεκαταΐον 'Ατράφαξυς δε, όγδοαία, 'Ράφανος δεκαταία. ε Πράσον δὲ κ Γήθυον, ἐκ ἐν ἴσοις, ἀλλὰ τὸ μὲν ἐννεακαιδεκαταΐον, ένιαχοῦ δὲ εἰκοσαΐον. Γήθυον δὲ, δεκαταΐον, ή δωδεκαταΐον Κορίαννον δέ, δυσφυές, οὐ γάρ έθέλει βλαστάνειν τὸ νέον, ἐὰν μὴ h βρεχθή. Θύμβρα δὲ κὰ 'Ορίγανος, ἐν ωλείοσιν ἢ τριάκοντα δυσφυέστατον δὲ σάντων τὸ Σέλινον, τεσσαρακοσταΐον γάρ φασιν

 ^b Κορίανον, Bod.
 ^c ᾿Ανάφραζιν. Bod.
 ^d Θέρι Bod.
 ^e Βλήτον, Bod. Βλίττον, Const.
 ^f Vid. not. ad fin. libri.
 ^e Πράσιον Bod.
 ^h ἐλιχθη. Bod.

ΠΕΡΙ ΦΥΤΩΝ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΤΟ Ζ'. 275

οί τὰ συντομώτερα λέγοντες, οί δὲ ωεντηκοσταΐον, καὶ τοῦτο κατὰ σάντας τοὺς ἀρότους, ἐπισπείρουσι γάρ τινες έπὶ σᾶσιν. όλως δὲ όσα κατὰ σλείους ί* ώρας σπείρεται, ταῦτ' ούθεν θάττον ωολλά γίνεσθαι τοῦ θέρους καὶ θαυμαστόν, εὶ καὶ μηθὲν ἡ ώρα συμβάλλεται και ὁ ἀἡς ωρὸς τὸ Θᾶττον ἐὰν δὲ μοχθηρά καὶ ψυχρά k γη καὶ ἐν τόπω ωερισκεπη, βραδύτερον* έπει και χειμώνων ή εὐδίων ἐπιγινομένων τοῖς ἀρότοις, ότε μεν βραδύτερον, ότε δε, Ξάττον ή βλάστησις. διαφέρει δὲ ταῦτα κατὰ τοὺς ἀρότες Ιέκάςων ωροϊαίτατον γαρ έν τοῖς εὐήλοις ѝ εὐκράτοις τώς γαρ άπλῶς είπειν έν ωλείοσι δεί τὰς αίτίας ὑπολαβείν τῶν τοιούτων, έν τε τοῖς σπέρμασιν αὐτοῖς, καὶ ἐν τῆ χώρα, καὶ τῷ ἀέρι, κὰ ταῖς ώραις, αἶς ἔκαστα σπείρουσι κὰ χειμώνων κὶ εὐδιῶν. ἀλλὰ τοῦτο μὲν σκεπτέον, ἐφ' ὧν τε σαραλλάτιεσιν οί χρόνοι, κὶ ἐφ' ὧν οΰ, κὶ γὰρ τὴν 'Ραφανίδα φασί τινες τριταίαν [είναι] κ θέρες κ χειμώνος. τὸ δὲ Τεύτλιον, ώσπερ εἴρηται, σαραλλάττει κατά τας ώρας. χρόνοι δ' οὖν οὖτοι τῆς βλαστήσεώς εἰσι, κ λέγονται καθ' έκαστον διαφέρει δὲ πρὸς τὸ θᾶττον κ βραδύτερον, καὶ ἡ τῶν σπερμάτων σαλαιότης, τὰ μὲν γάρ ἀπὸ νέων σαραγίνεται Θάττον, οἶον, η Πράσον, Γήθυον, Σίκυος, Κολοκύντη ένιοι δὲ καὶ προβρέχουσι τὸ μὲν Σίκυον πρὸς τὸ Θᾶττον, ἢ ἐν γάλακτι, ἢ ἐν ύδατι τὰ δ' ἀπό ωαλαιῶν, οἶον, Σέλινον, Τεύτλιον, Κάρδαμον, Θύμβρα, Κοςίανον, 'Ορίγανον, είπερ μή

½ χρόνους Scal. χώρας Bas.
 k καὶ τῷ ἀξρι περισκετῆ,
 Bod. Vid. not. ad fin. libri.
 ½ καστον Bod.
 π τελευ ταῖον, Bod. Vid. not. ad finem libri.
 π Πράσσον, Bod.

απαντα φυτεύεται ἀπὸ τοῦ νέου καθάπερ εἴπομεν. ἴδιον δέ τι φασίν ἐπὶ τε Τευτλίε συμβαίνειν, ἐ γὰρ διαφύεδα wãν εὐθὺς, ἀλλ' ὕστερον· ωολλὰ γὰς τῷ *δεχομένω ἔτει, καὶ τῷ τρίτῳ, διὸ κὰ ἐκ σολλοῦ σπέρματος ὀλίγον έκβλαστάνειν. έκας ον δὲ τῶν σπερμάτων ἐὰν ο ἀδρυνθέντα ἀποπέση, διαμένει ωρός την ώραν την έαυτοῦ, κ ού σρότερον ἐκβλαστάνει καὶ κατά λόγον ἐστὶ, καὶ γάρ ἐπὶ τῶν ἀγρίων ὁρῶμεν συμβαῖνον, ἐὰν μὴ φθαρῆ. αί δὲ τελειώσεις τῶν καρπῶν ἀπάντων ἐγγίνονται τοῦ θέρες, πρότερον δὲ ѝ θᾶτλον· ώς δ' ἀπλῶς εἰπεῖν [πρότερον] τῶν ωρότερον σπαρέντων. διαφέρει κὰ ἡ ώρα, τὰ γάρ ἐν ταῖς θερμημερίαις σπαρέντα, θᾶτλον * ἐκκαυλοῖ, η * ἐκσπερματοῦται, καθάπερ 'Ραφανίς, Γογγυλίς. ἔνια δὲ καὶ οὐκ ἐνιαύσια φέρει τὸν καρπὸν, ἀλλὰ δίενα, κα-Βάπερ Σέλινον, Πράσιον, Γήθυον, α κ διαμένει χρόνον ωλείονα, καὶ οὐκ ἔστιν ἐπέτεια, τὰ γὰρ ωολλά τούτων άμα τη τελειώσει τῶν σπερμάτων αὐαίνεται. σάντα δὲ, ώς εἰπεῖν, ὅσα ἐκκαυλοῖ, καὶ τελειοῖ τὸν καρπὸν, ἀποτελειούται κατά τὸ σχημα, τῷ σαραβλαστήσεις ἐκ τῶν καυλών έχειν ἀκρεμονικάς, ωλήν ὅσα μονόκαυλα, καθάπερ Πράσον καὶ Γήθυον, καὶ Κρόμμυον, καὶ Σκόpodov.

CAP. II.

Propagationes Olerum.

ΦΙΛΥΔΡΑ δὲ ἢ φιλόκοπρα σάντα [τὰ λαχανώδη], μᾶλλον δὲ τὰ ἀσθενέστερα, καὶ σλείονος ἐπιμελείας δεόμενα, τὰ δὲ καὶ τροφῆς. φύεται δὲ σάντα ἀπὸ τοῦ

[·] ἀνδούνθεντα Ald. Bas. Vid. not. ad finem libri.

ΠΕΡΙ ΦΥΤΩΝ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΤΟ Ζ΄. 277

σπέρματος, ένια δε κ άπὸ * σαρασπάδος, και κλωνός, καὶ ρίζης. ἀπὸ μὲν * σαρασπάδος ἡ Ρ' Ραφανίς, ٩δεῖ γάρ τι καὶ ριζῶδες προσλαβεῖν ἀπὸ δὲ τῶν βλαστῶν, Πήγανον, 'Ορίγανος, "Ωκιμον' (ἀποφυτεύουσι γὰρ καὶ τοῦτο, ὅταν σπιθαμιαῖον ἡ μεῖζον γένηται, τεμόντες είς τὸ ημισυ.) ἀπὸ ρίζης δὲ, Σκόροδον, κὰ Κρόμμυον, καὶ * Βόλβοι· καὶ άπλῶς τὰ τοιαῦτα τῶν * κεφαλοδρίζων. φύεται δε, καὶ εἴ τινων αἱ ρίζαι διαμένουσιν ἐπὶ ωλειόνα χρόνον, ἐπετειοκαύλων ὄντων. ὅτι δ' ἀπὸ τοῦ σπέρματος **σάντα** βλαστάνει, φανερον, η γαρ το Πήγανον, (όπερ ού φασί τινες,) άλλα βραδέως, διὸ και * ἀποφυτεύεσιν. όσα δ' ἀπὸ ρίζης φύεται, τούτων ή μεν ρίζα χρόνιος, αύτα δὲ *ἐπετειόκαυλα, διὸ καὶ * ωαραβλαστάνουσιν αί ρίζαι τῶν τοιούτων, κὰ γίνονται ωλείους, οὐ μόνον ἐν τοῖς ἡμέροις, καὶ κηπευομένοις, ἀλλὰ κὰ ἐν τοῖς ἀγρίοις, ώσπερ είπομεν, οίον Βολδοίς, Σκύλλαις, κ τοίς άλλοις. ωαραβλαστάνει δ' ένια καὶ τῶν μὴ κεφαλοβρίζων, χρονιωτέρων δὲ, οἶον Σέλινον, καὶ Τεύτλιον ἀφιᾶσι γὰρ ρίζας, ἀφ' ὧν φύονται φύλλα κὶ καυλοί. Επαραβλας άνει δὲ ἢ Γήθυον καὶ τ Πράσον, καὶ ωαραφύει κάτωθεν, οἶον βολδώδη τινα κεφαλήν, έξ ής ή βλάστησις γίνεται τῶν φύλλων αὐανθέντος δὲ τοῦ καυλοῦ, καὶ τοῦ σπέρματος άφαιρεθέντος άλλὰ διὰ τὸ μὴ χρησίμας είναι τὰς τούτων χεφαλάς οὐ συλλέγουσι μὲν εἰς ξηρασίαν, διὸ δὲ οὐ φυτεύουσι. τάχα δὲ ταῦτα καὶ ὁμογενῆ, καὶ σύνεγγύς [έςι] σως τῆ τοῦ Κρομμύε φύσει, διὸ δὲ οὐ θαυμαςόνάλλ' όμως δὲ ἐπὶ σάντων καὶ ἡμέρων καὶ ἀγρίων, ὅσα

P 'Pάφανος, Codd. Vid. not. ad finem libri. 9 ἀεὶ Bod.

[‡] Πράσιον, Bod.

χρονιώτερα μέν έστιν, ἐπιγειότερα δὲ, τούτων αἱ ρίζαι ἐπιδλαστάνουσιν, ώσπερ καὶ ἐπὶ τῶν Φρυγανικῶν, καὶ τῶν θαμνωδῶν. ἀλλ' ἐπὶ τῶν Κορμμύων, καὶ Σκορόδων, και Βολδών, (και ώσπερ * άριθμός τις γίνεται τούτων.) ή δὲ γένεσις, ώσπερ εἴρηται, τριχῶς ἐστιν ἀπὸ σπέρματος μὲν (σάντων) ἀπὸ δὲ καυλοῦ ἡ ρίζης, τῶν εἰρημένων. τῶν δὲ καυλῶν * κολεθέντων, s ωάντα μέν, ώς εἰπεῖν, βλαστάνει, ωλὴν τῶν * λειοκαύλων. έμφανέστατα δ', ώσπερ και είς χρεΐαν, "Ωκιμον, Θρίδαξ, 'Ράφανος. καὶ τῆς μὲν Θρίδακος ἡδίους φασὶ τοὺς * σαλιδλάστους είναι καυλούς, τὸν γὰρ σρῶτον ὁπώδη καὶ ωικρον είναι, ώς ἄπεπτον οι δὲ τὸ ἐναντίον, όπωδεστέρους τούτους, άλλ' έως αν ώσιν άπαλοί, φαίνεδαι γλυκυτέρους άλλ' ἐπὶ τῆς 'Ραφάνου τοῦτο ὁμολογούμενον, ώς εί σάλιν βλαστήσει, ήδίων [έςί], άφαιρεθέντων τε τῶν φύλλων ωρὸ τοῦ διακαυλίσαι.

CAP. III.

Qualitates Radicum.

ΔΙΑΜΕΝΟΥΣΙ δὲ αἱ ρίζαι ωλειόνων, ἀλλ' αἱ μὲν βλας άνουσι ωάλιν, αἱ δὲ οὕ. 'Ραφανὶς οὖν ἢ Γογγυλὶς διαμένουσι, γῆς ἐπιβληθείσης, ἄχρι θέρους, ἢ αὕξησιν λαμβάνουσιν, ὅπερ ωοιοῦσί τινες *ἐξεπίτηδες τῶν κηπωρῶν. οὐ βλαστάνουσι δὲ, οὐ δ' ἀφιᾶσι φύλλον, t εἰ μή τις ἀφέλοι τὴν ἐπισεσαγμένην γῆν ἰδεῖν δὲ τοῦτο καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων ἐστί· τά τε ωλεῖστα τῶν λαχανωδῶν μονόρριζα τῆ ωαχεία κατὰ βάθους ρίζη· καὶ γὰς

όσα * σαραφύει τὰς ἰσοπαχεῖς ταύτας, ώσπες Σέλινον καὶ Τεύτλιον, ἀπὸ τῆς μέσης ωως ἡ ωαράφυσίς ἐστι, καὶ ούκ εὐθὺς ἀπὸ τῆς ἀρχῆς ὑ ἡ σχίσις εἰς δὲ ταύτην την μίαν, και άπ' αὐτης ἀποφυάδες μικρού, κού της 'Ραφανίδος καὶ τῆς Γογγυλίδος' καὶ αὖται μὲν δή φασι φανεραί, διά την χρεΐαν, ή δὲ τοῦ Τευτλίε [ρίζα] μία μεν μακρά και ωαχεία και όρθη, καθάπερ ή της 'Ραφανίδος ἀποφύσεις δὲ ἔχει σαχείας, ότὲ μὲν δύο, ότὲ δὲ καὶ τρεῖς, ότὲ δὲ καὶ μίαν ταῖς δὲ λεπταὶ ἴνες Υγενόμεναι ωροσφύονται, καὶ ωροσαρτώνται. σαρκώδης δὲ ή ρίζα, και ήδεῖα, διὸ κ ώμην ἐδείεσί τινες ὁ δὲ φλοιὸς ού σαχύς, ού δ' ἀφαίρετος, ώσπερ ὁ τῶν 'Ραφανίδων, άλλα μάλλον ο ο των Ίπποσελίνων ωσαύτως δε κ ή τῆς Ατραφάξυος [ρίζα], μία μὲν εἰς βάθος, ἐκ ταύτης δὲ άλλαι. μονοβριζότατον δὲ τούτων σάντων τὸ Λάπαθον, ού γὰς ἔχει σαχείας, ἀλλὰ τὰς λεπτάς βαθυβριζότατον δὲ ωάντων ἐςὶ, (κὶ γὰρ μείζω τριῶν ἡμιποδίων.) τὸ δ' ἄγριον βραχυτέραν σολύκαυλον δὲ κ σολύκλαδον, κ ή όλη μορφή, τελειωθείσα, σαραπλησία τῆ τοῦ Τευτλίε. σολυχρονιώτερον δὲ κὰ ἡ τοῦ ἀγρίε [Λαπάθε ρίζα], κὶ ὅλως δὲ πάντων τῶν λαχάνων, ώς εἰπεῖν, κὶ γὰρ διαμένει όποσονοῦν χρόνον, ώς φασιν. ἔχει δὲ σαρκώδη την σάρκα καὶ ἔνικμον, διὸ καὶ ἐξαιρεθεῖσα ζῆ σολύν χρόνον. τὸ δ' "Ωκιμον, μίαν μὲν τὴν σαχεῖαν [ἔχει] τήν κατά βάθες, τὰς δ' ἄλλας τὰς ἐκ ωλαγίε λεπίὰς, ἐπιεικῶς εὐμήκεις. ἔνια δὲ οὐκ ἔχει τὴν μίαν, τὴν ὀρθὴν, οΐον το z Βλίτον, άλλ' εύθύς ωολλάς έξ ἄκρε, κ εύπα-

u Vid. not. ad finem libri. * ή ἀπ' αὐτῆς τε ἐς τῆς ἀποφυάδος ἐς μικρὰ, Bod. Υ γεννύμεραι Bod. * Βλίτιον Bod.

χεῖς ѝ μακρότεραι αἱ τῆς α' Ατραφάξυος. τῶν δὲ ῥιζῶν ξυλωδέσταται σασῶν αἱ τοῦ 'Ωκίμου, καθάπερ καὶ ὁ καυλός ή γας τοῦ Βλίτου, καὶ τῆς 'Ανδραφάξυος, καὶ τῶν τοιούτων, ἦττον ξυλώδης εἰσὶ γὰρ, ὡς ἀπλῶς εἰπείν, σαρ' ὧν μὲν σαρχώδεις, αἱ δὲ ξυλώδεις, οἶον ἡ τοῦ Σελίνε, και Ίπποσελίνου, και Λαπάθου, κι 'Ραφανίδος, καὶ Γογγυλίδος, καὶ σάντων μάλιστα τῶν * κεφαλοβαρών ούδε γαρ αναξηραινόμενα σκληρύνονται τελείως. ξυλώδεις δ' είσι, (ώσπερ τοῦ 'Ωκίμε,) κ αὶ τοῦ Βλίτε, κ 'Ατραφάξυος, κ Ευζώμου, κ 'Ανήθου' οκ Λαπά-98, κ 'Ραφάνε, κ άπλῶς τῶν * νευροκαύλων' ἔτι δὲ τοῦ Κοριάννου τὰ δὲ μονόρριζα ξυλώδη τε τὴν ρίζαν [ἔχει] κὸ οὐ μακράν, οὐδὲ τὰς λεπλάς ἀποφυάδας ἔχεσαν σολλάκις νευρόκαυλα δὲ, ἄμα καὶ ωολύοζα, διὸ καὶ οὐ κατά λόγον οὐδενὶ τούτων τὸ ἄνω ωρὸς τὸ κάτω. βραχύρριζα δὲ τὰ τοιαῦτά ἐστιν, οἶον Θρίδαξ, 'Ανδράχνη, (τῆ ὀρθῆ, κὰ ταῖς εἰς τὰ ωλάγια.) ἡ δὲ Θρίδαξ, ώσπερ ούκ έχει τοιαύτας ἀποφύσεις, ἀλλὰ μόνον τὰς λεπτὰς, καὶ μάλιστα δὴ μονόρριζον, ώς εἰπεῖν. άπλῶς δὲ στάντα τὰ * θερινὰ βραχύρριζα καὶ γὰς ὁ Σίκυος, κὰ ἡ c Koλοκύνθη, καὶ ἡ Σικύα καὶ διὰ τὴν ώραν, καὶ, ἴσως ἔτι μάλλον, διά την φύσιν, ήπερ συνηκολούθηκε τη ώρα. ή δὲ μεταφυτευομένη Θρίδαξ βραχυτέραν ἔχει τὴν ῥίζαν τῆς σπαρείσης, σαραβλαστάνει γὰρ ἐκ τῶν σλαγίων

² Ανδραφάξυος. Bod. ^b καὶ Λαπάθου, καὶ Κοριάννου, καὶ ἀπλῶς τῶν ὁμοκαύλων. ('Ροκαύλων Gaz. Vid. not. ad fin. libri.) ἔχει γὰς δη καὶ τὸ Κορίαννον, τὰ μονόρριζα, ξυλώδη τε την ρίζαν καὶ οὐ μακρὰν, οὐδὶ τὰς λεπλὰς ἀποφυάδας ἔχουσαν πολλάς. πολύκαυλα δὶ ἄμφω καὶ πολύοζα. Bod. ^c Κολύντη, Bod.

ΠΕΡΙ ΦΥΤΩΝ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΤΟ Ζ'. 281

μάλλον βραχυτέρα δὲ καὶ ἡ ἀγρία τῆς ἡμέρου, καὶ [βλαςάνει] ἐκ τῶν ἄνω· ἔστι δὲ ωολυκαυλότερα.

CAP. IV.

Florum et Seminum Differentiæ.

ΑΝΘΕΙ δὲ d τῶν λαχάνων ἔκαςον, τὸ μὲν ἀθρόον, τὸ δὲ * κατὰ μέρος τὰ κάτω ωρῶτον, εἶθ', ὅταν ταῦτα * ἀπανθήση, τὰ ἄνω. διὸ καὶ σολυχρόνια ἐν τῷ ἀνθεῖν [ταῦτα], καθάπες Κύαμος, κὰ τῆς ωόας τὸ Ἡλιοτρόπιον καλούμενον, καὶ άλλα δὲ τῶν ἀγρίων. ἀνθεῖ δὲ [όμοίως] κ ό Σίχυος καλούμενος. κ γάρ * ἐπιβλας άνειν τούτω γε συμβαίνει. τὰ δὲ ἄνθη τῶν μὲν ἔκλευκα, τῶν δὲ μικρὸν ἐπιπορφυρίζοντα, ε * εὕχρουν δ' οὐδέν. τὰ δὲ σπέρματα διαφέρει καὶ τοῖς σχήμασι τὰ μὲν γὰς ωλείτα στρογγύλα, τὰ δὲ ωρομήκη, τὰ δ' αὖ ωλατέα καὶ * φυλλώδη, καθάπερ τὸ τῆς 'Ανδραφάξυος, ὅμοιον γάρ τῷ τοῦ Σιλφίου τὰ δὲ στενὰ καὶ *γραμμώδη, καθάπερ τὰ τοῦ Κυμίνου. καὶ τοῖς χρώμασιν ὁμοίως, τὰ μὲν μέλανα, τὰ δὲ Γἐρυθρώδη, τὰ δὲ λευκότερα. σάντα δὲ * ἐλλοβοσπέρματα· ἡ * γυμνοσπέρματα, ἡ * έμφλοιοσπέρματα, η ωαπποσπέρματα 'Ραφανίς μέν γάρ, καὶ Νάπυ, κ Γογγυλίς, ἐλλοδοσπέρματα Κορίαννον δὲ κὰ Μάραθρον, Εκὰ Κύμινον, * γυμνοσπέρματα. Βλίτον δὲ, καὶ Τεύτλιον, καὶ 'Ατράφαξυς, καὶ "Ωκιμον, * έμφλοιοσπέρματα Θριδακίνη δε, * σαπποσπέρματον. σάντα δὲ [τὰ λάχανα] σολύκαρπα κ σολυ-

d τῶν ἄλλων Bod. ε ἔξυθρα Const. ε ξυλώδη, Bod. ε καὶ Κύμινον, καὶ Σέλινον, γυμνοσπέςματα, Const.

δλαστή· πολυκαρπότερον δὲ τὸ Κύμινον. ἴδιον δὲ καλ ο λέγουσι κατά τούτου, φασί γάς δεῖν καταράδα τε καὶ βλασφημεῖν σπείροντας, εἰ μέλει καλὸν ἔσεσθα καὶ σολύ. δυσξήραντα δὲ σάντα μὲν, ὡς εἰπεῖν, σλὴν τοῦ Κυμίνου, τοῦτο γάρ, ώς Σῖτος, ἐὰν ἄπαξ ἀδρυνθῆ, ταχύ ξηραίνεται καὶ ἀποπίπτει. δυσξηραντότερα δὲ τὰ έμφλοιοσπέρματα, η τούτων μάλιστα 'Ωκίμου' σάντα σαρ' [τὰ σπέρματα] ξηςανθέντα σολυκαρπότεςα γίγνονται, διὸ καὶ σεραφαιρούντες αὐτά, ξηραίνουσιν. άπαντα δὲ ἱπολύκαυλα, ἢ πολυσπέρματα [εἰσί] · σολυκαρπότατα δὲ "Ωκιμον, Πράσον, Κρόμμυον τὰ δὲ ωλαγιόκαρπα μάλλον, οΐον 'Paφανίς, Γογγυλίς, καί τὰ τοιαῦτα. τὰ δ' ἀμφοτέρως, οἶον Βλίτον, 'Ανδράφαξυς. (ἀμφοτέρως γὰρ ταῦτα, [ωολύχαυλα] κὰ ἐκ τοῦ ωλαγίου.) k καὶ τόγε ωλεῖστον, εὐθὺς ωαρ' ἔκαστον Ι σροσκαθήμενόν έστι τὸ σπέρμα βοτρυώδες. τὰ δὲ ἐκ σαλαιοτέρων σπερμάτων βάττον ἐκκαυλεῖ, τάχιστα δὲ τὰ ἐκ τῶν ἀκμαζόντων, ἔστι γάρ τις ἀκμὴ καὶ τούτων. ἀνάλογον δὲ καὶ τὸ κάλλος ἀκολουθεῖ τῷ τῶν σπειρομένων, ἐὰν, τὰ ἄλλα, τὴν αὐτὴν ἔχωσι Θεραπείαν. δοκεί δὲ καὶ εἰς τὸ ἀθρόον αὐτὰ τιθέμενα καλλίω γίνεσθαν καὶ βλαστάνειν, οὕτω γὰρ τὰ τοῦ Πράσου, κὸ τὰ τοῦ Σελίνου τιθέασιν, ἀποδήσαντες εἰς ὀθόνιον, καὶ γίνονται μέγαλα. συμβάλλεται δέ τι κι ὁ τόπος ωρός αύξησιν, κελεύουσι γοῦν, ὅτάν τις μεταφυτεύη τὰ Σέλινα, σάτταλον * κατακρούειν, ήλίκον αν βούλητα σοιείν τὸ Σέλινον. τιθέναι δὲ καίτοι ἐν τῷ ὁθονίω,

i πολύκας πα Bod. k Vid. not. ad fin. libri. 1 πςοακαθιζόμενον Ald.

ωάτιαλον κατακρούσαντα, η ωλήσαντα κόπρε η γης. ἔνια δὲ [τῶν κάρπων] καὶ τοῖς σχήμασιν ἐξομοιοῦτας καὶ τοῖς τόποις, ἡ γὰρ σικύα ὁμοιοσχήμων γίνεται ἐν ῷ ἄν τεθῆ τόπω. διαφορὰν δὲ καὶ λαμβάνει κατὰ τοὺς χυμοὺς ἔνια ωροθεραπευθέντα τῶν σπερμάτων, οἶον τὸ τοῦ Σικύε, ἐὰν ἐν γάλακτι βρέξαντες σπείρωσιν. ἀλλὰ τοιαῦτα ἴσως οἰκειότερα τῆς θεραπείας.

CAP. V.

Raphanus, sativus. Brassica, Rapa. Beta, vulgaris. Lactuca, sativa. Cucumis. Cucurbita. Allii Species variæ.

ΤΕΝΗ δὲ τῶν μέν ἐστι ωλείω, τῶν δ' οὐκ ἔστιν, οἶον, 'Ωκίμου, Λαπάθου, m Βλίτου, Καρδάμου, Εὐζώμου, 'Ατgαφάξυος, Κοριάννε, 'Ανήθε, Πηγάνε' (τούτων γὰς οὐ φασὶν εἶναμ ωλείω γένη, οὐδὲ γένους διαφοςὰν, τῶν δὲ * ἀνάπαλιν ωλείω γένη.) τῶν δὲ ἐστι, οἶον 'Ραφανίδος, 'Ραφάνου, Τευτλίου, Σικύου, Κολοκύνθης, Κυμίνου, Σκορόδου, Θριδακίνης. διαιροῦσι δὲ τοῖς τε φύλλοις, καὶ ταῖς ρίζαις, καὶ τοῖς χρώμασι, κὰ τοῖς χυλοῖς, καὶ τοῖς ἄλλοις τοῖς τοιούτοις' οἶον τῆς 'Ραφανίδος γένη, Κορινθίαν, Κλεωναίαν, n Λειοθαλασσίαν, h καὶ τὴν ρίζαν ἔχει γυμνὴν, ωθεῖθαν γὰς εἰς τὸ ἄνω, καὶ τὴν ρίζαν ἔχει γυμνὴν, ωθεῖθαν γὰς εἰς τὸ ἄνω, καὶ οὐχ ὡς αὶ ἄλλαμ κάτω. τὴν δὲ Λειοθαλασσίαν, ἡν ἔνιοι καλοῦσι ο Βοιωτίαν, ἰσχυροτάτην ωρὸς τοὺς χειμῶνας' τὴν δὲ Βοιωτίαν, γλυκυτάτην, καὶ τῷ σχήματι

στρογγύλην, ούχ ώσπερ την Κλεωναΐαν μακράν. όσων δ' αν ή λεῖα τὰ φύλλα, γλυκύτερα καὶ ήδίους οσων δ' αν τραχέα, δριμύτερας γένος δέ τι σαρά ταῦτά ἐστιν, δ έχει το φύλλον Εύζώμω δμοιον. 'Ραφανίδος μεν ούν ταῦτα, Γογγυλίδος δὲ, οἱ μὲν φασὶν εἶναι, οἱ δ', οὐ φασίν, άλλα καὶ τῷ ἄρρενι καὶ Θηλεία διαφέρειν γίνεθαι δὲ ἐκ τοῦ αὐτοῦ σπέρματος ἄμφω τρὸς δὲ τὸ * ἀποθηλύνεθαι ωηγνύναι δεί μανάς, έὰν γὰρ συκνάς, σάσας * ἀπαρρενοῦδαι. διὸ κὰ τες * σπερματισμές μεταφέροντες, φυτεύουσι Ρτας *έκφύσεις *κατασπαρείσας. έστι δὲ καὶ τὸ σπέρμα, τὸ τῆ ὄψει χεῖρον, καὶ βέλτιον. της μέν γάρ χρηστης, λεπίον, της δε μοχ Δηράς, άδρόν *χειμαζομένη δὲ χαίρει κὰ αὐτή καὶ ἡ 'Ραφανίς' οἴονται γάς άμα γλυκαίνεθαί τε, η την αύξησιν είς την ρίζαν τρέπεσθαι, κὸ οὐκ εἰς τὰ φύλλα. τοῖς δὲ νοτίοις, κὸ ταῖς εὐδίαις * ἐκκαυλεῖ ταχύ· τοῦτο μὲν οὖν λόγου δεῖται, της όμοιώσεως ἐν ἀμφοῖν εἶναν τὰς διαφοράς. τῆς δὲ 'Ραφάνου τριχή διαιρεμένης, 9 της οὐλοφύλλου τε κ της λειοφύλλε, κ τρίτης της άγρίας, (ή τὸ μὲν φύλλον ἔχει λείον, μικρόν δὲ, καὶ ωεριφερὲς, ωολύκλαδος δὲ καὶ σολύφυλλος, ἔτι δὲ χυλὸν ἔχουσα δριμὴν καὶ φαρμακώδη, διὸ κὰ στρὸς τὰς κοιλίας αὐτῷ χρῶνται οἱ ἰατροί. δμοίως δὲ κὰ ἐν ἐκείνω εἶναι δοκοῦσι διαφοραὶ κὰ τέτεραι, έπεὶ ἄσπερμόν τι γένος αὐτῶν ἐστιν, ἢ κακόσπερμον.) τὸ δὲ ὅλον, ἡ οὖλη τῆς λείας εὐχυλοτέρα s καὶ μεγαλοφυλλοτέρα. εὐχυλότερον δὲ κὰ τῶν Τευτλίων τὸ λευκὸν τοῦ μέλανος καὶ ὀλιγοσπερμότερον, ὁ καλοῦσί τινες

P τὰς ἐκφύσεις κὰ πλατείας. Ald. Bas. 9 οὐ λειοφύλλε Bod.
τ καθ' ἐτέραν, Const. 5 ἡ δὲ λεῖα μεγαλοφυλλοτέρα. Const.

Σικελικόν ώσαύτως δε καὶ τῆς Θριδακίνης, ἡ γάρ λευκή γλυκυτέρα καὶ άπαλωτέρα. γένη δὲ αὐτῆς ἐστὶν άλλα τρία τό, τε ωλατύκαυλον, κ στρογγυλόκαυλον, καὶ τρίτον τὸ Λακωνικόν αὖτη δὲ τὸ μὲν Φύλλον ἔχει * σχολυμῶδες ορθή δὲ ѝ εὐαυξής καὶ παράβλαστος ἐχ τοῦ καυλοῦ· τῶν δὲ ωλατείων οὕτω τινὲς ωλατόκαυλοι γίνονται, ώστ' ἐνίους φασὶ καὶ Δύραις χρησαμ * κηπωρικαῖς· τὸ δὲ [t στρογγυλόκαυλον] ὀπῶδες σφόδρα καὶ μικρόφυλλον η λευκοκαυλότερον έοικεν άγρία. (τῶν δὲ, υ Σελίνων η έν τοῖς φύλλοις καὶ έν τοῖς καυλοῖς αἱ διαφοραί, τὸ μὲν γὰρ συχνὸν, κὰ * ἔλον, κὰ δασὺ τὸ φύλλον έχει τὸ δὲ μανώτερον ѝ πλατύτερον, καυλὸν δὲ μείζω.) τούτων δὲ πάλιν [τῶν Θριδακίνων] τὰ μὲν λευκόκαυλα. τὰ δὲ σορφυρόκαυλα, ἡ σοικιλόκαυλα, τὸ δ' ὅλον ἄπαν τὸ τοιοῦτον ἐμφερές ατον τῆ ἀγρία. Σικύου δὲ κὰ Κολοκύνθης, τῆς μὲν είναί φασι γένη, τῆς δ' οὐκ είναι, καθάπερ της 'Ραφανίδος και της Γογγυλίδος' ἄλλα ἐν τῷ αὐτῷ γένει τὰς μὲν βελτίους, τὰς δὲ χείρους. τοῦ δὲ Σικύου τρία [γένη], Λακωνικόν, Σκυταλίαν, Βοιώτιον τούτων δὲ, ὁ μὲν Λακωνικὸς ύδρευόμενος βελτίων, οἱ δὲ έτεροι ἀνύδρευτοι. διαφέρει δὲ γένει καὶ τὰ Κρόμμυα, καὶ τὰ Σκόροδα ωλείω δὲ τοῦ Κρομμύου γένη, οίον τὰ κατὰ τὰς χώρας ἐπικαλούμενα Σάρδια, Κνίδια, Σαμοθρακία καὶ σάλιν τὰ Σητάνια, καὶ Σχισά, καὶ 'Ασκαλόνικα. τούτων δὲ τὰ μὲν Σητάνια μικρά, γλυκέα δ' εὖ μάλα· τὰ δὲ Σχιστὰ καὶ 'Ασκαλόνικα, καὶ ταις θεραπείαις διαφέρει, και δηλονότι τη φύσει, τὸ

t σχογγυλόκαυλον deest Bod. Vid. not. ad fin. lib. " Vid. not. ad fin. libri.

Σχιστον γάρ τῷ μὲν χειμῶνι μετά τῆς * κόμης άργον ἀπολείπουσι, ἄμα δὲ τῷ ἦρι τὰ φύλλα * περιάγουσι τὰ ἔξω, καὶ τὰ ἄλλα θεραπεύουσι σεριαιρεθέντων δὲ τῶν φύλλων τὰ ἔτερα βλαςάνει, ѝ ἄμα κάτω χίζεται, διὸ καλοῦσι Σχιστά. οἱ δὲ καὶ ὅλως Φασὶ ϖάντων δεῖν [σεριαίρειν τὰ φύλλα], ὅπως ἡ δύναμις εἰς τὰ κάτω, κὸ μή σπερματοφυή. τῶν δὲ ᾿Ασκαλωνίκων ἰδία τις ἡ φύσις, μόνα μγάρ σχιστά, η ώσπερ άγονα άπὸ τῆς ρίζης. έτι δὲ ἐν αὐταῖς, ἀναυξῆ καὶ κἀνεπίδοτα, διὸ καὶ οὐ σηγνύουσιν, άλλα σπείρουσιν αὐτά· η σπείρουσιν όψε στρὸς τὸ ἔαρ, εἰθ', ὅταν βλαστήση, μεταφυτεύουσι. τελειούται δὲ τοῖς ἄλλοις ταχέως, ώσθ' ἄμα τοῖς ἄλλοις, ή και σρότερον έξαιρεῖσθαι σολύν δὲ χρόνον ἐαθέντα έν τη γη, σήπεται φυτευθέντα δε καυλον άφίησι καί σπέρμα φύει μόνον, είτα κένουται κι αὐαίνεται. τούτων μεν οὖν τοιαύτη τις ή φύσις διαφέρει δ' ἔνια καὶ τοῖς χρώμασιν, ἐν νήσω γὰς [Χ Σαμίω] εἰσὶ τὰ μὲν ἄλλα όμοια τοῖς λευκοῖς, Υἐρυθρὰ δὲ σφόδρα τῆ χροιᾶ, φέρειν δὲ φασὶν [τὴν νῆσον] ὅμοια τοῖς Σαρδιανοῖς. ἰδιωτάτη δὲ ἡ φύσις, ἡ τῶν Κρητικῶν, σαραπλήσια δὲ τρόπον τινὰ τοῖς 'Ασκαλωνίκοις, εἰ μὴ ἄρα καὶ ἡ αὐτή ἐν Κρήτη γάρ εςί τι γένος, δ σπειρόμενον μεν ρίζαν ωοιεί, φυτευόμενον δε, καυλόν καὶ σπέρμα, κεφαλήν δε ούκ ίχει γλυκύ δὲ τῷ χυμῷ τοῦτο γὰρ οἶον *ἀνάπαλίν τι έχει τοῖς ἄλλοις, ἄπαντα γὰρ σηγνύμενα κὰ βελτίω κὸ βάτλον παραγίνεται. πάντα δὲ [τὰ Κρόμμυα] φύεται μελ' 'Αρχτοῦρον, ἔτι Θερμῆς οὖσης τῆς γῆς, ὅπως τὰ ὕδατα καταλαμβάνη τὰ ωεφυτευμένα κὶ ὅλα δὲ φύεταί τε, κὸ

u γὰς οὐ σχιστὰ, Const. x Σαμίο deest Bod. y Vid. not. ad fin. libri.

διατεμνόμενα σαρά την κεφαλήν ούχ δμοια δε αί έχβλαστήσεις, άλλ' ἐκ μὲν τοῦ κάτω γίνεται Κρόμμυον, έκ δὲ τοῦ ἄνω χλόη μόνον ὀρθὸν δὲ διατμηθέν, ὅλως άβλαστές έςι. (τὸ δὲ Γήθυον καλέμενον, ἀκεφαλόν τι, καὶ ώσπες αὐχένα μακρὸν ἔχον, ὅθεν καὶ ἡ βλάστησις άκρα καὶ ἐπικείρεται ωολλάκις, ώσπερ τὸ Πράσον, διὸ ὰ οὐ φυτεύεσι.) τὰ μὲν οὖν Κρόμμυα χεδὸν ταύτας έχει τὰς ἰδέας, τὸ δὲ Σκόροδον, φυτεύεται μὲν μικρὸν πρὸ τροπών, ή μετά τροπάς, διαιρέμενον κατά z γένη· διαφορά δέ ἐστιν αὐτῶν, ἥτε τῶν ὀψίμων ωρὸς τὰ ωρώῖα, (γένος γάρ τι τυγχάνει τοιούτον, ὅτι ἐν ἑξήκονθ' ἡμέραις τελειούται) καὶ μεγέθει καὶ μικρότητι καὶ τῶ μεγέθει γένος τι *διαφέρον έςί. μάλιςα δὲ τὸ Κύπριον καλούμενον τοιούτον, όπερ ούχ έψεσιν, άλλα πρός τούς * μυττωτούς χρώνται, καὶ ἐν τῆ τρίψει θαυμαςὸν ωοιεῖ τὸν ὄγκον *ἐκπνευματούμενον καὶ ἔτι [διαφέρει] τῶ μή ἔχειν ἔνια τὰς * γέλγεις. ἡ δὲ γλυκύτης ἢ ἡ εὐωδία καὶ ή άδρότης, σχεδὸν σαρά τὰς αχώρας γίνεται, καὶ τὰς Θεραπείας, ώσπερ καὶ τῶν ἄλλων τελειοῦται δὲ κὸ ἀπὸ σπέρματος, ἀλλά βραδέως τῷ ωρώτω γὰρ ἔτει κεφαλήν ήλίκην Πράσου λαμβάνει, τῷ δ' ὕστερον, b*γελγιούται, καὶ τῷ τρίτω τέλειον γίνεται κὰ οὐδεν χείρον, άλλ' ένιοί γε και κάλλιόν φασι τοῦ * σηκτοῦ. της δὲ ρίζης ή γένεσις ούχ όμοία, τοῦτε γὰρ Σχορόδου όταν άνοιδήση ή γελγίς, κυρτούται ωᾶσα καὶ ἐνταῦθα αύξηθείσα, διαιρείται σάλιν είς τὰς γέλγεις, καὶ ἐξ ένὸς σολλά γίνεται τῷ τελειούσθαι τὴν κεφαλήν τὸ δὲ

² γίλγυς. Const. 2 χυράς Bod. 6 γελδιούγται, Bod.

Κρόμμυον εὐθὺς ἐκ τῆς ῥίζης ἄλλο καὶ ἄλλο * σαραφίησι, καθάπερ ἢ οἱ Βολδοὶ, ἢ ἡ Σκύλλα, καὶ σάντα τὰ τοιαῦτα· καὶ γὰς τὰ Κρόμμυα ἢ τὰ Σκόροδα, μὴ ἀναιρουμένων ἀλλ' * ἐώντων, σολλὰ γίνεται. Φέρειν δέ Φασι καὶ τὸ Σκόςοδον ^c κεφαλὰς μετὰ τῆς * Φύσιγγος, ὡς καὶ τὰ κρόμμυα. σερὶ μὲν οὖν τῶν γένων ἰκανῶς εἰρήσθω.

CAP. VI.

Cultura, &c. Olerum hortensium.

ΦΙΛΥΔΡΑ δὲ σάντα τὰ ἄλλα λάχανα, καὶ φιλόκοπρα, ωλήν Πηγάνου, τοῦτο δὲ ἥκιστα φιλόκοπρον. τὰ *χειμερινά δὲ ούχ ἦτλον τῶν Θερινῶν, καὶ τὰ *ἐπίκηρα τῶν ἰσχυρῶν. κόπρον δὲ μάλιστα ἐπαινοῦσι τὴν * συρματίτιν, την δε των ύποζυγίων [φασί] μοχθηράν, διὰ τὸ μάλισα *ἐξικμάζεωλαμ. ζητοῦσι δὲ τὴν κόπρον άμα τῶ σπόρω μάλιστα συναναμιχθεῖσαν, οἱ δὲ καὶ σπείροντες ἐπιβάλλουσι: χρῶνται δὲ καὶ τῆ ἀνθρωπίνη ώμη σρός την *χύλωσιν. Φιλυδρότερα δε τά χειμερινά τῶν Θερινῶν, καὶ τὰ ἀσθενῆ τῶν ἰσχυρῶν ἔτι δὲ τὰ ωλείστης δεόμενα τροφής, φίλυδρα, [ώς] καὶ τὸ Κρόμμυον, καὶ τὸ Γήθυον (καίτοι φασί τινες οὐ ζητεῖν, ἐὰν τὸ ωρῶτον d ὑετὸς ἐγγένηται δὶς ἢ τρίς.) τῶν δὲ ὑδάτων, ἄριστα τὰ ωότιμα, καὶ τὰ ψυχρά χείριστα δὲ τὰ *άλυκὰ, ώς καὶ ε *δυσμανῆ καὶ τὰ ἐκ τῶν *όχετῶν τῆττον εύχρηστα, συμπεριφέρει γὰρ σπέρματα τῆς

ε κεφαλὰς ἐπὶ τῆς σύριγγος, Bod. Vid. not. ad fin. lib. d ὑετὸς deest Ald. Bas. Scal. censet scribend. ὕδως. e δυσμενῆ.

Bod. f ἤττον χρήστα. Scal.

ωόας· άγαθὰ δὲ τὰ * ἐκ Δίος, ταῦτα γὰρ δοκεῖ καὶ φθείρειν τὰ θηρία ἐγγινόμενα, τὰ * γόνιμα κατεθίοντα. φασί δέ τινες ούτε τοῖς Σιχύοις [ὕδως] συμφέρειν, οὕτε τοῖς Κρομμύοις. ἀρδεύουσι δὲ τὰ μὲν ἄλλα ϖρωΐ, ἡ σρός έσπέραν, όπως μη * καθάψηται, τὸ δὲ *Ωκιμον, και μεσημβρίας, και γαρ διαβλαστάνειν θάττόν φασι, Βερμῷ τὸ πρῶτον ἀρδευόμενον. τὸ δὲ πολύ λίαν ὕδωρ δοκεί συμφέρειν, (ἄλλως τε καὶ ἐὰν μὴ ἔχη κόπρον.) σολλάκις γὰρ σεινᾶν τὰ λάχανά φασι, η ταῦτα γνωρίζειν τούς έμπείρους τῶν κηπωρῶν. μεταφυτευόμενα δὲ σάντα, καλλίω καὶ μείζω γίνεται καὶ γὰρ τὰ τῶν Πράσων μεγέθη, καὶ τὰ τῶν Ῥαφανίδων, ἐκ μεταφυτείας. μάλιστα δὲ μεταφυτεύουσι πρὸς τοὺς Ε*σπερματισμούς. καὶ τὰ μὲν ἄλλα ὑπομένει, οἶον Γήθυον, Πράσον, 'Ράφανος, Σίκυος, Σέλινον, Γογγυλίς, Θρίδαξ, Γλήχων. (ἄπαντα δὲ εὐαυξέστερα καὶ μείζω σηγνυμένων τῶν σπερμάτων ἢ σπειρομένων.) Αηρία δὲ ἐγγίνεται, ταις μεν 'Ραφανίσι, *Ψύλλαι' τη δε 'Ραφάνω, * Κάμπαι και * Σκώληκες και έν τῆ Θριδακίνη, κὶ έν τοῖς Πράσοις, καὶ ἐν ἄλλοις ωλείοσιν αἱ *Πρασοκουρίδες. ταῦτα μὲν οὖν ἡ κρᾶσις ἀθροισθεῖσα ἀπόλλυσι, κ όταν κόπρος άθρόα ωε καταλάξη [αύτα]. φίλυπνον γάρ τὸ Ιηρίον ἀναδεύεται, ἐν αίς κοιμᾶται, ώς καὶ ἐν τῆ κόποω, διὸ δη ράδιον Αηρεύειν οὕτως. άλλως δ' οὐχ ἔςι. ταῖς δὲ Ῥαφανίσι ωρὸς τὰς *Ψύλλας, ωρόσφορον ἐπισπείρειν 'Ορόβους, ωρός δὲ τὸ μὴ γίνεσθαι Ψύλλας, οὐ φασίν είναι φάρμακον ούδεν. ύπὸ δὲ τὸ *ἄστρον *Ωκιμον μεν * λευκαίνεται Κορίαννον δε * άλμαται. τά

μεν ούν συμβαίνοντα τούτων θεωρητέον. τῶν δὲ σπέρμάτων τὰ μέν ἐστιν ἰσχυρότερα, τὰ δὲ ἀσθενέστερα ωρὸς διαμονήν· ἰσχυρότερα μεν, οἶον Κορίαννον, Τεύτλιον, η Πράσον, Κάρδαμον, Νάπυ, Εύζωμον, Θύμβραάπλως τὰ δριμέα σάντα ἀσθενέστερα δὲ Γήθυον, (τοῦτο γὰρ οὐκ ἐθέλει μένειν.) ᾿Ατράφαξυς, Ἦνιμος, Κολοκύνθη, Σίκυον άπλως τὰ θερινά των χειμερινών μάλλον διαμένει δε ούδεν ωλέον τεττάρων έτων ώστε i έτι χρήσιμον είναι σρός τους σπόρες. άλλα τα k δίενα μεν βελτίω, δια δε τρεῖς οὐδεν χείρω, τὸ δ' Ιύπερβαῖνον ήδη χείρον. σρός δε την * μαγειρικήν χρείαν έπὶ σλείω διαμένει, ωλήν ἀσθενές ερα σάντα ἀναγκαῖον είναι διὰ την * άναπνοην η την * σκωλήκησιν. Φθορά δε μάλισα μέν ύπο των Αηρίων γίγνεδαμ γάρ έν άπασι, κ έν τοῖς δριμέσιν, ήχισα δὲ Τέν τοῖς εὐωδέσι. οὐ μὴν άλλα καλ * ἐξικμαζόμενα [ταῦτα] ωικρά γίνεται τῆ γεύσει. διὸ καὶ πρὸς τὴν χρείαν χείρω. καὶ περὶ μὲν τῶν σπερμάτων, καὶ ἀπλῶς τῶν κηπευομένων, ἱκανῶς εἰρήδω.

CAP. VII.

Olera agrestia.

ΠΕΡΙ δὲ τῶν ἀγρίων καὶ τῶν καλουμένων εἀρουραίων, πειρατέον ὁμοίως εἰπεῖν. τυγχάνει δὲ τὰ μὲν
ὁμώνυμα τοῖς εἰρημένοις, ἄπαντα γάρ ἐστι τὰ γένη
ταῦτα, καὶ ἄγρια, κὰ χεδὸν τάγε πολλὰ παραπλησίαν
ἔχοντα τὴν ὄψιν τοῖς ἡμέροις, πλὴν τοῖς γε φύλλοις
ἐλάττω ταῦτα καὶ τραχύτερα, καὶ τοῖς καυλοῖς καὶ

h Πράσσον, Bod. ¹ ἔστι Ald. Bas. ^k δί ἕνα Bod. ¹ ὑπιρθαῶν Ald. forsan error typogr. ^m ἐν τῷ σιχυῶνι. Bod.

μάλιστα τοῖς χυλοῖς δριμύτερα καὶ ἰσχυρότερα, καθάπερ ήτε Θύμβρα, καὶ ἡ 'Ορίγανος, ήτε n' Ραφανίς κὸ τὸ Πήγανον ἔτι καὶ τὸ Λάπαδον ἄγριον, καίπερ εύςομώτερον τοῦ ἡμέρου, τὸν δὲ χυλὸν ὅμως ὀξύτερον ἔχει, και τούτω μάλιστα διαφέρει. σάντα δὲ [τὰ ἄγρια] κὶ ξηρότερα τῶν ἡμέρων, κὰ ἴσως αὐτῷ τούτῳ, σολλῷ καὶ δριμύτερα καὶ ἰχυρότερα. ἰδίως δὲ ἡ Ῥάφανος [ἄγρια] έχει σαρά τε άλλα τοὺς καυλοὺς σεριφερεστέρους καὶ λειστέρους της ημέρου. χαι την τοῦ φύλλου * ωρόθεσιν έκείνη μεν έχει ωλατεΐαν, αύτη δε ωεριφερες έραν καλ αὐτὸ δὲ τὸ φύλλον ο * ἀγωνιότερον ἔτι τά γε ἄλλα τραχύτερον, και τοις καυλοίς και τοις φύλλοις. ή δὲ Γογγυλίς [ἄγρια] καὶ τὴν ῥίζαν ἔχει μακράν κὰ ῥαφανιδώδη, καὶ τὸν καυλὸν βραχύν. Θριδακίνη δὲ τό τε φύλλον βραχύτερον τῆς ἡμέρου, καὶ τελειούμενον ἀκανθοῦται, καὶ τὸν καυλον ὁμοίως τὸν ὁπὸν δ' ἔχει δριμύν καὶ φαρμακώδη φύεται δ' ἐν ταῖς ἀρούραις, * ὀπίζουσι δὲ αὐτὴν ὑπὸ * συραμητὸν, καὶ Φασὶ καθαίρειν ὕδροπα, κ άχλυν άπ' οφθαλμῶν ἀπάγειν, κ * ἄργεμα ἀφαιρεῖν ἐν γάλακτι γυναικείω. τὸ δ' Ίπποσέλινον κ Έλειοσέλινον, κ 'Ορεοσέλινον, κ ωρός έαυτα διαφοράν έχει, κ ωρός τὸ ήμερον τὸ μὲν γὰρ Ἐλειοσέλινον, τὸ ωαρὰ τοὺς όχετους η ἐν τοῖς ἔλεσι φυόμενον, * μανόφυλλόν τε, καὶ ού δασύ γίνεται, προσεμφερές δέ πως τῷ Σελίνω και τῆ ὀσμῆ, καὶ τῷ χυλῷ, καὶ τῷ σχήματι. τὸ δ΄ Ιπποσέλινον, φύλλον μεν έμφερες τω 'Ελειοσελίνω, δασύ δε, ν μεγαλόκαυλου, κ την ρίζαν ώσπερ 'Ραφανίς έχει, τὸ σάχος, κ μέλαιναν μέλας δὲ καὶ ὁ καρπὸς, μέγεθος

n 'Papavos Bod.

· ἀγοινότερον. Bod.

δὲ μεῖζον 'Ορόδου' χρήσιμα δὲ ἄμφω φασὶ ωρὸς ςραγφύεται δὲ διως ωανταχοῦ γίνεται δὲ καὶ τὸ δάκρυον
ἐξ αὐτοῦ ὅμοιον τῆ μύρρα, οἱ δὲ φασὶν ὅλως μύρραν
[εἶναι]. τὸ δὲ 'Ορεοσέλινον μείζους ἔτι διαφορὰς ἔχει,
τὸ μὲν γὰρ φύλλον ἔοικε Κονείω, ρίζα δὲ λεπτὴ, τὸν δὲ
καρπὸν ἔχει καθάπερ "Ανηθον, ωλὴν ἐλάττω διδόασι
δὲ τοῦτον ἐν οἴνω αὐστηρῷ τῶν γυναικείων χάριν. ἔνιὰ
δὲ [τῶν ἀγρίων] ὅλως ἀσύμβλητα τοῖς ἡμέροις ἐστὶ,
κατά γε τοὺς χυλοὺς καὶ τὰς δυνάμεις, ὥσπερ Σίκυος,
ὅ, τε ἄγριος καὶ ὁ ἡμερος, ἀλλ' ἐκ τῆς ωροσόψεως ἔχει
τὴν ὁμοιότητα, καθάπερ καὶ ἐν τοῖς στεφανώμασιν, ἡ
Ίωνία [ἄγρια], τὸ γὰρ φύλλον ἔχει ωαρόμοιον [τῆ
ἡμέρα]. τούτων μὲν οὖν τοῖς εἰρημένοις αἱ διαφοραί.

CAP. VIII.

Varia Plantarum Genera ad Usus culinarios in Agris reperta. Cichoraciæ. Tragoponon, &c. &c. Tempora Germinationis.

ΠΕΡΙ τῶν δὲ *ἀρουβάων λεγομένων μετὰ ταῦτα ρητέον, καὶ ὅλως Ρεἴ τι ωοωδές ἐστιν, ὁ μὴ τυγχάνει βρωτόν (καλοῦμεν γὰς λάχανα τὰ ωρὸς τὴν ἡμετέςαν χςεἰαν,) ἐν δὲ τῷ καθόλου κἀκεῖνα ωεριέχεται, διὸ καὶ ωερὶ ἐκείνων λεκτέον. λάχανα μὲν δὴ τὰ τοιαῦτα καλεῖται, Κιχώρη, ᾿Αφάκη, ϤΧονδρύλλα, Ὑποχοιςὶς, Ἡριγέρων, καὶ ὅλως ὅσα κιχωριώδη, τδιὰ τὴν ὁμοιότητα τῶν φύλλων ωάντα γὰρ [ταῦτα] ἐμφερῆ ωως

P λγγειποιωδές Bas. λγγυποωδές Scal. q 'Ανδουάλα, Bod.
τ κατὰ τοὺς τὴν Bod.

έχει τῷ Κιχωρίω [τὰ φύλλα]. ἀνάπαλιν δὲ ἡ Καυκαλίς, και s'Ανθρίσκος και 'Ηδύοσμος, (οί δὲ μυρία άλλα,) ἐν οἶς καὶ ἡ Κόμη, ἢν Τραγοπώγωνα καλοῦσιν, ή την μεν ρίζαν έχει μακράν η γλυκεΐαν, τά δε φύλλα τῷ Κρόκῳ ὅμοια, ωλὴν τμακροτέρα, τὸν καυλὸν δὲ βραχύν, ἐφ' οὖ τὴν * κάλυκα μεγάλην, καὶ ἐξ ἄκρου μέγαν τὸν ι σώγωνα σολιὸν, ἀφ' οὖ καλεῖται Τραγοπώγων. όμοίως δὲ καὶ ἄλλα τοιαύτας μὲν ἰδέας ἔχει, τούς δὲ χυλούς ἐδωδίμους, ἡ ώμοὺς, ἡ ἐφθοὺς, ἔνια γὰρ δείται * συρώσεως, ώσπερ Μαλάχη, και Τευτλίς, καί τὸ Λάπαθου, καὶ ἡ 'Ακαλήφη, καὶ τὸ Παρθένιου' τὸ δὲ Στρύχνον καὶ ώμὸν ἐδίουσιν, δ καὶ Εὐήπατόν τινες στρότερον × λέγουσι· καὶ ετερα δὲ σλείω τούτων, ἐν οἶς καὶ σαροιμιαζόμενός ἐστι διὰ σικρότητα ὁ Κόρχορος, έχων το φύλλον ωχιμώδες. σάντων δὲ, τὰ μὲν ἐπέτεια, τὰ δὲ ἐπετειόχαυλα τυγχάνει τὰ μὲν γὰρ *ἐξαυαίνονται, των δε διαμένουσιν είς ωλείω χρόνον αι ρίζαι, σχεδὸν δὲ οὐκ ἔλαττον τὰ τοιαῦτά ἐστι. Φύεται δὲ τὰ μεν, καὶ ἀπὸ τῶν ριζῶν, κὰ ἀπὸ τῶν σπερμάτων, τὰ δὲ έτερα μόνον ἀπὸ σπέρματος, εἶ μή τι καὶ αὐτόματον. ἡ δὲ βλάστησις καὶ τούτων δὲ, καὶ τῶν ἄλλων, τῶν μὲν άμα τοῖς ωρώτοις ὑετοῖς ἐστι μετ' ἰσημερίαν, οἶον 'Αφάκη, καὶ ΥΚύνωψ, ἢν καλοῦσί τινες Βούπρηστιν· τῶν δὲ μετὰ Πλειάδα, καθάπες κὰ Κιχωρίου, κὰ χεδὸν τῶν ἄλλων τῶν κιχωριωδῶν. καὶ τὰ μὲν εὐθὺς ἄμα τῆ βλαστήσει τὸ ἄνθος ἀφίησι, καθάπερ ἡ 'Αφία' τὰ δὲ, υστερον οὐ σολλώ, καθάπερ ή 'Ανεμώνη' τὰ δὲ, ἄμα

^{*} Ἐνθουσικὸν, Bod. τ μικρότερα, Const. υ πάγητον, Ald. Χ λέγουσι deest Bod. Υ τὸ τοῦ Κύνωπος, Const. τὸ τοῦ Κύνωπος, Bod.

τῷ ἡρι καὶ *ἐκκαυλεῖ ἢ ἀνθεῖ, καθάπερ τὸ Κιχώριον, ἢ τὰ κιχωριώδη ἢ τῶν ἀκανθικῶν ὅσα λαχανώδη. διαφορὰ δὲ τῶν ἀνθῶν Φολλὴ, Φερὶ ἡς ἔν τοῖς Φρότερον εἴρηται χεδὸν γάρ ἐςι κοινὸν ἀπάντων [τὸ ἄνθος], ἔνια δὲ ἢ ὅλως ἀνανθῆ, καθάπερ ἢ τὸ Ἐπίπετρον. συμβαίνει δὲ τοῖς μὲν ἄμα τῷ καρπῷ τὸ ἄνθος ἀφιεῖσι ταχεῖαν εἶναι τὴν ἀπάνθησιν, Φλὴν ἡ μὲν ᾿Αφάκη ἀπογηράσαντος ἢ γὰρ τοῦ Φρώτου, Φάλιν ἄλλο καὶ ἄλλο Φαραφύει, ἢ τοῦτο Φοιεῖ Φαρ' ὅλον τὸν χειμῶνα, ἢ τὸ ἔαρ, ἄχρι, τοῦ θέρους. Φολὺν δὲ χρόνον [ἀνθεῖ] καὶ ὁ Ἡριγέρων τὰ δὲ ἄλλα οὐ Φοιεῖ τοῦτο, (καθάπερ οὐδὲ ὁ Κρόκος, οὖτε ὁ εὕοσμος, οὖθ' ὁ ὑρεινος.) οὖτοι δὲ ἄοσμοι.

CAP. IX.

Differentia quoad Caules, Folia, Flores, Radices.

ΚΟΙΝΗ δὲ διαφορὰ σάντων τῶν σοωδῶν ἐστὶ τοιάδε τὰ μὲν γάρ ἐστιν ὀρθόκαυλα, τὰ δὲ ἐπεγειόκαυλα,
καθάπες Μαλάχη, Σκάνδιξ, Σίκυος ἄγριος τὸ δὲ
Ἡλιοτρόπιον ἔτι δὲ μᾶλλον, ὡς εἰπεῖν, τούτων, ϣσπερ
κὰ ἐν τοῖς ἀκανθώδεσιν οὖσιν, ὁ Τρίβολος, κὰ ἡ Κάππαρις,
καὶ ἄλλα σλείω. (καὶ γὰρ ἐκείνων ἡ διαφορὰ σλείων
[ἐστί].) ἔνια δὲ * σεριαλλόκαυλα, μὴ ἔχοντα δέ σου
σροσπέσωσιν, ἐπιγειόκαυλα, καθάπερ τἡ Πιτυίνη, καὶ
ἡ ᾿Απαρίνη, καὶ ἀπλῶς ὧν ὁ καυλὸς λεπτὸς, καὶ μαλακὸς, κὰ μακρὸς, διὸ κὰ φύονται ταῦτα, ὡς ἐπὶ τὸ σᾶν,
ἐν ἄλλοις. κοινὴ δὲ κὰ αὐτὴ ἡ διαφορὰ σάντων, οὐ μόνον
τῶν σοωδῶν καὶ φρυγανικῶν, ἀλλὰ καὶ τῶν θαμνωδῶν,

T iv τοῖς desunt Bod. = πάλιν τοῦ πρώτε Bod. b ἀκαν-Θώδης. Bod. ἀνανθώδης. Const. ε Πιτίνη, Ald.

καὶ γὰρ ἡ "Ελιξ, κὰ ἔτι μᾶλλον ἡ Σμίλαξ, ωεριαλλόκαυλα. ἔτι δὲ κὶ τῶν σοωδῶν, τὰ μὲν σολύκαυλα, τὰ δὲ μονόκαυλα καὶ τῶν μονοκαύλων, τὰ μὲν *ἀπαράδλαστα κατὰ τὸν καυλὸν, τὰ δὲ * ωαραβλαστικά, καθάπερ η ἐν τοῖς ἡμέροις ἥ τε 'Ραφανὶς, καὶ ἄλλ' ἄττα. σολύκαυλα δὲ, ὡς ἀπλῶς εἰπεῖν, τὰ ἐπιγειόκαυλα. μονόχαυλα δὲ χαὶ ὅλιγόχαυλα, τὰ ὀρθόχαυλα. τούτων δὲ * ἀπαράδλας ά εἰσι τὰ * λειόχαυλα, οἶον Κρόμμυον, Πράσσον, Σκόροδον, όπες καὶ ἐν τοῖς ἡμέροις ὑπάςχει. διαφορά δέ τις η τοιάδε των σοωδων ές: τὰ μεν *έπιγειόφυλλα, τὰ δ' *ἐπικαυλόφυλλα· (τυγχάνει δὲ d τὰ δ' ἀμφοτέρων') ἐπιγειόφυλλα μὲν Κορονόπους, 'Ανθέμιον, "Αγχεσα, (πόα,) 'Ανεμώνη, Φυλλανθές, 'Απαργία, 'Αρνόγλωσσον, e' Αφάκη. ἐπικαυλόφυλλα δὲ, f Πικρίς, 'Ανθέμιον το φυλλώδες, Λωτός, Λευκόϊον' άμφοτέρως δὲ τὸ Κιχώριον, καὶ γὰρ ἐπὶ τῶν καυλῶν ἄμα ταῖς *ἐκφύσεσι ταῖς ἀκρεμονικαῖς ἐκφύει τι κὰ ἄνθος, (ὡς καὶ τῶν φυλλακάνθων ἔνια,) ωλὴν ἀκανθώδεσι κομιδῆ, καθάπερ ὁ Σόγκος. ἔστι δὲ καὶ τὰ μὲν ἄκαρπα, τὰ δὲ κάρπιμα' καὶ ὅλως τῶν σοωδῶν τὰ μὲν ἄχρι τῶν φύλλων άφικνείται, τὰ δὲ καυλὸν ἔχει καὶ ἄνθος, καρπὸν δὲ ού, τὰ δὲ ἡ καρπὸν, ὥσπερ τελειστάτην φύσιν, εἰ μή τι κ ἄνευ τοῦ ἄνθες καρποφορεῖ, ὧσπερ ἐπὶ τῶν δένδρων. διαφέρει δὲ καὶ τὰ φύλλα [τῶν σοώδων] σχεδὸν οὐκ ἐν έλάττοσιν, άλλα ωλείοσι διαφοραίς ή τα των δένδρων. καὶ ωρὸς αὐτὰ δὲ ἐκεῖνα διαφοράς ἔχει μεγίστην μὲν, ώς είπειν, ότι τὰ μεν ἀπὸ μίσχου ωροσπέφυκε, τὰ δὲ,

d τὰ δ desunt Bod. c 'Απάτη, Bod. f Κρήπις, Ald. Bas.

αύτὰ μὲν καθ' αύτὰ ὡς ἀπλῶς εἰπεῖν, τὰ δὲ, * καυλική τινι προσφύσει η των μεν ετο άνθος τη βλαςήσει προτερεί, τῶν δὲ ωλείςων τὰ φύλλα κὰ χεδὸν ἐν τῆ ἀρχῆ μέγιςα γίνονται, κ μάλιςα τὰ ἐδώδιμα τὰ δὲ, ἐχ τῶν δένδρων προωθεί τινα καυλόν. διαφέρουσι δὲ καὶ τοῖς ανθεσι σολύ, έν μεν γάρ τοῖς δένδροις τά, γε σλείστα λευκά, τὰ δὲ, μικρον ἐπιπορφυρίζοντα, τὰ δὲ * σοώδη, κ * χλοώδη * κεχρωσμένων δε άνθων οὐδέν. Εν δε τοῖς σοώδεσι σολλαί ή σαντοδαπαί χροιαί ή εύχρατοι, ή μεμιγμέναι κὶ εύοσμοι δη κὶ ἄοσμοι. h κὶ ἔνια μὲν τῶν δένδρων την ἄνθησιν * άθρόαν σοιείται τούτων δ' ένια * κατά μέρος, ώσπερ έλέχθη κ ωερί τοῦ 'Ωκίμου' διὸ η πολύν χρόνον ἀνθεῖ καθάπες ἄλλά τε ωολλά, η τὸ Ήλιοτρόπιον, η τὸ Κιχώριον. ωολλαὶ δὲ [εἰσὶ] η τῶν ριζών διαφοραί, η τρόπω τινά τούτων φανερώτεραι είσί γάρ αί μεν ξυλώδεις, αί δε σαρκώδεις, και * ίνώδεις, ώσπερ κ, των ημέρων, αί τε τοῦ Σίτου, κ της πόας της ωλείστης. αὐτῶν δὲ τούτων ἔκασται ωλείστας ἔχουσι διαφοράς, χρώμασιν, όσμαϊς, χυλοίς, μεγέθεσιν αί μέν γάρ λευκαί, αί δὲ, μέλαιναι, αί δ' ἐρυθραί, καθάπες ή τε της 'Αγχούσης, και τοῦ 'Ερευθεδάνου. αί δ' ωσπερ ξανθαί και ί * μηλινοειδείς και γλυκεία δε, και σικραί, καὶ δριμεῖαι, καὶ εὐώδεις, κὰ κακώδεις, καὶ ἔνιαι φαρμακώδεις, ώς ἐν ἄλλοις εἴρηται διαφοραί δὲ καὶ τῶν σαρκωδών, ού μεν γάρ στρογγύλου, αί δε ωρομήκεις κ * βαλανώδεις, ώσπερ 'Ασφοδέλε κ Κρόκου. καὶ αἱ μὲν * λεπυρώδεις, ώσπες ή της Βολδοῦ κὰ της Σκύλλης, καὶ

ε τὸ ἄνθος desunt Bod. h καὶ ἐνίων τὰ μὲν δίνδζα Bod.

όσαι βολβώδεις, ώς καὶ Κρομμύου δὲ κὶ Γηθύου, κὶ όσα τούτοις όμοια. αί δὲ, * όμαλεῖς, κὰ * ψαθαραὶ, (κὰ μάλα καὶ διόλου, καὶ ώσπες ἄφλοιοι,) καθάπες τοῦ "Αρου. αί δὲ καὶ Φλοιὸν ἔχουσι πρὸς τῆ σαρκὶ, καθάπερ ἡ τοῦ Κυκλαμίνου, καὶ τῆς Γογγυλίδος. κούχ ἄπασαι δὲ αί εὐώδεις, ἢ γλυκεῖαι, ἢ εύςομοι, ἐδώδιμοι, οὐ δ' αἱ πικραὶ άδρωτοι, άλλ' όσαι άδλαβεῖς εἰσι τῷ σώματι μετὰ τὴν * προσφοράν ένιαι γάς γλυκεῖαι μεν, θανάσιμοι δε καὶ νοσώδεις: αί δὲ, ωικραὶ μὲν ἡ κακώδεις, ἀφέλιμοι δέ. τὸν αὐτὸν δὲ τρόπον καὶ φύλλα κὰ καυλοί καθάπερ τοῦ 'Αψινθίε, κὰ τοῦ Κενταυρίε. διαφοραί δὲ [εἰσί] κὰ κατά τὴν βλάστησιν, καὶ κατὰ τὴν ἄνθησιν, οἶον ἀρχομένου χειμώνος, καὶ μεσούντος καὶ σάλιν ήρος, ή θέρους, ή μετοπώρου. καὶ ἐπὶ τῶν καρπῶν δὲ ὁμοίως, τῷ βρωτὰ είναι, καὶ καυλούς, καὶ Φύλλα, κὶ σπέρματα, κὶ ρίζας. καὶ ἐν αὐτοῖς τούτοις κατὰ τοὺς χυλοὺς [εἰσὶ διαφοραί]. οίον, ὀξύτητι, καὶ γλυκύτητι, καὶ * αὐςηρότητι, κὶ ταῖς άλλαις ταις τοιαύταις, άπλῶς τε, κα) κατά τὸ μᾶλλον. τάς μεν ούν διαφοράς έν τούτοις ληπίεον διηρημένων δε κατὰ τὰς * ώρας ἐκάς ας, ωρός τε τὰς βλαστήσεις, καὶ κατά τὰς ἀνθήσεις, καὶ τελειώσεις τῶν καρπῶν, οὐδὲν άναβλαστεί ωρὸ τῆς οἰκείας ώρας, οὕτε τῶν * ῥιζοφυῶν, ούτε τῶν * σπερμοφυῶν, ἀλλ' ἔκαστον ἀναμένει τὴν οίκείαν [ωραν], 1 είθ' ύπὸ τῶν ὑδάτων οὐδὲν σάχει. ἔνια γάρ Τερινά κομιδή και τή άνθήσει, και τη βλαστήσει, καθάπερ ὁ Σκόλυμος, καὶ ὁ Σίκυος ἄγριος, ώσπερ καὶ σερὶ τῶν φουγανικῶν ἐλέχθη· σερὶ Κονύζης τε καὶ

k al δ' εὐώδεις, η γλυκεῖαι οὐκ ἄπασαι δὶ η εὔστομοι η ἐδώδιμει, Const. ¹ Vid. not. ad fin. libri. ^m Θερμά Bod.

Καππάριδος, καὶ τῶν ἄλλων οὐδὲν γάρ, οὐδὲ ἐκείνων, άνθει και βλαστάνει στρο της οἰκείας ώρας διο κ ταύτη δόξαιεν ᾶν διαφέρειν τῶν δένδρων, τῶν μὲν γὰρ, ἄμά σως σάντων έγγυς ή βλάστησις, (εί μη κατά μίαν, ως είπεῖν,) τέτων δὲ ἐν πολλαῖς, μᾶλλον δὲ ἐν ἀπάσαις, ή βλάστησις, καὶ ἔτι μᾶλλον ἡ ἄνθησις, ώστε εἴ τις έθέλει κατανοείν, σχεδον συνεχής γίνεται " καθ' όλον ἐνιαυτὸν, καὶ ἡ βλάστησις, κὰ ἡ ἄνθησις, ἀεὶ γὰρ ἔτερον έξ έτέρε διαδεχόμενον σάσας * ἀναλαμβάνει τὰς ώρας. οίον μετά την 'Αφάκην ο έσται ή 'Ανεμώνη, και ό 'Ηριγέρων, καὶ τὰ ἄλλα *χειμερινά μετὰ δὲ ταῦτα τὰ * ήρινα, κ μετοπωρινά. σολλά δὲ, ώσπερ ἐλέχθη, καὶ τῶν * κατὰ μέρος ἀνθέων ἐπιτείνεται ταῖς ὧραις. ἔνια γάρ ούτως ἀνθεῖ, καθάπες ή τε 'Αφάκη, καὶ Ρό 'Ονοκίχλης, καὶ τὸ Κιχώριον, καὶ τὸ 'Αρνόγλωσσον, καὶ ώς άλλα, δια δε την συνέχειαν κ την * σερικατάληψιν την ύπ' άλληλων, ού φαίνεται ράδιον έν ένίοις, 9διορίσαι σοῖα σρωΐ βλαστάνει, καὶ σοῖα ὀψιβλαστεῖ· κὰ αὐτῶν τε τούτων τὰς γενέσεις κὰ τὰς ώρας, ὅταν, τελειωθέντων τῶν καρπῶν, σάλιν ἄλλας ἀρχὰς * ἐνίστωνται τῆς γενέσεως, όπερ μάλιστα δοχεί συμβαίνειν μετ' ισημερίαν μετοπωρινήν, τότε γάρ ήδη τὰ σπέρματα ωλείστά τε τελείωται, και τῶν δενδρικῶν καρπῶν οἱ σολλοί κὰ ἄμα μεταβολή τις γενέσεως σεροσγίνεται και της ώρας, όσα δὲ ἀτελῆ κὰ * ἄπεπλα περικαταλαμβάνεται, τέτοις κατὰ λόγον, ἐκ περιόδε δὲ κὰ ἡ βλάςησις γίνεται, κὰ ἡ ἄνθησις, κ ή τελείωσις διὸ συμβαίνει, τὰ μὲν ὑπὸ * τροπὰς ἀν-

n καθόλου Ald. Bas. ο ἔσται τὸ Κρόκον καὶ ἡ 'Ανεμώνη, Const. Ρ ὁ 'Ονοχειλτὸς, Bod. 9 οὐ δ' ὀρίσαι ποῖα πρῶτα βλαστάνει, καὶ ὅλως ποῖα πρωΐ βλαστάνει, Bod.

θεῖν, τὰ δ' ὑπὸ * κύνα, τὰ δὲ μετὰ * ἀρκτοῦςον κὰ ἰσημερίαν μετοπωρινήν. ἀλλὰ ταῦτα μὲν ἔοικε κοινοτέςαν
ἔχειν σκέψιν εἰς ἀφορισμὸν * ἀρχῆς ὅτι δὲ κὰ διαφοραὶ
πλείους, (ἡ οὐκ ἐλάττους,) ἐν τούτοις, φανερὸν, ἐπεὶ κὰ
ἀείφυλλα τῶν τοιούτων ἔστιν ἔνια, καθάπερ τὸ Πόλιον
καὶ τὸ Ἡλιοτρόπιον, καὶ τὸ ᾿Αδίαντον.

CAP. X.

Plantæ thyrsifloræ, cichoraceæ; Rudices fusiformes; bulbosæ, &c.

ΑΦΟΡΙΣΜΕΝΩΝ οὖν τέτων ωερὶ τὰς διαφοράς ἐν οίς γίνονται, καὶ τῶς, λεκτέον ήδη τὰς καθ' ἔκαστον ίστορίας. δσαγ καὶ κατά τὴν ἰδίαν ἐκάστου φύσιν [διαφορά]· λέγω δὲ οἶον τὰ *σταχυώδη, καὶ τὰ s κιχωριώδη, καὶ τὰ σαρκόβριζα, ἡ τὰ κεφαλόβριζα καὶ εἴτι έτερον έστιν, (ώς τὸ χοινὸν ἐπὶ ωάντων λαβεῖν,) ὁ τῆ αίσθήσει γνώριμον, τοῖς φύλλοις, ἡ ἄνθεσιν, ἡ ρίζαις, ή καρποίς, ἐκ γὰρ τῶν Φανερῶν ὁ μερισμὸς, ὧσπερ καὶ των ριζων. * ταχυώδη μεν ούν έτιν, ο τε, τ Χήνωψ ύπὸ τινών καλούμενος, σελείους έχων ίδέας έν έαυτώ, καὶ ό 'Αλωπέχουρος, καὶ ὁ Στελεφοῦρος' (ὑπ' ἐνίων δὲ 'Αρνόγλωσσον, τῶν δὲ "Ορτυξ καλούμενος") παρόμοιον δὲ τούτω τρόπον τινά κ ή Θρυαλλίς (άπλᾶ δὲ κ μονοειδή τρόπον τινα ταῦτα κ * τάχυν οὐκ ὀξὺν, οὐδ' μ * άθερώδη έχοντα:) ὁ δὲ ᾿Αλωπέκουρος, μαλακὸν, κὰ χνοωδέστερον, Χέτι καὶ ὅμοιον ταῖς τῶν ᾿Αλωπέκων οὐραῖς. ὅθεν κ τένομα μετείληφεν. όμοιος δὲ τέτω κ ὁ Στελεφοῦρος, ωλήν ούχ, ώσπερ έχεῖνος ἀνθεῖ κατὰ μέρος, ἀλλὰ δί

τ το Πόλιον και desunt Bod. * σκανδικώδη, και μυόφονα· ε έΤτι Bod. * Χήνων Bod. * ἀνθιρώδη Bod. * ὅτι Bod.

όλου τοῦ στάχυος, ώσπερ ὁ Πυρός ἡ δὲ ἄνθησις ἀμφοῖν *χνοώδης, καθάπερ καὶ τοῦ Σίτου. σαρόμοιον δὲ τη όλη μορφή τῶ Πυρῶ, ωλήν ωλατυφυλλότερον ώσαύτως δὲ τούτοις κὰ ἄλλα τὰ σταχυώδη λεκτέον. τὰ δὲ κιχωριώδη, σάντα μεν *ἐπετειόφυλλα κ * ριζόφυλλα: βλαστάνει δὲ μετὰ Πλειάδα, ωλὴν τῆς ᾿Αφάκης. τοῖς δὲ καυλοῖς καὶ ταῖς ρίζαις μεγάλας ἔχουσι διαφοράς, Υ οἱ μὲν γὰς τῶν ἄλλων * ἀπλούστεροι καὶ ἐλάττους, ὁ δὲ τοῦ Κιχωρίου μέγας, καὶ * ἀποφύσεις ἔχων ωολλάς. έτι δὲ *γλίσχρος κ *δυσδιαίρετος, διὸ κ δεσμῶ χρῶνται * σαραβλαστικον δε κ τη ρίζη, κ άλλως μακρόρρίζον, διὸ καὶ δυσώλεθρον. ὅταν γὰρ *ἐκλαχανίζωται, πάλιν την ύπόλοιπον * άρχην λαμβάνει γενέσεως. συμβαίνει δὲ καὶ * σαρανθεῖν αὐτοῦ μέρος ἄλλο κὰ ἄλλο, κὸ τοῦτο ἄχρι τοῦ μετοπώρου, σκληροῦ δοκοῦντος είναι τοῦ καυλοῦ φέρει δὲ κ Ζ * λόβον, ἐν ὧ τὸ σπέρμα ωερὶ τὰ ακρα των καυλών. ή δὲ a'Υποχοιρίς λειστέρα κ ήμερωτέρα τῆ ωροσόψει καὶ γλυκυτέρα, καὶ οὐχ ώσπερ ἡ ο Χονδρύλλα, άλλα τὸ ὅλον, ούκ ἐδώδιμος. (αὕτη γὰρ άβρωτος) καὶ ἐν τῆ ρίζη δριμὸν ὀπὸν ἔχει καὶ ωολύν. άβρωτος δὲ κὰ ωικρὰ ἡ ᾿Αφάκη · ωρωιανθεῖ δὲ, κὰ ταχὺ γηράσκει η * ἀποπαπποῦται εἶτ' ἄλλο φύεται ωάλιν η άλλο, καὶ τοῦτο ωαρ' ὅλον ωσιεῖ τὸν χειμῶνα, καὶ τὸ ἔαρ ἄχρι τε θέρες τὸ δ' ἄνθος * μηλινοειδές. ώσαύτως δὲ κὰ ἡ Πικρὶς, καὶ γὰρ αὕτη τῷ ἦρι ἀνθεῖ, καὶ σαραπλησία δι' όλου τοῦ χειμῶνος καὶ τοῦ θέρους σαρανθεῖ. τῆ γεύσει δὲ ωικρά, διὸ κὰ τοὕνομα εἴληφε.

y αὶ ρίζαι Ald. Bas. • ὑποχώρησις Ald. Bas.

z λόμον, Ald. Bas. An φόδον? Σανδεάς, Bod.

CAP. XI.

Differentiæ respectu Radicum, Foliorum, Caulium, et Bulborum.

ΤΑΥΤΑ μέν οὖν ἐν ταύταις ταῖς διαφοραῖς ωειρατέον δὲ, ὡς ἐλέχθη, καὶ τῶν ἄλλων λαμβάνειν ὁμοίως [τὰς διαφοράς]. Εσλύ δέ τι γένος ἐςὶ κὰ τῶν * σαρκορρίζων ή κεφαλοβρίζων, α κ ωρός τὰ άλλα, καὶ c καθ' αύτα, τας διαφοράς έχει, ρίζαις τε κ φύλλοις, κ καυλοῖς, καὶ τάῖς ἄλλαις μορφαῖς. τῶν γὰρ ῥίζων, ὧσπερ είρηται σρότερον, αι μεν * λεπυρώδεις, αι δε σαρχώδεις* καὶ αί μὲν ἔχουσαι Φλοιὸν, αί δ' ἄφλοιοι ἔτι δὲ αί μὲν στρογγύλαι, αί δὲ σρομήκεις καὶ αί μὲν ἐδώδιμοι, αί δὲ ἄβρωτοι ἐδώδιμοι μὲν γὰρ οὐ μόνον οἱ βολβοὶ, κὰ τὰ δμοια τούτοις, άλλα καὶ ἡ τοῦ ᾿Ασφοδέλου ῥίζα, καὶ ἡ της Σκύλλης την ού σάσης, άλλα της Έπιμενιδείου καλουμένης, ή ἀπὸ τῆς χρήσεως έχει τὴν ωροσηγορίαν, αύτη δὲ στενοφυλλοτέρα τε κ λειστέρα τῶν λοιπῶν ἐςιν. ἐδώδιμος δὲ καὶ ἡ τοῦ "Αρου, καὶ αὐτὴ, καὶ τὰ φύλλα * ωροσαφεψηθέντα ἐν ὄξει· καὶ ἔςιν ἡδεῖά τε, καὶ ωρὸς τὰ * ῥήγματα ἀγαθή. πρὸς δὲ τὴν αὕξησιν αὐτῆς, ὅταν άποφυλλίζουσιν, (ἔχει δὲ μέγα σφόδοα τὸ φύλλον) άνορύξαντες, στρέφεσιν, όπως αν μηδεν βλαςάνη, άλλα πάσαν έλκη την τροφήν είς έαυτην, δ κ ἐπὶ τῶν βολδῶν τινες σοιούσι, συντιθέντες. ή δε του Δρακοντίου (καλοῦσι γάρ dτι, δρακόντιον "Αgov, διὰ τὸ τὸν καυλὸν έχειν τινα σοικιλίαν) άδρωτος κ * φαρμακώδης. άλλα ή τοῦ Φασγάνου καλουμένου (ρίζα) γλυκεῖά τε έψη-

e d xal weis laurà Const. d deaxortilou Const.

θείσα, και τριφθείσα μιγνυμένη τῷ ἀλεύρω ωριεί τὸν άρτον γλυκύν καὶ ἀσινή· στρογγύλη δέ ἐστι κὶ ἄφλοιος, κ ἀποφύσεις έχουσα μικράς, ώσπερ τὸ Γήθυον. ο ωολλας δὲ εύρίσκουσι σας αὐτῆ τὰς σκολοπένδρας, χαίρει γάς αὐτῆ, κὰ ἐκεῖ f συλλέγεται τὸ ζῶον. ἡ δὲ τοῦ Θησείε [ρίζα], τη μεν γεύσει ωικρά, τριβομένη δε κοιλίαν ύποχαθαίρει. Φαρμακώδεις δὲ τινές εἰσι κὰ ἔτερομ [ρίζομ]. σολλών δὲ, οὖτε φαρμαχώδεις, οὖτε ἐδώδιμοι. κὰ αὖταμ μεν έν ταις ρίζαις αι διαφοραί, κατά δε τα φύλλα, τοις τε μεγέθεσι και τοίς γήμασιν [διαφέρουσι], ὁ μὲν γάρ 'Ασφόδελος μακρον κ στενότερον, και υπόγλιγρον έχει τό φύλλον ή δὲ Σχύλλα, ωλατύ καὶ * εὐδιαίζετον τὸ δὲ Φάσγανον, ὑπό τινων δὲ καλέμενον Ξίφος, * ξιφοειδὲς, όθεν έσχε καὶ τούνομα· ἡ δὲ "Ιρις, * καλαμωδέστερον· τὸ δὲ τοῦ "Αρου, πρὸς τῆ πλατύτητι, καὶ ἔγκοιλον καὶ Β σαρχώδές έστιν δ δε Νάρχισσος, στενον και σολύ κ λιπαρόν Βολδὸς δὲ, τὰ τὰ βολδώδη, σαντελῶς στενά. καὶ τοῦ Κρόκου hδ' ἔτι στενώτερον. καυλὸν δὲ, τὰ μὲν ούκ έχει τὸ ὅλον, ώσπερ τὸ "Αρον τὸ ἐδώδιμον τὰ δὲ *τὸν τοῦ ἄνθους μόνον, ὥσπερ ὁ Νάρκισσος, (κα) δ Κρόκος ἐἐνίως ἔχει, καθάπερ κὰ ἡ Σκύλλα κὰ ὁ Βολδὸς, καὶ τὰ Βολδώδη, καὶ ἡ "Ιρις, καὶ τὸ Ξίφιον.) μεγίσον δὲ πάντων, ὁ ᾿Ασφόδελος, (ὁ γὰρ ἀνθέρικος μέγισος,) ὁ δὲ τῆς Ἰριδος [καυλὸς], ἐλάτλων μὲν, σκληρότερος δὲ, τὸ δὲ ὅλον * ἀνθερικώδης. ἔςι δὲ τὰ τολύκαρπος ὁ ᾿Ασφόδελος, καὶ ὁ καρπὸς αὐτοῦ ξυλώδης, τῆ μὲν μορφῆ, τρίγωνος, τῶ δὲ κχρώματι, μέλας. γίνεται δὲ ἐν τῶ

τολλάς δ΄ εὐρίσκουσι παρὰ ταῖς σκολοπίαις, Bod.
 λίγει Ald. Bas.
 ε σικυῶδες Codd.
 κ δί τι Bod.
 ἐ τικοδ΄ ἔχει, Bod.
 κ σχήματι, Bod.

στρογγύλω τῷ ὑποκάτω τοῦ ἄνθους, ἐκπίπτων δὲ τοῦ θέρους, όταν τοῦτο διαχάνη την δ' Ιάνθησιν σοιείται κατά μέρος, ώσπερ και έπὶ τῆς Σκύλλης άρχεται δὲ σρῶτον ἀπὸ τῶν κάτωθεν, ἐν δὲ τῷ *ἀνθερίκῳ συνίσταται σχώληξ, ος είς άλλο μεταβάλλει ζῶον ωτηνὸν κωι το είθες είθο καν δ άνθέρικος αὐανθή, διεθίων ἐκπέταται. δοκεῖ δὲ ἴδιον ἔχειν ωρὸς τὰ ἄλλα τὰ * λειόκαυλα, [ὁ ᾿Ασφόδελος] διότι σενὸς ὢν * ἀποφύσεις ἄνωθεν έχει· πολλά δὲ εἰς τροφήν παρέχεται χρήσιμα· καὶ γὰρ ὁ ἀνθέρικος ἐδώδιμος * 5αθευόμενος, κὰ τὸ σπέρμα * φρυγόμενον πάντων δὲ μάλιςα ἡ ρίζα κοπλομένη μετά σύχου η πλείστην όνησιν έχει καθ' Ήσίοδον. άπαντα μεν ούν φιλόζωα τὰ χεφαλόρδιζα, μάλιςα δ' ή Σχύλλα. κ γάρ κρεμαμένη ζη, κ ωλείστον γε χρόνον διαμένει. δύναται δὲ κὶ τὰ θησαυριζόμενα σώζειν, ώσπερ τὸ ρόον, η έμπηγυμένε του μίγου, και των φυτευομένων δ' ένια βλαστάνει θάττον έν αὐτῆ. λέγεται δὲ καὶ σρὸ τῶν Δυρών της εἰσόδου φυτευθεῖσαν, ἀλεξητήριον εἶνου τῆς ἐπιφερομένης * δηλήσεως. σάντα δὲ ταῦτα * ἀθρόα φύεται, καθάπερ κ τὰ Κρόμμυα και τὰ Σκόροδα, ωαραβλαστάνουσι γὰρ ἀπὸ τῆς ῥίζης. ἔνια δὲ ἀπὸ τοῦ σπέρματος φανερώς, οἶον ος, τε 'Ανθέρικος, καὶ τὸ Λείριον, καὶ τὸ Φάσγανον, καὶ ὁ Βολδός ἀλλ' ἴδιον τοῦτο τοῦ Βολβοῦ λέγεται, τὸ μὴ ἀπὸ σάντων βλαστάνειν ἄμα τῶν σπερμάτων, ἀλλὰ τὸ μὲν, αὐτοετὲς, τὸ δὲ, εἰς * νέωτα, καθάπερ τὸν ο Αἰγίλοπά φασι, κὶ τὸν Λωτόντοῦτο μὲν οὖν, εἴπερ ἀληθὲς, κοινὸν ἐτέρων, κοινὸν δὲ

¹ αυανσιν Bas. m άνθηνοσιδίς· Bod. n ἐκρηγιυμένε Bod. ο γίλωπα Ald. γίγλωπα Bod.

ίσως και το μέλλον λέγεθαι, ωλήν ού ωολλών Ρ θαυμαστον δὲ ἐπὶ σάντων, ὅπερ ἐπί τε τῆς Σκύλλης καὶ τοῦ Κρόκε συμβαίνει, τῶν μὲν γὰρ ἄλλων, καὶ τῶν ἐξ ἀρχῆς φυτευομένων καὶ τῶν βλαστανόντων, καθ' ωραν τὸ φύλλον ἀνατέλλει ωρῶτον, είθ' ὕστερον ὁ καυλός, θέπὶ δὲ τούτων ὁ καυλὸς ωρότερον καὶ τοῦ Κρόκου * εύθυπρόωρον τὸ ἄνθος, τῆς δὲ Σκύλλης δὲ ό καυλὸς τοῦ ἄνθους ὕστερον, ἐπὶ τούτω δὲ τὸ ἄνθος άνίσχον σεροσκαθήμενον. σοιείται δε [ή Σκύλλα] τάς άνθήσεις τρείς, ών ή μεν ωρώτη δοχεί σημαίνειν τὸν σρώτον άροτον, ή δε δεύτερα, τὸν μέσον, ή δε τρίτη, τὸν ἔσχατον. ὅσαι γὰς ἀν αὖται γένωνται, κὶ οἱ ἄροτοι σχεδον ούτως ἐκδαίνεσιν. όταν δὲ ούτως * ἀπογηράση, τότε ή τῶν φύλλων βλάστησις σολλαῖς ἡμέραις ὕςερον. ωσαύτως δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ Κρόκου, ωλὴν οὖτε καυλὸν έτερον έχει σαρά * τὸν τοῦ ἄνθες, ὥσπες εἴπομεν, οὕτε καρπὸν φανερὸν, ἀλλὰ κὰ αὐτὸ τὸ ἄνθος ἄμα τῷ καυλῷ καταφθίνει, κὸ ὅταν ς αὐανθῆ, τότε τὰ φύλλα ἀνατέλλει. σρὸς μὲν οὖν τὰ ἄλλα τὰ συνανθοῦντα, ταῦτα ἴδια, σρός δὲ τὰ t σερανθοῦντα τῶν Φύλλων κὶ τῶν καυλῶν, όπερ δοκεί σοιείν το Τίφυον, και έτερα των άνθικων, έτι τε τῶν δένδρων ἡ ᾿Αμυγδάλη, μάλιστα ἡ μόνον, ὅτι ταῦτα μὲν οὐχ ἄμα τῷ ἄνθει ωροφαίνει τὸ φύλλον ἄλλ' εύθύς κατόπιν [δηλον], ώς ε κὶ διαζητεῖοθαμ περί τίνων, ἐπὶ δὲ τούτων, οἶον εἰ ἀφ' ἐτέρας ἀρχῆς φαίνηται, κὶ διὰ τὸ ωλήθος τῶν ἡμέρων, καὶ δια τὸ μὴ σρότερον βλαστάνειν, πρίν τῆς μὲν τὸ ἄνθος, τοῦ δὲ καὶ ὁ καυλὸς ὅλος

⁹ Vid. not. ad fin. libri. τ σοῦ Ναρχίσσου. Bod. * αὐκνθῆ, Bod. ἀνανθεῖ, Const. τ συνάμφω Bod.

ΠΕΡΙ ΦΥΤΩΝ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΤΟ Ζ΄. 305

άπογηράση. ή δὲ βλάςησις, ωροτέρα μὲν τῆς Σκύλλης, ύστέρα δὲ Κρόκου, σολὺ δὲ κὰ τὸ φύλλον οὖτος ἀφίησι, καί ἐστιν ἡ ρίζα αύτη οὐ μικρά, καὶ οὐ μεγάλη, ωροσεμφερής κατά τὸ χημα τῷ βολδῷ. (ωλήν εἰ μλεπυρώδης;) ταῦτα μὲν οὖν ἔχει σκέψιν. τῶν δὲ Βολδῶν ὅτι ωλείω γένη, φανερον, καὶ γὰρ τῷ μεγέθει, κὰ τῆ χρόα, καὶ τοῖς χήμασι διαφέρουσι, καὶ τοῖς χυλοῖς ἐνιαχοῦ γάρ οὕτω γλυκεῖς, ώστε καὶ ώμοὺς ἐσθίεδου, καθάπερ έν Χεβρονήσω τη Ταυρική. μεγίστη δε και ίδιωτάτη διαφορά τῶν Ἐριοφόρων, ἔστι γάρ τι γένος τοιοῦτον, δ φύεται αἰγιαλοῖς. ἔχει δὲ τὸ * ἔριον ὑπὸ τοὺς ωρώτους χιτώνας, ώστε άνα μέσον είναι τοῦ τε έδωδίμου, τοῦ έντὸς, καὶ τοῦ ἔξω· ὑφαίνεται δὲ ἐξ αὐτοῦ καὶ * σοίδεια καὶ ἄλλα ἱμάτια. διὸ καὶ ἐριῶδες τοῦτο, καὶ οὐχ ὧσπερ τὸ ἐν Ἰνδοῖς *τριχῶδες. ωλείω δὲ κὰ τὰ βολδώδη, καὶ ούκ ἐλάτλω ταῦτα δὲ * καλεῖται, τὸ Λευκόῖον κ ἡ Βολβίνη, Υκαί ὁ * Πιτύων, καὶ Κύϊξ. καὶ τρόπον τινά τὸ Σισυρίγχιον. (βολθώδη δὲ ταῦτα, ὅτι στρογγύλα ταῖς ρίζαις, ἔτι τοῖς τε χρώμασι λευκά, καὶ οὐ λεπυρώδη.) ίδιον δὲ τὸ τοῦ ΣΙσυριγχίου, τὸ τῆς ρίζης αὐξάνεσθαι τὸ κάτω ωρῶτον, a κατὰ χειμῶνα, τοῦ δ' ήρος b ὑποφαίνοντος τοῦ "Ιου, τοῦτο μέν ταπεινοῦσθαι, τὸ δ' ἄνω τὸ ἐδώδιμον αὐξάνεσθας καὶ τὰ μὲν, τοιαύτας ἔχει τὰς διαφοράς.

μ συρώδις, . × καθάπις Bod. Υ ἐπιτίων, ἐ
 πόϊξ. Bod. ² Σισυςύγχιον, Const. * καλοῦσι χαιμώνα, Ald. Bas.
 b Vid. not. ad fin. libri.

CAP. XII.

Proprietates quadam Plantarum: Adianti, Aparines, Chelidonii, Heliotropii, Sempervivi, &c. &c.

ΙΔΙΑ δὲ ѝ ταῦτα ἐν τοῖς ποώδεσιν. ζώς τὸ ἐπὶ τοῦ 'Αδιάντου συμβαϊνον, ούδε γαρ ύγραίνεται τὸ φύλλον βρεχόμενον ο μεν ἐπίδηλόν ἐστι διὰ τὸ τὴν *νοτίαν έπιμένειν, όθεν και ή σεσοτηγορία. γένη δ' αὐτοῦ δύο, τὸ μὲν, λευκόν, τὸ δὲ, μέλαν χρήσιμα δὲ ἀμφότερα σρὸς ἔκφυσιν κεφαλής τριχών ἐν ἐλαίω τριβόμενα· φύεται δε μάλιστα ωρός τὰ ύδρηλά τώς δε οἴονταί τινες, καὶ πρὸς στραγγουρίαν τὸ Τριχομανές d * ποιεί· έχει δὲ τὸν καυλὸν ὅμοιον τῷ ᾿Αδιάντω, τῷ μέλανι, Φύλλα δὲ μικρὰ σφόδρα καὶ συκνὰ, καὶ σεφυκότα καταντικρὺ άλλήλων ρίζα δε ούχ ύπέστη, χωρία δε φιλεί σκιερά. τῶν δὲ κατὰ μέρος ἀνθούντων ἴδιον τὸ ϖερὶ τὸ "Ανθεμον, ότι των μεν άλλων πάντων ίδιον τὰ κάτω σρώτον ε άνθεῖν, τούτου δὲ, τὰ ἄνω τυγχάνει δ' αὐτοῦ τὸ μεν χύχλω, τὸ λευκὸν ἀνθος, τὸ δὲ ἐν τῷ μέσω, χρύσουν και καρπός δς εκπίπλει καθάπερ τοῖς ἀκανθώδεσι, καταλείπει την *πρόσφυσιν κενήν είδη δ' αὐτοῦ ωλείω. ίδιον δὲ καὶ τὸ ϖερὶ τὴν ᾿Απαρίνην, ἡ καὶ τῶν ἱματίων άντέχεται δια την τραχύτητα, και έστι δυσαφαίρετον. ί ἐν τούτω γὰρ ἐγγίνεται τῷ τραχεῖ τὸ ἄνθος, οὐ ωροϊὸν, οὐδὲ ἐκφαῖνον, ἀλλ' ἐν ἑαυτῷ ϖετλόμενον κੇ *σπερμογονούν. ώστε σαρόμοιον είναι τὸ συμβαίνον, ώσπερ έπὶ τῶν *Γαλέων, καὶ 5 *Κυνῶν. ἐκεῖνά τε γὰρ ἐν

ο ώς deest Bod. d woisiν ἔχοιν. Ald. Bas. e ἀπανθεῖν, Bod. f Vid. not. ad fin. libri. ε Κρηνῶν. Bodβίνων. Idem notis. ἔχεων. Theod.

έαυτοῖς ὢοτοχήσαντα ζωογονεῖ. καὶ αὐτὴ τὸ ἄνθος ἐν έαυτη κατέχουσα καὶ ωέττουσα καρποτοκεῖ. Ρόσα δὲ άνθη, ή βλαστάνει ἀκολουθοῦντα τοῖς ٩ἄστροις, οἶον τὸ Ἡλιοτρόπιον καλούμενον, καὶ ὁ Σκόλυμος, (ἄμα γαρ ταϊς τροπαϊς καὶ οὖτος,) ἔτι δὲ τὸ Χελιδόνιον, καὶ γαρ τοῦτο άμα τῆ ΓΧελιδόνι ἀνθεῖ ταῦτα δὲ δόξειεν αν τῆ μεν φυσικήν ἔχειν τὴν αἰτίαν, τῆ δὲ *συμπτωματικήν σολλά δὲ τοιαῦτά ἐστι καὶ ἐν ἐτέροις ἴδια* διὸ καὶ ἡ τοῦ 'Αειζώου φύσις, τὸ διαμένειν ύγρὸν ἀεὶ καὶ χλωρὸν, φύλλον σαρκῶδες ἔχον, καὶ λεῖον, καὶ * σρόμηκες. Φύεται δὲ ἔν τε s τοῖς * άλοπέδοις καὶ τοῖς έπὶ τῶν τοίχων * ἀνδήροις, καὶ ούχ ἥκιστα ἐπὶ τῶν κεράμων, όταν ἐπιγένηται γῆς τῆς ἀμμώδους συρροή. woλλά δ' ἄν τις ἴσως λάβοι, καὶ ἔτερα wεριττά. χρη δε, ώσπερ σολλάκις είρηται, τὰς ἰδιότητας θεωρείν, καλ τὰς διαφορὰς ωρὸς τὰ ἄλλα τὰ μὲν γὰρ ἐν ωλείοσιν ίδέαις ές λ, καὶ σχεδὸν οἶον όμωνύμοις, ώσπερ ὁ Λωτός. (τούτου γὰρ είδη σολλά, διαφέροντα καὶ φύλλοις, καὶ καυλοίς, καὶ ἄνθεσι, καὶ καρποίς, ἐν οίς καὶ τό Μελιλώτος καλούμενος) κ δυνάμει διττή κατά την * προσφοράν. " ἔτι τε τῷ μὴ τοὺς αὐτοὺς τόπες ζητεῖν, ὁμοίως δὲ καὶ ἔτερα ωλείω· τὰ δὲ ἐν ἐλάττοσιν, ώσπερ ὁ Στρύχνος όμωνυμία τινί σαντελώς είλημμένος ό μεν γαρ εδώδιμος, καὶ ώσπερ ημερον καρπὸν έχων, * ραγώδη ετεροι καὶ δύο είσὶν, ὧν ὁ μὲν ὕπνον, ὁ δὲ μα-

P ὅσα δὲ τὰς ἀνθήσεις βλαστάνουσιν Const. Υ ἀγείοις, forsan ἄστεοις. Codd. τ χελίδονία Ald. Bas. * τοῖς τάφεοις, καὶ πέτροις Const. ὁ μελίας σῖτος Bod. * ὅτε
τε Bod.

νίαν ἐμποιεῖν δύναται ωλείων δ' ἔτι δοθεὶς, καὶ κτείνει. ὁμοίως δὲ τοῦτο καὶ ἐφ' ἐτέρων ἐστὶ λαβεῖν, ἃ ωολλὴν ἔχει διάστασιν. ωερὶ μὲν οὖν τῶν ἄλλων τῶν ωοωδῶν ἱκανῶς εἴρηται, ωερὶ δὲ Σίτου καὶ τῶν σιτωδῶν, μετὰ ταῦτα λεκτέον. τοῦτο γὰρ ἔτι κατάλοιπον ἦν.

NOTÆ

IN LIBRUM SEPTIMUM.

CAP. I.

Τριῖς ἄροτοι. Accentus discriminat sensum. Vid. Bod. In antepenultima, sementes: in penultima, arationes.

Πρὸς την γένεσιν & την χρείαν. Ratione ortus ususque. Theod. Sed ή σπορὰ καὶ γένεσις dicitur ἐν ἐναντίοις ωρὸς την χρείαν. Certe sementes et messes contrariæ; sic ergo corrigendum: οὐ ωρὸς την σπορὰν καὶ γένεσιν, ἄλλα ωρὸς την χρείαν: ideoque ἀρότους denominari non ex satione, sed ex messe. Vid. Col. xi. 3. Pallad. ii. Cassian. Bas. xii.

Μεταγειτνιώνος. Mensis Atticus incipit xxii die Julii. Bod.

Γαμηλιώνος. Mensis octavus Atticus.

Mouviziavos. Mensis Martius. Bod.

'Aνδράχνη. Duplex occurrit 'Ανδράχνη: 1. Arbuti species.
2. Portulacæ species. Ita Plinius xiii. 23. "Andrachnem "omnes fere Græci Portulacæ nomine interpretantur." E contra Helladius (Photii Biblioth.) ait Atticos non 'Ανδράχνην sed 'Ανδράχλην herbam Portulam vocare. Melius forsan omisso ν, ab άδρος, 'Αδράχνη, ex pinguedine folii.

Δυσφυέστατον τὸ Σέλινον. Vetus adagium de Apio, Petrose-

Έν τόπω περισκεπή. Non de aere, ut Theodorus interpretatur. Τὸ δὲ Τεύτλιον. Codd. omnes τελευταΐον: errore manifesto, supra enim dicitur, Τεύτλιον Θέρους ἐκταΐον, χειμῶνος δὲ δεκαταΐον.

'Aδευνθίντα. Perfecte matura. N. B. Exemplum sumitur ex plantis sylvestribus, cujus fructus non nisi maturo decidit.

Oùx imaúsia: i.e. non anno quo seruntur, sed sequenti.

CAP. II.

'H 'Paφavis. Ita emendavi secundum Bod. qui Raphanum, rusticanum Bauhini hic indicari vult. Cochleariam, armoraceam L. hoc loco describi nullus dubito. Notandum tamen 'Paφa-vida duplicem apud Theophrastum inveniri: 1. Cochl. armoraceam. 2. Raph. sativum.

Έπὶ τῆς 'Ραφάνου. Brassica, oleracea instar Lactucæ antiquitus ἐκ παρασπάδων, " from sprouts."

CAP. III.

Els δὶ ταύτην τὴν ἐκαχείαν. Textum omnium judicio corruptissimum emendare conatus sum, adeo ut descriptio congruat cum sensu. In bulbis enim Brassicæ Napæ, necnon in radicibus fusiformibus Raphani sativi, radiculæ exiles producuntur κατὰ χρείαν, sc. ad alendas radices vel bulbos: aliter enim si majores forent, detraherent de mole illorum.

Τῶν ωολυκαύλων. Emendavi textum quoad ὁμόκαυλον. Textus Bod. supra ῥόκαυλον, omisso forsan νευ. Ν. Β. Τὰ μονόρριζα τῆ ωαχεία, plantæ radice fusiformi. Bot. Opponitur τοῖς βραχύρριζοις.

Τὸ Κοςίαννον. Inter λάχανα recensetur, quia usus ejus ad saporem in jusculis et condimentis.

Εύζωμον. Saturcia, hortensis. Cat. sed rectius Brassica, erueastrum L. semina enim in usu ἀντί Σινηπίως. Diosc. ii. 170.

CAP. IV.

'Aνθεῖ δὶ τὰ μέν. Initium capitis novi, ut monet Scaligerus. N. B. Verba τῶν μὲν ἄλλων (Codd.) omittuntur.

"Απαντα... ωολύκαυλα. Ita corrigo vice ωολύκας πα, ut vitetur tautologia.

Ποιείν το Σέλινον. An error textus vel ellipsis? καταδαί-

Τοῖς σχήμασιν ἰζομοιοῦται. Sensus est, radices vel fructus crescendo accipere formam cavitatis ubi crescunt.

CAP. V.

Píζαν γυμνήν. Sc. extantem e terra.

Τῆς ὁμοιώσεως. Obscura lectio, si sana. Sensus est, plus vel minus similitudinis inesse.

'Ομοίως ἐν ἐκείνοις. Secundum Scaligerum, varietates cultæ opponuntur τῆ ἀγρία φύσει: sed lectio confusa, et, ut videtur, parum sana.

Τὸ δὶ στρογγυλόκαυλον. Vox hæc omittitur in textu: sed ex tribus Lactucæ speciebus supra memoratis duæ solummodo hic describuntur, sc. Laconica, et Platyphylla; ergo characteres ἐπῶδις κ. τ. λ. Θ. στρογγυλόκαυλω referendi.

Τῶν δὲ Σελίνων. Transpositio et confusio textus. Certe voces λευκόκαυλα, ωορφυρόκαυλα, ωοικιλόκαυλα non Apio, petroselino tribuendæ, sed Lactucæ. N. B. Uncis inclusi quæ de Σελίνω.

Καθάπερ τῆς 'Ραφανίδος. Raphanus, sativus L. hic indicatur, cujus varietates enumerantur. N. B. 2. 'Ραφανίς, Cochlearia, armoracea L. supra memoratur, cujus non dantur varietates.

Τὰς μὲν βελτίους. De Colocyntha. Mira ellipsis.

Τελειοῦται ταῖς γέλγισι. Codd. τοῖς ἄλλοις. Nota loquutionem, ait Scaligerus. Supra memoratur species ἄγονος. Forsan τοῖς ἄλλοις ex linea superiori? certe hic redundant.

"Ολα δὶ φύεται. Totum caput Allii, non γίλγιδες separatim.

Μετὰ τῆς Φύσιγγος. Ex Constant. correxi: apud quem vox Φύσιγζ, membrana caput Allii et Cepæ obvolvens; assentante Gaza. Secundum Bodæum ἐπὶ τῆς σφύριγγος: σύριγγος Ald. quæ voces scapum fistulosum in Alliis denotare possint.

CAP. VI.

Τὰ βηρία ἐγγινόμενα. Bestiolas innascentes. Plin. N. B. Qualitates aquæ salsæ et stagnantis notantur voce δυσμάνεις, sc. quæ ægre evaporantur.

Το ωρωτον άρδευόμενον. Tempore sationis : per initia. Plin.

Γνωρίζειν. An pro γινώσκειν? Aliter intellige probare: hinc enim ἐμπειρία horticultoris eminet, cognoscendo quando plantæ aqua indigeant, vel non.

512

Γλήχων. Ita repono ex conjectura Scaligeri, sed rectius γλίσχεα άπαντα. Vid. Lex. Theophr.

"Tygavois. Codd. omnes, Const. excepto, habent zeaois, άθροισθείσα, humor collectus. Theod. Sed κράσις υδατος, si detur, turbidam et mixtam aquæ infusionem denotat : et forsan vera lectio.

Kal iv ols (sc. allos whiles supra). Plinii verba sunt: " Porro (sc. Πράσω Theophr.) animalia innascentia facillime " stercore injecto capiuntur, condentia sese in id."

Λευκαίνεται. Pallescit. Theod. Rectius tamen λευκή, morbo afficiuntur. Vid. Lex.

'Αλμάομαι. Salsugine afficior. Theod. Notandum tamen άλμην morbum plant. quarundam secund. Theophr. Morbi hi forsan ex morsu Aphidum. Vid. lib. i. not.

Έν τοῖς εὐώδεσι. Acerbis. Theod. ex alia voce in textu. Bod. inepte legit iv τῷ Σικυῶνι, quem merito reprehendit Scaligerus. Naturæ consentaneum videtur, semina aromatica minime vermibus tangi: sed quærendum, an evaporatione et senio wixea evadant?

CAP. VII.

Περί δὶ τῶν ἀγρίων. Initium capitis novi juxta Scal. Όμώνυμα τοις είρημίνοις. Sensus est, ejusdem sunt generis, etsi habitu varii.

Λάπαθον ἄγριον. . . ήμερον. Λάπ. ἄγριον. Species omnes Linn. sub nominibus Patientiæ, crispi, pulchri, maritimi, divaricati, acuti, obtusifolii, aquatici, continere videtur, quorum nullus ad cibos usus, nec in hortis locus. Λάπ. ήμιρον e contra Acetosas veterum et Oxalidas, ex succo acri ita vocatas designabat auctor, quæ cultura pinguiores, et magis grati saporis. Vid. Plin. xix. 12. It. 'Οξυλάπαθον Diosc. ii. 140.

'Ιδίως ή 'Ράφανος. Brassicam oleraceam sylv. et cult. hic describit auctor. Varietates innumeræ Brassicæ L. unde præcipua materies culinaria antiquitus æque ac apud nos. Notandum tamen Brassicam, campestrem L. spec. seorsum. Bras. oleracea sylvestri statu in clivis maritimis ubique reperitur.

Γογγυλίς ἄγεια. Omissa in Cat. N.B. Descriptio respondet Rhaphano, Rhaphanistro, L.

'Ισποσίλινον....'Ελειοσίλινον....'Ορεοσίλινον. Plantæ hæ, secundum Theophrastum, varietates Σελίνου, Apii Petroselini, in hortis usitatissimi: longe tamen diversa Botanicorum recentiorum mens. Vid. Cat. item quæ Dioscor. de Σμυρνίω, &c. &c. lib. iii. c. 179.

Καθάπες ή 'Ιωνία. De sylvestri varietate hic sermo est. Quæ inodora vocatur? Hinc liquet Violam, caninam L. 'Ιωνίαν ἀγείαν a Theophrasto vocari.

CAP. VIII.

'Eν τῷ καθόλε. In summa universorum, Theod. i. e. λάχανα generali sensu plantas edules et inedules amplectere videtur. Distinctio sumitur inter λάχανα et ωνώδη.

Ταῦτα καλεῖται. Non tamen ἔξι. Scal. i. e. speciem trahentia. Χοιδούλλα. Chondrylla. Cat. N. B. Species plures κιχωριώδεις ad cibos antiquitus usitatæ hic recensentur. Vid. Plin. xxi. 15, 17.

'Ανδουαλία. Andryala, integrifolia. Cat. minus recte tamen. Notandus error Plinii, qui Chondryllam ait inedulem esse, ubi pro 'Υποχοιρίδη usurpatur.

'Ar Deionos. Ita ex margine reposui pro 'Er Dovoino, qui in Catalogo, Thymus, mastichina L. Ita conjici ex pungente, et sensus opprimente, odore. Plinius tamen Anthriscum vertit, utpote Scandicis speciem. N. B. Scandix, Anthriscus, et Caucalis, Anthriscus apud Linneum occurrunt: apud Ger. em. Scandices 2. Caucalides, 6. p. 1021—1040. Planta hæc forsan Scandix, odorata L.

'Ηδύοσμος. 'Ενθουσίκε syn. Cat. Certe tamen liquet ex Plinio xix. 8. Menthæ species innui: " Menthæ nomen ήδύοσμος an- tiquitus ex suavitate odoris."

Κάλυκα μεγάλην. Κάλυξ hoc loco perianthium Tragopogonis. Τοιαῦτας ίδίας ἔχει. Ejusdem formæ. Theod. Æque papposo semine.

Στρύχνος εὐήπατος. Solanum, melangina L. Forsan efficax in morbis jecinoris. Ang. "Egg Plant."

Κόςχοςος. ΗΙΕΠΑCIUM? Cat. Φύλλφ ωλιμώδα: quærendum de 'Οχίμφ.

Πάντων δί. Per ellipsin nimiam; obscurus textus: sensus

est, omnes plantas supra recensitas distribui debere in ἐπετείας (annuas); et ἐπετειοκαύλους (perennes), sc. quarum caules pereunt, radix durat.

- Κύνωπος. Plantago, Cynops L. Cat. Plin. in loco ait Acinos, quem tamen viri docti pro Achynops interpretantur; sed ex flore ringente canis os apertum referente, Antirrhini speciem sisto. Bodæus censet Κυνοκεφάλιον plantam hanc vocari, an Antirrhinum majus? P. 820, 822.

Βούπρηστις. Bupleurum. Cat. Βούπρ. Cantharidis species, et λαχάνου εἶδος ἀγρίου. Dioscor. in libro Περὶ 'Υγιείνων Βούπρητιν describit, qui tamen periit. Plinius ait: "caule cubitali, foliis "multis, longis; capite Anethi sımili." Vid. Nicandr. de Theriacis. B. Ptarmicæ speciem vocat Dodon. rectius vero B. falcatum L. cujus syn. B. latifolium Monspeliense, cujus icon (Ger. em. p. 608.) florem umbelliferam Anethi similem exhibet.

'Aφία. Caltha, palustris. Cat. Ita Bod. Sed genus dicitur κιχωριώδες. An pro 'Αφάκα? Ita apud Plin. xxi. 15. Vid. etiam infra ωλην ή μεν 'Αφάκη.

'Επίπετζον. Alchemilla, arvensis. Cat. Ita vocavi, quia flos ex parvitate inconspicuus, ideoque ἀνάνθης? Dicitur maxime omnium vivax. Forsan ergo ex succulentia et ex loco natali in rupibus Parnassi, Sempervivi species diversa ab 'Αειζώω, vel Sedi, L. N. B. Alii legunt 'Επιμήδιον: vid. Diod. lib. iv. c. 19. et certe parvitas florum, necnon occultatio sub foliis æque descriptioni pl. ἀνάνθους favet.

*Εστι κοινὸν ἀπάντων. Sc. flores proferre.

Τελην ή μεν 'Αφάκη. Plantæ hujus mentio cap. 8, 11. ut species κιχωριώδης, et amara, semine papposo. Bodæus censet Leontodon taraxicum L. indicari: sed minus recte. N. B. Hyoseris, hedypnois L. caule folioso. Planta Hieracii affinis hic intelligenda. Tragopogonis etiam species Dalecampii a Linn. vocatur, Hedypnois Bauhini. Vid. de hac planta Plin. xx. 8.

CAP. IX.

'Ορθόκαυλα καί. Codd. omnes νευρόκαυλα: sed certe legendum ὀρθόκαυλα καὶ ἐπιγειόκαυλα.

Hirvirn. Ajuga, Chamæpitys. Cat. Error typogr. pro Teu-

erium, Chamæpitys. N. B. Species humifusa; non, ut apud Bod. erecta: p. 826.

'Araginn. Gallum. Cat. Suspicor tamen duo genera: diversa hic et c. 14. describi.

'Απαράβλαστα τὰ λειόκαυλα. Hac voce scapi Bot. describuntur, quæ nunquam ramosi.

'Ar Signor. Anthemis. Cat. Alii putant Nigellam describi

Πόα. Vox generalis, plantas herbaceas amplectens: hic tamen gramina solum.

Φυλλανθές. Omissum in Cat. Secund. Bodæum, Scabiosa, arvensis L. ex calyce folioso. "Foliosum gerit floris floscu-"lum." Bod. p. 840.

'Aπαργία. Omissa in Cat. Hieracium, minus. Dodon. Hieracium, cymosum L. Præmorsa radice. Bod. p. 841.

Λωτός. Tres Loti in Catal. occurrunt. Planta hæc, Lotus, melilotus L.

Λευκόϊον ἐπικαυλόφυλλον. Certe non de Leucoio L. si textus sanus. An ἐπιγειόφυλλον?

'Ακανθώδεσε κομεδή, sc. - ἐκφύσεσε supra.

*Αχρι φύλλων ἀφικνιῖται. Usque ad foliationem solummodo.

"Doneg ini rav divdear, sc. respectu dicciarum. Bot.

Tων μεν [τὸ ἄνθος]. Ita suppleo voces, monente Bodæo:
e. g. respectu Tussilaginis, Equiseti, &c.

Καὶ σχεδὸν ἐν τῆ ἀρχῆ. Sed quærendum an de foliis plantarum edulium μέγιστα ἐν ἀρχῆ dici potest. Forsan error textus.

Προωθεί τινα καυλόν. De arboribus cujus rami sensim producuntur.

'Ως εν ἄλλοις εἴορται, sc. βίβλοις, ut alibi narratur. Vid. lib. ix. 'Αρχομένου χειμῶνος. Quinque anni tempora hic notantur. Κατὰ τὸ μᾶλλον, subint. ἢ ἤττον: plus minusve.

'Υπὸ τῶν ὑδάτων. Forsan pluvias immaturas, vel tempora anni "Monsoons" dicta.

Καθάπες δ Σκόλυμος. Florescentia plantarum indicat anni tempus, et Scolymus juxta Hesiodum floret cum Cicada:

"Όταν Ϋχετα Τέττιξ.

Δενδρέω ἐφεζόμενος λιγυρὰν κατεχευετ' ἀοιδάν. Κονύζης καὶ Καππαρίδος. Vid. lib. vi. c. 5. Κατὰ μίαν, sc. ώραν. Adv. simul.

Έχ ωςρίδου ή βλάστησις. Ν. Β. Tempora anni notantur ὑπὸ τροπάς ὑπὸ χύνα μετ ἀρχτοῦρον, quæ succedunt in circulo.

Εἰς ἀφορισμὸν ἀρχῆς. Ad determinandum principium germinationis. Vid. ἀρχὴ βλαστήσεως.

Πόλιον. Teucrium, Creticum. Cat. Forsan T. montanum vel T. Polium L. Icones exhibentur a Bodæo Polii campestris et montani. P. 844. Nomen derivatur a canitie foliorum. N. B. Planta hæc non occurrit in textu Bod.

CAP. X.

Σταχυώδη καὶ κιχωριώδη. Novum caput institui, ex iis quæ sequuntur textu emendato. N. B. Σταχυώδη plantæ thyrsifloræ. Bot.

Εκ τῶν Φανερῶν. Ex partibus plantæ supra terram: opponitur ταῖς ῥίζαις.

"Ο τε Χήνωψ. Omissa in Cat. N. B. Bodæus censet Κύνωψ pro Χήνων in textu reponi, et hinc apud Linn. planta hæc στα-χυώδης Plantagini refertur: sed Κύνωπος supra mentio fit c. 9. ut Antirrhinum. Forsan Χήνωψ ex rostro anseris, ut Κύνωψ ex facie canis. Alibi planta Χηνοπόδιον vocatur ex pede anserino a Diosc. N. B. Quid si Κυνόγλωσσον sistemus, σταχυώδη genus?

Πλείους έχων ίδίας. Cujus multæ species.

'Aλωπέκουρος. Alopecurus. Cat. Bot. N. B. Icones duæ Alopec. in Flor. Græc. occurrunt nullomodo caudam vulpinam referentes; Phlei tamen criniti spica ibid. tab. 63. simillima. Nomen hodiernum Alopecuri graminis 'Αληπουνούρα. Ex diversa tamen vocis σταχυώδους acceptatione Bodæus conjicit Trifolium quoddam, inter Lagopoda L. indicari.

Τὰ δὶ κιχωριώδη. Divisio plantarum ex habitu. N. B. Hic dicuntur ἐπετειόφυλλοι: mallem legere ἐπετειόκαυλοι, quia præcipua plantæ perennis distinctio.

'H'Aφάκη. Vid. supra c. 8. sed quære, annon plantæ diversæ ex habitu diverso. Supra legitur in codd. quibusdam 'Αφία.

Όλον ποιεί τον χειμώνα. Elliptice, άνθησιν subaud. si non sensus vocis ποιέω ita acceptandus.

CAP. XI.

Ταῦτα μὶν οὖν, sc. τὰ σταχυώδη supra.

Είρηται πρότερον, sc. c. 9.

'Απὸ τῆς χρήσεως. Usus medicinalis: hinc nomen Medici Inventoris accepit.

Τοῦ Φασγάνου. Duplex occurrit Φάσγανος: vid. Cat. Gladiolus. Hic Ari species, cujus radix edulis.

Κατὰ δὲ τὰ φύλλα. Initium cap. apud Bod. sed continuatio evidens subjecti.

Σαρχώδις. Ita contra fidem codd. sed juxta naturam.

"Açov ἐδώδιμον. Pancratii species, secund. Bod. vid. iconem P. veri, Clus. p. 876. N. B. Ari succus acris valde.

Keóκος δι' ἐνίως ἔχει. Crocus vernus, et autumnalis acaules: C. aureus tamen Flor. Gr. "tubo longissimo." Forsan apud Theophr. cauliger dictus.

'O Βολβός. . . κατ' ἰξοχήν. Plantæ quædam sylvestres (ἀρουραιοι) a Theophrasto et Plinio hoc nomine describuntur: vid.
Plin. de bulbo vomitorio, eduli, &c. Forsan Muscari antiquorum Hyacintho affine. Vid. Ger. em. 120.

'Αποφύσεις ἔχει. Dantur apud nos Asphodeli species ramosæ. Οῦ ὁ ἀνθέρικος. N. B. Duplex sensus vocis hujus: 1. plantam designat: 2. pericarpium in Liliaceis, ut videtur, sic infra vermis dicitur generari in pericarpio Asphodeli.

Κοπτόμενα μετὰ σύκε. Tunsa cum fructu Fici. Modus præparandi medicamenta.

'Αλεξητήριον δηλήσεως. Amuleti genus.

Θαυμαστὸν δ' ὅπες ἐπὶ τῆς Σκύλλης Textus Codd. Θαυμαστὸν δ' ἐπὶ πάντων. Suspicor vocem πάντων hoc loco lineæ inferiori inserendam post ἄλλων, sensu suadente; non potest enim τὸ κοινὸν ἐτέρων Θαυμαστὸν εἶναι.

Eὐθυπρόωρον γάρ. Ita Scal. sine commentario. Vox hæc nullibi, quoad scio, occurrit. Germinatio erecta et præcox Indicari potest ex vi verbi: sed forsan εὐθυπορον vel εὐθυποροῦ substituendam; quæ voces apud Theophrastum occurrunt.

Τῆς Σκύλλης καθ' αὐτὸν, sc. βολδὸν, ut videtur.

Πρὸς δὶ τὰ ωξοανθοῦντα. Sensus est, plantas quæ sequuntur addendas numero illarum quarum flores præcedunt folia.

Tiques. Omittitur in Catalogo. Forsan Narcissus Persicus, Bod. sed nulla ejus mentio apud syn. Linn. Anne Colchici vel Iridis species? Secundum alios Tussilago indicatur, cujus flos præcedit folia.

Tῶν Βολεῶν. Hic et alibi mentio τῶν Βολεῶν. Vid. Bulborum quatuor genera, Plin. xix. 2. Bulbus hic dicitur edulis esse (ἀμός); alius apud Plin. et Dioscor. vomitorius. Vid. etiam Ger. em. 120.

Boλθος ἐριόφορος. Hyacinth. Peruv. Cat. minus recte tamen, nisi orbis veteris æque ac novi incola. Usus in lanificiis antiquitus notissimi. Plin. loc. cit. "impilia," ait, "fieri ex lana "radicis hujus." Ex Girardo accepimus Medicum quendam Germanicum ex Constantinopoli Carolo Clusio bulbos quosdam Eriophoros misisse, qui floruere apud ipsum, et cujus iconem Girardo communicatum videre est, p. 121. Bulbi tamen Girardo communicati diu manserunt sine ullo floris vestigio. Flos apud Ger. em. Hyacintho, botryoidi similis, spica flor. cærulea. N. B. Ex lanoso bulbo species quædam forsan Bulbocodium appellabatur. (Βολβοκωδία, i. e. bulbus vellere cinctus.) Hinc forsan genus Bulbocodium L. 422. cujus syn. Colchicum vernum Bauhini et Clusii.

Τριχωδες τὸ ἐν Ἰνδοῖς. Serica materies Sinensium, capillarum instar nitens, hic clare describitur: opponitur τῷ ἐριώδει, Gossypinæ.

Οὐκ ἐλάττω ταῦτα καλεῖται. Ita emendavi ut sensus sit: hæ etiam non minus reputantur bulbosæ. Sed quære.

Βολθίνη. Scylla, unifolia. Cat. "Bulbinem Græci vocant" herbam porraceis foliis, rubicundo bulbo." Characteres distinctivi. Anne Hyacinthus, muscari L.?

'O Πιτύων. Euphorbia, Pithyusa. Cat. sed quærendum de radice bulbosa: rectius forsan E. bulbosa L.

'O Κύίζ. Omissa in Cat. N. B. Ibi reperitur Κόίζ, cujus mentio lib. i. c. 16. ut καλαμόφυλλος.

Σισυρίγχιον. Iris, Sisyrinchium. Cat. N. B. Ixia, Sisyrinchium L. Βολβοχοδίω Theophr. ascribitur. Flor. Græc. Sed notandum Σισυριγχίου radicem hic ἐδώδιμον dici, utpote supra Flor. Græc. fasc. 1mo. radix Ixiæ Sisyrinchii. Peculiaris crescendi methodus respectu bulborum notatu dignus: vid. icon. apud Bod. p. 880.

simile quoddam notavit Fab. Colonna: "Inanis bulbi cortex "anno proximo reperi supra vegetum bulbum."

CAP. XII.

Γαλέων καὶ Κυνῶν. Animalia marina vivipara secund. Scal. Galea et Squatina, Plin. in loco. N. B. Bodæus pro Κυνῶν legit ρίνων, quia propius vulg. lectioni χρήνων. Constant. substituit τχεων, quæ magis arridet, animal enim manifeste viviparum æque ac squalus piscis.

'Απαρίνη. Galium, verrucosum: an Arctium, Lappa L. Cat. Bodæus censet de vulgata Aparine intelligendum. Libet subjicere accuratam plantæ hujus descriptionem ex Diosc. lib. iii. c. 104. Constat κλῶσι πολλοῖς μακροῖς, τετραγώνοις, τράχεσι φύλλα δ' ἐκ διαστήματος κυκλοτερῶς περικείμενα (folia verticillata, Bot.) ἄσπερ τὰ τοῦ 'Ερευθεδάνου. ἄνθη λευκά σπίρμα σκληρον, λευκὸν στρόγγυλον, ὑπόκοιλον ἐν μέσφ ὡς ὅμφαλος. N. B. An pericarpium orbiculare hic sumitur pro semine, ut apud Theophrast. Pericarpium Galii apud Linn. G. P. 125. " Baccæ " siccæ duæ, globosæ, coalitæ." Hinc forsan cavitas in medio ὅμφαλος dict. et similitudo ovi in animalibus.

Χελιδόνιον. Chelidonium majus. Succus croceus apud Diosc. describitur. 'Ακουλουθείν τὰ ἄστρα dicitur, quia certo anni tempore floret; sc. adventu Hirundinis, unde nomen.

Τὴν μὶν φυσικὴν, sc. partim naturaliter, partim ex accidente.

Σχεδον διωνύμοις, sc. ιδίαις. Plantæ sub nomine communi, inter se tamen diversæ, plus minusve: exemplis Loti Meliloti, Strychin speciebus.

AL MAY

ΘΕΟΦΡΑΣΤΟΥ

ΠΕΡΙ ΦΥΤΩΝ ΙΣΤΟΡΙΑΣ

TO H'.

CAP. I.

Frumentacea et Leguminosa: Tempora Sationis.

ΙΕΡΙ μὲν οὖν τῶν ἄλλων τῶν ωοωδῶν, ἰκανῶς εἰρήσθω, περί δε Σίτε καὶ τῶν σιτωδῶν λέγωμεν όμοίως τοῖς ωρότερον, τοῦτο γὰρ κατάλοιπον ἦν τῶν ωοωδῶν. δύο δὲ αὐτοῦ γένη τὰ μέγιστα τυγχάνει τὰ μὲν γὰρ σιτώδη, οἶον Πυροί, Κριθαί, Τίφαι, Ζειαί, κὰ ἄλλα τὰ * όμοιόπυρα, ή * όμοιόχριθα. τὰ δὲ, * χεδροπὰ, οἶον Κύαμος, Έρεδινθος, Πισός, και όλως τὰ *όσπρια **ω**ροσαγορευόμενα· τρίτον δὲ ωαρ' αὐτά· Κέγχρος, Ελυμος, Σήσαμον, κ άπλῶς τὰ ἐν τοῖς θερινοῖς * ἀρότοις ἀνώνυμα χοινή σεροσηγορία. ἔστι δὲ ή μὲν γένεσις αὐτῶν μία καὶ ἀπλῆ· φύεται γὰρ ἀπὸ σπέρματος, ἐὰν μή τι σπάνιον καὶ ὀλίγον ἀπὸ τῆς ῥίζης. ὧραι δὲ τοῦ σπόρου των ωλείστων δύο ωρώτη δε και μάλιστα, ή σερί Πλειάδων δύσιν, ή και 'Ησίοδος ήκολούθηκε, καὶ σχεδὸν οἱ ωλεῖστοι, διὸ κὰ καλοῦσί τινες αὐτὴν, ἄροτον. άλλη δὲ ἀρχομένου τοῦ ήρος, μετὰ τὰς τροπὰς τοῦ χειμῶνος. οὐ τῶν αὐτῶν δὲ ἐκατέρα· τὰ μὲν γὰρ αὐτῶν

φιλεί ωρωί σπορείσθαι, τὰ δὲ, όψὲ, διὰ τὸ μὴ δύναθαι φέρειν τους χειμώνας. τὰ δὲ ωρός ἀμφοτέρας τὰς ώρας οὐ κακῶς ἔχει, ѝ σρὸς χειμῶνα, ѝ σρὸς ἔαρ. * σουίσπορα μεν ούν έστὶ, Πυρὸς, Κριθή, (κὰ τούτων ή Κριθή ωρωϊσπορώτερον) έτι δὲ Ζειά, Τίφη, 'Ολύρα, καὶ εἴ τι έτερον όμοιόπυgον, (άπάντων γὰρ χεδὸν ὁ αὐτὸς χρόνος τῆς σπορᾶς.) τῶν δέ γε χεδροπῶν μάλιστα, ὡς εἰπεῖν, α Κύαμος, καὶ Κέγχρος, ταῦτα γὰρ διὰ τὴν ἀσθένειαν προλαβείν τη ριζώσει βούλεται του χειμώνος. ωρωΐσπορον δὲ καὶ ὁ Θέρμος, ἀπὸ τῆς ἄλω γάρ φασι δείν * καταδάλλειν εύθύς οψίσπορα δε τούτων αὐτῶν όσα διαφέρει τοῖς γένεσιν, οἶον Πυρῶν τι γένος κ Κριθων, δ καλούσι b * τρίμηνον, διά τὸ ἐν τοσούτω τελειοῦδαι. και τῶν χεδροπῶν τὰ τοιάδε, Φάκος, 'Αφάκη, Πισός εν άμφοτέραις δε ταις ώραις των χεδροπών τινα καθάπερ "Οροβος 'Ερέβινθος' οἱ δὲ καὶ τὸν Κύαμον όψὲ σπείρουσιν, έὰν ὑςερίσωσι τῶν ωρώτων ἀρότων. ἀπλῶς δὲ ωρωϊσποροῦσι τὰ μὲν, οδί ἴσχυν ώς δυνάμενα Φέρειν τοὺς χειμῶνας τὰ δὲ δι' ἀσθένειαν, ὅπως ωρολάδωσι ταῖς εὐδίαις τὴν αὕξησιν. δύο μὲν οὖν αὕταμ [σπόραμ], τρίτη δὲ τῶν Θερινῶν, ἡν εἴπομεν, ἐν ἢ Κέγχρος σπείρεται, κ Μέλινος, και Σήσαμον έτι δ' Έρυσιμον, και "Ορμινον" χρόνοι μεν οὖν έκάστων οὖτοι. βλαστάνει δὲ τὰ μὲν θᾶττον, τὰ δὲ βραδύτερον καὶ Κριθή μὲν καὶ Πυρός, έβδομαΐα μάλιςα (ωροτερεί δὲ ἡ Κριθή μᾶλλον) τὰ δ' ὄσπρια τεταρταῖα, ἡ ωεμπταῖα, ωλήν Κυάμων (Κύαμος δε καί d τινα τῶν σιτωδῶν ἐν πλεί-

α κύαμος και λάθυρος· Const. Β τρίγωνον, Bod. ε δί-

ΠΕΡΙ ΦΥΤΩΝ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΤΟ Η'. 323

όσιν.) ἐνιαχε δὲ πεντεκαιδεκαταΐος, ὅτε δὲ κὰ εἰκοςαῖος. δυσφυέστατον γὰρ τοῦτο ωάντων ἐὰν δὲ δὴ καὶ σπαρέντος ἐπιπλέον ὕδωρ ἐπιγένηται, καὶ σαντελώς εἰ δὲ τῶν ἐν τοῖς ἐαρινοῖς ἀρότοις Θᾶττον ἡ ἔκφυσις διὰ τὴν ώραν, σκεπτέον. χρή δὲ τὰς ἀναβλαστήσεις, καὶ τὰς *διαφύσεις ταύτας ώς ἐπὶ τὸ πᾶν διαλαβεῖν. ἐνίστε γὰρ κὶ ἐνιαχοῦ ἐν ἐλάττοσιν ἡμέραις, καθάπες ἐν Αἰγύπτω, τριταΐον γάρ φησι καὶ τεταρταΐον ἀνατέλλειν σαρ' άλλοις δε, εν σλείοσι των είρημένων, όπερ καὶ οὐκ άλογον, όταν καὶ χώρα κὰ άὴρ διαφέρη, κὰ ωρωϊαίτερον ή όψιαίτερον άρώσεις [είναι], και τα έπιγινόμενα σούχ όμοια τυγχάνειν. ά μεν γάρ μανή, η κουφή, [χώςα] ή εὐκράτω ἀέρι, ταχὸ κὰ ραδίως ἀναδίδωσιν τά δὲ γλίχρα καὶ εβαρεί, βραδέως ά δὲ τοῖς τόποις αὐχμωδες έρα, h βραδύτεgov. ἔτι δὲ ἀν χειμῶνες ἐπιγένωνται καὶ αύχμοὶ, κὰ εὐδία, κὰ ωάλιν ὕδατα, κὰ γὰρ ἐν τούτοις ωολύ σαραλλάττουσιν· ώσαύτως δὲ κὰ ἐὰν ἡ γῆ σερειργασμένη, καὶ κόπρον ἔχουσα τυγχάνη τώς καὶ ἐὰν μηδὲν τούτων. ἔτι κὰ ωερὶ τοῦ ωρωϊσπορεῖν ἔκαςα κὰ ὀψισπορείν, αι χώραι διαφέρεσιν ένιοι δε κ περί την Έλλάδα ωάντα ωρωϊσπορείν εἰώθασι διὰ ψυχρότητα τῆς χώρας, ωσπερ οί Φωχείς, ὅπως αν οί χειμώνες μὴ * νήπια καταλαμβάνωσι.

e οὐκ ἀνόμοια Scal. f ή δὶ Bod. ε βαρτία Bod.

CAP. II.

Principia Germinationis in Frumentaceis et Leguminosis, et Tempora germinandi.

ΒΛΑΣΤΑΝΕΙ δὲ, τὰ μὲν ἐκ τοῦ αὐτοῦ τὴν ῥίζαν ἀφιέντα κὰ τὸ φύλλον τὰ δ', ἐκάτερον ἐξ ἐκατέρου τοῦ άκρου. Πυρός μεν ούν κ Κριθή και Τίφη, και όλως όσα σιτώδη, σάντα έξ έκατέρου, ἱ ώσπερ ἐν τῷ στάχει σέφυκεν· ἀπὸ μὲν τοῦ κάτω, τοῦ σαχέος, τὴν * ρίζαν, άπο δὲ τοῦ ἄνω, τὸ * βλαστὸν [ἀφίησι]. ἐν δέ τι καὶ συνεχες γίνεται έξ άμφοῖν τῆς τε ρίζης καὶ τοῦ καυλοῦ. Κύαμος δὲ καὶ τὰ ἄλλα χεδροπὰ, ούχ ὁμοίως, ἀλλ' έκ τοῦ αὐτοῦ τὴν ρίζαν κὰ τὸν καυλόν. k καθ' δ σερόσφυσις αὐτῶν ἐστι σερὸς τὸν λοβὸν, ἐν ῷ ἢ ἔχουσιν οἶον * ἀρχήν τινα φανεράν. ἐπ' ἐνίων δὲ καὶ * αἰδοιῶδές τι φαίνεται, καθάπερ ἐπὶ Κυάμων, καὶ τῶν Ἐρεβίνθων, κὸ μάλιςα τῶν Θέρμων ἐκ τούτων γὰρ ἡ μὲν ρίζα κάτω, τὸ δὲ φύλλον, κὰ ὁ καυλὸς ἄνω χωρεῖ. ταύτη Ιμέν οὖν διαφέρει, τῆ δὲ ὁμοίως ἔχει, τῷ σάντα γε κατὰ τὴν πρόσφυσιν τοῦ λοβοῦ, καὶ τοῦ στάχυος, ἀφιέναι την ρίζαν, καὶ μὴ, καθάπερ ἐν τοῖς δενδρικοῖς τισὶν, * ἀνάπαλιν, οίον, 'Αμυγδάλη, Καρύω, m Βαλάνω, καὶ τοῖς τοιούτοις. ἐν ἄπασι δὲ ἡ ρίζα μικρῷ ωρότερον ἐκφύεται τοῦ καυλοῦ, συμβαίνει καὶ ἔν γε τοῖς σιτώδεσιν, ώστε την βίζαν εύθυς έξω σροωθείσθαι, τον δε βλαστον έν αὐτῶ τῶ σπέρματι βλαστάνειν σρῶτον, αὐξανομένου δὲ, *διίστασθαμ τὰ σπέρματα σάντα γάρ ωως καὶ

i πάντα Bod.

k καθ' & ή ωρόσφυσις Bodm Δίος βαλάνω, Const. I peès.

ΠΕΡΙ ΦΥΤΩΝ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΤΟ Η΄. 325

ταῦτα * διμερῆ, τὰ δὲ χεδροπὰ, φανερῶς σάντα * δί-Αυρα καὶ σύνθετα. τὴν δὲ ρίζαν εὐθὺς ἔξω ωροωθεῖδαμ Θέν τοῖς χεδροποῖς διὰ τὸ καθ' αὐτὰ εἶναμ' τέτο μεν οὐ συμβαίνει, προτερεί δὲ ἡ ρίζα μικρόν. ἀναφύεται δὲ ἡ μεν Κριθή και ό Πυρός, *μονόφυλλα· ό δε Πισός, και ό Κύαμος, η ό Ἐρέβινθος, σολύφυλλα ρίζαν δὲ ἔχει τὰ μὲν χεδροπὰ σάντα ξυλώδη ἢ μίαν, ἀπὸ δὲ ταύτης και ἀποφύσεις λεπτάς βαθυβρίζότατον δὲ, ώς εἰπεῖν, τούτων ὁ Ἐρέβινθος, ἐνίστε δὲ καὶ σαρακαθίησιν άλλ' ό Πυρός, καὶ ή Κριθή, καὶ τὰ ἄλλα τὰ σιτώδη, τολύβριζα, καὶ λεπτόβριζα διὸ καὶ τὰ ὀρωβώδη σολύκλαδα, καὶ σολύκαυλα. καὶ σάντα τὰ τοιαῦτα εξδὸν δὲ καὶ ἐναντίως ἑκατέρω ἐστὶ, τὰ μὲν γὰς χεδροπὰ, μονόβριζά είσι, σολλάς δὲ ἄνωθεν ἀπὸ τῶν καυλῶν ἀποφύσεις ἔχοντα (ωλήν Κυάμε.) τὰ δὲ σιτηρά, ωολύρριζα [ὄντα], πολλοὺς ἀνίησι βλαςούς. ἀπαράδλαςοι δὲ οὖτοι, ωλὴν εἴ τι γένος Πυρῶν τοιοῦτο, οὖς καλοῦσι Σιτανίας καὶ Κριθανίας. τὸν μὲν οὖν χειμῶνα ἐν τῆ χλόη μένει τὰ σιτώδη, διαγελώσης δὲ τῆς ώρας καυλὸν άφίησιν έχ τοῦ μέσου, χαὶ * γονατοῦται. συμβαίνει δ' εύθυς εν τῷ τρίτῳ γόνατι, (τοῖς δὲ ἐν τῷ τετάρτῳ,) κ τον στάχυν έχειν, άλλ' οὐ φανερον έν τῶ *ογκω. γίνεται δ' ἐν τῷ ὅλω * καλάμω ωλείω τούτων, ὡς ε χεδὸν άμα τῷ καλαμοῦθαι συνίσταθαι μικρὸν ὖστερον, ἀλλ' ού σρότερον φανερός γίνεται, σρίν αν σροαυξηθείς έν τη * κάλυκι γένητας τότε δ' ή * κύησις φανερά διά τὸν όγκον. ἀπολυθείς δὲ, εὐθύς ἀνθεῖ μεθ' ἡμέρας τέτλαρας, ή ωέντε, και Πυρός, και Κριθή, και άνθει σχεδόν τας

[·] διαμιερή. Ald.

ίσας οι δε τὰς ωλείστας λέγοντες, ἐν τοῖς ἐπτά φασιν * ἀπανθεῖν. ἀλλὰ τῶν χεδροπῶν χρόνιος ἡ ἄνθησις* χρονιωτάτη δὲ τῶν μὲν ἄλλων, 'Ορόβου, κὰ 'Ερεβίνθου, τούτων δὲ ἀπάντων, τοῦ Κυάμου καὶ ἐν μεγίστη διαφορά, τετταράκοντα γάρ ημέρων άνθεῖν λέγουσι, σιλήν οί μεν ἀελ σαρανθοῦντος Ρέτέρου καὶ ἔτερον [ἀνθεῖν] λέγουσι (κατά μέρος γάρ ἀνθεῖν) οἱ δὲ ἀπλῶς. καὶ ή ἄνθησις τῶν μὲν ςαχυηρῶν ἀθρόα, τῶν δὲ ※ἐλλοδωδών, καὶ χεδροπών σάντων, κατά μέρος σρώτα γάρ άνθει τὰ κάτω, ѝ όταν ταῦτα ἀπανθήση, τὰ *ἐχόμενα, καὶ οὖτως ἀεὶ βαδίζει ωρὸς τὰ ἄνω. διὸ ωολλά τῶν ορόθων τίλλεται, τὰ μεν κάτω *κατερρυηκότα, τά δ' άνω χλωρά σάμπαν. μετά δὲ τὴν ἀπάνθησιν άδρύνονται Πυρός, και Κριθή, τεσσαβακονταΐα μάλιστα. wαραπλησίως δὲ Τίφη, καὶ τ' άλλα τὰ τοιαῦτα· τεσσαρακονταΐα δέ φασι καὶ τὸν Κύαμον, ώστε ἐν ἴσαις άνθει και τελειούται τα δ' άλλα έν έλάττοσιν θέν έλαχίσταις δ' ὁ Ἐρέβινθος, εἴπερ ἀπὸ τῆς σπορᾶς ἐν τεσσαράκοντα τελειούται ταῖς ἀπάσαις, ὢσπέρ τινές φασιν' ἐπεὶ τό γ' ὅλον, τότι τάχιστα, φανερόν. οἱ δὲ Κέγχροι, η τὰ Σήσαμα, καὶ οἱ Μέλινοι, (καὶ ὅλως τὰ θερινά σχεδόν,) όμολογείται τάς τετλαράκονθ' ήμέρας λαμβάνειν οἱ δέ φασι καὶ ἐλάττους. διαφέρει δὲ καὶ σρός την τελείωσιν, χώρα τε χώρας, και άηρ άέρος έν έλάττοσι γὰρ ἔνιαι [χώραι] δοχοῦσιν ἐκφέρειν, ώσπερ άλλαι τε, καὶ μάλιστα ἐπιδήλως Αἴγυπτος, ἐκεῖ γὰρ Κριθαί μεν εν εξαμήνω, Πυροί δε s εν τω εδδόμω [μηνί]

P έτίρου καὶ ἐτίρου Bod. 9 ἐν deest Codd. τ ὅτι Bod. error typogr. 3 ἐν τῆ ἐβδόμος ωιςὶ Bod.

ωερί την Έλλάδα· ωαρά δὲ τοῖς ωλείστοις, ὀγδόω· Πυροί δὲ ἔτι * ωροσεπιλαμβάνουσιν. οὐ μὴν οὐ δὲ ἐχεῖ τό γε σᾶν σιλήθος ούτως, άλλ' όσον εἰς * ἀπαρχὴν, κομίζεται γάρ σεός ίεςων τινών χρείαν άλφιτα νέα τώ έκτω μηνὶ καὶ ταῦτα ἐκ τῶν ἄνω τόπων, ὑπὲρ Μέμφιν. λέγεται δὲ καὶ ἐν Σικελία τῆς Μεσσηνίας ἐν ταῖς καλουμέναις Μύλαις, ταχεΐαν τινα γίνεδα την τελείωσιν τῶν ὀψίων, τὸν τῶν ὀσπρίων μὲν γὰρ σπορητὸν ἐξ μήνας, τὸν δὲ τῷ ὑς άτῳ σπείραντα θερίζειν ἄμα τοῖς ωρώτοις. άγαθήν δε διαφερόντως [φασίν] είναι την τχώραν, ώς ε τριάκοντα * χόας σοιείν (ἔχειν δὲ καὶ νομας θαυμας ὰς όλην την χώραν.) ἐν Μήλω δέ θαυμασιώτερόν τι λέγεσιν, έν γὰς τριάκοντα ἡμέραις σπαςέντα θερίζεσι διὸ κὸ λέγειν αὐτοὺς ὅτι μέχρι τούτου δεῖ σπείρειν, ἔως ἀν εἴδη τις δράγμα, γίνεσθαι δὲ μόψιμα ταῦτα οὖτε ωολλά παρ' αὐτοῖς. δεινήν δέ τινα διαδοῦναι την χώραν τροφήν, καὶ γὰρ είναι σιτοφόρον μὲν καὶ ἐλαιοφόρον ἀγαθὴν, άμπελοφόρον δὲ μετρίαν. ὑπερβάλλον δέ τι τούτου, καὶ σάντων Βαυμασιώτερον, τὸ σερί Χαλκίαν τὴν νῆσον την 'Ροδίων γινόμενον, έκει γάρ φασιν είναι τινα τόπον σρώϊον καὶ εύφορον, ώς σπαρεισών Κριδών άμα ταῖς άλλαις, θερίσαντες ταύτας, σπείρουσι σάλιν, είτα θερίζουσιν άμα τοῖς λοιποῖς. μεγίστη μὲν οὖν, εἴπερ άληθώς, αύτη διαφορά τὸ γὰρ εἰς ἐτέραν χώραν μετενεγκόντας σπείρειν, ώσπερ έκ Κιλικίας φασίν είς Καππαδοκίαν, καὶ όλως την ἐπέκεινα τοῦ Ταύρου, ήττον άτοπον, φανερά γάς ή τῶν τόπων διάστασις. τὸ δὲ τὴν διαφοράν κ ἔχειν, σύνορον οὖσαν καὶ μίαν,

t χώθαν Bod. " τίμα Const. * οὐχ ἄπαξ Bod.

θαυμασιώτατον αύτη μέν ούν μεγίστη διαφορά, τά δὲ κατὰ τὰς ἄλλας χώρας, ἡ οὐ σολλήν, ἡ οὐδεμίαν τοῦ γε χρόνου λαμβάνει διαφοράν, σε οτερεί γάρ ταίς ώραις τὰ 'Αθήνησι τῶν ωερὶ Έλλήσποντον ἡμέραις τριάχοντα, ή οὐ σολλῶ σλείοσιν. εἰ μὲν οὖν καὶ ό σπορητός ωρότερον, μετάθεσις αν είη της χώρας, είδ άμα, δηλονότι ωλείων αν ό χρόνος. οὐ μικράν δὲ **π**οιοῦσι διαφοράν οὐ δὲ οἱ τόποι, καίπερ ἔνιοι, σύνεγγυς όντες τὰ γὰρ ἐν Σαλαμῖνι σοςτερεῖ σολὺ τῶν ἄλλων τῶν ἐν τῆ ᾿Αττικῆ٠ καὶ ὅλως τὰ ἐπιθαλάττια, καὶ εἰς ταῦτα, καὶ εἰς τοὺς ἄλλους καρποὺς [ωροτερεῖ], ὡς τὰ **ωερί** την 'Ακτην καλουμένην, της Πελοποννήσε, καὶ τὰ έκ Φαλήκου τῆς Μεγαρίδος, ωλὴν ἐνταῦθά γε συμβάλλεται καὶ τὸ * λεπτόγεων είναι καὶ * ψαφαρὰν τὴν χώραν. καὶ τὰ μὲν ϖερὶ τὴν γένεσιν καὶ τὴν τελείωσιν ούτως έχει.

CAP. III.

Differentiæ Generum in Frumentaceis.

ΔΙΑΦΕΡΕΙ δὲ καὶ ὅλα τὰ γένη, τὰ διηρημένα τῶν γενῶν, οἶον, Σῖτος, Χεδροπὰ τὰ Θερινὰ, ἢ καθ' ἔκαςον γένος τὰ ὁμοιογενς, τὰ μὲν γὰρ σιτώδη τὸ φύλλον ἔχει Καλάμου τῶν δὲ χεδροπῶν, τὰ μὲν ωεριφερὲς, οἶον ὁ Κύαμος, καὶ χεδὸν τὰ ωλεῖστα τὰ δὲ, ωρομηκές ερον, οἶον, ὁ Πισὸς, καὶ ὁ Λάθυρος, καὶ ὁ ἀχρὸς, καὶ τὰ τοιαῦτα. καὶ τὰ μὲν Υ*ἰνώδη, τὰ δ' * ἄφλεβα καὶ * ἄϊνα τὸ δὲ Σήσαμον, ἢ τὸ Ἐρύσιμον ἰδιώτερα παρὰ ταῦτα. ωάλιν ὁ καυλὸς τῶν μὲν γονατώδης ἢ * κοῖλος τοῦτα.

(διὸ καὶ καλεῖται κάλαμος.) τῶν δ' ἄλλων χεδροπῶν ξυλωδέστερος ξυλωδέστατος δὲ ὁ Ἐρέβινθος. τῶν δὲ θερινών, Κέγχρου μέν καὶ Μελίνου, καλαμώδης [δ καυλός] Σησάμου δὲ κὰ Ἐρυσίμε, ναρθηκώδης μᾶλλον. καὶ τὰ μέν ἐστιν, ὀρθόκαυλα, καθάπερ Πυρὸς κὰ ὅλως τὰ σιτώδη καὶ τὰ Θερινά· τὰ δὲ * ωλαγιόκαυλα μᾶλλον, οἶον Ἐρέβινθος, "Οροβος, Φακός. τὰ δὲ ἐπιγειόκαυλα, καθάπερ 'Ωχρὸς, Πισὸς, Λάθυρος. ὁ δὲ Δόλιχος, ἐὰν σαρακατάπηξη τις ξύλα μακρά, ἀναβαίνει καὶ γίνεται κάρπιμος, εί δὲ μὴ, φαῦλος καὶ *ἐρυσιβώδης. μόνος δὲ, ἡ μάλιςα τῶν χεδροπῶν ὀgθόκαυλος ὁ Κύαμος. ἔχει δὲ καὶ τὰ ἄνθη διαφοράν, καὶ τῆ φύσει καὶ τῆ θέσει, σερὶ ὧν χεδὸν ἐν τοῖς καθόλου διείλομεν, ότι τὰ μὲν *χνοώδη, καθάπες σου καὶ σάντων, ὡς εἰπείν, ςαχυωδών, τὰ δὲ, φυλλώδη καθάπερ τῶν πλείςων τὰ δὲ τῶν χεδροπῶν * κολοβά. (τὰ γὰρ πολλὰ * κολοβανθή.) χνοώδες δὲ κὰ τὸ τε Κέγχρε κὰ Μελίνε [ἄνθος]. τοῦ δὲ Σησάμου καὶ τοῦ δὲ Ἐρυσίμου, * φυλλῶδες. καὶ ἔτι δὴ τὰ μὲν ἔχει ωερὶ αὐτὸν τὸν καρπὸν, οἶον τὰ σιτώδη κὶ κεγχρώδη ωερί τὸν στάχυν τὰ δὲ χεδροπὰ, ἐξ αὐτοῦ ϖῶς τοῦ ἄνθους, ἡ ἀπό τε τῆς ἀρχῆς γίνεται [ό καρπός]. ἔτι δὲ κατά τὴν ἄνθησιν, τὰ μὲν *άθρόαν, τὰ δὲ κατὰ μέρος ωοιείται, κὰ τάλλα δὲ τὰ ωαραωλήσια τούτοις. όμοίως δὲ καὶ τὰ κατὰ τοὺς καρποὺς, ότι τὰ μὲν ἔχει στάχυν τὰ δὲ χεδροπὰ, * λοδόν τὰ δὲ χεγχρώδη, * φόβην, ή γὰρ χαλαμώδης ἀπόφυσις, φόδη. τὸ δὲ ὅλον, τὰ μὲν, * ἀγγειόσπερμα, τὰ δὲ *ἐνυμενόσπερμα, τὰ δὲ, *γυμνόσπερμα καὶ ἔτι τὰ μὲν ἀκρόκαρπα, τὰ δὲ ωλαγιόκαρπα, καὶ ὅσα δὴ ἄλλα

ταύτης ἔχεται τῆς θεωρίας. ὅλως δὲ σολυκαρπότερα καὶ τούτως δὲ ἔτι μᾶλλος τὰ θερινὰ, Κέγχρος, καὶ Σήσαμος. αὐτῶς δὲ τῶς χεδροπῶς μάλιστα Φακός ἀπλῶς δὲ τὰ μικροσπερμότερα μᾶλλος [σολύσπερμα], ὡς εἰπεῖς, ὡσπερ ἢ τῶς λαχανωδῶς, Κύμινος ἀπάντως [τούτως] ὄντως σολυσπέρμως τὰ τοῦ ἀέρος, τὰ σιτηρά σρὸς δὲ τὴς τροφὴς, τὰ χεδροπά τάχα δὲ τοῦτό γε ἡμῖς, ἢ τοῖς ἄλλοις ἀνάπαλις.

CAP. IV.

Differentiæ Specierum.

ΤΑ μὲν οὖν ὅλα γένη τοιαύτας ἔχει διαφορὰς, τὰ μὴ * ὁμοιογενῆ· τὰ δὲ ὁμοιογενῆ, δηλονότι κατὰ τὴν τῶν μεgῶν ἀνωμαλίαν, οἶον τῶν σιτωδῶν, Πυρὸς Κριθῆς στενοφυλλότερον, καὶ λειοκαυλότερον, καὶ πυκνότερον, καὶ γλισχρότερον ἔχει τὸν καυλὸν, καὶ α δυθλαστώτερον ἄμα δὲ καὶ ὁ μὲν ἐν χιτῶσι πολλοῖς, ἡ δὲ, γυμνὴ (μάλιστα γὰρ δὴ γυμνοσπέρματον ἡ Κριθή.) b* πολύλοπον δὲ καὶ ἡ Τίφη, ἢ ἡ Ὁλύρα, καὶ πάντα τὰ τοιαῦτα· καὶ μάλιστα πάντων, ὡς εἰπεῖν, ὁ Ἡρόμος, ἐστὶ δὲ καὶ ὑψηλότερος ὁ κάλαμος τοῦ Πυροῦ ἢ τῆς Κριθῆς, καὶ τὸν στάχυν ἀπηρτημένον ἔχει τοῦ φύλλε μᾶλλον ὁ Πυρός. ἀ ἤδιον δὲ καὶ τὸ * ἄχυρον τοῦ

στεφανοφυλλότερον, Bod.
 α δυσαλθατώτερον. Ald. Bas.
 α δυσαλθατώτερον. Ald. Bas.
 α τδιον Ald. Bas.
 α τδιον Ald. Bas.

κριθίνε το σύρινον, έγχυλότερον γάρ κ μαλακώτερον. διαφέρει δὲ ἡ Κριθή καὶ τούτω τῶν Πυρῶν, ἡ μὲν γὰρ * στοιχειώδης, ὁ δὲ Πυρὸς ἄστοιχος, καὶ σανταχόθεν όμαλός τις. τῷ μὲν ὅλῳ γένει ωρὸς τὸ γένος τοιαῦταί τινές είσι διαφοραί, καθ' έκάτερον δε τούτων σάλιν, οίον Πυρών καὶ Κριθών, σολλά γένη, καὶ τοῖς καρποῖς αὐτοῖς διαφέροντα, καὶ τοῖς στάχυσι, καὶ ταῖς ἄλλαις μορφαίς και έτι ταίς *δυνάμεσι και τοίς * σάθεσι. τῶν μὲν Κριθῶν αἱ μέν εἰσι δίστιχοι, αἱ δὲ * τρίστιχοι, αί δὲ τετράστιχοι, καὶ σεντάστιχοι, σλείσται καὶ έξάςιχοι, η γάρ τοιοῦτό τι γένος ἐςί. συκνότεραι δὲ ἀεὶ κατά την θέσιν, ώς ἐπίπαν, αὶ σολυςιχότερας διαφορά δὲ μεγάλη ἢ τὸ * σαραβλαςικήν τε είναι [τὸν ςάχυν], καθάπερ εἴπομεν τὴν Ἰνδικήν. κὰ οἱ στάχυες δὲ τῶν μὲν [Πυρών] μεγάλοι καὶ μανώτεροι της Κριθής, τών δὲ έλάττους η συχνότεροι καὶ ἀπέχοντες καὶ τῶν φύλλων, τῶν μὲν πολὺ, τῶν δὲ μικρὸν, ὧσπες τῶν ε'Αχιλλείων καλουμένων. καὶ αὐτῶν δὲ τῶν Κριθῶν αἱ μὲν στρογγυλότερα καὶ ἐλάτθες, αί δὲ, ωρομηκέστερα καὶ μείζους, καὶ μανώτεραι κατά τὸν στάχυν. ἔτι δὲ αἰ μέν, λευκαί, αί δέ, ἐπιπορφυρίζουσαι, αίπερ καὶ σολυάλφιτοι δοχούσιν είναι καὶ ωρός τούς χειμώνας δὲ καὶ τὰ πνεύματα κ, όλως τὸν ἀέρα, τῶν λευκῶν ἰγυρότερα. ωολλά δὲ γένη καὶ τῶν Πυρῶν εὐθύς ἐστιν ἀπὸ τῶν χωρών έχοντα τὰς ἐπωνυμίας οἶον, Λιθυκοί, Πόντιοι, Θράκες, 'Ασσύριοι, Αἰγύπτιοι, Σικελοί· διαφέροντες δὲ καὶ ταῖς χροιαῖς, καὶ τοῖς μεγέθεσι, καὶ τοῖς είδεσι, καὶ ταῖς ἰδιότησιν. ἔχουσι δὲ ἐν ταῖς δυνάμεσι

e 'Azillníður Const.

ταις τε άλλαις, και μάλιστα ταις τρός την σίτησιν, (τινες κ άπ άλλων) τὰς προσηγορίας, οἶον Καγχρυδίας, Επραγιίας, Σελενούσιος, ων άπάντων έν τοις είρημένοις τὰς διαφοράς ληπτέον. οὐχ ἥκιστα δ' οἰκεῖον, εί τις λαμβάνοι τὰς τοιαύτας, οἶον, εἰσὶν οἱ μὲν ωρώϊοι, οί δὲ, ὄψιοι καὶ [οί μὲν] εὐαυξεὶς, κὰ σολύχοοι, οἱ δὲ καὶ ὀλίγοχοοι καὶ [οί μὲν] μεγαλοστάχυες, οί δὲ μικροστάχυες καὶ οἱ μὲν ἐν κάλυκι σολὺν χρόνον, οἱ δὲ δλίγον Ε έχόμενοι, ώσπερ ὁ Λιδυκός. καὶ κάλαμον οί μεν λεπτόν, οἱ δὲ ωαχὺν [ἔχουσι], κὰ τοῦτο ὁ Λιδυκὸς έχει, σαχύν δὲ ὁ Καγχρυδίας. ἔτι δὲ χιτῶνας, οἱ μὲν όλίγους, οί δὲ ωολλούς, ώσπες ὁ Θράκιος καὶ οἱ μὲν μονοκάλαμοι, οἱ δὲ ωολυκάλαμοι, καὶ μᾶλλον δὲ καὶ ήττον. όμοίως δε κ εί τι σαραπλήσιον τούτοις, ή h τοῖς ωρότερον εἰρημένοις κατὰ δυνάμεις, αὶ γὰρ τοιαῦται φυσικώτεραι δόξαιεν αν είναι των διαφορών, έν αίς κ τὸ τῶν τριμήνων, καὶ τὸ τῶν διμήνων, καὶ εἴ τι γένος ἐν έλάττοσιν ήμέραις τελειούται, καθάπερ φασίν είναι **ω**ερὶ τὴν Εὔδοιαν οἱ τετταράκοντα ἡμέρας ἀπὸ τῆς σποράς * άδρύνονται, καὶ τέλος ἴχουσιν· εἶναι δ' ἰχυρὸν τοῦτον κ βαρύν, καὶ ούχ, ώσπερ τὸν τρίμηνον, κοῦφον, διό καὶ τοῖς οἰκέταις σαρέχειν καὶ γὰρ οὐδὲ σίτυρον έχειν στολύ * σπανιώτατος μέν οὖν καὶ τάχιστος εἰς τελείωσιν οὖτος, εἰσὶ δὲ καὶ δίμηνοί τινες, οἴπερ καὶ ἐκ Σικελίας ἐκομίσθησαν εἰς 'Αχαίαν, * όλιγόχοοι δὲ, καὶ *όλιγόγονοι, καὶ κοῦφοι καὶ κατὰ τὴν ωροσφορὰν, ήδεῖς. καὶ ἄλλοι δέ τινες ωερὶ Εὔβοιάν εἰσι, καὶ μά-

f Στλεγγύς, 'Αλεξάνδρειος Bod. g εχοντες, Bod. h τοις deest Bod.

λιστα έν τη Καρυςία τείμηνοι δε ωολλοί, και ί ωανταχού κούτοι δ' ούτοι κ όλιγόχοοι, καὶ μονοκάλαμοι, κατά την ἔκφυσιν, καὶ τὸ ὅλον ἀσθενεῖς. Κ κουφότατος μεν ούν, ώς άπλῶς εἰπεῖν, Πυρὸς ὁ Ποντικὸς, βαρύτερος δὲ τῶν εἰς τὴν Ἑλλάδα ωαραγινομένων, ὁ Σικελὸς, τούτου δ' έτι βαρύτερος ὁ Βοιωτός σημεῖον δὲ λέγεσιν, ότι οἱ μὲν ἀθληταὶ ἐν τῆ Βοιωτία * τριημιχοίνικα μόλις άναλίσκουσιν, 'Αθήναδε δὲ ὅταν ἔλθωσι, * ωενθημιχοίνικα ραδίως κοῦφος δὲ [ὁ Πυρὸς] καὶ ἐν τῆ Λακωνική. τούτων μεν οὖν ἔν τε ταῖς χώραις καὶ τῷ ἀέρι τὸ αἴτιον, ἐπεὶ καὶ ωερὶ τὴν ᾿Ασίαν ωόρρω Βάκτρων, έν μέν τινι τόπω, ούτως άδρον είναι φασι τον Σίτον, ώστε συρήνος έλαίας μέγεθος λαμβάνειν, έν δὲ τοῖς Πισσώτοις καλουμένοις, ούτως Ισχυρόν, ώστε εί τις ωλείστον ωροσενέγκοιτο, διαβρήγνυδα καὶ τῶν Μακεδόνων, [φασί,] σολλούς τοῦτο σαθείν. ἄτοπον δὲ κὸ άνομολογούμενον πρός την των τριμήνων κουφότητα, τὸ σερὶ τοὺς Ποντικοὺς συμβαῖνον, εἰσὶ γὰρ οἱ σκληροὶ ήρινοί, Ιμαλακοί δὲ οἱ χειμερινοί, σολύ γὰρ διαφέρει τῆ κουφότητι ὁ μαλακός.

CAP. V.

Sationes. Differentia in Leguminibus.

'ΟΜΟΙΩΣ δὲ καὶ δύο * ἀρότους, ὡς ἔοικε, ϖαντὸς τοῦ Σίτε ποιοῦνται τὸν μὲν, χειμερινὸν, τὸν δὲ, ἠρινὸν, (ἐν ῷ κὰ τὰ * ὄσπρια καταβάλλουσιν.) εἰσὶ δὲ κὰ οἱ μὲν καθαροὶ Αἰρῶν, ὥσπες ὁ Ποντικὸς, καὶ ὁ Αἰγύπτιος

¹ ωανταχοῦ κοῦφοι. οὖτοι Bod. 1 οἱ δὶ μαλακοὶ Const.

καθαρός δὲ ἐπιεικῶς καὶ ὁ Σικελὸς, καὶ μάλιστα ὁ 'Ακραγαντίνος ούκ * αίρώδης · ὁ δὲ Σικελός, ἴδιον ἔχει τὸ Μελάμπυρον καλούμενον, ὅ ἐςιν ἀβλαβὲς, καὶ ούχ, ώσπερ Αίρα, βαρύ καὶ m κεφαλαλγές. άλλά τὰ μὲν τοιαύτα, καθάπερ έλέχθη, ταις χώραις άναθετέον, καί όσον ἐπιδάλλειν τοῖς γένεσιν, ἐν δὲ τοῖς ὀσπρίοις οὐχ όμοίως ἐστὶ λαβεῖν τὰς τοιαύτας διαφοράς, εἶτ' οὖν διὰ τὸ μὴ ἐξετάζειν ὁμοίως, εἴτε καὶ διὰ τὸ μονοειδέστερα τυγχάνειν έξω γὰς Ἐρεβίνθου, καὶ Φακοῦ, καὶ ἐπ' όλίγον, Κυάμε, καὶ 'Ορόβε, καθόσον ή τῶν χρωμάτων κ τῶν χυλῶν διαφορά, τῶν ἄλλων οὐ σοιοῦσιν * ἰδέας. οί δὲ Ἐρέβινθοι καὶ τοῖς μεγέθεσι, καὶ τοῖς χυλοῖς, κὸ τοίς χρώμασι, κ ταίς μορφαίς διαφέρεσιν, οίον n Κριοί δροδιαΐοι, κὸ οἱ ἀνὰ μέσον. ἐπὶ ϖᾶσι δὲ τὰ λευκά γλυκύτερα, καὶ γὰρ ὁ "Οροβος, καὶ Φακὸς, καὶ Ἐρέβινθος, κ Κύαμος, κ Σήσαμον (έςι γάς κ Σήσαμον λευκόν) άλλα μαλλον έν τοῖς τοιοῖσδε σοιεῖν έστι τὰς διαφοράς, οίον ἐπὶ στάντα τὰ * ἔλλοδα· τὰ μὲν, αὐτῶν ο * ἀδιάφρακτα [τὰ σπέρμαλα], κὶ ώσπες συμψαύονλα τυγχάνει, καθάπες "Οροβος, Πίσος, κ γεδον τὰ ωλείστα' τὰ δὲ Ρλίαν ωεφραγμένα, καθάπες Θέρμος. ἔτι δὲ μᾶλλον καὶ ίδίως τὸ Σήσαμον. καὶ τὰ μὲν μακgόλοδα, τὰ δὲ 5ρογγυλόλοβα καθάπερ 'Ερέβινθος. ἀνάλογον δὲ ἀκολουθεί και τὰ ωλήθη τῶν σπερμάτων, ἐλάττω γὰρ ἐν τοῖς μικροῖς [λόβοις]. ώσπερ ἔν τε τῷ τῶν Ἐρεβίνθων, καὶ ἐν τῷ τῶν Φακῶν. καὶ ωαραπλήσιας δὲ ἴσως αί τοιαῦταμ [διαφοραμ], καὶ ᾶς ἐπὶ τῶν σιτηρῶν ἐλέγομεν,

m κεφαλαλγίς. Const. n κριοὶ, ὀροδιαῖοι, ἀνὰ μέσον. Bod. ο διάφεακτα, Bod. Ρ λεῖα Bod.

σερί τῶν σταχύων καὶ αὐτῶν τῶν καρπῶν, ἐπεὶ καὶ οἱ χαλούμενοι λοβοί, σχεδον άχόλουθοι τοῖς σπέρμασίν είσιν οί μεν 9 * επιπλατείς, ώσπερ οί του Φακού κ της 'Αφάκης, οἱ δὲ * κυλινδρώδεις μᾶλλον, ώς οἱ τοῦ 'Ορόδε καὶ τοῦ Πίσου· τὰ γὰρ σπέρματα έκατέρωθεν τοιαῦτα τοῖς γήμασιν. άλλὰ τὰς μὲν τοιαύτας διαφοράς πολλάς άν τις εύροι καθ' έκαστον, ών αί μεν κοιναί σάσιν, αί δὲ ἴδιαι κατὰ γένος. ἔτι δὲ ωάντα ωροσπέφυκε τοῖς λοβοῖς, καὶ ἔχει καθάπερ * ἀρχήν τινα τὰ μὲν, ωροέχουσαν, ώσπερ ὁ Κύαμος, καὶ ὁ Ἐρέβινθος, τὰ δὲ, κὶ ἔγχοιλον, ώσπερ Θέρμος καὶ άλλ' ἄττα τὰ δὲ οὐκ ούτω μεν έχει φανεράν, έλαττω δε, και ώσπες άποσημαίνουσαν μόνον (δήλον μεν τοῦτο ἀπὸ τῆς ἄρχης,) έξ ής καὶ όταν σπαρή βλαστάνει καὶ ριζούται, καθάπερ έλέχθη. καθ' άρχας δε καὶ αὐτὰ τρέφεσθαι ωροσηρτημένα τῷ λοδῷ, μέχρι οὖ ἀν τελειωθῆ, φανερὸν δέ ἐστι καὶ ἐχ τῶν νῦν, καὶ ἐχ τῶν ωροειρημένων. ωερὶ μὲν οὖν τοῦ κατά τὰς διαφοράς, ἄλις.

CAP. VI.

Sationes. Stercoratio. Qualitates Soli.

ΣΠΕΙΡΕΙΝ δὲ ξυμφέρει σάντα, μάλιστα μὲν ἐν
τοῖς δάρότοις, οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ ἐν ξηρῷ τινες καταβάλλουσι καὶ οὐχ ἥκιστα Πυροὺς καὶ Κριθὰς, ὡς μάλιςα
αὐταρκεῖν δυνάμενα, ὅπου μὴ ὅρνισιν, ἢ ἄλλοις θηρίοις
*ἐπισινὴς ἡ χώρα δοκεῖ γὰρ ὡς τἐπίπαν ἀνεπιτήδειος ὁ
σπορὸς ἐν τοῖς τἡμιβρεχέσιν, ἀπόλλυται γὰς καὶ ἐκ-

⁹ ὑποπλάτεις, Const. τ τείφεται Bod. ε ἀεότεοις, fors. Εγεοις, Bod. ι Ιπικός Ald. υ ἡμιδεόχοις, Ald. Bas.

γαλακτούται τὰ σπέρματα, καὶ άμα συμβαίνει * ωόαν άναφύεσθαι σολλήν. μετά δε την σποράν ύδωρ έπιγίνεδιαμ σᾶσι ξυμφέρει, σλήν όσα δυσθλαστή γίνεται μάλλον, ώσπερ δ, τε Κύαμος εδόχει, και των θερινών, Σήσαμον, καὶ Κύμινον, καὶ Ἐρύσιμον. συκνοσπορείν δὲ καὶ μανοσπορείν, ѝ, ωρὸς τὰς χώρας βλέποντα χρὴ, ωλείον γάρ ή ωίειρα, καὶ άγαθή δύναται φέρειν τῆς * ύφάμμου τε καὶ λεπτῆς καίτοι λέγεταί τις λόγος ώς ότε μεν ωλείον, ότε δε έλαττον ή αὐτή δέχεται χώρα, καὶ οἰωνίζονται [δ' ἐκ χρόας] τὸ ωλέον ώς οὐκ ἀγαθὸν, wεινην γάρ εύθύς φασι την γην. οὖτος μεν οὖν ἴσως εὐηθές ερος λόγος, εἰ δέ τις ωρὸς τὰ σπέρματα θεωροίη, καὶ μάλιστά γε ωρὸς αὐτοὺς τοὺς τόπους, ἄμα τῷ ἐδάφει, η την θέσιν άναθεωρών, την γε σρός τὰ σνεύματα καὶ τὸν ἥλιον, οἰκειότερον κάναλαμβάνοι τὰς διαφοράς. ἀνάλογον δέ τι ἔχει καὶ ἡ κόπρησις ωρὸς τὰς χώρας, *νειός δ' άμείνον ή χειμέριος της ἐαρινης· ἐνιαχοῦ δὲ οὐ ξυμφέρει βαθέως άροτριαν, ωσπερ και έν Συρία, διὸ μικροίς ἀρότροις χρώνται σαρ' ἄλλοις δὲ, τὸ λίαν ἐργάζεσθαι βλάπτει, καθάπερ ἐν Σικελία, διὸ καὶ τῶν ξένων, ώς ἔοικε, σολλοὶ διαμαρτάνουσι. ταῦτα μὲν ωρός τὰς χώρας· διαιροῦσι δὲ κὰ τὰ σπέρματα, ωοία [χώρα] ωοῖον ωρόσφορον ἐν γὰρ ταῖς χειμεριναῖς Πυρον μάλλον, ή Κριθήν [δεί σπείρειν] καὶ όλως Σίτον, ή Χεδροπά, ἐν ταῖς χέρσοις, καὶ διὰ χρόνου κενουμέναις, και γάρ αὖται Πυρὸν Φέρουσι μᾶλλον, ἢ Κριθήν. δέχεται δὲ καὶ *ἐπομβρίαν μᾶλλον Πυρὸς ἡ Κριθή, καὶ ἐν ταῖς ἀκόπροις φέρει μᾶλλον ώσαύτως

δὲ καὶ αὐτῶν τῶν Πυρῶν ωοῖος τῆ ωτοία ωρόσφορος [χώρα], οἶον εἰ ἀγαθή, καὶ ωίειρα, καὶ *ψαφαρὰ, καὶ λεπίη, κι ταίς άλλαις όμοίως. ύδωρ δε, όταν μεν χλοηφορήση και κυήση, ωλείον άπασι ξυμφέρει άνθοῦσι δὲ Πυροῖς μὲν καὶ Κριθαῖς καὶ τοῖς σιτώδεσι, βλαβερὸν, ἀπόλλυσι γάρ· ὀσπείοις δ' ἀβλαβες, ωλήν Ἐρεβίνθων, ούτοι δ' ἀποκλυθείσης της άλμης, ἀπόλλυνται, *σφακελίζοντες, και ύπὸ Καμπῶν κατεδιόμενοι ἰχυρότερος δὲ ὁ μέλας Ἐρέβινθος καὶ Υό λευκὸς, τοῦ Πυρροῦ. συμφέρειν δέ φασιν εν τοῖς εφύδροις τόποις όψε σπείρειν αύτόν. Κύαμος δ' άνθων μάλιστα φιλεί βρέχεσθαι, διὸ δὲ οὐχ ἐθέλουσιν όψισπορεῖν, ώσπερ εἴπομεν, ὅτι σολὺ άνθεί μετά δε την άπανθησιν όλίγου ωάμπαν ύδατος δείδα [φασί], σύνεγγυς γὰρ ἡ τελείωσις ἀλλ' ὅταν άδρυνθη, και βλάπθειν δοκεί [τὸ ὕδωρ] τὰ σιτώδη, Κριθήν δὲ Πυροῦ μᾶλλον. ἐν Αἰγύπτω δὲ, καὶ Βαδυλῶνι, καὶ Βάκτροις, ὅπου μὴ * ὕεται εἡ χώρα, ἡ σπανίως, αἱ δρόσοι τὸ ὅλον ἐκτρέφουσον. α ἔτι κὰ οἱ σερὶ Κυρήνην κὰ b Εύεσπερίδας τόποι. * καιριώτατα δὲ πᾶσιν, ὡς ἀπλῶς είπεῖν, τὰ ἡρινὰ [ὕδατα], διὸ καὶ ἡ Σικελία ωολύσιτος, woλλά γάρ τοῦ ήρος καὶ μαλακά γίνεται, τοῦ δὲ χειμώνος όλίγα. ζητεί δὲ ἡ μὲν λεπτόγεως σολλά κατά μικρον, ωίειρα δε καί ωληθος μεν ένεγκεῖν δύναται καί * ἀὐδρίαν τρὸς δὲ τὴν χώρας ἀὐδρίαν, πάντα τνεύματα κ αύραι δοκούσι ξυμφέρειν άλλα δε σαρ άλλοις τοιαῦτα, καθάπες καὶ στρότερον εἴρηται. ώς ἐπὶ τὸ σᾶν δέ, μαλλον αύχμὸς ἡ ἐπομβρία ξυμφέρει τῷ Σίτω, οί

γ ὁ πυρρος τοῦ λευχοῦ. Const. ² ἡ χώςα σπανίως, Bod. a iπεὶ Bod. ^b Εὐσπεςίδας Bod.

γὰρ ὅμβροι καὶ ἄλλως ἐναντίοι, καὶ σολλάκις αὐτὰ τὰ σπέρματα διαφθείσουσιν, εἰ δὲ μὴ, σλῆθός γε σοιοῦσι βοτάνης, ὥστε καταπνίγεσθαι, καὶ ἀτροφεῖν. τῶν μὲν οὖν ἄλλων σπερμάτων οὐδὲν εἰς ἄλλο σεφυκε μεταβάλλειν, σπεισόμενον, Πυσὸν δὲ κὰ Κριθὴν εἰς Αἰραν, φασὶ, καὶ μᾶλλον τὸν Πυρόν. γίνεθαι δὲ τοῦτ' ἐν ταῖς ἐπομ-βρίαις, καὶ μάλιστα ἐν τοῖς ἑῦύδροις κὰ ὀμβρώδεσι χωρίοις.

CAP. VII.

De Lolio inter Segetes: Cultura et Proprietates τῶν σιτωδῶν.

"ΟΤΙ δ' οὐκ ἔστιν * ἡρινὸν ἡ Αἷρα, καθάπερ ἡ ἄλλη ωόα (ς ωειρῶνται γάρ τινες τοῦτο λέγειν) ἐκεῖθεν δῆλον, εὐθὺς τοῦ χειμῶνος φανερὰ ἀ γίνεται ωεφυκυῖα. καὶ διαφέρει ωολλοῖς, ἔχει γὰς τὸ φύλλον στενὸν, καὶ *δασὺ, ἢ *λιπαρόν καὶ τούτων ἰδιώτατον τὸ λιπαρὸν, ἡ γὰρ δασύτης ἢ ταύτης, καὶ τοῦ Αἰγίλωπος ὑπάρχει τοῦ ἡρος. τοῦτο μὲν ἴδιον τούτων, καὶ ἔτι τοῦ Λινοῦ. καὶ γὰς ἐκ τούτου φασὶ γίνεσθαι τὴν Αἶςαν. τοῦ δὲ Ἐρεδίνθου ωρὸς τὰ ἄλλα χεδςοπὰ [ἴδιον], τό, τε ωερὶ τὴν ἄνθησιν λεχθὲν, καὶ τὸ τάχιστα τελειοκαρπεῖν, ἰσχυρότατον ὂν, καὶ ξυλωδέστατον, καὶ τὸ σόλον μὴ ωοιεῖν ἐν *νειοῖς καρπὸν, τὴν γὰρ ωόαν ἐξαπόλλυσι. (μάλιστα δὲ καὶ τάχιστά φασι τὸν Τρίβολον.) ὅλως δὲ οὐδὲ ἡ τυχοῦσα [γῆ] δύναται φέρειν αὐτὸν, ἀλλὰ *μελαγγεῖόν τινα δεῖ καὶ ωίειραν εἶναι. τῶν δὲ ἄλλων

c α σειρώνται Ald. Bas. d γίνεται deest Bod. • ἄλ-

καλλίστη νειὸς ἀπὸ τῶν Κυάμων, καίπερ ωυκνοσπορουμένων κ σολύν καρπον Φερόντων. τὰ δὲ ἐν τοῖς Θερινοῖς fάρότοις όλίγε δεῖ σάντα. φασί δὲ καὶ τὰ *ναματιαῖα συμφέρειν μάλλον αὐτοῖς τῶν ἐκ * διός. Μέλινοι δὲ καὶ Κέγχροι ἐλάττους ὕδατος [δέουσι], ἐὰν γὰρ ἔχωσι ωλείον, φυλλοβολούσιν. ἰχυρότερον δὲ ὁ Κέγχρος· οἱ δὲ Μέλινοι γλυκύτεροι, εί καὶ ἀδθενέστεροι. Σήσαμον δὲ ούδεις έωθίει χλωρόν, ού δε Θέρμον εί δε μή Ερύσιμον, μή δὲ "Ορμινον, σκεπτέον, καὶ γὰρ ταῦτά ἐστι ωικρά. έστι δὲ τὸ μὲν Ἐρύσιμον ὅμοιον Σησάμω, καὶ * λίπος έχει, τὸ δὲ "Ορμηνον, κυμινῶδες, μέλαν, σπείρεται δὲ άμα καὶ δτῷ Σησάμω. ωερί μὲν οὖν τούτων σκεπτέον, έν δὲ ταῖς ἀγαθαῖς χώραις ωρὸς τὸ μὴ φυλλομανεῖν, * ἐπινέμουσι καὶ ἐπικείρουσι τὸν Σῖτον, ώσπερ καὶ ἐν h Θετταλία συμβαίνει· δ' αν μεν επινέμωσιν όποσακισούν, μηδεν άλλοιούσθαι τον καρπόν, αν δε έπικείgωσιν, άπαξ μόνον *¿ξίστασθαι τὸν Πυρὸν, κ γίνεθαι ι μακρον, κὸ ούχ άδρον, ον καλοῦσι k Καμακίαν, κὸ ούκ * ἀποκαθίσταθαμ σάλιν σπειρόμενον. τοῦτο μεν οὖν ώς παύροις συμβαΐνον Θετλαλοί λέγεσιν, έν Βαθυλώνι δε άεὶ, καὶ ώσπερ Ιτεταγμένως, ἐπικείρουσι μεν δὶς, τὸ δὲ τρίτον τὰ ωρόδατα ἐπαφιᾶσιν, οὖτω γὰρ φύει τὸν καυλόν, εί δὲ μὴ, * φυλλομανεί. γίνεται δὲ [ἐν τοῖς] μὴ καλώς έργασαμένοις σεντηκοντόχοα, τοῖς δὲ ἐπιμελώς, έκατοντόχοα ή δὲ *ἐργασία, τὸ ὡς ωλεϊστον χρόνον έμμένειν τὸ ύδωρ, όπως η ωηλον ποιήση πολλήν, **ω**ίειραν γάρ ούσαν καὶ συκνήν την γην δεί σοιησαμ

f ἀρότροις Bod. ε τὸ Σήσαμον. Bod. h Θετταλία δσέτιος συμθαίνα, Const. ι μικρον Bod. k καματίαν, Bod. Ι τεταμμένως, Ald. Bas. π βλην Bod.

μανήν π * ύλην δε οὐ φέρει κὰ στόαν ώσπερ εν Αἰγύπλω. τὰ μὲν οὖν τοιαῦτα ἐκ χώρας ἀρετῆς. Φύεται δὲ κὶ ἀπὸ τῶν ρίζῶν Πυρὸς, καὶ Κριθή, σολλαχοῦ τῷ ὑστέρω έτει αὐτοετής δε καὶ ἀπὸ τῶν εἰς ο ωράσιν κειρομένων, έτέρου καλάμου σαραβλαστάνοντος, ώσαύτως δὲ κᾶν άπὸ χειμῶνος * ἐκπαγῆ, ωαραβλαστάνει γὰρ * ὑδάτων ἐπιγινομένων ὁ δὲ στάχυς εὐτελής καὶ μικρὸς, ἀπὸ τῶν τοιούτων. βλαστάνουσι δὲ τῷ ύστέρῳ ἔτει καὶ ἀπὸ τῶν * καταπατουμένων, και * συμπατουμένων ώστε μηδέν είναι δήλον, ώς είπεῖν, οἶον ὅταν διέλθη στρατόπεδον. είσὶν δ' οἱ στάχυες μικροὶ καὶ Ρτούτοις, οθς καλοῦσι * Αρνας. τῶν δὲ χεδροπῶν οὐδὲν δύναται τοιοῦτο ποιεῖν, ή ούχ όμοίως. ή κ αί βλαστήσεις 9 τοσαυταχώς. πρὸς αύξησιν δὲ καὶ τροφὴν μέγιστα μὲν ἡ τοῦ ἀέρος κρᾶσις συμβάλλεται, κι όλως ή τοῦ έτες κατάστασις, εὐκαίρων γάρ ύδάτων, κ εὐδιῶν κ χειμώνων γινομένων, ἄπαντα εύφορα καὶ σολύκαρπα, καν ἐν άλμώδεσι κὰ λεπλογείοις ή, διὸ καὶ σαροιμιαζόμενοι λέγουσι καλῶς "ὅτι ἔτος φέρει ούχὶ ἄρουρα." μέγα δὲ καὶ αἱ χῶραι διαφέρουσιν, ού μόνον τῷ ϖίειρα, καὶ λεπίαὶ, καὶ ἔπομβροι, καὶ αύχμώδεις, άλλα καὶ τῷ ωεριέχοντι, καὶ τοῖς ωνεύμασιν ένιας γάρ οὖσας λεπταὶ καὶ φαῦλας *τελεσφοροῦσι, διὰ τὸ ωρὸς τὰ ωνεύματα τὰ ωόντια κεῖσθαμ καλώς, ἄλλα δὲ ἄλλοις τοιαῦτα, καθάπερ ωολλάκις είρηται ταϊς μεν γάρ ζεφυρικά, ταϊς δε τά βόρεια, ταῖς δὲ τὰ νότια συμβάλλεται δὲ, καὶ οὐ μικρὸν ἡ ἐργασία, καὶ μάλισθ' ή τοῦ σπόρου, κατεργαθεῖσα γὰρ

n Vid. not. ad fin. libri. ο κράσιν Bod. Ρ τούτους Bod. 9 τοιαυταχῶς· Bod.

ΠΕΡΙ ΦΥΤΩΝ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΤΟ Η'. 341

ραδίως ἐκφέρει καὶ ἡ κόπρος δὲ μεγάλα βοηθεῖ, τῷ διαθερμαίνειν καὶ συμπέττειν, ωξοτρέχει γὰρ τὰ κοπριζόμενα τῶν ἀκόπρων εἴκοσιν ἡμέραις ἄπασι δὲ οὐ ξυμφέρει. ταὶ χρήσιμος [ἡ κόπρος] οὐ μόνον τοῖς ωερὶ τὸν σῖτον, ἀλλὰ καὶ τοῖς ἄλλοις, ωλὴν εΠτερίδι, ταύτην δὲ φθείρειν φασὶν ἐπιβαλλομένην. ἀπόλλυται δὲ καὶ ἡ Πτερίς, καὶ ἐπικοιμωμένων τῶν ωροβάτων ὡς δέ τινες λέγουσι καὶ ἡ Μηδίκη διὰ τὴν κόπρον καὶ τὸ οῦρον.

CAP. VIII.

Seminum Differentiæ: Mutationes. De Polygono, Aparine, et Orobanche.

ΤΩΝ δὲ σπερμάτων ἕκαστα καὶ ωρὸς τὴν τῆς ώρας φύσιν ἀρμόττει, καὶ ὅλως γένη ωρὸς γένος, ἢ ἐν αὐτοῖς τοῖς ὁμογενέσιν, ἄν δὴ ωειρώνται διαιρεῖν. μεταδάλλει δὲ τὰ *ξενικὰ τῶν σπερμάτων, μάλιστα μὲν ἐν τρισὶν ἔτεσιν, εἰς τὰ ἐπιχώρια. συμφέρει δ' ἐκ τῶν ἀλεεινῶν εἰς τὰ μικρὸν ἦττον ἀλεεινὰ, καὶ ἐκ τῶν ψυχρῶν ἀνάλογον ωοιεῖθαι τὴν μεταδολήν τὰ δ' ἐκ τῶν *δυχειμερινῶν ἐν τοῖς ωρωΐοις ὀψὲ *ἀπόκειται, ῶστ' ἀπ' αὐχμοῦ φθείρεθαι, ἐὰν μὴ ὄψιον ὕδωρ σώση. διὰ τοῦτο καὶ εὐλαδητέον φασὶ τὸ μίσγειν τὰ ξενικὰ τοῖς ἐπιχωρίοις, ἐὰν μὴ ἐξ ὁμοίας, τἔστι γὰρ ἀσύμφωνος χώρα κατὰ τὸν σπορὸν, καὶ κατὰ τὴν γένεσιν, ῶστε καὶ ἐργασίας ἑτέρας δεῖσθαι. τάς τε τῆς γῆς διαφορὰς ἢ τὰς τῶν σπερμάτων δυνάμεις, καὶ ἔτι τὰς ἑκάστων ῶρας ἔτι

τ καὶ χρήσιμος οὐ μόνον Bod. * πτερία. Bod. * ἔτε ἀσύμφωνος χώρα Bod. ἔτι ἀσύμφωνα τῆ ὧρα Ald.

θεωρητέον· όταν δὲ * εὐετηρία γένηται, καὶ * σολυνοστότερα τὰ σπέρματα γίνεται. 'Αθήνησι δ' οὖν αί Κριθαί τὰ ωλείςα ωοιούσι τὰ ἄλφιτα, κριθοφόρος γὰς άρίστη τοῦτο δ' οὐχ ὅταν ωλεῖσται γένωνται, ἀλλ' όταν λάδη τινά * κράσιν έν δὲ τῆ Φωκίδι ωερί Ἐλάττειαν οί Πυροί και αί Κριθαί και σαρ' άλλοις άλλα, weòs άπερ εύφυης έκάστη. βελτίω μεν οὖν η χείρω τὰ σπέρματα, καὶ διὰ τὴν ἐργασίαν, καὶ διὰ τὴν γῆν γίνεται, και γαρ απαγριούται και ήμερούται, καθάπερ τὰ δένδρα καὶ μόλως μεταβάλλει διὰ τὴν χώραν, ώσπερ τὰ τῶν δένδρων, καὶ εὐθὺς έςηκε ωρὸς τὸ χεῖρον. γένος δ' όλον εξαλλάτζειν είς έτερον, εδεν έτερον άλλο σεφυκε ωλην Τίφη κ × Ζειά, καθάπερ είπομεν έν τοις ωρώτοις λόγοις κ ή Αίρα δ' έκ τῶν Πυρῶν κ Κριθῶν διαφθειρομένων, ή, εί μή τοῦτο, άλλὰ φιλεῖ γε μάλισα [ή Αἰρα] έν τοῖς Πυροῖς γίνεσθαι, καθάπερ καὶ ὁ Μελάμπυρος ὁ Ποντικός, καὶ τὸ τῶν Βολδῶν σπέρμα, καὶ ἄλλα δὲ ἐν άλλοις τῶν σπερμάτων ἔτι κὰ ὁ Αἰγίλωψ δοκεῖ μᾶλλον έν ταϊς Κριθαϊς έν δὲ τοῖς Υ Φάχοις "Αρακος, τραχύ τι κ σκληρόν έν δὲ ταῖς 'Αφάκαις, ὁ Πεληκῖνος ὅμοιον τῆ ὄψει τῷ ϖελέκει σχεδὸν δὲ καθ' ἔκαστόν ἐστι τὸ συνεκτρεφόμενον, καὶ τὸ ἀναμιγνύμενον, εἶτε διὰ τὰς χώρας (ὅπερ οὐκ ἄλογον) εἴτε δι' ἄλλην αἰτίαν ἔνια δὲ καὶ Φανερῶς ἐστι κοινὰ ωλειόνων, ἀλλὰ διὰ τὸ μάλιστα έν τισιν z * εύθενείν, ίδια τούτων φαίνεται, καθάπερ ή 'Οροβάγχη, τῶν 'Ορόβων, καὶ ἡ a' Απαρίνη τῶν Φακῶν. ἀλλὰ ἡ μὲν μάλιστα ἐπικρατεῖ τῶν 'Ορό-

υ ὅλος μεταθάλλει τὴν χώραν, Ald. Bas. ΄ τ΄ εα, Bod. error typogr. Υ ἀφάκοις, Bod. ² ἀσθένειν Ald. ³ ἀπανίνη Bod.

ΠΕΡΙ ΦΥΤΩΝ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΤΟ Η΄. 343

δων διὰ τὴν ἀσθένειαν, ἡ δὲ ᾿Απαρίνη μάλιστα ἐν τοῖς Φακοῖς, εὐτροφία τρόπον δέ τινα σαραπλήσιός ἐστι τῷ ᾿Οροδάγχῃ, διὰ τὸ ἐπιδάλλειν καὶ κατέχειν ὅλον, ὡσπερ * σλεκτάνῃ ἀποπνίγει γὰρ οὕτως, ὅθεν καὶ τὸ ὄνομα εἴληφε. τὸ δ' ὑποφυόμενον εὐθὺς ἐκ τῆς ρίζης τῷ Κυμίνῳ τὸ Αἰμόδωgον, μονόκαυλον, οὐκ ἀπεμφερὲς τῷ Βουκέgῳ, τῷ καυλῷ, σλὴν βραχύτερόν τι σολὺ, κὰ ἄνωθέν τι κεφαλῶδες ἔχει, ρίζαν δὲ ὑποστρόγγυλον οὐδὲν δ' ἔτερον ἀφαυαίνεται σαβὰ τὸ Βούκερας, γίνεται γὰρ διὰ ταῦτα ἐν ταῖς λεπταῖς, οὐκ ἐν ταῖς σιείραις, ῶσπερ καὶ τῆς Εὐβοίας ἐν τῷ Ληλάντῳ μὲν οὐ γίνεται, σερὶ δὲ τὸν Κάνηθον, καὶ εἴ τις ἄλλος τοιοῦτος τόπος. ταῦτα μὲν οὖν, κοινὰ σλειόνων ὄντα, κατιχύει μᾶλλον ἐν τοῖς εἰρημένοις διὰ τὴν ἀ ἀθένειαν.

CAP. IX.

Qualitates Leguminum. Triticum monococcum. Hordeum Zeocritum. Avena fatua, &c. &c.

ΤΟ δὲ *τέραμον καὶ ἀτέραμον λέγεται μὲν ἐπὶ τῶν κόσπρίων μόνον· οὐκ ἄλογον δὲ καὶ ἐπὶ τῶν σιτωδῶν ωαραπλήσιον, ἢ καὶ ταὐτό τι συμβαίνειν, ἀλλὰ, διὰ τὸ μὴ τὴν αὐτὴν εἶναι χρεῖαν, οὐχ ὁμοίως ἐμφανὲς, ἐπεὶ οὐ δ' ἐπὶ τούτων ἀπάντων ὁμοίως, ἀλλὰ μάλιστα ἐπὶ τῶν Κυάμων λέγεται καὶ Φακῶν· εἴτ' οὖν καὶ μάλιστα ωαχόντων, εἴτε καὶ διὰ τὴν χρεῖαν φαινομένων, γίνεται γοῦν ωλέον· * ωολλαχῶς γὰρ τόποι τινές εἰσιν, οῖ ἀεὶ φέρουσι τεράμονα, καὶ ἄλλοι ωάλιν ἀτεράμονα. (τὸ δὲ

b ωλεκτάνην Bas. ^c Vid. not. ad fin. libri. ^d Vid. not. ad fin. libri.

ώς ἐπίπαν, οἱ * λεπτόγεω, μᾶλλον τεράμονα. καὶ ἀέρος κατάστασίς τις σοιεί την τοιαύτην σαραλλαγήν, σημεῖον δὲ, ὅτι ταὐτὰ τὰ χωρία, καὶ ὁμοίως ἐργαθέντα, ε ωστε φέρει τεράμονα, ωστε δε άτεράμονα ωερί Φιλίππες δὲ ὁ Κύαμος, ἐὰν ὑπὸ πνεύματος ἐγχωρίε *λιχμώμενος ληφθή, τεράμων ών, ἀτεράμων γίνεται. ταῦτα μεν οὖν μηνύει, διότι σολλαχῶς [εἰσὶν οἱ τόποι]. τῶν δὲ τῶν χωρίων ἔνια * σύνορα, ѝ ὁμοίως καθήμενα, ѝ ούδεμίαν έχοντα κατά τὴν γῆν διαφοράν, τὰ μὲν τεράμονα, τὰ δ' ἀτεράμονα Φέρει, η ἐνίστε μόνον αύλακος διοριζέσης. * χαρπίζεται δὲ τὴν γῆν μάλιςα Πυρὸς, εἶτα Κριθή, διὸ η ό μεν άγαθην ζητεί χώραν, η δε Κριθή δύναται η έν ταῖς ψαφαρωτέραις ἐκφέρειν. τῶν δὲ χεδροπῶν μάλιςα Έρεβινθος [καρπίζεται την γην], καίπερ ελάχιστον χρόνον ἐν τῆ γῆ μένων. ὁ δὲ Κύαμος, ώσπερ ἐλέχθη, καὶ ἄλλως οὐ βαρύς, καὶ ἔτι κοπρίζειν δοκεῖ τὴν γῆν διὰ μανότητα και f * εὐσηψίαν. διὸ και οί ωερί Μακεδονίαν ὰ Θετλαλίαν, ὅταν ἀνθῶσιν, ἀνατρέπουσι τὰς ἀρούρας. τῶν δὲ * ὁμοιοπύρων, καὶ 5 * ὁμοιοκρίθων, οἶον Ζειᾶς, Τίφης, 'Ολύρας, Βρόμου, Αἰγίλωπος, ἰσχυρότερον καὶ μάλιστα καρπιζόμενον, ή Ζειά και γαρ σολύβριζον, καὶ βαθύβριζον, καὶ σολυκάλαμον, ὁ δὲ καρπὸς κουφότατος, καὶ * προσφιλής πᾶσι τοῖς ζώοις. τῶν δ' ἄλλων ό Βρόμος σολύβριζος, και γάρ οὖτος σολυκάλαμος ή δὲ 'Ολύρα, μαλακώτερον καὶ ἀσθενέστερον τούτων' ἡ δὲ Τίφη, σάντων κουφότατον, καὶ γὰς μονοκάλαμον, διὸ και χώραν ζητεῖ λεπτὴν, οὐχ ώσπες ἡ Ζειὰ ϖίειραν

e ποτὶ deest Bod. f εὐπεψίαν. Bod. ε Vid. not. ad finem libri.

καὶ ἀγαθήν ἔστι δὲ δύο ταῦτα ὰ ὁμοιότατα τοῖς Πυροῖς. ὅτ' Αἰγίλωψ καὶ ὁ Βρόμος, ὥσπερ ἄγρια ἄττα ὰ ἀνήμερα [εἰσί] ἐπικαρπίζεται δὲ σφόδρα ὰ ὁ Αἰγίλωψ τὴν γῆν, καὶ ἔστι ωολύρριζον καὶ ωολυκάλαμον ἡ δὲ Αἶρα ωαντελῶς ἀπηγριωμένον. τῶν δὲ ἐν τοῖς θερινοῖς ἀρότοις, τὸ Σήσαμον δοκεῖ * χαλεπώτατον εἶναι τῆ γῆ, καὶ μάλιστα καρπίζεθαι καὶ ωολυκαλαμώτερον, καὶ ωαχυκαλαμώτερον, καὶ ἡ ωολλυρριζότερον Κέγχρου. διαφέρει δὲ τά τε ωρὸς τὴν γῆν κοῦφα, καὶ τὰ ωρὸς τὴν ἡμετέραν τροφήν ἔνια γὰρ ἐναντίως, ὥσπερ τά τε Χεδοσαλ, καὶ οἱ Κέγχροι κατὰ τὰ ωρὸς ἡμᾶς τε, ὧσπερ ἐλέχθη, καὶ [ωρὸς] τ' ἄλλα ζῶα.

CAP. X.

Seminum Corruptiones, &c. &c.

ΤΩΝ δὲ σπερμάτων νοσήματα, τὰ μὲν κοινὰ πάντων ἐςὶν, οἶον *ἐρυσίδη· τὰ δ' ἴδια τινῶν, οἶον ὁ *σφακελισμὸς τοῦ Ἐρεβίνθου· καὶ τὸ ὑπὸ καμπῶν κατεθίεθαι, καὶ ὑπὸ Ψύλλων, θηρίων. ἔνια δὲ καὶ *ψώραις
καὶ *ἄλμαις [ἀπόλλυται], καθάπερ τὸ Κύμινον. τὰ δὲ
*ἐπιγινόμενα ζῶα, εἰ μὴ ἐξ αὐτῶν, ἀλλ' ἐκ τῶν ἔξωθεν,
οὐχ ὁμοίως βλάπτει, ἐπιγίνεται γὰς ἡ μὲν *Κανθαρὶς
ἐν τοῖς Πυροῖς, τὸ δὲ *Φαλάγγιον ἐν Ὀρόβοις· ἄλλα
δ' ἐν ἄλλοις. *ἐρυσίδαι δ', ὡς ἀπλῶς εἰπεῖν, εἰς τὰ σιτώδη, μᾶλλον τῶν ὀσπρίων. αὐτῶν δὲ τούτων ἡ Κριθὴ
μᾶλλον [ἐρυσιβώδης] ἢ Πυρὸν, καὶ τῶν Κριθῶν ἕτεραι
ἐτέρων, μάλιστα, δ', ὡς εἰπεῖν, ἡ 'Αχιλλητς. διαφέρει

δε καὶ ή τῶν χωρίων *θέσις, καὶ ή φύσις ἱοὐ μικρόν τὰ ωροσήνεμα γὰρ καὶ μετέωρα οὐ βλάπτουσιν αἰ έρυσίδα, η ήττον, άλλα τα έγκοιλα η ἄπνοα. γίνεται δὲ ἡ ἐρυσίδη σανσελήνοις μάλιστα. ἀπόλλυται δὲ καὶ ύπὸ τῶν ωνευμάτων καὶ Πυρὸς καὶ Κριθή, ὅταν ἡ ἀνθοῦντα ληφθή, ἢ ἄρτι ἀπηνθηκότα, ѝ ἀσθενή μᾶλλον δὲ κὰ Κριθή. Φολλάκις δ' κ ήδη ἐν τῷ ἀδρύνεσθαι, ἐὰν σνεῦσίς μεγάλη καὶ σλείω χρόνον ἐπιγένηται· ξηραίνει γάρ καὶ ἀφαυαίνει, ὁ καλοῦσί τινες * ἐξανεμοῦσθαι. διαπόλλυσι δὲ καὶ ήλιος ὁ ἐκνέφελος ἄμφω, καὶ μᾶλλον Πυρον ή Κριθήν, ώστε μή δ' ἐπίδηλον είναι τον στάχυν τῆ ὄψει ὄντα κενόν. τὸν δὲ Πυρὸν ἀπολλύουσι καὶ οἰ * σκώληκες, οί μεν εύθυς κατεθίοντες, φυομένε τὰς ρίζας, οί δὲ, ὅταν αὐχμῶντες Ιάποτελειωθῆναμ μὴ δύνωνται, τότε γαρ έγγινόμενος ὁ Σκώληξ έδει τὸν άποπνιγμένον κάλαμον έδίει δὲ ἄχρι τοῦ στάχυος, εἶτ' έξαναλώσας ἀπόλλυτας καὶ ἐὰν μὲν ὅλον ἐκφάγη, τελέως αὐτὸς ὁ Πυρὸς, ἐὰν δὲ ἐπὶ θατέρου τοῦ καλάμου [ἐδθίη] κὰ ἐκδιάζηται τὴν * ἀπόχυσιν, τοῦτο μὲν οὖν τοῦ στάχυος [ἀπόλλυται μέρος], θάτερον δὲ ὑγιές. γίνεται δὲ οὐ σανταχοῦ τὸ σερὶ τοὺς Πυροὺς οἶον ἐν Θετταλία, άλλα κατα χώρας τινάς, ώσπερ ἐν τῆ Διβύη, καὶ τῆς Εὐβοίας, ἐν τῷ Ληλάντω. Σκώληκες δὲ γίνονται και έν τοῖς "Ωχροις, και έν τοῖς Λαθύροις, και τοῖς Πίσοις, ὅταν ὑγρανθῶσι, ѝ θερμημερία γίνωνται. κ [έν τούτοις] καθάπερ έν τοῖς Ἐρεβίνθοις, αἱ Κάμπαι. τὰ δὲ ἐξαναλώσαντα τὰς τροφὰς ἀπόλλυτας καὶ ἐν τοῖς

i οὐ deest Bod. k ňδn deest Ald. Bas. l ἀπολμ-Đῆναι Ald.

χλωροίς και έν τοίς καρποίς, οίον οί τε "Ιπες, και οί έν τοῖς Κυάμοις ἐγγινόμενοι, καὶ ἐν τοῖς ἄλλοις, ὥσπερ κὸ m έν τοῖς δένδροις, καὶ ἐν τοῖς ξύλοις ἐλέχθη, ωλὴν τῶν Κεραςών καλεμένων. πρός άπαντα δὲ ταῦτα μεγάλως διαφέρουσιν αἱ χῶραι, οὐκ ἀλόγως, ὁ γὰρ ἀἡρ εὐθὺς διάφορος, τῶ θερμὸς ἡ ψυχρὸς είναι, ἡ ύγρὸς ἡ ξηρὸς, πούτος δ' έστιν ό γεννῶν διὸ καὶ έν αῖς εἰώθασι γίνεσθαι, οὐκ ἀεὶ γίνονται. τῶν δὲ σπερμάτων οὐκ ἡ αύτη δύναμίς έστιν, είς τε την βλάστησιν, καὶ είς θησαυρισμόν ένια μεν γάς βλαστάνει και τελειούται τάχιστα, καὶ θησαυρίζεται κάλλιστα, καθάπερ "Ελυμος, και Κέγχρος ένια δε βλαστάνει μεν Γκαι τελειούται], ού ταχέως δὲ, καθάπες ὁ Κύαμος, κὰ μᾶλλον ὁ * ἀτεράμων. ταχὺ δ' ή 'Αφάκη, καὶ ὁ Δολιχὸς διαφθείρεται· Κριθή δὲ Πυροῦ Θάττον, κὰ ὁ *κονιοςτώδης ἡ ὁ ἀκονίορτος η Θέν ταῖς ἀποθήκαις ἀκονιάτοις, μᾶλλον ή κονιάτοις, έγγίνεται διαφθειρομένοις σπέρμασιν ίδια ζώα, καθάπερ ἐλέχθη, ωλὴν Ἐρεβίνθου, μόνος γὰρ οὖτος οὐ ζωογονεί. η σηπομένοις μεν σάσι Σκώληξ, * κοπλομένοις δε, καθέκας ον ίδιον. σάντων δε μάλις α διαμένεσιν Έρεβινθος καὶ "Οροβος, τούτων δ' έτι μᾶλλον ὁ Θέρμος, άλλ' ἔοιχεν οὖτος ὧσπερ ἄγριος. διαφέρει δὲ, ὡς ἔοικε, χώρα χώρας, καὶ ἀἡς ἀέρος εἰς τὸ κόπτεδα καὶ μή, τὰ σπέρματα ἐν ᾿Απολλωνία γοῦν, τῆ ωερὶ τὸν Ιόνιον, οὐκ ἐδίεδαί φασιν ὅλως Κύαμον, διὸ καὶ εἰς θησαυρισμόν άποτίθεθας διαμένει δε καί περί Κύζικον έπὶ ωλείω. μέγα δὲ ωρὸς διαμονήν, καὶ τὸ ξηρά Ξε-

m οὖτος ἦν ὁ νεύων ἐν τοῖς Ald. Bas.

n κράτιστα Ald. Bas.

ν ἐν τοῖς κονιορτοῖς ἄπασιν. οἷον κονιάτοις Bod.

ριζειν, ἐλάττων γὰς ἡ ὑγςότης. Θερίζουσι δ' *εὐχυλότερα τὰ μὲν χεδροπὰ ωρὸς τὸ μᾶλλον καὶ ῥάον συλλέξαι, ταχὺ γὰρ * καταῥρεῖ αὐανθέντα, καὶ θρύπὶεται.
Ρτοὺς δὲ Πυροὺς, καὶ γένος τι Κριθῶν, διὰ τὸ βελτίους
εἰς τὰ ἄλφιτα γενέσθαι [θερίζουσι] μὴ ἀπεξηραμένους·
διὸ καὶ εἰς * θωμοὺς συντιθέασι καὶ Πυροὺς ὰ Κριθὰς,
ὰ δοκοῦσιν άδρύνεθαι ἐν θωμῷ μᾶλλον ἡ ٩* λιποσαρκεῖν. οὐκ ἐθίεται δὲ Σῖτος ὅταν ὑθεὶς * περιφυῆ· ἀθέριστος δὲ, μάλιστα διαμένει ὁ Πυρὸς, ἔτι δὲ μᾶλλον
ὁ Θέρμος, οὐ δὲ γὰρ θερίζουσι τοῦτον ωρὶν ὕδως γενέθαι, διὰ τὸ ἐκπηδᾶν θεριζόμενον, καὶ ἀπόλλυθαι τὸ
σπέρμα.

CAP. XI.

Anniculum Semen optimum ad sementem. Deque Lupino, et Avena fatua.

ΠΡΟΣ ἔκφυσιν δὲ, καὶ τὴν ὅλην *σπορὰν ἄριστα δοκεῖ τὰ ἐνάενα, τὰ δὲ δίενα χείρω, ὡς καὶ τὰ τρίενα, τὰ δ᾽ ὑπερτείνοντα σχεδὸν ἄγονα' πρὸς δὲ τὴν σίτησιν ἀρκοῦντα, βίος γάρ ἐςιν ἑκάςοις ὡρισμένος εἰς *γονήν καίτοι καὶ ταῦτα παραλλάττει ταῖς δυνάμεσι διὰ τοὺς τοπες ἐν οῖς ἄν Ͽησαυρίζωνται. τῆς γοῦν Καππαδοκίας ἐν χωρίω τινὶ τῷ καλουμένῳ Πέτρα, καὶ τετταράκοντα ἔτη διαμένειν φασὶ, γόνιμα δὲ, καὶ χρήσιμα πρὸς σπόρον, εἰς δὲ τὴν σίτησιν ἑξήκοντα ἢ ἑβδομήκοντα. τὸ γὰρ ὅλον sοὐ *κόπτεθαι, τὰ δὲ ἰμάτια ἢ τὴν ἄλλην γάζαν κόπτεθαι. τὸ γὰρ χωρίον ἄλλως τε, [φασὶν,] ὑψηλὸν

τ τρίενα κάκιστα, Const. οὐκ ὅπτεσθαι Βοd.

είναι, καὶ εὖπνουν, καὶ εὖαυρον αἰεί καὶ ἐπὶ ἀνατολῆς έχουσι, και έπι δύσεως και μεσημβρίας, φασι δε και έν Μηδεία και ταϊς άλλαις ύψηλαϊς χώραις, διαμένειν θησαυριζόμενα σολύν χρόνον Έρεβινθον δε καί Θέρμον η "Οροβον και Κέγχρον, η τὰ τοιαῦτα (δηλονότι δὲ σολλά σλείω τούτων) ώσπες κὰ ἐν τοῖς σερὶ την Έλλάδα τόποις. άλλα ταῦτα μεν, ώσπες εἴρητας, τῶν τόπων ἴδια. δοκεῖ δὲ καὶ γῆ τὶς εἶναι ωαρά τισιν, ή διαπαττομένη συντηρεί τον Πυρον, ώσπερ ήτε έν 'Ολύνθω, καὶ ἐν Κηρίνθω τῆς Εὐβοίας' Φοιεῖ δὲ χείρω μεν είς την σίτησιν, άδρότερον δε τη ωροσόψει, ωαρατάττουσι δὲ χοίνικα εἰς τὸν μέδιμνον. ωυρωθέντα δὲ σάντα τὰ σπέρματα ἀπόλλυται, καὶ ἀδλαστῆ γίνεται· καίτοι σερί γε Βαθυλῶνά φασι τὰς Κριθὰς καὶ τοὺς Πυρούς ἐπὶ τῆς ἄλω ωηδᾶν, ὥσπερ τὰ *φρυγόμενα* άλλα δήλον ότι διαφορά τίς ἐστι τῆς Θερμότητος, καὶ ούχ τάπλῶς ἐκ τῆς Θερμασίας γίνεται, καὶ ἡ σήδησις. καὶ τὰ μὲν τοιαῦτα σχεδὸν ὥσπερ ιι κοινὰ δόξαιεν ἂν είναι πάντων, ή των ωλείςων, ένια δὲ έχει τινὰ ἰδιότητα τῶν δοκούντων ὧσπερ ἀγρίων είναι κατὰ τὴν γένεσιν κὸ έκφυσιν, ώσπερ ὁ Θέρμος, καὶ ὁ Αἰγίλωψ ὁ μὲν γὰρ Θέρμος καίπερ Ισχυρότατος ών, όμως ἐὰν μὴ εὐθὺς ἐκ της άλω * καταβληθη, κακοφυής γίνεται, καθάπερ έλέχθη κα τὸ όλον δὲ οὐκ ἐθέλει κρύπτεθας τῆ γῆ, διὸ καὶ ούχ κύπαροῦντες σπείρουσι σολλάκις δὲ κὰν εἰς ύλην ή βοτάνην τινὰ Υδασεΐαν σέση, διωσάμενος ταύτην, συνάπτει τὴν ρίζαν τῆ γῆ καὶ βλαςάνει. χώραν δὲ

t ἀπλῶς πῶς Θερμασία Bod. ^u εἰκόνες Bod. ^x ὑπαεστροῦντες Theod. ^y δασεῖαν deest Bod.

ῦφαμμον ζητεῖ ἢ φαύλην μᾶλλον· τὸ δὲ ὅλον οὐκ ἐθέλει φύεσθαμ ἐν γῆ διειργασμένη. ὁ δὲ Αἰγίλωψ ἀνάπαλιν, ἐν γὰρ τῆ γεωργουμένη κάλλιον· καὶ ἐνιαχοῦ δὲ, ϖρότερον ἀβλαστὴς ὧν, ἐὰν γεωργηθῆ, βλαστάνει καὶ γίνεται ϖολύς· καὶ ὅλως δὲ φιλεῖ χώραν ἀγαθήν· ὅδιον δὲ αὐτοῦ λέγεται ϖρὸς τὰ ἄλλα τὰ σιτώδη σπέρματα καὶ ἡ ϖαρ' ἐνιαυτὸν βλάστησις ἐκατέρου τῶν σπερμάτων, διὸ καὶ οἱ βουλόμενοι τελέως φθεῖραι (δύσφθαρτον γὰρ δὴ φύσει τυγχάνει) τὰς ἀρούρας ἀνίασιν ἀσπόρους ἐπὶ δύο ἔτη, ἢ ὅταν ἀναβλαστήση, τὰ ϖρόβατα ἀφιᾶσι ϖολλάκις, ἕως ἄν * ἐκνεμηθῶσι· ἢ αὐτὴ γίνεται φθορὰ ϖαντελὴς, ἄμα δὲ τοῦτο μαρτυρεῖ καὶ τὴν ϖαρὰ μέρος βλάστησιν.

NOTÆ

IN LIBRUM OCTAVUM.

CAP. I.

'Ανώνυμα κοινή ωροσηγορία. Quæ non discriminantur inter se; communi nomine indicata.

Zeiá. Triticum, monococcum. Cat. "Frumenta, ut Triticum, "Hordeum." Plin. lib. xviii. c. 7. Trit. Far, Hordeum, infra inter hyberna. Octobri mense serimus Triticum et Adoreum Pallad. c. 9. Zeæ monococcæ et dicoccæ meminit Bauhinus, quarum prior Trit. monococcum L. Briza dicta: posterior Trit. Spelta: ambæ aristatæ. Vid. Far adoreum. Zeià in δυσχειμίσεους, Gal. Secundum Plinium etiam pauperum seges: "Qui "Zea utuntur non habent Far." Ibid. c. 8. Ζείᾶς γένη δύστ ἀπλη et δίποκκος. Dioscor. ita Bauhin. supra. Quatuor species enumerantur a Columella, lib. ii. c. 6. Superfluum videtur curiosius indagare Tritici, vel Farris species, quæ adeo cultura variant.

Τίφη. Triticum, Spelta. Cat. "Εξωθεν τὸ σπίρμα ἔχει λέμμα, καθάπερ 'Ολύρα καὶ Κριθή. Dioscor. Si tamen νοχ λέμμα pro tunica vel cortice accipiatur, Theophrastum contradicit, qui ait Κριθής καρπὸν γύμνον. Quid si λέμμα, a λέπτω (gracili) arista? alias nulla spicæ aristatæ inter frumentacea mentio. Apud Ger. em. exhibentur species duæ Tritici aristati, quarum una Triticum, Tiphinum. Num. 2, 3. p. 66. Observatione dignum est nomen Teff, terminatione Græca η omissa, hodie apud Æthiopas frumenti genus indicare: necnon apud Homerum Κρί pro Κριθή legi, omissa terminatione θη. Nonne hinc probabile fit frumenta ex oriente Græciam allata?

'Ολύρα. Hordeum, zeocriticum L. Cat. Arinca, Plin. sed, ut

ipse ait, species Gallica. Avenæ mentio fit apud Plinium alio loco: sed certe Avena non ὁμοιόπυρος. Equorum pabulum secund. Homerum.

'Ομοιόπυςον distinctum ab ὁμοιοκςίθη, c. 9. sed dubitandum an de Spica simplici et paniculata dictum. Vid. Ζειὰ, &c. supra. Magis arridet ὁμοιόπυςον, spica mutica, Bot. ὁμοιοκςίθη, spica aristata.

Προλαβεῖν τῆ ρίζώσει... τοῦ χειμῶνος. Adeo strenue radices agere, ut hyemem durent.

Προλάθωσι ταῖς εὐδίαις τὴν αΰξησιν. Eodem fere sensu ac supra. Διαφοράς. Codd. διαφύσεις: cujus sensus, si reperiatur vox in scriptis, idem, ex vi vocis διά.

'Eπ' τὸ ωαν. Summatim.

"A δὲ γλίσχρα (χώςα). Ita restitui ellipsin. Vid. var. Lect.
'Ως καὶ ἐὰν μηδέν. In Codd. ὡς supra inserta, errore Librarii.
Νήπια. Infantes: plantæ ex seminio.

CAP. II.

Έκ τοῦ αὐτοῦ. Accurata admodum descriptio partium seminis. In quamplurimis plantis, a Botanicis nomine Dicotyledonum donatis, corculum et plumula ex eodem puncto proveniunt, ut hic: in aliis ἐκάτερον ἐξ ἐκατέρου, i. e. ex diversis et oppositis, quæ monocotyledones, ut in granis frumenti.

Διμες». De granis Tritici sulco longitudinali divisis: δίθυςα de lobis leguminosorum.

Καθ' αύτὰ είναι, sc. την ρίζαν καὶ τὸ φύλλον. Brevitas nimia. Παρακαθίπουν. sc. ρίζας. Emittit lateraliter.

Ἐναντίως ἐκατέρω. Forsan ἐνάντια ἐκατέροις, i. e. radice simplici vel divaricata.

Έν δὶ τῷ καλάμφ. Interpretand. videtur de proventu toto ejusdem seminis, qui aliquando culmos 30. vel 40. profert.

Καταβρυπκότα. Seminibus ex siliqua in terram jactis. Observatio justa respectu δσπείων in genere.

'Adebrovaca. Crassantur, Theod. Crassescunt, Plin. De luxurie plantarum.

Ταῖς ἀπάσαις ἡμέραις. Spatio temporis maximo? Απαρχήν. Primitias frugum Diis oblatas.

Σικελία της Μεσσηνίας. Si vera lectio, Siciliæ duæ; vel imperium in Siciliam Messeniensium.

Tar offar. Leguminum, ita dict. ex tempore serendi. Vid.

Σπορητον εξ μήνας. De duratione?

"Εως ἂν εἴδη τὶς δράγμα. Manipulum, Theod. Δράγμα hic portio telluris sulco exarata: Angl. "a furrow." Sensus requirit δράγμα κενόν.

"Οψιμα ταῦτα. Vid. supra δψίων. Interpretes multum discrepant inter se de sensu hujus loci. Mihi videtur, leguminosa non provenire in hac regione.

"Αμα ταῖς ἄλλαις, i. e. tempore usitato serendi: opponitur μα τοῖς λοιποῖς, una cum iis quæ ad finem messis secantur.

Δεινήν διαδούναι την τροφήν. De mira qualitate nutritiva.

Έν οἶσπες ἄπαζ. Ubi semel tantum transferantur semina. Scal. Suspicor corruptionem textus.

Τοῦ χεόνου. Ratione præcocitatis.

'Ο σποςητὸς ωςότεςον. Si satus processerit. Theod. Forsan ωςοτεςεῖ: sermo est de differentia præcocitatis inter Athenas et regiones Hellesponti.

CAP. III.

Γίνη διηφημίνα τῶν γενῶν. De plantis diversæ classis: ut Gramineæ et Leguminosæ: opponitur τοῖς καθ' ἔκαστον γένος ὁμογένεσι, speciebus ejusdem generis.

Οἶον ὁ Κύαμος. Generali sensu: fructus Κυάμε vocatur στρόγγυλος alibi, fructu Loti arboris similis. Hinc Faba sylvestris
Græcorum, cujus icon exhibetur Bod. p. 919. Piso vel Lathyro
similior. "Veterum Faba pusilla fuit, Terebinthi similis, vel
"baccæ Taxi." ibid. Forsan cultura grandior facta. Alibi tamen Faba nostras indicari videtur caule ὀξθόφυςι. Diosc. addit
notam certissimam, nempe καυλὸν τετράγωνον. lib. iv. c. 13.

Σήσαμον. Sesamum, orientale. Cat. Frequens mentio apud Theophrastum Σησάμου. Apud Dioscor. et Plinium plures dantur species. Vid. etiam Columell. ii. 10. Pericarpium ejus peculiare, lib. i. c. 18. Ita apud Linn. "capsula oblonga, ob- solete tetragona." Linn. G. Pl. 782. "Ανθος φυλλωδες, viii. 4. "Flos Digitalis, sed fructus diversissimus." Linn. G. Pl. In-

ter condimentarias herbas cum papaveris semine celeberrimum. Sesami seminibus consperguntur Panes: hinc Σησαμίτος ἄρτος. Athæn. iv. 172. Ab Indiis profectum, Plin. xviii. 10. Frequens usus olei Sesami in placentis ex Tritico in aqua cocto, saccharo, aromaticis et seminibus Mali Granati ad nuptias sub nomine Colyva, et ubique in arvis a Turcis colitur. Hobhouse's Albania, vol. i.

'Egύσιμον. Erysimum, officinale. Cat. minus recte. Erysimum Theophrasti et Dioscor. diversæ plantæ. Prior inter olera; posterior inter Cerealea cum Sesamo. Farina amborum sc. cum farina Tritici ad conficiendos panes. "Irio inter Segetes "Sesami similis, a Græcis 'Ερύσιμος dictus, foliis Erucæ an-"gustioribus, caule fruticoso, seminibus Nasturtii." Plin. xxii. 15. "Erysimum in Asia Græciaque, nisi pinguius esset, "medicaminibus potius quam frugibus annumerandum." Ib. xviii. 10. "Folia enervia: caulis subfistulosus, succus acris, "inter condimentarios." Bod. N. B. Sisymbrium, Irio Linn. Erysimum Bauhini. Sunt qui Myagri speciem interpretantur. Erysimum Tabernæmont.

'Ερίβινθος. Ervum, Lens. Cat. Cicer, Orobæum Bod. Esca apud antiquos statu crudo (ἄπαλοι) τωχρος, Κύκμος, 'Ερίβινθος. Cetera legumina, ξηρὰ δὶ ἰφθὰ, ἐ φρυκτά. Phæneas apud Athemæum, ii. 44. Alii δυσπέπτους vocant et ωνευματικούς, flatulentos. Ποσειδώνος εὖρημα vocatur, in maris littoribus nascens, e succo setino. Nomen hodiernum 'Ρέβιθι.

"Ogobos. Orobus. Cat. Sed nulla generis Orobi L. ad cibos apta species. Proculdubio Ervum, ervilia L. Orobus Bauhini, Orobus receptus Herbariorum. Ger. em. 1225. Varietas hujus Κριὸς, 'Οροβίαιος, viii. 5. Cicer, arietinum L. N. B. Ervum, Ervilia Linn. hodie 'Pόβι.

Φακός. Ervum, sativum. Cat. Rectius Ervum, Lens L.

Δόλιχος. Phaseolus, vulgaris. Μετὰ τῶν τρεφόντων ἡμᾶς σπερμάτων. Galen. i. 28. "siliqua prælonga, unde nomen." Vocatur a Plinio Phaseolus, ex siliqua lembiformi. xviii. 12. Sed quare genus Dolichos apud Linn. cujus, una vel altera exceptis, siliquæ curtæ?

Θέρμος. Lupinus, Cat. corr. Lupinus, albus L. Sola species ad cibos culta.

Κίγχοων. CENCHRUS, Cat. Enumeratur inter θερινὰ culta; ergo minime inter Cenchros L. Certissime species hæc et Μέλινος inter Panica Linn. enumeranda; quarum hæc P. Italicum, illa P. miliaceum.

Milios. Panicum, Italicum. Cat. Rectius P. miliaceum. Vid. supra. N. B. Nulla mentio usus Milii apud Athenæum, excepto semel in potione quadam cum Conyza, lib. x. p. 447. Nomen ex sapore melleo granorum.

CAP. IV.

Mεςῶν ἀνωμαλίαν. Discrepantiam partium. Vid. μέςος. N. B. Plantæ habitu toto dissimiles supra describuntur: capite hoc plantæ similes, sive ejusdem generis, foliis tantum vel floribus diversis.

Πολύλοβος ή Τίφη. De glumis in spica, vid. supra.

'Απηςτημένον τοῦ φύλλου. Distans a folio. De spatio inter spicam et folium caulinum superius sermo est.

Καθ' ἐκάτερον. De comparatione specifica. N. B. Opponitur comp. genericæ.

'Ινδίκη Κριθή παραβλαστική. Syn. forsan Πυροῦ Σητανίας, ε 'bi. N. B. Species Agricultoribus hodie bene nota; vid. Triticum multiplici spica, Ger. em. 66. Species ista Tritici spicam gerit aristatam, ideoque forsan Hordeum vocatur.

Καγχευδίας. Vid. Plin. in loco.

Τριημιχοίνικα. Chænicem, (i. e. sextarium) et dimidium, utpote ωτιθημιχοίνικα, (duo et dimidium:) Ang. "five halves."

Ouras lo xugóv. Quoad vires nutritivas.

Διαφίσει τη κουφότητι. Præcellit levitate.

CAP. V.

*Αροτοι χειμερινοί. Duo sementis tempora. N. B. Omnibus regionibus commune hoc.

Aleas. Lolium, temulentum. Cat. Planta hæc ubique infestat segetes. "Infelix Lolium et steriles dominantur Avenæ." Ita apud Theophrastum Αlea και Αlγιλωψ una describuntur. Vid. cap. 9. Apte dicitur κεφαλαλγής.

"Οσον ἐπιβάλλειν. Sensus τοῦ ἐπιβάλλειν est, ascribere: ἐπιβάλλειν ἰδιότητας, ascribere peculiaritates. "Οτι δὶ πάντα. Excepto quod. Lege εἰ μὰ ὅτι?
Κατ' ἀξχάς. "Αξχαι puncta adhæsionis seminum.

CAP. VI.

Μάλιστα ἐν τοῖς ἀρότοις: "Tellure neque sicca, nec arida; "humore enecta." Scal. N. B. "Αροτοι tempora opportuna ad serendum.

'Ημιθρόχοις. Codd. ἡμιθρεχίσι. Suspicor errorem in textu. Terra enim modice humida apta ad serendum: e contra destructio fit seminum ex nimio humore vel nimia ariditate: quod sequitur, ποὰν ἀναφύισθαι πολλην, de luxuria culmorum sine spicis fertilibus.

Oλωνίζονται. Infaustum augurium ducunt. Theod. "Religi"osum; inde primum coloris augurium." Plin. N. B. Ex
verbis Plinii constat voces ἐκ χροίας e textu excidisse: color
pallidus indicat τὸ πλέον ὑγροῦ.

Διὰ χρόνου κενουμέναις. Longo tempore post proscissa. Theod. Sensus est, longum tempus inaratis.

'Αποκλυσθείσης της άλμης. Salsugine copiosa aquæ injectione abluta.

Tà heirà, sc. xweia. Præcoces terræ. Theod.

Πολλὰ κατὰ μικεόν. Multa, paullatim. Theod. Imbres frequentes, nec nimii.

CAP. VII.

Nuòs ἀπὸ τῶν Κυάμων. Veteres artem novandi agros apprime callebant, sc. satione Pisi, Fabæ, &c. &c.

Έπινέμουσι. Depascuntur. Ita Plinius: "Luxuria segetum" castigatur dente pecorum."

Καμαχίαν. Α Καμάξ, ob longitudinem et gracilitatem. Vid. Xen. Ίππίκων.

Πεντηχοντόχοος. Quinquagesimo fœnore. Plin. Mira fertilitas. N. B. Plinii verba quæ sequuntur quinquagesimo et centesimo, ex incuria saltem. Theophrastus ait a quinquagesimo ad centesimum.

Πηλον οὐ φέρει. Vox σηλον limum ex inundatione denotat. Corrigend. textus ex Plin. xviii. 17. Sensus est, Babylonicam terram non fœcundari limo peculiari, sicut confinia Nili in Ægypto.

Ποᾶσις. Venditio. Forsan legend. χρήσις.

"Agras. Nomen triviale segetis imbecillæ.

Ποδς αθξησιν. Ν. Β. Initium capitis hujus apud Bod. supra, καὶ ὅλως ἡ τοῦ ἔτους: in medio sententiæ.

Εὐδιῶν καὶ χειμώνων. Textus forsan corruptus.

Τῷ ωιρίκχοντι, sc. aëre. Scal. Certe χωρίω, utpote si planum sit, vel montuosum, &c. &c.

'Η τοῦ σπόρου ἐργασία. De actu serendi, vel tempore. Τοῖς ωτρὶ τὸν σῖτον. Segetibus frumenti.

CAP. VIII.

Τὰ ξενικὰ τῶν σπερμάτων. Semina ex alia regione.

Κριθοφόρος ἀρίστη. De solo Atheniensi, levi, et friabili. Opt. "light Barley or Rye land." Ita Miltonus noster:

" Pure the air and light the soil."

'Εν τοῖς πρώτοις λόγοις. Sc. cap. 1.

"Ομοιον τῆ ὄψει τῷ আελέκει. Curvatum in formam falcis, vel acinacis: "a scymitar."

Aἰμάδωρον. Textus hic corruptus, levi transpositione, ut videtur, restituendus. Sensus est, Hæmadorum, Orobanchis speciem (O. major L.?) nasci ad radices Cumini, caule simplici; haud absimilem τῷ Βουκίρα, sed breviorem; radice bulbosa. Vid. Cat. N. B. Plantæ hæ, vere Parasitæ, exhauriendo succum enecant, 'Οροβάγχη tamen Theophr. circumvolvendo.

'Οροβάγχη. Ign. Cat. In Geoponicis vocatur 'Οσπριολίων. Ex descriptione Theophrasti planta amplexu alias enecans innuitur: hujusmodi sunt Galium, aparine L. Fumaria, capreolata, &c. &c. Nullus tamen dubito quin hic loci Polygonum, convolvulus L. planta segetibus adeo lethalis, indicetur.

Bούκεςας. Ophrys, nidus avis. Cat. Ex forma incurva, cornu bovis referente, et caule simplicissimo: necnon habitu parasitico. Rectius forsan Lathrææ vel Orobánches L. species.

'Aπαρίνη. Galium, verrucosum. Cat. Rectius G. aparine, ex habitu.

Mndian. Medica, sativa. Cat. N. B. Error typogr. pro Medicagine. Medica legitima Clusii. M. sativa, Moris. Fœnum

Burgundicum, Lob. ic. 2. Nostratibus notissimum sub nomine "Lucerne."

CAP. IX.

Τὰν αὐτὰν χρίῖαν. De modo præparandi, sc. coctione in aqua. 'Ατεράμονα. Vid. Τεράμων Lex. De qualitate leguminum in aqua coctorum, an tenera et mollia evadant, vel aliter. Alibi τέραμνος. N. B. Hallucinatio singularis Plinii in loco: "Ate-" ramnon nominant herbam in pingui solo, qua Faba ne-" catur." xviii. 17.

Γίνεται γοῦν πλέον. Crescunt mole. · N. B. Refert ad χειίαν. "Οταν ἀνθῶσι, ἀνατρέπουσι. Statu florido subvertunt. Operatio agriculturæ satis nota: " ploughing in a crop."

'Ομωιοκρίθων. Forsan distinctio inter Triticum et Hordeum apud Theophr. respectu spicæ muticæ, vel aristatæ: quo casu Ζωὰ, Τίφη species Tritici spicis aristatis.

Alγίλωψ. Avena, fatua, L. Cat. Secund. Bod. Avena sativa. Sed quare infensa segetibus, si inter cultas numeranda est? Auctuarii auctor Αλγίλοσα nominat σιτόσπιλον frumenti vitium. Forsan inter σιτώδους hac de causa enumerata. Hic etiam censura notandus Linnæus, qui genus plane alienum Ægilopa sistit.

Beόμος. Secale, Cereale. Linn. Cat. N. B. Vox Bromus, ut Cerealis species, apud Plin. occurrit, et dicitur externæ originis, xviii. 10. Cel. Car. Sprengel e contra Βεόμον Avenam, fatuam, L. Αἰγίλοπα Α. sterilem appellat, p. 80. Videndum an sit Bromus, secalinus, L. si species ista infestet segetes Græciæ.

CAP. X.

Ψύλλων, Θηςίων. Vox Θηςίκ insectis propria apud Theophr. Ψύλλον Tenthredo L. forsan T. rapæ? vel potius Aphidis species.

El μη εξ αὐτῶν. . . ἐκ τῶν ἔξω. Sí non ex substantia plantæ. . . vel ex accidentibus, ut rore, salsugine (ἄλμη).

'Ερυσίδαι. Uredo, Persoon. Cat. Vid. supra lib. iii. c. 27. et De Caus. Plant. lib. v. cap. ult. 'Ερυσίβη σῆψις τοῦ ἐφισαμένου ὑγροῦ. Auctuarii Auctor.

Σφακελισμός. Dicitur ἀνάλογον είναι τῆ νεκρώσει in animalibus. Vid. supra. Morbus trunci vel radicis.

Κάμπαι. Uricæ. Plin. in loco. Sed quo sensu? Sensus vocis Κάμπη clare indicatur a Theophrasto ωςρὶ μεταμος φωσέων τῶν τριγονησάντων, triplici mutatione Coleopterarum, &c. Linn. De Caus. Plant. lib. v. N. B. Vox Κάμπη propr. Erucarum, Geometrarum L. a modo sese incurvandi ambulando.

Φαλάγγιον. Cat. Aranea. N. B. Hic loci forsan nidus animalculi cujusdam textorii infestantis plantas: alibi lib. ix. c. 12. Araneæ species morsu noxiæ ita vocatur.

Σχώληκες. Cat. Lumbricus. Hic Lumbricus minor indicari videtur; vel forsan Ascaris, vermicularis. Linn. G. Pl. 1076. Videant entomologi an sit species apud nos "Cut-worm" dicta.

Αὐχμῶντες ἀποτελειωθῆναι. Præ siccitate. N. B. Vermes hic et supra descripti valde diversi.

"Αχει τοῦ στάχυος. Effectus duplex describitur, sed parum clare; et distinctio instituitur inter στάχυν spicam, et κὐτὸν Πυρὸν, plantam totam.

"Ires. Cat. Cynips L. N.B. Alibi occurrit Kni (Aphis Cat.), sed nescio an idem animalculum, vel species duæ ejusdem generis Syst. Nat. Linn. ubi numerosissimas videre est.

Έν τοῖς ξύλοις. Vid. ii. 9.

Εὐθὸς διάφορος. De subita mutatione?

Έν ταῖς ἀτοθήκαις. Ita emendavi ex descriptione Columellæ et Palladii. Vid. supra de usu κονίδητου, lib. iv. c. 5.

Σηπομένοις πασι, i. e. vermes omnes seminibus putridis vesci: sanis vero animalcula propria unicuique.

'Υσθείς περιφυή. Admisso imbre pervenerit. Ita Theod. ignorantia vocis περιφυή. Sermo est de collectione in manipulos, vel in θώμους: Angl. " putting together wet."

CAP. XI.

Πρὸς ἔκφυσιν δί. De reditu, vel proventu, farinæ. Similiter Plin. "semen optimum quod gravissimum." xviii. 24.

Παραλλάττουσι ταῖς δυνάμεσι. De viribus respectu vitalitatis. Plin. xi.

'Εν χωρίω τινί. Mirum sane, si non fabulosum, quod auctor dicit de duratione frugum in quibusdam locis. Ex voce ωίτεω

licet conjicere, horrea ista ex saxo vivo exsculpta ad conservanda grana, aere penitus excluso. Vid. super hac re Plin. xviii. 30.

Παρατάττουσι χοίνικα εἰς μέδιμνον. Sc. "ad oblinenda grana " singula, ut Saccharo Coriandrum." Scal. De parietibus horrei, ut mihi videtur, sermo est. N. B. Pavimenti rimas excludendo aeri amurca oblinebant veteres. Plin. xv. 8.

Πηδῶν ὥσπες τὰ φουγόμενα. Semina torrefacta exclusione aeris crepitant et dissiliunt: hinc adagium vetus, "to skip like a "parched pea."

Οὐχ ὑπαροῦντες σπείρουσι. Idem observat Plinius respectu Lupinorum, xviii. 14.

Eis ὅλην ἢ βοτάνην τινά. Super materie arida, vel in cespite herboso.

ΘΕΟΦΡΑΣΤΟΥ

ΠΕΡΙ ΦΥΤΩΝ ΙΣΤΟΡΙΑΣ

TO O'.

CAP. I.

Qualitates Succi, Resinæ, Balsamæ, &c. &c.

Η 'ΥΓΡΟΤΗΣ, ή οἰκεῖα τῶν φυτῶν, ην δη καλοῦσί τινες ὀπὸν, ὀνόματι κοινῷ προσαγοςεύοντες, δύναμιν ε΄χει δηλονότι την καθ' αὐτην ἑκάςη. *χυμὸς δὲ ταῖς μὲν μᾶλλον, ταῖς δ' ἤττον ἀκολουθεῖ, ταῖς δ' ὅλαις οὐκ ἄν δόξειεν, οὕτως ἀδθενης καὶ ὑδαρης ταῖς δ' ὅλαις οὐκ μὲν οὖν ὑπάρχει [δύναμις] πᾶσι κατὰ την βλάστησιν ἰσχυροτάτη δὲ, καὶ μάλιστα ἐκφαίνουσα την ἑαυτῆς φύσιν, ὅταν ἤδη παύσηται καὶ βλαστάνοντα καὶ καρπογονοῦντα. συμβαίνει δὲ τισι τῶν 'ἀπῶν τῶν φυτῶν καὶ χρόας ἰδίας ἔχειν, τοῖς μὲν λευκὰς, οἶον τοῖς *ἀπώδεσι τοῖς δ' αἰματώδεις, οἶον τῆ d Κενταυςίδι, καὶ τῆ 'Ατρακτυλίδι καλουμένη 'Ακάνθη' τοῖς δὲ *χλωρόν τοῖς δὲ ἐν ἄλλη χρόα. ἔνδηλα δὲ μᾶλλον ταῦτα ἐν τοῖς ἐπετείοις, καὶ ἐν τοῖς ἐπετείοις, ἡ τοῖς δένδροις. ἡ

² ἔχει δὶ Ald. ^b τίσι». Theod. ^c ὀτῶν, τῶν desunt Bod. ^d Κευτηρία, Bod. Κενταυρίω, Const.

δ' ύγρότης, τῶν μὲν * σάχος ἔχει μόνον, ώσπερ τῶν όπωδῶν τῶν δὲ ὰ *δακρυώδης γίνεται, καθάπες Ἐλάτης, Πεύκης, Τερμίνθου, Πίτυος, 'Αμυγδάλης, Κεράσου, ε Προύμνης, 'Αρκεύθου, Κέδρου, Πτελέας, τῆς 'Ακάνθης, της Αἰγυπτίας' καὶ γὰρ αύτη Φέρει κόμμι, ωλήν οὐκ ἐκ τοῦ φλοιοῦ, ἀλλ' f ἐντός· ἐν ἀγγείω δὲ συλλέγεται. ἔτι δὲ ἀφ' ὧν ὁ *λίβανος, κὰ ἡ *σμύρνα (δάκουα γὰρ κὰ ταῦτα.) καὶ τὸ βάλσαμον, κὰ ἡ χαλβάνη, καὶ εἴ τι τοιοῦτον ἔτερον· οἶόν Φασι τὴν "Ακανθαν την Ίνδικην, ἀφ' ής γίνεται τὸ όμοιον τῆ σμύρνη. συν-Ισταται δὲ [δάκρυ] καὶ ἐπὶ τῆς Σχίνου, καὶ ἐπὶ τῆς 'Ακάνθης, τῆς 'Ιξίνης καλεμένης, Ε ἐξ ἦς ἡ * μαστίχη. άπαντα δὲ ταῦτα εὔοσμα, ἢ σχεδὸν ὅσα σιότητά τινα έχει καὶ *λίπος, ὄσα δ' ἀλιπῆ, ταῦτα δ' ἄοσμα· καθάπες τὸ * κόμμι, καὶ τὸ τῆς 'Αμυγδάλης. ἔχει δὲ δάκουον καὶ ἡ Ἰξία ἡ ἐν Κρήτη, καὶ ἡ Τραγάκανθα καλουμένη ταύτην δὲ ωρώτον ώετο μόνον ἐν Κρήτη Φύεδα, νῦν δὲ Φανερά καὶ ἐν ᾿Αγαΐδι τῆς Πελοποννήσου, καὶ ἄλλοθι, καὶ τῆς ᾿Ασίας ωερὶ Μήδειαν. καὶ τούτων μεν σάντων έν τε τοῖς καυλοῖς, καὶ τοῖς στελέχεσι, καὶ τοῖς ἀκρέμοσι τὸ δάκρυον ἐνίων δ' ἐν ταῖς ῥίζαις, ὥσπερ τοῦ Ἱπποσελίνου καὶ τῆς Σκαμμωνίας, καὶ τῶν άλλων σολλών φαρμακωδών των δὲ καὶ ἐν τῷ καυλῷ καὶ ἐν τῆ ρίζη: (καὶ γὰρ τὸν καυλὸν ὀπίζουσι, κὰ ἐνίων τὰς ῥίζας, ώσπες ѝ τοῦ Σιλφίου.) τὸ μὲν οὖν [δάκου] τοῦ Ἱπποσελίνε, παρόμοιον τῆ σμύρνη· καί τινες ἀκούσαντες ώς έντεῦθεν ή σμύρνη, ήγοῦνται βλαστάνειν hέξ

Προύνης, Bod. f ἀλλ' ἐν τῷ ἀγγείῳ. Bod. g ἡ ἀκαν Θικὰ μαστίχη. Const. h ἐν αὐτοῖς Bod. Vid. not. ad fin.
 libri.

αὐτῆς τὸ Ἱπποσέλινον, (φυτεύεται γὰς ῶσπερ ἐλέχθη ὰ ἀπὸ δακςύου τὸ Ἱπποσέλινον,) ἢ καθάπερ ἡ ἱ Σκαμμωνία, καὶ ἄλλα. τὸ δὲ τοῦ Σιλφίου [δάκςυ] δριμὸ, καθάπερ αὐτὸ τὸ Σίλφιον, ὁ γὰρ ὁπὸς καλούμενος τοῦ Σιλφίε, δάκρυόν ἐστιν. ἡ δὲ Σκαμμωνία ἢ εἴ τι ἄλλο τοιοῦτον, ῶσπες ἐλέχθη, φαρμακώδεις ἔχει τὰς δυνάμεις. πάντων δὲ τῶν εἰρημένων [χύλων], τὰ μὲν αὐτομάτως συνίσταται, τὰ δὲ ἀπ΄ κ∗ἐντομῆς, τὰ δὲ ἀμφοτέςωθεν * τέμνουσι δὲ δηλονότι τὰ χρήσιμα καὶ τὰ μᾶλλον ἀξιόλογα. ἐπὶ γοῦν τοῦ ἀπὸ τῆς ᾿Αμυγδάλης, [ὡς] οὐδεμία χρεία, δάκρυον οὐκ ἀφέλκουσι πλὴν ἐκεῖνό γε φανερὸν, ὅτι ὧν αδτόματος ἱἡ πῆξις, τούτων πλείων ἡ ἐπιβροὴ τῆς ὑγρότητος.

CAP. II.

Modi extrahendi Resinam et Picem.

ΟΥ τὴν αὐτὴν δ΄ ῶραν ἀπάντων αἱ *ἐντομαὰ καὶ ἡ σῆξις, ἀλλὰ τὸ μὲν τῆς ᾿Αμπέλου μάλιστα συνίςαθαὶ φασιν, ἐὰν μικρὸν σρὸ τῆς βλαστήσεως τμηθῆ, τοῦ δὲ μετοπώρου, καὶ ἀρχομένου τοῦ χειμῶνος, ἦττον καίτοι πρόσγε καρποτοκίαν καὶ ὡραιότητα ταῖς δὲ πλείσταις αὖται. τῆς δὲ Τερμίνθου καὶ τῆς Πεύκης, καὶ m ἔκ τινων ἄλλων *ρητίνη γίνεται μετὰ τὴν βλάστησιν τὸ δ΄ ὅλον, οὐκ ἐπέτειος ἡ τούτων *ἐντομὴ, ἀλλ' εἰς πλείω τρούνον. τὸν δὲ Λιδανωτὸν καὶ τὴν Σμύρναν ὑπὸ κύνα φασὶ, κὰ ταῖς θερμοτάταις ἡμέραις ἐντέμνειν ὡσαύτως δὲ καὶ τὸν ἐν Συρία Βάλσαμον. ἀκριδεστέρα δ΄, εἰ

i Κοινωνία, Const. k ἀνατομῆς, Codd. Vid. cap. ii.
l Vid. not. ad finem libri. m ή ἐκ Bod. εἰ ἐκ Const.
n χεόνον τεύτου. Const.

καὶ ἐλάτθων καὶ ἡ τούτων ἐντομὴ, κὶ γὰρ ἡ συρροή τῆς ύγρότητος ἐλάτλων. ὧν δὲ καὶ ὁ καυλός έντέμνεται καὶ ή ρίζα, τούτων ὁ καυλὸς ωρότερον, ώσπερ κὰ τοῦ Σιλφίου καλοῦσι δὲ τῶν ὀπῶν τούτων, τὸν μὲν, *καυλίαν, τὸν δὲ, * ριζίαν ὰ ἐστὶ βελτίων ὁ ριζίας, καθαρὸς γάρ, καὶ διαφανής καὶ ξηρότερος, ὁ δὲ καυλίας ὑγρότερος, καὶ διὰ τοῦτο ἄλευρον αὐτῷ ωεριπλάττουσι ωρὸς τὴν ωηξιν. την δ' ώραν της ο * έντομης "σασιν οἱ Λίβυες, οὖτοι γὰρ οἱ σίλφιον λέγοντες, ώσαύτως δὲ καὶ οἱ ῥιζοτόμοι, καὶ οἱ τοὺς φαρμακώδεις ὀποὺς συλλέγοντες (καὶ γαρ οὖτοι τοὺς καυλοὺς ὀπίζουσι ωρότερον). ἀπλῶς δὲ πάντες, κ οί τὰς ριζίας, κ οί τοὺς καυλίες συλλέγοντες, την οἰκεῖαν ὥραν ἐκάστων τηροῦσι. καὶ τοῦτο μὲν δή κοινόν, ή δὲ ἡητίνη τόνδε τὸν τρόπον γίνεται ἐν μὲν τῆ Πεύχη, όταν Ράφελχωθείσης ή *δορά έξαιρεθή συβρεί γάρ είς τὸ * έλκωμα 9 τότε ωλείων ή ύγρότης έν δὲ τῆ Έλάτη καὶ τῆ Πίτυι, μόνον γευσάμενοι τῶν ξύλων άφελχώσουσιν. οὐ γὰρ σᾶς ἀφορισμός ὁμοίως. ἀφελκοῦσι γὰρ καὶ τὰς Τερμίνθους ἐν ἀμφοῖν, καὶ ἐν τῷ στελέχει και εν τοῖς ἀκρέμοσιν. ἀεὶ δὲ ωλείων καὶ βελτίων ή εἰς τὸ στέλεχος συρρέθσα τῆς εἰς τοὺς ἀκρέμονας. διαφέρουσι δὲ καὶ ταῦτα τὰ δένδρα. βελτίστη μεν γάρ ή της Τερμίνθου [ρητίνη], κ γάρ συνεστηκυία, καὶ εὐωδεστάτη τῆ ὀσμῆ, καὶ κουφοτάτη, ἀλλ' ὀλίγη. δευτέρα δὲ ἡ ἐλατίνη, καὶ σιτυίνη, κουφότεραι γάρ τῆς σευχίνης· σλείστη δὲ ἡ σευχίνη, καὶ βαρυτάτη καὶ σιττωδεστάτη, δια το μάλιστα * ένδαδον είναι την

ο ἐκτομῆς Bod. Ρ ἀφελκωθείσης, ἡ δορὰ ἐζαιρεθῆ. Bod. ἀφελκωθείσης, δᾶς ἐζαίρεται. Theod. 9 τοῦτο Bod.

Πεύκην λέγεται δε εν άσκοῖς ύγρα, κἄπειτα οὕτως συνίσταται. καίτοι φασί [ένίους] καὶ τὴν Τέρμινθον * τ * ωιττοκαυτείν ωερί Συρίαν έστι γάρ όρος, καθάπερ έν τοῖς ἔμπροθεν εἴπομεν, μέγα, Τερμίνθων μεστὸν άπαν μεγάλων. ένιοι δέ φασι καὶ τὴν Πίτυν, καὶ τὴν Κέδρον, την Φοινικήν. άλλα ταῦτα μεν ώς * ἐνδεχόμενα ληπτέον διὰ τὸ σπάνιον, ἐπεὶ οί γε ωερὶ Μακεδονίαν οὐδὲ τὴν Πεύκην ωιττοκαυτοῦσιν, σκὴν ἀλλά ἢ τὴν ἄρρενα, (καλοῦσι γὰρ ἄρρενα τήν γε καρποφόρον) τῆς δὲ Βηλείας, ἐὰν τινὰς τῶν ῥιζῶν ἐνδάδες λάδωσιν. ἐκ άπασα γὰρ Πεύχη ἔνδαδος ταῖς ῥίζαις. καλλίστη δ' ἡ ωίττα γίνεται η καθαρωτάτη, ή έκ τῶν σφόδρα ωροσηλίων καὶ προσδόρρων, ἐκ δὲ τῶν παλισκίων *βλοσυροτέρα καὶ βορδορώδης. ἐν γὰρ τοῖς σφόδρα σαλισκίοις ούδὲ φύεται Πεύκη τοπαράπαν. ἔστι δὲ καὶ εὐφορία τις καὶ ἀφορία καὶ ωλήθους καὶ καλλονῆς, ὅταν μὲν γὰρ χειμών μέτριος γένηται, σολλή γίνεται και καλή, καί τῷ χρώματι λευκοτέρα, ὅταν δὲ ἰσχυρὸς, ὀλίγη, καὶ μοχθηροτέρα καὶ ταῦτά γε ἐστὶ τὰ ὁρίζοντα τὸ ωλῆθος καὶ καλλονήν ωίτης, ούχ ή ωολυκαςπία τῶν Πευκῶν. οἱ δὲ περὶ τὴν Ἰδην φασὶ, διαιροῦντες τὰς Πεύκας κ την μεν καλούντες Ίδαΐαν, την δε Παραλίαν, την έκ της 'Ιδαίας [ωίτταν] ωλείω ή μελαντέραν γίνεδα, ή γλυκυτέραν κ τὸ ὅλον s εἰλικρινες έραν κ εὐωδεστέραν ώμην, (έψηθεῖσαν δὲ ἐλάτλω ἐκβαίνειν, ωλείω γὰρ ἔχει τὸ * ὄρρον,) διὸ κὰ λεπλοτέραν εἶναι τὴν δὲ τῆς Παραλίας ξανθοτέραν η σαχυτέραν ώμην, ώστε η την * ἄφεψιν

μικρον ελάττω γίνεδα, * * δαδωδες έραν δε την 'Ιδαΐαν' ώς δε άπλως είπεῖν, έχ τῆς ἴσης * δαδὸς σελείω κὰ ύδαρεστέραν [την σίτταν], έν ταις επομβρίαις γίνεσθαι, ή έν τοις αύχμοις και έκ χειμερινών και σαλισκίων τόπων, η έκ των εύηλίων καὶ εύδιεινών. ταῦτα μεν ούν ούτως έκάτεροι λέγουσιν, άναπληρούσθαι δε συμβαίνει τὰ κοιλώματα σρὸς τὸ σάλιν ἐξαίζειν, τῶν μὲν ἀγαθών Πευχών, ένιαυτώ, τών δε μετριωτέρων, έν δυσίν ἔτεσιν, τῶν δὲ μοχθηςῶν, ἐν τρίσιν. ἡ δὲ ἀναπλήρωσις, οὐ τοῦ ξύλου καὶ τῆς * συμφύσεως, ἀλλὰ τῆς υ ωίττης έστιν, έπει το ξύλον άδύνατον * συμφωνα κι εν γένεθαι, σάλιν· άλλ' ή *έργασία δια τοσούτου χρόνου γίνεται τῆς σίττης. ἀναγκαῖον δὲ δηλονότι καὶ τῷ ξύλω γένεθαί τινα * πρόσφυσιν, εἴπερ ἐξαιρουμένης τῆς * δαδὸς καὶ καιομένης, τῆς σίττης ἡ ἐκροή. Υτοῦτο μὲν οὖν ούτω ληπτέον. οί δὲ ωερὶ τὴν "Ιδην φασὶν, ὅταν * λεπίσωσι τὸ στέλεχος (λεπίζουσι δὲ τὸ ωρὸς ήλιον μέρος έπὶ δύο, ἢ τρεῖς σήχεις ἀπὸ τῆς γῆς) ἐνταῦθα τὴν ἐπιρροήν, γινομένην * ένδαδον, ένιαυτῷ μάλιςα είνας τοῦτο δ' όταν *έκπελεκήσωσιν, έν έτέρω [έτει] σάλιν ένδαδοῦθα, καὶ τὸ τρίτον ώσαύτως. τὰ δὲ τοιαῦτα διὰ τὴν * ύποτομὴν ἐκπίπτειν φασὶ δένδρα ύπὸ τῶν ωνευμάτων, σηπέντα. τθς δὲ φασὶν ἐξαίρειν αὐτε τὴν καρδίαν τέτο γὰρ μάλιστα δαδῶδες: ἐξαίρειν δὲ ἐκ τῶν ῥιζῶν καὶ γὰς ταύτας ώσπερ εἴπομεν ἐνδάδους ωασῶν μάλιστα. είκὸς δὲ δηλονότι τὰς μεν ἀγαθὰς, ώσπερ ἐλέχθη, συνεχῶς τοῦτο δρᾶν, τὰς δὲ χείρονας διὰ ωλείονος χρόνου.

t δαδεστέραν Ald. Bas. ^u ρητίνης Const. ^x ωρόσφυσιν τῆς τροφῆς, εἴσερ Ald. ^y Vid. not. ad fin. libri.

κ Ζ* ταμιευομένους μεν, ωλείω χρόνον άντέχειν, έαν δε waσαν ἐξαίρωσιν, ἐλάττω. δύναται δ', ως ἔοικε, τρεῖς μάλιστα τοιαύτας έξαιρέσεις ύπομένειν. ούχ άμα δὲ καρποφορούσιν αί Πεύκαι, και *δαδοφορούσι. καρποφορούσι μεν γάρ εὐθὸς νέαι, δαδοφορούσι δὲ ὕστερον σολλώ, σρεσθύτεραι γινόμεναι.

CAP. III.

Picis liquidæ et concretæ Manipulatio.

ΤΗΝ δὲ ωίτταν καίουσι τόνδε τὸν τρόπον ὅταν κατασκευάσωσιν όμαλη τόπον, ώσπερ άλω ωσιήσαντες έχουσαν είς τὸ μέσον *συβροῦν, ταύτην ἐδαφίζουσι καταχίσαντες τοὺς * κορμοὺς, συντιθέασι δὲ σαραπλησίαν σύνθεσιν της των *άνθρακευόντων, ωλην ούκ *έμ-6οθρον, άλλα τὰς *χίζας ὀρθάς ωρὸς άλλήλας, ώστε λαμβάνειν ύψος αἰεὶ κατὰ πληθος γίνεθαι δέ τοῦτο Φασιν όταν ή *σύνθεσις ή κύκλω μεν ογδοήκοντα κ έκατον σηχέων, εἰς ὕψος δὲ Υ ἐξήκοντα σλέον, ἡ σεντήκοντα· ή έκατον άμφοτέραις, ἐάν σερ ή *δᾶς τυγχάνη σίειρα. συνθέντες οδν αὐτὴν οὕτως, καὶ κατασκεπάσαντες ὕλη, γην ἐπιβάλλοντες, κατακρύπτουσιν ὅπως μηδαμῶς ἐπιδιαλαμψη τὸ σῦς, ἀπόλλυται γὰρ ή ωίττα τούτου συμβάντος. ύφαπτοῦσι δὲ κατὰ τὴν ὑπολειπομένην * δίοδον, είτα δὲ καὶ ταύτην, ἐπισάξαντες τῆ ὕλη, κὶ ἐπιχώσαντες τηρούσι δ' άναβαίνοντες κατά κλίμακος, ἐάν όρῶσι τὸν καπνὸν ἀθούμενον, καὶ ἐπιβάλλουσιν αἰεὶ τῆς γης, όπῶς μη διαλάμψη. κατεσπεύας οι δὲ όχετὸς τῆ ωίττη, τη ἀποβρεούση διὰ της *συνθέσεως είς βόθυνον, δσον ἀπέχοντα σεντεκαίδεκα σήχεις. ἡ δ' ἀπορρέουσα

ωίττης ψυχρά γίνεται κατά τὴν άφήν. καίεται δὲ μάλιστα δύο ἡμέρας κὰ νύκτα, τῆ γὰρ ὑςεραία ωρὸ ἡλίου δύνοντος έκκεκαυμένη γίνεται, καὶ * ἐνδέδωκεν ἡ συρά. τούτο γάρ συμβαίνει, μηκέτι δεούσης της σίτλης. τόνδε δὲ τὸν Υχεόνον ἄπαντα τηρεσιν άγευπνοῦντες, ὅπως μὴ διαλάμπη. καὶ θύουσι δὲ, καὶ ἐορτάζουσιν, εὐχόμενοι σολλήν τε καὶ καλήν γίνεδαι την σίτταν. οί μεν δη wepl Μακεδονίαν καίουσι τὸν τρόπον τοῦτον, ἐν δὲ τῆ 'Ασία φασὶ ωερὶ Συρίαν οὐκ ἐμπλάττειν τὴν δᾶδα, άλλ' ἐπ' αὐτῷ τῷ δένδρῳ σροσκαίων, Φέροντες ὄργανόν τι σεριπεποιημένον, καὶ τοῦτο σεριαλείφοντες, είθ', όταν * ἐκτήξωσι, ταύτην σάλιν σερὶ ἄλλο μετα-Φέρειν. ὅρος δέ ἐστιν αὐτοῖς τις καὶ σημεῖα τοῦ ωαύεδια, καὶ μάλιστα δηλονότι, τὸ μηκέτι ῥεῖν. * ωιττοκαυτοῦσι δ', ώσπερ καὶ ωρότερον ἐλέχθη, τὰς Τερμίνθους, Πεύκην γάρ οὐ φέρουσιν οἱ τόποι. τὰ μὲν οὖν wepl την ρητίνην και την ωίτταν, ούτως έχει.

CAP. IV.

Thuris Olibani et Σμύςνης Myrrhiferæ Descriptio, et Historia.

ΠΕΡΙ δὲ *λιβανωτοῦ, κὰ *σμύρνης, κὰ *βαλσάμου, και εἴ τι τοιοῦτον ἔτερον, ὅτε μὲν καὶ δι' ἀποτομῆς γίνει τοιοῦτον ἔτερον, ὅτε μὲν καὶ δι' ἀποτομῆς γίνει τις, ἡ τῶν δένδρων φύσις καὶ εἴ τι ωερὶ τὴν γένεσιν, ἡ τὴν συλλογὴν, ἡ τι ἄλλον ἴδιον αὐτοῖς ὑπάρχει, ωειρατέον εἰπεῖν ὡσαύτως δὲ καὶ ωερὶ τῶν λοιπῶν εὐόσμων, σχεδὸν γὰρ τά γε ωλεῖστα ἀπὸ τόπων ἐστὶ, τῶν τε ωρὸς μεσημβρίαν καὶ ἀνατολήν. γίνεται μὲν οὖν ὁ

Λίδανος, καὶ ἡ Σμύρνα, κὶ ἡ Κασία, καὶ ἔτι τὸ Κινάμωμον, ἐν τῆ τῶν ᾿Αράδων Ζχώρα, τῆ Χερρονήσω περὶ τε Σαβά, καὶ 'Αδραμύττα, καὶ a Κατάβαινα, κ Μάλι. φύεται δὲ τὰ τοῦ Λιβάνου καὶ τῆς Σμύρνης δένδρα, τὰ μὲν ἐν τῷ ὄρει, τὰ δ' ἐν ταῖς ἰδίαις γεωργίαις ὑπὸ τὴν * ὑπόρειαν, διὸ καὶ τὰ μὲν Θεραπεύεται, τὰ δ' οὕ. τὸ δ' ὄρος είναι, φασίν, ύψηλὸν καὶ δασύ, καὶ νιφόμενον, ρείν δ' έξ αὐτοῦ κὰ σοταμούς εἰς τὸ σεδίον. είναι δὲ τὸ μεν τοῦ Λιβάνε τὸ Δένδρον, οὐ μέγα, ωεντάπηχυ δέ τι, και σολύκλαδον, φύλλον δὲ ἔχειν ἐμφερὲς τῆ 'Αρία, ωλήν έλαττον ωολύ, καὶ τῷ χρώματι ωοῶδες σφόδρα, καθάπερ το Πήγανον. Ελειόφλοιον δε στῶν ώσπερ τὴν Δάσνην. (τὴν δὲ Σμύρναν φασὶν ἔλατίον ἔτι τῷ μεγέθει, κ θαμνωδές ερον τὸ δὲ στέλεχος ἔχειν σκληρὸν κ συνεστραμμένου, ἐπὶ τῆς γῆς σαχύτερου δ' ἢ * κνημόπαχες.) Φλοιὸν δ' έχει [ή Σμύρνα] οὐ λεῖον, ὅμοιον δὲ τῆ c' Ανδράχνη. ἔτεροι δὲ, οἱ φάσκοντες τεθεωρηκέναι, ωερὶ μέν τοῦ μεγέθες χεδὸν συμφωνοῦσιν, οὐδέτερον γὰρ εἶναι μέγα τῶν δένδρων [τούτων], ἔλατίον δὲ τὸ τῆς Σμύρνης, η ταπεινότερον, φλοιον δὲ ἔχειν τὸ τοῦ Λιδάνου Δένδρον δαφνοειδές φασι, κ λειόφυλλον είναι τον δε της Σμύρνης φλοιον ἀκανθώδη κὶ οὐ λεῖον· φύλλον δὲ προσεμφερὲς ἔχειν τη ο Πτελέα, ωλήν * ούλον, ἐξ ἄκρου δὲ ἐπακανθίζον, ώσπερ τὸ τῆς Πρίνε. ἔφασαν δὲ οὖτοι κατά τὸν ωαράπλουν, ον έξ Ἡρώων ἐποιοῦντο κόλπου, ζητεῖν ἐκβάντας ύδωρ ἐν τῷ ὄρει, καὶ οὖτως Ξεωρῆσαι τὰ δένδρα κατὰ την συλλογήν είναι δ' άμφοτέρων *έντετμημένα, η τά

χώρα νήσω, Bod.
 * Κιτίζαινα, Bod.
 * Δειέφυλλον
 Codd.
 * Αδράχνη. Const.
 d 'Ελαία, Bod.

στελέχη, καὶ τοὺς κλάδους άλλὰ τὰ μὲν, ώσπερ άξίνη δοχείν ωεπληχθαι, τὰ δὲ, λεπτοτέρας ἔχειν τὰς τομάς. τὸ δὲ δάκρυον, τὸ μὲν καταπίπτειν, τὸ δὲ, καὶ ωρός τῷ δένδοψ ωροσίσχεσθαν· καὶ ἐνιαχοῦ μὲν ὑποβεβληθαμ * ψιάθους ἐκ τῶν Φοινίκων ωεπλεγμένας. ένιαχοῦ δὲ, τὸ ἔδαφος μόνον ήδαφίδα, καὶ d καθαράν είναι καὶ τὸν μὲν ἐπὶ τῶν ψιάθων λιβανωτὸν, είναι καὶ καθαρόν και διαφανή, τον δ' ἐπὶ της γης ήττον τον δ' έπὶ τοῖς δένδροις ωροσεχόμενον ἀποξέειν σιδήροις, διὸ κ φλοιον ένίοις σεροσείναι το δε όρος άπαν μεμερίσθαι τοῖς Σαβαίοις. (τούτους γὰρ είναι κυρίους.) δικαίους δὲ τὰ τρὸς ἀλλήλους, διὸ καὶ οὐδένα τηρεῖν, ὅθεν τὶ αὐτοὶ, *δαψιλῶς είς τὰ ωλοία λαβόντες, ἐνθέθαι τοῦ λίβανωτοῦ καὶ τῆς σμύρνης, (ἐρημίας οὖσης τῆς χώρας,) και ἀποπλείν έλεγον δ' ούτοι και τόδε, και έφασαν άκούειν, ότι συνάγεται σανταχόθεν ή σμύρνα και ό λιβανωτός είς τὸ ίερὸν τὸ τοῦ Ἡλίε· τοῦτο δ' είναι μέν τῶν Σαβαίων, ἀγιώτατον δὲ σολὸ τῶν σερὶ τὸν τόπον. τηρείν δ' ἐκεί τοὺς "Αραβας ἐνόπλους" ὅταν δὲ κομίσωσιν έκαστος *σωρὸν τὸν ἑαυτοῦ, καὶ τὴν Σμύρναν όμοίως, καταλιπείν τοίς ἐπὶ τῆς φυλακῆς, τιθέναι δὲ ἐπὶ τοῦ σωροῦ σινάκιον, γραφὴν ἔχον τοῦ τε σλήθους τῶν μέτρων, καὶ τῆς τιμῆς ἦς δεῖ ο ωραθήναι τὸ μέτρον έκαστον όταν δε οἱ έμποροι σαραγένωνται, σκοπείν τὰς γραφάς, ή τις δ' αν αὐτοῖς ἀρέσκη, μετρησαμένους τιθέναι την τιμήν είς τοῦτο τὸ χωρίον, ἔνθεν αν ἕλωνται. τον δὲ ἱερέα σαραγενόμενον, τὸ τρίτον μέρος λαβόντα τῆς τιμῆς τῷ Θεῷ, τὸ λοιπὸν αὐτοῦ καταλιπεῖν, καὶ

d καθάπες Bod. * προσθείναι Codd.

ΠΕΡΙ ΦΥΤΩΝ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΤΟ Θ΄. 371

τούτο σῶν είναι χυρίοις έως αν έλωνται σαραγενόμενοι. άλλοι δέ τινες τὸ μὲν τοῦ Λιβανωτοῦ δένδρον ὅμοιον είναι φασι f Σχίνω, και τον καρπον ε τοις * σκίνοις, φύλλον δὲ ὑπέρυθρον. εἶναι δὲ τὸν μὲν ἐκ τῶν νέων [δένδρων] Λιβανωτὸν, λευκότερον καὶ ἀοδμότερον, τὸν δ΄ έκ τῶν σαρακμαζόντων ξανθότερον καὶ εὐοσμότερον. τὸ δὲ τῆς Σμύρνης [δένδρον φασίν ἄλλοι] δμοιον τῆ Τερμίνθω, τραχύτερον δὲ καὶ ἀκανθωδέστερον, φύλλον δὲ μικρώ στρογγυλότερον, τη δὲ γεύσει, διαμασωμένοις, όμοιον τῷ τῆς Τερμίνθου. είναι δὲ καὶ τούτων τὰ σαρηχμαχότα, εύδοχιμώτερα γίνεδου δὲ ἀμφότερα ἐν τῷ αὐτῷ τόπῳ. τὴν γὰρ γῆν * ὑπάργιλον καὶ * ϖλακώδη [είναι], κὶ ὕδατα σηγαΐα σπάνια ταῦτα μὲν οὖν ὑπεναντία τῷ νίφεθαι, κὰ ὖεθαι, κὰ σταμούς ἐξιέναι. τὸ δὲ σαρόμοιον είναι τὸ δένδρον τῆ Τερμίνθω, κὰ ἄλλοι τινὲς λέγεσιν, οί δὲ κὸ ὅλως Τέρμινθον είναι, [φασί] κομιθήναι γὰρ ξύλα ωρὸς 'Αντίγονον ὑπὸ τῶν 'Αράδων, τῶν τὸν λιδανωτὸν καταγαγόντων, α οὐδεν διέφερε τοῦ τῆς Τερμίνθου. ωλήν οδτοί γε μείζον έτερον άγνόημα ωροσηγνόουν. ὤοντο γὰρ ἐκ τοῦ αὐτοῦ δένδρου τόν τε λιβανωτον γίνεσαμ καὶ τὴν σμύρναν διόπερ ἐκεῖνος ὁ λόγος ωιδανώτερος, ὁ ωαρὰ τῶν ἀναπλευσάντων ἐξ Ἡρώων ωόλεως· ἐπεὶ καὶ τὸ ὑπὲρ Σάρδεων ωεφυκὸς τοῦ λιβανωτοῦ δένδοον ἐν ἱερῷ τινι, δαφνοειδες ἔχει τὸ φύλλον. ἔτι δὲ δεῖ ςαθμᾶθαι τούτω, ὅτι ὁ λιβανωτὸς, κὰ ὁ ἐκ τοῦ στελέχες, καὶ ὁ ἐκ τῶν ἀκρεμόνων, ὁμοίως καὶ τῆ ὄψει, καὶ τῆ ἐσμῆ θυμιώμενος, τῷ ἄλλῳ λιβανωτῷ. Εέφυκε δὲ τοῦτο μόνον τὸ δένδρον οὐδεμιᾶς τυγχάνειν γεωργίας.

f Σχοίνω, Bod. ε τοῖς σχίνεσι, Const. σχοίνισι, Bod.

PARS II. Κ

ἔνιοι δὲ λέγεσιν ὡς ἡδίων μὲν ὁ λιβανωτὸς ἐν τῷ ᾿Αραβία γίνεται, καλλίων δὲ ὁ ἐν ταῖς ἐπικειμέναις νήσοις ὧν εˇΙνδοι ἄρχουσιν. ἐνταῦθα γὰρ καὶ ἡ σχημαποιεῖν [αὐτοὺς] ἐπὶ τῶν δένδρων οἶον ἄν θέλωσι καὶ τάχα τοῦτό γε οὐκ ἀπίθανον, ἐνδέχεται γὰρ ὁποίαν ἄν βούληταί τις ωοιεῖν τὴν ἐντομήν. εἰσὶ δέ τινες καὶ μεγάλοι σφόδρα τῷ *χόνδρω, ὥστε εἶναι τῷ μὲν ὅγκω χειροπληθιαίους, σταθμῷ δὲ ωλεῖον ἡ τρίτον μέρος *μνᾶς. *ἀργὸς δὲ κομίζεται ωᾶς ὁ λιβανωτὸς, ὅμοιος δ΄ ἐστὶ τῷ ωροσόψει τῷ φλοιῷ. τῆς σμύρνης δὲ ἡ μὲν στακτὸ, ἡ δὲ ωλαστή. δοκιμάζεται δὲ ἡ μὲν ἀμείνων τῷ γεύσει. καὶ ἀπὸ ταύτης τὴν ὁμόχρουν λαμβάνουσι. ωερὶ μὲν οὖν λιβανωτοῦ καὶ σμύρνης, ἄχρι γε τοῦ νῦν σχεδὸν τοσαῦτα ἀκηκόαμεν.

CAP. V.

Laurus Cinnamomum et Laurus Cassia, &c.

ΠΕΡΙ δὲ Κιναμώμου καὶ Κασίας ταῦτα λέγουσι

Θάμνους μὲν ἀμφότερα ταῦτ' εἶναι, οὐ μεγάλους, ἀλλ'

ἡλίκους "Αγνου' πολυκλάδους δὲ καὶ ξυλώδεις. ὅταν δὲ
ἐκκόψωσι τὸ *κινάμωμον, ὅλον διαιρεῖν εἰς πέντε μέρη,

τούτε δὲ τὸ πρῶτον πρὸς τοῖς βλαστοῖς βέλτις ον εἶναι,

ὅ τέμνεται σπιθαμιαῖον, ἡ μικρῷ μεῖζον. ἐπόμενον δὲ

τὸ δεύτερον, ὁ καὶ τῆ τομῆ ἔλαττον, εἶτα τὸ τρίτον καὶ
τέταρτον' ἔσχατον δὲ, κὰ χείριστον, τὸ πρὸς τῆ ρίζη,

φλοιὸν γὰρ ἱ ἐλάχις ον ἔχει, (χρήσιμος δ' οὖτος, οὐ τὸ
ξύλον,) διὸ καὶ τὸ ἀκροφυὲς κράτιστον, πλεῖστον γὰρ

ε ἐνυπάρχουσιν. Bod. h σχηματομεῖν Const. ἱ πλεῖσον ἔχει οὐ γὰρ οὖτος χρήσιμος, ἀλλὰ τὸ ξύλον. διὸ καὶ Const.

ΠΕΡΙ ΦΥΤΩΝ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΤΟ Θ΄. 373

έγειν κ τον Φλοιόν οί μεν, ούτω λέγουσιν, άλλοι δ' οὐ θαμνῶδείς φασι· δύο δ' αὐτῶν γένη, τὸ μὲν μέλαν, τὸ δὲ λευκόν. λέγεται δέ τις καὶ μῦθος ὑπὲρ αὐτοῦ, φύεδα μεν γάρ φασιν έν φάραγξιν, έν ταύταις δ "Οφεις είναι κ ωτερωτούς, δηγμα Βανάσιμον έχοντας, ωρός ούς φραξάμενοι τὰς χεῖρας καὶ τοὺς σόδας, καταβαίνουσι καὶ συλλέγουσιν, εἶΒ' ὅταν ἐξενέγχωσι, διελόντες τρία μέρη, διακληρούνται σρός τὸν ἥλιον, καὶ ἡν ἄν λάχη ὁ ήλιος, καταλείπουσιν άπιόντες δ' εύθυς όρᾶν φασί καιομένην ταύτην. οὖτος μὲν οὖν τῷ ὄντι μῦθος, τὴν δὲ Κασίαν φασὶ τὰς μὲν ῥάδδους Ι σαχυτέρας ἔχειν, ἰνώδεις δε σφόδρα, καὶ οὐκ εἶναι το ωεριφλοϊσαι. χρήσιμον δὲ κὰ ταύτης τὸν Φλοιόν. ὅταν οὖν τέμνωσι τὰς ῥάβδους, κατακόπτειν ώς διδάκτυλα το μήκος, ή μικρῷ μείζω, ταῦτα δ' εἰς n * νεόδερον βύρσαν καταβράπτειν· εἶτ' ἐκ ταύτης καὶ τῶν ξύλων σηπομένων, σκωλήκια γίνεθαι, ά τὸ μὲν ξύλον κατεδίει, τοῦ Φλοιοῦ δὲ ούχ ἄπτεται, διά την ωικρότητα καὶ δριμύτητα τῆς ὀσμῆς. καὶ ωερὶ μεν Κασίας η Κιναμώμου, τοσαύτα λέγεται.

CAP. VI.

Balsami, Balessan, Historia.

ΤΟ δὲ Βάλσαμον γίνεται μὲν ἐν τῷ αὐλῶνι τῷ ωερὶ Συρίαν ωαραδείσους δ' εἶναί φασι δύο μόνους, τὸν μὲν, ὅσον εἴκοσι ωλέθρων, τὸν δ' ἔτεgον ωολλῷ ἐλάττονα. τὸ δὲ τῆ δένδρη μέγεθος μὲν, ἡλίκον 'Ροιὰ μεγάλη. ωο-

k πολλούς Bod. ¹ πλατυτέρας Bod. ^m περιδλεύσαι. Ald. Bas. ⁿ νεόδορον Const.

λύκλαδον δε σφόδρα φύλλον δε έχειν όμοιον Πηγάνω. ωλήν έκλευκον· ἀείφυλλον δὲ εἶναι· καρπὸν δὲ σαρόμοιον τη Τερμίνθω, καὶ μεγέθει, καὶ σχήματι, καὶ χρώματι εὐῶδες δὲ σφόδρα κὶ τοῦτο, καὶ μᾶλλον ο τὸ δάκρυον τὸ δὲ δάκρυον ἀπὸ ἐντομῆς [Φασί] συλλέγειν, έντέμνειν δὲ ὄνυξι σιδηροῖς ὑπὸ τὸ *άςρον, ὅταν μάλιςα * καταπνίγη ὧσι, τὰ στελέχη ѝ τὰ ἄνω τὴν δὲ συλλογήν όλον το θέρος σοιείθου, ούκ είναι δὲ σολύ τὸ ρέον, άλλ' ἐν ἡμέρα τὸν ἄνδρα συλλέγειν ὅσον ※κόγχην. την δ' όσμην διαφέρεσαν και σολλην, ώστε άπο μικροῦ σολλον ἐφικνεῖσθαμ τόπον ἀλλ' ού φοιτῶν ἐνταῦθα άκρατον, άλλα τὸ συνηγμένον κεκραμμένον [είναι]. ωολλήν γάς δέχεθαι κράσιν καίτοι έν τη Έλλάδι σολλάκις είναι κεκραμμένον. εύοσμα δὲ σφόδρα καὶ τὰ ραβδία. Ρ* καθαίρειν γάρ φασί, καὶ τοῦδε ένεκα καίτοι διαφόρου σωλείσθαν τιμής. καν της έργασίας της σερί τὰ δένδρα σχεδον ταύτην αίτίαν είναι· καὶ τῆς *βροχής, βρέχεθαι δε συνεχώς. συναιτίαν δε δοκείν είναι τοῦ μὴ μεγάλα γίνεδαι τὰ δένδρα κὶ τὴν τῶν ῥαβδίων τομήν, διὰ γὰρ τὸ σολλάκις ἀποκείρεσθαι, ῥάβδους ἀφιέναι, καὶ ούκ εἰς ἐν ἐκτείνειν τὴν ὁρμήν ἀγριον δὲ ούδὲν [φασίν] είναι Βάλσαμον ούδαμοῦ, γίνεδαι δὲ ἐκ μεν τοῦ μείζονος παραδείσε άγγεῖα δώδεκα ὅσον *ήμιχόας. ἐκ δὲ τοῦ ἐτέρε, δύο μόνον. ωωλεῖδα δὲ τὸ μὲν άκρατον δὶς ωρὸς ἀργύριον, τὸ δ' άλλο κατὰ λόγον τῆς μίξεως, καὶ τοῦτο μὲν διάφορόν τι φαίνεται κατά τὴν εὐοσμίαν.

ο τοῦ δακρύου Bod. Ρ ἔδρα γὰρ καθαίρειν καθ ἐκάστους ἐνιαύτους· καὶ τῶν ἄλλων ἔνεκα, ὧςε ἰσχυρότερα σώζειν· καὶ πλεῖον κέρδος εἰσθέ ειν. πωλεῖσθαι γὰρ τιμίως· ἐ τῆς ἐργασίας.... Gaza.

ΠΕΡΙ ΦΥΤΩΝ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΤΟ Θ΄. 375

CAP. VII.

Acorus Calamus: Amomum, aliæque Balsamiferæ Arbores. Item de Unguentis Antiquorum.

Ο δὲ Κάλαρος γίνεται καὶ ὁ Σχοῖνος, ὑπερδάλλοντι τὸν Λίβανον μεταξύ τοῦ τε Λιβάνου καὶ ἄλλου τινὸς όρες μικρού, ἐν τῷ αὐλονίσκω τούτω, καὶ ούχ, ώς τινές φασι, τοῦ 'Αντιλιβάνου. καὶ μεταξὺ τούτων ἐστὶν, δν αὐλῶνα καλοῦσι, ωεδίον ωολύ καὶ καλόν. ὅπου δὲ ὁ Κάλαμος, κ ο Σχοίνος φύεται, λίμνη μεγάλη τυγχάνει* σρὸς ταύτην δὲ ἐν τῷ ἕλει, τῷ ἀνεξηραμένω σεφύκασι* τόπον δὲ ἔχουσι ωλεῖον ἢ τριάκοντα σταδίων. Θούκ όζουσι δὲ χλωροί, ἀλλὰ ξηρανθέντες. τῆ προσόψει δὲ οὐδὲν διαφέρουσι τῶν ἄλλων, εἰσδάλλοντι δὲ εἰς τὸν τόπον, εὐθὺς ὀσμή ωροσθάλλει οὐ μὴν ωορρωτέρω γε ή ἀποπνοή γίνεται, καθάπερ τινές φασι ταῖς ωροσφερομέναις ναυσίν τ σροσείναι την όσμην και γάρ ό τόπος οὖτος ἀπὸ θαλάτλης ἀπέχει ωλείες ἡ έκατὸν ωεντήκοντα σταδίους άλλ' ἐν τῆ 'Αραβία τὴν ἀναπνοὴν εἶναί φασι, την ἀπό της χώρας, εύοσμον. ἐν μὲν οὖν Συρία τὰ * ωεριττά τῆ ὀσμῆ σχεδὸν ταῦτ' ἔστιν, ἡ γὰρ Χαλβάνη, βαρύτερον, καὶ μᾶλλον φαρμακούδες. ἔτι καὶ γίνεται αύτη ωερί Συρίαν, έκ τοῦ s Πάχους καλουμένου τὰ δὲ ἄλλα ωάντα τὰ εὕοσμα, οἶς ωρὸς τὰ άρώματα χρώνται, τὰ μὲν ἐξ Ἰνδών κομίζεται, κάκείθεν ἐπὶ θάλατίαν καταπέμπεται, τὰ δὲ ἐξ 'Αραδίας" οΐον, πρὸς τῷ Κιναμώμω, καὶ τῆ Κασία, καὶ τὸ Κώ-

⁹ οὐ δοχοῦσι δὲ Bod. τ εἶναι ωρὸς τὰν χώραν, καὶ γὰρ Bod. * πάχου Const.

μακον. ἔτερον δὲ εἶναι τὸ Κώμακον, καρπὸν, τὸ δὲ έτερον σαραμίσγουσιν είς τὰ σπεδαιότατα τῶν μύρων. τὸ δὲ Καρδάμωμον καὶ "Αμωμον, οἱ μὲν ἐκ Μηδείας, οί δ' ἐξ Ἰνδῶν καὶ ταῦτα καὶ τὴν Νάρδον, καὶ τὰ άλλα, ή τὰ ωλείστα. οἶς μὲν οὖν εἰς τὰ ἀρώματα χρώνται, χεδὸν τάδέ ἐστι Κασία, Κινάμωμον, †Καρδάμωμον, Νάρδος, "Νηρις, Βάλσαμον, 'Ασπάλαθος, Στύραξ, "Ιρις, «Νάρκαφθος, Κόστος, Πάνακες, Κρόχος, Σμύρνα, Κύπειρον, Σχοΐνος, Κάλαμος, 'Αμάραχον, Λωτός, "Ανηθον. τούτων δὲ τὰ μὲν, ρίζαι, τὰ δὲ Φλοιοί, τὰ δὲ κλῶνες, τὰ δὲ ξύλα, τὰ δὲ σπέρματα, τὰ δὲ δάκρυα, τὰ δὲ ἄνθη [χρησιμά] καὶ τὰ μὲν σολλαχοῦ γίνεται, τὰ δὲ ωεριττότατα ѝ εὐοδμότατα ωάντα έκ τῆς 'Ασίας καὶ ἐκ τῶν ἀλεεινῶν τόπων, ἐκ γὰρ τῆς Εὐρώπης οὐδέν ἐστιν ἔξω Ἰριδος, αὕτη δὲ ἀρίστη ἐν 'Ιλλυριοῖς, οὐκ ἐν τῇ ϖρὸς θάλατθαν χώρα, ἀλλ' ἐν τῇ άνακεγωρηκυία, κειμένη δὲ μᾶλλον ωρὸς ἄρκτον. τόποι δε τόπων διαφέρουσιν έν οίς άμείνων Γέστί]. έργασία δε σερὶ αὐτὴν οὐδεμία· σλὴν τοῦ σερικαθήgaντα ἀναξηράναι. τὰ γὰρ ἐν τῆ Θράκη Φυόμενα *ριζία, καθάπερ τὸ τῆ Νάρδω προσεμφερή τὴν ὀσμὴν ἔχον, καὶ ἔτερα άττα, μικρά τινα κ άδενη την εὐωδίαν έχει. καὶ ωερί μεν των εύόσμων έπὶ τοσούτον εἰρήδω.

t Καρδάμωμον, ' Αμωμον, Νάρδος, Νῆρις, Const. ¹ Ναίρον, Bod. × Νάρτη, Bod.

ΠΕΡΙ ΦΥΤΩΝ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΤΟ Θ΄. 377

CAP. VIII.

Vires Pharmaceuticæ Plantarum, et Modi extrahendi Succos.

ΠΕΡΙ δὲ τῶν ὀπῶν ὄσα μὴ ϖgότερον εἴρηται, (λέγω δὲ οἶον εἴ τινες * φαρμακώδεις ἢ ѝ ἄλλας ἔχουσι δυνάμεις,) σειρατέον όμοίως εἰπεῖν. ἄμα δὲ καὶ σερὶ ῥιζῶν, (καὶ γὰρ τῶν ὀπῶν τινες ἐκ τούτων.) καὶ χωρὶς αὐταὶ κατ' αὐτὰς σολλὰς ἐναντίας ἔχουσι δυνάμεις. ὅλως δὲ **σερὶ σάντων** φαρμακωδῶν, οἶον *χυλισμοὶ καρποῦ, φύλλων, διζών Υ * σύας, καλοῦσι γάρ καὶ σύαν ένια τῶν φαρμακωδῶν [χύλων] οἱ ῥιζοτόμοι. τῶν δὲ ῥιζῶν ωλείους μέν είσι δυνάμεις, καὶ ωρὸς ωλείω· ζητοῦνται δὲ μάλιστα αἱ φαρμαχώδεις, ὡς χρησιμώταται. διαφέρουσι δὲ τῷ τε μὴ ωρὸς ^Ζ ταὐτὰ, καὶ τῷ μὴ ἐν τοῖς αύτοις έχειν την δύναμιν. ώς δε οὖν ἐπίπαν, αί ωλείςαι μεν έν αύταις έχουσι ή και έν τοις καρποίς τους όπους, ένιαι δε και έπι τοις φύλλοις τας δε φυλλώδεις δυνάμεις τὰς σολλὰς σχεδὸν σύας καλοῦσιν, ὧσπερ είρηται, οἱ ριζοτόμοι. ὁ μὲν οὖν *όπισμὸς γίνεται τῶν οπιζομένων, ώς ἐπίπαν, τοῦ θέρες τῶν μὲν, ἐνιςαμένε. τῶν δὲ, ωροεληλυθότος, εἡ δὲ ριζοτομία γίνεται μέν τινων καὶ ὑπὸ * συροτομίαν, καὶ μικρῷ σρότερον οὐ μην άλλ' ήγε ωλειώνων [ριζοτομία] τοῦ μετοπώρε μετ' 'Αρκτούρον, όταν φυλλοβροήσωσιν' όσων δε κ ό καρπός χρήσιμος, όταν άμέρσωσι τὸν καρπόν ές ι δὲ ὁ ὁπισμὸς, ή ἀπὸ τῶν καύλων, ὥσπερ τοῦ Τιθυμάλλου, καὶ τῆς

τ πόας, Bod. ταῦτα, Ald. ταῦτὰ, Scal. την ρίζοπ τομίαν γινίσθαι μίν τινων Bod.

Θριδακίνης, η σχεδὸν τῶν σιλείστων, ἡ ἀπὸ τῶν ρίζῶν, ή τρίτον, ἀπὸ τῆς κεφαλῆς, ώσπερ τῆς Μήκωνος, ἐκ ταύτης γάρ μόνης έστὶ, καὶ τοῦτο ίδιον αὐτῆς. τῶν μὲν οὖν καὶ αὐτόματος ὁ ὀπὸς συνίσταται δακρυώδης, ώσπερ της ο Τραγακάνθης, ταύτης γάς ούδεν τέμνων ές ι των δε ωλείστων δι έντομής, ών τινάς μεν εύθύς είς άγγεία συνάγουσιν, ώσπες και Τιθυμάλλου ή του Μηκωνίου (καλοῦσι γὰρ ἀμφοτέρως), ѝ ἀπλῶς ὅσα σολύοπα τυγχάνει τῶν δὲ μὴ σολυοπῶν *ἐρίω λαμδάνουσιν [τοὺς όπους], ώσπερ κ της Θριδακίνης. ἐνίων δὲ οὐδὲ * όπισμός, άλλ' οίον *χυλισμός ἐστιν, ώσπερ ὅσα καίοντες, καὶ ύδωρ ἐπιχέαντες, ἀπωθοῦσι, καὶ λαμβάνουσι τὴν ἀπόσταξιν. ξηρός δὲ δηλονότι καὶ ἐλάττων ὁ χυλός τούτων. ἔστι δὲ τῶν μὲν ἄλλων ριζῶν τὸ *χύλισμα άθενέστερον τοῦ καρποῦ, τοῦ Κωνείου δὲ ἰσχυρότερον, καὶ τὴν * ἀπαλλαγὴν ῥαδίως ωσιεῖ καὶ Θᾶττον, μικρὸν σάνυ * καταπότιον δοθέν· ἐνεργότερον δὲ καὶ εἰς τὰς άλλας χρείας. Ισχυρότερον δὲ καὶ τὰ τῆς Θαψίας, τὰ δὲ ἄλλα σάντα ἀσθενέστερα. οἱ μὲν οὖν ὀπισμοὶ χεδὸν τοσαυταχῶς γίνονται, τῆς δὲ ριζοτομίας οὐκ ἔστι τοιαύτη διαφορά, ωλήν έν ταῖς ώραις, color θέρες, ή μετοπώρου. καὶ τὸ, τὰς δὲ, ἢ τὰς δὲ τῶν ῥιζῶν, οἶον τοῦ Έλλεβόρου τὰς κάτω, τὰς λεπτὰς, τὴν γὰρ ἄνω τὴν παχεΐαν, την κεφαλώδη, φασίν, άχρεῖον είναι, κ διδόναι ταίς χυσίν, όταν βούλωνται καθαίρειν καὶ ἐφ' ἐτέρων δέ τινων τοιαύτας λέγουσι διαφοράς.

b Τειγακάνθης, Bod. error typogr. C Vid. not. ad finem

ΠΕΡΙ ΦΥΤΩΝ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΤΟ Θ΄. 379

CAP. IX.

Modi et Tempora colligendi Succos, &c. medicinales.

"ETI δὲ ὡς οἱ φαρμακοπῶλαι και οἱ ῥιζοτόμοι, τὰ μεν ίσως οίκείως, τὰ δὲ κ *ἐπιτραγωδοῦντες, λέγουσι, κελεύουσι γάρ τὰς μὲν * κατὰ ἄνεμον ἱσταμένους τέμνειν, ώσπες έτέρας τέ τινας, καὶ τὴν Θαψίαν, ἀλειψαμένους λίπα, τὸ γὰρ σῶμα ἀνοιδεῖν, ἐὰν ἐξ ἐναντίας. κατ' άνεμον δὲ καὶ τοῦ Κυνοσθάτου τὸν καρπὸν [δεῖ] συλλέγειν, εί δὲ μὴ, χίνδυνον είναι τῶν ὀφθαλμῶν. τὰς δὲ νύχτωρ, τὰς δὲ μεθ' ἡμέραν [δεῖ συλλέγειν], ἐνίας δὲ σρὶν d αὐτὰς ἥλιον ἐπιδάλλειν, οἶον καὶ τὸ καλούμενον Κλύμενον. καὶ ταῦτα μὲν καὶ τὰ σαραπλήσια τούτοις, ταχ' αν ούκ άλλοτρίως δόξαιεν λέγειν, * ἐπισινείς γάρ τινών αἱ δυνάμεις, ἐξάπλειν γάρ φασιν ώσπερ σύρ, καὶ ε κατακαίειν, τὸν Ἐλλέβορον· ἔτι καὶ ταχὸ * καρηδαςεῖν ποιεῖ, κὰ οὐ δύναντοι πολύν χρόνον ὀςύτλειν, διό η * προεσθίουσι σκόροδα, η * ἄκρατον ἐπιπίνεσιν. άλλα τα τοιαύτα ώσπερ * ἐπίθετα καὶ στόρρωθεν, οἶον τήν Παιωνίαν, (οί δὲ Γλυκυσίδην καλοῦσι,) νύκτωρ κελεύουσιν ὀζύττειν, ἐὰν γὰρ ἡμέρας, καὶ ὀΦθῆ τις ὑπὸ Δρυοκολάπτου, τὸν μὲν καρπὸν ὁ ἀπολέγων κινδυνεύει τοῖς ὀφθαλμοῖς, τὴν δὲ ῥίζαν τέμνων *ἐκπίπτει τὴν έδραν. φυλάσσεσθαι δὲ [δεῖ] καὶ τὴν Κενταυρίδα τέμνοντα Τριόρχην όπως αν άτρωτος άπελθη, καὶ άλλας δέ τινας όμοίως τὸ δ' ἐπευχόμενον τέμνειν, οὐδὲν ἴσως άτοπον, άλλ' εἴ τι κὰ άλλο ωροστιθέασιν, οἶον τὸ f Πα-

d αὐτὸν Codd. ^c κατακαύων, ἐπεὶ καὶ ὁ Ἑλλίδοςος, ταχὰ Ald. Bas. ^f ωαναλκὶς, Ald.

νακές, τὸ 'Ασκληπήειον καλούμενον, τέμνοντες, άντεμβάλλειν τῆ γῆ * σαγκαρπίαν *μελιττούταν όταν δὲ την Είριν, ετριμήνες μελιτιούτας άντεμβάλλειν μιθού, τεμνειν δε, άμφήκει ξίφει σεριγράψαντα είς τρείς, καὶ ο, τι αν σερώτον τμηθή, μετέωρον έχειν, είθ' ούτω ο τὸ έτερον τέμνειν καὶ ἄλλα δὲ τοιαῦτα ωλείω ωεριγράφειν δὲ [δεῖ] καὶ τὸν Μανδραγόραν εἰς τρεῖς ξίφει τέμνειν δὲ ωρὸς ἐσπέραν βλέποντα, τὸν δὲ ἔτερον κύκλω σεριορχειωται, καὶ λέγειν ώς σλείστα σερὶ άφροδισίων. τοῦτο δὲ ὅμοιον ἔοικε τῷ ϖερὶ τοῦ Κυμίνου λεγομένω κατά την βλασφημίαν, όταν σπείρουσι. ωεριγράφειν δὲ [δεῖ] καὶ τὸν Ἐλλέβορον, τὸν μέλανα ἱστάμενον ωρὸς ήω, καὶ σροσκατευχόμενον δέ ἀετὸν δὲ φυλάττεσθαι καὶ ἐκ δεξιᾶς καὶ ἐξ ἀριστερᾶς, κίνδυνον γὰρ εἶναι τοῖς τέμνουσιν. ἐὰν δὲ ἱό ἀετὸς ἢ ἐγγὺς, ὁ ἀποτέμνων ἀποθνήσκει ένιαυτῷ. ταῦτα μεν οὖν *έπιθέτως ἔοικεν, ώσπερ είρηται. τρόποι δ' ούκ είσὶ τῶν ριζοτομιῶν, ωλην οθς είπομεν.

CAP. X.

Succi medicinales, Laserpitii, Scammonii, Thapsiæ, &c.

"ΕΣΤΙ δ', ωσπερ ἐλέχθη, των μὲν σάντα χρήσιμα, καὶ ἡ ρίζα, καὶ ὁ καρπὸς, καὶ ὁ ὀπός ωσπερ ἄλλων τε, καὶ τοῦ Πανάκους των δὲ, ἡ ρίζα καὶ ὁ ὀπός οἶον τῆς Σκαμμωνίας, καὶ τοῦ Κυκλαμίνου, καὶ τῆς Θαψίας, καὶ ἐτέρων καθάπερ καὶ τοῦ Μανδραγόρου τὸ μὲν φύλλον χρήσιμον εἶναί φασι σρὸς τὰ ἕλκη μετ' ἀλ-

g τριμήνου Const. Forsan τέμνης. Vid. not. ad finem libri. * τὸ στερρον Bod. ἱ ὁ ἐγγὺς μὰ διατέμνη, ὁ "Αετος ἀποθνήσκει ἐνιαυτῷ. Ald. Bas. al. ὁ "Αετος ωροσπετῆ.

φίτου, την δὲ ρίζαν πρὸς * ἐρυσίπελας, ξυθεϊσάν τε, κὸ όξει δευθείσαν καὶ σρὸς τὰ σοδαγρικά, ѝ σρὸς ὖπνον καὶ φίλτρα διδόασι δὲ ἐν οἴνω, ἢ ἐν όξει τέμνουσι δὲ *τροχίσκους ώσπερ 'Ραφανίδος. k* ἐνειλήσαντες δὲ ἐν γλεύκει ἐκρέμασαν ὑπὲρ καπνοῦ, ὁ δὲ Ἐλλέβορος ἐπὶ ταῦτα, τῆ τε ρίζη κὶ τῷ καρπῷ χρήσιμος, (εἶπερ οἱ ἐν 1'Αντικύρα, καθάπερ φασί, τῷ καρπῷ καθαίρουσιν,) έχει δὲ * σησαμώδη τούτον. ωλείω δὲ κὰ τοῦ Πανάκους τὰ χρήσιμα, καὶ οὐ ωάντα ωρὸς τὸ αὐτὸ, ἀλλ' ὁ μὲν καρπὸς ωρὸς τὰς *ἐξαμβλώσεις, καὶ ωρὸς τὰ σπασμάτια, καὶ τοὺς τοιούτους ωόνους ἔτι δὲ ωρὸς τὰ ὧτα, καὶ τὰς *φωνασκίας* ἡ δὲ ρίζα ωρός τε τοὺς τόκους, κὸ τὰ γυναικεῖα, ѝ ωρὸς ὑποζυγίων ™ * φύσας. χρησίμη δὲ κὶ ωρὸς τὸ *ἰρινὸν μύρον, διὰ τὴν εὐωδίαν ἰχυρότερον δὲ τὸ σπέρμα τῆς ῥίζης. γίνεται δὲ ωερὶ Συρίαν, καὶ τέμνεται σερί συραμητόν, τοῦ δὲ Κυκλαμίνου ἡ μὲν ρίζα πρός τε τὰς *ἐκπνεύσεις τῶν Φλεγμονῶν, καὶ τὰ * πρόσθετα ταῖς γυναιξί καὶ πρὸς τὰ ἕλκη, ἐν μέλιτι, ὁ δὲ ὁπὸς ωρὸς τὰς ἀπὸ τῆς κεφαλῆς καθάρσεις, έν μέλιτι έγχεόμενος, καὶ σιος το μεθύσκειν, αν έν οίνω διαδρέχων διδώ τις ωιείν η άγαθον δε την ρίζαν καὶ εἰς ώκυτοκίαν, * ωεριάπτειν, κὰ εἰς φίλτρα. ὅταν δὲ ορύξωσι, κατακαίθσι, εἶ τ' οἴνω δεύσαντες *τροχίσκες ωοιοῦσιν, ώς *τῆς τρυγὸς ἢ ρυπτόμεθα. καὶ τοῦ Σιχυοῦ δὲ τοῦ ἀγρίε, τὴν μὲν ρίζαν [ωρὸς] · * ἀλφούς καὶ *ψώρας εν βοσκήμασι το δε σπέρμα *χυλιδεν σοιεί τὸ ἐλατήριον τίλλεται δὲ τοῦ φθινοπώρου, τότε γάρ

k ἐνείραντες δὲ Bod. 1 ἀγκύρα, Ald. Bas. m φύres: Bod. n ἀγαθή Bod. ο ἀλφοῦ Bod.

βέλτιστον. της δὲ Χαμαίδρυος, τὰ μὲν φύλλα ωρός τὰ ρήγματα κ πρός τραύματα έν έλαίω τριβόμενα, πρός τε τὰ * νεμόμενα έλκη· τὸν δὲ καρπὸν καθαίζειν χολήν. άγαθὸν δὲ καὶ ὀφθαλμοῖς, πρὸς δὲ τὰ * άργέματα προσάγειν δεῖ τὸ φύλλον τρίψαντα ἐν ἐλαίω. ἔχει δὲ τὰ φύλλα οἶά περ Δουος, το δὲ * ἀνάστημα τῆς ὅλης, ὅσον σπιθαμιαΐον εύοσμον δε καὶ ήδύ. τὸ μεν οὖν, μη πρός τὸ αὐτὸ ϖάντα τὰ μέρη χρήσιμα τυγχάνειν, οὐκ ἴσως άτοπον τὸ δὲ τῆς αὐτῆς ρίζης, τὰ μὲν, * ἄνω, τὰ δὲ κάτω, καθαίρειν, θαυμασιώτερον, οίον της Θεαψίας κ τῆς Ἰσχάδος (οι δ' "Απιον καλοῦσι) καὶ τῆς Λιδανώτιδος. τὸ γὰς αὖ καὶ κάτω καὶ ἄνω τὰ αὐτὰ δύνασθαμ καθαίρειν, καθάπερ το έλατήριον, οὐδεν ἄτοπον. Εχει δὲ ἡ Θαψία, φύλλον μὲν ὅμοιον Μαράθρω, ωλὴν ωλατύτερον καυλόν δὲ ναρθηκώδη, ρίζαν δὲ λευκήν. ἡ δ΄ Ίγας, η "Απιος, φύλλον μεν έχει σηγανώδες, βραχύ, καυλούς δ' ἐπιγείους τρεῖς, ἡ τέτταρας, ρίζαν δὲ, οἶον 'Ασφόδελος, ωλήν * λεπυρώδη φιλεί δε όρεινα χωρία, καὶ χλοώδη, τίλλεται δὲ τοῦ ἦρος τοῦτο μὲν οὖν ἴδιον των είρημένων.

CAP. XI.

Helleborus Orientalis Tournefortii, et varietas ejus alba.

Ο δὲ Ἐλλέβορος, ὅ τε Μέλας καὶ ὁ Λευκὸς, ὥσπες *ὁμώνυμοι φαίνονται, ωεςὶ δὲ τῆς ὅψεως Ρδιαφωνοῦσιν· οἱ μὲν γὰρ ὁμοίους εἶναι [φασὶ], ωλὴν τῷ χςώματι μόνον διαφέρειν· τὴν δὲ ῥίζαν τοῦ μὲν λευκὴν, τοῦ δὲ μέλαιναν. οἱ δὲ τοῦ μέλανος τὸ φύλλον *δαφνῶδες, τοῦ

δὲ λευκοῦ, * πρασῶδες, τὰς δὲ ῥίζας ὁμοίας, πλὴν τῶν γρωμάτων οἱ δ' ٩ ἀνομοίας λέγοντες, τοίανδέ φασιν είναι την *μορφήν καυλόν άνθερικώδη, βραχύν σφόδρα. φύλλον δὲ τ* ωλατανόσχιστον, μῆκος ἔχον εὔμηκες. εύθυς δ' έχ της ρίζης ήρτημένον τε, καὶ ἐπιγειόφυλλον. σολλύβριζον δ' εὖ μάλα, ταῖς λεπταῖς δὲ χρησίμοις. άναιρείν δὲ [φασί] τὸν μὲν μέλανα κὰ ἵππους, κὰ βοῦς, καὶ ὖς, διὸ καὶ οὐδὲ νέμεθαι τοῦτον τὸν λευκὸν δὲ νέμεσθαι τὰ πρόβατα, καὶ ἐκ τούτου πρῶτον συνοφθηναι την δύναμιν, καθαιρομένων ἐκείνων. * ώραῖος δὲ μετοπώρου, τοῦ δ' ήρος, ἄωρος άλλὰ ωρὸς τὴν Πυραίαν οἱ ἐκ τῆς Οἴτης συλλέγουσι, ωλεῖστος γὰρ ἐνταῦθα φύεται η ἄριστος, μοναχοῦ δὲ φύεται τῆς Οἴτης ωερί την Πυgάν. μίσγεται δὲ ωρὸς την ωόσιν, δπως *εὐεμέση, τὸ τῆς Ἑλλεβορινῆς σπέρμα, τοῦτο δ' ἐστὶ ωοάριον. φύεται δὲ ὁ μὲν [Ἑλλέβορος] μέλας ωανταχοῦ, καὶ γὰρ ἐν τῆ Βοιωτία, καὶ ἐν Εὐβοία, καὶ σαρά άλλοις άριστος δ' ό ἐκ τοῦ Ἐλικῶνος (καὶ ὅλως τὸ όρος εὐφάρμακον). ὁ δὲ λευκὸς, ὀλιγαχοῦ. βέλτιστοι δὲ, κὶ οἶσγε χρῶνται μάλισα, τέτταρες Οἰταῖος, Ποντικός, Έλεάτης, Μασσαλιώτης. φασί δὲ τὸν Ἐλεάτην έν ταις άμπέλοις φύεσθαι, και σοιείν τὸν οίνον ούτω διουρητικόν, ώς ε * λαγαρούς είναι σάνυ τούς σινόντας. άριστος δὲ σάντων, καὶ τούτων, καὶ τῶν ἄλλων, ὁ Οἰταῖος ὁ δὲ Παρνάσιος καὶ ὁ Αἰτώλιος (γίνονται γὰρ ένταῦθα σολλοί, καὶ ώνοῦνται καὶ σωλοῦσιν οὐκ εἰδότες) σκληροί τε, καὶ ἄγαν * σερισκελεῖς. τάῦτα μὲν

⁹ οὖν ὁμοίας λέγοντες, Bod. τ πλατύσχιστον, ὅμοιον τῷ τοῦ Νάρθηκος, μῆκος Bod.

οὖν ὅμοια ταῖς μορφαῖς ὅντα, δυνάμεις ἰδίας ἔχουσι. καλοῦσι δὲ τὸν Μέλανά τινες ἐκ τοῦ τεμνόντος κὰ ἀνευρόντος Μελαμπόδιον, ὡς ἐκείνου πρώτε τεμνόντος κα- θαίρουσι δὲ καὶ ὕας αὐτῷ καὶ πρόβατα, * συνεπάδοντες τινὰ ἐπωδήν καὶ εἰς ἄλλα δὲ πλείω χρῶνται.

CAP. XII.

Luserpitii Species.

ΠΟΛΛΑ δέ ἐστι καὶ τὰ Πανάκη, κὰ οἱ Τιθύμαλλοι καὶ ἔτερα ἄτλα. (Πανάκη γὰρ καλοῦσιν ωρῶτον μὲν τὰ ἐν Συρία, ωερὶ οὖ μικρῷ ωρότερον εἴρηται.) ἄλλα δὲ τρία [ἐστί]· τὸ μὲν Χειρώνειον καλούμενον, τὸ δὲ Ήράκλειού, τὸ δ' Ασκλήπειου έχει δὲ τὸ μὲν Χειρώνειον φύλλον μεν όμοιον Λαπάθω, μείζον δε και δασύτερον, άνθος δε χρυσοειδες, ρίζαν δε sμακράν· φιλεί δε τὰ χωρία, τὰ ωίονα χρώνται δὲ ωρός τε τοὺς "Εχεις, καὶ τὰ *Φαλάγγια, καὶ τοὺς t*Σῆπας, καὶ τ' ἄλλα έρπετα, διδόντες ἐν οἴνω, καὶ ἀλείφοντες μετ' ἐλαίου. κατά τοῦ δὲ "Εχεος, τὸ δῆγμα *καταπάτλοντες ἐν ὀξίνη, η σιείν διδόντες. άγαθην δέ φασι η καθ' έλκων έν οίνω καὶ ἐλαίω, κὰ * φυμάτων ἐν μέλιτι. τὸ δὲ ᾿Ασκλήπειον τὴν ρίζαν ἔχει μῆκος ὡς σπιθαμὴν, λευκὴν δὲ καὶ σαχεῖαν σφόδρα, καὶ φλοιὸν σαχὺν καὶ άλικώδη· καυλὸν δὲ ἔχει γονατώδη σανταχόθεν, φύλλον δὲ ὅμοιον τῆ Θαψία, ωλήν σαχύτερον άγαθὸν δὲ εἶναί φασιν καθ΄ έρπετῶν τε ξύοντα ωίνειν, καὶ [κατά] * σπληνὸς, ὅταν αίμα ωερί αύτον, έν * μελικράτω καὶ κατά κεφαλής, τρίβοντα ἐν ἐλαίφ ἀλείφειν, καὶ ἄλλό τι ἐὰν σονῆ τις

ἀφάνες καὶ [κατά] γαστρός ὀδύνης ἐν οἴνω ξύοντα. δύναθαι δὲ [φασί] κὰ τὰς * μακρὰς ἀρρως ίας ἐκκλίνειν. μέπὶ τε τῶν έλκωδῶν, τῶν μὲν ὑγρῶν ξηρὸν ἐπιπάττοντα, σεροκατακλύζοντα οἶνφ θερμώ· τῶν δὲ ξηςῶν, έν οἴνω δεῦσαι κι καταπάτθειν. τὸ δὲ Ἡράκλειον φύλλον μεν έχει μέγα, καὶ ωλατύ, καὶ τρισπίθαμον ωανταχή ρίζαν δ' ώς δακτύλου τὸ σάχος, *δικρανή ή τρικρανή. τῆ γεύσει μὲν ὑπόπικρον, τῆ δ' ὀσμῆ καθάπερ λιδανωτοῦ καθαρούς. ἀγαθήν δὲ κατά τῆς * ἱερᾶς νόσου, μιγνυμένην * φώκης ωιτύα, όσον τεταρτημόριον, ωίνειν καὶ κατ' όδυνῶν κατὰ γαστέρα, ἐν οἴνῷ γλυκεῖ καὶ έλκων, των μεν ύγρων ξηρά, των δε ξηρών, εν μέλιτι. αύται μέν ούν ταύτας έχουσι τὰς διαφοράς τε καὶ δυνάμεις, άλλα δὲ Πανάκη [εἰσί] τὸ μὲν λεπτόφυλλον, τὸ δὲ, Χ ωλατύφυλλον, αἱ δὲ δυνάμεις ἀμφοῖν αἱ αὐταί. Υ ωρός τὰ ωρόσθετα τε ταῖς γυναιξὶ ѝ εἰς κατάπλασμα μετ' άλφίτων, καὶ ωρὸς τὰ ἕλκη τὰ ἄλλα, καὶ ωρὸς τα νεμόμενα.

CAP. XIII.

Solani Species et Euphorbiæ.

ΣΥΝΩΝΥΜΟΙ δὲ καὶ οἱ Στούχνοι, καὶ οἱ Τιθύμαλλοι· τῶν γὰρ Στρύχνων ὁ μὲν Ὑπνώδης, ὁ δὲ Μανικός· καὶ ὁ μὲν Ὑπνώδης ἐρυθρὰν ἔχων τὴν ῥίζαν ῶσπερ αἶμα, ὀρυττομένην· ξηραινομένην δὲ λευκήν· καὶ
καρπὸν ἐρυθοότερον * κόκκου· φύλλον δὲ Τιθυμάλλω
ὅμοιον, ἢ Μηλέα τῆ Κυδωνία· καὶ αὐτὸ δασὸ καὶ

υ ἔπειτα τῶν Bod. * ἐπαχύφυλλον Gaz. У ἰσοσ-Θετίον τε ταῖε γυναίζὶ Bod.

ό Ζ*ωυθμήν μέγας τούτε την ρίζαν, τὸν φλοιὸν κόπτοντες λίαν, καὶ βρέχοντες ἐν οἴνω ἀκράτω, διδόασι, κὸ **ω**οιεί καθεύδειν. Φύεται δὲ ἐν χαράδραις καὶ τοῖς μνήμασιν. ὁ δὲ Μανικὸς (οἱ μὲν, ਬ Θρύορον καλοῦσιν αὐτὸν, οί δὲ Πέρσιον.) λευκήν δὲ ἔχει τὴν ῥίζαν, καὶ μακράν, ώς σήχεος, λ χοίλην δίδοται δ' αὐτῆς, ἐὰν μὲν οὕτως ώστε σαίζειν, κ δοκείν έαυτω κάλλιστον είναι, δραχμή σταθμώ ἐὰν δὲ μᾶλλον μαίνεσθαι, κὰ Φαντασίας τινάς φαίνεσθαι, δύο δραχμάς έαν δὲ ώστε μή σαύσασθαι μαινόμενον, τρείς, καὶ συμπαραμιγνύναι φασὶν τὸ Κενταύρειον ἐὰν δὲ ώσπερ ἀποκτεῖναι, τέτταρας. ἔχει δὲ τὸ μὲν φύλλον ὅμοιον Εὐζώμω, ωλὴν μεῖζον, τὸν δὲ καυλον ώσπερ δόργυίας κεφαλήν δε ώσπερ Γηθύου, μείζω δὲ καὶ σαχυτέραν ἔοικε δὲ κὶ Πλατάνου καρπώ. τῶν δὲ Τιθυμάλλων, ὁ μὲν Παράλιος καλούμενος Κόκκος, φύλλον έχει σεριφερές, καυλόν δέ, καὶ τὸ ὅλον μέγεθος, ώς σπιθαμής τον δε καρπόν λευκόν άμᾶται δε όταν άρτι * σερκάζη ή σταφυλή· κλ ξηρανθείς ὁ καρπὸς δίδοται ωιείν τριφθείς, όσον τρίτον μέρος * όξυβάφου. ό δ' "Αρρην καλούμενος, τὸ μὲν φύλλον * ἐλαιῶδες ἔχει" τὸ δ' ὅλον μέγεθος, διπηχυαῖον τοῦτον ὁπίζουσιν ἄμα * τρυγητώ, καὶ θεραπεύσαντες, ούτω χρώνται, * καθαίρει δὲ κάτω μᾶλλον. ὁ δὲ Μυρτίτης καλούμενος, Τιθύμαλλος Λευκός, τὸ μὲν φύλλον ἔχει, καθάπερ ὁ Μύρρινος, σελήν ἀκανθώδες ἐπ' ἄκρου, κλημάτια δ' άφίησιν ἐπὶ γῆν, ώς σπιθαμιαΐα ταῦτα δ' οὐχ ἄμα φέρει τον καρπον, άλλα ωαρ' έτος, τα μεν νῦν, τα δ' είς

z σπιθάμην μέγα. Const. δ δεγυίας τέσσαςας Const.

² Beúseov Bod. Ogórov Const.

ΠΕΡΙ ΦΥΤΩΝ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΤΟ Θ΄. 387

νέωτα σεφυκότα άπο της αύτης ρίζης φιλεί δε όρεινα χωρία, ὁ δὲ χαρπὸς αὐτοῦ καλεῖται κάρυον. * ἀμῶσι δ΄ όταν άδρύνωνται αί Κριθαί. ξηραίνοντες δὲ, καὶ ἀποκαθαίροντες αύτὸν τὸν καρπὸν, ωλύναντες δ' ἐν ὕδατι κ σάλιν ξηραίναντες, διδόασι σιείν, συμμιγνύντες δύο μέρη τῆς μελαίνης Μήκωνος το δὲ συναμφότερον, ὅσον δξύβαφον, καθαίρει δὴ *Φλέγμα κάτω ἐὰν δὲ τὸ κάρυον αύτὸ δίδωσι, τρίψαντες ἐν οἴνω γλυκεῖ διδόασιν, ἡ ἐν Σησάμω ωεφουγμένω, * κατατραγείν. ταῦτα μὲν οὖν τοῖς τε φύλλοις, καὶ τοῖς ὀποῖς, καὶ τοῖς καρποῖς, χρήσιμα, τῶν δὲ Λιβανωτίδων (δύο γάρ εἰσιν) ἡ μὲν ἄχαρπος, ή δὲ κάρπιμος καὶ ή μὲν καὶ τῷ καρπῷ, καὶ τῷ φύλλω χρησίμη, ή δὲ μόνον τῆ ρίζη. καλεῖται δὲ ό καρπός * κάχρυς. έχει δὲ αύτη τὸ μὲν φύλλον ἐοικὸς Σελίνω έλείω, μείζον δὲ σολύ καυλὸν δὲ μέγεθος σήχεος, ή μείζω, ρίζαν δὲ μεγάλην, η σαχείαν, λευκήν, έζουσαν ώσπερ Λιβανωτοῦ· καρπὸν δὲ λευκὸν, τραχὺν, σεομήκη· φύεται δὲ μάλιστα ὅπου αν αὐχμηρα χωρία ή, καὶ ωετρώδη. χρησίμη δὲ ἡ μὲν ρίζα, ωρός τε τὰ έλκη κ ωρός τὰ γυναικεία, ωινομένη έν οίνω c αύς ηρώ, μέλανι ὁ δὲ χαρπὸς ωρός τε τὰς στραγγουρίας, καὶ σρός τὰ ὧτα, καὶ *ἄργεμα καὶ σρός ὀφθαλμίας, κὸ ώστε γάλα γυναιξίν έμποιείν. ή δὲ ἄκαρπος, ἔχει τὸ φύλλον όμοιον Θριδακίνης της σικράς, τραχύτερον δὲ κω λευκότερον, ρίζαν δὲ βραχεῖαν, φύεται δὲ, ὅπου wep d είρηται, ωλείστη· δύναται δε καθαίρειν ή ρίζα καὶ ἄνω καὶ κάτω, τὸ μὲν γὰρ ωςὸς τὴν βλάστησιν, άνω, τὸ δὲ ωρὸς τὴν γῆν, κάτω κωλύει δὲ, καὶ εἰς

c anderia Const.

d wheiern 'Eginn, Const.

ιμάτια τιθεμένη, τους *Σητας συλλέγεται δε ωες! ωυροτομίας.

CAP. XIV.

Carlina; Carthamus, et Papaver.

ΧΑΜΑΙΛΕΩΝ δε, δ μεν λευκός, δ δε, μέλας αξ δὲ δυνάμεις τῶν ῥιζῶν, καὶ αὖται δὲ αἱ ῥίζαι τοῖς εἴδεσι διάφοροι του μεν γάρ λευκή, και γλυκεία, η σαχεία, καὶ ὀσμὴν ἔχεσα βαρεῖαν χρησίμη δέ φασι στρὸς τοὺς * ροῦς, ὅταν ἐψηθῆ κατατμηθεῖσα ώσπες 'Ραφανὶς, ε *ένηλωμένη δ' έφ' 'Ολοχοίνε' ή σρός την * Ελμινθα την ωλατείαν, έαν *άςαφίδα ωροφάγη· fδεί δὲ ωίνειν, ἐπιξύοντα ταύτην, όσον ὀξύβαφον ἐν οἶνω αὐστηρῶ. άναιρεί δε και Κύνα και Σῦν. Κύνα μεν, ἐν ἀλφίτοις άναφυραθείσα μετά έλαίου καὶ ὕδατος, Σῦν δὲ, μετά 'Ραφάνων μιγνυμένη, τῶν ὀgείων' γυναικὶ δὲ δίδοται ἐν *τρυγὶ γλυκεία, ѝ ἐν οἴνω γλυκεῖ. καὶ ἐὰν βούληταί τις, άθενοῦντος άνθρώπου, διαπειράσαθαι εί βιώσιμος, λούειν κελεύουσι τρείς ἡμέρας, κάνπερ * ωεριενέγκη, βιώσιμος φύεται δε όμοίως σανταχοῦ, καὶ ἔχει τὸ φύλλον όμοιον Σκολύμω, μείζον δέ αὐτὸ δὲ ωρός τῆ γη την δε κεφαλήν έχει, όμοίαν *άκανῶ, μεγάλην, οίδ "Ακανον καλοῦσιν. ὁ δὲ μέλας τὸ μὲν φύλλον σαρόμοιος (Ε*σχολυμώδες γάς έχει, ωλήν έλαττον καί λειότερον) αὐτὸς δ' ὅλος ἐστὶν ώσπερ * σκιάδιον, ἡ δὲ ρίζα σαχεία και μέλαινα, διαβραγείσα δε, ύπόξανθος. φιλεί δε χωρία ψυχρά και *άργά. δύναται δε λεπραν

e everlopien Bod. f dei de desunt Bod. e exolu-

ΠΕΡΙ ΦΥΤΩΝ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΤΟ Θ΄. 389

εξελαύνειν εν όξει τριβόμενος η τριβείς, επαλειφόμενος καὶ * ἄλφον ωσαύτως ἀναιζεῖ δὲ καὶ τοὺς Κύνας. Μήκωνες δ' είσιν άγριας σιλείους ή μεν Κερατίτις καλουμένη, ή δὲ Μέλαινα ταύτης τὸ φύλλον ὡς Φλόμου τῆς μελαίνης, ήττον δὲ μέλαν τοῦ δὲ καυλοῦ τὸ ὕψος ώς σηχυαΐον· ρίζα δὲ ε σαχεῖα, κὰ ἐπιπόλαιος, ὁ δὲ καρπὸς καμπύλος ώσπερ τῶν κερατίων συλλέγεται δὲ σερὶ συροτομίας· δύναται δὲ καθαίρειν κοιλίαν· τὸ δὲ φύλλον * ἄργεμα προβάτοις ἀφαιρεί. φύεται δε παρά την θάλατταν, οδ αν ή ωετρώδη χωρία. έτέρα δὲ Μήκων, 'Ροιάς καλουμένη, σταρομοία Κιχωρίω τῷ ἀγρίω, διό κ εδίεται έν τοῖς ἱ ἀρουραίοις δὲ φύεται, μάλιςα ἐν ταῖς Κριθαῖς ἄνθος δὲ ἔχει ἐρυθρὸν, ἐ*κωδείαν δ' ὄσην όνυχα τοῦ δακτύλου· συλλέγεται δὲ ωρὸ τοῦ Δερισμοῦ τῶν Κριθῶν (ἐγχλωροτέρα δὲ μᾶλλον) καθαίρει δὲ κάτω. έτέρα δὲ Μήκων Ἡρακλεία καλεῖται, τὸ μὲν φύλλον έχουσα οἶον *στρεθός, ὧ τὰ ὀθόνια λευκαίνεσι, ρίζαν δὲ λευκήν, ἐπιπόλαιον, τὸν δὲ καρπὸν λευκόν καθαίρει δ' άνω ταύτης ή ρίζα. χρώνται δέ τινες ωρός τούς * ἐπιλήπτους ἐν * μελικράτω.

CAP. XV.

Radices quædam medicinales.

ΤΑΥΤΑ μεν οὖν ῶσπερ ὁμώνυμά τινα συνείληπται, τῶν δὲ ῥιζῶν καὶ ἐν τοῖς χυλοῖς εἰσὶ διαφοgαὶ ἢ ἐν ταῖς δσμαῖς αἱ μεν γάρ εἰσι *δριμεῖαι, αἱ δὲ ωικραὶ, αἱ δὲ γλυκεῖαι καὶ αἱ μεν εὔοσμοι, αἱ δὲ βαρεῖαι. γλυκεῖα

h Beaxsia, Bod.

i àcoveais di Const.

k zwoias

μέν, ή τε Νυμφαΐα καλουμένη φύεται δὲ ἐν ταῖς λίμναις, καὶ ἐν τοῖς ἐλώδεσιν, οἶον, ἔντε τῆ 'Ορχομενία [λίμνη], καὶ Μαραθώνι, καὶ ωερὶ Κρήτην καλοῦσι δ' αὐτὴν οἱ Βοιωτοὶ ¹ Μαδωνίαν, καὶ τὸν καρπὸν ἐδθίουσιν, έχει δὲ τὸ φύλλον μέγα ἐπὶ τοῦ ὕδατος. είναι δέ φασω ίσχαιμον, έὰν τρίψας τὶς ἐπὶ τὴν ωληγὴν ἐπιθῆ. χρησίμη δὲ καὶ ωρὸς τὰς δυσεντερίας, ωινομένη. γλυκεῖα δε και ή Σκυθική [ρίζα], και ένιοί γε καλούσιν αὐτήν η Γλυχυβρίζαν γίνεται δε ωερί την Μαιώτιν χρησίμη δ' έστὶ ωρός τε τὰ * ἄθματα, καὶ ωρὸς *βῆχα ξηράν, καὶ όλως τοὺς ωερὶ τὸν Δώρακα ωόνους ἔτι δὲ σερός τα έλκη εν μέλιτι· δύναται δε και την δίψαν παύειν, ἐάν τις ἐν τῷ στόματι ἔχη· διὸ ταύτη τε, καὶ τῆ * ίππακῆ διάγειν φασί τοὺς Σκύθας ἡμέρας καὶ ένδεκα και δώδεκα. ή δὲ ᾿Αριστολοχία τῆ ὀσφρήσει μὲν εύοδμος, τη δε γεύσει πικρά σφόδρα, τη χροιά δε κ μέλαινα φύεται δε έν τοῖς ὅρεσιν ἡ βελτίςη, φύλλον δε ἔχει προσεμφερές οτη Κισσώ. πλην σρογγυλότερον. χρησίμη δὲ πρὸς πολλά, κὰ ἀρίση πρὸς κεφαλήν, ἀγαθή δὲ κὰ πρὸς τὰ ἄλλα ἔλκη, κὶ ωρὸς έρπετὰ, κὶ ωρὸς ὖπνον κὶ ωρὸς Ρ κεφαλήν μεν οὖν ωροσάγειν κελεύουσιν ἐν ὕδατι, ἀναδεύσαντα καὶ καταπλάττοντα, τὰ δὲ ἄλλα, εἰς μέλι * ἐγξύσαντα τὰ ἔλαιον· ωρὸς δὲ τὰ τῶν ἑρπετῶν ἐν οἴνω * όξίνη σίνειν, η η ἐπὶ τὸ δηγμα ἐπιπάττειν εἰς ὑπνον δὲ ἐν οἴνω μέλανι αὐστηςῷ * κνίσας, ἐὰν δὲ αἱ μῆτρα ωροσπέσωσι, τῷ ὕδατι ἀποκλύζειν. αὖταμ μὲν οὖν· γλυκείου [ρίζου], άλλου δε ωικρού, αί δε βαρείου τή

Bod. ση 'Aλσίνη. Bod. Ρ ἔτερα, τὰ μὶν οῦν Bod.

ΠΕΡΙ ΦΥΤΩΝ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΤΟ Θ'. 391

ψεύσει. γίνονται δέ τινες τῶν γλυκειῶν, αὶ μὲν, *ἐκστατικαὶ, καθάπερ ἡ ὁμοία τῆ Σκολύμω ἡ ωερὶ Τέγεαν, ἢν καὶ Πάντιος ὁ ἀνδριαντοποιὸς φαγων, ἐργαζόμενος ἐν τῷ ἱερῷ, *ἐξέστη (٩αὶ δὲ, θανατηφόροι, καθάπερ αὶ περὶ τὰ *μέταλλα τὰ ἐν τῆ Θράκη) κούφη δὲ
[αὐτὴ] κὰ ἡδεῖα πάνυ τῆ γεύσει, κὰ τὸν θάνατον ὑπνώδη
τινὰ ωτοιοῦσα, κὰ ἐλαφρόν. ἔχεσι δὲ καὶ τοῖς χρώμασι
διαφορὰς [αὶ ρίζαι], οὐ τῷ λευκῷ κὰ μέλανι κὰ ξανθῷ
μόνον, ἀλλ' ἔνιαι καὶ *οἰνοχρῶτες κὰ ἐρυθραὶ, καθάπερ
ἡ τοῦ Ἐρευθεδάνου.

CAP. XVI.

Tormentilla, Rubia, &c. Medicamentorum Durationes.

Ή δὲ τοῦ Πενταφύλλε, ἢ Πενταπέτου [ρίζα], (καλοῦσι γὰρ ἀμφοτέρως) ὀρυττομένη, ἐσυθρὰ, ξηραινομένη
δὲ, μέλαινα γίνεται, καὶ τετσάγωνος ἐστί· ἔχει δὲ τὸ
μὲν φύλλον ὥσπες * οἴναρον, μικοον δὲ, καὶ τὴν χροιὰν
ὅμοιον· καὶ αὐξάνεται καὶ φθίνει ἄμα τῷ ᾿Αμπέλω·
πάντα δὲ τὰ φύλλα πέντε, διὸ καὶ ἡ προσηγοςία·
καυλοὺς δὲ ἐπὶ γῆς ἵησι λεπτοὺς, καὶ * κνήμας ἔχει
πυκνάς. τὸ δὲ Ἐρευθέδανον ἔχει φύλλον [* κυκλιδὸν
ὅμοιον Ἦχρω, πλὴν στοργγυλότερον· φύεται δ' ἐπὶ
γῆς ὥσπερ Ἦγρωστις· φιλεῖ δὲ καὶ παλίσκια χωρία·
οὐρητικὴ δὲ, διὸ ὰ χρῶνται πρὸς τὰ τῆς ὀσφύος ἀλγήματα, ἢ πρὸς τὰ τῆς * ἰχιάδος. ἔνιαι δὲ ἰδιόμορφοί τινες
[ρίζαι], ὥσπερ ῆτε τοῦ Σκορπίου καλεμένου, καὶ ἡ τοῦ
Πολυποδίου· ἡ μὲν γὰρ ὁμοία Σκορπίω καὶ χρησίμη

Ψαλλαιδὶ, Const.
 κυκλιδὸν deest Bod.
 κιττῶ, Bod.

δὲ ωρὸς τὴν ωληγὴν αὐτοῦ καὶ ωρὸς ἄλλ' ἄττα ἡ δὲ τοῦ Πολυποδίε δασεῖα, κὶ ἔχεσα * κοτυληδόνας, ὥσπερ αί τοῦ Πολύποδος * ωλεκτάνου. καθαίρει δὲ κάτω κάν *ωεριάψηταί τις, ως φασιν, ἐμφύεδα Πολύπεν. ἔχει δε φύλλον όμοιον τη Πτερίδι τη μεγάλη, και φύεται έν ταις σέτραις. σασών δὲ τών ριζών, αὶ μὲν σλείω χρόνον, αἱ δὲ ἐλάττω διαμένουσιν, ὁ μὲν γὰρ Ἐλλέβορος καὶ τριάκοντα ἔτη χρήσιμος, ή δὲ Αριστολοχία wέντε, η εξ, Χαμαιλέων δέγε ὁ Μέλας, τετλαράκοντα· Κενταυρίς δὲ δέκα καὶ δώδεκα (ωίειρα δὲ ἡ ρίζα καὶ συχνή) Πευχέδανον δὲ σέντε, ἡ ἔξ. "Αμπελος δὲ άγρία, ἐνιαυτὸν, ἐὰν ἐν σκιᾶ κὰ ἢ, ἄπληκτος, εἰ δὲ μὴ, σαπρά και t* συμφυσώδης. άλλαι δε άλλους έχουσι χρόνους. σάντων δὲ όλως τῶν φαρμάκων σλεῖσον διαμένει χρόνον τὸ * ἐλατήριον, κὶ τὸ παλαιότατον, ἄρισον* ἰατρὸς δ' οὖν τὶς ἔλεγεν, οὐκ ἀλαζών, οὐ δὲ ψεύστης, ώς είηπες αὐτῷ διακοσίων ἐτῶν. Δαυμαστὸν δὲ τῆ άρετῆ, δοῦναι δέ τινα αὐτῷ δῶρον. αἰτία δὲ τῆς χρονιότητος ή ύγρότης, διά γάς ταύτην, καὶ όταν κόψωσι, τιθέασιν είς τέφραν, "ύγρον, η ούδ ώς, ξηρον γίνεται, άλλ' άχρι σεντήκοντα έτων σθέννυσι, σροσαγόμενον, τούς Χλύχνους. φασί δὲ μόνον ἡ μάλιστα τῶν φαρμάχων Υύπέρινον άνω σοιείν. αύτη μεν ούν ίδιότης τις δυνάμεως, τῶν δὲ ριζῶν όσαι μὲν γλυκύτητά τινα έχουσι, συμβαίνει * Αριπηδέστους γίνεσθαι, χρονίζομένας, όσαι δε δριμεῖαι, τοῦτο μεν μη σάχειν, * άμαυροῦδαι δ' αὐτῶν τὰς δυνάμεις, μανουμένων καὶ κενου-

t σογκώδης. Bod. ¹¹ ύγρὰν, οὐδ' οὕτως ἔηςὰν γίνεται, Ald. × αὕχμους pro λύχνους Ald. Υ ὑπὶς ἴνων Bod. Vid. not. ad fin. libri.

μένων. τῶν δ' ἔξω Ξηρίων ἄλλο μὲν οὐδὲν ἄπτεται ρίζης οὐδεμιᾶς, ἡ δὲ Σρονδύλη πασῶν, τοῦτο μὲν οὖν ἴδιον τῆς τοῦ ζώου φύσεως. πᾶσαν δὲ χείρω φασὶ γίνεδαι ρίζαν, ἐὰν ἐάση τις τελειωθῆναι καὶ • άδρυνθῆναι τὸν καρπόν ἀσαύτως δὲ καὶ τὸν καρπὸν, ἐὰν ὁπίσης τὴν ρίζαν ὡς ἐπιπολὸ δὲ, αὶ φαρμακώδεις [ρίζαι] οὐκ ὀπίζονται, ὧν δὰν τὰ σπέρματα φαρμακώδη, αὖται δὲ ὀπίζονται. χρῆδαι δέ τινων μᾶλλόν φασι ταῖς ρίζαις, ὅτι ἰσχυρότερος ὁ καρπὸς, ἢ ὑπενεγκεῖν τὸ σῶμα φαίνεται δὲ οὐ καθόλου τοῦτο ἀληθές. ἔτι καὶ οἱ ἐν ᾿Αντικύρα τῆς σησαμώδους Ἐλλεδόρου διδόασιν, οὖ ὁ καρπὸς ὅμοιος Σησάμω.

CAP. XVII.

Regiones pharmaceuticæ. De Moly Antiquorum, &c. &c.

*ΦΑΡΜΑΚΩΔΕΙΣ δὲ δοχοῦσιν εἶναι τόποι [τινὲς], μάλιστα μὲν, ἔξω τῆς Ἑλλάδος, οἱ ωερὶ Τυἐρἡνιαν καὶ τὴν Λατίνην, ἐν ἢ καὶ τὴν Κίρκην εἶναι λέγουσι. καὶ ἔτι γε μᾶλλον, ὡς "Ομηgός φησι, οἱ ωερὶ Αἴγυπτον, ἐκεῖθεν γὰρ τὴν Ἑλένην λαβεῖν

'Εθλά τά οἱ Πολύδαμνα σόσεν Θῶνος σαράκοιτις, ² Αἰγυπτίη· τῆ σλεῖστα φέρει ζείδωρος ἄρουρα, Φάρμακα, σολλά μὲν ἐθλὰ μεμιγμένα, σολλὰ δὲ λυγρά. 'Οδ. Δ. 228.

ἐν οἶς δὲ κὰ τὸ *νηπενθὲς ἐκεῖνό φησιν εἶναι κὰ *ἄχολον, ὥστε λήθην ϖοιεῖν καὶ ἀπάθειαν τῶν κακῶν. καὶ χεδὸν αὖται μὲν ἐοίκασιν, ὧσπερ ἀπὸ τῶν ϖοιητῶν, ὑποδεδεῖχθαι, καὶ γὰρ Αἰσχύλος ἐν τοῖς ἐλεγείοις ὡς ωολυφάρμακον λέγει τὴν Τυβρηνίαν.

Τυρρηνον γενεάν φαρμακοπιον έθνος.

οί δὲ τόποι σάντες σως φαίνονται μετέχειν τῶν φαρμάκων, άλλὰ τῷ μᾶλλον καὶ τῷ ἦττον διαφέρειν καὶ γάρ οἱ πρὸς ἄρκτον καὶ μεσημβρίαν, καὶ οἱ πρὸς ἀνατολάς, έχουσι θαυμαστάς δυνάμεις έν Αίθιοπία γάρ, ή τους διστούς χρίουσι, ρίζα τίς έστι θανατηφόρος έν δὲ Σκύθαις αὐτή τε καὶ έτεραι ωλείους αἱ μὲν ωαρά χρημα *ἀπαλλάτθεσαι τθς *προσενεγχαμένες, αί δὲ ἐν χρόνοις, αί μεν ελάττοσιν, αί δε ωλείοσιν, ως ενιαυτώ καταφθίνειν, εἰς Ἰνδούς τε κὰ ἔτερα μέρη ωλείω [εἰσί]. **ω**εριττοτάτη δὲ (εἴπερ ἀληθῆ λέγουσιν), ήτε δυναμένη τὸ αἶμα * διαχεῖν, καὶ οἶον ὑποφεύγειν, καὶ σάλιν ἡ συνάγουσα, και προς ξαυτήν ἐπισπωμένη, άτε φασίν εύρηδα πρός τὰ τῶν ὄφεων τῶν βανατηφόρων δήγματα. Περί δὲ τὴν Θράκην είναι μὲν καὶ ἐτέρας οὐκ ὀλίγας, ίσχυρότατον δὲ, ὡς εἰπεῖν, τὴν Ἰσχαιμον, ἢν δὴ λέγουσιν, οί μεν, κεντηθείσης της φλεβός, οί δε καί σφοδροτέρως διατμηθείσης, ἴσχειν, καὶ κωλύειν τὴν χύσιν. ταῦτα μὲν οὖν, ώσπες εἴπομεν, ἔοικε δηλοῦν τὸ κοινόν. και των έξω τόπων οι φαρμακωδέστατοι οδτοί είσι, τῶν δὲ ωερὶ τὴν Ἑλλάδα τόπων, φαρμακωδές ατον τό, τε Πήλιον, τὸ ἐν Θετταλία, καὶ τὸ Τελέθριον, τὸ ἐν τῆ Εὐβοία, καὶ ὁ Παρνασός. ἔτι δὲ ἡ 'Αρκαδία, καὶ ή Λακωνική (καὶ γὰς αὖται φαρμακώδεις ἀμφότεραι) διό καὶ οίγε 'Αρκάδες εἰώθασιν ἀντὶ τοῦ φαρμακοποτείμ, γαλακτοποτείν ωερί τὸ ἔαρ, ὅταν οἱ ὁποὶ μάλιστα τῶν τοιούτων φύλλων ἀκμάζωσι, τότε γὰς φαρμακωδές ατου

τὸ γάλα ωίνουσι δὲ τὸ βόειον, δοχεῖ γὰρ * ωολυνομώτατον και σαμφαγώτατον σάντων δ Βούς. φύεται δὲ σαρὰ αὐτοῖς, ὅτε Ἐλλέβορος ἀμφότερος, καὶ ὁ λευκὸς, κὰ ὁ μέλας. ἔτι τε Δαῦκον δαφνοειδές, κροκόεν. ἔτι καὶ ἡν ἐκεῖνοι μὲν α' Ράφανον ἀγρίαν καλοῦσι, τῶν δὲ ιατρών τινες, Κέρας καὶ ην οί μεν b' Αλθαίαν, εκείνοι δὲ Μαλάχην ἀγρίαν καὶ ἡ ᾿Αριστολοχία, καὶ τὸ Σέσελι, καὶ τὸ Ἱπποσέλινον, καὶ τὸ Πευκέδανον, καὶ ἡ Ήράκλεια, καὶ ὁ Στρύχνος ἀμφότερος, ὅ, τε φοινικοῦν έχων τὸν καρπὸν, καὶ ὁ μέλανα. Φύεται δ' ἐκεῖ ὁ Σίκυος, ὁ ἄγριος, ἐξ οὖ τὸ ἐλατήριον συντίθεται. καὶ τὸ Τιθύμαλλον, έξ οδ τὸ * ίππομανές. ἄριςον δὲ τὸ ωερί Τέγεαν, κ ἐκεῖ μάλιστα σπουδάζεται φύεται δ' ἐκεῖ κ d'Υπόφαες· ωλείστον δὲ καὶ κάλλιστον φύεται ωερί την Κλειτορίαν. ή δὲ Πανάκεια γίνεται κατά τὸ ωετραΐον ωερί Ψοφίδα, και ωλείστη και άρίστη τὸ δὲ Μῶλυ ωερί Φανεόν, καὶ ἐν τῆ Κυλλήνη. φασί δ' είναι κ ομοιον, ώς "Ομηρος είζηκε, την μεν ρίζαν έχον σρογγύλην, προσεμφερές Κρομμύω, τὸ δὲ φύλλον ὅμοιον Σχίλλη χρησθαι δε αὐτῷ ωρός τε τὰ ἀλεξιφάρμανα καὶ τὰς μαγείας οὐ μὴν ὀρύττειν γε εἶναι χαλεπὸν, ὡς "Ομηρός φησι. τὸ δὲ Κώνειον, ἄριστον ωερί Σοῦσαν, καὶ ἐν τοῖς ψυχροτάτοις τόποις. γίνεται δὲ καὶ ἐν τῆ Λακωνική τὰ ωολλὰ τούτων, καὶ γὰρ αὕτη ωολυφάρμακος ἐν ᾿Αρκαδία δὲ ἡ Τραγάκανθα σολλή, καὶ ούδὲν χείρων, ώς οἴονται, τῆς Κρητικῆς, ἀλλά κὰ τῆ όψει καλλίων και Δαύκον σερί την Πατρικήν, διαφέρου

α σταφυλίνον άγειαν καλούσι, Ald. b 'Αλθέαν, ἐκείνοι Bod.

τοῦτο δὲ θερμαντικὸν φύσει· ρίζαν δὲ ἔχει μέλαιναν. φύεται δὲ τὰ σολλὰ τούτων καὶ ἐν τῷ Παρνασῷ, καὶ ωερὶ τὸ Τελέθριον.

CAP. XVIII.

Origanum Dictamnus, et Pseudo-Dictamnus: Aconitum Lyctoctinum, &c. &c.

ΚΑΙ ταῦτα μὲν κοινὰ ωλειόνων χώρων, τὸ δὲ Δίκταμον, ἴδιον τῆς Κρήτης Θαυμαστὸν δὲ τῆ δυνάμει, καὶ σρὸς σλείω χρήσιμον, μάλιστα δὲ σρὸς τοὺς τόχους τῶν γυναιχῶν. ἔστι δὲ τὸ μὲν φύλλον σαρόμοιον τη Βληχοί, έχει δέ τι κατά τὸν χυλὸν έμφερές, τὰ δὲ κλώνια λεπτότερα χρῶνται δὲ τοῖς φύλλοις, οὐ τοῖς κλωσίν, οὐδὲ τῷ καρπῷ. χρήσιμον δὲ ωρός ωολλά μεν η άλλα, μάλιστα δε, ώσπερ ελέχθη, σρός τὰς δυστοκίας τῶν γυναικῶν, ἢ γὰρ εὐτοκεῖν Φασι σοιείν, ή σαύειν γε τους σόνους όμολογεμένως· δίδοται δὲ ωίνειν ἐν ὕδατι· σπάνιον δέ ἐστι, καὶ γὰρ ὀλίγος ὁ τόπος ὁ Φέρων καὶ γὰρ τοῦτον αἱ αἶγες ἐκνέμονται διὰ τὸ φιληδείν. άληθες δέ φασιν είναι καὶ τὸ ωερὶ τῶν βελών ὅτι ε φαγούσας, ὅταν τοξευθώσιν, ἐκδάλλειν. τὸ μεν οὖν Δίκταμον τοιοῦτόν γε, καὶ τοιαύτας ἔχει τὰς δυνάμεις, τὸ δὲ Ψευδοδίκταμον, τῷ μὲν φύλλω ὅμοιον, τοῖς κλωνίοις δ' ἔλαττον, τῆ δυνάμει δὲ ωολύ λειπόμενον βοηθεί τμεν γάρ και ταῦτα, χείρον δε σολλώ καὶ άθενέστερον. ἔστι δὲ εύθὺς ἐν τῷ στόματι φανερά ή τοῦ Δικτάμου δύναμις, Θερμαίνει γάρ ἀπὸ μικροῦ, σφόδρα. τιθέασι δὲ κὰ τὰς *δεσμίδας ἐν *νάρθηκι καὶ

孙

* καλάμω, πρὸς τὸ μὴ ἀποπνεῖν, ἀδενέστερον γὰρ ἀποπνεῦσαν. λέγουσι δέ τινες ώς ἡ μὲν φύσις μία, ἡ τοῦ Δικτάμου, καὶ ἡ τοῦ Ψευδοδικτάμου, διὰ δὲ τὸ ἐν εύγειοτέροις φύεθαι τόποις, χεῖρον γίνεθαι, καθάπερ άλλα σολλά σλείω τούτων κατά τὰς δυνάμεις, τὸ γάρ Δίκταμον φιλεί χώραν τραχείαν. έστι δὲ ѝ έτερον Δίκταμον, όπερ, δμώνυμον, οὖτε τὴν ὄψιν ἔχει, οὖτε τήν δύναμιν την αὐτήν. Φύλλον τε γάρ Εἔχει δμοιον Σισυμβρίω, τούς τε κλώνας μείζους, έτι δὲ τὴν χρεῖαν, κ την δύναμιν ούκ έν τοῖς αὐτοῖς. τοῦτο μὲν οὖν, ἄσπερ έλέχθη, θαυμαστὸν ἄμα καὶ ἴδιον τῆς νήσου. φασὶ δέ τινες όλως, των φύλλων και των θάμνων, και άπλως τῶν ὑπὲρ γῆς, τὰ ἐν Κρήτη διαφέρειν: τῶν δὲ ἄλλων τῶν γε ωλείστων, τὰ ἐν Παρνασῶ. τὸ δὲ ᾿Ακόνιτον γίνεται μέν, ώς φασι, καὶ ἐν Κρήτη, καὶ ἐν Ζακύνθω. ωλείστον δὲ κὰ ἄριστον ἐν Ἡρακλεία, τῆ ἐν τῷ Πόντω. έχει δὲ φύλλον μὲν h * χυκλῶδες, ρίζαν δὲ ὁμοίαν τῷ σχήματι, καὶ τῷ χρώματι Καρύα, τὴν δὲ δύναμιν τὴν Βανατηφόρον ἐν ταύτη· τὸ δὲ φύλλον καὶ τὸν καρπὸν οὐδέν φασι σοιείν καρπὸς δέ ἐστι, σόας καὶ οὐχ ὑλήματος, βραχεῖα δ' ἡ * σόα καὶ οὐδὲν ἔχουσα σεριττὸν, άλλα σαρομοία τῷ Σίτω, τὸ δὲ σπέρμα οὐ σταχυηρόν. φύεται δὲ σανταχοῦ, καὶ οὐκ ἐν ταῖς ἀκόναις μόνον, ἀφὸ ων έχει την ωροσηγορίαν αύτη δέ έστι κώμη τις τών i Μαριανδόνων. Φιλεῖ δὲ μάλιςα τοὺς ωετρώδεις τόπες. οὐ νέμεται δὲ οὖτε Πρόβατον, οὖτε ἄλλο ζῶον οὐδέν. * συντίθεθαι δὲ [φασί] τρόπον τινὰ ωρὸς τὸ ἐργά-

ε έχειν όμοιον Bod. h κιχωριώδες, Bod. i Περιαν-

ζεωση, καὶ οὐ σαντὸς είναι διὸ καὶ τοὺς ἰατροὺς, οὐκ ἐπισταμένους συντιθέναι, σηπτικώ τε χρηδιαι, ή ωρός άλλα άττα σινόμενον δ' ούδεμίαν αἴολησιν σοιεί, οὕτ' έν οίνω, ούτ' έν μελικράτω συντίθεθα δε [φασίν], ώστε κατά χρόνους τακτούς άναιρείν, οἶον δίμηνον, τρίμηνον, έξάμηνον, ἐνιαυτὸν, τοὺς δὲ, καὶ δύο ἔτη. χείριστα δὲ ἀπαλλάττειν τοὺς ἐν ωλείστω χρόνω, καταφθίνοντος τοῦ σώματος, ράστα δὲ τοὺς ωαρά χρημα. * λυτικόν δε φάρμακον ούχ εύρηθα, ώσπερ ἀκούομεν, άλλά τινες τοῖς *ἐνεγκαμένοις βοήθεια εύρηνται τούς γάρ έγχωρίους άνασώζειν φασί τινας μέλιτι, καὶ οἴνω, καὶ τοιούτοις τισί σπανίως δὲ καὶ τούτους, καὶ ἐργωδῶς ἀλλὰ δέ τι ἐπὶ τοῦ ἐφημέρου φάρμακον εύρηθαι, έτερον γάρ τι *ριζίον είναι, δ έφήμερον ἀπαλλάττει, τοῦτο δὲ φύλλον ὅμοιον ἔχειν k τῷ Λειρίω, κ τοῦτο σάντας εἰδέναι, (διὸ καὶ τὰ δ' ἀνδράποδά φασι σολλάκις σαροργιθέντα χρηθαι,) κάπειτα ἐατρεύειν αὐτὰ ωρὸς τοῦτο ὁρμῶντα, καὶ γὰρ οὐδὲ ταχείαν σοιείθαι την άπαλλαγην, ού δὲ ἐλαφράν, άλλά δυσχερή και χρόνιον, Ιεί μη εύκατασκεύαστον και γάρ εύθεράπευτον είναι εί μή εύκατασκεύασον, ώς δεί. Φασί γοῦν κὶ σαραχεῆμα ἀπαλλάττεδαι, κὶ ὕστερον χρόνω, τούς δε και είς ένιαυτον άγειν και τας δόσεις * εύθοηθήτους είναι ταυτα δ' έξακριβωθήναι μάλιστα σαρά τοῖς Τυβρηνοῖς ἐν Ἡρακλεία. Τοῦτο μὲν ούδὲν ἄτοπον, εί τρόπον μέν τινα άβοήθητον, άλλως δε βοηθήσιμον, ώσπερ και έτερα των Βανατηφόρων. τόγε μην 'Ακόνιτον

k τῷ Ἐλλεβόρῳ ἢ τῷ Αἰρίῳ Bod. ¹ εἰ μὴ ἄρα διὰ τὸ εὐ-Δεράπευτον είναι καὶ ἀκατασκεύαστον ὡς δεῖ Bod. εὐκατασκεύαστου Scal.

Αχρηστον, ώσπερ εἴρηται, τοῖς μὴ ἐπισταμένοις, οὐδὲ κεκτῆδαι δὲ ἐξῆν, ἀλλὰ θάνατον εἶναι τὴν ζημίαν. τὴν δὲ τῶν χρόνων διαφορὰν 'Ακονίτου [φασὶν] εἶναι κατὰ τὰς συλλογὰς, ἰσοχρόνους γὰρ τοὺς θανάτους γίνεσθαι τοῖς ἀπὸ τῆς συλλογῆς χρόνοις.

CAP. XIX.

Thrasyæ Veneni Compositio, et aliorum.

ΘΡΑΣΥΑΣ δὲ ὁ Μαντιεὺς εύρημέναι τὶ τοιοῦτον, ώσπερ έλεγεν, ώστε ραδίαν σοιείν και απονον την απόλυσιν, τοῖς ὀποῖς χρώμενος Κωνείου τε καὶ Μήκωνος, καὶ ἐτέρων τοιούτων, ώστε *εὖογκον εἶναι ωάνυ, καὶ μικρον όσον είς δραχμής όλκην, * άδοήθητον δε σάντη, καὶ δυνάμενον διαμένειν όποσονοῦν χρόνον, καὶ οὐδὲν άλλοιούμενον. ἐλάμβανε δὲ τὸ Κώνειον, οὐχ ὅθεν ἐτύγχανεν, άλλ' ἐκ Σουσῶν, καὶ εἴτις ἄλλος τόπος ψυχρὸς και παλίσκος, ώσαύτως δὲ και τὰ ἄλλα * συνετίθει δὲ καὶ φάρμακα ωολλά ἐκ ωολλῶν. δεινὸς δὲ κὰ 'Αλεξίας ὁ μαθητής αὐτοῦ, καὶ ούχ ἦττον ἔντεχνος ἐκείνου, καὶ γὰρ τῆς ἄλλης ἰατρικῆς ἔμπειρος. ταῦτα μὲν οὖν εύρηθαι δοχεί σολλώ μάλλον νῦν ἡ σρότερον. ὅτι δὲ διαφέρει τὸ χρηθαί σως έκάστω, φανερὸν ἐκ σολλῶν, έπει και τους Χίους φασι τῷ κωνείω πρότερον ούχ ούτω, άλλα τρίδοντας καθάπερ οι άλλοι χρηθαι, νῦν δε ούδ άν είς τρίψειεν, άλλα σεριπτίσσαντες και άφελόντες τὸ κέλυφος (τοῦτο γὰρ τὸ τὴν δυσχέρειαν σαρέχον, δυσκατέργαστον ον) μετά ταῦτα κόπτουσιν ἐν τῷ ὅλμω. ὰ *διαπίύσσαντες λεπίὰ, ἐπιπάτιοντες δ' ἐφ' ύδωρ σίνεσιν, ώστε ταχεΐαν καὶ ἐλαφράν γίνεσθαι τὴν άπαλλαγήν.

CAP. XX.

Φαςμακωδών Vires et Remedia.

ΑΠΑΝΤΩΝ δε τῶν φαρμακωδῶν αἱ δυνάμεις ἀθενέστεραι τοῖς συνειθισμένοις, τοῖς δὲ, καὶ ἀνενεργεῖς τὸ όλον ένιοι γάρ ελλέβορον εδίοντες σολύν, ώστε άναλίσκειν * δέσμας όλας, οὐδὲν σάγουσιν, ὅπερ ἐποίει καὶ Θρασύας, δεινότατος ων, ως έδόκει, τὰ σερί τὰς ρίζας. σιούσι δε τούθ', ώς ἔοικε, καὶ τῶν νομέων τινες, διὸ κὶ πρός τὸν φαρμακοπώλην, τὸν Δαυμαζόμενον ὡς κατήδιε μίαν ρίζαν ή δύο, σαραγενόμενος ό σοιμήν, και άναλώσας όλην την δέσμην, ἐποίησεν ἀδόκιμον. ἔλεγε δὲ ότι καθ' έκάστην ημέραν τοῦτο ωοιεί, καὶ αὐτὸς καὶ έτεροι· κινδυνεύειν γάρ ένια τῶν φαρμάκων τῆ m συνηθεία φάρμακα γίνεθαι, τάχα δὲ, άληθέστερον εἰπεῖν, ώς τη συνηθεία ού φάρμακα, * προσδεξαμένης γάρ τῆς φύσεως, καὶ κατακρατούσης, οὐκέτι φάρμακα. καθάπερ και Θρασύας έλεγεν, ἐκεῖνος γὰρ ἔφη τὸ αὐτὸ τοῖς μὲν φάρμακον εἶναι, τοῖς δὲ, οὐ φάρμακον, διαίρων τὰς Φύσεις ἐκάστων ὥετο γὰρ δεῖν, καὶ ἡν δεινός διαγνώναι σοιεί δέ τι δηλονότι σρός τη φύσει κ τὸ ἔθος. Εύδημος γοῦν ὁ φαρμακοπώλης, εὐδοκιμῶν σφόδρα κατά την τέχνην, συνθέμενος μηδέν σείσεσθαι **σ**εο ήλίου δύνοντος, κατέφαγε μέτριον σάνυ καὶ οὐ κατέσχεν, οὐ δ' ἐκράτησεν, ὁ δὲ Χῖος n Εὔνομος ωίνων έλλεβόρου σλείονας σόσεις ούκ έκαθαίζετο καί σοτε έφη ωιείν έν μια ήμέρα δύο και είκοσι ωόσεις έν τῆ άγορᾶ, καθήμενος ἐπὶ τῶν σκευῶν, καὶ ούκ ἐξαναστῆναι

σρό τοῦ δείλην γενέσθαι, τότε δ' ἐλθών, ἐκλούσασθαι, καὶ δειπνείν ώσπερ είωθει, κ ούκ έξεμέσαι ωλήν ούτος βοήθειαν τινά σαρασκευσάμενος κατέσχε, * κίσσηριν γαρ ἐπιπάττων ἐπ' όξος δριμὸ, ωιεῖν ἔφη μετά τὴν ἑβδομήν σόσιν, καὶ σάλιν ὕστερον ἐν οἴνω τὸν αὐτὸν τρόπον την δε της κισσήριδος ούτως Ισχυράν είναι δύναμιν, ώστε έάν τις είς σίθον ζέοντα έμβάλλη, σαύειν την ζέσιν, ού σαραχρημα μόνον, άλλα καὶ όλως. καταξηραίνουσάν τε δηλονότι, καὶ * ἀναδεχόμενον τὸ * ωνεῦμα, καὶ τοῦτο * διΐσαν. οὖτος μὲν οὖν τόγε σιληθος [τοῦτο], ταύτη τη βοηθεία κατέσχεν· ότι δὲ καὶ τὸ ἔθος ἰσχυρὸν, ἐκ ωολλῶν φανερὸν, ἐπεὶ καὶ τὸ 'Αψίνθιον τὰ μὲν ἐνταῦθα ωρόβατα οὐ, φασί τινες, νέμεσθαι, τὰ δ' ἐν τῷ Πόντῷ νέμεται, καὶ γίνεται ωιότερα κ καλλίω, καὶ, ώς δή τινες λέγουσιν, οὐκ ἔχοντα *χολήν. άλλα ταῦτα μὲν ἐτέρας ἄν τινος εἶη Θεωρίας.

CAP. XXI.

Vires medicinales Plantarum, et fabulosa quædam.

ΑΙ δὲ ρίζαι καὶ τὰ ὑλήματα, καθάπες εἴρηται, πολλὰς ἔχουσι δυνάμεις, οὐ πρὸς τὰ ἔμψυχα σώματα μόνον, ἀλλὰ καὶ πρὸς τὰ ἄψυχα. λέγουσι γὰς ᾿Ακανθάν τινα εἶναι, ἢ * πήγνυσι τὸ ὕδωρ ἐμβαλλομένη πηγνύναι δὲ καὶ τὴν τῆς ᾿Αλθαίας ρίζαν, ἐάν τις τςίψας ἐμβάλλη, καὶ θῆ ὑπαίθριον. ἔχει δὲ ἡ ᾿Αλθαία, φύλλον μὲν ὅμοιον τῆ Μαλάχη, πλὴν μεῖζον καὶ δασύτερον, τοὺς δὲ καυλοὺς μαλάκους ἄνθος δὲ ο * μήλινον, καρπὸν δ' οἶον Μαλάχη, ρίζαν δὲ

Ρίνωδη λευχήν, τῆ γεύσει δὲ ωσπερ τῆς Μαλάχης δ οχυλός. χρώνται δε αὐτῆ ωρός τε τὰ * ἡήγματα, κί τοὺς βῆχας ἐν οἴνω γλυκεῖ, καὶ ἐπὶ τὰ ἔλκη ἐν ἐλαίω. έτέραν δέ τινα [ρίζαν] συνεψομένην τοῖς κρέασι συνάπτειν είς τὸ αὐτὸ, καὶ τὰς μὲν σηγνύναι, τὰς δὲ καὶ έλκειν. ωσπες ή * λίθος καὶ τὸ * ήλεκτρον. καὶ ταῦτα μεν έν τοις άψύχοις, το δε Θηλύφονον, (οί δε Σκορπίον καλοῦσι, διὰ τὸ τὴν ῥίζαν Θόμοίως ἔχειν τῷ Σκορπίω) ἐπιξυόμενον δ', ἀποκλείνειν τὸν Σκορπίον, ἐὰν δέ τις Ἐλλέβορον λευκὸν καταπάσση, σάλιν ἀνίσταθαί φασιν. ἀπόλλυσι δὲ καὶ Βοῦς, καὶ Ὑποζύγια, καὶ Πρόδατα, καὶ ἀπλῶς τῶν τετράπουν, ἐὰν εἰς τὰ αἰδοῖα τεθῆ Α ρίζα, ή φύλλον, αύθημερόν. χρήσιμον δὲ ωρὸς Σκορπίου ωληγήν ωινόμενον έχει δὲ τὸ μὲν φύλλον, ὅμοιον Κυκλαμίνω, την δε ρίζαν, ώσπες ελέχθη, Σκορπίου. φύεται δὲ ώσπερ ἡ "Αγρωστις, καὶ γόνατα ἔχει" φιλεῖ δὲ χωρία σκιώδη. εἰ δὲ άληθῆ τὰ ωερὶ τῶν Σκορπίων, ήδη καὶ τ' ἄλλα οὐκ ἀπίθανά τὰ τοιαῦτα, καὶ τὰ μυθώδη δὲ οὐχ ἀλόγως σύγκειται. ἐν δὲ τοῖς ἡμετέροις σώμασι χωρίς τῶν σρὸς ὑγείαν καὶ νόσον καὶ Ξάνατον, καὶ ἄλλας δυνάμεις ἔχειν φασὶν [τὰς ρίζας] ι ωερί τὸ γεννᾶν καὶ άγονεῖν καὶ ἔνιας γε ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ σοιείν ἄμφω, καθάπερ ἐπὶ τοῦ 'Ορχέως καλουμένου, δυοίν γάρ όντοιν, τοῦ μὲν μεγάλου, τοῦ δὲ μιχροῦ, τὸν μὲν μέγαν, ἐνεργότερον ωσιείν ωρὸς τὰς όμιλίας, ἐν γάλακτι διδόμενον αἰγὸς ὀρεινόμου, τὸν δὲ, έλάττω γίνεδα, καὶ κωλύειν. ἔχει δὲ τὸ μὲν φύλλον

καυλός· Codd. Ρ ἰζώδη λευκήν, Const. Ο ὅμοιον ἔχειν τῷ Σκορπίῳ· Const. Γοὐ μόνον ωερὶ τῶν σωματικῶν, ωερὶ τὸ γεννῷν Codd. Vid. not. ad finem libri.

* σκιλλώδες, λειότερον δὲ καὶ ἔλαττον. τὸν δὲ καυλὸν δμοιότατον s'Ακάνθη, η Έρπακάνθη. ἄτοπον δὲ, ῶσπερ έλέχθη, τὸ ἀπὸ μιᾶς Φύσεως καὶ τῆς αὐτῆς ἔτι τὸ δύο έχειν τινάς τοιαύτας δυνάμεις, ούκ ἄτοπον, καὶ γὰρ καὶ άλλοί τινες, καὶ 'Αριστόφιλος έλεγεν, ὁ Πλαταϊκὸς, ὁ φαρμακοπώλης, ότι σρός άμφότερα δυνάμεις τινάς έχει* τὴν μὲν ώστε μᾶλλον δύνασθαι, τὴν δὲ ώστε άπλῶς μὴ δύνασθαι, ταύτης δὲ καὶ τὸ ὅλον δύνασθαι τὴν άδυναμίαν, και γάρ είς χρόνον ώρισμένον, οΐον δίμηνον ή τρίμηνον ή κεχοησθαι ωρός τούς ωαίδας, όπότε βούλοιντό τινα κολάσαι η σωφρονίσαι. ένια δ' είναι [φασί] καὶ εἰς τὸ ἀρρενογονεῖν ἢ θηλυγονεῖν, διὸ καὶ καλοῦσι τὸ μὲν, τΦύλλον 'Αρρενόγονον, τὸ δὲ Θηλύγονον' όμοια δ' άμφω, καὶ μορφήν έχοντα 'Ωκίμε' ὁ δὲ καρπός, τοῦ μεν Θηλυγόνε, καθάπερ Έλαίας *βρύε, ώχρότερος δέ. ό δὲ τοῦ ᾿Αῥρενογόνου, οἰόνπερ ἐλαίον, ὅταν ἄρτι φύηται έκ του βρύου, δίκρουν δὲ ώσπερ όρχεις ἀνθρώπων. σερός δὲ τὸ μὴ γόνιμον εἶναι τὸ σπέρμα, τοῦ λευκοῦ Κιττοῦ τὸν καρπόν φασι [λαμβάνειν δεῖν], ωρὸς δ' αὖ τὸ γόνιμον, τὸν τῆς "Κραταιγόνου καρπὸν ἐν ὕδατι. Φύεται δὲ τοῦτο ῶσπερ Λίνον * ωύρινον, ὁ δὲ καρπὸς οἶον Κεγχρου. άδυνατείν δέ φασι γεννάν, καὶ ἐάν τις τοῦ Κλυμένου τὸν καρπὸν ωίνη συνεχῶς У τριάκοντα ἡμέρας ἐν οίνω λευκώ (συλλέξας όσον χοίνικα) τὸ ἶσον ἀν ἐκάςην ήμεραν, έὰν γὰς ἐκτελέση τὴν σόσιν, ἀγονεῖν τὸ ὅλον. της δ' Ήμιόνου τὸ φύλλον ταῖς γυναιξίν εἰς τὸ ἀγονεῖν

τ σιλφωδες, Bod. ⁵ ἀπίω ἀπύρω, ἤτοι ἀκάνθη. ἄτοπον Bod. ἐξεπακάνθη ἤτοι ἀκάνθη ἄτοπον Const. ἀντὶ ἐξεπακάνθη, ωαιδη-ξώτη. ¹ ψύλλον Const. ¹¹ Κραταίου καξπόν Bod. ¹² πύρινον deest Bod. ¹³ Υτριάκοντα ἱπτὰ ἡμίξας Const.

Σκολοπενδρίω, ρίζας δὲ απτὰς ἔχει, ὀρεινὰ δὲ χωςία φιλεῖ καὶ σετρώδη, χαίρειν δὲ σφόδρα ἢ τὴν Ἡμίονον αὐτῷ. Χρῆσθαι δὲ καὶ ωρὸς τοὺς *σπλῆνας, ὥσπερ τῷ Κλυμένω.

CAP. XXII.

Filices quadam, et eurum Vires.

Ή δε Θηλυπτερίς χρήσιμον ωρός τὰς * ελμινθας, τάστε ωλατείας, καὶ τὰς λεπίάς τρὸς μὲν τὰς ωλατείας, * ἀναδευομένη μέλιτι, ωρός δὲ τὰς λεπτὰς ἐν οίνω γλυκεί μετ' άλφίτων διδομένη. γυναικί δὲ ἐάν γε δοθή, ἐὰν μὲν Εἐγκύμονι, *ἐκδάλλειν Φασίν, ἐὰν δὲ μή, τὸ ὅλον ἄτεχνον γίνεσθαι. διαφέρει δὲ τῆς Πτερίδος ή Θηλυπτερίς τῷ, τὴν μὲν φύλλον ἔχειν * μονόκωλον, ρίζαν δὲ μεγάλην, καὶ μακράν, καὶ μέλαιναν. τούτων μεν οὖν αἱ δυνάμεις πρὸς τὰς γενέσεις. Βαυμασιωτάτη δέ ην ό Ἰνδὸς είχεν, ού γάρ προσενεγκαμένοις, άλλ' c άλειψαμένοις τοιαύτην δύναμιν είναι, ώδ' όπόσαις αν βούλοιντο, ωλησιάζειν τοὺς δὲ χρησαμένους φάναι καὶ δώδεκα· d αὐτὸν γοῦν λέγειν (καὶ γὰρ ἦν ἰσχυρὸς καὶ μέγας) ὅτι ἑβδομήκοντά σοτε σλησιάσειε. αὕτη μεν οὖν, εἴπερ άληθής, ὑπερβάλλουσά τις δύναμις, τὸ δ΄ ὅλον, εἶναι φύσεις τινάς τοιαύτας, αὶ ωοιοῦσιν όρμητικωτέρους, ούκ ἄτοπον, ἐπεὶ καὶ ἐν τοῖς τροφί-

² τοιςῖ deest Bod.

a λεπτὰς καὶ τολλὰς ἔχει, Bod.
b ἐγκύμων ἦ, Const.
c ἀψαμένοις Const. Desunt quædam
hic, et infra post τλησιάσεις, pudoris causa.
d αὐτὸν γοῦ
λίγειν ὅτι ἑβδομήκοντα τλησιάσεις. Codd.

ΠΕΡΙ ΦΥΤΩΝ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΤΟ Θ΄. 405

μοις χυλοίς όρωμεν ούσας, καὶ ἐν ύγροίς, καὶ ἐν ξηροίς. Ετι δε πρός τούτοις φύσεις είναι δυνάμενας άλλα σάθη σοιείν, ἐνιαχοῦ μέν γάρ φασι τὸ ὕδωρ σαιδογόνον είναι γυναιξίν, ώσπερ και έν Θεσπίαις, ένιαχοῦ δὲ ἄγονον, ὡς ἐν ^e Πύρα, τοῦτο γὰρ ἤτιῶντο οἱ ἰατροί. ἐν Ἡρακλεία δὲ, ώς φασι, τῆς ᾿Αρκαδίας οἶνός ἐστιν, δς τοὺς μὲν ἄνδρας, σινόμενος, ἐξίστησι, τὰς δὲ γυναϊκας fάτεκνούσας ωσιεί. ωάλιν δ' εν 'Αχαία καὶ μάλιστα ωερί Καρυνίαν, 'Αμπέλου τι γένος ἐστὶν, ἀφ' οδ δ οίνος * ἐξαμβλοῦν σοιεῖ τὰς γυναῖκας τεκνούσας, κάν αι κύνες φάγωσι των βοτρύων, έξαμβλοῦσι καὶ αύτάς. κατά δέ την γεύσιν, ούθ ό βότους ούδεμίαν αἴσθησιν σοιεί σαρά τοὺς ἄλλους, οὕθ' ὁ οἶνος. ἐν Τροιζηνία δε ό οίνος άγόνους ωσιεί τοὺς ωίνοντας, έν Θάσφ δὲ αὐτοὶ τοιοῦσίν τινα ὑπνωτικὸν οἶνον ἔτερος 🗗 έστιν ὁ άγρυπνείν ωριών τοὺς ωίνοντας.

CAP. XXIII.

Plantarum Vires alexipharmacæ et magicæ.

ΑΥΤΑΙ μεν αί δυνάμεις πρὸς τὰ σώματα, κὰ ἐν τοῖς σωματικοῖς, πρὸς δὲ τὴν ψυχὴν, [φασὶ,] τὸν μὲν Στρύ-χνον ῶσπερ *παρακινεῖν κὰ *ἐξις άναι, καθάπερ ἐλέχθη πρότερον ἡ δὲ τοῦ Οἰνοθήρου ρίζα δοθεῖσα ἐν οἴνω πραότερον ποιεῖ καὶ ἱλαρώτερον τὸ ἡθος. ἔχει δὲ ὁ Οἰνοθήρας, τὸ μὲν φύλλον ὅμοιον 'Αμυγδαλῆ, πλατύτερον δέ τὸ δὲ ἄνθος ἐρυθρὸν, ῶσπερ ρόδον αὐτὸς δὲ μέγας, τὸ βὰμνος, ρίζα δὲ ἐρυθρὰ καὶ μεγάλη. ὅζει δὲ, ε αὐ-

C Πυgαία, Const. * τεκνούσας Const. ε αὐανθίντα Ald.

ανθείσα, ώσπες οίνου φιλεί δε όρεινα χωρία. φαίνεται δὲ οὐ τοῦτο Εἄτοπον, οἶον γὰς * προσφορά τις γίνεταί τινος δύναμιν έχοντος οἰνώδη, ἀλλὰ ταῦτα εὐηθέστερα καὶ h ἀπιθανότερα, τά τε τῶν * ωεριάπτων, καὶ ὅλως τῶν ἀλεξιφαρμάκων λεγομένων, τοῖς τε σώμασι κὰ ταῖς οίκίαις καὶ, ώς δή φασι, τὸ Τριπόλιον καθ Ἡσίοδον καὶ Μουσαΐον εἰς τάν πράγμα σπουδαΐον χρήσιμον είναι διὸ καὶ ὀρύττουσιν αὐτὸ νύκτωρ, σκηνήν σηξάμενοι. καὶ τάγε ωερὶ τῆς εὐκλείας, δὲ καὶ εὐδοξίας όμοίως, καὶ μᾶλλον, εὔκλειαν γάρ φασιν ἀεὶ ποιεῖν τὸ k' Αντίρρινον καλούμενον· τοῦτο δ' δμοιόν ἐστι τῆ 'Απαρίνη, ρίζα δὲ ἐχ ὕπεςιν, ὁ δὲ καρπὸς ώσπερ μόσχε ρίνας έχει τον δ άπο τούτου άλειφόμενον εὐδοξεῖν [φασί]. εὐδοξεῖ δὲ καὶ ἐάν τις τοῦ Ἐλειοχρύσου τῷ ἄνθει στεφανούται, μύρω ραίνων έκ χρυσίου ἀπύρου. έχει δὲ ὁ Έλειόχουσος, τὸ μὲν ἄνθος χουσοειδὲς, φύλλον δὲ λεπτόν. καὶ τὸν καρπὸν δὲ λεπτὸν καὶ σκληςὸν, ῥίζαν δὲ ἐπιπόλαιον καὶ λεπτήν. χρῶνται δὲ αὐτῷ ωρὸς τὰ * δακετά ἐν οἴνω, καὶ ωρὸς τὰ ωυρίκαυστα, κατακαύσαντες καὶ μίξαντες μέλιτι. τὰ μὲν οὖν τοιαῦτα, καθάπερ καὶ στρότερον ἐλέχθη, συναύξειν βουλομένων έστὶ τὰς ἑαυτῶν τέχνας, αἱ δὲ τῶν ῥιζῶν καὶ τῶν καρπῶν καὶ τῶν ὀπῶν Φύσεις, ἐπεὶ ἐσολλὰς ἔχουσι ѝ σαντοίας δυνάμεις, όσαι ταύτο δύνανται, και τῶν αὐτῶν αίτια, καὶ σάλιν όσαι τὰ ἐναντία, διαπορήσειεν ἄν τις κοινὸν ἴσως *ἀπόρημα, καὶ ἐφ' ἐτέρων ἀπόρων, ϖότερον όσα τῶν αὐτῶν αἴτια, κατὰ μίαν τινὰ δύναμίν ἐστιν, ἡ

ε Sc. πραότερον ποιεί τὸ ηθος supra.

ι Πόλιον Bod. κ 'Αντίρριζον Bod.

h τευπόν. Ald. Bas:

ΠΕΡΙ ΦΥΤΩΝ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΤΟ Θ΄. 407

καὶ ἐτέρων ἐνδέχεται ταυτὸ γίνεσθαι. τοῦτο μὲν οὖν ταύτη ἀποgείσθω, εἰ δέ τινων καὶ ἄλλων τὰς φύσεις, ἣ τὰς δυνάμεις ἔχομεν εἰπεῖν, ταῦτα ἡητέον.

CAP. XXIV.

De Piperis Generibus, variisque ad Medicinam utilibus Plantis.

ΤΟ δὲ Πέπερι, καρπὸς μέν ἐστιο διττὸν δὲ αὐτοῦ τὸ γένος, τὸ μὲν γὰρ στρογγύλον π ώσπερ 'Ορόβου, κέλυφος έχον καὶ σάρκα, καθάπερ αἱ *δαφνίδες, μέλαν* τὸ δὲ ἀπόμηκες, ὑπόλευκον ἰσχυρὸν δὲ τοῦτο ωολὺ μάλλον θατέρου. Θερμαντικά δ' ἄμφω, διὸ καὶ ωρὸς τὸ Κώνειον βοηθεῖ ταῦτά τε καὶ ὁ *λιδανωτός. ὁ δὲ Κυίδιος Κόχκος σρογγύλον, έρυθρον τη χροιά, υσπερμάτια μηκωνικά έχον, μείζον δὲ τοῦ Πεπέριος, ίγυρότερον δέ σολύ τη θερμότητι, διό καλ, όταν δίδωσι κατά σοτὸν (διδόασι γὰρ σρὸς κοιλίας λύσιν) ἐν ἄρτω, ἡ στέατι ωεριπλάτλουσι, καίει γὰρ ἄλλως τὸν φάρυγγα. Βερμαντικόν δὲ καὶ ἡ τοῦ Πευκεδάνου ῥίζα, διὸ καὶ * ἄλειμμά τι σοιοῦσιν ἐξ αὐτῆς ίδρωτικὸν, ώσπερ ἐξ άλλων δίδοται δε ή του Πευκεδάνου [ρίζα], και σρός τοὺς *σπληνας τὸ δὲ σπέρμα οὐ χρήσιμον, οὐ δὲ ὁπὸς αὐτής γίνετου δὲ ἐν ᾿Αρκαδία. Δαῦκον δὲ ωερὶ τὴν ο Σπαρτικήν της 'Αχαΐας "διαφέρον [ές]. Βερμαντικόν φύσει, ρίζαν δὲ ἔχει μέλαιναν, Βερμαντικόν δὲ ѝ δριμύ. καὶ τῆς 'Αμπέλου τῆς ἀγρίας ἡ ρίζα, διὸ καὶ εἰς *ψί-

m ώσπες "Οςοδος, κέλυφος έχον καὶ σάςκα καθάπες αὶ δαφνίδες, ὑπέρυθεον, τὸ δὶ ἀπόμηκες, μέλαν, σπεςμάτια μηκωνικὰ έχον. Bod. n σπεςμάτια μηκωνικὰ έχου, ex loco superiore hæc inserta. Vid. not. ad fin. libri. • πατεικήν Const.

λωθρον χρήσιμον, η *έφηλίδας ἀπάγειν τῷ δὲ καρπῷ *ψιλέσι τὰ Ρδέρματα. τέμνεται δὲ πᾶσαν ώραν, ὁπώgas δὲ μάλιστα. Δρακοντίου δὲ ρίζα βῆχας, ἐν μέλιτι διδομένη, σαύειν χρησίμη καυλόν δὲ έχει σοικίλον, όφιώδη σπέρματι δε ού χρώνται, ή δε της Θαψίας [ρίζα] ἐμετική· ἐάν δέ τις κατάσχη, καθαίρει καὶ ἄνω η κάτω δύναται δὲ η τὰ *πελιώματα ἐξαίρειν, *ὑπώπια δὲ Ί τοιεῖ ἔκλευκα ὁ δὲ ὁπὸς ἰσχυρότερος αὐτῆς, καθαίρει δὲ καὶ ἄνω κὰ κάτω σπέρματι δ' ού χρῶνται. γίνεται δὲ καὶ ἄλλοθι μὲν, ἀτὰς καὶ ἐν τῆ ᾿Αττικῆ, κὸ τὰ βοσκήματα ταύτης οὐχ ἄπτεται τὰ ἐγχώρια, τὰ δὲ ξένα βόσκεται, καὶ διάρροια αὐτοῖς γίνεται, ἢ διαφθείρεται. τὸ δὲ Πολυπόδιον μετά τὰ ὕδατα αἰεὶ * βάλλει, σπέρμα δε οὐ φύει. τὸ δὲ τῆς Ἐβένου ξύλον, κατὰ μεν την προσόψιν δμοιον Πύξω, φλοιδεν δε, μέλαν γίνεται. χρήσιμον δὲ ωρὸς ὀφθαλμίας ἀκόνη τριβόμενον. ἡ δὲ 'Αριστολοχία, σαχεῖα, ѝ ἐσθιομένη σικρά· τῷ χρώματι μέλαινα καὶ εύοσμος, τὸ δὲ φύλλον στρογγύλον. οὐ τολύ δὲ τὸ ὑπὲρ τῆς γῆς Φύεται δὲ μάλιστα καὶ ἐν τοῖς ὄρεσι, καὶ ταύτη βελτίστη τὴν δὲ χρείαν αὐτῆς είς σολλά καταριθμούσιν, άρίςη μέν σρός τὰ *κεφαλόθλαστα, άγαθή δὲ ωρὸς τὰ ἄλλα ἔλκη, καὶ ωρὸς ύπνον, καὶ ωρὸς τὰ έςπετὰ, καὶ ωςὸς *ύστέςαν, ὡς * ωεσσός είς τὰ μὲν, σὺν ὕδατι ἀρδευομένη κὰ καταπλαττομένη, τὰ δ' ἄλλα, εἰς μέλι ξυομένη, καὶ ἔλαιον" κατά δὲ τῶν ἐρπετῶν ἐν οἴνω * ὀξίνη ωινομένη, κὶ ἐπὶ τὸ δῆγμα ωαττομένη εἰς ὕπνον δὲ ἐν οἴνω μέλανι αὐ-

ρ δένδρα. Bod. ٩ ποιεῖ, ἀλλὰ ἔκλευκα· Bod. τ αὐτὰ βελτίστη· Bod.

ΠΕΡΙ ΦΥΤΩΝ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΤΟ Θ΄. 409

στηρῷ * κνιδεῖσα' ἐὰν δὲ αὶ μῆτραι προσπέσωσι, τῷ ύδατι [δεί] ἀποκλύζειν. αύτη μέν οὖν ἔοικε διαφέρειν τῆ σολυχρηστία, της δὲ Σχαμμωνίας, ώσπες ἐξ ἐναντίας, ό όπὸς μόνον χρήσιμος, ἄλλο δὲ οὐδέν ή δὲ τῆς Πτερίδος ρίζα μόνον, τῷ χυλῷ * γλυκύστρυφνος, ἔλμινθα "δὲ ωλατεῖαν ἐκδάλλει" σπέρμα δὲ οὐκ ἔχει, οὐδὲ ὀπόν" τέμνεσθαι δὲ ώραίαν, μετοπώρου, φασίν. ἡ δὲ ἔλμις σύμφυτον ένίοις έθνεσιν έχουσι γάρ, ώς ἐπίπαν, Αίγύπτιοι, "Αραβες, ε' Αρμένιοι, Σύροι, Κίλικες. Θράκες δὲ οὐκ ἔχουσιν, οὐδὲ Φρύγες τῶν δὲ Ἑλλήνων, Θηβαΐοι τε, οἱ ωερὶ τὰ γυμνάσια, ѝ ὅλως Βοιωτοὶ, ᾿Αθηναΐοι δ' ού. πάντων δὲ τῶν Φαρμάκων, ὡς ἀπλῶς εἰπεῖν, βελτίω τὰ ἐκ τῶν χειμερινῶν καὶ ωροσδόβρων κὰ ξηρῶν. διὸ καὶ τῶν ἐν Εὐβοία τὰ ἐν ταῖς Αἰγαῖς, ἡ τὰ ἐν τῷ Τελεθρίω [βελτίω] φασί, τξηρότερα γάρ τὸ δὲ Τελέθριον σύσκιον.

^{* &#}x27;Αρμένω μετά Μήδους, Const. τ ζηρώτερα Bod.

NOTÆ

IN LIBRUM NONUM.

CAP. I.

'Η 'Υγεότης, ή οἰκεία. Succus cuique plantæ proprius: Ang.

Ταῖς μὲν μᾶλλον. Sensus obscurus: subaud. δυνάμεσι, i. e. plus minusve virium habent.

Κεντηρία, καὶ 'Ατρακτυλίδι. Ita Codd. Forsan K. ή 'Ατρ. vel, ut in margine, Κενταυρίω (Centaureo majori), cujus radix rubescens madido succo. Plin. xxv. 6. Succo rubro discriminata. Ger. em. 146.

'Ακάνθη Αἰγυπτία. Syn. 'Α. μέλαινης, iv. 3.

'Η Χαλδάνη. Gummi Bubonis, Galbani L. cujus nulla descriptio.

'Aκάνθη 'Ινδική. Affinis Atractylidis, si non syn.

Σχίνου, Lentiscus, Cat. N. B. Corr. Pistacia, Lentiscus L.

'Iğinn. Carduus. Cat. Ixine gummifera L. Iconem Card. Ixinis, Fabii Colonnæ sistit Bod. Nomen ab "¿w, visco.

Βλαστάνειν εξ αὐτῆς, sc. δακςύος. Ν. Β. Auctor suspicatur gummi globulos Σμύςνης fertiles esse æque ac Σιλφίου. Textus tamen videtur corruptus.

CAP. II.

Οὐ τὰν αὐτὰν ώςαν. Evidens cap. novi initium ex subjecto.

Αέγεται δ' èν ἀσποῖς ὑγρά. 'Ρητίνης apud Theophr. species duo, liquida et sicca. Ita juxta Plin. "Sicca e Pinu et Picea; li"quida ex Terebintho, Larice, Lentisco, Cupresso." xxiv. 6.
Dioscor. i. 93. Gal. simpl. iii. 4.

Εκάτιροι, sc. Idæi, Macedones. Theod.

Τῷ ξύλω τινὰ πρόσφυσιν. Textus certe corruptus. Si tamen mentem Auctoris perpendamus, manipulatio duplex describi videtur extrahendæ resinæ: 1. per terebrationem; 2. per excisionem ligni et lentam combustionem. Οῦτως γίνεται τῆς πίττης ἡ ἐκρόη.

Toùs δὶ φασίν. Textus obscurus: intellige οἱ τερὶ "Ιδην, corticem detrahunt; τοὺς δέ... alios autem cor ligni extrahere.

CAP. III.

Οὐκ ἔμεοθρον, ἀλλά. i. e. in acervo struendo αὶ τοχίζαι circumponuntur statu non deorsum, sed sursum spectante adeo ut progressu operis conum efficiant.

Γίνεσθαι δέ. Sc. είς εψος τοῦτο.

Εξήκοντα ωλέον. Sexaginta maxime: non excedens.

Κατασκεπάσαντες υλη. Obducentes, et obtegentes arida materia: virgultis, herba, &c.

"Οργανόν τι. Machina quædam truncum amplectens, adeo ut ignem intus contineat.

CAP. IV.

O Aicuros. Gummi Olibanum ex Amyride Kataf. Linn. Willd. secundum Sprengel, etsi non inter synonyma Linn. Willd. N. B. In Cat. Juniperus thurifera, sed male; descriptio enim certe Pistaciæ Terebinthi spec. cujusdam, vel Amyridis. Nuciferæ ambæ, foliis pinnatis; in systemate vero sexuali Linneano remotissimæ. Notandum tamen Amyridem Kataf Forskâl, foliis ternatis describi, Libanotum Theophrasti foliis pinnatis, Sorbi aucuparia vel domestica ('Agias) similibus. N. B. Quatuor Amyridis species enumerat cl. Forskâl, sc. A. Opobalsamum, A. Kataf, A. Kafal, A. Chadash, ex nominibus Arabicis, p. xc. addita Schadjaret el Mûr, i. e. Arbore Myrrhæ; de qua sub titulo Σμύονης infra: quam tamen similem prioribus ait, "ex referentium fide." Notandum tamen speciem affinem ex Oriente, sub nomine Boswelliæ serratæ, foliis pinnatis, Pistaciæ vel Sorbi ad instar instrui pluribus loborum paribus. Gummi hujus arboris svoopia, G. Arabico longe inferius; et antiquitus, ut constat ex testimonio Prosp. Alpini, cum genuino adulteratum. Inter Linn. Spec. Pl. Willd, Berolin. 1799.

occurrunt inter novendecim Amyridis species tres vere Arabicæ, A. Kataf*, A. Gileadensis, A. Opobalsamum, var. B. addita sub nomine Balsameæ Meccanensis. Gleditsch. Berolin. Act. S. N. vol. iii. p. 127. Harum, utpote et Forskaleanarum, characteres specificos sub voce Βάλσαμος c. 6. sisto, dubitatione interposita annon Olibanum antiquorum resinosis potius quam gummosis annumerandum, ideoque Λιζανώτου δίνδρον Pistaciæ L. speciem, non Amyridis. Ut ut se res habet Thuris, vel Olibani, duplex genus; Th. Olibanum, Th. commune vel Juniperinum. N. B. Thus vox generalis a θύω: λιβανώτος quoque p. 371. lin. penult. 9υμιώμενος της δημής χαρίν. Sed gummi istud pretiosissimum, etsi antiquis bene notum; haud sufficeret diurnis Judæorum sacrificiis, necnon holocaustis Romanorum, &c. N. B. Ad arcenda miasmata victimarum cæsarum resinis odoriferis utebantur; nec dubium quin abietinæ, juniperinæ, cedrinæ, terebinthinæ, &c. &c. materiem suppeditaverint: et cur non resina Θυΐας arboris (vid. Cat.), cujus nomen fors. a θύω? Hab. Libanoti juxta Forskâl. Djöblæ urbis vicino monte, Oude dict. necnon Uddein, medio itinere inter Mockham et Osthuma. P. xc.

Καταβάνω. Regio λιδανωτοφόρα. Strab. x. 1093. a Ptolemæo Καταβήνοι vocatur populi.

Τῆ Πτελέα. Rectius forsan Ἐλαία, Bod. N. B. Sermo est de lobo folii pinnati; in Pistacia, Lentisco, folio oleagino simillimo. N. B. Sensus idem φύλλου in descriptione Μελίας, "Ακτης, &c. p. 3. l. 5. p. 118. l. 25.

Tῆς δὲ Σμύρνης. Arboris myrriferæ antiquorum in Cat. sub nomine Acaciæ myrriferæ, auct. Bruceo, App. Nulla arboris hujus mentio inter Synonyma Linn. nec unquam, ut videtur, sese Botanicis obtulit, etsi Gummi, myrrha dictum, ubique vulgatissimum. Theophrastus ait, in eodem monte cum Balsamo repperiri juxta Heroum portum; Strabo juxta civitatem Arsinoen. N. B. Bruceus in regione Trogloditica, quæ a dextra navigantibus ex Heroum civitate conspicitur. P. 1093. Mira Brucei narratio, qui arborem, Mimosæ quam simillimam,

^{*} Vid. not. Balsamus 3. p. 416.

sub nomine patrio "Sassa" descripsit et delineavit. Pseudomyrrhifera species hæc, et gummi, vel δάκρυον ejus cum vero mixtum. Resina ejus aqua insolubilis, æque ac Olibani et Juniperi Lyciæ. Lobos folii pinnati τῆς Σμύρνης, utpote et spinas, se vidisse ait Bruceus, gummi Myrrhæ venalis granulis mistas; de fructu et flore silet. Theophrastus ait folia apice spinosa, vel forsan spinæ instar acuta; arborem magn. similem Βαλσάμω. Hic tamen errare videtur manifesto, ex narrantium culpa; (ita enim subjungit, καὶ τοσαῦτα ἄχρι τοῦ νῦν σχεδὸν ἀκηκόαμεν.) Χόνδρον, i. e. molem satis magnam Olibani, non nisi ex trunco grandiori et annoso provenire probabile est. P. 372.

Οὐδένα τηρείν. Sc. φυλακήν.

Σχίνω. Pistacia, Lentisco. Species ejusdem generis cum Τερμίνθω Strabonis, Pausaniæ, et aliorum.

Σχηματοποιείν αὐτούς. Mos singularis, ut videtur, formas quaslibet vacuas suspendendi ad truncos, ubi terebratio facta fuerit, ad recipiendum ὀπὸν, qui statu concreto matricem referebat: nisi forte ex verbis σχηματοποιείν ἐπὶ τῶν δίνδοων figura, vel μορφὴ in ipso arboris trunco insculpta fuisset.

Είσί τινις μεγάλοι. Sc. non plantæ, sed massæ concretæ Myrrhæ. N. B. Fors. legend. μεγάλοι σφόδρα χόνδροι.

'H μὶν στακτὰ, ἡ δὶ πλαστή. Quæ in guttas concrevit, vel formam quandam accipit, ut supra.

CAP. V.

Κιννάμωμος. Laurus, Cassia. Cat. Corr. L. cinnamomum. Habitat insula Tapobrana, hodie Ceylon, ex qua Cinnamomum verum, æque ac Pseudo-Cinn. ex arbore Κασία, (non Cassia L.) Græciam deportabatur. Vid. Κασία infra. Commercium hoc a Strab. describitur, 90. 10. 106. ubi regio hæc vocatur ἐσχάτη τῶν οἰκουμένων τσεὸς μεσημβείαν.

"Όταν ἐκκόψωσιν. Antiquitus, ut videtur, rami ramulique arboris hujus cum ligno et medulla excisi.

Πρὸς τοῖς βλαστοῖς βέλτιστον. Cortex, sc. juniorum ramorum optimus.

Φλοιον γὰρ ἐλάχιστον ἔχει. Nullo, vel contrario sensu : odor enim ex cortice. Lege, φλοιος ἐλάχιστον ἔχει (ἀρώματος).

Πλείστον έχει τὸν φλοιόν. Respectu substantiæ internæ.

Τὴν δὶ Κασίαν. Laurus, gracilis. Cat. Ita apud quosdam : rectius L. Casia simplici s. Cassia enim genus per se. L. Casia antiquitus Canella. Vox manet in compositione apud Virgilium, Colocasia, i. e. Κοῖλο Κασία, ex forma corticis convolutæ, intus cavæ.

Πτερωτοὺς ὄφεις. Al. πολλούς. De Serpentibus alatis fabulæ narrantur. Vid. Strab. v. p. 1000. Draco, volans L. fundamentum forsan: animal innocuum.

CAP. VI.

Βάλσαμος. Amyris Gileadensis, L. Balsamus Balessan, Brucei. Cat. Species novendecim Amyridis sistit Linn, quarum tres solum antiquis notæ, omnes Arabiæ incolæ, juxta Linn. Æthiopiæ vero, ad littora Maris Rubri, prope Bab-el-Mandeb, si Bruceo fides, hodie crescunt. Secund. Theophr. in ablant This Συρίας, ubi Paradisi antiquitus colebantur duo qui prorsus periere, bellis Romanorum cum Judæis et Ægyptiis totam regionem vastantibus. A Forskâl, unica solum visa Balsami Arbor, etsi species quinque sub genere amplo, Amyris L. describantur. Notandum tamen plantam hanc non ex autopsia a Theophrasto describi. In celebri de Balsamo dialogo Prosper, Alpin, interlocutor Abdalla, Medicus Æthiopicus, ait: "Plurimas Balsami arbores in multis Arabiæ locis " nunc vivere, quarum succus (ἐποδάλσαμον), fructus (καρπο-" βάλσαμον), ac virgæ (ξυλοβάλσαμον), huc ad nos a multis " asportantur." P. 6. Hab. monte arenoso, pergrandi juxta villam Bedruniam quindecim dies itin. ab urbe Cayri, ubi copiosissime proveniunt. Ibid. Hortos vel Paradisos ad oppidum Hierchunta Judæorum coli, testantur Joseph. Antiquit. et Hist. Tacitus etiam, et Pausanias. Cum Theophrasto consentiunt auctores hi, et præcipue Strabo, arborem fruticosam esse, magn. Cytisi. In arenoso solo vel nihil, vel minimum succi producere affirmatur, itemque Ægyptum advectam nec flores nec fructum ferre. P. 15. Incertæ nimis apud Prosper. Alpin. notæ Balsami arboris a se in Ægypto visæ, et in horto suo Venetiis cultæ. "Folia 3, 5, 7, pinnata instar Len-"tisci: flores parvi, albi, Acaciæ proximi? in umbellam f congesti; rami rubro-virides, gemmis quasi ad apicem ;

6 Grana? in modum Piperis provenientia; lac ex fissuris " trunci sponte fluit æstatis tempore; odor ejus ac levitas " mira, recens productum." P. 16. Theophrastus optime describit habitum plantæ ramis tortuosis, et foliis rutaceis: vid. etiam Plin. et Avicennam. Pausanias foliis Amaraci: Justinus Piceis, i. e. Terebinthinis: (vid. Libanotus.) Bruceus affirmat, se vidisse arborem, Gambo delatam, et in loco delineasse; (vid. tab. nostr. ubi ramus major apparet;) Hab. Beder Hunein in littore Maris Rubri versus Bab-el-Mandeb, in regione Abyssiniæ: Alt. 5 ped. trunci Diam. 5 unc. (κνημοπαχίς Theophr.) cortex fusco-ruber, glutinosus, digitis adhærens: Prosp. Alp. Folia sparsim, rutacea, vel triphylla. Flores ab ipso non visi. Fructus, drupa rotundiuscula, apice acuto, pericarpio basim cingente. Harum characteres specificos infra sisto ex Linneo, Prosper. Alpino, Forskâl. aliisque, quo facilius a viatoribus futuris indagentur in loco natali.

BALSAMUS.

Ord. nat. Terebintaceæ. Octandria, Monogynia?

Char. Gen. Calyx 4-dentatus: Petala 4. Stigma 4-gonum, obtusum: Nectarium carnosum, annulare intra stamina et germen: Antheræ oblongæ, didymæ, flavæ: Drupa oblonga, vel rotundiuscula, 2 vel 3-capsularis, monosperma: Pulpa tenax, viscida, sæpissime abortionem inducens.

1. Balsamus, Theophrasti.

Bals. ramis tortuosis divaricatis: foliis ternatis, rarius quinque-lobis: lobis apice rotundato-ovatis, margine plano: pedunculis florum uni vel tri-floris, sparsis: drupa rotundiuscula, apice acuta: saturis 4.

Βάλσαμος ωηγανόφυλλος, Hist. Plant. ix. 6.

Amyris Opobalsamum. Linn. Willd. p. 755. n. 7. sine sy-nonymis.

Am. Opobalsamum, Forskâl. Ægypt. p. 79.

Vahl. Symb. i. p. 28. t. 60.

Balsamus Balessan, Brucei App.

Tsœri, Hebr. Gen. xxxvii. 25. xliii. 11. Ezek. xxvii. 17. Hab. ἐν Αὐλῶνι Συςίας, Theophr. Bab.el-Mandeb, Bruc. Arb. mediocr. magn. vel Frutex.

2. Balsamus, Libanotus*.

Bals. ramis rectis: foliis ternatis et 7-lobis: lobis apice acutis, margine plano: racemis florum terminalibus: drupa oblonga, apice acuta: suturis binis.

Λιδανώτου δένδρον, Theophr. Hist. Pl. ix. iv. foliis 'Agías.

Balsamum, Prosp. Alp. Ægypt. Dialog. t. p. 39.

Lebounah, Hebr. Exod. xxx. 34. Levit. ii. 1.

Hab. Arabia Fel. Prosper. Alpin. p. 8. Sabæorum montes, Theophr. Juxta Cahiram, Prosp. Alp. p. 9.

Donum Salomoni a Regina Sabæorum. Joseph. Antiquit. lib. viii.

3. Balsamus, Kafal+?

Bals. foliis ternatis vel pinnatis, lobis obtusis vel acutis, margine serratis: pedunculis dichotomis, ad apices ramorum: confertis, corymbosis: drupa ovalis, basi suffulta calyce 4-dentato, saturis quatuor: pericarpium osseum. Forsk. p. 80.

Amyris: foliis ternatis, &c. apice serratis: pedunculis confertis, bifidis. Vahl. Symb. i. p. 28.

Pseudo-Carpobalsamum fructu magis oblongo? Prosp. Alp. c. 6. p. 33.

Hab. Abu-arîsch. Forskâl. p. 80.

* 'O Aicaros, Theophr. ix. 4. arboris nom. gummi vel resina Aicaror. N. B. Latini scripserunt olibanum, masculino articulo addito terminationi neutræ. Vid. tabulam Lexic. Theophrasti præfixam.

† Spec. apud Willd. Amyris Kataf sistitur auctoritate Forskâl. n. 5. In perlegenda tamen ipsius descriptione notand. flores masculos se vidisse tantum, unde genus monœcium vel diœcium; et infra: "Narrarunt Arabes arborem hanc quovis anno mensibus pluviosis intumescere, et prægnantem eva- dere pulvere rubro, fragrante (polline) quo fæminæ capita aspergere solent. Notæ certissimæ pl. diœciæ. Fors. Schini species." Ibid. p. 80.

4. Balsamus, Meccanensis.

Bals. foliis bipinnatis. Linn. Willd. t. ii. p. 335.

Balsamea, Meccanensis; var. β. Amyridis, Opobalsami, Linn.

Willd. n. 755. 7.

Bals. foliis bipinnatis? margine serratis. Gleditsch. Act. Soc. Nat. Berolin. vol. iii. p. 127. t. 3. f. 2.

Bals. Houttuyn. Linn. Pflanz. Syst. vol. i. p. 473. Hab. Arabia, prope Meccam.

LIBANOTUS.

Ord. nat. Terebintaceæ. Decandria, Monogynia?

Char. Gen. Calyx 5-fidus: Petala 5. oblonga, expansa, extus pubescentia: Stigma apice 3-lobum: Nectarium carnosum annulare intra stamina et germen: Antheræ 10-longitudine alternantes: Bacca oblonga, suturis in pericarpio binis: intus tricapsularis, monosperma.

Libanotus*, Asiaticus.

Char. Spec. L. foliis pinnatis: lobis alternis, utrinque 9—12.
margine crenulatis. Racemis florum axillaribus, ad apicer
ramorum.

Boswellia, serrata. Colebrooke, Asiatic Researches, vol. ix. p. 376. t. 6. Roxburgh, Plants of Coromandel.

Hab. Nag Pur, et alibi in montuosis Indiæ Orientalis. N. B. Genus hoc affine ex India Orientali sisto, Auctt. D. D. Rox-burgh et Colebrooke, cujus balsamum certe antiquis haud ignotum, ut constat ex Prosp. Alp. Dialogo de Balsamo, p. 7. ubi testimonio G. Amati, Lusitanici Medici, et Nicol. Monardi Hispani, affirmatur, "Syriacum et Ægyptiacum Balsamum "periisse; aliudque genus Balsami ex occidentali Indiæ parte "importari." N. B. Systema sexuale Linn. maxime laborare videtur respectu Amyridis, Schini, et Boswelliæ: maxima earum affinitas, excepto quoad numerum staminum. Nectarium

STATE OF THE STATE

^{*} Mira hæc structura partium balsamo elaborando videtur inservire.

annulare, basin germinis cingens idem in omnibus; necnon stigma infra, 2 vel 3-lobum. Drupa etiam 2 vel 3-capsularis, monosperma; characteres distinctissimi, adeo ut dubitet Jussievius annon genus sit trigynum. Gen. Plant. 408. Genera hæc affinia ulteriore egent investigatione.

EXPLICATIO TABULÆ TERTIÆ.

- a. Ramus major Balsami Balessan. Bruc. App.
- b. Folia ejusdem triphylla et rutacea. nat. magn. 1bid.
- c. Drupa cum calyce, et suturis 4. Ibid.
- d. Fructificatio Amyridis Gileadensis. Vahl. Symb. t. ii.
- e. Summitas Balsami arboris cum foliis et fructificatione, terminali. Prosp. Alp. tab. p. 39.
- f. Folium Boswelliæ serratæ. Colebrooke. Dim. magn. Asiatic Researches, &c.
 - g. Drupa suturis binis. Ibid.
 - h. Flos, cum germine, staminibus, et nectario annulari.

'Eν τῷ αὐλῶνι τῆς Συρίας. Sc. valle. Inter Libanon et Antilibanon, Κοῖλο-Συρία hinc nominata Strab. vi. 1063. alibi Αὐλονίσχος, lib. vii.

'Απὸ μιπροῦ, πολλὸν ἐφικνεῖσθαι τόπον. Sc. ex minima portione exhalans odor longe diffunditur.

Οὐ φοιτῶν ἐνταῦθα. Non inde advehi.

Τὸ συνηγμένον κεκραμμένον. Etiam collectum impurum, i.e. colligi nequit purum. Theod. parum intellexit sensum.

Τὰ ἡαεδία. 3, 5-ennales virgulæ hujus arboris Xylobalsamum, Pharm. Vid. Prosp. Alp.

Καθαίρειν δέ. Vocem medico sensu accepit Theodorus, sed de arbore sermo est: vid. infra de amputatione; διὰ τὸ πολλάκις ἀποκείρεσθαι.

CAP. VII.

'Υπερβάλλοντι τον Λίβανον. Sc. Quando superaveris M. Libanon, in valle inter MM. Libanon et Antilibanon, in monticulo quodam. Quam accurate

Προσείναι την δομήν. Ita emendavi ex not. Gazæ.

Έχ τοῦ Πάχους. Nulla hujus loci mentio apud Strab. N.B. Forsan regio ita ex qualitate soli dicta?

"Ετερον δε είναι Κώμακον καρπόν τὸ δ' ετερον. Ellipsis mira Auctoris, si non vox exciderit. N. B. Duæ species videntur arboris hujus, quarum alterius fructus, alterius succus inter unguentaria. N. B. Non Myristica, sed Myrobalanus, L. Ger. em. p. 1500.

Καρδάμωμον. Aliis "Αμωμον. Vid. accuratam historiam plantæ hujus; Act. Linn. vol. x.

Nάρδος. Andropogon, Nardus. Cat. Vulg. Lect. "Spike-"nard." Νάρδου ωιστικής, Marc. xiv. 3. Syriaca vox, (vid. Schleusneri Lex.) præstantiam indicans; odor præcipuus in radice. Galen. Accurata descriptio gram. hujus Act. Reg. Lond. 1790. Anthoxanthi nostratis similis odor, sed evanescens.

Νῆρις. In Cat. Ναῖρος, syn. Νάρδου. Sed species forsan ejusdem generis: ita enim Dioscor. ὁ δ' ὀρεινὸς Νάρδος καλούμενος ὑπό τινων Θυλακίτις, καὶ Νῆρις, ex modo transportandi ἐν θυλάκοις. Ν. Β. Valerianæ species, Νάρδος Diosc.

1. 'Ασπάλαθος, vel 'Ασπάλαξ. Θαμνός ξυλώδης, ἀκανθώδης Dioscor. Spina sylvestris, Plin. xxiv. 13. Sp. candida, Ibid. c. 24. "Darsisahan Arab. ex insula Rhodo, radice crassa, "longa, dura; colore flavo-rubro." Prosp. Alp. Ægypt. p. 296.

2. 'Ασπάλαθος. Hyperici species seminibus nigris subrubescentibus in parvis folliculis; picei odoris. Ibid. p. 297.

Στύραξ. Liguidambar styraciflua. Cat. Monstrum verbi in edit. 1770. corrigitur. Hodie Styr. officinalis. Mill. Ic. p. 260. Vid. Diosc. i. 79. Strab. lib. xii.

Kógros. Costus, Arabicus. Vid. Plin. xxii. 4. Dioscor. i. 15. Inter Scytamineas Linn. Vid. Dissertationem cel. D. Roscoe, Act. Linn. v.

Κύπτιρον. Omissum in Cat. N. B. Syn. forsan Acori Calami.

CAP. VIII.

Καρποῦ, χυλίσμου. Ita Codd. Legend. οῖον χυλίσμου καρποῦ. Syn. χύλου.

Εν αὐταῖς ἔχουσι. Elliptice: ἐν αὐταῖς (ρίζαις) ἢ ἐν τοῖς καρποῖς καὶ τοῖς ὀποῖς. Ν. Β. Post vocem φυλλοῖς inserend. vox δύναμιν.

"Οταν ἀμέρσωσι τὸν καρπόν. Priusquam fructus amiserint. Theod. Sensu contrario, ut notat Scal. sed nec ipse lucem affert. De tempore ἐπίσμου sermo est, et ὅταν ἀμίρσωσι τὸν καρπὸν tempus indicat, quando exprimitur succus: fors. Olivæ; fæces enim hujus proprie, amurca. Vid. Plin.

Μηκωνίου. Syn. Τιθυμάλλου. Ita Galenus: Μηκώνιον, τὸν Πίσ πλον καλούμενον, ὁ καὶ Μηκωνίτες. Viribus venenosis, vel saltem narcoticis. Sed forsan nomen a Galeno inditum ex usu succi Papaveris cum Euphorbia antiquitus. Secund. Ger. em. succus Euphorbiæ, ut purgativus valde, succo Papaveris corrigebatur. P. 306.

Τὰς, ή τὰς τῶν ἐιζῶν. Sc. μοιρὰς δεῖ λαβεῖν.

CAP. IX.

Κατ' ἄνεμον ἱσταμένους. Vento averso, Theod. sed sensu contrario, ut videtur, ne odor plantæ adveniat: " to windward."

Θαψία. Thapsia, Seseli. Cat. Suspicor Th. fætidam L. indicari, cujus vires venenosæ: Ang. "Deadly Carrot." Ger. em. 1030. Fabulosa hæc narratio apud Plin. occurrit xiii. 22. N. B. Scal. ait se vidisse pustulos in cute ex tactu plantæ; idem observavit Parens Bodæi, Pharmacopola; vid. p. 1042.

Κυνόσβατον. Rosa, Canina, L. Vid. descriptionem fructus, lib. xvi. p. 130. Semina involvuntur materie villosa oculis et manibus infesta; sed non nisi tractentur manibus.

Kλύμενον. Lathyrus, Clymenum. Cat. Plura certe Clymeni genera apud antiquos. Ita Clymena duo Tournefort. sc. Lathyrus, Clymenum L. et verticillata L. N. B. Clymenum Latinorum, Hypericum Androsæmum L. Vid. Plin. xxv. 7. De viribus fructus sterilitatem inducentibus nulla apud Botanicos mentio; succus tamen foliorum calidus, et attenuans. Ger. em. 891. Constantin. inter magicas herbas enumerat Κλύμενον. Vid. Athen.

Παιωνία. Pæonia, nobilis, L. Cat. Nomen a Medico Pæoni, Odyss. Glykysidam ex seminibus dulcibus, σιδίοις 'Pοιὰς similibus. Medicæ vires a Dioscor. celebrantur, iii. 5. Etiam apud Plin. xxvii. 10. xxv. 4. Athen. iii. Aglaophotis vocatur a Plin. xsplendore floris; de qua vid. Joseph. Bell. Jud. vii. 25.

Δουοκόλαπτος. Picus, Martius, L. Fabula hæc de cura Δουοκ. respectu Pæoniæ, vere anilis.

Κενταυρίδα Τριόρχην. Ignot. Cat. Peculiaritas radicis satis designaret plantam hanc habitu diversam, ut videtur, a Centaurea. Plin. fabulam recitat. Alibi ait ex vi vulneraria Chironiam appellari, xxv. 6.

Ziew. Alibi vocatur "Ipis.

Τείμηνον. Alii τριμήνους: sed nullo sensu nisi trimestri intervallo faciendum. Ex frumento trimestri. Bod. N. B. Vid. species Πύρου τριμήνου. Ang. "Spring Wheat."

Τον δ΄ έτερον κύκλω σεριορχείσθαι. Sc. de parte radicis in terra relicta: ut supra.

CAP. X.

Σκαμμωνία. Vid. iv. 6. Convolvulus, Scammonia, L. Vires medicæ antiquitus notissimæ. Diosc. iv. 171. Plin. xxvi. 8. Tota planta succo turget lacteo. Bod. Ægineta, vii. 4. Ætius, iii. 25.

Κυκλαμίνος. Ab orbiculari forma folii et radicis. De viribus vid. Dioscor. ii. 194. Plin. xxi. 9.

Θαψία. Thapsia, vel Seseli. Cat. "Diversæ, et plane dis"similes sunt plantæ Thapsia, et Thapsus." Bod. p. 1061.
Thapsia genus Linn. continens quatuor species, inter quas Th.
Asclepium L. 'Ασχληπίας Theophr. Th. fætida L. Θαψία Theophr. et Dioscor. Vid. Plin. xiii. 22. Vid. etiam Lobel. et Penam in voce.

Mανδραγόρου. Vid. vi. 2. Plin. xxvi. 11. xxv. 13.

Ένείλαντες ἐν γλύκει. "Involutos musto," Scalig. et recte: sed ab aliis transfixi super calamo in fumo. Vid. Theod. in loco.

Σησαμώδη τούτον, sc. καρπόν. Fructum granis intus Sesami seminum similibus. Καρπόν ραγώδη, alibi. De forma uvam referente.

'O'Ελλίβοςος. Vid. iv. 6. N. B. Quinque Hellebori species apud Linn. Sp. Pl. 783. quarum H. niger, secundum Clusium, H. legitimus. N. B. Duæ species H. nigri apud Bauhinum: 1. flore roseo; 2. odore fœtido. N. B. Hellebori Orientalis extat accuratissima descriptio, necnon icon ad vivum depicta, a cel.

Tournefortio. Ann. du Mus. National, tom. xi. p. 278. Helleborum album Theophr. suspicatur Auctor speciem valde affinem esse, ab Hell. nigr. colore radicis solummodo diversam. Investigatione dignum an Theophrasti Hell. albus sit var. vel vera et distincta species.

Τὰς φωνασκίας. Ad vocem exercitandum, Theod. sed sensus obscurus. An ad impedimenta vocis?

Πρὸς τὰς ἀπὸ τῆς κεφαλῆς καθάρσεις. Ad caput purgandum, Theod. an de defluvio narium in catarrho, dict. "la Rhume," Gallis?

Κατακαίουτι. Igni comburunt, et ex cineribus trochiscos efficiunt, vino madefacientes, adeo ut similes fiant fæcis vini, in globos compactæ; quibus utebantur vice saponis.

Σικυοῦ ἀγείου. Vid. i. 19, 22. vii. 1, 3.

Πρὸς ἀλφούς. Codd. ἀλφοῦ. Species albæ vitiliginis, Med. impetigo Hed. vitiliginis spec. "Morphew."

Έλατήριον. Succus seminum Σικύου. Cat.

Χαμαίδους. Teucrium, Chamædrys. Cat. "Chamædrys her"ba, Latine Trissago:" Plin. xxiv. 15. E contra Rhinanthi
species Trissaginis nomine occurrit in Syn. Linn. Vid. Dioscor.
iii. 12. Bod. cit. Chamædryn majorem repentem, una cum
icone, p. 1061. quam tamen non repperio inter syn. Linn.

"Iσχας. Ign. Cat. "Lactescens hæc planta "σχας dicitur a "radicis effigie, quæ exsiccatum ficum imitatur." Bod. N. B. Potius Pyrum. Planta hæc ex similitudine radicis Euphorbia, Apios, L. Apios verus Ger. em. icon. 504. Tithymalus tuberosa, pyriformi radice. Sectio transversalis bulbi apud Ger. em. ½ unc. sect. longitud. ¾ unc.

CAP. XI.

'O 'Ελλίβοςος. "Descriptio adeo absurda ut pudeat." Scal. N. B. Descriptio certe valde affinium specierum, et idcirco perdifficilis: sed pace magni viri vim verborum hic loci parum intellexit: δαφνώδες enim, et πρασώδες, non de forma vel specie folii, sed de colore. Recte ergo vox δαφνώδες nigro-viridis Έλλ. μέλανι attribuitur.

καυλόν κ. τ. λ. Descriptio μοςφῆς, vel habitus amborum, sequitur: caulis, folii, radicis.

Καυλον ἀνθερικώδη, βραχὺν σφόδρα. N.B. In icone Tournefort. supra citata, caulis assurgit e corona radicis, nudus, prælongus, (σοῦ ἄνθους μόνον,) similis Antherici. N.B. Mira hallucinatio Bodæi de Veratro, albo, et nigro, L. ex ignorantia
vocis δαφνῶδες.

Καθαιζομένων ἐκείνων. Purgatis, Theod. Sensus videtur, humores noxiæ purgari ante saginationem.

"Ωραῖος μετοπώρου. Intellige de Έλλεδόρο λεύκο: vid. infra; δ Λευκὸς, όλιγαχοῦ. 'Αλλὰ ωρὸς τὰν Πυραίαν. Elliptice nimium: καὶ οὐ ωανταχοῦ φύεται, ἀλλὰ ωρὸς τὰν Π. partem Œtæi montis. Forsan supplend. ἀλλὰ μόνον....

The Πυραίαν. Πυλαίαν, Codd. sed nulla hujus regionis apud Strabonem mentio. Œtæa regio, εἰς τίσσαρες καὶ δέκα δήμους divisa. Strab. 629. Corrigo Πυραίαν, ut sit regio circumjacens Pyram Herculis.

CAP. XII.

Πανάκη τρία Χείρωνειον, 'Ηράκλειον, 'Ασκλήπειον. N. B. Prioris nulla mentio in Cat. sed ex Athenæo liquet synonymum esse Centaureæ L. Inter medicinales frustra quæsivi: species tamen Centaurea glastifolia memoratur Spec. Pl. 1294. floribus χρυσοείδεσι. "Sed non vulgare Centaureum. Panaces gene"ribus annumerandum Plin." Bod. p. 1071.

'Ηράκλειον. Omittitur in Cat. N.B. Heracleum, Panaces, L. 'Ασκλήπειον. N.B. Error typogr. 'Ασκλήπειας in Cat. N.B. Panax, Asclepium, L. Asclepium ferulæ facie, Ger. em. icon. 1257.

Τὸ δῆγμα καταπάττοντες. Vulnus ex morsu Viperæ fomento aspergentes?

Πονή τις ἀφάνες. Morbo incerto laboret.

Μακρας ἀρρωστίας. " Chronical complaints," Ang.

Λιδανωτοῦ καθάρους. Libanoti puri? Mallem legere Λιδανωτίδος, Roris marini; vel Athamanti, Libanoti, L. N. B. Mari Syriacæ odor, omnes omnium vires præcellit.

Πρὸς τὰ ωρόσθετα. Codd. ωροσθετίον. De voce hac vid. c. 10. et Lex. Theophr.

CAP. XIII.

Ερυθεότιρον κόκκου, sc. Κνιδίου. Vid. cap. 23. et Cat.

Στεύχνος ὑπνώτικος. Physalis, somnifera, L. Ita a Dioscor. vocatur, iv. 72. Descriptio ibi accuratissima Pericarpii: ἐν θυλακίοις ωτεριφτερίοιν ὅμοιον φυσσαῖς vesicis (unde nomen) καρπώ ωυβρώ ωτεριφτρει, λείω, ὡς ῥάγα σταφυλῆς. Angl. "Winter "Cherry."

Μηλέα τῆ Κυδωνία. Τῆ γλυκεία, Codd. nullo sensu. Ita restitui ex Apuleio. Bod. 1078. 1.

Τὸν Φλοιὸν κόπτοντες λίαν. Corticem tundentes valde.

Στεύχνος μανικός. Gen. valde diversi, etsi planta pariter baccifera. Vid. Cat.

Θεύοςον. Omissum in Cat. N. B. Syn. Στε. μανίκου. Apud Dioscor. Θρύον. Dorychnion a Plinio, ex usu venenati succi ad tela, &c. xxi. 31.

Πέρσιον. Omissum in Cat. Fructus Στρ. μανίπου vel affinis pl. Στρύχνου μανίπου. Nonnulli Perissan vocant transpositione Περίσσον, sed male. Dioscor. ait, ὅν ἔνιοι Πέρσιον. N. B. Scal. opinatur περίττον dici a nimia vi necandi: sed absurdum.

Φύλλον ὅμοιον Εὐζώμφ. Plin. foliis Oxymi: sed nihil ad rem. Erucæ proximum, Theod.

Κεφαλην ωσπες Γηθύου. Ex hac descriptione suspicor plantam hanc diversam esse ab Atropa, Belladonna, L. A Bodæo Datura, Stramonium vocatur, cujus vires forsan μανίαν inducentes ex dosi nimia. Gazæ et Acostæ testimonia afferuntur a Bodæo, ubi orta alienatio mentis ex infusione seminum plantæ hujus. 1079. 2. Sed quare folia Εὐζώμου? Suspicor legend. Υσσηνάμου.

Τῶν δὲ Τιθυμάλλων. Tres species Euphorbiæ L. enumerantur: vid. Cat. Sed difficile fuerit in genere tam multiplici species accurate sistere. Euphorbiæ L. 62 species. Tithymali, et Esulæ 23. apud Ger. em. N. B. Succus lacteus in omnibus; acris, et quodammodo φαρμακώδης.

Τῶν δὲ Λιδανωτίδων δύο γένη. Ita Dioscor. iii. 87. Prior, vel κάςπιμος, ὑπ' ἐνίων Ζεὰ, ἢ Καμψάνεμα, ἢς ὁ καςπὸς *κάγχρυς καλεῖται' φύλλοις Μαςάθςου' παχύτεςοις δέ. Species hæc Cachrys, Libanotis, L. N. B. Species altera, sterilis; forsan Athamanta, Libanotis, L.

"Οπου ωις είςηται. Sc. έν ωιτςώδισι, &c. supra.

CAP. XIV.

Χαμαιλίων. διὰ τὸ ποίχιλον τῶν φύλλων. Dioscor. iii. 11. ex variegatis foliis. N.B. Varietates alba, et nigra: genera diversa a Linn. Vid. Cat.

Tous jous. Alvi profluvia, Theod. Plin. in loco Rheumatismos vocat; sed alio sensu ac apud nos. N.B. A jou derivata vox humoris fluxum, defluxionem capitis forsan indicat. Unde vox Gallica "Rhume." Vid. not. p. 422.

Ένηλωμένη ἐφ' 'Ολοσχοίνου. Transfixa in seriem, Theod. Forsan suspensa hoc statu ad conservandum: "strung on a reed."

'Ράφανος ὄρειος. Planta venenosa folio atro viridi, cujus vires lethales. iv. p. 160. Vid. not. in Helleborum, p. 422.

Ασύειν κελεύουσι. Lavandum ex radice, Theod. Mira ellipsis Auctoris: an in balneo planta hac medicato, an simpliciter lavandum cum decoctione plantæ?

Τριβείς καὶ ἐσαλειφόμενος. Posita super partem morbidam statu tunso et inuncta.

*Hττον μέλαν. Haud adeo nigrum? i. e. "dark-coloured?"
Vid. Lex. Μελάς.

Τοῦ δὲ καυλοῦ. Lectio confusa, medenda forsan parenthesi interposita. N. B. Τοῦ δὲ, respectu M. Κερατίτου, non μελαίνας.

Στρούθω ω τὰ ὀθόνια λευκαίνουσι. Nulla mentio Στρούθου hujusce; an idem cum Στρουθίω, Cardui species? N. B. Ex usu, forsan Dipsacus, Fullonum, L. intelligend. Vid. Ίπποφέως, Cat.

CAP. XV.

Τλυκεῖα δὲ καὶ ἡ Σκυθική. Forsan antiquitus Εὐθυγλυκεία. Ν. Β. Alii καλοῦσιν αὐτὴν εὐθυ-γλυκεῖαν, κατ' ἐξοχήν. Galen. Ν. Β. Ab Hippocrate Γλυκύμη vocatur. Accurate describitur a Diosc. iii. 7.

'Αριστολοχία. ARISTOLOCHIA, Cat. Aristolochia Linn. genus species 21. continet, quarum maxima pars Orbis novi incolæ. Species duas Nicander et Dioscor. citant, ubi A. 9ήλεια A. rotunda, L. A. ἀβρην A. longa. N. B. Nomina hæc ex forma radicis. Bod. 1108.

Πρὸς κιφαλή». Ita ex Theodoro correxi: locus certe depravatus. Vid. var. Lect.

CAP. XVI.

Πεντάφυλλος. Tormentilla, Cat. Radix hujus rubra, et coriariis in usu. N. B. Quærend. de forma radicis quadrangulari. Vid. Plin. de Quinquefolio, xxv. 9.

Πάντα δὲ ωέντε τὰ φύλλα. Folia omnia quinque, Theod. Expressio singularis: fors. ωάντα τὰ ωέντε φύλλα φθίνει ὁμοῦ, unum folium constituentia decidunt simul. Vid. de folio Sambuci, p. 119. l. 6.

Κυπλιδον ὅμοιον "Ωχοω. Ita emendavit Gaz. ex Plin. xix. 3. sed nulla Erviliæ similitudo: nec magis arridet τὸ φύεται δ' ἐπὶ γῆς ὥσπερ "Αγρωστις. De habitu humifuso dicitur. N. B. Έρευ- Θέδανον accurate a Dioscor. describitur, iii. 160.

Τὰ τῆς ὀσφύος, κ. τ. λ. De morbis lumborum, et coxendicis. Alibi vox στεωγγουεία occurrit.

'H τοῦ Σκορπίου ρίζα. Duplex Scorpii genus apud Theophr.

1. Σκ. Ulex, vel Genista; lib. vi. cap. 3. 2. Σκ. radice intorta. Scorpii caudæ in modum: sc. Aconitum, Scorpius, L. ix. 16. Gaz.

'Η τοῦ Πολυποδίου δασεῖα. Simili modo ac species Filicis, "Haresfoot Fern" dict. Polypodium stipite paleaceo, Linn.

Περιάψηται. Tetigerit, Theod. Rectius collo suspenderit, ut Amuletum. Fabulosa narratio.

Σθέννυσι τοὺς Λύχνους. Sc. frigiditate extrema: sed fabulosa hæc quoque, ut videtur.

Mόνον, ἢ μάλιστα ὑπέρινον ἄνω. Sc. ex omnibus medicamentis, maxime purgationem immodicam per superiora efficere. Gaz. Theod. præterit ut obscurum valde. Ὑπέρινος, Hed. nimium purgatus, ὑπ. ποιεῖν. Nescio an ὑπὲρ ἴνων Βοd. lectio vera sit; et ποιεῖν ὑπὲρ ἴνων ἄνω de medicamento vermifugo dicatur, respectu stomachi.

Tav iğa Ingiav. De vermibus non innatis.

Σφονδύλη. Larva insecti, Cat. Plin. ait, "excepta Sphon"dyle, quæ omnes persequitur." Genus id reptile ἐξατίσους ut
videtur, secund. Dalecampium: "Vermis species instar Blattæ,
"flexuosa; vertebris instructa; alvo candida; parte proxima
"capiti rubescente; pedibus utrinque 4. ore nigro; dentibus
"firmissimis."

"Οτι Ισχυρότερος. Quæstio est, an radices magis efficaces sint fructu maturo, vel non. Bod. ait, "succus optimus, et "maxime concoctus ad superiora mittitur: contra, si ex ra- dice succum detraxeris, erunt minus præstantes, quia op- timo et elaborato privantur succo." Sed hæc nihil ad rem.

Σησαμώδους Έλλεβόρου, i. e. fructu nascente et minuto, instar Sesami seminum; vel de mixtura Sesami granorum cum succo Hellebori. An de bacca granis parvis Sesami instar intus? Vid. not. cap. 10. p. 421.

CAP. XVII.

"Ωστε ένίους καταφθίνει». Tabe lenta consumere: opponitur κααλλάττουσαι.

Nηπενθές. Cat. Papaver, Somniferum, L. sed succus solummodo memoratur. Proculdubio Νηπένθης syn. Μήκωνος, cujus succus Νηπενθές. De viribus ejus, et aliorum inter narcotica, vid. Plin. xxi. 11. fuse dissertantem. De illinitione mortifera sagittarum, vid. etiam Galen.

Τὸ αἴμα διαχεῖν, καὶ ὅσον ὑποφεύγειν. Sanguinem diffundere, Theod. sed ex vi præpositionis διὰ, videtur separationem sanguinis partium significare. Hic loci opponitur τῷ συνάγειν, crasin sanguinis restituere. N. B. Οἶον ὑποφεύγειν, i. e. aversare, retrocedere.

Δηλοῦν τὸ κοινόν. Quod commune omnium, Theod. sed certe vires φαρμακώδως non omnibus communes, sed solis narcoticis. Sensus est, hæc videntur illustrare opinionem communem.

Δαῦκον δαφνοειδές. D. Laurinis foliis, Theod. sed D. atrovirens, L. describitur, foliis atrovirentibus instar Lauri nobilis.

Δαῦκος Cat. Thapsia. Δαῦκος, δν δή τινες Σταφυλίνον, Galen. vi.
Rectius tamen Dauci lethalis species, hodie Thapsia vocata,
quarum plures species apud Linn. Vid. Ger. em. 1230. c. 410.

"Of stinking deadly Carrots." Daucus, niger, Bod. p. 1122.

N. B. Character κρόκοςν apud Dioscor. distinctivus, sc. succo
croceo. De hoc quærendum.

Καὶ ἢν οἱ μὶν 'Αλθαίαν, οἱ δὶ Μαλάχην. N. B. Species distincta hic describitur, sc. foliis Malvæ vel Altheæ. De hac planta inter venenosa nulla mentio: genera Althæa, Malva, plantas innocuas solummodo vel edules continet.

'Ιππομανίς. Τιθύμαλλον, Cat. sed secundum Anguillaram, apud Ger. em. Stramonium, hirsutum. Datura, Linn. N. B. Fabulam de viribus Hippomanes respectu equarum respicit Auctor. Hippomanes vero antiquorum, tumor in fronte pulli equini. Vid. Plin. in verbo.

Στούχνος ἀμφότερος. Supra tres species enumerantur. Vid. not. c. 13.

CAP. XVIII.

Τὸ δὲ Δίαταμον. Quoad vires sedativas. Ita Virgilius:
Dictamnum genetrix Cretæa carpit ab Ida,
Puberibus caulem foliis, et flore comantem
Purpureo.

Proculdubio verum est quod auctor memorat respectu Αίγων: sed quas non lædit plantas animal istud μιο οδότωνον. De excutione sagittarum fabulosum prorsus.

Ψευδοδίκταμον: Origanum, Ægyptiacum, Cat. Secund. Linn. Origanum, Pseudictamnum. De re dubia videant peregrinatores. Δίκταμος ἔτερος. Omissus in Cat. Fors. Origanum, Otitis, L. Græciæ incola. Vid. Donn. Hort. Cant. vel O. Tournefortii, L. Οὐκ ἐν τοῖς αὐτοῖς, sc. μέρεσι. Vid. supra, χρῶνται δὲ τοῖς φύλλοις.

'Ακόνιτον. Aconitum, Lycoctonum, L. Cat. Φύεται ἐν ἀκοναῖς, cautibus Cotis, lapidis. Ita Ovidius:

Quæ, quia nascuntur dura vivacia caute,

Agrestes Aconita vocant.

Alii ex viribus nocivis rectius legunt 'Ακοντία. Plin. ex nuda caute æstimat ἀκόνιτον vocari, ab α, et κονίς. xxvii. 3. Nicandr. lib. ii. Theriacis mentionem ejus facit sub nomine θήλεον 'Ακ. et locum assignat inter Heracleas. Hinc forsan Θηλύφονον Theophr. utpote et Μυόφονον, qui Σκόρπιος Dioscor. Παρδαλίαγχες Nicandri. N. B. De Aconito altero Dioscor. 'Ακόνιτον ἔτιρον, ὁ ἔνιοι Κυνόκτονον, οἱ δὲ Λυκόκτονον καλοῦσι, γεννᾶται ἐν τοῖς καλουμένοις Οὐεστίνοις ὄρεσι. Icon Aconiti Lycoctoni, sc. Ac. lutei Bauhin. extat apud Bod. p. 1137.

'Ρίζαν δὶ ὁμοίαν τῷ σχήματι. De bulbo minori quodam, nuciformi.

Καρπος δί ίστι πόας, i. e. plantæ herbosæ, vel annuæ, vel

gramineæ. N. B. Opponitur ὑλήματι, arbusto: sed duplex sensus πόας in eadem sententia, ubi posterior caulem, prior herbam denotat. Sed quare παρόμοια τῷ Σίτω, si non σταχυῶδες? Certe textus corruptio aliter, ex radice tuberosa, καρυώδει, nuciformi, et φύλλω κυκλώδει, Aconitum hyemale indicatur; vel potius venenosa Dodonæ planta sub nomine Thora, fors. Phthora. Vid. icon. Bod. p. 1141.

Où wartes sivai, sc. èglis ourillevai.

Σηπτικώ τε χεῆσθαι. Pro putrefactorio uti, Theod. an pro veneno tabifico? N. B. Non satis liquet quod sequitur, καὶ ωρὸς ἄλλα ἄττα. Suspicor corruptionem textus; ita tamen interpunxi, ut ωρὸς ἄλλα ἄττα significetur respectu aliarum ejus proprietatum. N. B. Χολὸς supra dicitur ἄγευςος, sed forsan vice ωρὸς ἀλλὶ ἄττα legend. ωρὸς ἀπαλλάττειν, ad enecandum. Vid. infra.

"Aλλο δί τι. Remedium cursim notatur, sed tamen venenum Ephemerum distincte notatur, ut ριζίον, radicula, foliis liliaceis. A Dioscor. tamen fusius descriptum, unde ut Colchici species pro certe habenda. Dioscor. iv. 84. Species, ut videtur, ignota hodie, et ignota maneat!

Φάρμακον εὐρῆσθαι. Remedium hoc a quibusdam vocatur Asclepias Vincetoxicum. "Nos exploratum habemus jamdiu" saltem, aliis venenis a cane devoratis, antepharmacum fuisse, "uti Thora, Anthora, vel Paridis herba, Pardalianche dicta." Adversar auct. Vid. Ger. em. 1139.

Διὸ καὶ τὰ δ' ἀνδράποδα. Confusa lectio per ellipsin nimiam. Servos παροργισθέντας (violenter iratos) χρῆσθαί φασι τούτω, i.e. venenum hoc deglutiunt, κἄπωτα ἰατρεύειν αὐτὰ (δύνατον) πρὸς τοῦτ' ὁρμῶντα, i.e. si nimis propere et incauto sumant. N. B. Correxi locum hunc corruptissimum, adeo ut sensus eliciatur; sed forsan non verus.

CAP. XX.

Θαυμαζόμενον ώς κατήσθει, i. e. qui admirationem assecutus est, ita edendo.

Κινδυνεύειν τῆ συνηθεία φάρμακα γίνεσθαι. Periculum incurrunt, ex consuctudine, vires noxias deponendi, vel amittendi.

"Ω, ετο γὰς δεῖν, sc. οῦτως εἶναι. Elliptice; si non legend.

Καὶ τὸ ἔθος. Supra ait ἀσθενές εραι τοῖς συνειθισμένοις. Evidens ergo tautologia, nisi textus mutetur, adeo ut conclusio sit sententiæ ποιεῖ οὖν.

Mหอ๊เง ซะเ์ธะธฺวิณ. Minime affectum iri, Theod. i. e. neque vomitione, nec purgatione.

'Ο δὲ Χῖος Εὔνομος. Bod. In textu tamen Ald. Εὔδημος: sed ita restitui ex Apollonio.

Kloonew. Pumicem, sc. pulverem e pumice, cujus usus cum aceto mixtus, absorbere videtur vires noxias.

Οὕτως Ισχυράν είναι. Hic asseritur ut res mira, quod omnibus hujusce ævi notissimum: sc. Alkali quodcunque fermentationem reprimere.

'Αψίνθιον. Artemisia, absynthium, L. Cat. Ita vocatur ab α et ψίνθος, τέρψις Hesych. Absinthium Ponticum; Anguillar. N. B. Absinthii tres species apud Dioscor. Πόντικον, Παράλιον, Σαντόνικον βελτίον δ' έστὶ τὸ ἐν Πόντω καὶ Καπποδοκίω—iii. 26.

CAP. XXI.

*Azaνθάν τινα. De spina, quæ injecta aquæ, gelu inducit, nulla mentio ullibi; et, si margini fides, aquam solummodo densat, adeo ut fiat gelatina, atque ita πήγνυται. Idem. asseritur quoque respectu radicis Malvæ.

'Aλθαία. Althæa, officinalis, Cat. sed ex colore floris pallide luteo, Malva, tomentosa, L. E contra Μαλάχη Theophr. Althæa, officinalis, L. Vid. Cat.

Μαλάχης ὁ καυλός. Cauliculis Malvæ, ut nos turionibus Asparagi, vescebantur antiqui. Scal.

Θηλύφονον. Scorpii syn. Cat. N. B. Varia apud Dioscor. 'Ακονίτου nomina. 'Ακόνιτον, οἱ δὲ Παρδαλιάγχες, οἱ δὲ Κάμμορον. οἱ δὲ Θηλύφονον, οἱ δὲ Μυόκτονον, οἱ δὲ Θηρόφορον—iv. 77. Scorpii nomen ex radice curvata in modum caudæ Scorpionis. De viribus ejus adi Plin. xxv. 10. xxvii. 2. peculiare virus adversus fœminas, Calpurnio Bestiæ objectum. De Aconito vid. cap. superius. "Folia rotunda Cyclaminis, Doronico Pardalianchi" L. Doron. majori officinarum." Ger. emaicon. 759. Σχορπίος. Duplex certe Scorpii genus. 1. Genista, vel Ulex. pp. 242, 252. 2. Aconitum, vel Doronicum.

Καὶ γόνατα ἔχει. De radicatione sermo est, quæ comparatur radici repenti Tritici canini, L. vel Agrostidis stoloniferæ.

Kaì τὰ μυθώδη. Sensus est, si verum quod dicitur de ictu Scorpionis, alia similia credibilia; et fabulosæ narrationes non rite comparantur iis.

"Εχειν φασίν. Textum corruptum emendavi ex notis marginalibus apud Bod. ita ut sensus eliciatur.

Δυοῖν γὰς ὅντοιν, i. e. duo bulbos singulas plantas habere, majorem et minorem; non ut Linn. aliique asserunt, plantas duas esse sc. Orchidem marem et fæminam. Ex numerosissimo Orchidum genere difficile fuerit determinare speciem, nec magni interest in re adeo fabulosa: notandum tamen bulbos quorundam gelatinam maxime salutarem præbere, ut videre est in condimento, "Salep" dicto, offic.

'Aκάνθη, ἢ 'Εξπακάνθη. Acanthus, mollis, L. Omiss. in Cat. N. B. Lectionem ex corruptis codd. restitui, monente Bodæo, p. 1157. Caulis 'Ακάνθης Dioscor. ἢ 'Εξπακάνθης, λεῖος, πάχος δακτύλου, &c. iii. 19. Species hæc Acanthus Dioscoridis, secund. Linn. vel forsan Acanthus mollis, satis nota. " Ovum " ovo, ut ita dicam, vix est similius quam Acanthi et Or- " chidis caulis, nisi quod Orchidi minor, lævior, lenior." Bod.

Φύλλον 'Αρρενόγονον, κ. τ. λ. Omiss. in Cat. In Sp. Pl. Linn. extant varietates duæ, α. et β. Mercurialis perennis L. sub titulo Maris, et Fœminæ, et apud Ger. em. icones videre est. Baccæ binæ coalitæ (δίκροες) ambobus; unde forsan fabula. Super hac re vid. Dioscor. iii. 140. iv. 191. Plin. xxvii. 12. xvi. 26.

"Ωσσες Λίνον ωύςινον. An quia crescit inter segetes? Nulla inter Linum et Mercurialem habitus similitudo. Notand. tamen Merc. a Dioscor. Λινοζώστιν appellari, utpote a Plinio: anne ex usu fibrarum?

Keaταlyovov. Euphrasia, odontites, Cat. Nulla hujus vocis mentio apud Linn. et forsan fabulosa planta. Apud Ger. em. refertur Crataiogono albo. "Wild Cow Wheat," differentem in genere a Melampyro. N. B. Species Μελαμπύοου occurrit, quæ Mel. arvense, L.

CAP. XXII.

Πτερίς. Pteris, Cat. Ordinis Filix L. numerosum genus, PTERIS. Species forsan Pt. Aquilina L. quæ passim crescit. Nomen ex similitudine Πτερῶν avium. Frons Pteridis, bipinnata, Θηλυπτερίδος simplex (μονόπωλος).

Θηλυπτερίς. Acrosticum, Thelypteris, Cat. N. B. Apud Linn. datur species Polypodii, Filix fæmina dicta: sed fronde sub-bipinnata, quod minime respondet μονοκώλω.

*Εφασαν τοιαύτην δύναμιν κ. τ. λ. Omisi verba quædam ex textu.

Φάναι καὶ δώδεκα. Cetera fidei repugnantia quæ sequuntur omisi.

CAP. XXIII.

Πεὸς την ψυχήν. Opp. τῷ σώματι. Respectu mentis, vel intellectus.

Παρακινεῖν, ἐξιστάναι. 1. Turbare mentem; 2. prorsus alienare.

Olvo 9 ήρα. Onagra, Cat. A Dioscor. 'Ονο 9 ήρα, 'Ονάγρα iv. 118. et Galen. viii. De Simpl. "Folio Amygdali floribus roseis, "magnis: radice candida, sicco statu venenum olente." Plin. xxvi. 11. Hinc nomen? Variæ Onagræ apud Linn. prima exclusa. N. B. Œnothera L. species novi orbis. Cæteræ Onagræ item inter recentiora. Ex descriptione forsan Epilobium augustifolium, sed quære de odore radicis.

Τοῦτο ἄτοπον, sc. mores mitiores efficere. Vid. supr.

Οἶον πρόσφορά τις. Quod consumptio quædam fiat ejus, quæ vinosam vim habet. Bod. Quod parum ad rem: sensus tamen videtur εἰ μὰ πραότερον ποίη, καὶ ἰλαρώτερον τὸ ἄθος, corpus tamen reficit δυνάμεί τινι ἀνώδει.

Τριπόλιον. Aster, Tripolium, Cat. Vid. Dioscor. iv. 135. Planta magica hæc, μεταβάλλει τρὶς καθ΄ ἡμέραν τὸ ἄνθος.

'Ομοίως καὶ μᾶλλον, sc. εΰηθες. Vid. supra.

Aντίρρινον. Antirrhinum, majus, Cat. et forsan recte ex forma floris, et quia pæne ἄρριζος est, occupans interstitia laterum in muris, &c. Vid. Dioscor. iv. 133. Galen. Simpl. viii. Quod ad folia 'Απαρίνης, certe diversa ab Aparine, l. vii.

Συναύζειν βουλόμενα τὰς ἐαυτῶν τέχνας. Qui magnificare student suas laudes: "Boasters."

CAP. XXIV.

Τὸ δὲ Πέπερι. "Redit ad peregrina, quæ reliquebat." Scal. Πέπερι vox a Persis, Galen. Auctor describit duo genera: 1. rotundum, nigrum; 2. longum. Recentiores tria: 1. nigrum; 2. longum; 3. album. N. B. Suspicor corruptionem et transpositionem textus. Π. ἀπόμηπες auct. Δόλιχον Π. Dioscor. et Μαπροπέπερι recentiorum. Col. cineritius: ergo substituo, auctoritate Bodæi, ὑπόλευπον*, p. 1182. sed descr. σπερματίοις μη-κωνίποις, videtur referre ad Κόππον Κνίδιον, ut Capsicum L.

Κνίδιος Κόππος. Capsicum, frutescens, Cat. N. B. Hic transtuli descriptionem Capsico proprium, σπερματία μηπώνικα έχον.

Πευχέδανον. Peuc. officinale, Cat. Diversæ plantæ certe sub eodem nomine: σευχέδανον enim quidam a σεύχη, quod Pino simile folium: rectius ab odore resinoso. Dioscor. ait χαυλόν ἀνίησι λεπτὸν, φύλλοις Μαράθρου ὁμοίοις, ἄνθω *μηλίνω, ρίζα μελαίνω.

"Αμπελος ἀγεία. Vitis Indica, Cat. Suspicor duas plantas hic et p. 164. describi. Vid. Dioscor. iv. 163. Clematis forsan Vitalba L. Inquirendum de usibus coriaceis.

'Ακόνη τριβόμενον. Ope Cotis tritum. N.B. Ex voce τρίδω suspicor sensum esse mortario ex άκονης facto, tunsum.

Aυτη μεν ουν. Sc. Aristolochia, cujus nomen ab usu in partibus.

Oi σερί τὰ γυμνάσια. Athletæ, &c.

^{*} Verior lectio forsan ὑπίρυθρον, quod puncta et maculæ in Pipere longo subrubere videntur. N. B. Juxta Athenæum, lib. iii. barbara vox; sed notandum τὸ πίπερι fructus τοῦ Πεπερίως, gen. τοῦ πίπερις. Vid. not. ad finem.

ote exciliance told insule wireholds in maided referral

The state of the s

Softer places, Argeleum, Johnson M. B. His teppenell dereitgelaufen Cayado geogricus, estapardo sondress from
Droudene, Princ, affeldelle, Pet, Vilveria, plaçon crite sen
coltin puniture provident colonistica estapa qued, Pino
visitio fellom a que un vol. objet senimo. Directo, alcapatio
delaute fellom a que un vol. objet senimo. Directo, alcapatio
delaute fellom a que un vol. objet senimo. Directo, alcapatio
delaute fellom a provident des directors de la providente de la provincia de la providente de la prov

and the state of t

the second state of the second

al pluses is proug boop englished plus and lond to a manufacture and advantage of the contract of the contract

The state of the s

ΘΕΟΦΡΑΣΤΟΥ ΠΕΡΙ ΦΥΤΩΝ ΙΣΤΟΡΙΑΣ

TO I'.

Capitis primi Fragmentum ex Ed. Aldina. Venet. 1498.

ΠΕΡΙ δὲ τῶν ῥιζῶν, ὅσαι φαθμακώδεις, καὶ ὁποίας ἔχουσι δυνάμεις, εἴτ' ἐν αὐταῖς, εἴτ' ἐν τοῖς ὁποῖς, ἢ καὶ ἐν ἄλλῳ τῷ τῶν μορίων, ἢ καὶ, τὸ ὅλον, εἴ τι φρυγανικὸν ἢ ποῶδες, ἔχει τοιαύτας δυνάμεις καὶ σερὶ τῶν χυλῶν, τῶν γε εὐοσμῶν, ὰ τῶν ἀοσμῶν, ποιοῦσι διαφορὰς, αἴπερ μάλις οὐδὲν ἢττον φυσικαί. τῶν δὲ ῥίζων πλείους μέν εἰσιν αὶ δυνάμεις, καὶ πρὸς πλείω ζητοῦνται δὲ μάλις α αὶ φαρμακώδεις, ὡς χρησιμώταται διαφέρουσαι, τῷ τε μὴ πρὸς ταὐτὰ, καὶ τῷ μὴ ἐν τοῖς αὐτοῖς ἔχειν τὴν δύναμιν, ὥσπερ εἴοηται μικρῷ πρότερον. ὡς δ' οὖν ἐπίπαν, αὶ πλεῖσται μὲν ἐν αὐτοῖς ἔχουσι, καὶ τοῖς καρποῖς, καὶ τοῖς ὁποῖς ἔνιαι δὲ καὶ ἐπὶ τοῖς φύλλοις σχεδὸν δὲ τάς τε φυλλώδεις δυνάμεις τὰς πολλὰς *πύας καλοῦσιν οἱ ῥιζοτόμοι. . . .

Ταῦτα μονά ωου ἐν τοῖς ἀντιγράφοις εὐρήκαμεν εἰ μὴ ἄρα τῷ ἐννάτῷ συγκέχυνται τὰ λοιπά. Ald. Venet. fol. p. 119.

DECEPASTOT

TAISON ISTOPIATE

TOT

And a state of the state of the

GLOSSARIUM THEOPHRASTI.

A.

"Acaros. Non scansilis, ii. 8.

"Aδλαστος. Simplex; non ramosus, i. 3.

'Ayyerov. 2. Pericarpium vasculosum, iii. 15.

'ΑγΓείοσπερμος. Angiospermus, Bot. cujus semina perianthio laxo involvuntur. Vid. Γυμνόσπερμος, vii. 3.

'Ayevens. Ignobilis, de fructibus arboris sylvestris et incultæ, ii. 3.

*Ayzuea. Instrumentum rusticum bi- vel tri-dentatum.

'Aγνώδης. Agni casti L. similis. Vid. "Aγνος, Tab. Syst. p. 14.

'Αγωγή. Ordinatio ramorum arboris, Angl. "training," i. 14.

'Αγώνιος. Vid. Γωνία.

'Αδιάφρακτος. Sine dissepimentis in caule, i. 8.

'Aδρός. Firmus, validus, crassus: opp. τῷ λιπτῷ, vii.

'Αδυναμία. Impossibilitas, δύνασθαι την άδυναμίαν, Græcismus, ix. 19.

'Asaíomogos. Vid. 'Emiomogos, vii. 1.

'A. Precadons. Aristatus, Bot. vii. 10. Villosus, ibid. 11.

"Aθεαυστος, Tenax, Anglice "tough." De ligno, i. et pass.

'Aθρόος. 1. confertus. 2. simul productus. Opp. τῷ κατὰ μέρος, successive. P.

'Aθριπεδής. Non erosus vermibus, a Θρίψ. v.

"ASugos. Fors. "Azugos. Paleaceus, Bot. De C. Pl. iv.

Alyís. Trunci pars in pinu, ad nodos, tabulis pictoriis, vel scriptoriis usitata, iii. 10. Etiam ad clypeos, ibid. N. B. Quandoque cor totum trunci. Mold. "E-" gregium pro variis operi-" bus topiariis materiem "præbent tubera ad radi-" ces et imas truncas Pinu-

" um subinde enata; quip-" pe quæ venis pæne pel-" lucidis ornantur." Pallas. Fl. Ross.

Aiμασιά. Sepes ex spinis, quæ corpus vulnerant, unde nomen. pass.

"Aïros. Sine fibris (vid. "Ires,) de ligno. Hinc eŭiros. pass.

Alewons. Loliaceus Bot. Lolio infestatus. De segete, v. 5. viii. 2.

AloSnrhgiov. Oris palatum. De C. Pl. vi.

Alτίαι αί. Effectus, proprietates, vel "potestates her"barum." pass. Hinc titulus Libri Περὶ Φυτῶν Αἰτίων, vel, ut Varro rectius
scribit, Περὶ Φυτικῶν Αἰτίων,
l. i. 5.

*Axavos. Pericarpium vel capitulum in Carduis, &c. &c. Etiam Cardui spec. v. p. 25.

'Aκανίζω. Supr.

'Ακάρδιος. Vid. Καρδία, Βοτ.

'Aκιδώδης. Triangulari-acutus: similis cuspidis sagittæ; de forma seminis Σχοίνου. Vid. iv. 13.

'Axis. Cuspis sagittæ.

'Aκμαὶ αἰ. Tempora convenientia. Aἱ ἀκμαὶ ωρὸς τὴν τομὴν, " the exact season."

"Ακνισος. Scaber, non rasus. Σωμα ἄκνισον. De C. Pl. ii.

'Aκόναι αί. 1. Rupes calcariæ; ab ἀκόνη, cos, "a whet-"stone," ix. 16. 2. Nomen loci.

"Axοπος. Vermibus intactus. De vestibus, seminibus &c. iv. 4. De C. Pl. iii.

'Aκρατής. 1. Immoderatus, p. 2. immistus, crudus: γη άκρατής. De C. Pl. v.

'Aκρέμονες οί. Rami majores, vel superiores, i. 4.

'Azerboloyia. Accurate defi-

'Aκρόδρυα τώ. Fructus species quæ putamine teguntur Cass. Bass. ροιὰ, ωιστάχια, καστάνα. Arb. glandiferæ, ii. 7.

'Aκρόρριζος. Radice horizontali, Bot.

'Aκοοσχιδής. Apice lobatus,

'Aκροῦ. 'Εξ ἀκροῦ ωτριττόν. De folio pinnato, impari Bot.

'Aπτίνος. Sambucinus. Vid.

"Azulos. Ilicis glans, iii. 16.

'Aλία. Calor Solis. De C. Pl. i.

'Aλεεινός. Calidus, soli expositus: opp. τῷ ψυχςῷ, ii.

"Αλειμμα. Medicamentum oleosum.

'Alsaidoros. Sine tunicis. Vid.

'Alixo' oi. Paludes salsæ, iv.

'Alixadns. Supr. ix. 12.

'Aλιπής. Succodestitutus. Vid.

'Aλίφλοιος. Cortice crasso, ab ἄλις. N. B. Spec. Quercus ita vocatur, sed fors. error textus pro ἀλλόφλοιος, pro cortice duplici Q. Suberis L. Alii ab ἄλις.

'Αλλήλους κατά. Alternatim: opp. κατὰ δύο.

'Alxuwides oi. Dies Halcyonis. Vid. Myth. Antiq. ix.

"Αλμαι αί. Vid. οἱ άλιποὶ, supr. Salsugo, Gaz.

'Αλόπεδα. Loca glareosa, Theod. Fors. ἀλώπεδα ab ἄλων. 'Αλόπεστος. Non tunicatus, v.

'Aλυπία. Facilitas coctionis; quod stomacho convenit. Hinc ἄλυπος, ii. 5.

'Aλφός. Scabies; morbus cutaneus in pecoribus, div. a ψώρα, ix. 10. Lepræ species.

"Αμαζα μονόστροφος, vel μονότροχος. Currus rota unica; an manibus accommodata, e.g. "a wheel-barrow?" v. 8.

'Auavgóouas. Sensim diminuor, ix. 16.

'Auavgos. Vix conspicuus, iv.

'Aμάω. Meto, colligo fruges, p.

'Auchora. Hebeto; de acie

ferri, v. 4.

"Αμελωσις δφθαλμῶν. Abortio gemmarum, Bot. iv.

'Aμελώψ. Morbus ipse, ibid.

'Αμενηνός. Debilis, periturus; ἀμενηνὰ σπέρματα, iii.

'Αμέργω. Succo privo ; ὅταν ἀμέρσωσι τὸν καρπὸν, ix. 8.

'Aμοργά. Amurca: Olei expressi recrementum. De C. Pl. vi.

"Auns. Placenti genus. De C. Pl. vi.

"Αμισχος. Vid. Μίσχος.

"Αμφανξις. Intumescentia in 'Αμφιφύα. Trunco Abietis post decacuminationem.
Vid. desc. accuratam, iii. 8.

'Aμφίεςγος. Inutilis; de solo sationi inepto præ humore. De C. Pl. iii.

'Avayraíus. Ægre, iv. 4.

'Avadríges pígav. Hort. " the "uncovering the roots." De C. Pl. iii.

'Avadía. Ligo, ii. 8.

'Aradevoperos. Humefactus, p.

'Ava Dupiaris. Exhalatio.

'Ανακαθαίρω. Vid. Καθαίρω.

'Aνάκαυλος. Caulis ima pars intumescens in bulbum: οὶ τοῦ βολβοῦ ἀνάκαυλοι, i. 10.

'Aνάκλασις. Actio circumvertendi, Hort. ἀνάκλασις ωςδς τον ήλιον, i. 16.

'Aναχολυμεάω. Urinando evello, iv. 7. 'Αναλαμβάνω. 1. Revivisco, v. 3. 2. Occupo, vii. 10.

'Aναλίσκω. Consumo, edo, ii. 8.

'Aνάλογον. Adv. Pari ratione, viii. 5.

'Aνάπαλιν. E contra, ratione contraria, p.

'Aνάπλους. Expeditio navalis, iv. 8.

'Αναπνοή. Evaporatio, p.

'Aνάστημα. Incrementum sursum, vel altitudo plantæ, ix. 10.

'Aνατρέπω. Agric. Solum everto: ἀνατρέπειν κυάμους, "to plough in the crop," viii. 9.

'Αναφέρομαι. Emergo, iv. 2.

"Avoneou oi τειχων. Propugnacula, "the ramparts." Summitates planæ, vii. 13.

'Aνενεργής. Inefficiens, ix. 17.
'Ανεπίδοτος. Sine incremento.
Vid. 'Επίδοσις.

'Ar Dienzor. 1. Planta. 2. Pericarpium in Liliaceis, vii.

'Aνθήλη. Panicula in gramineis, Bot. de Arundine; Cypero, Papyro, &c. iv. 11,

*Aνθηςὰ τά. Tempora florendi. De C. Pl. iii.

'Ardinas. Adv. ab ardos, viii.

"Av905. Flos. Diff. botanicæ:

superus. 2. weel vor xagnor, flos inferus.

'Aνθρακίαι αί. Loca vacua, vel areæ carbonandis lignis, v.

"Aνθεαξ. Carbo lignarius, "charcoal." Antiqui artem carbonandi apprime callebant, v. 10.

'Av Dades av Pos. 1. Flos compositus, i. 22. Bot. 2. coloratus, Scal. apud Bod. p. 62.

'Avinus. Remitto, aciem perdo, v. 6.

'Aνιμάω. Aquam e puteo haurio, ἰμάντι, (fune coriario,) sc. machina quadam, iv. 4. 'Aνιώδης. Gustu ingratus, vel

odore. "Avoζos. Vid. "Oζos.

"Avoxos of. Profluvia alvi, iii.

'Aντιδιηφήμενος. Separatus a se invicem. Plantæ ἀντιδιηφήμεναι καθ' ἕκαστον (quæ sub genere communi specialiter discriminantur), iv. 14.

'Αντιλαμβάνω. 'Αντιλαμβάνομαι. to.

'Aντίληψις. Fulcrum.

'Aντεμβάλλω. Pono vice alicujus, ix. 9.

'Αντωθέω. Vi elastica repello. N. B. Opp. ἐνδιδόναι, recedere, v. 6.

"Avw καθαίρων. Vomitum excitare, ix. 10. 'Aνωμαλίαι αι άίρος. Vicissitudines aeris, iii.

'Ağagixor. Granaria.

'Απαλλάγη. Mors plantæ.

'Απαλλάττω. Eneco, ix. 17-

'Aray Sia. Defloresco, p.

'Απαράδλαστος. Vid. Παράδλαστος.

'Απαβρενόομαι. Sylvestrem maturam deponere, vii. 4.

'Απεμφερής. Dissimilis. Vid. 'Εμφερής, vii. 8. p.

'Aπίρασις. Imperfectio. De C. Pl. i.

'Amsquoileou. Rubiginem ge-

'Απερίττωτος. Vid. Περίττωμα. "Απευκος. Non resinosus, iii.

'Απεχόμενοι οἱ τοκος' 'Ινδοῖς. Brachmani, iv, 5.

'Aπηςτήμενος. Disjunctus, divisus, p.

'Aπηςωτός. Non mutilatus. De ligno. De C. Pl. iii.

"Artiov. Fructus Pyri, iv. 2.

"Απλημτος. Illæsus, de morbis ex cœli tactu, ix. 14.

'Aπλός. Simplex. 'Aπλὸν ἄν-Sos, de structura monopetala, vel de flore concolore? Alibi ἐπλὸν τοῖς εἴδεσι.

'Απικμάω. Exsicco, humorem (ἴκμαδα) abstergo.

"ATVEUTTOS. Ventis non objectus, iv. 17.

'Αποκαθίστημι. Degenero, viii.

'Aπόκαυλος. Non regerminans,

ut Abies, &c.

'Απόπειμαι. Vid. 'Αποπαθίτημι.

'Aποκεκλίμενος. Deorsum tendens, divaricatus.

'Aποκλίνω. Deorsum tendo,

'Aποκιτβοριαι. Habitum in hederaceis amitto: sc. respectu formæ foliorum.

'Αποκλύζω. Aquam copiose perfundo.

'Αποχνίζω. Unguibus comprimo: "to nip off," vi. 8.

'Αποκρίνομαι. Secernor; ὅταν ἀποκρίθη τὸ ὑδατῶδες. De C. Pl. vi.

'Απόληψις. Absorptio. De C. Pl. ii.

'Aπολοχμόομαι. Fruticesco, vi. 6.

'Απομάγματα δακτυλίων, "the "paring of the nails." De C. Pl. vi.

'Αποπτίω. Εναροτο, ix. 18.

'Aποςίαι αί. Quæftiones solvendæ: "Quere's."

'Απορροή ἄνθων. "A blight:" item ἀπ. βλαστησέως. De C. Pl. v.

'Απόπρεμνος. Vid. Πρέμνος, ii.
7. ramus minor, vel secundarius?

'Aποστάσεις αί. Hort. Intervalla. De C. Pl. iii. Vid.

'Αποςαφιδόω. De uvis are-'Αποςαφιδόομαι. factis in arbore. De C. Pl. ii. Vid. "Aσταφις. 'Αποστίφω. Condenso. De C. Pl. ii.

Aroriera. Demo. Fructum amitto.

"Astoris yñ. Ubi aqua deficit.

'Aποφυάδες. Surculi e radice. viii. 3.

'Απόφυσις. 'Αποφύσεις καυλῶν in Carduis, (pedunculi foliorum decurrentes, amplexicaules Bot.) Vid. Υποφύσεις.

'Αποχυφόομαι. Sepibus cingor, iv. 9.

'Απόχυσις. Effluvium, vel jactura succión plantis, ὅταν ὁ Σκώληζ ἐσθίει τὸν κάλαμον τοῦ Πυροῦ, ἐκδιάζεται, τὴν ἀπόχυσιν, viii. 10.

'Αποψιλώσεις αί,' Αμπέλε. Hort.

"the thinning out the

branches."

Aπύρηνος. Vid. Πυρήν, ii. 3.

'Aράχνιον. Morbus Oleæ proprius. N. B. Nidus forsan animalculi cujusdam textorii. Cocci species.

"Αργεμα. 1. Albugo oculorum: etiam ἐν προδάτοις, ix. 14. 2. Ἐν γάλακτι γυναικείω.

"Aeyilos. Argilla, gustu amara. De C. Pl. vi.

'Aeyos. 1. Crudus, ix. 4. 2. de terra, incultus, "fallow"

Angl. 3. Rudis, incoctus, vi. 3.

'Aριθμός. 'Ως ἀριθμός, Proverb. de magno numero, vii. 2.

'Aextougos. Arcturus. Stella primæ magn. Sideris Arctophylacis vel Bootis: sc. in cauda Ursi majoris. N.B. Tempora anni notantur ortu et occasu hujus stellæ. utpote et Caniculæ et Pleiadum. μετ' άρκτουρον, μετά Accuratiorem qui velit hujus rei notitiam, adeat Gemini Observationes Astronomicas, vel Calendarium Theophrasti Hist. Plant, accommodatum in Opere miscellaneo a, cujus mentionem feci. 'En' 'Aexτέρω, sc. Ortu Heliaco, Septembri mense. Heò 'Aexτούρου, ortu Arcturi acronyctio, vel veris initio, Martio mense.

"Agres of. De Tritico exinanito, viii. 7. .

'Açουραῖος. Inter segetes crescens, sponte, vii. 7. Opp. ἡμέροις.

"Αροτοι. Tempora seminandi. Ν. Β. Τρεὶς ὥραι τοῦ σπόρου apud Theophrast.

1. Περί Πλειάδος δύσιν, (m. Octobri.)

. G. Falconer, M. D. Vid. Præf. operis.

ΤΗςος ἀςχομένου, (m. Martio.)

3. "Agoros Degivos, (m. Julio,)

Appayns. Compactus, tenax. De ligno, v. 5.

"Αρρην. Mas. N. B. Plantæ a Theophrasto in ἀρρήνως et βηλείως quandoque dividuntur; nulla differentia sexuali: v. g. Ἑλάτη, Κράνεια. Species robustior, et quæ tarde fructificat, ἄρρην νοcatur, et contra βήλεια. Sexualis vero distinctio occurrit in Φοίνικι, et alibi, ii. 8.

Agrios. De plantis adultis et perfectis.

"Aexn. 1. Principium vitæ, ii. 8. 2. Origo plantæ, i. 3, 9. Hinc Bot. Corculum seminis, et plumula, viii. 1, 2. Vid. descr. germinationis seminum diversorum, viii. 1. 3. "A. γενεσέως, inchoatio germinationis, vii. 11.

'Αρώματα. Catalogum aromatum antiquitus in usu ἐν μύροις sisto. 1. Κασία. 2. Κιννάμωμον. (Vid. Tab. Syst.) 3.
Καρδάμωμον. 4. Νάρδος. 5.
Ναῖρον. 6. Βάλσαμον. 7.
'Ασπάλαθον. 8. Στύραξ. 9.
"Ιρις. 10. Νάρτη? 11. Κάστωρ. 12. Πάνακις. 13.
Κρόκος. 14. Σμύρνη. 15.

Κύπειρος. 16. Σχίνος. 17. Κάλαμος. 18. 'Αμάρακος. 19. Λωτός. 20. "Ανησον, ix. 7.

'Aσπίς. Clypeus, olim ex viminibus salignis; ut et ex ligno ejusdem arboris, v. 8.

'Aσταφίς. Uva passa, " a rai-

'Αστράβης. Non tortuosus: ξύλον ἄςραβςς, "strait-grained "wood," iii. 10.

'Αστραθίω. Idem.

'Asgoβόλητος. Plantarum in-'Asgoβολησία. juria, ex cœli intemperie, olim sideribus attributa.

"Αστρον τό. Sirius, Canicula:

περὶ τὸ ἄστρον, " the Dog" days," ii. 7. Plantæ dicuntur ἀκολουθεῖν τοῖς ἄστροις, (tempora anni observare in germinando,) vii.
14. ix. 6.

'Ασφαραγία. "An asparagus bed," vi. 4.

'Ατελής. Immaturus, ix. 9.
'Ατέραμνος. Vid. Τεράμων, ii. 5.
Αὐλόνισκος. Dim. ab αὔλων.
Vallis, ix. 7.

Aὐστηρός. Astringens: succi plantarum denominantur αὐστηροί, γλυκεῖς, ὀξεῖς, τεspectu gustus. Anglice, "rough."

Αὐταρχέω. Vi propria subsisto, iv. 14. Αὐχμαι αί. "The droughts." Αὐχμαῖος. Æstivus: ἔργα αὐχμαῖα.

Aὐχμηςός. De odore? folia Salviæ ἦττον αὐχμηςά. Vid. Βαςύς. Plin. reddit siccum, aridum, vi. 2.

'Aφανές. Adverb. Occulto, ix.

'Aφανές τό. Vapor, gas, ibid.

'Αφελκόω. Penetro, perfo-

nor. De C. Pl. v.

"Aφεψις. Evaporatio per coctionem, ix. 2.

"Aφη. Lepra, morbus arborum, iv. 16.

"Αφλιβος. Sine nervis; de folio. Vid. φλίψ.

'Αφομοιόω. Comparo inter se.

'Aφορισμοί οί. Characteres specifici, i. 5.

"Apogos. Sterilis.

"Aφυλλος. Aphyllus, Bot. item de flore monopetalo usurpatur, ut Arbuti, iii. 16.

"Axolos. Sine bili, i.e. tranquillus, ix. 17.

'Αχρούσερος. Minus coloratus. Vid. χρόομαι, κεχρωσμένος, vi. 6.

*Axulos. Insipidus.

*Aχυρον. 1. Palea, gluma, Bot.
ἄχυρον ωύρινον, καὶ κρίθινον,
viii. 1. 2. Siliqua Fabæ.
De C. Pl. iv.

*Αωρείαι. Tempora minus propitia, "bad seasons." В.

Bάλανος ή. Nux arboris Βαλάνου. Vid. Tab. Syst. p. 11. et Μυροβάλανον.

Βαλανηρός. Glandifer.

Βαλανώδης. Glandifer, vii. 9.

Βάλλω. Germino, ix. 22.

Βάλσαμον τό. "Balsam of "Mecca," (vid. p. 25.) ix.

Βαρύς. 1. De odore. Graveolens, narcoticus. Opp. δρί μει, vi. 2. 2. Coctu difficilis, viii. 4.

Bασιλικὰ τά. Nuces Juglandis.

Bάτον. Rubum; a "Black-Βάτιον. β "berry."

Bαφη χάλυδος. Temperamentum ferri ex immersione, cujus manipulatio antiquis haud ignota, v. 4.

Bigi Deov. Gurges, Barathrum aquæ sub terra? v. 5.

Bixos. Inftrumentum rusticum. De C. Pl. iv.

Bήξ. Tussis. Β. ξηςὰ, " a dry " cough," ix. 15.

Βῆμα. Mensura; passus humanus; "a pace." 3 Pedes, iv. 5.

Bιβλία τά. Cortices ad scribendum accommodati, iv. 9. Antiquitus βυβλία, a βύβλος.

Bίβλος. Cortex interior Pa-

Bíoι φυτῶν. 1. Vitæ, vel durationes, i. 7, 23. 2. Effectus soli, aëris, &c. respectu sanitatis et durationis vitæ in arboribus, iv. 1, 13, 14.

Βλάστημα. Gemma, i. 1.

Bλάστησις. Prima germinatio. Vid. Calendarium Βλαστησίων, iii. Βλαςοκοπέομαι, "to "be blighted," iv. 15.

Bλαστολογία. Pampinatio in vite. N. B. Tres ἀμπελουφγίαι. 1. τομή. 2. διακάθαφσις. 3. βλασολογία. 1. amputatio generalis hyeme. 2.
amputatio surculi teneri.
3. avulsio gemmarum ope
manuum, &c.

Bλαστός. 1. Surculus primus ex radice, i. 1, 5. παράδλαστος, surculus secundarius ex ramis. Lex. 2. Plumula. Vid. ἄρχη, iii. 2.

Βλοσυρός. 1. Fæculentus, πιττὰ βλοσυρότερα. 2. De surculis; turgidus, ὅσαι λιμναίαι, βλοσυρότεραι. De C. Pl. v.

Βοηδρομέων. Augustus. m. Βόλειτος. Fimus bubulus, v.

Βολβός. Bulbus plantæ.

Bολή. Lapsus uvarum immaturus. De C. Pl. i.

Bogcogádns. Fæce vel terra

Βοτάναι αί. Herbæ noxiæ, viii.

Bοτανίζω. Herbas noxias evello, "to weed."

Bότρυς. Racemus uvarum—
item racemus quivis, vel
collectio baccarum vel florum. Βότρυς Πτελέας, fructif. iii. 6. Generatur βότρυς
ἐν ᾿Αμπέλοις ἐκ μετράς κλήματα ἐκ τοῦ πιριέχοντος. De
C. Pl. iii.

Βότουον. Id dim. Βότουον της Δάφνης, iii.

Βοτεύχιον, ii. 8. dim.

Βοτουοείδης. ἀπὸ μίᾶς κοούνης, καὶ πόλλων μίσχων. De umbella floris. Bot. iii. 12.

Bράγχιος. Branchiæ, " the " gills of fishes," iii. 9.

Beaδύς είς τεοφήν. Concoctu difficilis. opp. εγγυτέςω της τεοφής.

Bράχεις. Madefactus, a βρέχω, "steeped in water," v. 5.

Beάχεις. Bulliens, a βεάσσω, v. 5.

Βεοχή. Aquatio, ix. 6.

Beνίον. 1. Amentum Quercûs, &c. a βενίω, abundo, iii. 6. 2. Vel Thyrsus florum, ut Thymi Diosc. i. 1. 3. Fucus vel Alga marina, Strab.

Βρυσοδεψίκη. per transp. pro Βυρσοδεψίκη, Ars coriaria.

Βρυτόν. Vinum hordeaceum. βρυτ. ἀπὸ Κριθῶν, " Ale." Ν. Β. Αn ζήθος spec. divers. vel statu effervescenti? Vid.

Г.

Γάλβανον. Gummi Bubonis, Galbani L.

Γαλία. Mustela marina. Squalus Squatina? L.

Γαλεάγεα. 1. Tendicula captandis feris. Ex ligno duro Πτελέας, &c. " a hutch " trap," v. 8. 2. Camera cancellata; cujus usus pro carcere Athenæus, lib. xiv. Cavea ferarum, Strab.

Γαμηλίων. Januarius, m.

Γανώδης. Fertilis: γη γανώδης, plenus, Gaza, vi. 5.

Γέλγις. Nucleus in capitulo Allii; "a clove of garlick." vii. 5.

Γελγιόομαι. id. ib.

Γένεσις. Propagatio plantarum, i. 4.

Γενέσεις αί. 1. Proventus arborum. De C. Pl. iv.

Tevixós. Genericus, i. 6.

Γεννώμενα μερή τά. In arboribus partes fructiferæ. Mold. i. 4.

révos, apud Theophr. 1. speciem, vel, 2. varietatem indicat. N. B. pass. opp. sloss. Generi.

Γιράνδουα τά. Annosæ arbores. Quercus nodosæ ætate, ii. 8. iii. 12. v. 9. Γεύομαι. Gustu experimentum facere, ix. 2.

Γεῦσις. id. item morbus similis ἄφης. iv. 16.

Γέφυςα. 1. Pons. 2. Claustrum vel agger, v. 5.

rewons. Terrenus, vel argillaceus, iii. 3. materiem terrenam continens? De ligno quercino, v. 9.

Γίγαςτον. Acinus uvæ: ἐξαιςουμένης τῆς μήτςας ἀγίγαςτοι. De C. Pl. v.

Γλίσχος. 1. Tenax. De ligno, ὅσα γλίσχοα εὐκάμπη,
v. 6. De C. Pl. iv. 2. De
fructu, τὰ γλίσχοα πλείονος
ωτψέως δεῖται. De C. Pl. iv.
N. B. Differentia inter γλίσχος et λιπαρὸς, prior glutinosus, posterior oleosus?
Lign. Platani exemplum
γλισχρότητος peculiare, v.
4. 3. De solo tenaci, vi.
5.

Γλισχρότης τῶν καρτῶν. id. De C. Pl. iv.

Γλισχεως. Parce, ii. 2.

Γλίχομαι. Vehementer cupio, i. 1.

rλοίος. Debilis, viscosus, tenax. De ligno, v. 5.

Τλυκύσζουφνος. Astringens cum dulcedine. Vid. Στρύφνος, ix. 22.

Γλῶττα. Lingula in fistulis, "the tongue-piece," iv. 12... Γόγγεος. Morbus in truncis et ramis majoribus: forsan cancri spec. Radix videtur ignota, i. 12, 13.

Torń. Vis generativa, ib.

Γόνιμα σπέρματα. Semina perfecta. τὸ γόνιμον, Principium vitæ in sem. vii. 6.

Γόνυ. Nodus in caulibus gramineis, &c. item flexura, iii. 13.

Γονατώδης. id. i. 6. 8.

Γραμμώδης. Linearis, Bot. γραμμώδεις μίσχοι (tenues) σπέρματα γραμμώδη, iv. 13.

Tυμνόσπερμος. Nudo semine, de seminibus umbelliferarum; minime Gymnospermus Linn.

Γύροι. Foveæ circulares arboribus plantandis destinatæ. ii. 7.

Γυρώματα. Venarum circumvolutiones, vel gyri in albumine ligni; medullam cingentes, Scal. Bod. v. 6.

Γωνία. 1. Angulus: sic de folio Hederæ, γωνιόφυλλος οὔδεν σχημα περικαρπίου γωνίας ἔχει? i. 18. 2. Eminentia acuta, " a ridge," folium κυπείρου descr. ώς γωνιόφυλλος ἐκ δυοῖν σύνθετον, καὶ τὸ μέσον οῖον τρόπις, (carina,) i. 16.

Γωνισείδης. id. vel γωνιώδης, angulosus, iii. 13. opp. πεειφέρει, de folio Hederæ, i. 13. Δ.

Δαδόομαι. De pice extrahenda. De C. Pl. v. Vid. δαΐς, δας, tæda.

Δαδοφοςίω. Picem genero, ix.

Δαδώδης et ἔνδαδος. (De ligno et radicibus, Gen. Pinus L.) resinosum, ib. etiam de colore rubro.

Δαΐς, δάς. 1. Lignum fissile Pinus; ἐξαιρουμένης τῆς δαδός, καὶ καιομένης, ἡ τῆς πίττας ἐκρόη, ix. 2. Vid. manipulationem ibi exacte descriptam. 2. Talea ligni Picei ad accendum ignem.

Δάκιτα τά. Morsûs venenosi Viperarum, &c. ix. 21.

Δάκουα τά. 1. Resina in globulos concreta, ii. 16. vi. 2. Gummi etiam sponte fluens. 3. Gemma in Liliaceis.

Δασύς. 1. Densus. opp. μάνω. 2. Pubescens de folio.

Δαφνίς. Lauri bacca; drupa;
Bot.

Δαφνώδης. Sature viridis. N.B.

Tres occurrunt coloris viridis varietates; Angl.

"shades of green."

δαφνώδης. 2. ωρασώδης. 3.

χλοίρος. Vid. ix. 11.

Δαψιλῶς. Large: opp. γλισχρῶς.

Δεινός. Efficax, " strong," of

χύλοι τῶν ῥιζῶν δεινότεςοι τοῦ τῶν Φυτῶν, i. 11.

Δίνδοα τά. Vegetabilium divisio quadruplex. 1. Δίνδοα. 2. Φουγάνικα. 3. Θάμνοι. 4. Ποώδεις. N. B. Distinctio inter 2dam et 3tiam haud satis constat: an θάμνοι idem quod ἐπέτειοι, perennes? Alibi λοχμώδης occurrit, de calamo, &c.
An frutex paludosus? (vid.)

Δενδράδης. syn. δενδρώδης.

Δενδούφιον. Arbusculum. Dim. Corallinis applicatur, iv. 8.

Διεματώδης. Coriaceus, de foliis, vi. 2.

Δίσμαι, αί. Fasciculi, ix. 19.

Δεχόμενος. Proxime succedens; εν τῷ δεχομένῳ ἔτει, καὶ τῷ τρίτῳ, vii. 1.

Δῆγμα. 1. Morsus viperæ. 2. δήγματα, tormina ventris, iv. 5.

Δηκτικός. Pungens: de suc-

Δήλησις. Sinistrum quoddam, vii. 12.

Δημήτειος. Cerealis. δημήτρειος καρπός.

Διαγεάφη. Linea circumferentiæ, i. 21.

Διαδύναμαι. Valde efficio, iii. Διαιτέω. Judico inter, vox forensis, Scal. ix. 18.

Διακάθαρσις. Operatio horticulturæ, "Pruning" Anglice. Vid. Βλατολογία, ii.

Διακνίζω. Transversim, vel longitudinaliter, seco. Vid. κνίζω, iii. 2.

Διακορής. Saturus valde, i.

Διακτορία. Cantus vehementior, vel acutior. Hinc Mercurius apud Homerum διάκτορος 'Αργειφόντης. Τιbiæ γλῶττα συμμύει τῷ χρόνο, (per ætatem contrahitur,) et inde χρησιμὸς πρὸς τὴν διακτορίαν. N. B. Fors. ἡ διακτορία in scena antiqua cantus præludens, Angl. "overture," iv. 12.

Διαλαμβάνομαι. Alterno. Bot. vi. 5.

Διαλείσω. Intermitto, iii. 6. Διαλείψεις αἰ. Intervalla.

Διαμασάω. De actione manducandi, ii. 8.

Διανθές ἄνθος. sc. ἄνθος ἐν ἄνθει ἔχον. De flore Rosæ, i.

Διαπαττόμενος. Conculcatus,

Διαπιαίνομαι. Saturor ex omni parte.

Διαπίπτω. Dissilio, iii. 7.

Διαπλής. Sature plenus. De C. Pl. ii.

Διαπνοή. Evaporatio, Vid. Διατμίζω. De C. Pl. vi.

Διαπτίσσω. Tundendo comminuo, ix. 16. 2. pinso, ix. 17. ubi opp. κόπτομαι. Διαπτύσσω. Illino: χόπτοντες ἐν τῷ ὅλμῳ, καὶ διαπτύσαντες λεπλὰ, κὰ ἐπιπάτλοντες ἐφ' ὕδως. Methodus præparandi Cicutam, ix. 17.

Διάπυρος. Fervide candens, "red hot," iv. 8.

Διαρρίω. Late evagor. De Ni-

Διαστολή. Intervallum, Hort. Διατείνομαι. Assevero, contendo, iii. 17.

Διατμίζω. Evaporare facio.

τὰ μὲν χύλων ἐκκρίνει, ἢ δια
τμίζει τὰ δὲ παχύνει καὶ

συνίτησι. De C. Pl. vi.

Διαφέρον τό. Excellens quoddam, ix. 14.

Διαφερόντως. Eximie.

Διαφορή. Excellentia, iv. 4.

Διάφορον. Id. si non error textus.

Διαφύομαι. Sparsim nascor, vii. ι.

Διαφυσάω. Intumesco, iii. 17. Διαφύσεις. Differentiæ germinationis, viii. 8.

Διαφύσεις αί. Internodia caulina, Bot. iv. 10.

Διαφύω. act. Penetro.

Διαφωνίω. Discrepo, iii. 10.

Διαχέω. 1. De separatione sanguinis partium, ix. 15. opp. τῷ συνάγειν, "to coagulate." 2. διαχέσμαι, flaccesco, vi. 4.

Διάχυσις. Diffusio æqualis:

de coctione fabarum et pisorum, "when they are reduced to a smooth paste."
Διεννατήρις. Novennium, iv.

Διενναετηρής. Novennis.

Διενός. Biennis, de arboribus quarum fructus annum durat.

Διετίζω. Biennium duro, i. 3. Διευρύνω. Dilato.

Δin nois. Percolatio, ib.

Διήκων. Quod transversim pervadit? ἐν τῷ διήκοντι τῆς γέλγιδος. Vid. de C. Pl. vi.

Διης θρώμενος. Nodos transiens, permeans.

Δίθυςοι. Januæ bivalves, viii.

Διθυρός. Dicotyledonus, Bot. viii. 2.

Διΐημι. 1. Pervado. 2. Transmitto, i. 10.

Διΐτημι. Aperio se: hio, viii.

Δίκαςπος. Fructus duorum annorum simul gerens. De arb. quibusdam, iii. 6.

Δίκελλα. Instrumentum rusticum: ligo biceps. Angl. "a double hoe." De C. Pl. iii.

Διπρανής. Biceps, cacumine fisso, ix. 12.

Δίκοωνος. Id. ii. 8.

Δίκοοος. Id. iv. 2.

Διμερής. Bipartitus, viii. z.

Δίξοος. Duplici venarum cursu. Vid. μονόξοος et κτήδων, v. 2.

Δίοσσυςον. Fructus vel Drupa Loti, Diospyri, L. ii. 12.

Διπαλαίστης. Duas palmas altus, iv. 12.

Δίφορος. Vid. δίκαρπος. i. 23.

Διώκω. Ellipt. (pro διώκω βίον) Vivo. προς ἐτέρω διώκω, de pl. scandente, Bot. De C. Pl. ii.

Διώρυζ. 1. Fossa, iv. 8. 2. Canalis.

Δοςά. Cortex arboris, ix. 2.

Δοχός. Facile suscipiens: δοχὸς οὖσα ὑγροῦ καὶ Θέρμου. De C. Pl. ii.

Δριμύς. Acris, pungens. De odore, vi. 7. ii. 8. opp.

Δροσοβόλος. Roridus: ubi rores abundant. Δροσόβολαι χώραι. De C. Pl. vi.

Δευπετής. Vid. δευπέψ.

Δευπέψ. 1. Fructus maturus et deciduus, pass. N. B. Δεῦς pro quavis arbore. 2. Bacca Oleæ, iv. 17.

Δουπίς. Fructus quidam.
(Hinc forsan Drupa Linn.)
ἄκανος, δουπίς.

Δεύφεωκτον. Ager sepibus cinctus? iv. 5. spatium arboribus densum.

Δυνάμεις αί. Vires plantarum proprietates, i. 11.

Δύο κατὰ δύο. Foliis oppositis;

per paria, iii. 12. opp. κατ' ἀλλήλους, alternis.

Δυσκάτακτος. Frangi difficilis, iii. 8.

Δυσμανής. Spissus, non evaporens, vii. 6.

Δύσμοι οἱ. Occidens, ἄνεμος ἀπὸ δύσμων, κλαυθμὸς dict. (fors. καύθμος,) "the Siτοcco." De C. Pl. v.

Δύσειγος. Frigoris impatiens, vi. 7.

Δύστομος, a τέμνω. Scindi difficilis, v. 1.

Δυστεόπητος. Terebratu difficilis, v. 8.

Δυσχέρεια. Aliquod ingratum respectu saporis. De C. Pl. vi.

Δυσχιδής. Findi difficilis; de tenaci folio Fagi, iii, 10.

E.

"Εγγειος. De terra firma; opp.

"Εγγυς πρός. Proxime accedens ad: κατ' εὐωδίαν οὐκ ἔγγυς πρὸς ἐκεῖνον, " not " near so fragrant as."

'Εγκεντείζω. Perforo: dicitur de actione succum vel resinam extrahendi e truncis arborum, ii. 3.

Έγκληματόομαι. Ramis luxurio. De C. Pl. iii.

*Eyxlwess. Sub-viridis.

"Εγχυλος. Succulentus; opp.

'Εδάφη τά. Varietates soli;
Agricult. De C. Pl. ii.

'Εδαφιίω. Solum complano, ix. 4.

'Εδαφίζω. Id. ix. 2.

"Εδρα. 'Εκπίπτειν την ίδραν. De prolapsu ani, ix. 9.

Elon τά. Genera plantarum, Bot.

Eiληθυία. Σφαιριώδες τλ, vel forsan pistilliforme in trunco Abietis: in magicis usitatur.

Eleoφυής. Villosus.

'Εκάτιζοι. Utrique; (dicitur de duobus paribus.)

*Exατερώτης? Qualitas; forsan error. De C. Pl. vi. vid. supr.

Exativo. Sacerdotes Hecates.

Έκελάστησις. Secunda germinatio; "Michaelmas "shoot," iii. 7.

εχελόσυρος. Vid. βλόσυρος.

'Εκγαλακτόω. Lac exhaurio: de succo lacteo.

Έκθαμνέομαι. Fruticesco.

Exidor. Oblique, iii. 13.

"Εκκολάπτω. Tundendo evacuo, ωὸν ἐκκεκολάμμενον, iii. 16.

'Eπερίνω. Secerno. 'Επερίνομαι. Secernor. 'Επερίτικον τό. Id. vi. 'Επλαχανίζω. Herbas noxias evello.

"Exhutos. Languidus: succo privatus. De C. Pl. iv.

'Εκμάσσομαι. Abstergor, aridus fio. De C. Pl. v.

Έχνεμέω. Depascor.

Έκπαππόομαι. In pappum abeo. Bot. iii. 18.

"Εκπληξις. De arboribus; Sideratio. Vid ἀξροδόλησις, ib.

'Εππνευμα δομαι. De effectu ex fermentatione. Vid. ωνεῦμα.

*Εκπνευσις φλεγμονῶν. Exhalationes ulcerum, i. e. ad virus extrahendum, ix. 10.

"Exεασις. Degeneratio, ab iξ/εημι, infr.

'Εκτήκω. Emacero, ix. 3, 2. Maceratione stillo.

"Εκτοπος. Climati proprius?

χείρων ἔκτοπος ἐν Θράκη.

Ν. Β. Forsan legendum ἔντοπος.

εκφυσάω. Tumesco.

Έκφύση ή. Tumor. De C. Pl.

"Εχφυσις. 1. Degeneratio plantæ. 2. Proventus pl.

"Εκχυλος. Subtilis, tenuis : de succo.

"Ελαιον. N. B. Usus Olei occurrit in maturandis Ficubus. Item ad enecandas radices arborum, ib.

Edinndov. Adv. iii. 13.

"Ελιξ. Cirrhus; Bot. i. 3. "Ελκηθεον. Buris aratri, vi.

"Ελκομαι. Distorqueor, " to " be warped." De ligno, v. 6.

Έλκόομαι. Perforor. N. B. Ελκος, foramen in trunco Abietis, per quod resina fluit, iv. 19. Item vulnus simplic. iv. 13.

"Ελκωμα. Supra de vulneri-"Ελκωσις. bus ligni ex terebratione.

"Ελλοβος. Siliquosus, viii. 1.
'Ελλοβόσπερμοι οί. Plantæ leguminosæ.

"Ελμις πλατεῖα. Tænia lata: Angl. " tape-worm," ix.

'Εμβιώσας. Vitam producens, vi. 7.

"Εμεοθρον. Adv. plane? in puteo. Οὐα ἔμεοθρον (τιθέασι) ἄλλα τὰς σχίζας " the bil- '' lets," ὀρθὰς τρὸς ἀλλήλας, (sursum inclinantes,) ix. 3. Sed forsan textus corruptus.

'Εμεόλητος. Gleba involutus, ii. 5.

"Εμβολος. Navis rostrum æratum, vi. 8. ab ἐμβάλλω, ex modo pugnæ navalis.

*Εμερυον, in plantis τὸ μέλλον βλάσειν. Ν. Β. Vox βρύον (amentum Bot.) de racemo flosculorum fugacium.

"Εμμητεος. Medullam habens, i. 9.

'Εμπαλὶν τίθεμαι. Ratione contraria locare, v. 5.

Έμφανής. Splendens, iii. 10.

'Εμφερής. Similis, p.

'Εμφλοίοσπερμος. Semine in pericarpio membranaceo, vii. 1, 4.

'Εμφυτεία. Insitio, horticult.

"grafting." Vid. ἐνοφθάλμισμος.

'Εμφυτεύω. ii. I.

'Ενάενα τά. Annua: δίενα, biennia.

"Evalues. Stypticus, iv. 8.

'Eναλίσκομαι. Consumo : de cibo, ii. 8.

"Ενδαδος. Pice abundans, ix.

'Eνδεκηψης ναῦς. Undecim remis, v. 8.

'Ενδέχεται. verb. impers. Admitto. οὐκ ἐνδέχεται λαβεῖν, non admittit convenienter, iv. 2.

'Ενδεχόμενον τὸ, quod convenit, ii. ib.

'Ενδίδωμι. Cedo : κλινάρια ένδίδοντα, an lectuli elastici?

'Ενειλέω. Obvolvo? ἐνείλαντες ἐν γλύπει, ix. 9.

'Eνηλόω. Clavo, transfigo, filo, suspendo, " to string up," ix. 14.

'Eνιαύσιος. Spatium anni unius, p.

'Ενιαυτοφόρος. De arbore cujus fructus annum durat in arbore; aliter δίκαρπος.

Ένίσημι v. a. Ἐνίσησι ἀρχὴν γενεσέως, instituo, vii. 9. Vid. 'Αρχή.

Errastneis. Novennium, iv.

"Evos. Annuus, annum durans, p.

'Ενοφθάλμισμος. Insitio gemmæ (ὀφθαλμοῦ) in arboribus; Ang. "budding?" Vid. ἐμφυτεία. N. B. Ex descr. apud Theophr. ἐμφυτεία videtur insitio per incisionem, καὶ ξύλου σχίσιν, "cleft-grafting;" ἐνοφθάλμισμος insitio, per relaxationem corticis, "rind-" grafting."

'Eνοχλίω. Perturbo, iv. 2.

Ένταῦθα. Hac de causa, pass. Έντέμνομαι. Intus seco, profunde incido, ix. 2.

Έντεριώνη. Pars interior, sive medulla ligni, iii. 8.

"Εντομα τά. Insecta: hinc έντομολογία.

^{*}Εντομή. 1. Folii incisura. 2. ^{*}Εντομή. Actio scindendi, incisura, i. 16.

"Esudeos. Aqua coopertus, submersus, iv. 7.

'Ενυμενόσπερμα. (Minime Hymenosperma L.) Semine membrana incluso, vel pericarpio laxo, viii. 7.

Έξαδυνατίω. Elanguesco, iv.

'Εξαιγείρομαι. De populo, (Aiγείρω) habitum mutare. Έξαναχωρίω. Degenero, vi. 3. Έξαναχωρίω. Ventis lædor,

viii. 10.

'Εξαύξομαι. Nimium luxurior, vii. 6.

'Εξελαιόομαι. Super-saturatus sum oleo: unde effluvium fit.

Eξεπίτηδες. Consulto, iii. 17. vii. 2.

'Εξίσμενος. Rasus, a ξίω, ib.

'Εξικμάω. Humorem perdo, vii. 5.

'Eξινόω. Evacuo.

Egisnui. 1. Degenero, ii. 1. De C. Pl. v. 2. Deliro, ix.

'Εξομοιόω. Similem genero, ii.

'Εξυβρίζω. Luxurio. De Arb.

"Εξωχεος. Pallescens, iii. 7.

'Επακανθίζω. Leviter spinosus sum, ix. 4.

Έπαλλατίω. Alterno, Bot. i.

'Επαλλόκαυλος. Caule scandenti, Bot. iii. 8.

'Επαμάσμαι. Accumulo, iv.

Έπαναλαμθάνω. 1. Recupero. De C. Pl. iii. 2. Assequor,

'Επάφης. Tactu vel gustu sensibilis? i. 17, 19.

'Επισθίω. Edo post aliquod, insuper edo.

'Επετειόχαυλος. Planta caule annuo, radice perenni, Angl. "a perennial plant," vii. 7.

'Επετειοχαυλέω. Id.

Έπίχω. 1. Duro, continuo. De C. P. iii. 2. Occupo, vi.

Ἐπιδάλλω. Attribuo. Καθ' ὅσον ἐπιδάλλειν τοῖς γένεσιν, viii. 5.

'Επιβλας άνω. De germinatione autumnali, vii. 2.

Έπίθροχος. Madidus. Γñ ἐπίεροχος, vii. 6.

'Επιγειόκαυλος. Caule prostrato, Bot. ix. 9.

'Επιγειόφυλλος. Foliis radicalibus, Bot. vii.

'Επίδασυς. Leviter pubescens, Bot. iii. 18.

'Επιδίω. Ligo, ii. 8.

'Επιδοξαζόμενος. Per conjecturam. De C. Pl. i.

'Επίδοσις. Incrementum, proventus, accrementum, i. 5.

'Επίθετα τά. Commentitia.
Τὰ ἐπίθετα, καὶ πόρρωθεν,
" far fetched, and with ad" ditions," ix. 9.

Ἐπικαταλαμβάνω. Assequor.

'Επικαυλόφυλλος. Folioso caule, vii.

'Επικάω. Inuro. N. B. Vox καίω usitatur de effectu frigoris, utpote et caloris; item de morsu venenoso pecorum. De C. Pl. v.

'Eπίκηςος. Morbo obnoxius.
Angl. "tender," vi. 7. vii.
5.

'Επικνίζω. Unguibus vello, " to nip off." De C. Pl. iii. 'Επικνίπ]ω, a κνίψ. Erodo, iv.

15.

'Επικολλήματα τά. Tornatilia opera puppibus, ut videtur, agglutinata, iv. 4.

'Επικοπή. Succisio, decacuminatio, iv. 19. De C. Pl.

'Επικυίσκομαι. Actus superfœtationis; utpote in leporibus. De C. Pl. i.

'Επικύπω. Declinare facio, '6 to weigh down."

Έπινέμω. Depasco.

'Επινίω. Supernato, ut lignum, in aqua, vi. 3.

Ἐπιζυνδέω. Strictius alligo.

'Επιπάτω ἐφ' εδως. Sensim in aqua tracto: manibus subigo, ix. 17.

'Επιπλίω. Supernato, xi. 17.

'Επιπολάζω. In superficie fluito.

'Επιπόλαιος, ab ἐπιπολῆς, superficialis; de radicibus opp. βάθει.

'Επίβρυτος. Inundatus : γñ ἐπίβρυτος, Agric. " flooded " ground."

Ἐπίπυβρος. Rubescens.

Erioivás. Noxius, viii. 6.

'Επίσπασις. Attractio. De C. Pl. v.

Έπίσποςα. Secunda satio. 'Επίσποςα τὰ de plantis quæ sæpius in anno seruntur, vii. 1.

*Eπίσασις. Continuatio habitûs: opp. ἐκσάσει. De C. Pl. v.

Έπισ εάμμενον ξύλον. " Cross " grained," iii. 10.

'Επισυνάγκαι. Valles quædam Asiæ. De C. Pl. v.

Επισχίζων. Ab imo divisus. Ν.Β. Δένδρα ἐπισχίζον]α opp. μονοτελέκεσι.

²Επίτασις. Impulsus. De C. Pl. ii.

'Επιτειόκαυλος. Caulibus deciduis ; de pl. perennant.

*Επιφανής. Violens. *Αὴς θόλερος καὶ ἐπιφανής. De C. Pl. v. Sic χείμων ἐπιφανές απος, Polyb.

'Επίφορα. Proventus secundus.
'Επιφύαδες. Surculi, i. 9.

'Επιφύομαι. Adnascor, iii. 1. 'Επίφυσις. Supr.

'Επίχροισις. Levis coloratio,
" a light staining." De C.
Pl. ii.

"Επουλος. Leviter pubescens. Vid. Οὔλος, iii. 10.

'Eπωτίδες. Prominentiæ laterales utrinque ex puppi, ubi navis nomen inscribebatur, (Poll.) v. 7.

'Ερρασία. 1. Manupilatio. 'Ερρ.

τῆς ωίττης, ix. 2. 2. 'Εργ.

Κωνείε, præparatio medica-

minis, vi. 3.

"Εργασμος. Caprificatio, ii. 9.
'Εργός τό. Surculus: syn. "Ερ-

Έρεψιμος. Ad tecta facienda. Ξύλον ἐρεψιμον, " roof tim-" ber," v. 4. ab ἐρεφω, iv. 3.

"Equor vo. Fructus Ficus, syl-

"Egiov. 1. Lana. 2. Gossypium, iv. 9.

'Εριοφόρος. Gossypinus, iv. 9. vii. 13.

'Εριολαμβάνω. Percolare ope lanæ; "to strain through "wool," ix. 8.

'Εξρυτιδώμενος. Rugosus, iii. 9.
'Ερυτίδη. 1. Robigo; morb.
Forsan Uredo, Persoonii.
2. Fungi species. De C. Pl.
iii.

'Εσχάρα. Pars plana Πυρείας, (vid.) fovea circularis, ubi circumagitur τὸ τερέτριον ad accendendum ignem, v. 10.

'Εσχατεύοντα τά. Apices ramorum, &c.

"Ετος φίρει οὐκ ἄρουρα. Adagium vetus: plus cælo quam terræ tribuendum, viii. 8.

Εὐάτμωτος. Volatilis. De C. Pl. ii.

Eὐαύζης. Libere crescens, ib. Εὐαυρος. Bene situs, bene

ventilatus, viii. 11. Εὐάφης. Tractabilis. Γῆ εὐάφης. De C. Pl. ii. Εὔζατος. Facile scansilis, ii. 8.

Ebcooia. Fertilitas, i. 1, 18.

Eὐδίαινος. Τόπος κοῖλος καὶ εὐδίαινος, "a well sheltered " mild situation," iii. 3.

Εὔεργος. Facilis, ἐργάζεσθαι, v. 6.

Eὐεμέω. Vomitum ciere sine dolore, ix. 11.

Eisemseides. Hesperidum horti, iv. 4.

Eustneia. Anni prosperitas, viii. 8.

Εὐήκως. Facilis, pronus. Εὐήκοτα τιςὸς μεταδολήν. De C. Pl. ii.

Εὐθετέω. Luxurio, i. 1.

Εὐθεώρητος. Observatu facilis,

Εὐθύγεαμμος. Rectilinearis.

Εύθυνή. 1. Arb. vid. άγωγή. 2. Ε. γαίας, amelioratio soli.

Eὐθυποςίω. 1. De arboribus, "to grow straight." 2. Lineis rectis propagor, v. 6.

Εὐθύσχισος. Profunde lobatus, i. 16.

Εὐτατος. Facile sanabilis, ii.

Εὐκρατής. Temperatus, i. 5. Εὐκτέανος. Scindi facilis? ib.

Εὐκτήδων. Vid. κτήδων. Εὔνουχοι οί. Pl. steriles. Mas

vel fœmina in Diœciis, v.

Eŭoyzos. Levis; parvæ molis, ix. 17.

Εὐοδίω. Luxurio, i. 9. Vigeo. Εὔςομος. Gratus palato, "re- "lishing."

Eŭrovos weós. Aptus ad.

Εὐχυλος. Succulentus, viii.

Eὐωδία. Gratus odor. N. B.
Γύπες aversantur odores;
apibus etiam nocivi sunt;
nec datur animal, homine
excepto, εωδία gaudens αὐτῆς χαρίν. De C. Pl. vi.

"Εφαλμα τό. Morbus arb. ex nimio sale? De C. Pl. v.

'Εφηλίδες. Solis maculæ, "freckles," ix. 22.

'Εφήμεςον φάςμακον. Venenum quod cito enecat (eodem die,) ix. 6, 19.

"Εφοδος ωστάμου. Inundatio,

'Εφύω. De imbri super imbre, iv. 15.

'Εχῖνος. 1. Placentæ genus ex farina cruda. 2. Morbus ex ejus usu. De C. Pl. iv.

'Εχόμενα τά. 1. Quæ succedunt, i. 1. ἐχόμενον εἰπεῖν, restat dicere, vii. 1. 2. Proximus: ἐχόμενοι τόποι, iii. 2.

'Eχόμενος. Proxime adjacens, ib. Vid. Lex. ἐχόμενοι τό-

'Εώμενος. Derelictus; "left to "itself," vi. 6.

Z.

zηθος. Cerevisia, a ζίω, ferveo, " to mantle." "Αρχαι οἴνου φυσιχῶς ζήθου ἐκ τέχνης. De C. Pl. vi. N. B. An differentia inter ζήθον et βρύτον?

Zυγῖνος. Carpineus, v. 6. Ζύγον. Jugum. Z. λύρος, lignum bicorne Lyræ antiquæ.

H.

"HIROS. Percolatus. Olivoi HII-

¹Ηλακάτη. 1. Pistillum Amygdali floris; item Citri, Aurantiæ, L. ex similitudine Fusi, i. 22. 2. Talea Calami excisa sine foliis, ii. 2.

"Ηλιος ἐκνέφελος (sine nubibus). Obstat aliquando arboribus, viii. 10.

"Haoi ol. Agarici arborei, pusilli, iv. 15.

*Hlos. 1. Clavus. 2. Fungus arboreus.

'Ημεροῦντες οί. Qui terras incultas subigunt. De C. Pl. v.

Ἡμερώματα τά. Animalia mansuefacta, pecora, ib.

Hμιδοάχης. Sub-madidus. De C. Pl. iii.

'Ημίζουχοι οί. Terræ sub-madidæ, iii. 2.

'Huiszlos. Semisextarius. Theod.

'Hμίηλος. Sub-solanus. De C.

"Heiros. Id. q. Teiros, ab Teis, Iris, viii. 7.

'Hσυχη. Adv. leviter, p.

Θ.

Θαλαμώδης. Foraminosus. N. B. Vox Θάλαμος, apertura narium; λίθοι θαλαμώδεις (porosi). De C. Pl. vi.

Θάλεια.] 1. Ramulus tener Θάλλια.] herbaceus. 2. Ramus arboris frondibus vestitus.

Θάμνοι. Frutices. Plantarum divisio. Vid. Δένδρον.

Θαεγηλίων. Aprilis mensis.

Θερινά τά. Plantæ annuæ. Opp. τοῖς χειμερίνοις, vii. 3.

Θερμός σύμφυτος. Calor innatus; vitalis, Mold. i. 3. ξύλα θερμά. Vid. Εύλον, Πυρεία.

Θέσις τόπου. Aspectus, setus, p.

Θῆλυς. Vid. ἄρρην supr. N. B. Non semper de sexu in Diœciis pl. N. B. Hinc 'Eλάτης spec. Θήλεια vocatur, sc. Pinus, Picea, L. 'E. ἄρρ΄n», P. abies, L. Alibi vox ut distinctio sexualis occurrit.

Θήρια id. q.? Απρίδια. Animalcula; vermes pl. vi. 2.

Θηρίδια. Animalcula.

Ongiúdns. Insecta generans, iv. 8.

Θόλερος. Turbidus. De differentia inter animalia et plantas dicitur, ὅσω Βολερώτερα καὶ ψυχρότερα, (τὰ φύτα,) τόσουτον ἀπέχειν τοῦ ζώα εἶναι: forsan minus cocti, iii. 2.

Oολοςίδης. Cancellatus, clathratus. (Vid. Præfat, operis.) iii. 10. Vox occurrit apud Strabonem in describendis ferarum caveis in ludis publicis Romæ.

Θόρος. Piscis masculi lac seminale; "the milt." "O ἄρρην "χθυς ἐπιβραίνει τοῖς ἄνοις ἀποτιπτομένοις τὸν θόρον. De C. Pl. ii.

Θραύομαι. Lacero: de effectu salis in enecandis plantis.

Θραυτός. Fragilis, v. 5.

Oglov. Folium ficulneum.

Θρισεδής. Adj. a Θρίψ. Vermibus erasus, iv. 16.

Θριποκοπέομαι. Vid. supra.

Θύσανοι. Fimbriæ; filamentorum fasciculi, "a fringed "edge," "tassels."

Oυσανώδης. Fimbriatus.

Θώμω. Acervi, "sheaves." Cumuli grandiores, "mows" Angl. viii. 10.

1.

'lδίαι αί. Species plantarum, p.

"Idios. Peculiaris, extraordinarius, pass.

'Idiorns. Supra.

'Ιερὰ νόσος. Comitialis morbus. Epilepsia, ix. 12.

"19μος. Fors. diversus ab "9ματι? δίεισιν ως "19μος, (transit
per aquam ut atomus?) ἐκ
ἔχον ῷ ૬ἰγει, (non inveniens
unde suspendatur). De C.
Pl. vi.

'Iκμάς. Succus seminalis, vel simpliciter humor, vi. 4.

"Ικρια τά. Opera sculptilia in navibus; ornamenta lignea domuum. Συκαμίνου ξύλον εἰς τὰ ἴκρια, καὶ τὰς εξιφάνας, ἐς ὅλως πρὸς τὸν κόσμον, ν. 6. Vid. Hesych.

'Iλεία, vel Εἰλεία. Oleum vel δακοὐ τῆς Εἰληθυΐας, v. 9. Vid. supra.

'Iλυώδης. Limosus, iv. 12.

Tives. 1. Ξύλου. Fibræ. N.B. Libro primo c. 3, 4. comparatio instituitur inter animalia et vegetabilia: ut in prioribus Ives & φλέδες, (ar-

teriæ et venæ,) sic in posterioribus, worse Tves, &c. Ives describuntur συνέχεις, σχίστοι, ἐπιμήπεις (congesti, vel fasciculati; divisibiles; in longitudinem procurrentes ;) ἀπαράβλητοι? (non confusi inter sese,) #ελατοι (non ramosi). Congruunt hi cum canalibus capillaceis, vel lymphæductibus Grewii, Lewenhoek, aliorumque. Quod ad φλέθας, vel vasa spiralia, vid. φλέψ. 2. Vermes. Ascarides in corp. humano, ix. 14.?

Ivadns. Supra viii. 4.

"los τό. Gas, vapor ex fermentatione. Τόσουτον "ος δφίσαται τῷ ο"νω σακκιζομένω, ὥσε καίεσθαι ὑπὸ τῶν λύχνων. De C. Pl. vi.

"Ioulos. 1. Iulus, amentum, Bot. iii. 6. 2. Cirrhus, iii. 17. 3. Receptaculum, vel sedes, Scolopendræ parvæ marinæ, iii. 7.

'Ιππάκη ή. Lac equarum coagulatum, ix. 15.

'1ππομανές. Succus lethalis τῶ Τιθυμάλλη, (vid. p. 12.) ix. 15.

"leivos. Ab leis. 'Ie. mueor, ix.

'Ισοποδιαίον. De triangulo æquilaterali. De C. Pl. vi. "Ισχας. Fructus 'Απίου, ix. 10. 'Ιωνία. 1. Violetum. 2. Violæ planta; utpote "σν flos ejus, vi. 6.

K.

Καθαίρω. Pharm. 1. Purgo. Κ. κάτω, per alvum. Κ. ἄνω, vomitum cieo. 2. Amputo, " to prune."

Kaθάπομαι. Frigore lædo, vii. 6.

Καθάστως δ. Oppositum aliquod. De C. Pl. iii.

Κάθυγεος. Sub-madidus, i. 6,7. Opp. καταξήεω.

Κάλαμοι οί. Internodia Arundinum, antiquitus in usu vice Phialarum. Vid. Νάρ-Θηκες.

Καλαμώδης. Folio vel caule Καλάμου. Vid. Cat.

Kάλυζ. 1. Calyx, Bot. 2. Involucrum fructus.

Kάμπη. Larva, Linn. vid. Tab. Systematicam; ubi transformationes insectorum accurate notantur a Theophrasto, sc. 1. Κάμπη, 2. Χεύσαλλις, 3. Ψύχη, Larva, Pupa, Imago L. N. B. Σκώληξ etiam Larva quandoque, δς εἰς ἄλλο μεταξάλλει Ζώον ωτηνὸν, vii. 12.

Κῶνα? pro κάνης. Canistrum vimineum, v. 7. Diff. a κίςα, ib. (vid.) Kavsov. Id. iii. 13.

Kανθαφίς. Curculio granarius L. "Weavil."

Kάπ/ne. Corbis spec. vas ex κάμπ/ne. ligno flexili. De C. Pl. v.

κάπνιος. "Smoaky colour-"ed;" "grey." *Αμπελος κάπνιος, vitis helvola, Columella. Varro de Re Rustica. Apud nos extat spec. "grey Frontignac" dicta, ii. 4.

Καρδία ξύλου. Pars -interna trunci dura: "the heart of "wood." Opp. τῷ ἐκεριειλήφοτι, "the Alburnum," Bot.

Καρκινόομαι. De ramis, et radicibus; implicor instar pedum cancri? "to tiller." (Agric.) i. 9. De C. Pl. i. 2.

Κάρκινος. 1. Cancer animal.
2. Calathus vimineus, cujus usus in caprificatione,
ii. 9. 3. Cancer, morbus arb. De. C. Pl. i.

Καρνείος. Pila lanæ? iii. 16. Καρπίζομαι. Exhaurio, viii. 9.

Καρπόομαι. Fructu spolior?

Kαρπός. Carpus manus, "the "wrist," iv. 9.

Kagungés. Nucifer, i. 16.

Kaguor. Simpl. nux avellana, iii. 4.

Καοχαρίας. Squalus Carcharias, L. " the shark." iv. 8.

Kαςαναϊκόν κάρυον. Nux Castancæ, iv. 10.

Κάτος? Occurrit inter aromata, ix. 7. Fors. legend. Κότος, Tab. Syst. p. 3.

Καταβάλλω. Semino, viii. 5,

Κατάβορος. Edax: de sterili solo, "hungry land." De C. Pl. v.

Καταδίχομαι. Deglutio, ii. 8. Καταδίω. Incanto, vi. 2.

Κατακάρπιον. Syn. ωιρικαρπίου, iv. 11.

Κατακοςής. Saturus; de colore, iv. 10.

Κατάλογος. Adj. Congruens. Οὐδὲν κατάλογον τούτων, τὸ ἄνω πρὸς τὸ κάτω, vii. 3.

Καταπατέω. Pedibus conculco: καταπατούμενος, κ συμπατούμενος, (N. B. Vox posterior conculcationem plurimorum indicat, ut exercitus.) viii. 7.

Καταπήγνυμι. Planto surculos, iii. 18.

Καταπόθεις αl. Voragines cænosi: a καταπίνω. De C. Pl. v.

Καταπότιον. Haustus medicus, ix. 8.

Kalaπenξis, a καlαπεήθω. Combustio, v. 9.

Καλαρηγνύμενος. Laceratus, iii.

Καταβροφέω. Sorbillo, iv. 4. Καταβρυήκως. Delapsus, ib. ii. Κατασκλημι. Aresco, flaccidus fio. Τὰ ἄνθη κατέσκληκε ωῶς, ἐκλελειπότος τοῦ οἰκείου Θερμοῦ. De C. Pl. vi.

Κατασπάσματα. 1. Convulsiones. 2. Vibrationes? De præparatione internodiorum Cannæ ad lingulas fistularum, iv. 12.

Κατασπείρω. Sparsim sero, vii.

Καταξαμνίσμενος. In urceolis servatus: de vino; vid. ξάμνισχος. De C. Pl. ii.

Κατάξασις. Temperamentum. Κατάξασις ἔτους, viii. 8. Κατάξασις ωνευμάτων, ii. 9.

Κατασχάτω. Scindo, ii. 8.

Κατασχίσματα τά. Incisuræ in foliis, vel lobi, Bot.iii.11.

Kaluτομαί αί, a τέμνω. Incisuræ, lobi, iv. 10. An squamæ?

Κατατεάγω. Id. q. κατατεώγω. Comedo, ix. 12.

Καταφέρομαι. Deorsum feror, deterior fio, iv. 15.

Καταχασμώμενος. Hians, ringens, Bot.

Κατιεγάζομαι. Elaboro: de præparatione medica, ii. 3.

Κάτεργος γñ. Terra bene subacta: opp. γñ ἄργη. De C.
 Pl. v.

Κατέχω. Cohibeo: restringo, ii. 5.

Kαῦθμος. 1. Uredo, Scal. morbus arborum ex nimio calore. 2. Ventus calidus, "Sirocco," iv. 17.

Kαυλίας. Succus ex caule Silphii, ix. 2.

Καχεύτλιον. Oleum aqua Καχεύλιον. mistum. De C. Pl. v. Forsan fæces olei.

Kάχευς. Amentum, Bot. "Cat-

Κεγχραμιδώδη. De particulis salis induratis. Vid. infra.

Kεγχεαμίς. Semen Ficûs, ii.

Κίγχρον. Semen Κίγχρα. Cat.
 Κεδρίς. Juniperis, Cedri, L.
 bacca. De C. Pl. vi.

Kεκλίμμενος. Flaccidus, procumbens; de foliis, iii. 10.

Κελυφανώδης. An a κελύφας, ανος? vel error pro κελυφώδης? De C. Pl. i.

Κέλυφος. Putamen nucis; tegumentum siliquæ, iii. et pass.

Kίντρα τά. Nuclei in lapillis, v. 3.

Κιραίαι αί. Antennæ navium minores, v. 2. Vid. τανείαι.

Ksράμιον. Amphora figulina. De C. Pl. vi.

Κέρασον. Fructus Κεράσου, iii.

Kseunei. Minutatim, v. 3.

Κεφαλόθλαςα τά. Capitis vulnera.

Κιφαλόρριζος. Radice bulbosâ, vii. 2. vel fors. fusiformi, Bot. Vid. infra. Κεφαλώδης. Radice sub-bulbosa? Bot. cujus apex κεφαλή vocatur, ix. 8.

Kηπώρικαι Θύραι. Ostiola olitoria, Plin. "garden wick-"ets," vii.

Kηριώδης. Alveolatus; ex similitudine alveolarum favi.
 N. B. Dicitur de situ florum, utpote in plana superficie pl. umbelliferarum, iii.

Kichos? Syn. Bichs. Sed fors. error textûs, iv. 9.

Κιδώτιον. Dim. cymbula.

Kινίω. De ascensu succûs. De C. Pl. i.

Kigongis. Pumex; lapidis genus, ix. 19.

Kioongoides. Id. iii. 6.

Kísa. Corbis e cortice Tiliæ,

Κλᾶσις. Methodus ordinandi vites; vid. διακάθαρσις, βλασολογία.

Kλαῦθμος. 1. Ventus calidus, forsan pro καῦθμος, supra. 2. Olympias ventus. N.B. Ex ambiguo sensu vocis καίω forsan ventus frigidus ex monte nivoso, "Vent" de Bise." Fr.

Kλήματα τά. Virgulæ ramuli, i. 7.

Kληματίδες. Dim. ramuli. De C. Pl. iii.

Κλινάςια ἐνδίδοντα. Lectuli elastici ex ligno flexili? v. 8. Κλινίδιον. 1. Lectulus, iv. 2.
2. Tabula mensaria singulis apposita?

Kλινή. Receptaculum in floribus compositis, Bot. ii. 8.

Kλινής. Pronus, declivis. Opp. δρθω. De C. Pl.

Κλύζω. Copiose lavo, iv. 10.

Kλων. Ramus major : κλημα ramus secundarius? i. 1.

Kvnun. Flexura, genuflectio in caule, ix. 14, 16.

Kνημοπαχής. Suræ crassitudine, ix. 4.

Κνιπεφίς. Folliculus, Bot. a Κνὶψ, vermis spec. qui ibi nidulatur, ii. 9.

Kνίζω. Rado, "to rasp, or "grate."

Κόγχη. 1. Cochlea. Species testaceæ bivalvis. 2. Mensura antiquitus liquidorum, ix. 6.

Kοιλομάσχαλος. Cavitate ad maxillas rami, vel de flexura rami versus basin, iii. 9.

Kοιλόφυλλος. Folio tubuloso, ut Allium, i. 16.

Κόκκος. 1. Granum. 2. Semen Mali Punici. De C. Pl. v. 3. Fructus Κόκκου Κνιδίου. Vid. Cat.

Κοκκύμηλον. Fructus Κοκκυμηλέως.

Kολοβός. Curtus, imperfectus.

"Ανθος κολοβόν, alias κολοβοάνθης, flos papilionaceus,

Bot. viii. 3.

Κολοβόω. Trunco, iii. 6.

Κολούσις. Amputatio: πολ. τῶν ῥιζῶν 'Αμυγδάλης πρὸς τὸ γλυκαίνειν.

Kówn ń. 1. Planta herbacea, vii. 8. 2. Caput frondosum arboris. De C. Pl. iii. 3. Frondes in genere, ii. 8. vii. 5.

Κομμὶ τό. Gummi, ix. 1.

Kονίασις τείχες. Dealbatio muris calce soluta, "white-"washing," iv. 11.

Koνίοςτος. 1. Pollen, Bot. ii. 8. ubi fœcundatio Palmæ fœminæ accurate describitur.

2. Collectio staminum in flore; hinc κονιοςτώδες ἄν- 9ος, de flore stamineo. Vid. χνοῦς.

Κόπαδες αἰ. "Coppices of "wood," voce fere retenta.
 Κοπρησίς. Stercoratio, viii. 6.
 Κόπρος. Fimus, Agric. Qualitates et genera κόπρα accurate discriminantur a Theophrasto.

Kόπλομαι. Corrodor a vermibus, viii. 10.

Κορμός. Truncus ligni : κορμοί οί, " billets."

Kόρσιον. Radix Loti, sic dicta, iv. 10. Vox Ægyptiaca.

Κόςυμδα. Corymbus, globus Κόςυμδος. sphæricus seminum, Bot. Κιττοῦ κόςυμδα εἰς σφαῖραν, iii. 18.

Kogúrn. 1. Inflorescentia thyr-

siformis; ut Pruni, Lauro cerasi, L. 2. Βλάξε Κορύνη, Apex claviformis, vel intumescens rami, iii. 4. Hine Καχρυώδης Κορύνη.

Κορυνάω. Id.

Κοτυληδών. 1. Umbilicus. 2. Cavitates in radice Polypodii, ix. 14. 3. Tentacula, Πολύποδος Piscis.

Kουρά. De tonsura arboκουρίζω. rum, ii. 9. 'H Κερὰ, cæsura, Gaz. ib.

Kοῦφος. De succo. Mitis? Opp. δοιμει, ii. 8.

Kοχλακώδης. Terra cochleis abundans; de stratis terræ, testaceis fossilibus inspersis, ix. 10.

Κράδαι αἰ. Verrucosæ intumescentiæ magnæ molis, in truncis arborum, i. 13.
Κραδάω. Id.

Κράδη. Ramus major. Vid. κλῶν, ii. 1. De C. Pl. vi.

Kράδος. Morbus in truncis vel ramis, ὅταν μελανθῶσι, ἰν. 16. Vid. σφακέλισμος, ib.

Κράμθος. Morbus Oleæ. Vid. desc. De C. Pl. v.

Κρᾶσις. 1. Temperamentum
 ex mixtura: κρᾶσις ἀέρος,
 temperamentum aeris. De
 C. Pl. vi. Succi, î. 19.

Κραῦρος. Siccus. Opp. τος γλίσχεω, i. 8. Hesych.

Κρείττωσις. Morbus affinis έρυν σίβης. Κρίμως ρα τά. Pedunculi pensiles florum Arbuti, iii. 16. Κριθαὶ αἰ. Hordei grana, p.

Keixos. Annulus affixus pulvinari, iv. 10. Forsan "cas-"tors" Angl.

Keiviós. Liliaceus, a zeivov, iv.

Κρινωνία. 1. Lilium, candidum, L. 2. Lilietum, ii. 2.

Reothtos of. Viæ tritæ, vi. 6.

Kτανία? Pectinis species? (vid. Præf.) iii. 10.

Kτηδών. Cursus venarum in ligno, v. 2. Vid. Μονόξοος.

Κυαμόν τό. Fructus Κυάμου, iv. 4, 10. Pisum, non faba.

Κυαμών. Locus Κυάμοις plantatus. Vid. Cat.

Kudawiov. Malum Cydonium, iv. 10.

Kυίω. Fructifico, "to set "fruit," i. 23.

Κύημα. Pericarpium, Bot. vi.

Kύησις. Vid. Κύημα, iii. 6. viii.

Κυκλιδόν. Verticillatim.

Kurladdns. 1. Foliis verticillatis. 2. Descriptio folii orbicularis, lobati, ix. 18.

Κύνα μετά. Post ortum Caniculæ æstate media.

Κύgιον τό. Principium: hinc πύgιον τοῦ ζῆν, iv. 20.

Κύριος. Adj. πυριότατοι τοῦ ζῆν, de arboribus maxime viva-

cibus, iv. 16.

Κυρτός. Gibbosus, ii. 8.

Kύτινος. Pericarpium globosum Punicæ; ἐν τῷ κυτίνῳ τὸ ἄνθος 'Ροιᾶς, i. 22. iv. 5.

Κύτταςον. 1. Strobilus in Pinu. 2. Cavea in receptaculo Loti, Nymphææ, &c. iii. 6. iv. 10. Bod.

Κυῶν δ. Canis major, sidas,
 i. 15.

2. Κυῶν δ. Canis marinus Squali Carchariæ spec. minor, vi. 13.

Kωδία. Papaveris pericarpium, ix. 13.

Kωμῦθες. "Beds of reeds," vox Ægypt. iv. 12.

Κῶνος. Strobilus. Vid. Κύτταgov, i. 18.

Kωςύκη. Folliculus. De floribus Ulmi, iii. 14, 15.

Λ.

Λαθή. Manubrium : αὶ λαθαὶ τῶν ἐγχειριδίων, vi. 4.

Λαγαρός. Laxus. Pharm. de alvo, ix. 11.

Λαμβάνω? Fructifico, Bot. "To take up fruit," vi. 21,

Λάχανα. Olera: τὰ πρὸς ἡμέτεραν χρείαν, vii. 8.

Λαχανήςος. Divisio planta-Λαχανώδης. Trum esculentarum in λαχανώδη, καὶ σιτώδη, vii. 1. Λεάντικος. Lævis: item de succo molli, oleoso. Χύμος λεάντικος ἢ λέπτος, ἢ λεῖος. De C. Pl. vi.

Asιμώνιος. Pratensis? Distinguitur solum in λειμώνιον, pratense; ἔλειον, palustre; λιμνώδη inundatum: γῆ λειμώνια. De C. Pl. ii.

Αειόκαυλος. Caule lævi: opp.
τῷ νευςοκαύλο, ut Allii Cepæ, vii. 2.

Augiwons. Respectu odoris, iii.

Δειχηνιάω. Lichenibus infestor; de truncis arborum; "to grow mossy."

Λεκιθώδης. Instar pulpamenti, iv. 10. Α λέκιθος, pulpamentum; vitellus ovi.

Aέμμα. 1. Cortex arundinis, iv. 12. Έν τῷ λ. una cum cortice. 2. Arista in spica Hordei et Avenæ? viii.

Αιπίδις αί. Ramenta: particulæ minutæ in aëre, Angl.

"motes," iv. 19. "Οταν αίβρίας ούσης (hyemis tempore) αὶ λιπίδις καταφίρονται,
ὥσπιρ ξύσματα, πλην πλατύτιρα. Ν. Β. Fors. particulæ glaciales, ib.

Δεπτογέων. Terra levis: de qualitate soli. Angl. " a " light soil," viii. 9.

Asaróiros. Fibris tenuibus, de

ligno, "fine grained." Vid. *Ivss, iii. 10.

Λεπτομεφής. De particulis primordiis. Aqua pura sic dicta. De C. Pl. vi.

Λεπτύνω. Lævigo. Differt ab ἀληθεύω, molo. De C. Pl. iv.

Λεπύρια τά. 1. Squamæ piscium. 2. Squamæ in corticibus et frondibus Fucorum, iv. 7.

Astropaions. Id. vii. 9.

Αιῦκα τά. In ligno; alburnum, Bot. iii. 10.

Λευπόγαιος. Inter soli varietates: opp. μελαγγείω. De C. Pl. ii.

Λευκόν τό. Alburnum, vid.

Λευχός. Unicolor, Bot. vi. 8. Vid. μέλας.

Λίβαδις αl. Paludes; stagna, Theod. ii. 6.

Λίβανος δ. Olibanum, Thus, Λίβανον τό. ix. 1.

Λιδανωτόν. Id. 4.

Λιθιώω. Pharm. calculo laboro, vii. 6.

A.965 n. Magnes. Fors. Lapis Lydius, "touch-stone." ix.

Λιμνώδης χώςα. Aquis inundata, stagna, Theod. iii. 3.

Λιπαρός. Oleosus, nitens: de folio Lolii, viii. 7. Vid. Γλισχρός.

Διπάω. De fluxu, vel ascensu succi in arboribus: ωῶν τὸ δένδρον, ὅταν βλαςάνει, λιπῷ, iii. 6. Διὰ τὸ λιπῷν εὐπεριαί-ρετος ὁ Φλοίος, ib.

Aimnés. Tempus anni quo succus fluit, v. 1.

Almos. 1. Fluxus succi, v. 1. 2. Pinguedo, ix. 1.

Αιποσαρκίω. Tabesco, viii. 10. Αιποτής. Morbus ex nimio fluxu. De C. Pl. v.

Αιχμώμενος. De actione Ventilabri ad purganda semina, viii. 9.

Aοβός. 1. Siliquæ spec. in Cichoraceis: hinc ἔλλοβος lobatus, μακρόλοβος, &c. &c. 2. Capsula, vii. 10.

Λόγου δέομαι. Phrasis; Solutione egeo.

Λοξός. Tortuosus, i. 7.

Aοπάς. Morbus in radicibus ex nimio humore; οἶον μάδισις, vid. λιπάω: præcipue in Ficu. De C. Pl. iv. 16. v.

Λοπάς. Fungi spec. arborea Oleæ propria, iv. 15.

Λοπέω. Vid. infra λόπος, iv. 18.

Λοπητός. Tempus decorti-

Δόπος. Tunica corticis: hinc cortex μονόλοπος, πολύλο-

Aeveres vo. In trunco Abietis,

nodus similis αἰγίδος: (vid.) sed albus, τὸ λευκὸν λῶσσον: Αἴγις autem εὐχρῶς διὰ τὸ ἔνδαδον, iii. 10. N.B. Id. q. Αἴγις in Pinu.

Λόφουροι οἰ. Equi, Asini? Vox λόφερος, crista-caudatus, ex usu caudæ equinæ ad galearum cristas: opp. τοῖς εκλεφέροις, Ovibus, Capreis, Damis, &c. quorum cauda cylindrico-æqualis, instar stipitis, εελεφες, iii. 10. p. 11.

Λοχεία. Parturitio, item met. in arboribus. De C. Pl. iii.

Λόχμη. Dumetum paludosum: "a jungle."

Λοχμώδη τά. Frutices ibi crescentes, iv. 9.

Λυπρότης. Ariditas, macies: forsan a λύπηρος, tristis.

Λυτικός. Φάρμακον λυτικόν, antidotum, ix. 16.

M.

Mαγειρική χρεία. Usus culinarii, vii. 7.

Μαγύδαρις. Succus inspissatus caulis Σιλφίου, Cat. vii.
 3.

Μαδάω. Infr.

Mάδισις. Morbus Ficûs ad radices, ex nimio humore, iv. 16. Μακεδονία. Montes hujus regionis arboribus variis scatent: Ἐλάτη, Πεύκη, Πιτὺς, Π. ἀγρία, Φιλύρα, Φήγος, Πύζος, Ζυγία, ᾿Ανδράχνη,
Μίλος, "Αρκευθος, Τέρμινθος,
Ἐρίνεος, Φιλύκη, ᾿Αφάρκη,
Καρύα, Διὸς βάλανος, Πρῖνος,
iii. 4.

Mαλακός. Respectu temperiei cœli: ἄης μαλακός, " a soft " air," vi. 7. respectu saporis vini: opp. αὐςήςφ. De C. Pl. ii.

Mαλάσσω. Tundendo mollio.

Mανός. 1. Rarus respectu sitûs: φύλλα μανὰ opp. πυκνοῖς, v. 3. 2. Laxus, porosus: γῆ μανὰ, καὶ εὐδίοδος, i. 8. ξύλον μανὸν, i. 6. 3.

Respectu fibrarum ligni; adeo ut idem lignum fiat fibrosum et durum, v. 6.

Mayorns. Id.

Mανόφυλλος. Foliis sparsis, viii. 2.

Mασάω.

Mάσημα.

Mάσημα.

Mάσησις.

Mάσησις.

Mignali ing," iv. 9.

Magretov. Folium Silphii, vi. 3. N. B. Vox Syriaca?

Μαστίκις. iii. 8.

Mαστίχη ή. Gummi " Mas-" tick" diet. vi. 5. ix. 1.

Mασχάλη. 1. Ramus. 2. Insertio rami forsan, vel axilla rami vel folii.

Mariaios. Per contractionem
PARS II.

pro ναματιαῖος υδως ματιαῖον, aqua fontinalis, ii. 8.

Μελάγγειος. \ Soli spec. Agric.

Μελάγγειος. \ γῆ ωίειςα κὰ μελάγγειος, " a rich black
" mould," viii. 7.

Mελάνδουσν. Cor ligni quercûs, vel generaliter; Δοῦς enim vox generalis: opp. τοῖς λεύκοις. (vid. τὰ λευκά.) i.

Mέλας. De colore; obscu-Mελανία. ritatem quandam indicat; ita apud nos, "dark coloured," i. 8. v. 4. et pass.

Mέλι. Methodus edulcorandi species quasdam plantarum infusione seminum in melle. De C. Pl. v.

Μελίπρατον τό. Vinum ex melle.

Μέλιττα. Aversatur unguenta pretiosa. De C. Pl. vi.

Μελιττοῦτα. Placenta farrea melle condita: πάγκαςπος μελιττοῦτα, in qua καφίδες, aliique fructus passi: "a " plum cake."

Mígos. Κατὰ μέgos ἄνα μέgos, successive, vii. 3. et pass.

Mισογονάσιον. } Internodium, Mισογόνιον. } iv. 12.

Μεταβλας άνω. Iterum germino: δένδρα αὐτομάτως μεταβλας άνει, μεταβολής τινος γινομένης ἐκ τῶν ἐρανίων, ii. 7. Μεταγειτνιών. Julius mensis.

0

Mίταλλα τά. Fodinæ metallicæ, ix. 13.

Mεταλλευόμενα τά. Mineræ crudæ; "Ores." De C. Pl. vi.

Μετεώριζος vel μετεωρόριζος. Radicibus horizontalibus, iv.

Μετέωρος. Superficialis; de radicibus, iii. 11.

Mireos oi. Mensuræ ligneæ, vel fictiles ad metriendum aliquando ex cortice Tiliæ, v. 7.

Mηλινόεις. Subflavus, iii. 11. Μήλινος, a μήλον. Flavus. De colore mali maturi.

Μηρικάζω. Rumino. N. B. Μηρυκάζω. Animalia distinguuntur in μηρυκάζοντα, et λοφοῦρα, (vid.)

Mήτεα. 1. Medulla, pars cava, vasculosa in truncis et ramis: τὸ μεταξύ τοῦ ξύλου, τριτόν ἀπὸ Φλοίου, 1. 3. 2. Interior pars trunci in adultis, aliter καρδία, έγκαρδιον, ἐντεριώνη. N. B. Evanescit ætate ή μήτρα. In quibusdam, ut observat Theoph. est uusvaions, (vasculosus,) in aliis σαρκώδης, in aliis ξυλώδης, i. 9. Μήτρα μάλιτα ξώτικον. De C. Pl. v. Hinc cel. Linn. in Amœnit. "vita" " plantarum in substantia " medullari consistit;" fors. in junioribus : sed de hoc

inquirendum.

Miδάs. Morbus in Fabis, Pisis, &c. Forsan Puccinea, Phaseolorum Hedw. fil. Fungus ined. t. 19. vel Uredo, appendiculata var. β. Persoon, Syn. 222. N. B. Fungi hi minutissimi folia et plantas totas quandoque cooperiunt crusta aurei coloris, unde nomen forsan a fabula inditum.

Μικροπεήνος. Per contract. a πυεήν, nucleo parvo. De C. Pl. i.

Μίσχος. 1. Petiolus, Βοί. p. 4 συνήςτηται τὸ φύλλον. 2. Ligonis spec. fors. tridens quoddam. Vid. δίπελλα, ligo bidentata, "a fork."

Móλυνσις. Tarda concoctio. De C. Pl. iv.

Mοναχοῦ. Uno in loco, ix. 10. Μονόκωλος. Simplex, Bot. non lobatus, de folio, ix. 20.

Mονόλοπος. Tunica simplici. Vid. πολύλλοπος. De structura interna ligni et radicum, &c. i. 7.

Moνόζοος. De cursu venarum in ligno; "the grain." N.

B. Haud facile intelligendus sensus auctoris respectu κτηδόνων in ligno; (vid.)

1. μονόζοα, vel μονόζοα, (Bot.)

πλείω είσὶ τῶν ἄλλων ξύλων.
(v. 2.) 2. Δίζοα ἔχουσι κτήδονα μίαν ἐφ' ἐκάτερα τῆς ἐν-

αλλήλαις, ib. 3. Δένδρα τετράξοα, όσοις ἰφ' ἐκάτερα τῆς
ἐντεριώνης δύο κτήδονες εἰσὶ ἐναντίαν ἔχουσαι τὴν Φύσιν, ib.
Ν. Β. Lign. Pinûs exemplum præbet posterioris, ex singulari modo crescendi, sc. quatuor ramis horizontalibus; hinc κτηδόνων, vel cursuum venarum in ligno dispositio.

Mονόρριζος τῆ ωαχεία. Radix fusiformis, Bot. vi. 7.

Μονόσεοφος. Rota simplici; μονόσεοφος ἄμαξα, v. 8.

Μονοφυής. Homogeneus.

Mονόφυλλος. Respectu germinationis seminum; Monocotyledonus, Bot. viii. 2.

Mονόχοως. Unicolor, i. 21.

Μοςφή. Habitus pl. Bot.

Μοσχεύματα τά. Surculi: opp. φυτεύμασι, plantis ex semine. De C. Pl. vi.

Mοσχεύω. Propago per surculos. 1. Simpl. "to plant "cuttings or suckers." 2.

Μοσχεύειν vel προμοσχεύειν ὶπ αὐτοῦ τοῦ δένδρου, "to "graff," ii. 7. et p.

Mουσείον. Area arb. consita porticu adjacenti. An Academi inst. Athen. N. B. Populus vento obruta in Μουσείω Stagyris sponte surrexit, iv. 16.

Móz Ingos. Met. sterilis; yñ

μόχθηςα, ii. 3. Μύκης. Fungus. Agaricus. Μυζώδης. Pituitaceus, Theod.

viscidus, iii. 13.

Mυόχοδοι. Rectius Μυόδοχοι. 1. Cavitates murium. 2. Terebrellum, "a gimlet;" cujus actio denotatur διὰ τὸ περισράφεσθαι, v. 5.

Mυρικώδης. Μυρίκη, Cat. iii. 7. Μυριόπους? .Leg. ἀμαυρόπους, de Triangulo inæquilaterali. Opp. Ισοποδιαίφ. De C. Pl. vi.

Mueis. Vas unguentarium:

Μύρρα. Myrrha, Pharm. δακρὸ Σμύρνης, Cat. vii. 7.

Mugróv. Bacca Myrti, iv. 4.

N.

Nαῖρον. Unguenti pretiosi spec. ix. 7.

Nαμάτιος. Fontinalis. Vid. Nαματιαῖος. per contractionem ματιαῖος, supr. N. B. Nαμ. ὕδως, opp. ὕδατι ἐκ Διὸς, " rain water," viii. 7.

Naçõos. Ung. Vid. Naçõos, Tab. Syst. p. 22. "spike"nard," ib. N. B. Andropogon Schænanthus L. accurate delineatur et describitur in opere egregio apud
Gallos "Jardin de Cels"
dicto, Tab. 89.

Nάρθηξ. 1. Ferula pl. (vid. Syst.) 2. Internodium caulinum. N.B. Τὸ κοιλὸν νάρ- θηκος, vice phialæ apud antiquos in usu, ix. 16.

Nάρκαφθος. Forsan Νάσκαφθος. Cortex externus nucis Moschatæ: Angl. " mace."

Nάρτη. Forsan præparatio diversa νάρδε, supr. N. B. Separatim enumeratur in Cat. ix. 7.

Nεάω. De actione novandi agros: "to fallow."

Neiós. Novale. Neiós iágivos. Neióv. S veiòs xeimégivos, viii. 6,

Nεμόμενος. Excavatus: νεμόμενα έλκη, ulcera profunda, inveterata, ix. 12.

Niódigos. Recens excoriatus, ix. 15. met. de cortice in arboribus.

Níos pro "vos. Ejusdem anni, i. 23.

Νευφόκαυλος. Caule striato, vi.

Nεωλείω. Flecto; ad usus navales, ib.

Νιώλκια τά. Ligna navium curvata ad proram, &c? v.

Nίωτα. Εἰς νίωτα, in annum proximum.

Nηπενθές τό. Papaveris somniferi succus: fabulosa narratio, ix. 15.

Nincos. 1. Metaph. de plantis

junioribus imbecilli statu, viii. 1. 2. Impurus.

Nησοι πλοάδες. Fluitantes. Frequens mentio in lacubus et fluviis. L. Orchomeni, ix.

Nίτρον. Sal nitrum: singularis usus ejus ad edulcorandos Raphanos. De C. Pl. iii.

Νόσιμος. Gustu dulcis, a νοσός. Phaw. σπέρματα εὐχυλότερα, νοσιμότερα. De C. Pl. iv.

Nοτία ή. 1. Humor roridus. 2. Glans in basi folii Smilacis, vii. 13.

Nωθεός. Impurus. Vid. φλόξ, v. 9.

寫,

Sinixà σπίρματα. Semina ex alia regione: opp. τοῖς ἐγ-

πίλον. Pars solida trunci et ramorum, constans ex partibus quæ ἴνες, φλέβες, σὰρξ vocantur. (vid.) N. Β. Ξύλα antiquitus in Θέρμα καὶ ψύχρα dividebantur respectu usûs in πυρείαις. πύλα Θέρμα frictione, calida evadunt, et hebetant aciem telorum; hujus generis Κίττος, Δάφνη, Συκάμινος, ν. 4. Ευνανθρωπεύομαι. Μετ. Man-

suefactus sum, de plantis cultura amelioratis. De C. Pl. i.

Burssńκως. Compressus, vi. 2. Bugós? An error pro ζηςός? Συρὸς καὶ ζυλώδης.

εύω. Rado: ξύων ἐν οἴνω, "scraping a root into "wine," ix. 12.

0.

*Ογκος. 1. Tumor. 2. Pericarpium globosum rosæ, i. 22.
*Οζος. Nodus in arbore, ubi ramus oritur. N. B. Fibræ ("νες) ibi deflectuntur, et in orbem circumferuntur: (vid. κτήδων, μονόζοος) ἐστὶ γὰς ὅζος ἀςχή τις τοῦ κλάδου. Hinc τρίοζα δένδρα, τέτροζα, πεντάοζα, i. 13. N. B.
*Οζοι præcipue conspiciuntur in Pinu et Abiete L.

Olxeros. Conveniens, moderatus, consentaneus.

Oἴκημα. Receptaculum in Compositis, Bot. De C. Pl. iv.

Oἶναζον. Vitis folium, ix. 16.

Oἶνος. Vinum. N. B. Potestates

variæ in diversis vini generibus. Οἶνος ἄγονος, (sterilitatatem inducens,) ix. 12. οἶνος ὑπνώτικος οἶνος ἐκξάτικος.

N. B. Vini usus ad arcendos vermes ex seminibus.

De C. Pl. iii.

Olimbins. 1. Purpureo-ruber respectu coloris; ὑγρασία οἰνώδης τῆ ὄψει, iii. 13. 2. Respectu saporis, χυλοὶ οἰνώδει, i. 16.

Οἰνοχρώς.] Id. N. B. Lignum Οἴνωψ.] 'Αρίας λευκότερον τῶ Πρίνου, οἰνωπότερον τῆς Δρυὸς, " darker coloured," iii. 16. Uvæ οἰνοχρῶτες, καὶ ἐρυθροὶ, ix. 3.

'Ολίδανον. Fructus vel gummi 'Ολιδάνου. Vid. Tab. Syst. p. 28. Vid. Λίδανον.

'Ολιγόγονος. Parcius fructificans, p.

'Ολιγόχους. Parcius fructum ferens: opp. ωολυχόω, viii.

'Ολκή. Pondus : ab ἕλκω, (vergo,) ix. 17.

'Ολκὸν τό. Vis attractiva, ab ἴλκω, (traho): τῶτο τὸ ὁλκὸν τῆς τρόφης. De C. Pl. iv.

"Ολμος. Mortarium: κόστοντις ἐν ὅλμφ, " pounding in " a mortar," ix. 16.

'Ολυμπίας. Ventus ex M. Olympo, iv. 17. Vid. καῦθμος.

'Ολυνθάζω. (Ab ὅλυνθος.) Caprifico. N. B. Caprificationis methodus, et notitia sexûs plantarum Theophrasto cognitæ. Investigatione instituta de influ-

entia aëris respectu fructificationis, de C. Pl. ii. Ita pergit Auctor : xal Tav Toiούτων έν τη προσαρτήσει τε, καὶ τοῖς ὄγκοις (in appendice florali et pericarpiis) ή αἰτία (causa vel modus impregnationis,) τῶν δὶ Σύκων καὶ Φοινίκων οὐκ ἐν τούτοις έξι μονόν, άλλα καὶ έν τῆ διαςάσει αὐτῶν, (etiam quando arbores ipsæ situ separentur,) διὸ & ἐρινάζουσι τὰς Σύκας τουτο δέ ποίβσι όπως of Ynves (Cynips Psenes) of έκ τῶν Ἐρίνων (vid.) ἐπικρεμαννυμένων γινόμενοι διοίγωσι τὰ ἐπὶ τῆς Σύκης.

"Ολυνθος. Grossus Ficus, Hort. Forsan fructus mas. vid. Linn. i. 16. iii. 9.

'Ομαλής. Lævis, homogeneus; texturæ simplicis: opp. λεπυρώδει, tunicato, vii. 9.

'Ομογενής. Ejusdem, i. 12.

'Ομοιογενής. Similis generis. Vid. γένος.

'Ομοιοκρίθης. De spica hordeacea aristata? ib.

'Ομοιομερής. In partes similes divisibilis, ut aqua, &c. N. B. Opp. ἀνομοιομέρει, ut truncus arboris in corticem, lignum, fibras, succum, i.

'Ομοιόπυςος. De spica triticea - mutica? Bot. viii. 1.

Ομόσιχος. Serie simplici: vid.

δίειχος, &c. De C. Pl. vi. 'Ομφακώδης. Color griseo-purpureus: hinc bacca Sambuci, nigri, L. ita vocatur, iii. 12. quando περκάζει.

'Ομφάλη. Eminentia aliqua, vel punctum, iii. 8.

'Ομφάξ. Succus uvæ inspissatus.

'Ομωνυμία. Synonymia.

'Ομώνυμος. Synonymus, Bot. vii. 14. id. Spec. ejus generis, ix. 16.

'Oξίνης οἶνος. Vinum acetatum, vel acetum ex vino, ix. 15. 'Οξύδαφον. Acetabulum, men-

sura, ix. 12.

"Oor. Fructus Sorbi, ii. 3.

"Οπισθεν. Adv. de ima parte folii, iii. 16.

'Οπισμός. Collectio succi sponte fluentis: opp. χυλισμῷ, succo expresso. vid.

'Οποβάλσαμον. Gummi Amyridis, Giliadensis, L. Vid. Tab. Syst.

'Οποκιννάμωμον. Oleum Cinnamomi, iv.

'Oπός. Succus sponte fluens: opp. χυλῶ, succo expresso. N. B. 'Όπος coagulatus aliquando δάκευον vocatur, i.

'Oπώδης. De succo. Spissus densus, ut lac. Opp. δακουώδει concreto, ix. 1.

"Οργανα τά. Instrumenta fa-

brilia. Opp. σχεύεσε, utensilibus, v. 7.

'Oργάω. Intumesco: ὅταν ὀργᾶ τὰ σπίρμα]α, antequam germinent. De C. Pl. ii. Γῆ ὀργῶσα, ἔνικμος, ib. iii.

'Ogsorvaros. Lignarii, ib. vi.

'Og965. Perpendicularis de angulis rectis, opp. ωλαγίω, v. 6.

'Oe θοφυής. De trunco erecto arboris, i. 7.

'Oeiζω. Definio.

'Oρμή. Excitatio, tendentia: opp. τῆ φθόρα, respectu odorum. De C. Pl. vi.

*Ogn955. Ætate progrediente dissimiles sibi, plumarum colore mutato. De C. Pl. v.

'Ogobov. Fructus 'Ogobov, Cat.

"Oppos. } 1. Serum lactis,
"Oppos. } " whey." 2. Serum sanguinis. 3. Succus
tenuis, serosus, iii. 10. ix. 2.
In pice, iii. 8.

'Oppalons. Serosus.

'Όρυζόν. Semen 'Ορύζου, Cat.

"Όςχους, "in rows," iv. 5. Hinc "Όςχατος, plantatio rectilinearis, "orchard."

*Οσμή. Διήθησις τοῦ ζήφου διὰ τοῦ ἔγρε. De C. Pl. vi. Ubi subtilis admodum Demetrii Philosophi occurrit disquisitio de differentiis odorum ex forma particula-

*Οσπρια τά. Legumina. An idem ac Χέδροπα? vid.

"Οστλυγξ.] 1. Tentaculum "Οστλιγξ.] Nat. Hist. 2. Cirrhus, Bot.

"Oftpana rá. Ollæ fictiles.

Oῦλος. 1. Crispus, cirrhatus; de coma capitis apud Afros.

2. Fibrarum distorsiones in ligno, (αἱ σύσραφαι τῶν ξύλων, ν. 6.) 3. Curvitates ramorum, iii. 17. 4. De rugoso Brassicæ folio. (Vid. ῥάφανος, Tab. Syst. p. 15.) Σέλινον οῦλον, ii. 5.

Oulorns. Id.

Ougor. Usus urinæ respectu Amygdalorum. De C. Pl. iii.

Ouov. Vid. "Oov.

'Οφθαλμός. Gemma, Bot. Hinc ὀφθαλμίζω, Hort. et ἐνοφθάλμισμος. (vid.)

'Οχετός. Canales ad cymbas transportandas, vel ad agros irrigandos.

"Οψιος. "Τδατα ὄψια in calidis regionibus, "Tropical "rains"

III.

Παγκάρτιος. Fructibus omnigenis farctus. Παγκ. μελιττοῦτα. Vid. Μελιτίβτα. Πάγοι οί. Frigora glacialia, iv.

Πάθη τά. Proprietates, vires, respectu plantarum; sic apud Virg. "Scire potestates herbarum," i. 1. viii.

Παιδεία φυτῶν. Hort. " the " training of trees."

Παλάθη. Massa fructuum conditorum, præcipue Ficuum; hoc modo facta; ξηεαίνοντες τὸν καεπὸν, (τῆς
Κοκκυμηλίας) καὶ τοὺς πύερηνας ἐξαιεβντες κόπτεσι, (tundunt,) καὶ ποιοῦσι παλάθας.
Angl. " Marmalade," iv. 3.

Παλίδλαςος. 1. Iterum germinans: de germ. autumnali, "the autumn shoots,"

Hort. 2. Π. καυλοί Θρίδακίνης, post sectionem.

Παλίνοςος. Reciprocus; sibi invicem succedens.

Πάναξ τό. Succus inspissatus Πανακείας.

Πάππος. Lanugo; pappus, Bot.

Παππώδη σπέρμαζα. Papposa; pappo coronata, Bot. vi. 4.

Πάπυςοι οί. Caules Papyri præparati ad scribendum, iv. 9.

Παραβλαςάνω. Germino ex radice: i.e. "by the side of "the trunk." "To pro-"duce, or grow out."

Παραβλαξικός. Emittens sur-

culos, i. 9.

Παράβλατος. Ut surculus ex radice: Ang. " a sucker," i. 9. vii. 2.

Παραγωνιάζω. Sub-angulosus fio. Vid. Γωνία, i. 16.

Παράδισοι. Apud Orientes. Septa spatiosa arboribus consita, feris omnigenis servandis. Vid. descr. v. 9. ix. 6.

Παραθείγγω. Undique sepio,

Παρακανθίζω. Ex parte spinosus sum: vel forsan spinulis, ex margine vel rachi folii, i. 17.

Παρακαυλίζοντες οί. Rami laterales, vi. 2.

Παρακαυλίζω. De fructicibus ab imo caulescentibus: opp. μονοκαυλίζω, Βοτ. vi. 2.

Παρακινέω. Insanire facio, Παρακινέομαι. ix. 20. De ligno, contorto, v. 6.

Παρακονιάω. Εχασυο, v. 8.

Παραλήγω. V. a. declinare facio, vi. 6.

Παραλιθάζω. Lapidesco: de concretione in fructu Pyri, iii. 10.

Παραλλάξ. Alternatim. Παραλλάτων. Alternans, Bot. Παράλληλος. Oppositus, Bot. Παρανθέω. Successive floreo, vii. 10. Παραπλήγω. Distorqueo, v.

Παραπληθία. Abundantia. De C. Pl. iii.

Παραποιίω. Perperam facio. De C. Pl. iii.

Παρασπάδες. Rami avulsi ad propagandum: "sets." N.

B. Rami abscissi apud nos vocantur "cuttings," ii. 2.
iii. 2.

Παρατέμνω. Intempestive cædo, vi. 3.

Παραφίημι. Emitto juxta, vii.

Παραφυάδες. Id. q. ωαράδλα-

Παραφύω. Pullulo eodem tempore; vel act. emitto radices, surculos, &c. vii. 2.

Παείημι. Debilitor. De C. Pl.

Παρίσημι. Id. quod εξίσημι, de vino. De C. Pl. vi. " to " turn sour." Οἱ λέπθοι οἶνοι εὐώδεις καὶ Ṣᾶτθον παρισάμμενοι, ib.

Πάρυδρος. Juxta aquas crescens: ἔνυδρος, in aquis, iv.

Πάρωρος. Intempestivus.

Πάτω. Complano, premo. De C. Pl. vi. Calco pedibus. Hinc

Πάτος. Via calcata, vel potius conculcatio. Angl. voce fere retenta, "a path," vi. 6. Πάτταλος. Paxillum : " a " peg." Π. σίδηςος, ii. 3.

Hsigaiva. Perforo, ii. 9.

Πενθημιχοίνιξ. 2½ Chænices. Vid. Χοῖνιξ. Vid. not. viii. 8.

Mέπειρος. Syn. ωέπαινος, maturus. De C. Pl. iii.

Περιάγω. Circumago. Forsan pro σεριαιρω, vii. 5.

Περιαλείφω. Circumluto, v. 9. Περιαλλόκαυλος. Caule scandente, Bot. viii. 8.

Περιάπω. Collo suspendo, ut amuletum, ix. 21.

Περιδοθρώμενος. Hort. "trench-" ed round." De C. Pl. v.

Περιζεάφω. Circumscindo; notas circum incido, ix. 9.

Περιενισάμενος. Adventans, iii.

Περίερ σο. Superfluum quod,

Περικαθαίρω. Hort. vid. καθαίρω.

Περιπαρπιάκανθος. Pericarpio spinoso, vi. 5.

Πιρικαταλαμδάνω. Successive fero. Succedo, iii. 15.

Περικα]άληψις. Successio continuata florum vel fructuum.

Περικεκλάσμενος. Circum amplexus, iv. 7.

Περικεφαλαίας. Ambitus capitis; mensura, iii. 13.

Περικεχαραγμένος. Margine serrato, iii. 14.

Περίκομος. Frondosus valde,

Περιμήτειος. De ligno. Vid. μήτεα, iii. 10.

Περιοχή. Tegmen; cuticula pericarpii, Bot. De C. Pl. i.

Περιπάττω. Vid. πάττω, ii. 8.

Περιπίπτω. Undique decido; de cortice Arbuti, i. 8.

IIseiaves. "An eddy of wind," v. 2.

Περιρηγνύμενος. Circumlaceratus, iii. 15.

Περισάττω. ζ Circumstipo.

Πιείσαξις. \ Vid. σάτω. De C. Pl. v.

Περισκελής. Aridus, durus: de radice Hellebori: σκληρον καὶ ωερισκέλη, ix. 11. item de vento, Angl. "a dry "parching wind." De C. Pl. ii. a σκέλλω, exsicco.

Πιεισταχυώδης. Spicam circumdans, v. 3.

Περιττός. 1. Extraordinarius, excellens, iii. 4. ix. 7. 2. Superfluus, ἐξ ἄκρου ωεριττός, de folio pinnato, extremo impari. Bot. iii. 15.

Περιττώματα. Superflua: excrementa. N.B. Animalia τὰ περιττώματα per alvum ejiciunt, non tamen plantæ, quæ idcirco ἀπερίττωτοι, i. 4.

Πιειφέρω. Sustineo : de viri-

bus stomachi ad digerendum, ix. 13.

Περιφύομαι. Adnascor, vel circumnascor, v. 3.

Περίφυσις. Quod circum crescit, v. 3.

Πιςκάζω. Colorem muto; nigresco, ii. 8.

Πίςνιζ. Pars fructifera Cacti, opuntiæ, L. vi. 4.

Περυσινός. Prioris anni; de fructu. δ καρπός (Juniperi) διαμένει εἰς ἐνιαυτόν εἰθ' ὅταν δ ἄλλος ἐπιφύη, δ ωερυσινός ἀποπίπτει, iii. 12.

Πεσσός. Pessus? Panniculus convolutus. Pharm. "a "pledget," ix. 21. "a tent "for a wound," ix. 22.

Πίτασοι οί. Folia Ari, colocasiæ, ex similitudine galeri, iv. 10.

Πέφυκος τό. Quod naturæ consentaneum est, iii. 9.

Πήγνυμι. Gelatinosum reddo, ix. 20.

Πηγνύω. Planto manibus, Bot. vii. 1.

Πηκτικός. Congelans.

fors. ex voc. Græc. vii.

Πῆξις. 1. Concretio gummosa, ix. 1. 2. Ai Πήξιις de tempore pruinoso.

Πήρωσις. met. δφθαλμῶν, in arboribus, "a blight," iv. 16.

Πιεσάγγαι. Anginæ pecto-Πιεσάγχαι. ris.

Πίλησις. Constipatio. De C. Pl. ii.

Πῖλος ή. 1. Folium Colocasiæ. Vid. Πέτασος.

Πιλόω. Coarcto. ὁ χείμων ωῖλοι καὶ κάρκινοι (vid.) τὰς ῥίζας. De C. Pl. iii. 4.

Πιττοκαυτέω. De actione ligna Abietina comburendi ad extrahendam picem. Vid. descr. ix. 2.

Πίττα. Πιττώδης. } Pix, iii. 8.

Πιτύα. Coagulum, gelatina. Φωκης π. "Calves' Jelly."

Πλαγιόκας στος. Fructu laterali, i. 22. vii. 3.

Πλαγιόκαυλος. Caule horizontali: opp. ὀςθοκαύλω, viii. 3.

Πλακουντώδης. Placentaceus, iv.

Πλακώδης. Schistosus. Geolog. γῆ ὑπαργιλὸς καὶ ωλακώδης, ix. 4.

Πλάσις. Ἐπεὶ εἰς τὴν πλάσιν μετέβησαν, (quando cœperunt fistulas formare,) σὺν πλάσματι, iv. 12.

Πλάσμα. "The mouth-piece "of the fistula." οἱ μετὰ πλάσματος αὔλοντες. Vid. etiam γλῶττα, iv. 12.

Πλίγμα. Opus plicatile? viminium? iv. 2.

Πλειάδι ἐπί. Maio mense. μετὰ δυσέως Πλειάδων. Novembri mense.

Πλεκτάναι. Tentacula. Πολύποδος πλεκτάναι, ix. 14.

Πλεκτάνη. Rete, viii. 8.

Πλιντείς. Latericius, figulinus. γη ωλιντείς. De C. Pl.

Πλοάδες. (νῆσοι.) Insulæ fluitantes, iv. 11.

Πλόπαμος. Textilis: Καλάμε spec. iv. 11.

Πνεύμω τό. Vapor, gas: ἐν οἴνω ζέοντι, ix. 18.

Πνίγη τά. Calores æstivi, ix.

Πόα. 1. Pars herbacea plantæ, ix. 16. 2. Vires vel succi plantarum. τὰς Φυλλώδεις δυνάμεις πόας καλοῦσι, ix. 8.

Ποασμός. Sarculatio; actus averruncandi: "weeding." De C. Pl. iii. Vid. σχάλισης.

Ποδεία τά. Cothurni agrestes. Impilia Plin.

Ποδιαίος. Vid. Ισοστοδιαίος.

Ποικίλος. Variegatus. Bot.

Πολλοῦ διά. Respectu loci, longo intervallo.

Πολύκλωνος. Valde ramosus, vi. 2.

Πολύλλοπος. Vid. λόπος, μονόλοπος, iv. 9. viii. 4. De glumis spicæ. Πολυμάσχαλος. Vid. μασχάλη, iii. 17. ramosus valde. Πολύνοστος. Fœcundus valde,

viii. 8.

Πολύχοος. Id. De C. Pl. ii.

Πονέω. Marcesco, debilis sum.

Mógos oi. Venæ, canales; tubuli, i. 16.

Ποσειδών. Mensis Decembr.

N. B. Divisio plantarum 4ta, vi. 1.

Πρανής. Supinus: de inferiori folii superficie: opp. τῷ ὑπτίω, i. 14, 16.

Πρασιαὶ αἰ. Areolæ in hortis. Πρασώδης. Col. læte viridis. Opp. δαφνώδει, χλοώδει.

Πρέμνον. 1. Surculus major; stipes, ii. 1. 2. Morbus, seu intumescentia in ramo, i.

Πρεμνώδης. Vid. Πρέμνον.

Πείνινος. Vid. Πείνος. Cat.

Πριονώδης. Serratus, Bot. iii. 14. ut fol. Pin. Abietis, i.

neigis. Actio serræ, v. 6.

Πρίσματα τά. Particulæ ligneæ ex serratura: " saw-" dust," v. 8.

Προάπτωτος. Immature decidens: ἐρινέα προάπτωτα, iii.

Προβολαί αί. Primæ germinationes. De C. Pl. v. Προδρομαὶ αἰ. Fructus præcox Ficûs.

Προισθίω. Ante edo.

Προκαταύλησις. Præparatio arundinum ad fistulas faciendas.

Προλαμβάνω. Prævenio; magico sensu. καταδείν, καλ προλαμβάνειν, vi. 2.

Προμοσχεύω. V. Μοσχεύω.

Προσάγω. Applico remedium, ix. 13.

Προσαφεψέω. De præparatione culinaria: προσαφεψή-Θεντα εν όξει, (prius infusa et cocta in aceto,) vii.

Προσγείος. Litteralis, iii. 7.

Προσδένδρον. Parasita. Bot. De C. Pl. ii.

Προσδέχομαι. Admitto ad cibum.

Προσενεγχάμενος. Ad cibum sumptus, ix. 15.

Προσεπιλαμβάνομαι. Longius tempus requiro, viii. 3.

Προσήνεμος. Vento expositus, iii. 3.

Πρόσθεσις φύλλου. 1. Insertio. 2. Incrementum. 3. Receptaculum, Bot. vii. 12. Vid. Πρόσφυσις.

Πρόσθετα τά. Menses muliebres, ix. 10.

Προσκαθίημι. Adhæreo, v. 8.

Πρόσφατος. Recens: χλωρός καὶ πρόσφατος.

Προσφοράν κατά. De cibo idoneo ad sumendum. De C. Pl. vi. μετὰ τὴν ωροσφ. post esum, vii. 9.

Πρόσφορος. Conveniens, ii. 7. viii. 6.

Πρόσφυσις. 1. Insertio, i. 16,
18. 2. Adhæsio, viii. 2, 9.
3. Receptaculum in compositis, Bot. vii. 13.

Προσχώννυμι. Aggerem struo, v. 8.

Προτιρίω. Præcedo: σροτίρειν διμήνω, de præcocitate florum in Ægypto, vi. 7.

Πρότριτα. Adv. tertio. De C. Pl. iii.

Προωθίομαι. Sursum impello, iii. 7.

Πεόωρος. Præcox, vii. 12.

Πρωΐο πορα τά. Segetes et legumina quæ primo vere seruntur, viii. 1.

Πρωϊσπορίω. De prima satione. Vid. "Αροτοι.

Πρώρα. Bot. Ima pars rami, &c. ii. 1.

Πτίρνιξ. Caulis Cacti, opuntiæ, L.? vel potius Cardui species.

Πτίουξ. Ala vel lobus in folio pinnato, iii. 10.

Πτιρώδης. Pinnatus, Bot. ii.

Πτίσσω. 1. Tundo. 2. Decortico, ii. 5. 3. Pinso, ii. Scaliger.

Πτος θάκανθος. Ramis spinosis, vi. 1. πόα. Lac primum, quod densum et grumosum est: hinc humores spissi, expressi, ix. 9.

Πυανιψιών. Octobris m.

Πυγών. Cubitus; mensura, iv. 6.

Πυθμήν. Corona radicis fusiformis, Bot. iv. 12. ix. 13.

Πυπνός. De ligno; solidus, densus: opp. μανῷ. vid.

Πυρεία.] 1. Instrumentum Πυρείον.] igni accendendo vi frictionis: partes sunt, 1. ἔσ-χαρα, (lignum planum cum foveâ in medio;) 2. τρύπα-νον, (terebra; pistillum obtusum ex ligno duro,) v. 10. N. B. Mos adhuc obtinet in India occidentali. 2. Camini.

Bot. 2. Nucleus in medio lapilli, vel calculi. 3. Granum in baccis.

Πυροτομία. Messis, v. 1.

Πυρόω. Torreo: igni coquo. Πύρωσις (a Πυρός.) 1. Panificium. De C. Pl. iv. 2. A Πῦρ, combustio ad carbonem igniarium, v. 9.

Πωρώσις.] 1. In tophum con-Πώρωσις.] vertor: de cortice arboris, iv. 18. 2. Combustio ad carbonandum, v. 9. 3. Coctio per ignem, vii. 8. P.

'Ράβδοι οί. Venæ minerales, ράβδοι μετάλλων.

Pάζδος Φοινίκος. Spatha, Bot. ii. 8.

'Paγάδης. A ράξ, uva: de 'Paγώδης. Fructu Mandragoræ, vi. 3. De cellulis mali Punici. De C. Pl. v.

'Pάξ. 1. Uva. 2. Acinus uvæ. 'Pαχίον. Dim. a ρακός, pannus lacerus, iii. 9.

'Pάχις. Rachis, Bot. 1. Nervus intermedius folii. 2.
Pedunculi continuatio, iii.
8.

'Pεῖν τό. Morbus vitis, ex nimio succo.

'Ρήγματα τά. I. Fracturæ. Med. vii. 11. ix. 20. 2. Hernia, morbus.

'Pητίνη. Propr. Terebinthina 'Pυτίνη. fluido statu: hinc vox Angl. "resin," de concreto, iii. 15. iv. 18.

'Pητινώδης. Resinosus.

'Ριζίας. Succus e radice Silphii, (vid. Σίλφιον,) ix. 2.

Piζίον, a ρίζα. Radicula, iv.

'Ριζοτομία. Anni tempus herborisando proprium, ix. 8.

'Pιζοτόμος. Herbarius, iv. 5.
'Pιζοφυής. Pl. ex surculo propaga: opp. σπερμοφύει.

'Pιζόφυλλος. De plantis, foliis radicalibus, Bot. vii. 10.

Poádes al. Grana vel semina Mali Punici, iv. 11.

'Poάς. \ Morbus vitis. Syn. τῦ 'Poiάς. \ ρεῖν: "couleur" Fr. De C. Pl. ii. 8. v.

'Pοδωνία. 1. Rosa planta. 2. Rosetum, ii. 2.

'Poi oi. Profluvia alvi. Diarrhœa, ix. 2.

'Poov. Fructus 'Poias. Cat.

'Poπή. 1. Inclinatio, propensio, iv. 4. 2. Vis insita. De C. Pl. iv.

'Ρόποι? An id. βόποι μασχαλίδος. Α βίπω, iv.

'Pous h. 1. Succus fruticis.
'Poos, (vid. Tab. Syst.) inspissatus, iii. 18. iv. 15. 2.
Roratio, Plin. morbus?

Powons. Irriguus, yn fowdns. De C. Pl. iii.

'Pυπτικός. Abstergens. De C. Pl. v.

'Ρύπτομαι. Abstergor: τρόχισκαι τῆς τρύγος, (vid.) οἶς ἡυπτόμεθα, (quorum usus in abstergendis sordibus, ut hodie saponis,) ix. το.

'Pύσις καρπῶν. Tempus quo fructus decidunt, iv. 16.

'Pυτον υδως. Aqua rivularis:

occurrunt etiam 2. υδ. ναματιαΐον, "spring-water,"

3. υδως εκ Διος, "rain"water," ii. 3.

Σ.

Σακκιζόμενος. In sacco, vel utri servatus: οἶνος σακκιζόμενος. De C. Pl. vi. N. B.

"Ασκου mentio fit vinis servandis apud Homerum, Il.
Γ. 247. item apud Herod.
lib. ii. c. 121. sæpius apud
LXX. in V. T. etiam in
N. T. Matth. ix. 17. Luc.
v. 37, 38.

Σανίδις. Asses: tabellæ ligneæ, " planks," v. 6.

Σάρια τά. Caules vel surculi τοῦ Σάρι, Cat.

Σάρισσα. Hasta prælonga, Macedonica. N. B. Altitudo Corni, fæminæ, L. comparatur υψει τῆς σαρίσσης unde quivis Κράνειαν θήλειαν statu naturali investigans longitudinem celebris istius teli assequetur.

Σαρκόβρίζος. Radice carnosa; distinctio inter plantas, vii.

Σαοχόφυλλος. Crassifolius, Bot. " Plantes grasses," Gall.

Σάςξ. In plantis, pars intermedia inter "νας et φλίδας.

(vid.) Constat laminulis flexilibus in cellulas orbiculares vel ovales dispositis, i. iv. Qui accuratiorem hujus rei velit scientiam, consulat Grewium, Mal-

pighium, Duhamel. inter antiquos, et celeberr. hodiern. T. A. Knight. N. B. Caro fructûs Citri Aurantii, monente illo, nudo oculo vascula exhibet, alibi ope Microscopii ægre conspicienda. Linn. c. 4. p. 24. Vid. etiam Hillium de structura ligni, l. ii. c. 4.

Σημεία τά. Portenta, ii. 4.

Σημείον. Punctum: ἀφ' ένος σημείου οἱ μίσχοι, iii. 18.

Σήπω. In aqua macero, iv.

Σησαμοείδης. Vid. Σήσαμον, Cat. iii. 11.

Σητάνειος. Ex voce Dor. σά-Σατάνειος. σες, annus, vii. 4. N. B. Apud Romanos vox synon. hornus, ab hora.

Σήτες èv iματίοις. Ph. sarcitella, L.

Σήψ. Seps. Serpentis genus lethale. Diosc. ii. 7. Plin. xxxii. 5.

Σιδηφεία τά. Officinæ ferri, "Iron forges," v. 9.

Σίδιον. Fructus Punicæ, Granati, L. etiam pericarpium pl. aquaticæ Nymphææ affinis. De C. Pl. v.

Tinuov. Fruct. Dinúou, Cat.

Σιλφίον. Δάκου Σιλφίου, Cat. ix. 2.

Σινδών. Vestis tenuis gossypi-

na, "muslin," æque ac lintea. N. B. Vox ἔριον apud Theophr. gossypium æque ac lanam amplectitur. "Ε-ριον ἐξ οῦ σινδόνες εὐτελεῖς, "coarse muslins," ωολυτίλεις, "fine muslins," (vid. Ἐριοφόρα, Tab. Syst. p. 15.) iv. 9.

Σῖνος. Detrimentum, injuria. De C. Pl. ii.

Σκαλία. Pericarpium Cacti, opuntiæ, L. De C. Pl. v.

Σκάλισις. } Sarculatio, "rak-Σκάλσις. } "ing," Hort. σκάλισις καὶ ωοασμός. De C. Pl. iii.

Σκανδικώδης. Vid. Σκάνδιζ, Tab. Syst. p. 9.

Σκαπάνη. Fossio ope ligonis, " spading," ii. 8.

Σχιάδιον. Umbella, ix. 4.

Σχίλλα. Bulbus Scillæ, Cat. ii. 7.

Exingos. Urinator, "a diver," iv. 6.

Σκιβροφοριών. Maius m.

Σκληςός. 1. Rigidus; "stiff."

Opp. εὐκάμπτω: dicitur de

ligno Arbuti, iii. 10. ix. 4.

2. De qualitate vini annosi.

Angl. "dry." De C. Pl. vi.

3. De fructu.

Σκλιόομαι. syn. σκλημι, duresco, i. ix.

Σκολοπώδης. Cruciformis, Bot. a σκόλοψ, i. 16.

Σκυτάλιον. Scutica: " a thong ." whip," iv. 5.

Σχωλήκησις. Morbus ex vermibus, vi. 5.

Σμυςνή. Gummi Myrrhæ, ix.

Σπάθη. Palmes fructui inserviens; Spatha, Bot. ii. 8.

- Σπαθοφύλλος. Folio vaginato, Bot. i. 16.

Σπάνιος. Parcius fructificans, p.

Σπαςτός. Satus, sativus, Bot. opp. ἀγείω, vi. 7.

Σπείρα. Συτρόφη τὰ ξύλου: venæ in ligno in orbem circumactæ ad nodos, v. 3.

Σπέρμα. Semen: ovo comparatur: ὡς ἔχον ἐν ἑαυτῷ τὸ ὑγρὸν καὶ Θερμὸν σύμφυτον ὧν ἐκλιπόντων, ἄγονον γίνεται, i. 18.

Σπερματισμοί οί. Seminia.

Σπεςμογονίω. Semina genero, vii. 13.

Σπιλάς. adj. γη σπιλάς, terra glareosa.

Σπινθερίζω. Scintillas inter urendum emitto, iii, 10.

Σπληναί αί. Morbus lienum, ix. 20.

Σπογγεύς. Qui urinando colligit Spongias. 2. Urinator in genere, iii. 7.

Σποδίος. Cinereus de colore. Κοχχυμηλία σποδία, iii. 7. "Αμπελος σποδία. Σπορά. 1. Satio. 2. αί σποραί, sementes.

Exognitol of. Sementes, vel tempora serendi: Anglice, "seed-times," viii. 3.

Σπόριμοι οί. Arva in genere, vi. 5.

Σπόροι οί. id. ii. 5.

Σπύρις. Corbis, Calathus, ii. 8.

Σταθεύω. Lente coquo: hinc derivata forsan vox Angl. "to stew," vii. 12.

Σταμνίσκος. Urceolus vinis servandis: οίνον ἐξαμνίσμενον, ex verb. ξαμνίσκομαι. De C. Pl. ii.

Στάσιμον τό. Situs loci. De C. Pl. v.

Στλίγνος. Astringens, densus. De C. Pl. vi.

Στέγω. Opp. τῷ συμμύειν. Vid. v. 5. vi. 8.

Στίλιφος? syn. ςιλίχους, stipes.

Στελεφούρος. 1. Cylindricocaudatus, ut Bos: opp. λοφούρω, cristæ-caudato, ut Equus. 2. De spica Phlei L. aliorumque, et thyrso Plantaginis, vii. 10.

Στεφεός. Firmus: dicitur de qualitate uvarum: Anglice, " firm, fleshy."

Στερίωμα. Rostrum navis, cum ligneis firmamentis, ad impetum faciendum, vi. 8.

Στεφάνη, i. q. Στέφανος. Στεφάνη ξυλίνη, v. 6.

PARS II.

Στεφανωματικός. De plantis Στεφανηπλόκος. ad coronas usitatis; "garland flowers," vi. 7. et alibi.

Στήμνιος. Stamineus, Bot. iii.

Στιλθηδών. Splendor; "a "glossy polish," vi. 5.

Στλεγγύς? Spec. Tritici. N.B. In Catalogo Specierum inserenda. Vox Ægyptiaca? viii. 4.

Στοιχίω. Ordinatim, vel in serie (σοίχω) dispono, iii. 16.

Στοιχώδης. Ordinatim dispositus, ut in spica hordei, viii.

Στραβή. Distortio: hinc ξύλον ἄξραβες, " strait-grained " timber," vi. 2.

Στράγξ. Gutta: κατὰ τράγγα, guttatim, ix. 19.

Στρέφειν τὰ ὅπτια. De versura foliorum in quibusdam arboribus autumni tempore. Sæpius occurrit mentio apud Theophrastum: sic quoque M. T. Varro de Re Rustica, l. i. c. 46. "Ad-" miranda discrimina sunt "naturalia, quod ex qui-" busdam foliis, propter eo-" rum versuram, quod sit "anni tempus, dici possit, "ut Olea, et Populus alba, "et Salix."

Στριφνός. Strigosus, macilen-

tus; hinc metaph. de ligno dicitur ξύλον ἄσραβες, σρι-Φνὸν, vi. 2.

Στεόδιλοι. Coni Pinûs, Cat. iii. 6.

Στεογγύλος. Cylindricus, vi. γ. de ligno trunci non quadrato. Vid. Τετράγωνον.

Στρουθόν. Fructus Στρουθοῦ, Dipsaci, Fullonum, L.

Στεόφιγξ. Cardo: antiquitus ex ligno duro, vi. 7.

Στρυφνός. Austero-acerbus, astringens: uva dicitur πρῶτον ύδατώδης, μετὰ ταῦτα
σρυφνός εἴτ ὀξύς εἴτ ἔσχατον γλυκύς. De C. Pl. vi.

Στύγες αί. Venti gelidissimi ex antris montium: ας οὐκ εςὶ φυλάξασθαι, οὐδ εν τοῖς ερώμασι κατακείμενον. De C. Pl. v.

Στυπτηριώδης. Astringens, stypticus. De aquis aluminosis.

Συγκλάω. Confringo, iv. 8.

Σύγκεισις. Judicium ex comparatione, iv. 14.

Συγκρούω. Collido, iv. 8.

Συζυγία. Conjunctio: κατὰ συζυγίαν, de paribus loborum folii pinnati ex opposito, Bot. iii. 15.

Συκάμινον. Fructus Συκαμίνου.

Συκαμινώδης. Supra.

Συκή. Μήτρα in quibusdam resiniferis. Vid. Αἴγις, iii. 8. Σῦκον. Fructus Συκής.

Σύμμετρος. Sibi accommodztus, gratus.

Συμμετρόομαι. Id. Hinc Ang. vox "symmetry."

Συμμύω. Sese contraho. Convergo: opp. διϊζάναι, ζίγιιν, v. 4.

Συμπατίω. Quando multitudo vel exercitus conculcat: opp. καταπατεῖν, viii. 7.

Συμπέπ ωχος. Connivens, Bot. Opp. άνεωγμένω. De C. Pl. i.

Συμπιλέομαι. Constipor: σφαιείον φύλλικον συμπεπιλήμενον, τῆ ἐάχει τε φύλλε, iii. 8.

Συμπτωματικός. Accidentalis. Opp. φυσικώ, vii. 13.

Σύμτωμα. Accidens, v. 6.

Σύμφυσις. Generatio novi ligni, ix. 1.

Σύμφυτος. 1. Innatus: τὸ Θέρμον σύμφυτον, i. 18. 2. Consuctus, vulgaris: ἡ Ἑλμις (Tænia) σύμφυτον ἐνίοις ἔθνεσι, ix. 22.

Συνάγκεια. Vallis continuata. De C. Pl. ii.

Συναιτία. Causa insuper. Vid. Αλτία, ix. 6.

Συνάπτω είς τὸ αὐτό. Conglutino, ix. 19.

Συνανθεωπεύομαι. Vid. Ξυναν-Θεωπεύομαι.

Συνεκραίνω. Sensim spargo, iii. 13. vel effluere facio.

Συνεκτικός. Compactus. De C. Pl. iv.

Συνιπάδω. Incanto.

Συπερίφω. Una tectum efficio: de tecto frondoso sylvæ, iii. 2. ab λείφω.

Συνες ράμμενος. Tortuosus, curvatus, "warped," iii. 9.

Συνέχεια. Continuatio, continuata successio, vi. 7.

Συνήθη τά. Quæ ordinarie fiunt, ii. 4.

Συνηφεφής. Ramis vel foliis densis coopertus, instar tecti. Vid. συνεφέφω.

Σύν θεσις. Compositio medicamenti, ix. 16.

Συνθλάω. Comprimendo unire: ὅταν συνθλώσιν ἐκατέρου κλάδους τὸ ἥμισυ, de unione duorum surculorum post sectionem longitudinalem. De C. Pl.

Σύνοgos. Confinis, iii. 5.

Σύνταρρος. Ramis implicatis, corbis in modum, vid. τάρρος. De C. Pl. iii.

Συντήκω. Una marcesco, maceror. De C. Pl. vi.

Συντίθημι. Compono; "to make up a prescription," ix. 16.

Συρματίτις. In acervum congestus, undique attractus, a σύρω. Κόπρος συρματίτις, Quisquiliæ, Scal. ii. 8. vii. 5. "A compost dunghill."

Συβρόη δακρυώδης. Coagmentatio resinosa, iv. 6. globulus gummosus.

Συσσήπω. Una marcesco. De

C. Pl. iii.

Σύς ασις. 1. Coagulatio: opp. διαλύσει. 2. Ἡ πρωτὰ σύς ασις, embryon plantæ. De C. Pl. v.

Συστροφαί αί. Circumvolutiones, v. 6. (Vid. Σπείρα.)

Σφακελισμός. } Gangræna in Σφακέλη. } arboribus, iv. 16. prope radicem.

Σφηκίον. Favus Vesparum, iv.

Σφηνοςιδής. Cuneiformis. De C. Pl. i.

Σφύρα μεγάλη. " A large "wooden mallet," v. 8.

Σφύριγξ. Pedunculus obtusus malleiformis? Bot. vii. 4.

Σφύριον. Dim. Σφύρας. Malleolus, v. 8. Σφύριον plerumque ἐκ Κοτίνου: sc. ligno præduro, ib.

Σχεδία. Navis tumultuarie facta ex lignis vel trabibus,
" a raft." Mentio fit σχεδίας η ἐχρήσαντο ωεντήκοντα
ἴεοις, vi. 9.

Σχέλυμα. Pars navis juxta rostrum: σχέλυμα καὶ τὰς ἐπωτίδας, (vid.) v. 8. N. B. Theod. inter Testudines.

Σχημα. Habitus plantæ, vii. 6.

Σχηματοποιίω. Notas inuro, ix. 4.

Σχίζα ή. " A billet of wood," ix. 3.

Σχίνου. Fructus Σχίνου, Cat. Σχινίς. Id.

Σχίσματα φύλλων. Lobi, Bot. iii. 11.

Σχοινία ή. Juncetum: " a bed " of rushes," iv. 13.

Σωμα. Respectu pl. totalitas partium, i. 11.

Σωμάτωσις. Induratio humidi: reductio in solidum. De C. Pl. vi.

Σωρός. Cumulus. Dicitur de acervo aromatum, ix. 4.

T.

Tάλαςος. 1. Calathus. 2. Vas figulinum? N. B. Antiqui semina Cucumeris, aliorumque id genus, ἐν τα-λάςοις (vasibus fictilibus, an corbibus?) durante hyeme, locis apricis, tectis, serebant: "garden-pots?" De C. Pl. v.

Tαμιεύομαι. Reservo, in horreo colloco, ix. 2.

Tανεῖα. Antenna navis, a τείνω, " the yard of a ship
" on which the sails are
" spread," iv. 1. Differt a
κεραία, sed quomodo? An
curvatura posterioris instar
cornu? Ambo simul occurrunt, ib. Vid. Lex. Crispini, voc. τανεῖαι.

Tæριχεία τά. Radiculæ vel fibrillæ caulinæ, Hederæ propriæ. N. B. Succidia Gloss. vet. sed quare: an radices succedaneæ? Mallem scrisbere duplici ę, utpote ex τάρρω derivatum.

Tαρρός. 1. Crates ex ligno textili, unde σύνταρρος implicatus. N. B. Antiquitus occurrit vox ταρσός α τίροω, quia casei superimpositi exsiccabantur. 2. Implicatio ramorum, vel fibrarum radicis, οὐκ ἐνοχλεῖ τῷ τάρρῳ διὰ τὴν βραχυριζίαν. De C. Pl. iii.

Ταβρώδης. Implicatus. "Ερπυλος καὶ Σισύμεριον ἔχουσι ρίζας πολλὰς καὶ ταβρώδεις, vi. 7.

Télesos. Maturus, iii. 12.

Τελεσφοςέω. Probe fructifico, viii. 8.

Tilos. Perfectio; in vilas yi-

Tέμνω. Incido, ad extrahendam succum, ix. 1.

Τεραμνότης. Mollities.

Tsράμων. Tener; de qualitate Pisorum, &c. post coctionem; τεράμονες vel ἀτεράμονες, (" they boil hard or " soft,") viii. 9.

Τερέτριον. Terebellum. Pars πυρείας. (vid.) ex duro ligπο, sc. Κοτίνου, v. 8, 9.

Τερηδών. Teredo, navalis, v. 5. Τεσσαράκοντα τὰ περὶ τροπάς. Dies antiquitus insignes, æque ac Halcyonii, etsi numero impares. De C. Pl. v. Teravis. Rigidus, tensus: de folio, iii. 10, 18.

Τιτράγωνον ξύλον. Quadratum, opp. προγγύλω, v. 1.

Τετράξοος. Vid. Μονόξοος. N.B. Vox ξόος, α ξύω, rado. "Εςι γὰρ ωολύλλοπος ἡ 'Ελάτη, διὸ καὶ τὰς κώπας ξύοντες ἀφ αιρεῖν πειρῶνται καθ' ἔνα καὶ ὁμαλῶς, (" they work with " the grain of the wood," V. 2.

Tiτριχώμινος απλός. Lutum capillis mixtum ad opera cæmentitia, ut apud nos. De C. Pl. i.

Τιθασία. Mansuefactio, iii. 3. Τμητικός. Acie acuta: dicitur de glacie: ἡ πάχνη τμηθικώτερα τῆς χιόνος. De C. Pl. v. Τόπος. Situs loci.

Togrsia ή. Opus tornatile; "carved work, or turnery," v. 8.

Τραγάω. Luxurio, met. ex libidine hirci: hinc τραγάν dicitur de morbo vitis ex nimia luxurie; articulatio, Plin. xvii. 24. "a swelling "of the joints." De C. Pl. v.

Τράγηματα τά. Bellaria; "sweet-meats." N.B. Hinc vox Gallica "dragées."

Teaπεζία τά. Quæ ad mensas construendas pertinent, iii.

Telyμός. Stridor alarum insecti; "buzzing:" φθίγγονται υίδν τριγμόν. De C. Pl. v. Vid. Τρισμός, iv. 15.

Τριγονίω. De triplici metamorphosi insectorum, τριγονήσανθες μεθαβάλλησι. Vid. Καμπή.

Tριημιχοίνιξ. Congiarium et dimidium. N.B. Modus loquendi: sic ωτηθημιχοίνιξ, 2½.

Τρίμμα]α τά. 'Ρίζων sc. Pharm.
" powders of roots in medi" cine?" ix. 9, 12.

Tgίοζος. Ramis terna serie, iv.

Teiogxis. Radicibus bulbosis ternis, ix. 9.

Τρισμός. Alarum stridor in insectis, iv. 15.

Τριχόφυλλος. Foliis tenuibus, linearibus, ut Pinûs, &c. iii. 10.

Tριχώδις τό. Serica materies. N. B. Ex nitore, instar capillarum, ita dicta. Opp. ἐριώδι, gossypinæ, vii. 13.

Τροπαί αί. Solstitia. Τρ. ἐαριναὶ, τρ. χειμεριναί.

Teónis. Gubernaculum navis, i. 16.

Τεόχισκος. Trochiscus. Angl.
" lozenge:" antiquitus radicis medicinalis frustulum
ita appellabatur, ix. 9.

Teόχμαλος. 1. Acervus lapidum. 2. Adj. lapideus, calculis plenus, γη τεόχμαλος. De C. Pl. iii.

Teύγn ή. Fæx vini, cujus usus vice saponis, ix. 10.

Τουγητός. Vindemiæ tempus, v. 1.

Τρώξανα τὰ, a τρώξ. Radices fibrosæ? surculi juniores semesi a vermibus? De C. Pl. iii.

Τεύπανον. Id. q. Τεςέτςιον, (vid.) v. 10.

Tewois. Foratio, iv. 17.

Tύπω εν. Quodammodo: εν τύπω λαβεῖν, phras. ut ita loquar.

Tυφλὸς ὄφθαλμος. De arbore 1æso; "blighted:" vid. ὄφ-Θαλμος, gemma, i. 13.

Tυχών. Ordinarius: γη τύχεσα, communis, viii. 7.

Υ.

'Τγεὰ ή. Tempus pluviale. De C. Pl. iv.

'Υγεασία. Humiditas, succus, iii. 13.

'Υγεότης. 1. Humor in genere. 2. Succus pl. "sap" dictus, ix. 1.

'Τδαρής. Aquosus tenuis: opp.

"Υδατα τά. Anni tempestas pluviosa in calidis regionibus, ix. "Υδατα θέρμα πήγνυσι θᾶτθον, optime. De C. v.

'Υδριπίπης? forsan ὑδρίπιψις.

Succus aquosus. De C. Pl. vi.

"Υλη. Materies primaria, i. 19.
"Υλημα. Frutex, i. 9. iv. 3.

'Υλικοὶ οἰ. Foramina. Vasa fibrosa succum haurientia; "sap vessels." De C. Pl. vi.

'Υλισμίς. Percolatio, ib.

'Υμενόσπερμος. Ab υμην; cujus semen capsula membranacea tectum. Hymenospermus, Bot.

'Τμενώδης. Membranaceus. N.B. Μήτεα vasculosa Sambuci ita vocatur, sc. vasculis membranaceis, i. 3, 8.

'Τμήν. 1. Membrana, i. 18. 2. Spatha Narcissi.

'Υπάργιλος. Sub-argillaceus, de solo, ix. 3.

'Υπαρόω. Leviter aro, viii. 11.

'Υπίςπυβρος. Calidus valde. De C. Pl. i.

'Υπερρίζων. Valde radicatus. De C. Pl. iii.

'Υπερτάζω. Leviter, et su-'Υπερτάζομαι. perficiem tenus aro: Ζεᾶν μὲν ὑπερτάζωνται, καὶ κινήσωσι τὴν γῆν, iii. 2.

'Υπίουθος. Pallide rubens, i.

"Υπνος. Met. Somnus plantarum; hinc dicuntur, καθεύδειν νυκτός.

'Υπόδαθοα. Scalæ navis? v.

*Υποδάλλω. Oblique planto: opp. δεθοδάλλειν, ii. 7.

'Υποζυγία. Ex usu antiquitus distinguebantur boves aratorii a lactariis. Βοῦσι καὶ Ἰπποις, καὶ τοῖς 'Υποζυγίοις, (" cows, horses, and work- " ing cattle,") iv. 4.

*Τποθερμαίνομαι. Nimium calescere. An ὑπερθερμαίνομαι? iv. 15.

'Υπόθεσις. Materia subjecta; origo alicujus rei, iv. 14.

'Υποκατωρυχία. Sursum, deorsum fossio: " trenching " ground." De C. Pl. v.

'Υποκονίασις. Methodus ma-'Υποκόνισις. turandi uvas et cucumeres pulvere superinjecto, ii. 8. De C Pl. iii.

'Υποκονίοω. Id. ii. 8.

'Υπόλεπρος. Sub-maculatus,

'Υπόληψις ή. Fætura floris?

"the setting of blossoms."

De C. Pl. v.

'Υπολιπάω. Vid. Λιπάω.

'Υπονεάω. Vid. Νεάω, iii. 2.

'Υποπέλιος. Leviter cinereus, iii. 10. De colore uvæ, et pruni cujusdam.

'Υπόπρεμνος. Surculus cum perna sua, Plin. "with "part of the old wood," ii, 1.

'Υπόπθερος. Volatilis: de odore. De C. Pl. vi.

'Υποπίσσω. Vid. Πτίσσω, iv.

10. leviter tundo.

'Υπόρεια. Pars subjacens monti, ix. 1.

'Υπόρριζος. Radicibus ex una parte, ii. 1.

Υπόςασις. Intervallum, ii. 7. Υποτίλλω. Subvello, ii. 8.

Υποτομή. Incisura levis, ix.

Υποφέρω. Vid. Υπόληψις.

'Υποφιύγω. Devito, quasi abhorreo, ix. 15.

'Υπόφυσις. Quod subtus crescit: distinguitur a ωροσφύσει φλοίου, vi. 3.

"Υπηια τά. Superior pars folii: opp. τῶ πράνει, i. 16.

"Υπ]ιον τίμνω. Hort. "to prune "with the cut upwards." Dc C. Pl. v.

'Υπώπια. Cavitates sub oculis: τὰ ὑπώπια, sugillationes, "a black eye," vulgo, ix. 22.

'Τπώρεια τά. Loca sita ad radices montium: acclivia?

"Υσιρα τά. Secundinæ, ix. 20.
'Υσιρίω. De plantis Serotinis:

ορρ. τῷ ωροτιριν, vi. 7.

"Υελιγξ. 1. Tentaculum in Molluscis. Linn. 2. Cirrhus in arboribus, iii. 18.

"Υφαμμος. Arenosus, viii. 6.

'Τφίτημι. Subsido; de fluidis. De C. Pl. iv. Φ.

Φαίός. Color: ἐκ λεύκου καὶ μέλανος, " grey." De C. Pl. vi.

Φακόν. 1. Legumen Φακέ, viii. 5. 2. Φακόν, semen.

Φαλάγγιον. 1. Aranea grandis. 2. Animalculum textorium.

Φαραγγώδης. Vallibus et præruptis locis proprius, iii. 11.

Φαρμακευτικός. Medicinalis. De C. Pl. iii. Opp. φαρμακώδει, lethali.

Φάρμακον Έναιμον. Medicamentum stypticum, iv. 8.

Φαρμακώδης. Venenosus: φαρμακώδης δυνάμεις ἀσθενές εραι σοῖς εἰθισμένοις. Ita Poeta, " Effecit poto Mithridates " sæpe Veneno, Toxica ne " poterint sæva nocera si-" bi."

Φαυλία? τά. Olivæ minutæ inutiles, ii. 3.

Φθειρές. Μιπρά σροδύλια, nuclei minimi. Plin. Hinc

Φθειφόφθορα Πίσυς. De Larice? ii. 3.

Φιληδέω. Sibi placeo: διὰ τὸ φιλήδειν, (voluptatis causa,) ix. 16.

Φιλόζωος. Vivax: φιλόζωα τὰ κεφαλόβριζα, vid. (quia hyemem durant,) vii. 12.

Φλέβες. Apud Theophrastum vasa spiralia. Vide Grewium, ii. c. 4. iii. 3. Hillium de structura ligni, ii. c. 2, 3. ubi multa de lactiferis, resiniferis, et gummosis enumerantur; etiam Malpighii Anat. t. 7. f. 30. Et cel. Mirbel, Ann. du Museum national.

Φλιζικὰ τά. Superficies papillosa cutis. De C. Pl. vi.

Φλεβώδης. Vid. Φλέβες.

Φλέγμα. 1. Pituita. 2. "plegm," voce retenta, ix. 13.

Φλεγμονή. Inflammatio: vid. ἐκανεύσεις φλεγμονῶν, ix. 10.

Φλοιός. Cortex plantæ. 1. Φλ. κύριος. 2. Φλ. ἐπιπολῆς. quorum posterior sæpius, ut in Arbuto, et Platano, αὐτομάτως ἐκπίπτει. 2. Φλ. adsciticius, utpote Φέλλε, iv. 18. p.

Φόθη. Loculus, capsula minuta; Bot. viii. 3. hinc Angl. "a fob," iv. 5.

Φολίδωτός. Squamosus, iii. 6.

Φορά. Proventus, seges, iii.

Φορίς. adj. Ferax, fructifer, iv.

Φορμοί. Calathi, ii. 8.

Φρυγανικός. Fruticosus. N. B. Frutex describitur ut ξυλώδης, καὶ μικρόφυλλον, vi. 1.

Φρύγανον. 1. Frutex. 2. Pl. perennis. Divisio generalis, Δένδρων, Θάμνων, Φρυ-

γανικών, Ποωδών, vi. 1. Φρύγανα dividuntur in ά-νάκανθα (inermia, Bot.) καὶ ἀκανθώδη, (spinosa:) posteriora etiam in ἀκανθώδη ἄ-φυλλα, φυλλάκανθα, (foliis spinosis,) πλορθάκανθα, (ramis spinosis,) ib.

Φρυγόμενος. Torrefactus, vii.

Φύκος. Fucus, iv. 7.

Φυλλομανίω. Foliis luxurior, viii. 7.

Φύλλον. Indefinite pro folio et petalo, Bot. Lobi etiam in pinnatis φύλλα vocantur. Ita semel dicitur τὸ ὅλον, (folii pinnati,) φυλλορ- ῥοεῖν, διόπερ ἄν τις εἴποι τὸ ὅλον φύλλον εῖναι, iii. 12.

Φυλλοσχέπης. De arbore valde frondosa, adeo ut solis radios arceat.

Φυλλώδης ἄνθος. 1. Flos petalis expansis. 2. Flos plenus, i. 21.

Φύματα. Tumores, pustulæ, ix. 12.

Φύσαι. Id.? An inflatio totius corporis, in pecoribus, "be" ing hoved," ix. 10.

Φύσιμος. Generativus, generando aptus. De C. Pl. iv.

Φυτεία. Propagatio pl.

Φυτεύματα τά. Plantæ ex semine : opp. μοσχεύμασι.

Φυτευόμενος. Opp. σπαρείση, vii. 3.

Φυ]ευτήρια τά. Seminia, "seed beds," ii. 2. Pl. ex seminio, ii. 7.

Φωλεύων. Nidificans: τὰ φωλεύοντα, aves in genere: sed rectius, ut videtur, quando plumas exuunt, a φωλεύω, quia tunc temporis latebras quærunt: " moulting " birds."

X.

Χαλαζοκοπέομαι. Grandine afficior, iv. 15.

Χαλεπός. Inimicus, iii. 17.

Χαραγμός. Serratura folii, Bot.

Χάραξ. Sudes, vallum, ii. τ.

Xauvos. Laxus, porosus, iii. 6.

Χίδροπα τά. Legumina.

Χειλώδης. Labiatus, Bot.

Χειματούμενος. Frigori expositus, vii. 5.

Χειμωσποgέω. Hyeme sero. De C. Pl. iv.

Χειροπληθής. Manipulus, manipuli instar, ii. 7. Mensura molis, iv. 2.

Χέλευσομα. Statumen navis, Χέλυσμα. Subernaculi roborandi gratia. (Jul. Poll.) v. γ.

Χλοεφός. } Luteo-viridis: folia Χλωφός. } Platani vocantur χλωφά, "apple-green." Varietates coloris viridis alibi occurrunt; e.g. 1, ποώδης. " pea-green;" 2. πεάσινος, " green as a leek;" 3. δαφνώδης, " dark-green."

Xλόη. Vox generalis, pars herbacea: ἐκ τοῦ κάτω, κρόμμυον ἐκ τοῦ ἄκρου χλόη, vii.
4. viii. 2.

Xvous. \ 1. Pollen, Bot. 2. Vil-Xous. \ li in pericarpio Rosæ, vi. 6. 3. Staminum congeries in floribus.

Xvoωons. De floribus stamineis, apetalis, ut Vitis, Hedera, &c. i. 21. viii. 4.

Xόα. Mensura, viii. 3.

Xόγχη. Eadem; ex Concha testacea. N. B. Duo cochlearia continet, ix. 6. Concha spec. bivalvis, L.

Xολή. Fel.

Xόνδρος. 1. Far, Phav. sed rectius Tritici vel Hordei cujusdam massa farinacea. De C. Pl. iv. 2. Aqua cocta ad cibum, iv. 5. 3. Massa gummosa, ix. 4.

Χρώομαι. Coloror: ἄνθος κεχρώμενος ἀνθίκως: opp. ἄν-Θεσι λεύκοις, vii. 9.

Χυλεύω. Viridi herba pasco: "to soil cattle." De C. Pl. ii.

Χύλισμα τό. Succus expressus, ix. 8.

Χυλισμός. Succi expressio: differt ab δσισμός, ib.

Xυλός. } Succus plantæ ex-Xυμός. } pressus. Vide ὅπος, succus sponte fluens, i. 3. sapor, i. 19. ix. 1. Xυλόω. Succo abundo. Χύλωσις. Vid. Χυλισμός. Χῶμα. Tumulus, agger, ii. 7.

Ψ.

Ψαθαφός. Friabilis, fungosus, vii. 9.

Ψαλτήριον. Instrumentum musicum lyræforme, cui ζύγον (pars curvata instar cornu) proprium, v. 8.

Ψεκάδες αί. Τινὰ πλάτεα ἄττα φερόμενα μὲν φάνερα ἄλλ'
οὐ διαμένει. Ψεκάδες καὶ δρόσοι. De C. Pl. iv. "Οταν, ὑπώσης ὑγρότηθος μετὰ τὰς Ψεκάδας, ὑποκαύση ὁ ἤλιος. De C.
Pl. v. Οὐ γίνεται πληθος ὕδατος, ἄλλ', ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ,
Ψέκας. Pruinæ particulæ
glaciales hic per τινὰ πλάτεα ἄττα videntur describi,
nisi textus sit corruptus.

Ψήν. Cynips Psenes, Linn. Ψήνεσθαι. Erodi vermibus ψή-

νες vocatis. N. B. Το ψήνεσθαι, morbus Punicæ, Granatæ, L. iv. 16.

Ψίαθος. Storea, " a mat," iv.

Ψίλωθεα. Calvities: radix
'Αμπέλε ἀγείας εἰς ψίλωθραν,
(de vi depilatoria,) ix. 22.
Ψίλωθεον. Medicamentum ad-

versus Ψίλωθουν. Ψιλώθοας, ix. 21.

Ψοφίω. Crepito, ut lignum durum, v. 6.

Ψύχη. Papilio, vel Imago, L. Vid. Metamorphoses Insectorum, et Κάμπη.

Ψυχεός. Qualitas lignorum quorundam : opp. Θεεμώ. Vid. Θεεμός, Πυεεία, v. 4.

Ψώςα. Morbus in truncis arborum scabiei similis, præcipue in Ficubus, iv. 15.
Ψώςα in Pecudibus; Scabies, ix. 10.

Ψωριάω. Scabiosus fio. De C. Pl. v.

Ω.

*Ωλεσίκας τος. Epithetum Homeri 'Ιτίφ (Salici L.) proprium, διὰ τὸ ταχθ ως οκαταβάλλειν ως ὸ τοῦ τελείως κδούναι, καὶ πέψαι τὸν καςτὸν, iii. 2. N. B. Sensum Homeri haud plane intellexisse videtur Theophras-

tus, qui verbo hoc immensam substantiæ papposæ diffusionem solummodo indicat. Botanicis satis notum est flores masculos et fœmineos in Salicibus calyce papposo instructos esse. Naturæ saltem incongruum est immatura semina spargere, nisi morbo, vel aëris vitio. Cuivis autem, μετ' ἀπάνθησιν 'Iτέας, videre licet aërem totum materie papposa repletum; amentis sc. utriusque sexûs dilabentibus, et undequaque circumfusis.

"Ωρα. Tempus anni; "the "season of the year:" ωρα διαγέλωσα, "the smiling "spring." De C. Pl. i.

'Ωραΐος. Tempestivus: καρποὶ ώραΐοι, iv. 5. ad legendum, ix. 11.

'Ωχεόλευχος. Pallide coloratus, de flore Amaraci Πόθος dicti, vi. 8.

INDEX.

A.

'Αξρότανου, 27, 243, 251, 262.
"Αγνος, 10, 42, 112, 113, 179, 373.

'Αγριέλαιος, 54.

"Ayewsis, 19, 21, 53, 181.

Αγρωσις ποντία, 166.

"Αγχουσα, 295, 296.

'Αδίαντον, 299, 306.

'Asigwov, 30, 307.

Αἴγειρος, 9, 14, 79, 80, 85, 86, 89, 94, 118, 120, 145, 190, 234.

Alysigos in Kenty, 57.

1. Αἰγίλωψ, 303, 338, 342, 344, 345, 349, 350.

2. Airixay δρῦς, 99, 101.

Airiarugos, 73.

Alyis in trunco Abietis, 106. Αἰμάδωρον, 343.

Αἴρα, 15, 33, 59, 333, 334, 338, 345.

1. "Ακανθα, 'Ατράκτυλις, 160, 361.

 "Ακανθα ἄφυλλος 'Ινδ. 161, 162.

3. "Anar 9a di vas, 168.

4. "Ακανθα κεάνωθος, 181.

5. "Ακανθα λιυκή τρίοζος, 160.

6. "Ακανθα 'Ηρακλεία, syn. 160.

*Ακανθα χαλκεία, 161.

8. "Aκανθα ίξίνη, 362.

 "Ακανθα Αἰγυπλία, syn. 'Ακάνθου, 362.

10. "Ακανθα χύλφ ωηκτίκης 401.

"Azav905, 148, 151.

"Axavos, 244, 388.

"Ακαρνα, 31, 253, 254.

Ακόνιτον, 397, 398.

"Axogos, 40.

"Ακορος κάλαμος, 375.

"Акти, 15, 16, 23, 89, 118, 190.

Algæ marinæ, 164.

"Αλθαια ἄγς. 395, 401.

"Αλιμον τὸ, 201.

'Αλίφλοιος δρῦς, 99, 212.

"Aluai. Morbus, 345.

'Αλωπέκουρος, 299.

1. 'Aμάρακος, 27, 243, 262, 264, 376.

2. 'Αμάρακος τόθος, 264.

Amenta in arboribus, 88.

Amomum Syriæ, 375.

"Αμπελος, 7, 9, 10, 11, 14, 16,

17, 18, 25, 26, 30, 31, 32,

35, 36, 37, 38, 40, 41, 43,

52, 62, 63, 69, 71, 92, 122,

127, 171, 190, 191, 192, 198, 199, 221, 234, 235. "Αμπελος ἀγεία, 264, 392, 407.

"Αμπελος 'Ιδαία, 128.

Αμπελος 'Αλεξανδρεία, ib.

*Αμπελος ποντία, 165.

*Αμυγδάλη, 17, 28, 34, 36, 38, 89, 41, 52, 54, 55, 57, 63, 64, 71, 72, 111, 114, 196, 235, 304, 324, 362, 363, 405.

'Αμφίφυα, 9, 96.

"Αμωμος, 376.

 'Ανδεάχνη. Arbutus, 14, 27, 85, 86, 89, 90, 91, 94, 126, 136.

 'Ανδεάχνη. Portulaca, 274, 281.

'Ανδράφαζις, 42, 108, 274, 279, 280, 281, 282, 290.

Androtion Medicus, 70.

Angiospermæ pl. 328.

'Ανεμώνη, 293, 295, 298.

'Ανεμώνη λειμωνία, 263.

*Av9spus, 40, 295, 306.

'Ανθέρικος, 13, 248, 303.

'Andnown. Mespilus, 114.

Animalia ἄποτα. In arenosis deserti, 155.

'Ανουαλία, 144.

'Αντίρρινον, 406.

'Απαργία, 295.

'Απαρίνη, 294, 306, 342.

'Απάτη. Vid. 'Αφάκη.

"Aπιος, 9, 10, 24, 35, 37, 38, 39, 41, 42, 43, 52, 54, 55, 57, 62, 63, 71, 72, 83, 89,

94, 107, 112, 116, 118, 120, 131, 149, 153, 189, 192, 195.

'Απιος Ίσχας, 382.

1. "Açaxos, 342.

2. 'Αράκου ὅμοιος, 21.

'Αραχίδνα, 4, 21.

Arbores cultæ et sylvestres, 11, 79.

Arbores fructiferæ, 83.

Arbores campestres Macedoniæ, 85.

Arbores odoriferæ, gummiferæ, 161.

'Αρία δρῦς, 125, 126, 219,
 221, 225, 233.

2. 'Agía. Cratægus, 89, 90, 212.

Aristophilus Philosophus, 403.

'Αριτολοχία, 390, 392, 395, 407.

"Açxeu905, 26, 84, 85, 86, 88, 90, 94, 96, 114, 146, 229, 230, 362.

"Agves. Tritici, 340.

"Адотог оі, 333.

Aromatum spec. 36.

Αρνόγλωσσον, 295, 298.

1. "Açov. Arum, 18, 19, 20, 302.

2. "Agov, 18, 19, 297, 301, 302.

3. "Αρον δρακόντιον, 301.

"ATRIOV, 20.

'Ασκληπίας, 380, 384.

'Ασπάλαθος, 21, 376.

'Ασπάραγος, 31, 244, 252.

Ατίρισκος, 188.

'Ασφόδελος, 19, 31, 296, 301, 302, 303. 'Ατραγένη, 235. 'Ατράφαξις. Vid. 'Ανδράφαξις. 'Ατρακτυλίς, 253, 254, 361. Αύλητικός Κάλαμος, 179, 181, 182, 185. Aulon Syriæ, 86. 1. 'Aφάκη. Lathyrus, 322, 335, 342, 347. 2. 'Aφάκη. Syng. 292, 293, 295, 298, 299. 'Αφία, 293. Αχιλληὶς Κείθη, 331, 345. 'Αχρας, 12, 24, 28, 42, 55, 57, 83, 85, 89, 90, 94, 112, 116, 131, 244. "Αχρας "Απιος, 157, 189. 'A Vir Diov, 36, 297, 401.

B.

Βασοæ horti, 67.

Βάλανος. Vid. Διὸς Βάλανος.

Βάλανος ἡ, 147, 150.

Βάλσαμος, 161, 363, 373, 374, 376.

Βάτος, 10, 15, 27, 31, 32, 129, 133, 172, 188, 244.

Βλήχως. Vid. Γλήχων.

Βλίτον, 42, 274, 279, 280, 281, 282.

Βολδοὶ οἰ, 277, 278, 288, 342.

Βολδοὶ οἰ, 277, 278, 288, 342.

Βολδοὸς, 19, 20, 31, 277, 296, 302, 303, 305.

Βολδὸς ἰριόφορος, 305.

Βομδυχία, Κάλαμος, 183. Βούχερας, 160, 343. Βουμελία, 112, 172. Βούπρητις, 293. Βούτομος, 15, 30, 172, 180, 181, 182, 186. Βρόμος, 330, 344, 345. Βρύορος. Vid. Θρύορος. Bulbosæ pl. 19, 301.

Г.

Γάλβανον. Vid. Χάλβανον. Gangrena arb. 345. Generationes arborum, 51. Generationes fruticum, 53. Germinatio prima et secunda, 92. Germinatio particularis seminis Tritici, 321. Γήθυον, 20, 274, 275, 276, 277, 287, 288, 290, 296, 302, 386. Threson, 32, 188. Γλήχων, 289. Γλίνος, 85, 110. Γλυκύριζα, 379, 390. Γλυκυσίδη. Vid. Παιωνία. Γογγυλίς, 18, 19, 273, 276, 278, 279, 280, 281, 282, 284, 289, 297. Γογγυλίς άγεία, 291. Gymnospermæ pl. 329.

Δ.

Δαυκος δαφνοείδης, Θεομαντικός, 395, 407.

1. Δάφνη, 14, 17, 18, 23, 26, 36, 43, 52, 55, 63, 86, 89, 97, 120, 170, 190, 201, 219, 230, 232, 235, 369.

2. Δάφνη άγεία, 27.

 Δάφνη άλεξανδρεία, 32, 128, 229.

4. Δάφνη, Var. Ελατύφυλλος, λιπτόφυλ. 111, 116, 118.

Δάφνη ωοντία, 160, 169.

Δάφνης όμοιος, 160.

Degenerationes arb. 54.

Degenerationes frumentacearum, 341.

Δίκταμος, 396.

Δίκταμος ψευδοδίκταμος, 396.

Διὸς ἄνθος, 243, 257, 261,

Διὸς βάλανος, -36, 84, 85, 88, 89, 90, 93, 107, 147.

Δόλιχος, 329, 347.

Δονάξ Καλ. 186.

Δρακόντιον, 301, 407.

Δεύπις, 31.

Δους, 4, 6, 9, 14, 16, 17, 25, 27, 31, 54, 55, 85, 86, 88, 89, 90, 91, 93, 94, 97, 99, 124, 198, 199, 213, 221, 222, 224, 226, 229, 232, 233.

Δοῦς ἀγρία, 14, 15. Δρῦς ποντία, 165, 166. Durationes arb. 189.

E.

1. {'EGSYOS, } 15, 16, 218, 'EGSYOS, } 221, 407.

2. "EGEVOS, 159.

Ein 9uta, q. ? 236.

Έλαία, 10, 12, 15, 16, 17, 18, 23, 24, 25, 26, 29, 30, 31, 34, 35, 38, 39, 41, 42, 57, 58, 62, 63, 70, 83, 113, 123, 170, 188, 191, 196, 199, 219, 221, 224, 226, 235, 245.

Έλαία ἄκαρπος Ίνδικη, 160.

Έλαία ποντία, 168.

Έλαίαγνος, 179.

Έλάτη, 4, 14, 15, 16, 17, 18, 23, 24, 25, 26, 30, 36, 37, 39, 53, 80, 85, 86, 90, 91, 92, 93, 94, 95, 96, 97, 105, 145, 156, 198, 199, 212, 213, 214, 220, 226, 228, 232, 362, 364.

'Ελάτη ποντία, 165.

Έλειοσέλινον, 172, 291, 387.

Έλειόχουσος ? 263, 406.

Έλελίσφακος, 245, 246, 247.

Έλένιον, 52, 243, 258, 261, 262.

Έλικη, 119.

"Ελίξ, 131, 295.

Έλίχουσος, 263, 406.

Έλλεβορίνη, 383.

Έλλίβορος, 379, 380, 381, 382, 383, 395.

Έλλίδορος Σησαμώδης, 393.

EAEin, 120.

"Ελυμος, 160, 321, 347.

'Ενθούσικον,

Έπίγειος, Καλ. 186.

'Επιμενίδειος. Vid. Σχύλλε,

Έπίπετρον, 293.

"Επωψ. Avis, plumas mutat, 61. Egicw905, 60, 321, 322, 324, 325, 326, 329, 334, 335, 337, 338, 345, 346, 347, 349. Egelun, 42. Egiveds, 24, 42, 54, 57, 58, 85, 88, 89, 189, 193, 227, 234. Έριόφορα, 159, 171. "Ερπυλλος, 27, 52, 243, 258, 261, 262. Έρυθεδανόν, 244, 296, 391. Eguaien. Morbus, 345. Έρύσιμον, 322, 328, 328, 336, 339. Έτυμόδους, 99. Εύζωμον, 18, 274, 280, 283, 284, 290, 386. Εὐήπατον. Vid. Στρύχνος. Εύωνυμον, 134.

Z.

Zειὰ, 60, 321, 322, 342, 344. Ζευγίτης, Καλ. 183, 184. Ζυγία, 85, 89, 120, 212, 213, 219, 230. Ζωςὴς, 165.

H.

'Ηδύοσμος, 293.
'Ηλιοτρόπιον, 281, 294, 296, 298, 307.

PARS II.

⁷Ηλος, 193.

'Ημεροκαλλὶς, 243, 261.
'Ημίονος,
'Ηρακλεωτίκη, 121.
'Ηρακλείον. Vid. Πάναξ.
'Ηρακλείον. Vid. Μήκων, 389.
'Ηρίγγιον, 244.
'Ηριγέρων, 292, 294, 298.

Θ.

Θαψία, 378, 379, 381, 382, 407. Θέρμος, 23, 83, 170, 322, 324, 334, 335, 339, 347, 348, 349. Θηλύγονον φυλλ. 403. Θηλυκρανεία, 85, 89, 112. Θηλυπτερίς, 404. Θηλύφονον. Vid. Σκοςπίος, 402. Onotion, 302. Θράκιος Πυρος, var. 332. Θεαύπολος, 95, 146. Θρίδακίνη, 32, 37, 274, 278, 280, 281, 283, 285, 289, 378. Θριδακίνη άγρία, 387. Θριδακίνη ποντία, 166. Θευαλλίε, 299. Θρύορος, 386. Θυΐα, 26, 89, 91, 146, 220. Θύμβρα, 36, 37, 245, 246, 274, 275, 290, 291. 1. Θύμος, 37, 81, 155, 246. 2. Θύμος λιθινός, 168, 169.

I.

'Ιασιώνη, 39. 'Ικάμη, "Ixun? } 179, 180. Inosculationes, 67, 75. Insitiones, ib. 'Ιξία, 98, 124, 362. 'Iğivn, 253, 254, 255, 362. "Iov. Vid. 'Iwvia. Ίππόμανες. Vid. Τιθύμαλλον. Ίππομάραθου, 245. " Ιππον τὸ,] "I TYOV TO, 5 Ίπποσέλινον, 27, 53, 279, 280, 291, 362, 363, 395. Ίπποφέως,] [Ιππόφυον?] "Ισχαιμον τὸ, 394. "Ισχας, "Απιος, 382. 'Ιτία, 13, 14, 15, 79, 80, 85, 86, 89, 94, 119, 145, 164, 172, 179, 181. 1. "Iquov, 261. 2. "Iquov, an "Iquoov? 264. "Itos, 89. 'Ιωνία, 7 27, 39, 52, 257, 258, 259, 260, 264, 305. 'Iwvía ayeía. Viola canina, inodora, 292.

K.

Καγχευδίας Πύεος, var. 332. Cacti folia edulia, 255. Κάκτος, 255. Καλάμινθα, 261. Κάλαμος, 15, 16, 19, 21, 24, 25, 27, 30, 32, 33, 53, 172, 178, 179, 182, 248, 338, 375. Káhamos? abharinos, vid. Κάλαμος εὐώδης, 175, 375. Κάπνιος, "Αμπελος, 58. Κάππαρις, 83, 150, 244, 251, 256, 294, 298. Κάρδαμον, 35, 274, 275, 283, 290. Καρδάμωμος, 376. Καρύα, 34, 36, 84, 85, 89, 93, 235, 324. Καρύα Εὐδοϊκή, 34, 221, 222, 226, 230, 233. Καρύα Περσική, 34. Καρύα Βασιλική, syn. Κ. Εύ-Coixns, ib. Καρύα 'Ηρακλεωτική, 10, 31, 88, 93, 94, 95, 97, 120, 121. Κασία, 161, 369, 372, 373, 375, 376. Cassia Laurus, Pseudo-Cassia, 373. Καυκαλίς, 293. Κεάνωθος, 245. Kiyxees, 34, 35, 176, 321, 322, 326, 329, 330, 339, 345, 347, 349, 403. Κεδρία, } 27, 31, 36. Kedeis, S Κέδρος, Θαυμάςη, 85, 113, 154, 221, 228, 231, 362.

2. Kidess, 15, 27, 30, 31, 96,

107, 113, 114, 119, 199.

Κινταύριον, 36, 87, 297, 386. Κεντρο-Μυρρίνη, 128. Κέρας, syn. 'Ραφανίδος ἀγρίου, 395. Κεράσδολον, vid. Φάκος. Κέρασος, 117, 198, 362. Κερατίτις, Μήκων, 389.

Ksexis, 34, 120.

1. Ksewvia Ionum, 149.

2. Ksewvia, 149.

Κήλασφος, 27, 85, 86, 90, 146, 230.

Knewyos, 264.

Cinnamomi commercium, 373.

Κιννάμωμος, 161, 369, 370, 372, 373, 375, 376.

Kiços, 28, 344, 345.

Κιττὸς, 10, 27, 28, 29, 40,
 90, 101, 129, 130, 201,
 219. Var. Χάρνικα, 130,
 156.

2. Κιττός λευκός, 292, 403.

 Κιχώριον, 31, 293, 294, 295, 296, 298.

Κιχώςιον ἄγριον, 389.

Cichoraceæ plantæ, 299.

Κλήθρα, 13, 85, 87, 89, 94, 96, 120, 122, 172.

Κλινότροχος, syn. Σφενδάμνου.

Κλύμενος, 379, 404.

Κνέωςον, 30, 245.

Κνίδιος κόκκος, 407.

1. Kvinos, 40, 244, 253, 254.

Κνίκος χάλκειος, 253.

Korg, } 30, 305.

Κοκκύγεια, 126.

Κοχκυμηλία, 33, 34, 36, 38, 39, 95, 152.

Κολοχύνθη, 35, 37, 40, 71, 274, 275, 282, 283, 285, 290.

1. Κολουτέα, 34, 127.

2. Κολουτία, 121.

3. Κολουτέα, ib.

Κόμαςος, 7 14, 27, 125, 126,

Κώμαρος, \$ 233.

Kóun n, 293.

Kóvstov. Vid. Kávštov.

Κόνυζα, 243, 247, 297.

Κορίαννον, 34, 274, 280, 281, 282, 283, 289, 290.

Coronariæ plantæ, 216.

Κορονόστους, 295.

Κόρχορος, 293.

Kó505, 376.

Cotyledonum distinctio, 325.

Kórivos, 12, 23, 24, 25, 42, 57, 58, 83, 189, 196, 219, 222, 231.

Κουκιόφορος, 150.

Κόψιμος, 124.

Κρανία, 16, 83, 85, 89, 94, 112, 113, 128, 221, 228.

Κράνιον τὸ, 18.

Κράταιγος, } 123.

Κραταιόγονον, 403.

Κρητικός. Vid. Κάλαμος, 186.

Kerdavios Hugos, 325.

Kei9n, 18, 35, 321, 322, 324, 325, 327, 330, 331, 335, 337, 340, 342, 344, 346, 348, 387.

Keίνον, Κεινωνία, }39, 53, 258, 259.

Κριοὶ ὁροδιαῖοι, 334.

1. Keónos, 18, 19, 21, 262, 264, 290, 293, 294, 302, 304, 305, 376.

2. Keózos, 264.

Κεόμμυον, 15, 19, 20, 31, 32, 188, 276, 277, 282, 285, 287, 288, 295.

Κρομμυογήτειον, 165.

Κρόσων, 28, 131.

1. Kúaµos. Nelumb. 174.

 Κύαμος. Faba, 321, 322, 324, 325, 326, 328, 329, 334, 335, 336, 339, 344, 347.

1. Kudávios, 55.

2. Kudavios, 385.

Κύκας, 68.

Κυκλάμινος, 297, 381.

Κύμινον, 34, 281, 282, 283, 330, 336, 343, 345, 380.

Κυνόφοδον, (vid. Βάτος,) 379. Κυνόσβατον, 379.

Kuvay, 293.

Κυπάριττος, 14, 15, 18, 26, 30, 53, 54, 55, 69, 82, 84, 85, 114, 146, 153, 199, 220, 221.

Κύπειζος, 15, 19, 23, 24, 30, 172, 177, 179, 181, 186, 376.

- Κύτισος. Laburnum, 16,
 218.
- 2. Kúrioss. Medicago, 201.
- 3. Kúrigos. Cytisus Marantha, 201.

Κώμακος, 375, 376. Κώνειον, 15, 248, 292, 378, 395, 399, 407.

Λ.

Λάθυρος, 328, 329, 346.

Λακάθη, 85.

Λακάρα, 94.

Λακωνικός, Κάλαμος, 186.

Λάπαθος, 15, 18, 274, 279,
 280, 283, 291, 293.

2. Λάπαθος. Acetosa, 291, 293.

Leguminosæ pl. 322, 333.

Λειμωνία άνεμώνη, 263.

Λειμώνιον. Vid. Σχόλυμος, 253.

1. Asígiov, 260, 263, 303.

2. Atigiov, 264.

Λέμνα, 179.

Λευκάκανθα, 253.

Λεύκη, 28, 79, 80, 85, 89, 94,

110, 124, 131, 145, 172, 190, 200.

Λευκόϊον, 134, 170, 263, 295,

Λευκόϊον άνθεῖ δένδρον, 171.

Λιβανωτός, \$ 161, 363, 369,

16avos, 5 371.

1. Λιβανωτίς, 387.

2. Albavaris. Athamanta, 382.

Aicunos Hugos, var. 332.

Lignorum qualitates, 211, 213.

Lignorum carbonatio, 216.

Διμνώδες τὶ οὐ συναπ ον τῆ γῆ,

174.

Λίνον, 129, 338. Λίνον στύρινον, syn. 403.

Αινόσπαρτον, 15.
Lolium segetibus infestum, 338.
Lupini proprietates, 384.
Αυχνίς, 264.

1. Λωτὸς, Celtis, 15, 16, 24, 150, 153, 218, 221, 222, 225, 231.

2. Awrds, Nymph. 175.

3. Awrds, Melilotus, 295, 303, 307.

M.

Μαδωνία, 390. Μαγύδαρις, 21, 251. 1. Μαλάχη, 10, 198. 2. Μαλάχη, 26, 293, 294, 395. Μαλιναθάλλη, 177. Μανδραγόρα, 248, 380. Magaspov, 34, 37, 245, 248, 281, 382. Μάραθρον πόντιον, 165. Μεγαλόκαρπον τὶ, 15, 18. Medullam pl. 16. Μελάγκρανις, 187. Μελάμπυρος, 334, 342. Μελάνιον, 258, 263. Μελέα Βουμελία, 112. 2. Μελία, 85, 89, 94, 95, 96, 110, 112, 127, 172, 212. Μελίλωτος, 295, 303. Mixivoi oi, 322, 326, 329, 339. Μελισσόφυλλον, 245. Menestor Pharmacopola, 44. Μεσπίλη, 114, 116, 118, 123,

124, 128, 195. Mndinn, 341. Μηκώνιον, vid. Τιθύμαλλον. Μήκων, 27, 34, 37, 174, 176, 180, 378, 387, 388. Μηλέα, 10, 14, 16, 17, 18, 24, 26, 30, 35, 37, 38, 39, 41, 43, 51, 52, 54, 55, 63, 72, 85, 89, 90, 112, 189, 192, 195, 196, 199, 221. Mnasa nein, 194. M. aye. Μηλέα Μηδική, 40, 156. Μηλέα Περσική, 156. Μήλωθεον, 133, 244. Mnvuáv ns, 179, 180. Μίλος, 85, 86, 89, 90, 91, 94, 146, 221, 230. Mir Da, 59, 261. Μνάσιον, 173, 174. Morbi arborum, 193. Μυάκανθος, 256. Mudios, syn. Aguos. Muxns, 5, 15, 18, 98. Μύκης λιθινός, 168. Μυόφονον, 245, 248. Mugian, 27, 30, 85, 86, 125, 164, 224. Muppinn, 7 10, 13, 26, 29, 30, Μύρτος, 5 32, 36, 39, 41, 43, 52, 55, 63, 70, 94, 123, 126, 150, 232, 245. Mutatio Hugov sis Aleav, 338, 340. Myrrha et arbor myrrifera, 362. Μωλυ, 395.

N.

Ναίρος, vid. Νάρδος. Νάπυ, 36, 274, 281, 290. Νάρδος, 376. Νάρθηζ, 9, 16, 245, 247, 249. Ναρθηκυΐα, 245, 247. Νάρκαφθος, 376. Νάρκισσος, 260, 302. Νηπενθές, 393. Νῆρις, 376. Νυμφαΐα, 390.

宫.

Ξίρις, 380. Ξίφιον, 263, 302. Ξίφος, η φάσγανον, 302.

0.

"On, \ 57, 71, 83, 96, 111, Oön, \ 115, 123.

Olvάνθη, 261, 263, 264.

Olvάνθη ἀγεία, 235.

Olvοθήςα, 405.

1. Οἴσος, 129, 246. Ribes?

2. Οἴσος, 246. Salix viminalis.
"Οκιμος, vel "Ωκιμος infra.

Olera, divisio pl. 274, 283, 288, 290, 294.

Olibanum, vel Myrrhifera arb. 362.

Όλίβανος, 362, 369, 370.

Όλόσχοινος, 187.

'Ολύςα, 322, 330, 844. 'Ονοχίκλης, 298. 'Ονόπυξος, 253. "Ovavis, 244, 286. 'Οξύα, 88, 96, 107, 108, 112, 212, 213, 222, 228, 230, 232. 'Οξυάκανθα, 85, 86, 89, 90, 157, 264. 'Οξύκεδρος, 113. 'Ορειπτελέα, 128. 'Ορεοσέλινον, 291, 292. 'Ορίγανον, 27, 36, 246, 274, 275, 277, 291. 1. "Ogusvov, } 322, 339. 2. "OPHIVOY,) 'Οροβάγχη, 242, 243. "Одовог, 60, 289, 292, 322, 326, 329, 334, 335, 342, 345, 347, 349, 407. 'Οροβιαΐοι Κριοί, 334. "Остий, 299. "Oguζον, 160. "Oexis, 402. Ostenta in arboribus, 58, 217. 'Οστεύα, 24, 85, 94, 108. Ούιγγος, 4, 20, 21. "Охун, 63.

п.

Πάδος, 145. Παιωνία, 379. 1. Παλίουρος, 10, 15, 31, 32, 85, 89, 90, 110, 129, 153, 172. 2. Παλίουρος, 154.

Palmæ fœcundatio, 74. Πάνακις, }376,380,384,395. Πάναξ, Παντάδουσα, 206. Πάπυρος, 173, 248, 249. Παρθένιον, 293. Πελεχίνος, 342. Πεντάφυλλον,] 391. Havramerès, П'ятерь, 407. Hagdiziov, 21. Περσέα, 57, 87, 147, 149, 152. Περσική Μηλέα, 156. Περσική Καρύα, 94. Περσίον, syn. Στρύχνου, 386. Πευκέδανον, 392, 395, 407. Πεύκη, 14, 16, 17, 18, 23, 26, 30, 31, 36, 37, 53, 62, 82, 84, 85, 86, 88, 90, 92, 93, 94, 95, 100, 145, 198, 199, 213, 221, 222, 226, 227, 228, 362, 363, 364, 365, 368. Πείκη άγεία, 103. Hein 'Idaia, 102, 365. Hein wagahios, 102, 365. Πευκη κωνόφορος, 55. Πεύκη φθειρόφορος, 55. Πήγανον, 11, 27, 52, 243, 262, 277, 283, 288, 291, 374. Perennes pl. 273. Phœnix Judæorum, 65. Hixels, 295, 300. Πίλος, 97. Hirds, 321, 322, 325, 328, 329, 334, 335, 346. Пітия, 16, 27, 30, 31, 36, 53,

80, 88, 90, 93, 94, 105, 108. Πίτυς ἀγρία, 85, 86, 126, 194, 199, 212, 213, 229, 362, 364. Питойуп, 294. Πιτυούσα, 305. Pix et resina, 363. Plantarum divisio in terrestres et aquaticas, 12, 14. Πλάτανος, 13, 17, 22, 25, 27, 30, 31, 79, 81, 86, 89, 94, 110, 111, 164, 172, 188, 200, 219, 228, 234, 386. Platanus Cretæ singularis, 27. Πλατύφυλλος, δους, 99. Πλοκιμός, vid. Κάλαμος. Πόα Αἰγυπτία, 18. Πόθος 'Αμάρακος, 264. Πόλιον, 30, 73, 298. Πολυάκανθος, 253. Πολυπόδιον, 391, 407. Πράσιον, 245, 247. Πράσον, 274, 275, 276, 277, 282, 287, 289, 292, 295. Πράσον ποντίον, 165. Πρίνος, 16, 17, 27, 31, 85, 86, 88, 90, 95, 97, 124, 199, 225, 330, 335, 369. Προύμνη, 362. Πτελία, 25, 29, 31, 73, 79, 85, 86, 94, 97, 112, 120, 123, 130, 149, 164, 178, 212, 219, 221, 228, 230, 362, 369. Hespis, 30, 152, 341, 392, 404, 408. Птарий? 255.

1. Πύξος, 15, 16, 17, 24, 27, 85, 86, 90, 94, 123, 156, 218, 221, 223, 224, 225, 230, 407.

2. Πύξος, Fungus, 18. Πυρείας descriptio, 235.

Πυρός, 15, 18, 34, 35, 59, 60, 300, 321, 322, 324, 325, 327, 329, 330, 331, 335, 336, 337, 340, 342, 344, 345, 346, 348, 349. Πυρός Ἰνδικός, 333.

P.

*Ράμνος, 27, 129, 133, 235. 'Ράμνος λευκή, 129.

'Pαφανίς, 9, 11, 18, 19, 273, 274, 275, 277, 278, 279, 280, 281, 282, 283, 289, 290, 295, 381.

- 1. 'Ράφανος, Brassica, 201, 243, 273, 278, 280, 283, 284, 289.
- 2. 'Ράφανος, Cochlearea Arm. 18, 30, 42, 291?
- Υπάφανος διεινός, 27, 160, 291? 395.

Podou ลังประ ชียงชออง, 171.

'Ροδωνία, 27, 39, 53, 243, 258, 259, 263, 265.

'Pοία, 10, 14, 16, 17, 18, 26, 30, 33, 35, 39, 40, 41, 43, 51, 52, 54, 55, 56, 57, 58, 63, 69, 70, 72, 92, 94, 134, 154, 189, 195, 196, 199, 244.

'Ροία Μήκων, 389. 'Ροῦς, 129, 130. 'Ρύτρος, 253.

Σ.

Sabæorum commercium olibani, 370.

Σαρί τὸ, 173.

Σέλινον, 7, 18, 27, 32, 37, 60, 115, 249, 274, 276, 277, 279, 280, 282, 289, 291.

Sementis tempora, 321, 325, 333.

Seminum distinctio, 341, 346. Serpentes volantes, 373.

Σέσελι, 395.

Sexualis distinctio, 87.

Σήμυδα, 120.

Σήσαμον, 34, 134, 321, 321, 321, 326, 328, 329, 330, 334, 339, 345, 387.

Σητώνειος, Μεσπίλη, 114.

Σίδη, 179, 181.

Σικύα, 35, 40, 280.

- 1. Σίκυος, 33, 40, 71, 274, 275, 281, 283, 285, 289, 290, 296.
- 2. Σίκυος ἄγριος, 294, 297, 381, 395.

Σίλφιον, 21, 82, 83, 153, 156, 248, 249, 250, 256, 281, 362, 363, 364.

Σισύμβριον, 52, 59, 243, 258, 261, 262, 263.

Σισυρίγχιον, 31, 305.

Σιτάνιος Πυρός, 325.

Σίτος, 10, 32, 33, 95, 281, 296, 300, 308, 321, 328, 333, 338, 339.

Σκαμμωνία, 362, 363, 380, 408.

Σκάνδιξ, 294.

Σκίλλα, \ 13,19,20,31,277, Σκύλλα, \ 288, 296, 302, 303, 304.

Σχίλλα ἐπιμενίδειος, 301.

Σκολοπένδριον, 404.

Σχόλυμος, 253, 254, 297, 307, 388, 391.

Σχολύμου όμοιος, ibid.

Σκόφοδον, 20, 31, 276, 277, 278, 283, 285, 287, 288, 295, 303.

Σκορπίος, 244, 252, 391.

Σκυθίκη βίζα, vid. Γλυκυβρίζα.

 Σμίλαξ, 26, 30, 31, 39, 133, 264, 995.

Σμίλαξ δεῦς, 124.

Σμύςνα, 161, 308, 363, 369, 370, 371, 376.

Σόγχος, 167, 254, 295.

Σπάλαξ, vid. 'Ασπάλαθος.

Σπειραία, 42, 245.

Spiræ in lignis, 217.

Σποδίας, 95.

Σταφύλη άγεία, 133. Vid. "Αμπελος άγεία.

Σπελέφουρος, 299.

Στοιβή, 30, 244.

Στραγγίας vel στλαγγίας Πυρος, 332.

1. Στρούθιος, Cydonia, 55.

Στρούθιος, Carduus? 253,
 389.

Στρούθιος, Flos coronarius,
 264.

Στρουθιόφυλλον δένδρον, 158.

 Στεύχνος ημερος, 133, 293, 307, 385.

2. Στεύχνος ὑπνώτικος, 385.

 Στρύχνος μανικός, 385, 386, 395, 405.

Στύραξ, 376.

Συχάμινος, 16, 28, 33, 36, 38, 40, 219, 221, 227, 228, 229.

Συκάμινος Αίγυπτία, 4, 41, 147, 148, 149.

Συχῆ, 10, 11, 14, 15, 18, 22, 23, 24, 25, 28, 30, 31, 32, 35, 36, 37, 41, 42, 43, 51, 57, 58, 59, 63, 68, 69, 71, 72, 73, 88, 89, 92, 94, 97, 189, 193, 196, 198, 199,

Συκή Κυπεία, 148.

234, 235.

Dunn 'Alegardeela, 128.

Dunn 'Ivdinn, 23, 157.

Συκῆ 'Ιδαία, 128.

Συχῆ ποντία, 165, 166.

Συκή ἀγεία, vid. Κότινος, 54.

Succi medicinales, &c. 380.

Succi proprii pl. 361.

Σύριγξ, 185.

Σφαίριον, 98.

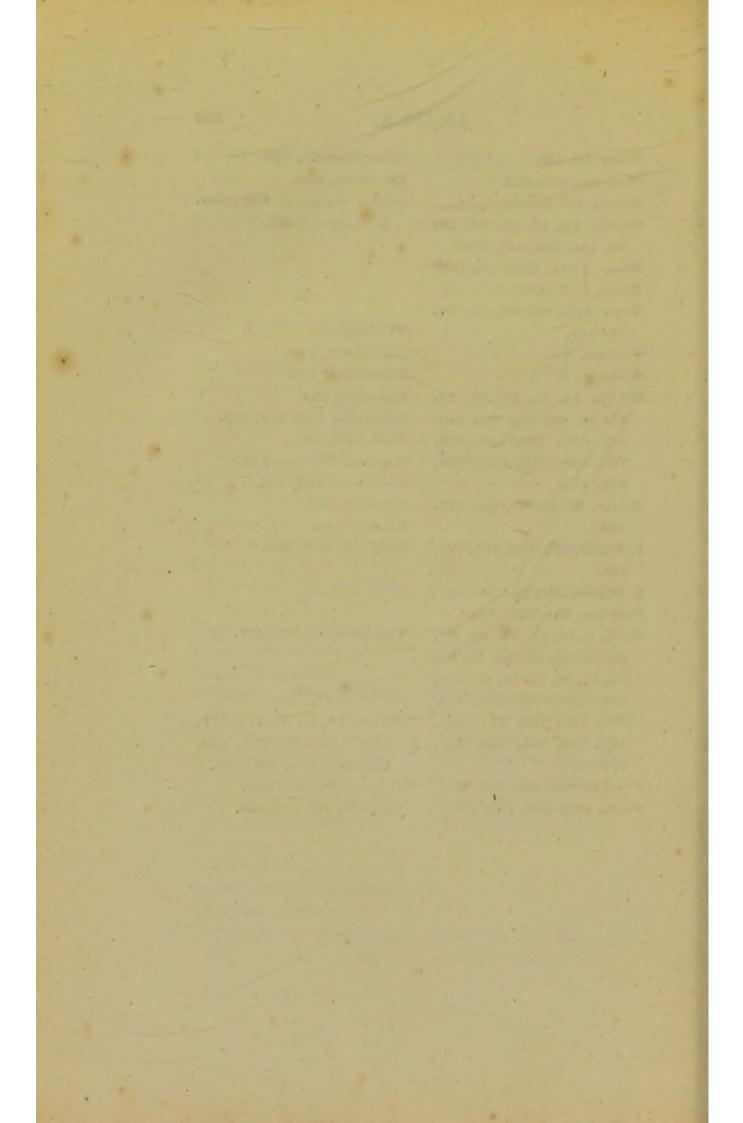
Σφάκελος, 245, 246.

Σφάκος, ibid.

Σφάκος άγεία, 88.

Σφένδαμνος, 85, 88, 89, 94, 95, 108, 110, 212, 213, 219, 230.

Σχίνος, 363, 371.

ERRATA IN PARTE PRIMA.

In Præfat.

Pag. iii. 1. 11. Pro ducentum lege ducenta. 24. Pro tradit lege tradiderit.

215. 225.

232.

In Textu. Pag. 8. 1. 20. Pro ἀπαράβλητον, ἀπαράβλαστον melior lectio. 8. Pro τύπω lege τύπω. 10. 15. Pro σολυκλαδά lege σολύκλαδα. 14. 23. Pro κουφή lege κούφα. 15. 1. Pro ào Devn lege ào Devn. 21. 1. Pro wollaxy lege wollaxy. .22. 25. Pro wohù n lege wohù n. 25. 7. Pro τὰ δί lege τάδ'. 31. 8. Pro Ksewvia lege Ksewvia. 34. 25. Dele μέν post τούτων. 38. 10. Pro έχοντα, μόνον ον, των lege έχοντα, μόνον των. 39. 21. Pro woλυχοίαν lege woλυχοοίαν. 43. 12. Pro ματαφυτεύειν lege μεταφυτεύειν. 55. 18. Pro δ' άλυπίαν lege δι' άλυπίαν. 60. 15. Dele µnhou. 68. 9. Pro n xal lege n xai. 79. 7. Pro zivoumévn lege zivoumévn. 82. 27. Dele [Tav ogsav]. 84. 5. Dele [TauThs]. 92. 103. 10. Dele [ταύτην]. 17. Pro παραπλήσιον του lege παραπλήσιον που άνθος. 128. 13. Pro τύχη lege τυχη. 134. 4. Οὐκ ἐνδιχόμενον καὶ ἄλλως. Forsan interpretand. 135. Non tamen ut fieri possit. 3. Pro sudever lege sundever. 145. 14. Pro μετεωρίζον σφόδρα lege μετεωρίζον δε σφόδρα. 149. 152. 7. Dele punctum post agosvopism. 9. Dele punctum post καταρροφήση. 157. 161. 1. Dele punctum post φάγοι. 182. 12. Pro zagrav lege avos. 183. 5. Pro Χερώνεια lege Χαιρώνεια. 197. 3. Pro Пачтоканаї ov lege Пачтіканаї ov. 212. 8. Pro Thos lege Thus. 25. Pro às Divn lege às Divn.

8. Pro ξηρότητα lege ξηρότατα.

4. Pro vnoov lege vnoov.

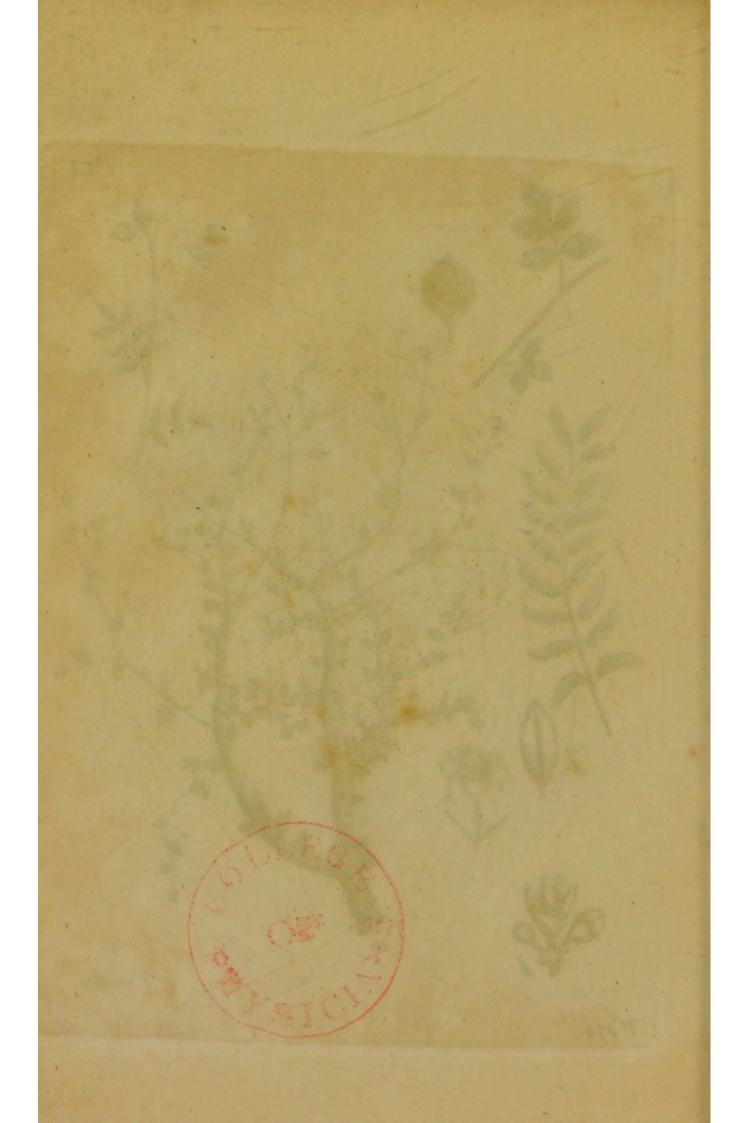
ERRATA IN PARTE SECUNDA.

```
P. 246. 1.12. Pro oi μεν lege αὶ μέν.
  248.
          21. Pro ταδ' lege ταῦτα δ'.
          27. Pro σπερμοτοκείν lege σπερματοκούν.
  254.
  261.
          17. Pro αὐτοὶ lege αὐτούς.
          15. Pro άπλως τὰς lege ἀπλως κατὰ τάς.
  265.
          2. Pro Papavis lege Papavos. Vid. not.
  277.
          5. Pro αύται μεν δή φασι lege αύται μεν δή, ως φασι.
  279.
          12. Dele [ 12 x 11].
  280.
         12. Pro ωλαγιόκαρπα lege ωλαγιόκαυλα.
  282.
          4. Pro άναιρουμένων lege άφαιρουμένων.
  288.
           2. Pro oi di lege ws di.
  293.
  296.
           4. Post μέγιστα γίνονται supple τὰ φύλλα.
  299.
          8. Pro iv ois lege iv als.
         16. Pro στένον καὶ ωολύ lege στένον ώς ωολύ.
 302.
 313.
         27. Pro species lege speciem.
 Ibid.
         31. Pro Melangina lege Melongena.
 319.
          2. Pro reperi lege reperitur.
 Ibid.
         36. Pro Strychin lege Strychni.
 326.
          5. Pro nuispau lege nuispas.
 345.
         25. Pro " Tugov lege " Tugos.
 368.
          1. Pro wirths lege wirth.
 370.
         10. Pro evious lege evias.
 373.
          1. Pro Exerv lege Exer.
          9. Pro Σχοίνος, Κάλαμος lege Σχοίνος ο Κάλαμος.
 376.
 377.
          7. Pro Húas lege Húas.
         22. Pro sī 7 lege sir.
 381.
 382.
         10. Pro Θεαψίας lege Θαψίας.
         17. Pro στρουθός lege Στρουθός.
 389.
          5. Pro Lycoctinum lege Lycoctonum.
 396.
 398.
         13. Pro άλλα δέ τι lege άλλο δέ τι.
         14. Pro walionos lege walionios.
 399.
         14. Pro Έλειοχούσου lege Έλιχουσου.
 406.
         16. Pro Έλειοχουσος lege Έλιχρυσος.
 Ibid.
         16. ἐξ αὐτῆς sc. δάκρυος dele.
 410.
         6. Pro Dodonæ lege Dodonæi.
 429.
 Ibid.
         14. Pro xolòs lege xulos.
```


to face P. 412

